

TIISTAI 24. MAALISKUUTA 2009

Puhetta johti

varapuhemies **Mechtild ROTHE**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Alueellista koheesiota koskeva vihreä kirja ja koheesipolitiikan tulevaa uudistusta koskevan keskustelun tila - Aluepolitiikan parhaat käytännöt ja rakennerahastojen käytön esteet - Koheesipolitiikan kaupunkiulottuvuus uudella ohjelmakaudella - Koheesipolitiikan täydentävyys ja sen yhteensovittaminen maaseudun kehitystoimien kanssa - Rakennerahastoasetuksen täytäntöönpano vuosina 2007–2013: kansallisia koheesiostategioita ja toimenpideohjelmia koskevien neuvottelujen tulokset - Mikroluottojen kehittämistä kasvun ja työllisyyden tukemiseksi koskeva eurooppalainen aloite - (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

- Lambert van Nistelrooijin aluekehitysvaliokunnan puolesta laatima mietintö A6-0083/2009 alueellista koheesiota koskevasta vihreästä kirjasta ja koheesipolitiikan tulevaa uudistusta koskevan keskustelun tilasta (2008/2174(INI))

- Constanze Angela Krehlin aluekehitysvaliokunnan puolesta laatima mietintö A6-0095/2009 aluepolitiikan parhaista käytännöistä ja rakennerahastojen käytön esteistä (2008/2061(INI))

- Oldøich Vlasákin aluekehitysvaliokunnan puolesta laatima mietintö A6-0031/2009 koheesipolitiikan kaupunkiulottuvuudesta uudella ohjelmakaudella (2008/2130(INI))

- Wojciech Roszkowskin aluekehitysvaliokunnan puolesta laatima mietintö A6-0042/2009 koheesipolitiikan täydentävyydestä ja sen yhteensovittamisesta maaseudun kehitystoimien kanssa (2008/2100(INI))

- Miroslav Mikolášikin aluekehitysvaliokunnan puolesta laatima mietintö A6-0108/2009 rakennerahastoasetuksen täytäntöönpanosta vuosina 2007–2013: kansallisia koheesiostategioita ja toimenpideohjelmia koskevien neuvottelujen tulokset (2008/2183(INI)) ja

- Zsolt László Becsey talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö A6-0041/2009 suosituksista komissiolle mikroluottojen kehittämistä kasvun ja työllisyyden tukemiseksi koskevasta eurooppalaisesta aloitteesta (2008/2122(INI)).

Lambert van Nistelrooij, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, parlamentin aluekehitysvaliokunnan nimenomainen toive oli, että tämän vaalikauden lopussa käytäisiin yksi yhteiskeskustelu koheesipolitiikan tulevaisuudesta, mutta tänään ja huomenna, näin lähellä Euroopan parlamentin vaaleja, on kuitenkin tarkoitus keskustella ja myös äänestää viidestä tärkeästä mietinnöstä, joita tämän parlamentin jäsenet ovat laatineet. Tässä puhutaan nyt Euroopan yhteisön suurimmasta talousarviosta ja kansalaisten kannalta näkyvimmästä osasta. Koheesipolitiikka on tehnyt näkyväksi EU:n jäsenvaltioiden keskinäisen yhteyden ja solidaarisuuden. Missään muualla maailmassa ei ole onnistuttu luomaan yhtä paljon keskinäistä koheesiota. Koheesio on myös yksi uuden Lissabonin sopimuksen keskeisistä tavoitteista. Lisäksi mukaan tulee uusi ulottuvuus, alueellinen koheesio.

Poikkeuksellisinakin aikoina tarvitaan uusia ratkaisuja. Talouskriisi, globalisaation aiheuttama kilpailun koventuminen, ilmastonmuutos ja tähänastinen epäonnistuminen Lissabonin tavoitteiden saavuttamisessa vaativat yhtenäisempää lähestymistapaa aluepolitiikkaan ja samalla sen vahvistamista ja uudistamista. Näitä asioita käsitellään tässä vihreässä kirjassa. Tämä vihreä kirja ei ole pelkkää rutiinia. Se on vetoamus paremman hallinnon ja alueellisen koheesio puolesta. Siinä myös kritisoidaan sellaista kehitystä, jossa toisilla alueilla

menee hyvin ja suurkaupunkialueet menestyvät, mutta toiset alueet taas jäävät kehityksessä jälkeen. Sellaista Eurooppaa parlamentti ei halua. Tämänpäiväisessä yhteiskeskustelussa määräämme siis myös suunnan vuoden 2013 jälkeiselle kaudelle, jolloin ne lainsäädännön muutokset, joiden tekemisen aloitamme seuraavalla vaalikaudella, vaalien jälkeen, ovat tulleet voimaan.

Käyn lyhyesti läpi tärkeimmät kohdat tästä keskustelusta ja alueellisesta koheesiosta. Vuonna 2005 jäsen Guellec määritteli mietinnössään parlamentin toiveet. Uusi alueellinen ulottuvuus on nyt määritelty pysyväksi tavoitteeksi uuden Lissabonin sopimuksen 13 ja 174 artiklojen nojalla. Kuten sanoin, se on selkeä kannanotto sellaista Eurooppaa vastaan, jossa muuttamat alueet kasvavat täyttää vauhtia, kun taas maaseutumaisemmat alueet jäävät kehityksessä jälkeen. Se merkitsee eri huippuosaamiskeskusten yhtenäisyyttä ja moninaisuutta yhtä aikaa ja sitä, että muillakin alueilla ja paikoilla on kullakin oma asemansa omine vahvuuksineen ja osana monimuotoista kokonaisuutta. Alueellinen koheesio myös täydentää olemassa olevaa taloudellista ja sosiaalista koheesiopolitiikkaa. Se on yhtenäinen käsite. Sen kautta voidaan tarkastella alueellisen jakautumisen ja toiminnan hajauttamisen vaikutuksia eri aloilla, kuten tutkimus- ja kehitystyössä, yhteisessä maatalouspolitiikassa, liikenteessä ja kuljetuksissa, työtilanteessa ja ilmastonmuutoksen vastaisissa toiminnoissa.

Kuuden viime kuukauden neuvottelujen perusteella näyttäisi siltä, että alueellisen koheesion käsite saa laajalti kannatusta, ja se on hyvä asia. Käsitteessä yhdistyy keskittyminen ja toisaalta yhteenliitettävyyttä ja yhteistyö, ja se on käsite, jota haluamme kehittää edelleen tulevalla kaudella.

Constanze Angela Krehl, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, koheesiopolitiikka on Euroopalle tärkeä. Se on solidaarisuuden ilmaus. Koheesiopolitiikkaa eivät kuitenkaan tarvitse vain näennäisesti heikoimmat osapuolet yhteiskunnassamme. Kaikki kansalaisemme tarvitsevat solidaarisuuspolitiikkaa ja Euroopan yhdentymistä. Tilannetta mutkistaa vielä se, että alueet, joita meillä Euroopan unionissa on yli 260 kappaletta, eivät oikein hyödynnä rakennerrahastoja. Se ei johdu siitä, ettei apua tarvittaisi, vaan siitä, että varojen saamisen tiellä on ylivoimaisia esteitä. Osa esteistä on itse aiheutettuja. Tietenkin on välttämätöntä, että sääntöjä noudatetaan ja on valvontaa, jolla varmistetaan, että eurooppalaisilta veronmaksajilta saatavia varoja käytetään oikein. Se ei kuitenkaan saa johtaa siihen, että hakulomakkeet ja rahoituksen hakuohjeet ovat niin pitkiä ja vaikeaselkoisia, että niiden ymmärtämiseen tarvitaan tohtorin koulutus.

Siksi vaadin mietinnössäni erityistoimia byrokratian vähentämiseksi EU:n tasolla, sillä me olemme siitä vastuussa. Esimerkiksi valvontajärjestelmää pitäisi yksinkertaistaa, hankkeiden hallinnollista taakkaa vähentää ja hankkeiden kokoa muuttaa. Lisäksi hanketoiminnan käytäntöjä olisi yksinkertaistettava, selkeytettävä ja nopeutettava, ja hankkeiden tuloshakuisuutta olisi lisättävä. Olen kuitenkin vakuuttunut siitä, että jotain tehtävää tässä suhteessa olisi myös kansallisella ja alueellisella tasolla.

Mietintöni toisessa osassa käsitellään koheesiopolitiikan parhaita käytäntöjä. Meidän ei pidä ryhtyä keksimään pyörää uudelleen, koska se ei olisi sen paremmin tehokasta kuin järkevääkään. Meidän olisikin löydettävä keino tuoda hyvät esimerkit onnistuneista hankkeista myös muiden saataville. Koska koheesiopolitiikan piiriin kuuluvia hankkeita on kymmeniä tuhansia joka vuosi, pulma on sinä, miten tunnistetaan ja valitaan esimerkilliset hankkeet kullakin alueella ja jaetaan niistä tietoa. Minun mielestäni komissio on jo päässyt hyvään alkuun tällä alalla esimerkiksi RegioStars-aloitteessa, mutta sitäkin on vielä kehitettävä edelleen.

Mietinnössä ehdotetaan joitakin kriteerejä hankkeiden valintaan muutamilla mielestäni keskeisillä aloilla. Keskeisiä aloja ovat muun muassa tutkimus ja innovaatiot, arvokkaiden työpaikkojen luominen, pk-yritysten tukeminen, ilmastohankkeet, integroitu kaupunkisuunnittelu sekä julkisen ja yksityisen alan kumppanuudet. Parhaita käytäntöjä toteuttavien hankkeiden valintakriteereinä voitaisiin käyttää esimerkiksi hankkeen laatua ja kestävyyttä, hankkeen tuomaa merkittävää sykäystä alueelle tai koko Euroopan unionille, resurssien tehokasta käyttöä sekä tietenkin siirrettävyyttä muille alueille.

Hyviä esimerkkejä on löydettävissä kaikkialta. Mietinnön liitteessä olen luetellut joitakin hankkeita, joita on tullut tietooni alueilla tehdyn taustatyön perusteella. Hankkeita on kaikista jäsenvaltioista. Haluaisin mainita niistä muutamia: ympäristöteknologian huippuosaamiskeskus Sloveniassa, Burgenlandin liikkumiskeskus (Mobility Centre) Itävallassa, ”Brain hunt” -liiketoimintasuunnitelma kilpailu Virossa, Fraunhofin soluterapia- ja immunologiainstituutin rakentaminen Saksassa, Granadan tiedepuisto Espanjassa sekä ongelmallisten kaupunkialueiden kehitys Leipzigin itäosassa Saksassa.

Lopuksi haluan esittelijänä ja ryhmäni koordinaattorina esittää lämpimät kiitokset kollegoilleni yhteistyöstä niin tämän mietinnön parissa kuin muutenkin kuluneiden viiden vuoden aikana. Haluan myös kiittää komissiota, aluekehitysvaliokuntaa sekä kaikkia asianomaisia virkamiehiä yhteistyöstä. Toivon, että voimme jatkaa yhteistyötä tähän tapaan myös tulevaisuudessa.

(Suosionosoituksia)

Oldřich Vlasák, esittelijä. – (CS) Arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan esitellä lyhyesti koheesiopolitiikan kaupunkiulottuvuutta käsittelevän mietintöni. Mietinnössä tarkastellaan erilaisia vaihtoehtoja ja kaupunkien osallistumista EU:n varojen hallinnointiin ja käyttöön nykyisellä ohjelmakaudella. Se on mietintö, jossa sekä annetaan ohjeita että esitetään uusia ideoita siitä, miten rakennerahastoja koskevia säännöksiä voitaisiin muuttaa niin, että ne soveltuisivat paremmin eurooppalaisten kaupunkien ja suurkaupunkien tarpeisiin. Mietintöä laatiessani olen tukeutunut paitsi tieteellisiin tutkimuksiin ja asiantuntijalausuntoihin eri eturyhmiltä, kuten Euroopan kuntien ja alueiden neuvostolta ja Eurocities-verkostolta, myös ennen kaikkea käytännön kokemuksiin ja mielipiteisiin, joita olen kerännyt kaupunginjohtajilta, kaupunginvaltuutetuilta, kaupungintalojen virkailijoilta, hankevastaavilta ja muilta, jotka ovat tekemisissä EU:n rahastojen kanssa. Yksi innostavista tapaamisista, jossa meillä oli tilaisuus keskustella kaupunkiulottuvuudesta, oli European Urban Day -niminen tapahtuma, jonka järjestin muutamien kumppaneiden kanssa helmikuun alussa Prahassa osana Tšekin puheenjohtajakauden tapahtumia. Haluan tässä yhteydessä kiittää vielä kerran komission jäsentä Hübneriä, jäsen Svobodaa sekä kollegojani Olbrychtia, Beaupuyta ja Kallenbachia aktiivisesta osallistumisesta.

On varsin järkeenkäyvää, että olemme keskittäneet huomiomme kaupunkeihin. Kaupungeissa asuu 80 prosenttia EU:n noin 500 miljoonasta asukkaasta. Myös valtaosa työpaikoista, yrityksistä ja oppilaitoksista sijaitsee kaupungeissa. Kaupungeista kertyy yli 70 prosenttia Euroopan arvonlisäverosta. Näin ollen kaupungit ovat ehdoton talouskasvun veturi koko Euroopassa, mikä tekee niistä erityisen tärkeitä juuri kriisiaikoina. Monilla kaupungeilla on kuitenkin monenlaisia vakavia ongelmia. Kaungit ja kaupunkialueet vaativat sen vuoksi erityishuomiota koheesiopolitiikassa.

Haluan tuoda esiin erityisesti kaksi keskeistä ajatusta mietinnön tekstistä. Ensimmäinen on valtuuksien siirto, joka tarkoittaa EU:n varojen valvonnan siirtämistä kaupungeille. EU:n lainsäädäntö sallii jo nyt varojen siirron kaupungeille siten, että ne jakavat varat yhdenmukaisesti kehittämissuunnitelmia laatiessaan, mutta jäsenvaltiot ovat hyödyntäneet tätä mahdollisuutta erittäin vähän. Yksi tämän mietinnön keskeisimmistä tavoitteista on kaupunkien roolin vahvistaminen koheesioprosessissa. Meidän on lakettava pitämästä kaupunkia pelkkänä lopullisina vastaanottajina ja alettava sen sijaan nähdä ne alueita hallinnoivina yksiköinä. Aivan niin kuin alueilla ja kansallisilla julkishallinnon elimillä on omat talousarvionsa, myös kaupunkien on saatava rakenteellisen tuen alalla enemmän vastuuta rakennerahastojen varojen jakamisessa ja ohjelmien suunnittelussa. Kaupunkiulottuvuudesta on tultava pakollinen.

Toinen keskeinen ajatus on se, että rahoitusväline Jessica tarjoamia mahdollisuuksia olisi ryhdyttävä toden teolla hyödyntämään. Koheesiopolitiikka on tähän asti perustunut yksinomaan tukijärjestelmän varaan, eli toisin sanoen tukiin, joihin ei sisälly takaisinmaksuvelvoitetta. Hanke-ehdotuksia tekevät organisaatiot ja henkilöt ovat siten tottuneet saamaan EU:n varoja ja yhteisrahoitukseen varattuja kansallisia talousarviomäärärahoja ”ilmaiseksi”. Tärkeimpänä päämääränä on usein rahan saaminen sinänsä eikä niinkään investointien tehokkuus tai saatavilla olevien resurssien arviointi. Siksi tukiperiaate voi joskus johtaa siihen, että kaikkea rakenteellista tukea ei aina käytetä tehokkaasti. Käynnissä olevalla ohjelmakaudella on otettu käyttöön rahoitusväline Jessica, jonka tarkoituksena on tehdä tilaa koheesiopolitiikan systemaattiselle uudistamiselle. Totuus on kuitenkin se, että sen tarjoamia mahdollisuuksia ei ole juurikaan hyödynnetty. Sen on muututtava seuraavalla ohjelmakaudella. EU:n politiikassa olisi hyödynnettävä entistä paremmin rahoitusjärjestelytoimien käyttöön liittyviä vaihtoehtoja, kuten varojen kierrättämistä. Tässä kaikki tällä kertaa. Haluan kiittää kaikkia, jotka ovat auttaneet minua mietinnön laatimisessa.

Wojciech Roszkowski, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin rakennepoliitiikan uudistaminen kaudella 2007–2013 on tuonut mukanaan muutoksia rahastojen rakenteeseen ja tuen myöntämisen perusteisiin. Yksi tärkeä muutos oli yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyvän Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston perustaminen. Kun vuosien 2000–2006 rahoitusnäkymissä maaseudun kehittämisen rahoitus oli sidottu rakennerahastoihin ja koheesiopolitiikkaan, erillään YMP:n rahoituksesta, vuosien 2007–2013 uusissa rahoitusnäkymissä se muuttui osaksi YMP:hen sidottuja tukia. Näiden muutosten seurauksena herää kuitenkin kysymys, onko tämä eronteko todella tehostanut saatavilla olevan rahoituksen käyttöä.

YMP:n ja maaseudun kehittämisen rahoituksen yhdistäminen yksinkertaistaa budjettimenettelyä vain näennäisesti. Todellisuudessa se merkitsee maatalouden ulkopuolisen rahoituksen erottamista koheesiopolitiikasta, jolloin jotkin tavoitteet tulevat mukaan kahteen kertaan tai jäävät pois molemmista. On olemassa vaara, että aluepolitiikkaan käytettävissä oleva rahoitus käytetään suurelta osin taloudellisen kilpailukykyyn vahvistamiseen suurimmissa kaupunkikeskuksissa tai kasvuvoimaisimmilla alueilla, ja

maaseudun kehittämisvarat puolestaan keskitetään muuhun kuin itse maatalouden kehittämiseen, maatalouden kilpailukykyyn parantamiseen. Tällöin maatalouden ulkopuolisen toiminnan tukeminen ja pk-yritysten kehittäminen maaseutualueilla jäisi näiden kahden rahaston soveltamisalojen väliin eikä kumpikaan kattaisi niitä.

Maaseutualueiden julkisten peruspalvelujen turvaamiseen ja infrastruktuuri-investointeihin tarvittavasta rahoituksesta, joihin koheesiorahasto on myös tarkoitettu, saattaa myös tulla pulaa. Tätä taustaa vasten on yhä tärkeämpää saada jäsenvaltioiden ja alueiden käyttöön avoin, pitkän aikavälin maaseutualueiden kehittämisstrategia, jonka avulla voidaan määritellä selkeästi maaseudun kehittämisen painopistealueet ja tavoitteet ja mukauttaa ne erilaisiin tarjolla oleviin rahoituslähteisiin sopiviksi. Toisen pilarin liittäminen koheesiopolitiikan toimin vaatisi kuitenkin toimien tiivistä koordinoitua kansallisella tasolla.

Vielä ei ole määritelty mitenkään tarkasti, mikä on maaseutualue. Perinteisesti maaseutualueet on voitu erottaa kaupunkialueista pienemmän asukastiheyden, erilaisen työllisyysrakenteen, alhaisemman tulotason sekä heikompien kulkuyhteyksien perusteella. Alueellisen koheesion näkökulmasta, jota, kuten jo sanoin, ei myöskään ole vielä kunnolla määritelty, pienempi asukastiheys ei saisi olla ratkaiseva tekijä.

Yhtenä Euroopan unionin kehitystavoitteena on sosiaalisten rakenteiden, myös työllisyysrakenteiden, nykyaikaistaminen. Alueellista koheesiota onkin mahdollista lisätä yhdenmukaistamalla maaseutu- ja kaupunkialueiden työllisyysrakenteita. Tulotaso ja julkisten palvelujen saatavuus ovat kuitenkin edelleen suurimpia haasteita alueellisen koheesion kannalta, ja niihin liittyvät tavoitteet voidaan tehokkaimmin saavuttaa tukemalla maatalouden ulkopuolista toimintaa maaseutualueilla. Maaseudun kehittäminen ei kuitenkaan saa viedä varoja, jotka on tarkoitettu maataloudelle myönnettäviin suoriin tukiin.

Maaseudun kehittämispolitiikan toteuttamisen vaikeus on siinä, että alakohtaiset politiikat ja alueellinen koheesiopolitiikka menevät osittain päällekkäin, niin kuin myös taloudellinen ja sosiaalinen ulottuvuus, ja siksi aiemmat toimet ovat keskittyneet vallanjakoon synergian luomisen sijaan. Koordinoinnin tavoitteena tulisi kuitenkin olla synergian luominen varojen käytössä. Yksittäisissä jäsenvaltioissa on käytössä monenlaisia malleja toimien koordinoinnissa, ja tällä hetkellä on vaikea väittää, että jonkin tietyn maan ratkaisun tulisi toimia mallina muille. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että jonkin tietyn organisaatiomallin onnistuneeseen toteuttamiseen vaadittaisiin nykyistä enemmän poliittista tahtoa. Sopiva ratkaisu voisikin olla avoimen koordinoitimenettelyn soveltaminen tähän yhteistyön osa-alueeseen unionin tasolla.

Olisi kuitenkin tehtävä selväksi, että maaseudun kehittämispolitiikalla on erittäin suuri vaikutus alueelliseen koheesioon. Tästä syystä siihen kuuluvien toimien erottaminen koheesio- ja aluekehityspolitiikasta ei vaikuta perustellulta. Maaseudun kehittämispolitiikalla pystytään YMP:tä paremmin tukemaan maatalouden ulkopuolisia maaseutukehityksen osa-alueita, kuten työpaikkojen säilyttämistä muilla talouden aloilla. Maaseudun kehittämispolitiikan sisällyttäminen koheesiopolitiikkaan on kuitenkin mahdollista vain siinä tapauksessa, että maaseudun kehittämiseen varataan riittävästi varoja.

Miroslav Mikolášik, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin aloitamme keskustelun rakennerahastoasetuksen täytäntöönpanoa vuosina 2007–2013 käsittelevästä mietinnöstä, haluan kiittää komissiota konkreettisesta tiedonannosta ja maakohtaisista selvityksistä, jotka tarjoavat vankan pohjan työllemme. Haluan erityisesti kiittää niitä henkilöitä, jotka tekivät kanssani työtä mietinnön parissa, erityisesti PPE-DE-ryhmän neuvonantajaa Stoiania sekä valiokuntamme hallintovirkamiestä Chopinia, jotka ovat molemmat tehneet tuntikausia työtä tämän mietinnön hyväksi.

Käyn tässä lyhyesti läpi mietinnön valmistelua. Tämä mietintöhän sai aluekehitysvaliokunnan täyden tuen vasta viime kuussa, ja siihen jouduttiin tekemään vain muutamia kompromisseja. Kuten ehkä tiedättekin, mietinnön tavoitteena on osoittaa, millä tavoin jäsenvaltiot ovat tulkinneet ja noudattaneet vuonna 2006 hyväksyttyjä yhteisön koheesiopolitiikan strategisia suuntaviivoja laatiessaan kansallisia strategisia viitekehityksiään ja niihin liittyviä 429 toimenpideohjelmaa erityisten rajoitustensa ja vaatimustensa mukaisesti.

Siksi olen päättänyt perustaa tämän mietinnön pääasiassa kolmeen asiakirjaan: komission tiedonantoon, komission laatiin 27 maakohtaiseen lomakkeeseen sekä vuonna 2006 tehtyyn neuvoston päätökseen yhteisön koheesiopolitiikan strategisista suuntaviivoista, joiden on tarkoitus toimia ohjeellisenä kehyksenä jäsenvaltioille kansallisten strategisten viitekehysten ja toimenpideohjelmien laatimiseksi ohjelmakaudeksi 2007–2013.

Edellä mainitussa neuvoston päätöksessä selkeästi määritellyt kolme ensisijaista tavoitetta ovat: tehdä Euroopasta ja sen alueista entistä houkuttelevampi paikka sijoittajille ja työntekijöille, parantaa osaamista

ja innovointia kasvua varten sekä lisätä työn ja yrittäjyyden houkuttelevuutta, jotta saadaan luotua lisää ja parempia työpaikkoja.

Ennen kuin kerron havainnoistani, joita olen tehnyt mietinnön valmistelun yhteydessä, on tärkeää korostaa, että mietintöä rajoittaa jonkin verran se, että toimenpideohjelmat hyväksyttiin vasta kesäkuussa 2008, ja vie ainakin vuoden, ennen kuin mitään todellisia tuloksia niiden täytäntöönpanosta voidaan arvioida. Voin kuitenkin jo nyt arvioida, että kaikki jäsenvaltiot ovat noudattaneet koheesiopolitiikan yleisiä ensisijaisia tavoitteita oman talous- ja aluekehityksensä tason asettamien rajoitusten mukaisesti.

On myös tärkeää huomata, että jäsenvaltiot saattavat joutua kärsimään tietyistä muutoksista, jotka johtuvat siitä, että investointeja keskitetään entistä enemmän alueille, joilla on välitöntä kasvupotentiaalia, tai kiireellisempiin tarpeisiin, jotka liittyvät Euroopan talouden elvytysuunnitelmaan, yhteisön toimiin maailman talouskriisin yhteydessä sekä käynnissä olevaan talouden taantumaa. Toisin sanoen on tärkeää muistaa, että kullakin jäsenvaltiolla, ja etenkin eri alueilla, on maantieteellisen sijaintinsa sekä taloudellisen ja institutionaalisen kehityksensä vuoksi erilaiset tarpeet. Sen vuoksi kansalliset koheesiostategiat ja toimenpideohjelmat vaihtelevat suurestikin näiden tarpeiden mukaan.

Tiedetään, että jäsenvaltioiden on Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta ja koheesiorahastosta annetun yleisasetuksen nojalla pitänyt osoittaa 60 prosenttia lähentymistavoitteen kokonaismenoista ja 75 prosenttia alueellisen kilpailukyyn ja työllisyyden tavoitteen kokonaismenoista Lissabonin strategiaan liittyviin ensisijaisiin tavoitteisiin. Olen kuitenkin ilokseni havainnut, että kansalliset viranomaiset ovat toteuttaneet toimia, joiden avulla varmistetaan, että Lissabonin strategian toteuttamiseksi osoitettavat menot ovat keskimäärin 65 prosenttia lähentymisalueiden käytettävissä olevista määrärahoista ja 82 prosenttia alueellisen kilpailukyyn ja työllisyyden tavoitteen piiriin kuuluvien alueiden käytettävissä olevista määrärahoista, mikä on itse asiassa enemmän kuin alun perin pyydettiin.

Huomaan, että minulle varattu aika on lopussa. Minulla oli valmisteltuna paljon enemmänkin. Esitän loput tämän keskustelun päätteeksi.

Zsolt László Becsey, esittelijä. – (HU) Useiden lykkäysten jälkeen suuri päivä on vihdoinkin koittanut. Haluan ilmaista kiitollisuuteni siitä, että komissio käsitteli mikroluottoja erillisessä kertomuksessa jo marraskuussa 2007. Tosin parlamentti oli jo tuona kesänä pyytänyt tarttumaan aiheeseen. Hyväksyn myös sen, että tätä keskustelua koordinoi koheesiosta vastaava komission jäsen. Aiemminhan ilmoitettiin, että sitä koordinoisi rahoitusasioista vastaava komission jäsen. Joka tapauksessa päämääränä on, että yhteisön välineissä olisi todella otettava koheesionäkökohdat huomioon.

Pahoittelen kuitenkin sitä, että komission aineisto ei kata lainsäädännöllisiä tehtäviä tai sisällä lainsäädäntöehdotuksia. Sen vuoksi talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnössä vedottiin vahvimpaan mahdolliseen säädökseen, nimittäin 39 artiklaan, ja vaadittiin komissiota ryhtymään konkreettisiin lainsäädäntötoimiin tai organisatorisiin ja taloudellisiin toimenpiteisiin viidellä eri alalla.

Haluan myös tässä yhteydessä kiittää varjoesittelijää De Vitsiä, kollegaani Baevaa sekä sihteeristön Ambrusteria innokkaasta työstä.

Miksi mikroluotot ovat tärkeitä? Toisaalta haluaisimme sisällyttää kansallisiin Lissabonin toimintaohjelmiin jäsenvaltioille velvoitteen raportoida säännöllisesti edistymisestään tällä alalla. Vain pakko tuottaa tuloksia.

Toisaalta haluamme ottaa uusia sosiaaliryhmiä mukaan taloudellisen toiminnan piiriin – ja tämä on erityisesti komission jäsenen ansiota. Tätä varten on otettava käyttöön sellainen luottomuoto, jonka avulla alhaisen taitotason omaavat henkilöt, joilla ei ole perinteisiin pienyrityksille tarkoitettuihin yritysluottoihin vaadittavia vakuuksia tai kiinteää omaisuutta, pääsevät sisään työmarkkinoille. Näiden uusien ryhmien saaminen mukaan työmarkkinoille on välttämätöntä kestävä kehityksen sekä 70 prosentin työllisyysasteen saavuttamiseksi.

Mutta miten näitä yhteiskunnan kerroksia tulisi lähestyä? Toisaalta, niin kuin mietinnössäkkin mainitaan, meidän on lakettava tarkastelemasta vaikeuksissa olevia ihmisiä yhtenä ryhmänä. Meidän on määriteltävä heikossa asemassa olevat ryhmät tarkemmin. Tällaisia ryhmiä voivat olla läntisissä maissa maahanmuuttajat, itäisillä alueilla romanit, maaseudun tai leiriytymispaikkojen asukkaat ja naiset yleensä.

Näitä ihmisiä ei kuitenkaan pystytä tavoittamaan perinteisin keinoin, suoraan perinteisten liikepankkien verkostojen kautta, koska nämä kohderyhmät suhtautuvat epäluuloisesti mainittuihin välineisiin, ja kuten jo todettiin, he eivät pääse vapaille markkinoille. Lainoja olisikin Aasian mallin mukaisesti myönnettävä pienyrityksien ryhmille, kun kohderyhmän luottamus on ensin saavutettu, ja luoton tulisi perustua enemmän luottamukseen kuin vakuuksiin. Välittäjäorganisaatiolla on tietenkin tärkeä rooli tässä järjestelmässä, ja

tämän organisaation on pystyttävä toimimaan myös ilman pankkilupaa. Tämä on onnistunut jo joissain jäsenvaltioissa, mutta ei vielä kaikkialla, ja siksi nyt olisikin saatava mukaan pankkialan ulkopuolisia organisaatioita, mukaan lukien rahoituslaitoksia, jotka ovat lähellä ihmisiä ja arvopaperistamismarkkinoiden ulkopuolella.

Esiin on noussut myös kysymys korkokatoista, ja meidän näkemyksemme on, että vaikka luotto on kallista, järjestelmän käyttäjien kannalta tärkeintä on kuitenkin se, että varoja on jatkuvasti käytettävissä. Tästä syystä en kannata korkokaton käyttöönottoa. Tässä meidän on tehtävä ero kuluttajaluottojen ja mikroluottojen välillä, sillä niitä ei pidä sekoittaa keskenään.

Lisäksi on tärkeää luoda kansallisen tason kannustimia, jotta ihmiset haluaisivat ryhtyä mikroluoton turvin mikroyrittäjiksi sen sijaan, että nostaisivat työttömyyskorvausta. Meidän on osoitettava solidaarisuutta terrorismin vastaisessa taistelussa ja rahanpesun torjunnassakin, nimittäin juuri tällaisen mentorointijärjestelmän avulla voimme jollakin tapaa selvittää ongelmat, joita pysyvän osoitteen ja pankkitilin tai alkupääoman puuttumisesta aiheutuu.

Danuta Hübner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin kiittää sydämellisesti Lambert van Nistelrooijta, Constanze Krehliä, Oldoich Vlasákia, Wojciech Roszkowskia, Miroslav Mikolášikia ja Zsolt László Becseytä meille tänään tarjoutuneesta mahdollisuudesta keskusteluun. Nyt käytävä ajatustenvaihto antaa varmasti pontta tulevasta koheesiopolitiikasta käytävään keskusteluun.

Tällainen keskustelu on parhaillaan käynnissä, kuten tiedätte, ja mietintönnne sisältävät monia hyvin yksityiskohtaisia suosituksia, joita pidän merkittävänä panoksena koheesiopolitiikan tulevaisuudesta käytävään keskusteluun. Kaikkiin mietintöihin sisältyy myös useita laajempia viestejä.

Ensimmäinen on se, että koheesiopolitiikka on, ja sen tulisi jatkossakin olla, keskeinen pilari Euroopan unionin kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa. Kriisin jälkeisenä aikana tämän sitoumuksen merkitys kasvaa entisestään. Silloin vihreiden työpaikkojen luomisesta tulee Euroopan avain kestäväen kehitykseen.

Kaikissa mietinnöissä on myös toinen selkeä viesti, eli se, että koheesiopolitiikan tulisi kattaa koko EU:n alue, mutta siinä olisi keskityttävä edelleen selkeästi köyhimpien tukemiseen kehityserojen tasoittamiseksi. Olen kanssanne samaa mieltä siitä, että julkiset hyödykkeet on saatava jakautumaan tasaisesti kaikille alueille. Nykyinen kriisi tehostaa tämän sanoman merkitystä. Monet alueet etsivät nykyään uusia keinoja sopeutua nopeisiin maailmanlaajuisiin muutoksiin ja välttää jälkeenjäämisen riski. Koheesiopolitiikan avulla pyritään aktivoimaan alikäytetyt voimavarat ja hyödyntämään olemassa olevia kilpailuetuja ja siten varmistamaan, että kaikki Euroopan alueet – niin hitaammin kehittyneet kuin muutkin alueet – antavat oman panoksensa yleiseen talouskasvuun ja muutokseen sekä kestävien työpaikkojen luomiseen ja että kaikki kansalaiset voivat hyöttyä sisämarkkinoista.

Olemme myös molemmat vakuuttuneita siitä, että maantieteellä on väliä Euroopassa, ja se onkin yksi tärkeimmistä syistä, joiden vuoksi esittelimme alueellista koheesiota käsittelevän vihreän kirjan. Olen hyvin tyytyväinen nähdessäni teidän ymmärtävän alueellisen koheesion tavalla, joka on lähellä sydäntäni, eli siten, että alueellisessa koheesiossa on ennen kaikkea kyse kaikkien eri alueiden kehityspotentialin hyödyntämisestä. Aluepolitiikka on kehityspolitiikkaa, jolla autetaan ihmisiä ja yrityksiä hyödyntämään työ- ja asuinpaikkansa tarjoamia piileviä mahdollisuuksia.

Olen kanssanne samaa mieltä siitä, että kaikkien alueellisesti vaikuttavien EU:n ja kansallisen tason politiikkojen keskinäistä synergiaa ja koordinoitua on parannettava. Haasteena on se, että alueellinen koheesio olisi otettava huomioon heti alusta lähtien politiikkoja suunniteltaessa eikä nähtävä sitä välineenä, jolla jo aiheutuneita vahinkoja voidaan korjata. Tämä tarkoittaa muun muassa sitä, että meidän on panostettava entistä enemmän yhteyksien luomiseen kehityksessä jälkeen jääneiden ja menestyneempien alueiden välille.

Viestititte selkeästi myös kaupunkien ja maaseudun suhteen vahvistamisen tarpeellisuudesta. Nykyisin käytössä olevat rahoituslähteet ovat varsin hajanaiset. Se tarkoittaa samalla sitä, että meidän on mietittävä, miten voisimme tehostaa kaikkien eri rahastojen sääntöjä ja menettelytapoja tukikelpoisten menojen, hallinnon, valvonnan, raportoinnin ja varainhoitovelvoitteiden osalta.

Alueiden valintaan koheesiopolitiikan ohjelmien suunnittelua ja toteuttamista varten tarvitaan lisää joustavuutta. Toisin sanoen politiikka on kohdennettava toiminnallisille alueille. Tarkastelu on ulotettava esimerkiksi kaupunkien sisällä asuinalueitasolle ja joskus taas yli kaupunkien rajojen, suurkaupunkialueiden tasolle.

Tämä toiminnallinen tai joustava suhtautuminen maantieteeseen ei rajoitu valtioiden sisälle. Valtioiden rajat ylittävä yhteistyö tuo selkeää eurooppalaista lisäarvoa ja on tärkeää kansalaisille. Euroopan sisämarkkinoilla on edelleen esteitä, ja kansalliset rajat ylittävillä työmarkkinoilla ja rajat ylittävissä klustereissa on huomattavaa käyttämätöntä potentiaalia. Itämeri-strategia, jota parhaillaan valmistelemme, on hyvä esimerkki siitä, mitä toiminnallisella alueella tarkoitetaan. Näen sen eräänlaisena alueellisen koheesion kokeiluna, jota voidaan sitten laajentaa muille makroalueille. Se on meillä työn alla.

Kaikissa mietinnöissä korostetaan, että koheesiopolitiikan olisi pystyttävä vastaamaan uusiin haasteisiin, jotka liittyvät esimerkiksi väestökehitykseen, energiaan, ilmastoon ja globalisaatioon. Nuo uudet haasteet vaikuttavat kaikkiin Euroopan alueisiin, mutta vaikutuksen voimakkuus vaihtelee huomattavasti eri puolilla Eurooppaa. Seurauksena on usein kilpailukyvyyn, työllisyyden ja sosiaalisen koheesion heikkenemistä. Se saattaa kärjistää olemassa olevia eroja ja synnyttää uusia, mutta haasteet voidaan myös kääntää mahdollisuuksiksi. Jotta se olisi mahdollista, koheesiopolitiikassa on jatkossakin panostettava tutkimus- ja kehitystyöhön ja innovaatioihin, tietoon perustuvan talouden kehittämiseen sekä yrittäjyyden ja yritysten tukipalvelujen edistämiseen. Nämä ovat keskeisiä tekijöitä Euroopan talouden kestäväen kilpailukyvyyn lisäämisessä ja kestävien työpaikkojen ja kasvun luomisessa. Ne kuuluvat koheesiopolitiikan ytimeen, ja niillä on vahva alueellinen ulottuvuus, joka edellyttää räätälöityjä ratkaisuja ja tukitoimia.

Jotta koheesiopolitiikan ohjelmien hallintoa voidaan tehostaa, mikä tietenkin on yhteinen tavoitteemme, on vahvistettava alueiden välistä kokemusten ja hyvien käytäntöjen vaihtoa. Hyvän hallintotavan käytäntöjä on levitettävä nopeasti kaikkialle Eurooppaan. Se voisi auttaa myös koheesio-ohjelmien täytäntöönpanoon liittyvien ongelmien selvittämisessä. Olen kanssanne samaa mieltä siitä, että meidän on jatkettava politiikan toimeenpanon uudistamista.

Vaaditte niin kutsuttujen rahoitusjärjestelytoimien tehostamista yksityisen sektorin potentiaalin hyödyntämiseksi. Kuten hyvin tiedätte, olemme päättäneet täydentää perinteistä lähestymistapaa uusilla välineillä, mikä on tärkeä kulttuurin muutos.

Tukenne mikroluottoja koskevalle aloitteelle on hyvä uutinen, suuret kiitokset siitä. Olen vakuuttunut siitä, että mikroluotto-ohjelmien kehittäminen on ratkaisevan tärkeää eurooppalaisten alueiden ja kaupunkien kestäväen kehityksen ja kilpailukyvyyn kannalta. Se vaatii toimia kaikilla tasoilla. Selvitämme mahdollisuuksia tämän välineen vahvistamiseen tulevaisuudessa.

Vaaditte myös koheesiopolitiikan peruseräiteiden, kuten kumppanuuden, monitasoisen hallinnon ja avoimuuden vahvistamista, ja yhdyin täysin tähän vaatimukseen. Tukeutumalla paikalliseen tietämykseen, ottamalla mukaan kaikki toimijat paikan päällä sekä parantamalla Euroopan koheesiopolitiikan näkyvyyttä pystymme varmasti vahvistamaan EU:n koheesioinvestointien vaikutuksia ja laatua.

Vielä kerran kiitokset pitkäjänteisestä työstänne koheesiopolitiikan tehokkuuden ja vaikuttavuuden lisäämiseksi.

Gary Titley, *budjettivaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan keskittyä puheenvuorossani mikroluottoihin, joille budjettivaliokunta antaa täyden tukensa. Niillä autetaan ihmisiä, joiden ei ole mahdollista saada rahoitusta normaaleista rahoituslähteistä, eli juuri niitä ihmisiä, jotka tarvitsevat apua nyky-ympäristössä. Suhtaudumme myönteisesti myös komission Jasmine-aloitteeseen.

Haluamme kuitenkin tuoda esiin muutamia näkökohtia. Ensinnäkin näitä varoja tulisi käyttää vain silloin, kun muuta rahoitusta ei ole saatavilla joko korkean riskin tai alhaisen kannattavuuden vuoksi. Toiseksi niitä on käytettävä myös yksityisen rahoituksen hankkimiseen. Kolmanneksi koska eri jäsenvaltioilla on asiaan erilaisia lähestymistapoja, haluaisimme selvittää, olisiko mahdollista luoda EU:n kehys pankkien ulkopuolisia rahoituslaitoksia varten. Haluaisimme myös tutkia, ovatko korkokatot, joita joissakin jäsenvaltioissa on käytössä, asianmukaisia näissä olosuhteissa.

Pitemmällä aikavälillä haluaisimme päästä eroon rakennerahastojen käytöstä tähän tärkeään aloitteeseen, koska kaikki apua tarvitsevat eivät ole rakennerahastoista tukea saavilla alueilla.

Nathalie Griesbeck, *budjettivaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Hübner, tänään käsittelemme viittä hyvin tärkeää asiakirjaa, joiden aiheena on koheesiopolitiikka, joka, muistakaa, on jo joitakin kuukausia ollut suurin kohta talousarviossamme. Tällä tavoin annamme tietysti vahvan viestin tuleville, uudistuneille toimielimille: parlamentille luonnollisestikin, mutta myös komissiolle.

Sanomattakin on selvää, että koheesiovälineiden, ja ennen kaikkea rahastojen, on tuotava eurooppalaista lisäarvoa kansalaisillemme, mutta tällä hetkellä, kun Eurooppaa koettelee ankara kriisi, niiden täytyy pystyä

reagoimaan ja sopeutumaan paremmin kaupunkien tilanteisiin. Pidän erityisen myönteisenä asumistukea koskevaa suunnitelmaa, joka on parhaillaan valmisteilla, sillä asuminen on työpaikan jälkeen kansalaisten toiseksi tärkein tarve.

Itse asiassa aina ei ole kysymys rahasta, sillä varoja on kyllä olemassa. Sen sijaan ongelmana on niin sanoakseni ”rakenteellinen” hitaus. Joskus kyse on valtionhallinnon ongelmista, joskus hallinnon toimimattomuudesta ja joskus valitettavasti molemmista. Se estää ne positiiviset vaikutukset, joista me aina puhumme ja jotka olisivat välttämättömiä alueillemme ja kansalaisillemme. Pahimmillaan vaikutukset voivat olla täysin päinvastaisia.

Budjettivaliokunnan rakennerahastoista vastaavana pysyvänä esittelijänä vaadin nyt entistä tiukemmin, että nykyisessä kriisissä meidän olisi yksinkertaistettava ja selkeytettävä EU:n varojen käyttöä ja annettava sille todellista poliittista sisältöä.

Atanas Paporizov, *teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan lausunnon valmistelija*. – (BG) Arvoisa puhemies, rakennerahastoasetuksen täytäntöönpanoa käsittelevänä teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan valmistelijana haluan kiittää jäsen Mikolášikia siitä, että hän on ottanut teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan keskeiset päätelmät ja suositukset huomioon mietinnössään.

Ensimmäinen niistä koskee jäsenvaltioiden pyrkimystä liittää varojen käyttö tiiviisti yhteen Lissabonin strategian kanssa. Samalla korostamme, että energiaan ja etenkin uusiutuviin energialähteisiin kohdennetut varat ovat täysin riittämättömät.

Kehotamme Euroopan komissiota jälleen kerran lisäämään asuinrakennusten energiatehokkuuden parantamiseen varattuja varoja 3 prosentista vähintään 5 prosenttiin.

Mietinnössä ei kuitenkaan ole otettu huomioon ehdotustamme hiilidioksidin talteenottohankkeista, vaikka jäsenvaltiot päättivät viime viikolla tukea seitsemässä maassa toteutettavaa 12 hanketta, joiden arvo on 1,05 miljardia euroa.

Se ei mitenkään riitä ratkaisemaan ongelmia kaikissa niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat kiinnostuneita turvaamaan tällaisten hankkeiden toteuttamiseen tarvittavat varat vuoteen 2012 mennessä. Siksi vaadin, että komissio ottaisi asian huomioon varoja etsiessään, eli myös harkitessaan Euroopan investointipankin varojen käyttöä.

Neena Gill, *oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (EN) Arvoisa puhemies, pienyrityksillä on merkittävä rooli koheesion luomisessa EU:n sisällä, ja mikroluottojen laajentaminen tukee pk-yritysten talouden elpymistä.

Oikeudellisten asioiden valiokunta myöntää, että yrityksen perustaminen voi olla lannistava prosessi. EU:n on autettava enemmän esimerkiksi tarjoamalla kunnollista oikeudellista neuvontaa yrityksen perustamisen yhteydessä. Yksi keino olisi perustaa sellainen oikeudellisten asiantuntijoiden verkosto, joka olisi valmis antamaan aluksi ilmaista oikeusapua mikroyritysten perustajille. Mikroyrityksiin kohdistuvan sääntelyrasituksen vähentämiseksi ja mikrorahoituslaitosten käytettävyyden parantamiseksi tarvitaan kiireellisiä toimia.

Tämäntyyppistä lainsäädäntöä tarvitaan nyt enemmän kuin koskaan, mutta lainsäädäntö ei yksin riitä. Komission on varmistettava, että säännökset johtavat todellisiin toimiin, joiden vaikutukset tuntuvat ruohonjuuritasolla välittömästi. Tässä mietinnössä ei nimittäin ole kyse pelkästään yrittäjyydestä: mikroluotot luovat myös sosiaalista koheesiota, ja se rohkaisee ihmisiä ottamaan oman elämänsä haltuunsa ja tarttumaan mahdollisuuksiinsa. Onnitteluni kaikille esittelijöille.

Zita Plešinská, *naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (SK) Haluan aloittaa kiittämällä kollegaani, jäsen Mikolášikia, joka on sisällyttänyt mietintönsä kohtiin 12, 16, 17, 18 ja 23 seikkoja, jotka toin esiin naisten oikeuksien ja tasa-arvon valiokunnan puolesta laatimassani lausunnossa. Nämä seikat perustuvat omaan kokemukseeni Chmelnicen kaupungin kaupunginvaltuutettuna sekä vapaaehtoisjärjestöjen ehdotuksiin, ja itse pidän niitä avaimena tehokkaampaan ja avoimempaan tukien jakamiseen EU:n rahastoista.

Olen vahvasti sitä mieltä, että ohjelmakaudella 2007–2013 ei voida onnistua, elleivät jäsenvaltiot poista liiallisia hallinnollisia vaatimuksia, jotka estävät kansalaisjärjestöjä hakemasta rahoitusta hankkeilleen, erityisesti niitä järjestöjä, jotka pyrkivät tukemaan huonossa taloudellisessa tilanteessa olevia naisia,

maahanmuuttajanaisia, etnisiin vähemmistöihin kuuluvia naisia ja vammaisia naisia sekä raiskauksen tai kidutuksen uhreiksi joutuneita naisia.

Haluaisin jälleen kerran vedota jäsenvaltioihin, ja erityisesti 1. toukokuuta 2004 jälkeen Euroopan unioniin liittyneisiin jäsenvaltioihin, jotta ne välttäisivät liiallista viivytystä loppuun suoritettujen hankkeiden kustannuksien korvaamisessa, sillä tällaisten viivytysten aiheuttamat rahalliset vaikeudet estävät vastaanottajia, pääasiassa paikallisviranomaisia ja hyötyä tavoittelemattomia järjestöjä, ryhtymästä uusiin toimiin erityisellä toiminta-alallaan.

Taluskriisi vaikuttaa jopa varojen nostoon EU:n rahastoista. Nykyinen hankkeiden rahoitusmenetelmä on erityisen sopimaton pienille paikallisviranomaisille, joilla ei ole mahdollisuuksia saada hankerahoitusta. Siksi on välttämätöntä, että alamme suunnitella ja toteuttaa toimia rahoitusjärjestelmän yksinkertaistamiseksi. Oman kotimaani, Slovakian, paikallisviranomaisten edustajat ovat sitä mieltä, että jos nykyistä lainsäädäntöä ei muuteta, ne pystyvät jatkossa nostamaan huomattavasti aiempaa vähemmän varoja EU:n rakennerahastoista. Pienille paikallisviranomaisille tarjottavan tehokkaan, yksinkertaisen ja selkeän tuen puuttuminen on hyvin vakava asia, ja siksi uskon, että tämä mietintö edistää rakennerahastojen käyttöä.

Emmanouil Angelakas, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kaikki kuusi mietintöä, joista keskustelemme, ovat tärkeitä siinä mielessä, että ne heijastavat aluepolitiikan nykytilannetta ja kuvaavat vuoden 2013 jälkeisen kauden mallia ja painopistealueita.

Onnittelut kaikille esittelijöille heidän työstään. Haluan kommentoida erityisesti jäsen Krehlin mietintöä, joka käsittelee aluepolitiikan parhaita käytäntöjä ja jossa toimin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän esittelijänä. Haluan näin korostaa kollegani tekemää hyvää työtä.

Mietinnössä esitellään rakennerahastojen tarkoituksenmukaisen käytön tiellä olevia esteitä sekä keinoja, joilla nämä esteet voidaan voittaa; voidaan käyttää erilaisia kriteerejä, joiden perusteella tietyntyyppiset hankkeet ja toimet luokitellaan parhaiksi käytännöiksi, sekä ottaa puheeksi yleisesti hyväksytyn parhaiden käytäntöjen määrittelyn puuttuminen.

Parhaista käytännöistä puhuttaessa minusta on äärimmäisen tärkeää, että mietintöön lisättiin maininnat muun muassa seuraavista asioista:

- tarpeesta vahvistaa pk-yrityksiä sekä lisätä teollisuuden ja tieteen yhteyksiä aluepolitiikkaan
- toimista, joilla saadaan väestö ja etenkin nuoret pysymään kotiseudullaan sekä tarjotaan palveluja työssäkäyville vanhemmille ja
- toimenpiteistä maahanmuuttajien kotoutumisen helpottamiseksi.

Aluepolitiikan parhaista käytännöistä puhuttaessa on otettava huomioon myös seuraavat asiat:

- alueiden maantieteellinen ja väestöllinen ominaislaatu
- jäsenvaltioiden erilaiset alueellisen järjestäytymisen mallit
- parhaiden käytäntöjen kriteerien jakaminen pakollisiin ja valinnaisiin kriteereihin ja
- se, että jo käytössä olevat onnistuneet mallit olisi otettava huomioon, jotta ne voidaan määritellä parhaiksi käytännöiksi.

Sitten vielä pari sanaa vihreää kirjaa käsittelevästä van Nistelrooij'n mietinnöstä. Esittelijä on todellakin tehnyt hyvää työtä. Huomauttaisin vielä, että mietinnössä korostetaan aivan oikein julkisen kuulemisen tarpeellisuutta, jotta voidaan saada aikaan yleisesti hyväksyttävä alueellisen koheesion määrittelmä. Lisäksi korostetaan, että alueita, joilla on erilaisia erityispiirteitä, olisi lähestyttävä niin, että alueellinen koheesio kattaisi myös ne parhaalla mahdollisella tavalla.

Iratxe García Pérez, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa kiittämällä esittelijöitä, etenkin Krehliä ja van Nistelrooij'ta, heidän työstään. Heidän ansiostaan valiokunnassamme saatiin aikaan laaja yksimielisyys. Meidän on myös syytä suhtautua myönteisesti Euroopan komission alueellista koheesiota käsittelevään vihreään kirjaan, jossa nostetaan esiin joitakin tärkeitä kysymyksiä.

Ensinnäkin koheesiopolitiikka on tärkeä väline, jolla taataan Euroopan unionin tasapainoinen kehittyminen ja hylätään kaikki pyrkimykset näiden politiikkojen uudelleenkansallistamiseen. Vihreään kirjaan sisältyy

uudenlainen alueellisen koheesion käsite, jonka vuoksi käynnistettiin nyt pian päättymässä oleva kuulemisprosessi, joka on otettava huomioon. Käsitettä on mukautettu uusiin haasteisiin, kuten globalisaation, ilmastonmuutoksen ja väestöllisten muutosten vaikutuksiin.

Viimeisimmän koheesioraportin luvut osoittavat, että vaikka alueiden väliset erot ovat pienenemään päin ja lähentymisperiaate on siis toteutumassa, meillä on nyt ratkaistavanamme toinen ongelma, nimittäin se, että alueiden sisällä on edelleen eroja. Näin ollen meidän on rahoituskelpoisuuden ehtoja määriteltessämme harkittava mahdollisuutta ottaa huomioon muitakin näkökohtia kuin tulot asukasta kohden.

Lisäksi mitä "alueellisuuteen" tulee, meidän on tiedostettava, että tiettyjen alueiden erityispiirteet, kuten luonnonhaitat tai syrjäinen sijainti tai tietyillä alueilla käynnissä oleva väestökato, on tärkeää ottaa huomioon.

Koheesio on yksi Eurooppa-hankkeen selkeimmistä onnistumisista. Espanja on ollut tästä selkeä esimerkki kokemansa taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen vuoksi. Tähän suuntaan meidän on myös jatkettava, jotta pystymme takaamaan tasa-arvoiset mahdollisuudet kaikille eurooppalaisille heidän asuinpaikastaan riippumatta.

Euroopan unioni koostuu hyvin erilaisista alueista, joiden keskinäiset erot rikastuttavat unionia ja antavat tarkoituksen tälle hankkeelle. Kuitenkin jos koheesiopolitiikassa on jostain pidettävä kiinni, niin nimenomaan siitä, että alueille on tarjottava asianmukaiset välineet, joilla taataan yhtäläiset mahdollisuudet kehitykseen ja kasvuun.

Grażyna Staniszevska, ALDE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kommentoida erityisesti kahta mietintöä: alueellista koheesiota sekä hyvien käytäntöjen vaihtoa käsitteleviä mietintöjä. Kollegani ALDE-ryhmästä käsittelevät sitten muita asioita.

Van Nistelrooij'n mietintö on vastaus komission julkaisemaan vihreään kirjaan alueellisesta koheesiosta. Olemme kaikki yhtä mieltä siitä, että koheesiopolitiikan tulevaisuudesta käynnistettyä keskustelua olisi täydennettävä alueellisella ulottuvuudella. Siihen sisältyy kuitenkin paradoksi: keskustelemme alueellisesta koheesiosta määrittelemättä ensin, mitä se tarkoittaa.

Haluamme alueellisen ulottuvuuden auttavan tähänastista tasapainoisemman kehityksen saavuttamisessa, niin että kaikilla Euroopan unionin kansalaisilla olisi mahdollisuus saada käyttöönsä erilaisia palveluja. Toistaiseksi meillä ei kuitenkaan ole täsmällisiä kriteerejä, joihin turvautua. Kuitenkin kysymys on tulevaisuuden kannalta ratkaisevan tärkeästä asiasta. Euroopan unionin alueellisesta koheesiosta käytävässä keskustelussa ei ole enää mitään mieltä, ellemme laadi yhtenäistä määritelmää.

Alueellisen koheesion saavuttaminen merkitsee sitä, että koko yhteisön alueelle taataan paras mahdollinen kehitys ja kohennetaan siten yhteisön asukkaiden elämää. Kuten mietinnössä todetaan, alueellisen koheesion tavoitteena tulisi olla ennen kaikkea jäsenvaltioiden ja yksittäisten alueiden välisten kehityserojen vähentäminen sekä erityisesti alueiden ja maiden välisten erojen syventymisen estäminen.

Mitä enemmän yksittäisten jäsenvaltioiden välisiä eroja saadaan kurottua umpeen, sitä suuremmiksi muodostuvat sisäiset erot. Rahoitus ja investoinnit kerääntyvät useimmiten kansallisiin ja alueellisiin pääkaupunkeihin muiden alueiden kustannuksella, eivätkä jäsenvaltiot pysty tai halua tehdä mitään sen estämiseksi. Tässä tilanteessa on välttämätöntä luoda yhteisön tason mekanismeja, jotka edistävät tehokkaasti tasaisemmin jakautuvaa ja kestävä kehitystä.

Minun mielestäni meidän tulisi tutkia myös NUTS3- eikä vain NUTS2 -alueiden tilastotiedot. NUTS3 -alueiden tiedoista ongelma tulee paljon selvemmin esiin. Meidän olisi otettava tämä huomioon rahoitusta jaettaessa. Alueellista koheesiota on tavoiteltava kaikilla tasoilla: EU:n tasolla, kansallisella ja alueellisella tasolla toissijaisuusperiaate huomioon ottaen.

Hyvien käytäntöjen vaihto on erityisen tärkeää. Koheesiopolitiikan tehokkuus riippuu suurelta osin siitä, pystytäänkö menettelyjä yksinkertaistamaan, sekä erityisesti siitä, miten hyvin muualla käytettyjen tehokkaiden ratkaisujen tarjoamia mahdollisuuksia saadaan tehtyä tunnetuiksi.

Mieczysław Edmund Janowski, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelumme käsittelee aluekehitystä ja koheesiopolitiikkaa, jotka ovat tärkeitä kysymyksiä koko yhteisölle. Tämä johtuu siitä, että tällä hetkellä alueiden väliset vauruserot ovat valtavia, jopa suurempia kuin 10:1. Siksi on Euroopan unionin kansalaisten etujen mukaista käyttää hyväksi kaikki tilaisuudet osoittaa todellista solidaarisuutta eurooppalaisten kesken.

Tämä ei missään tapauksessa tarkoita, että kaikkien pitäisi saada täysin samat asiat. Sen tulisi tarkoittaa sitä, että kaikille annetaan yhtäläiset mahdollisuudet. Yhtäläisten mahdollisuuksien tulisi ulottua niin taajamien kuin maaseutualueiden asukkaisiin, niin keskellä Eurooppaa kuin reuna-alueilla eläviin, sekä nuoreen sukupolveen että vanhuksiin. Tämän toteuttamiseen tarvitaan uusia innovaatioita, joissa huomioidaan sekä nykyhetken että tulevaisuuden tarpeet.

Tänään meillä on edessämme kuusi erittäin hyvää mietintöä. On sääli, että keskustelemme niistä kaikista yhdellä kertaa. Onnittelten esittelijöitä. Toivoisin kovasti, että toimintamme palvelisi tätä todellista Euroopan yhteisöä, sen yhtenäisyyttä, ja että jokainen euro käytettäisiin hyvään tarkoitukseen eikä siihen, että rikkaat rikastuvat entisestään ...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, tämänpäiväisessä puheessanne, arvoisa komission jäsen, mainitsitte sen, miten koheesiopolitiikka on vaikuttanut ilmaston suojeleluun. Pidän tätä muutosta erittäin tervetulleena, koska asiaa ei korosteta alueellista koheesiota käsittelevässä vihreässä kirjassa. Miksi ei, kun meillä on kuitenkin vastassamme nykyisenlainen ilmastokriisi?

EU:n rakennerahastojen osuus ympäristömuutoksessa on alueellisen koheesion tulevaisuuden kysymys. Komission laatima Alueet 2020 -asiakirja osoittaa, että ilmastonmuutoksella on ollut valtava vaikutus moniin Euroopan alueisiin. Sen vuoksi meidän on muutettava suuntaa. Rakennerahastoja olisi käytettävä vain kestävien hankkeiden tukemiseen. Lupia ei enää pitäisi myöntää hankkeille tai ohjelmille, jotka aiheuttavat haittaa ilmastolle, vaikka aiemmin sellaisia on hyväksytty. EU:n varoja ei tulisi käyttää ilmastoa vahingoittavien ohjelmien ja hankkeiden edistämiseen. Miksei tätä lähestymistapaa sovelleta jo nyt?

Toinen kysymykseni koskee kumppanuusperiaatteen täytäntöönpanoa. Arvoisa komission jäsen, mainitsitte, että paikallinen tietämys on tärkeä perusta onnistuneelle kehitykselle. Miksi olette kuitenkin hyväksynyt toimintaohjelmia, joissa kumppanuusperiaate on selvästi sivuutettu täysin ja joissa kumppanit ovat ilmoittaneet, että eivät ole saaneet olla mukana? Ette ole vastannut tähän kysymykseen. Paikallinen, ruohonjuuritason tietämys on meille etu. Jos yritätte jatkuvasti sivuuttaa sen tosiseikan, että jäsenvaltiot jättävät kumppanuusperiaatteen täysin huomiotta, ja jatkatte tukien myöntämistä niille siitä huolimatta, rikotte rakennerahastoasetusta.

Mikolášikin mietinnön pohjana olevassa kertomuksessanne jätätte kokonaan mainitsematta, että useat jäsenvaltiot ovat jättäneet noudattamatta kumppanuusperiaatetta. Ette ole ottanut kumppaneiden raportteja huomioon. Miksi pysytte vaiti tässä asiassa?

Tässä vaiheessa on selvää, että rakennerahastoihin tarvitaan uutta ulottuvuutta. Niiden on perustuttava ympäristönäkökohtiin ja demokratian periaatteisiin. Niissä on hyödynnettävä paikallista tietämystä ja noudatettava kumppanuusperiaatetta.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Tehdäänpä tämä asia selväksi: perustamissopimuksissa todetaan, että edistääkseen koko unionin sopusointuista kehitystä unioni kehittää ja harjoittaa toimintaansa taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi sekä pyrkii erityisesti vähentämään alueiden välisiä kehityseroja sekä muita heikommassa asemassa olevien alueiden, kuten saaristo- ja maaseutualueiden, jälkeenjääneisyyttä.

Sen vuoksi tässä koheesiopolitiikan tulevaisuutta ja niin kutsutun alueellisen koheesion ulottuvuuden lisäämistä käsittelevässä keskustelussa on syytä korostaa seuraavia tärkeitä periaatteita.

Ensinnäkin rakennepoliitikan ensisijaisena ja päätavoitteena tulee olla todellisen lähentymisen edistäminen, joka tapahtuu siten, että rakennepoliitiikka toimii kustannusten uudelleenjaon välineenä tasapainottamassa sisämarkkinoiden, talous- ja rahaliiton ja maailmankaupan vapautumisen aiheuttamaa epätasa-arvoa ja epäsymmetriaa taloudellisesti vähiten kehittyneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja alueiden kannalta.

Toiseksi, niin kutsuttu kilpailukyky ei voi korvata lähentymistä niissä jäsenvaltioissa ja niillä alueilla, jotka ovat jääneet jälkeen sosio-ekonomisessa kehityksessä. Näin ollen koheesiopolitiikkaa ja siihen liittyviä taloudellisia resursseja ei pidä alistaa kilpailulle ja liberaalisoinnille, joita Lissabonin strategiassa ajetaan.

Kolmanneksi niin kutsutun alueellisen koheesion on edistettävä taloudellista ja sosiaalista koheesiota. Toisin sanoen sen keskeisenä tavoitteena tulee olla eri alueiden välisten taloudellisten kehityserojen ja heikoimmassa asemassa olevien alueiden jälkeenjääneisyyden pienentäminen.

Neljänneksi, uudet tavoitteet ja painopistealueet on sovittava uusien määrärahojen mukaisiksi. Toisin sanoen niin kutsutun alueellisen koheesion rahoitus ei saa olla pois lähentymistavoitteen rahoituksesta.

Viidenneksi, EU:n koheesiopolitiikan nykyiset määrärahat ovat riittämättömät todellisen lähentymisen tarpeisiin eikä niillä pystytä lievittämään alueellisia eroja, korkeaa työttömyyttä, tuloeroja tai köyhyyttä Euroopan unionissa.

Kuudenneksi, taloudellisen ja sosiaalisen koheesion edistäminen edellyttää välttämättä yhteisön talousarvion kasvattamista.

Seitsemänneksi, maankäytön suunnittelu kuuluu kunkin jäsenvaltion vastuulle.

Muiden tärkeiden näkökohtien lisäksi, joita emme tuoneet esiin tässä yhteydessä, toteamme vielä lopuksi, että emme voi hyväksyä sitä, että alueet joutuvat kärsimään taloudellisesti niin kutsutusta tilastovaikutuksesta, minkä vuoksi tarvitaan toimia, joilla tämä vaikutus saadaan kumottua.

Peter Baco (NI). – (SK) Keskustelu koheesiopolitiikan ja maaseudun kehittämistoimien koordinoinnista on täynnä ristiriitaisuuksia. Tärkein syy on se, että maaseudun kehittämisen määrärahoja on alennettu tuntuvasti, minkä vuoksi maaseutupoliittikan alkuperäisiä tavoitteita on mahdotonta saavuttaa. Tämä tapahtui Yhdistyneen kuningaskunnan puheenjohtajakaudella. Kovimman hinnan tästä maksavat kuitenkin maaseutualueet uusien jäsenvaltioiden kehittymättömillä alueilla. Yhteisestä maatalouspolitiikasta onkin tullut suorien tukien muodostaman syrjinnän ohella väline, jolla tuetaan maaseutualueiden ja välillisesti myös alueiden kehittymistä eri tahtiin.

Todellinen kehitys osoittaa itse asiassa selvästi, miten absurdia on luulla, että maaseutualueita, joilla maatalous on taantumassa, voitaisiin kehittää. EU:n jälkeensä jääneitä alueita ei pystytä koskaan elvyttämään, jos emme pysty takaamaan maaseutualueiden kehittämistä alkuperäisen budjettikehyksen puitteissa. Maaseudun kehittämistä ei voida toteuttaa millään pikaratkaisulla, vaan sen on perustuttava pitkän aikavälin suunnitelmaan. Meillä ei kuitenkaan ole sellaista suunnitelmaa. Maaseudun kehittämisen määrärahojen palauttamisesta ennalleen on siis tulossa koko koheesiopolitiikan keskeinen edellytys.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää esittelijöitä kaikista näistä erinomaisista mietinnöistä ja etenkin siitä, jonka varjoesittelijänä toimin. Kiitän esittelijää hyvästä yhteistyöstä ja ahkeruudesta. Tämä ei ollut niitä helpoimpia mietintöjä laadittavaksi, mutta onnistuimme saamaan aikaan hyviä kompromisseja keskeisistä kohdista. Minusta on hyvä, että käymme tämän keskustelun nyt.

Maaseudun kehittäminen on hyvin tärkeä aihe, ja meidän on varmistettava, että kaikki maaseudun kehittämiseen käytettävissä olevat EU:n varat hyödynnetään ja käytetään mahdollisimman tehokkaasti ja vaikuttavasti. Mielestäni maaseudun kehittämisessä on kyse aktiivisten maanviljelysyhteisöjen tukemisesta, ja erityisesti kohteena ovat nuoret viljelijät sekä ne viljelijät, jotka haluavat monipuolistaa toimintaansa. Maaseutualueilla toteutettavissa liiketoiminnan edistämishankkeissa olisi keskityttävä infrastruktuurin parantamiseen ja pk-yritysten tukemiseen.

Tämän mietinnön keskeisenä ajatuksena on sen varmistaminen, että maaseudun kehittämishankkeissa, olivatpa ne rakennerahastojen tai EAKR:n rahoittamia, vältetään päällekkäisyydet, tai mikä vielä pahempaa, mahdollisuuksien hukkaaminen. Mietinnön perusteella on selvää, että aluekehityspoliittikan ja EAKR:n kesken tarvitaan parempaa koordinaointia.

En kuitenkaan katso voivani kannattaa tilannetta, jossa varoja kerätään tuen mukauttamisen kautta jaettavaksi takaisin aluekehitysviranomaisen kautta. Jos viljelijöitä vaaditaan maksamaan osuutensa YMP:stä, heidän on oltava varmoja siitä, että varat palautuvat takaisin maaseutuyhteisöihin. Mielestäni tämän täytyy tapahtua YMP:n toisen pilarin kautta. Esittelijä on kuitenkin onnistuneesti avannut keskustelun tästä tärkeästä, ajankohtaisesta aiheesta. Olen hänen kanssaan samaa mieltä mietinnön keskeisistä painotuksista, mutta varsinaisen ongelma jää seuraavan parlamentin ratkaistavaksi.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin kaksi viimeisintä laajentumista ovat pahentaneet huomattavasti alueiden välistä epäsuhtaa yhteisön sisällä. Seurauksena on yhä selvemmin havaittava alueellinen eriytyminen, joka synnyttää eristyneitä erillisalueita erityisesti kehityksen keskuksista syrjässä olevilla alueilla, lähinnä maaseudulla.

EU:n aluepolitiikan ensisijaisena tavoitteena on ympäristöystävällinen, kestävä taloudellinen kehitys sekä alueellisten erojen pienentäminen. Lokakuussa 2006 neuvosto hyväksyi koheesiopolitiikan strategiset

suuntaviivat, joiden oli määrä toimia jäsenvaltioille vertailukohtana niiden laatiessa kansallisia strategisia viitekehyksiään ja toimenpideohjelmiaan vuosiksi 2007–2013.

Näissä asiakirjoissa määriteltyjen tavoitteiden tarkoituksena on tehdä Euroopasta ja sen alueista entistä houkuttelevampi paikka sijoittajille ja työntekijöille, parantaa osaamista ja innovointia kasvua varten sekä luoda lisää ja parempia työpaikkoja. Toteuttamalla näitä tavoitteita toimenpideohjelmissaan alueet pystyvät vastaamaan globalisaation, yhteiskunta- ja väestörakenteen muutosten ja ilmastonmuutoksen synnyttämiin haasteisiin sekä vauhdittamaan alueiden tasapainoista, pitkäaikaista kestävää kehitystä.

Meidän on syytä tunnustaa, että kaikki jäsenvaltiot ovat sisällyttäneet toimenpideohjelmiinsa Lissabonin strategian tavoitteiden mukaisia painopistealueita. Monissa jäsenvaltioissa nähtävissä oleva varojen alhainen käyttöaste uudella ohjelmakaudella voi kuitenkin uhata varojen tehokasta hyödyntämistä.

Siksi on äärimmäisen tärkeää, etenkin uusille jäsenvaltioille, että ne tiivistävät toimiaan, joilla tuetaan käytettävissä olevien varojen täysimääräistä hyödyntämistä esimerkiksi kiinnittämällä huomiota varojen käyttötapaan tai vaihtamalla parhaita käytäntöjä, järjestämällä tiedotuskampanjoita, vaihtamalla uutta teknologiaa ja luomalla erilaisia kumppanuuksia siten, että ohjelmavaatimukset saadaan muunnettua todelliseksi, laadukkaiksi ohjelmiksi, joilla saadaan tehokkaasti estettyä kehityksen viivästymistä, joka on erityisesti EU:n köyhimpien alueiden ongelmana.

Elspeeth Attwooll (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, puhun van Nistelrooij'n mietinnöstä ja haluan korostaa kolmea kohtaa.

Ensinnäkin, alueellinen koheesio edellyttää monikeskuisen kehityksen edistämistä kaikkialla Euroopan unionissa. Tämä merkitsee erojen poistamista niin alueiden sisältä kuin alueiden väliltä. Sen vuoksi on parannettava alueidenkäytön analysointia ja kehitettävä indikaattoreita, joiden avulla politiikkoja voidaan suunnitella ja niiden vaikutusta mitata.

Toiseksi tarvitaan yhdenmukaista lähestymistapaa, jossa alakohtaisten politiikkojen vaikutukset aluetasolla mitattaisiin etukäteen ja niiden välille saataisiin suurempaa synergiaa. Tällaisilla vaikutusten arvioinneilla voitaisiin varmasti ehkäistä tiettyjä ongelmia, niin kuin vaikka lampaiden sähköisestä tunnistamisesta aiheutuneet ongelmat Skotlannissa.

Kolmanneksi, yhdenmukaista lähestymistapaa vaatii asianmukaista monitasoista hallintotapaa, jossa kaikki sidosryhmät ovat mukana strategioiden suunnittelussa ja täytäntöönpanossa.

Komission jäsenen äskeiset kommentit näistä asioista ovat hyvin myönteisiä, ja toivon laajaa tukea tälle erinomaiselle mietinnölle.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Roszkowskin mietinnössä tuodaan esiin eri maaseutualueiden välisiä sekä toisaalta maaseudun ja kaupunkien välisiä eroja rakennerrahastojen hallinnoinnin näkökulmasta. Esittelijä huomauttaa aivan perustellusti, että EAKR:n ja EAFRD:n kesken olisi saatava aikaan jonkinlaista johdonmukaisuutta. Tosin hän olisi voinut olla selkeäsanaisempi termin ”avoin koordinointi” suhteen. Se on nimittäin ristiriidassa olemassa olevien ilmeisten erojen ja kansallisen toimivallan kanssa.

Johdonmukaisuuden lisääminen edellyttää tietojen ja maksujen avoimuutta. Se että tiedetään, miten varoja jaetaan, on välttämätöntä väärinkäytösten paljastamiseksi ja korjaamiseksi. Tällainen avoimuus meiltä kuitenkin puuttuu. Käytännössä meillä harjoitetaan monenmoista toimintaa, jonka tarkoituksena on tietojen piilottaminen ja salailu ja niiden saatavuuden rajoittaminen, ja kaiken tämän takana ovat julkiset elimet ja omien maiden hallitukset. Komissio väittää, ettei sillä ole toimivaltaa, ja kaikki on epämääräistä ja epäselvää. Vastassamme on vaikenemisen muuri.

Jos emme ratkaise tätä ongelmaa, erkaannumme yhä kauemmas todellisista ongelmista, joiden ratkaisemiseen rakennerrahastot on tarkoitettu.

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, minusta on erittäin hyvä, että käymme tätä ajankohtaista poliittista keskustelua valiokunta-aloitteisten mietintöjen pohjalta. Näin pystymme käyttämään tätä solidaarisuusvälinettä täsmällisemmin ja tehokkaammin viimeistään vuoteen 2014 mennessä. Minulle on myös hyvin tärkeää, että Euroopan kansalaisille kerrotaan sen tarjoamasta eurooppalaisesta lisäarvosta.

Siksi on johdonmukaista, että hylkäämme kaikki yritykset rakennepolitiikan uudelleenkansallistamiseksi. Tarvitsemme nyt enemmän kuin koskaan yhtenäistä yhteisön politiikkaa, jolla pystytään vastaamaan nykyisiin haasteisiin, kuten globalisaatioon, ilmastomuutokseen ja väestörakenteen muutoksiin. Se, olemmeko onnistuneet vai petämme itseämme Lissabonin strategian toteuttamiseen tarkoitetuilla talousarviositoumuksilla, selviää toivottavasti viimeistään siinä vaiheessa, kun tarvittavat analyysit on tehty.

Olemme tulleet tienhaaraan, jossa meidän on päätettävä, ovatko alueellinen koheesio ja aito kestävä kehitys EU:n politiikan symboleita. Voidaksemme tehdä tämän päätöksen tarvitsemme suuren määrän kumppaneita, etenkin kaupunkia. Tästä syystä haluamme nähdä yleiskattavien tukien menevän suoraan näille kumppaneille, ei vain paperilla, vaan myös käytännössä. Niin paljon kuin arvostammekin toissijaisuutta, EU:n varat on jaettava sitovien kriteerien perusteella. Kaupunkiulottuvuus on tärkeä, mutta sen lisäksi kriteereihin on sisällyttävä yhdenmukainen lähestymistapa sekä ilmastotavoitteidemme täytäntöönpano. Olemme jo päässeet yksimielisyyteen tästä. Valitettavasti näin ei ollut aluekehitysvaliokunnan äänestyksessä.

Sellainen asia vielä, että komission elvytysuunnitelman mukaan rahoituksen jakamista rakennerahastoista tulisi yksinkertaistaa ja nopeuttaa. Minulle ei ole vielä selvinnyt, miksi siihen tarvitaan kriisiä. Joka tapauksessa se tuo toivoa. Jos parhaita käytäntöjä noudattavien hankkeiden kattava analysointi todella sisältyy jatkossa poliittiseen keskusteluun, enää ei pitäisi olla mitään esteitä sille, etteikö Eurooppa voisi toimia edelläkävijänä aidosti kestävä poliitiikan kehittämisessä.

Haluan kiittää kaikkia esittelijöitä kovasta työstä.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Arvoisa puhemies, myytti Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja alueiden keskinäisestä lähentymisestä ja koheesiosta murskaantuu totuuden edessä:

- taloudellinen ja sosiaalinen epätasa-arvo lisääntyy jatkuvasti

- uusien jäsenvaltioiden liittymisen synnyttämä keinotekoinen, tilastollinen lähentyminen ei pysty hämäämään työntekijöitä, viljelijöitä, nuoria ja naisia, jotka näkevät elintasonsa laskevan jatkuvasti

- kapitalistisen järjestelmän puitteissa tapahtuva aluekehitys ei pysty poistamaan järjestelmään sisältyviä luokkaristiriitoja

- epätasa-arvoinen kehitys on sisäänrakennettuna kapitalistisessa tuotantojärjestelmässä, koska kehitysprosessin kannustimena toimii aina voiton maksimointi

- kansalliset koheesiostategiat ja kansallisiin strategisiin viitekehyksiin sisältyvät toimenpideohjelmat vuosiksi 2007–2013 ovat edellisten ohjelmien tavoin luokka-orientoituneita: niissä noudatetaan Lissabonin strategian ruohonjuuritason vastaista lähestymistapaa ja ne on sovitettu kansallisiin uudistusohjelmiin; toisin sanoen niillä tuetaan kapitalistisia uudelleenjärjestelyjä ja työn joustavuuden lisäämistä.

Euroopan unioni ja porvarihallitukset palvelevat siis pääoman tarpeita sysäämällä koko taakan työväenluokan harteille, työntekijöille, erityisesti näin kapitalismin kriisin aikana, mutta niiden ilmeisenä tavoitteena on tehdä näistä työvoiman vastaisista toimenpiteistä pysyviä ja turvata näin monopolien voitot ja kasvattaa niitä entisestään myös tulevaisuudessa.

Uusi oleellinen asia, joka nyt on lisätty koheesiopolitiikan piiriin, on alueellisen koheesion käsite ja erityisesti sitä käsittelevä vihreä kirja. Komission ehdotukseen sisältyvät suuntaviivat ovat luonteeltaan taantumuksellisia ja ylittävät Euroopan unionin toimivallan siten kuin se on määritelty Lissabonin sopimuksessa, millä nimellä EU:n perustuslakia nykyään kutsutaan, ja se on loukkaus jäsenvaltioiden kansoja kohtaan.

Alueellista koheesiota käsittelevässä vihreässä kirjassa sysätään monopolien aiheuttama lasku terveys-, koulutus- ja energia-alan ja muiden palvelualojen maksettavaksi, ja olennaista sen sijaan on liikenneverkkoihin pääsy.

Kreikan kommunistinen puolue vastustaa jyrkästi komission taantumuksellista ehdotusta alueellisesta koheesiosta ja hylkää sen kokonaisuudessaan.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, koheesiopolitiikka kaikissa muodoissaan on tarkoitettu tasa-arvon edistäjäksi, ja siinä onkin saavutettu monia onnistumisia. Koheesiopolitiikkaa tulisi kuitenkin tarkastella siten, että arvioidaan sen kokonaisvaikutuksia pitkällä aikavälillä. Tällaisessa arvioinnissa kysymys on yksinkertainen: meneekö yhteisöillä ja niissä asuvilla ihmisillä EU:n koheesiopolitiikan ja rakennerahastoista saadun tuen ansiosta paremmin? Kun tarkastelee tuloksia rehellisesti, huomaa todennäköisesti, että välitön vastaus on ”kyllä”, mutta pitkällä aikavälillä liian usein ”ei”.

Irlantilaisilla viljelijöillä meni kuulemma hyvin – ja se on totta. Mutta miksi sitten hieman pitemmän ajan kuluttua Irlannin maaseudulla on vain harvoja viljelijöitä jäljellä ja niin monet ovat työttöminä tai alityöllistettyinä? Oliko niin, että rakennerahastot ja koheesiopolitiikka eivät pystyneet korvaamaan YMP:tä? Tai että ne eivät pystyneet lieventämään yhteisen kalastuspolitiikan vaikutuksia sen jälkeen, kun se oli yli kolmen ja puolen vuosikymmenen ajan harventanut Irlannin rannikkoyhteisöjä ja Irlannin vesien kalakantoja? Ja miksi, vaikka tiet ja infrastruktuuri ovat EU:n rahoituksen ansiosta paremmassa kunnossa, Irlannin lounaisosassa sijaitsevasta Limerickistä on tullut työllisyyden kannalta synkkää aluetta? Johtuuko se siitä, että koheesiopolitiikasta ei ole vastusta kilpailupolitiikalle, joka sallii uuden jäsenvaltion houkutella alueen teollisuuden kulmakiven, Dellin, pois alueelta 54 miljoonan euron valtionavun turvin?

Koheesiopolitiikan tavoitteena on tasa-arvo, mutta kuitenkin yksityistämisdirektiivit, kuten postidirektiivi, ovat vieneet pois loputkin palvelut alueilta, joiden palvelutaso oli jo ennestään heikko. Ongelmana saattaa olla se, että koheesiopolitiikalla ei ole minkäänlaista yhteyttä EU:n muihin politiikanaloihin, kuten kilpailupolitiikkaan, markkinoiden vapauttamiseen ja niin edelleen.

Salaisuus on sinä, että koheesio ei synny mistään tietystä politiikasta: se syntyy yhdistävistä perusperiaatteista, joiden tulisi sisältyä kaikkiin toimiin – sellaisista periaatteista kuin ihmisarvon kunnioittaminen, aito toissijaisuus, heikoimpien asettaminen etusijalle, elämän kunnioittaminen, luomakunnasta huolehtiminen, perheen tärkeys, työn arvokkuus, solidaarisuus ja keskittyminen yhteiseen hyvään. Siihen asti, kunnes nämä periaatteet ohjaavat kaikkia EU:n toimia, eri ohjelmat ovat keskenään ristiriidassa.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Carl Lang (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, vuosina 2007–2013 koheesiopolitiikka on EU:n suurin menoerä, mutta Ranskan alueet eivät suinkaan hyödy siitä, vaan päinvastoin tämä kehitys itse asiassa rankaisee niitä. Aluepolitiikan menojen lisääminen tapahtuu tosiasiaa yhteisen maatalouspolitiikan kustannuksella ja siten siis Ranskan kustannuksella. Voimme havaita, että Ranskan alueiden osuus kutistuu jatkuvasti. Valtaosa rakennerahastojen 347 miljardista eurosta on määrä suunnata yli 40-vuotisen kommunismin tuhoamaan Itä-Eurooppaan.

Jo vuonna 2000 EU veti pois entisen tavoitteen 1 mukaisesti Ranskan Hainaut'n alueelle myönnetty rakennerahat. Nykyään Ranska, joka maksaa 16 prosenttia EU:n talousarviosta, antaa yhä enemmän ja enemmän mutta saa yhä vähemmän.

Sitä paitsi tämä aluetuki ei ole suojannut maailman talouskriisin vaikutuksilta, koska se muodostaa osan Lissabonin strategian ultraliberaalia ajattelumallia. Meidän on nyt enemmän kuin koskaan kyettävä luomaan uusi Eurooppa, joka tarjoaa viimein taloudellista suojaa alueillemme ja kansakunnillemme aktiivisella politiikalla, jolla otetaan sisämarkkinat takaisin omaan valvontaan.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen iloinen saamastani mahdollisuudesta käsitellä Roszkowskin mietintöä hieman yksityiskohtaisemmin.

Molemmat mietinnön aiheena olevat politiikan alat, rakennerahastot ja maaseutualueiden tukeminen, näyttävät toimivan hyvin. Minulla on kuitenkin sellainen vaikutelma, että joissain tapauksissa molemmilla politiikan aloilla on täsmälleen samat tavoitteet. Väestö- ja energia-asioissa sekä televiestintäalalla on hankkeita, jotka saavat rahoitusta sekä rakennerahastoista että maaseudun kehittämispolitiikasta ja joilla on samat tavoitteet, mutta jotka kuuluvat eri ministeriöiden vastuulle. Eurooppalaisia hankkeita on paljon, mutta onko meillä myös hankkeita, jotka tuovat eurooppalaista lisäarvoa? Minusta vaikuttaa siltä, että meillä on joskus vaikeuksia hahmottaa kokonaiskuvaa.

Jos yhdistäisimme hankkeita eri osastojen kesken, pystyisimme saamaan paljon enemmän aikaan maaseutualueiden hyväksi, niin kuin hajautettuja energiainfrastruktuureja, laajakaistayhteyksiä paljon nykyistä laajemmille alueille tai rajat ylittäviä vesihuoltoinfrastruktuureja. Tarvitaan lisää hankkeita, jotka saavat tukea useasta ministeriöstä samanaikaisesti. Jos se toteutuisi, toiminta ei olisi enää pienimuotoista, vaan pystyisimme tekemään pysyviä parannuksia alueilla EU:n rahoitusta käyttäen. Osastojen välisen yhteistyön vaatimuksesta on tehtävä sitova. Kenties meidän pitäisi jopa vakavasti harkita jonkinlaisen hankkeiden vähimmäismäärän määrittämistä.

Vielä yksi huomio rahoituksesta: minusta tuen mukauttaminen ei kuulosta lainkaan hyvältä. Se vie viljelijöille luvutut korvaukset mutta ei tarjoa vastineeksi maaseudun kehittämisohjelmia, joissa olisi luotettava rahoitus. Tästä syystä viljelijöitä on jatkossa tuettava maatalouspolitiikalla, johon sisältyy selkeät taloudelliset sitoumukset ja joka ei edellytä varojen siirtoa muualta. Samaan tapaan alueita on tuettava nimenomaan

aluepolitiikalla, jossa keskitytään erityisesti maaseutualueisiin ja niiden tarpeisiin. Näin syntyisi aidosti eurooppalaisia aloitteita, jotka parantaisivat alueitamme pitkällä aikavälillä.

Evgeni Kirilov (PSE). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, tämänpäiväisessä keskustelussa yleinen mielipide näyttää jälleen olevan se, että koheesiopolitiikka on tarpeellinen ja hyödyllinen politiikanala.

Me koheesiopolitiikan kannattajat haluamme sen jatkuvan ja pystyvän siten kehittymään ja tuottamaan myönteisiä tuloksia. Siksi minusta on tärkeää, että pidämme kiinni yhdestä perusedellytyksestä: koheesiopolitiikan on oltava niiden käytettävissä, joille se on tarkoitettu ja jotka sitä tarvitsevat, erityisesti niiden alueiden, jotka ovat kehittyneet muita hitaammin ja joilla on vaikeuksia sosio-ekonomisessa kehityksessään.

Krehlin mietinnössä luetellaan useita esteitä, joita rakennerahastojen tuen mahdolliset käyttäjät saattavat kohdata. Nämä esteet, jotka johtuvat hankalasta byrokratiasta ja monimutkaisista, epämääräisistä menettelyistä, johtavat virheisiin. Se lannistaa mahdollisia tuensaaajia ja saa kritiikkiä tarkastuselimiltä.

Pystyäksemme vastaamaan tähän kaksitahoiseen haasteeseen meidän on toisaalta tehtävä yhteistyötä kaikkien toimielinten ja jäsenvaltioiden kanssa sekä toisaalta hyödynnettävä saatuja kokemuksia ja keskitettävä enemmän huomiota myönteisiin tuloksiin etsiessämme uusia ideoita esteiden voittamiseen.

Tässä suhteessa Krehlin mietinnössä tekemämme ehdotukset parhaista käytännöistä tarjoavat lujan pohjan myöhemmille toimille, joiden tavoitteena on yksinkertaistaa sääntöjä ja parantaa tietojen vaihtoa ja viestintää rakennerahastojen käytön yhteydessä. Euroopan komissiota ja hallintoelimiä vaaditaan jälleen ottamaan ohjat käsiinsä, mutta niiden on ilman muuta tärkeää tietää, että niillä on Euroopan parlamentin tuki takanaan.

Esittelijä van Nistelrooij korosti, että koheesiopolitiikka on solidaarisuuden ilmaus. Meillä on edelleen paljon tehtävää sen varmistamisessa, että kansalaiset pystyvät tuntemaan hyötyvänsä konkreettisesti tämän solidaarisuuden tuloksista. Viime kädessä koheesiopolitiikan tavoitteena tulee olla tasa-arvoisten mahdollisuuksien takaaminen kaikille Euroopan kansalaisille heidän asuinpaikastaan riippumatta.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Hübner, viimeisten 30 vuoden aikana olemme nähneet harjoittamiemme koheesiopolitiikan toimien tuovan erilaisia hyötyjä. Tulevissa vaaleissa näitä hyötyjä on syytä korostaa, koska ne tuovat selkeää etua kansalaisille, jotka ovat nähneet elintasonsa joissain tapauksissa jopa kolminkertaistuvan, ja alueille, jotka veloista päästyään edistyvät vauhdilla. Hyödyt ovat siis kiistämättömät.

Lisäksi koheesiopolitiikka on nykyään noussut EU:n talousarvion suurimmaksi budjettikohdaksi. Se, mistä näissä tänä aamuna käsiteltäväksemme tulevissa kuudessa mietinnössä on kysymys, mitä me Euroopan parlamentin jäsenenä haluamme saavuttaa, on se, että haluamme parantaa kansalaisten käyttöön tarjottavien rahastojen ja asetusten tehokkuutta.

Arvoisa komission jäsen Hübner, komissiolla on hallussaan avaimet näiden säännösten ja talousarvioiden käytön tehostamiseen. Miten niin? Ensinnäkin, jos sallitte minun sanoa, arvoisa komission jäsen, siksi, että meillä on kansanne suhde ja me tiedämme, että te kuuntelette meitä ja varmistatte, että komissio ottaa näissä kuudessa mietinnössä esitetyt pyynnöt asianmukaisesti huomioon. Samalla haluankin onnitella niitä kuutta jäsentä, jotka ovat ne laatineet.

Arvoisa komission jäsen Hübner, näissä mietinnöissä esitetään äärimmäisen yksityiskohtaisia ratkaisuja niin kaupunkiympäristöjen, maaseutualueiden, parhaiden käytäntöjen kuin koheesiopolitiikan tulevaisuudenkin suhteen. Niin kuin tiedätte, ne sisältävät hyvin yksityiskohtaisia esimerkkejä, jotka helpottavat komission työtä.

Näin ollen odotamme komission ehdotuksia yksityiskohtaisista, Euroopan tason ratkaisuksista, mutta se on vasta puolet tehokkuuden saavuttamiseen vaadittavasta työstä. Siksi, arvoisa komission jäsen, pyydämme teitä käyttämään mahdollisimman paljon vaikutusvaltaanne hallitus-, alue- ja paikallistason viranomaisiin, sillä nämä elimet toteuttavat säännöksemme, talousarviomme ja asetuksemme käytännössä, eivätkä ne voi olla tehokkaita, jos niiden toimeenpanijat eivät ole.

Luotamme teihin siinä, että esittämistämme kuudesta mietinnöstä tulee menestys niin kansallisella kuin yhteisön tasollakin.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, rationaalinen koheesiopolitiikka ja maaseudun kehittämiss politiikka toimivat tärkeänä vastavoimana tämän päivän Euroopassa nousussa olevalle kansalliselle protektionismille. Nykyinen järjestelmä, jossa tukea jaetaan useista maaseudun kehittämisen rahastoista, on kuitenkin vain syventänyt eikä suinkaan tasoittanut Euroopan unionin eri osien kehityseroja.

Seurauksena on maataloustukien huikkea ero uusien ja vanhojen jäsenvaltioiden välillä, ja nämä erot jatkuvat vuoden 2013 jälkeenkin. Kaikilla viljelijöillä on samanlaiset tuotantokustannukset, ja uusissa jäsenvaltioissa maatalouspalvelut lisääntyvät ja niiden hintataso lähestyy nopeasti vanhojen jäsenvaltioiden tasoa. Millaiset mahdollisuudet maaseutualueilla sitten on kehitystasonsa yhtenäistämiseen tulevina vuosikymmeninä?

Ainoastaan vakaa ja pitkäaikainen tuki köyhimpien alueiden paikallisyhteisöille yhdistettynä mahdollisimman pitkälle menevään menettelyjen yksinkertaistamiseen mahdollistaa erojen tasoittumisen suunnilleen seuraavan vuosikymmenen kuluessa. Vain silloin voimme puhua todellisesta kilpailusta Euroopan unionin sisällä.

Jim Allister (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan puhua kaupunkien ja kaupunkialueiden rahoituksesta. Arvoisa komission jäsen, olette vierailut Belfastissa useita kertoja. Olette toivottavasti nähnyt, miten selviä hyötyjä Urban-ohjelma on tuonut etenkin Pohjois-Belfastissa. Sen vuoksi olen pahoillani kyseisen ohjelman loppumisesta, etenkin kun mitään vastaavaa ei ole tullut tilalle. Huomion siirtäminen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin on keino korvike, eikä uusi rahoitusväline Jessica ole juurikaan pehmentänyt iskua ainakaan toistaiseksi. Tosiasiassa luovuimme Urban-ohjelmasta käytännössä ilman mitään korviketta.

Nykyisessä taloustilanteessa mahdollisuudet siihen, että Jessica tuottaisi toivotun kaltaista vipuvaikutusta, ovat koko ajan pienemmät. Monissa kaupungeissa, joissa edelleen tarvitaan kaupunkisuunnittelua ja investointeja, se jättää jälkeensä täyttämättömän aukon. Jokainen julkisen rahoituksen nyörien kiristys leventää kuilua hallituksen strategioissa annettujen tyhjien lupausien ja käytännön todellisuuden välillä. Kaupungeille varatun erityisrahoituksen puuttuminen vuosien 2007–2015 ohjelmasta tuntuu yhä selvemmin.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Jan Olbrycht (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, on syytä huomauttaa, että syy tähän keskusteluun on kyllä käynyt ilmi, eikä se, että keskustelemme useasta mietinnöstä samalla kertaa, ole tosiaan mikään vahinko. Se johtuu siitä, että mitään aiheista tai yksittäisistä kysymyksistä ei voida nostaa erilleen, jos haluamme käydä vakavaa keskustelua EU:n politiikasta tulevina vuosina. Lisäksi jos otamme huomioon elvytyspaketista käynnissä olevan keskustelun, päätökset, joita nyt joudumme tekemään, vaikuttavat tietenkin merkittävästi koheesiopolitiikan muotoon vuoden 2013 jälkeen.

Jos me aiomme puhua kaikista mietinnöistä emmekä juuttua yksityiskohtiin, on tärkeää, että koheesiopolitiikasta tulee sekä mahdollisuus että perusta todelliselle edistykselle, jossa tavoitteena on erityyppisten EU:n politiikanalojen integroiminen, näiden politiikanalojen täydentävyys sekä yhdenmisen lähestymistavan käyttöönotto. Ei ole suinkaan sattumaa, että Euroopan komissio esittää samanaikaisesti ratkaisuja, jotka voivat muuttaa koko EU:n politiikan.

Keskustelu alueellisesta koheesiosta on pohjimmiltaan keskustelua yhdennetyistä toimista. Puhe on tarpeesta luopua EU:n politiikan alakohtaisesta tarkastelusta. Tästä seuraa se, että Euroopan unionin aluetta tulisi kohdella yhtenä kokonaisuutena sen sijaan, että jaamme sen rikkaampiin ja köyhempiin osiin, mikä puolestaan tarkoittaa, että joudumme tekemään tärkeitä ratkaisuja koheesiopolitiikan suhteen. Haluan kiittää teitä siitä, että teitte tästä keskustelusta aidon yhteiskeskustelun.

Mia De Vits (PSE). - (NL) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan täydestä sydäimestäni onnitella jäsen Becseytä sekä kiittää häntä luotettavasta yhteistyöstä mikroluottoja käsittelevän mietinnön valmistelun yhteydessä. Tämän mietinnön tärkeyttä tuskin tarvitsee korostaa enenkään nykyoloissa. Haluaisin myös vetää yhteyden tämän mietinnön ja parhaillaan käynnissä olevan kriisin välille. Huomaamme, että jäsenvaltiot yrittävät pyrkiä pinnalle talouskriisin suosta hyvin erilaisten toimenpiteiden avulla. Ne ovat usein kiinnostuneita vain omista asioistaan ja omien markkinoidensa saattamisesta uuteen nousuun.

Ratkaisu ei kuitenkaan ole ”kukin pärjätköön omillaan”, vaan eurooppalaisempi lähestymistapa ongelmiin. Yhdysvallat on presidentti Obaman johdolla aloittanut laajamittaiset julkiset investoinnit, ja mielestäni se olisi oikea suuntaus. Täällä Euroopassa meillä on 27 elvytysuunnitelmaa, jotka on tosin koordinoitu keskenään mutta joiden rahoituksesta vastaa kukin jäsenvaltio itse. Nämä elvytysuunnitelmat ovat välttämättömiä, mutta ne ovat hyvin pieni askel oikeaan suuntaan.

Tässä yhteydessä mikroluottoa käsittelevät mietinnöt sekä toinen lähiviikkoina asialistalle tuleva mietintö, nimittäin globalisaatiorahastoa käsittelevä mietintö, edustavat hyvin konkreettisia toimia kansalaisten

kannalta, etenkin nyt, kun työttömyys on kasvussa ja pankit ovat hidastaneet luotonantoaan. Siitä syystä minulla on varsin vähän sanottavaa Becseyn mietinnöstä. Ennen kaikkea haluan korostaa vielä kerran niitä kohtia, joita pidimme tärkeimpinä. Nämä kohdat on näköjään otettu takaisin mietintöön, minkä vuoksi komission teksti on parantunut useissa kohdissa.

Ensimmäinen näistä on pitkäaikainen julkinen EU:n rahoitus. Se on tärkeää, sillä tällä hetkellä meillä on liian monia rinnakkaisia hankkeita käynnissä samanaikaisesti. EU:n talousarvioon on sisällytettävä oma kohtansa mikroluotoille.

Toinen kohta on selkeyttämisen tarve sen suhteen, että mikroluotot on todellakin tarkoitettu pitkäaikaistyöttömille, heikossa asemassa oleville ryhmille ja kaikille, jotka eivät pysty saamaan luottoa tavalliseen tapaan. Mikroluottoja myönnetään ensisijaisesti paikallistasolla. Siitä syystä on hyvin tärkeää, että paikallistasolla toteutetaan aktivointitoimia. Pidämme sen vuoksi hyvin tärkeänä, että sosiaalietuuksia saavat henkilöt eivät menetä etuuksiaan mikroluottoja nostaessaan.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston perustaminen on hyvin tärkeä asia rakennepoliitiikan kannalta. Kuitenkin jotta olemassa olevia mahdollisuuksia voitaisiin hyödyntää täysimääräisesti, on laadittava avoin, pitkäaikainen maaseudun ja alueiden kehittämisstrategia sekä perustettava järjestelmä, joka mahdollistaa toimien pysyvän koordinoinnin kansallisella tasolla.

Me kaikki tiedämme oikein hyvin, että tämä koheesiopoliitikasta käytävä keskustelu pitää sisällään monenlaisia näkemyksiä siitä, miten maataloustukiin ja maaseudun kehittämiseen varattuja varoja tulisi käyttää. Jotkut aavistelevat, että uudelleenjaon jälkeen osa näistä varoista käytetään kaupunkialueiden ja dynaamisimpien alueiden kehittämiseen kehittymättömämpiä ja vähemmän aktiivisesti hallinnoitujen alueiden kustannuksella. Emme voi hyväksyä tämänkaltaisia ratkaisuja tai tuloksia.

Ambroise Guellec (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, haluan kaikkien kollegojeni tavoin ilmaista tyytyväisyyteni tämpäpäiväiseen keskusteluun ja keskityn puheenvuorossani alueelliseen koheesioon. Sanoisin, että koskaan ei ole liian myöhäistä tehdä oikeita asioita, mutta siitä huolimatta alueellisen koheesion nostamisessa Euroopan unionin keskeiseksi poliittiseksi tavoitteeksi on hukattu paljon aikaa. Tiellä on tietenkin ollut institutionaalisia ongelmia, jotka toivoakseni pian poistuvat, sekä – anteeksi vain, arvoisa komission jäsen – komission äärimmäinen varovaisuus tässä asiassa. Meidän on kuitenkin huomattava, että koko tämän vaalikauden, kaudesta 2004–2005 lähtien, parlamentti on yrittänyt hoputtaa asiaa eteenpäin, koska katsomme kaikkien EU:n kansalaisten tasa-arvoisen kohtelun heidän asuinpaikastaan riippumatta olevan äärimmäisen tärkeä periaate ja pidämme ehdottoman tärkeänä viedä asiaa eteenpäin.

Vihreä kirja on viimein valmistunut, ja me olemme tyytyväisiä. Minusta se kuitenkin kärsii hieman kunnianhimon puutteesta; olisimme halunneet, että komissio olisi esittänyt määritelmän ja selkeät tavoitteet eikä vain ympäripyöreitä huomioita aiheesta. Siitä huolimatta edistystä on saavutettu, vaikkakin luulen, että etenemistä hidastaa jossain määrin rakennerrahastojen edellisen sukupolven täytäntöönpanon yhteydessä luotu, kohtuuttoman pitkälle menevä yhteys Lissabonin strategiaan.

Kuuleminen on parhaillaan käynnissä, ja toivon, että siinä tullaan siihen johtopäätökseen, että meidän on lisättävä resursseja, hiottava välineitä, vahvistettava rahoitusvälineitä, kehitettävä eri tasojen välistä yhteistyötä, yhteensovittettava yhteinen maatalouspolitiikka ja aluekehitys sekä saatava aikaan yhteinen näkemys kehityksestä, etenkin suhteessa alakohtaisiin politiikkoihin, jotka ovat tulleet esiin tässäkin keskustelussa. Nämä suunnitelmathan koskevat vuoden 2013 jälkeistä aikaa: meillä on vielä aikaa, mutta se vierähtää ohi nopeasti. Arvoisa komission jäsen, valkoinen kirja tarvitaan mahdollisimman pian.

Lopuksi haluan korostaa, että kaikkien Euroopan alueiden alueellisen koheesion edistämisen on kiire, koska alueellista tasa-arvoa tarvitaan välttämättä käynnissä olevan kriisin lopettamiseksi ja talouden elpymisen aikaansaamiseksi sekä ennen kaikkea siksi, että sen avulla kannustetaan kansalaisia osallistumaan eurooppalaisiin hankkeisiin.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, ”kun sanat ja teot käyvät yksiin, ne synnyttävät kaunista sopusointua.” Näin sanoessaan Montaigne ajatteli epäilemättä poliitikkojen toimia.

Koheesiopoliitikassakin meidän on pyrittävä tällaiseen sopusointuun. Eurooppalaisina haluamme nähdä eurooppalaisen kaupungin yhteiskunnallisen kehityksen keskipisteenä, ja se on saanut meidät miettimään sellaisia asioita kuin yleistä väkimäärän vähenemistä, työpaikkojen puutetta, kaupunkien saastumista, kaupungeissa olevia liikkumisesteitä sekä kestäväen kehityksen kannalta sopimattomia asuntoja, joihin liittyen

olemme jo antaneet joitakin lupauksia. Nämä ovat kaikki ratkaisevia haasteita, joihin meidän on tartuttava tehdäksemme eurooppalaisista kaupungeista vetovoimaisia, kilpailukykyisiä ja mukavia asuinpaikkoja. Jotta ongelmat saadaan ratkaistua, puheiden täytyy vastata tekoja. Tämä on koheesiopolitiikan kaupunkiulottuvuuden ydin: toimien ja luottojen koordinointi, yhdenmukaistaminen ja tehostaminen uudella ohjelmakaudella.

Yhteenvetona voidaan todeta, että meillä on kaksi sitoumusta: meidän on pystyttävä osoittamaan huomattavat ja selkeästi määritellyt rahoitusvarat Leipzigin tavoitteiden täyttämiseen sekä saatava kaupungit tekemään keskenään yhteistyötä pystyäkseen vastaamaan maailmanlaajuiseen kilpailuun käyttäen hyväksi runsaita ja monimuotoisia ratkaisuja, joita on saatu aikaan eri puolilla Eurooppaa.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, van Nistelrooijin mietintö, jossa käsitellään vihreää kirjaa ja koheesiopolitiikan tulevaa muotoa, on varmasti yksi tärkeimmistä mietinnöistä, joita aluekehitysvaliokunta on viime vuosina laatinut.

Hyväksymme vihreän kirjan peruslähdekohdan, jonka mukaan alueellisen koheesion tarkoituksena on taata Euroopan unionin monikeskuksinen kehitys kokonaisuutena sekä kestävä kehitys alueilla, joilla on erilaisia ominaisuuksia ja erityispiirteitä, säilyttäen niiden monimuotoisuus. Seuraavalla ohjelmakaudella on luotava kattavampi järjestelmä asteittaisen siirtymäavun antamiseksi alueille, jotka ylittävät pian BKT:n 75 prosentin rajan, jotta niille annetaan selvempi status ja enemmän turvaa liittyen niiden kehitykseen.

Krehlin mietinnössä, joka käsittelee rakennerahastojen käytön esteitä, luetellaan aivan oikein suurimmat ongelmat, joita hakijat kohtaavat hakiessaan tukea rakennerahastoista. Niitä ovat esimerkiksi liiallinen byrokratia, liialliset ja monimutkaiset säännökset sekä jäsenvaltioiden keskushallintovetoinen hidas ja kankea hallinnointi. Komissiolle esitetään useita suosituksia tehokkaista keinoista, joita näiden esteiden poistamiseen tarvitaan. Haluan nostaa esiin kaksi näistä toimista ja painottaa niitä erityisesti.

Ensinnäkin hankkeista vastaavien tahojen on tällä hetkellä säilytettävä hankeasiakirjoja kymmenen vuoden ajan hankkeen päättymisen jälkeen, jotta asiakirjat voidaan esittää komission mahdollisesti teettämien tarkastusten yhteydessä. Tämä säännös aiheuttaa etenkin pienille hankkeille liiallisia hallinnollisia rasitteita. On oikein, että kyseinen säilytysaika tulisi lyhentää kolmeen vuoteen.

Toiseksi Euroopan komission laatimat arviointikriteerit, joita käytetään innovatiivisten hankkeiden yhteydessä, aiheuttavat huomattavia ongelmia. Innovatiivisiin hankkeisiin ei tulisi soveltaa samoja kriteerejä kuin muihin hankkeisiin. On tärkeää, että niissä noudatetaan eri menettelyä.

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Aluekehityspolitiikalla on selkeä vaikutus EU:n kansalaisten yleiseen hyvinvointiin. Se on jo periaatteiltaan sosiaalipolitiikkaa, ja sellaisena me Euroopan parlamentin sosialistiryhmässä kannatamme sitä täysin ja olemme jatkuvasti kehittämässä sitä. Minulta kysyttiin äskettäin eräässä julkisessa tilaisuudessa, miksi ollenkaan kannattaa vaivautua äänestämään edustajia Euroopan parlamenttiin. Kerroin ensin, miten paljon ja millä aloilla EU on mukana toiminnassa Euroopan eri alueilla, ja annoin konkreettisia esimerkkejä toimista, jotka ovat vaikuttaneet miljooniin ihmisiin. Koheesiopolitiikka nousi yhdeksi keskeiseksi perusteluksi sille, minkä vuoksi kannattaa äänestää.

Sen lisäksi mainitsin, miten tärkeä rooli Euroopan parlamentilla on sekä koheesiopolitiikan että talousarvion määrärahojen hyväksymisessä ja että sen rooli vielä kasvaa valtavasti, jos Lissabonin sopimus tulee voimaan. Korostin, että tämän sopimuksen perusteella aluepolitiikalla on paljon enemmän suoraa vaikutusta kansalaisiin ja että paikallisviranomaisilla ja kaikilla mahdollisilla tuensaajilla on entistä suurempi rooli aluepolitiikan toimien hallinnoinnissa, niiden synergian tukemisessa sekä alueellisen koheesion vahvistamisessa myös maaseutualueilla. Lisäksi mainitsin, että aluekehityspolitiikka on yksi yksinkertaisimmista ja joustavimmista välineistä, joita yhteisöllä on käytettävissään nykyisen kaltaisten kriisien ratkaisemiseen. Aluepolitiikan avulla ratkaistaan esimerkiksi työttömyyteen ja investointeihin liittyviä sekä sosiaalisia ongelmia. Aluepolitiikan on helppo osoittaa olevan yksi EU:n vankoista tukipilareista edellyttäen, että sitä toteutetaan ammattimaisesti ja avoimesti. Tulevaisuudessa meidän on rakennettava paljon tämän pilarin varaan ja lisättävä sen tehokkuutta, sillä se muodostaa tärkeän siteen Euroopan kansalaisten ja EU:n toimielinten välille.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Mitkä ovat mikroluottoja koskevan aloitteen tärkeimmät tavoitteet? Edistää tämän välineen kehittymistä sekä myönteisen institutionaalisen ja liiketoimintaympäristön luomista, auttaa pankkialan ulkopuolisia rahoituslaitoksia lisäämään valmiuksiaan, saada aikaan kasvua ja kestävä kehitys sekä taata yksityisten pääomamarkkinoiden luottamus.

Becseyn mietinnössä keskitytään mikroluottojen tarjoamiin mahdollisuuksiin integroida heikossa asemassa olevia ryhmiä työmarkkinoille. Euroopan komission tulisi koordinoimalla erilaisia tähän liittyviä toimenpiteitä ja aloitteita luoda yhdenmukaiset, yksityiskohtaisista parametreista koostuvat eurooppalaiset puitteet myös pankkialan ulkopuolella toimiville mikrorahoituslaitoksille.

Yrittäjyyteen kannustaminen lisää kilpailukykyä ja tietoon perustuvan talouden laatua uudistetun Lissabonin strategian mukaisesti.

Puhetta johti

varapuhemies **Luisa MORGANTINI**

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Hübner, on harmillista, etteivät neuvosto ja komissio ole vielä määrittelleet selkeästi alueellista koheesiota. Ranska teki puheenjohtajuuskaudellaan tämänsuuntaisen aloitteen, mikä on hyvä asia. Parlamentti pitää edelleen kiinni siitä, että tämä tavoite toteutettaisiin Lissabonin sopimuksen tultua voimaan ja että alueellinen koheesio määriteltäisiin mitä pikimmin.

Toivon, että alueellisesta koheesiosta tehtäisiin Lambert van Nistelrooij'n erinomaisen mietinnön pohjalta oikeusperusta, jolla taataan unionin kaikkien alueiden yhdenmukainen kehitys sekä mahdollistetaan Euroopan eri alueiden parhaiden puolien hyödyntäminen. On tarpeen tehostaa yhteisön politiikanalojen välistä koordinaatiota toimenpiteiden paikallisten vaikutusten maksimoimiseksi.

Alueellista koheesiota ei kohdisteta yksistään pysyvistä ongelmista kärsiville alueille. Se on kuitenkin liitettävä osaksi koko Euroopan unionin monikeskuksista kehitystä niin, että otetaan huomioon eri alueiden erityispiirteet sekä säilytetään niiden monimuotoisuus. Tämä uusi käsite on mielestäni oleellinen, jotta voidaan ottaa huomioon kaikkein syrjäisimmät alueet ja taata niiden kestävä ja tasapainoinen kasvu.

Tältä osin kiitän esittelijää siitä, että hän on ottanut kompromissitarkistuksissaan huomioon vaatimukset, jotka koskevat syrjäisimpien alueiden haasteita, kuten alueille pääsyä ja kilpailukykyä, jotka ovat alueellisen koheesion keskeisiä näkökohtia.

Tarkastellessani komission tuoretta tiedonantoa nimeltä Syrjäisimmät alueet: Euroopan voimavara sain sen käsityksen, että komissio haluaa soveltaa syrjäisimpiin alueisiin kaikkia koheesiopolitiikan hallinnoinnin parantamista koskevia suosituksia, jotta syrjäisimmät alueet toimisivat ennakkoesimerkkinä alueellisen koheesion täytäntöönpanosta.

Toivon, että Ranskassa pian käynnistyvässä merentakaisen alueiden kuulemisprosessissa (États généraux de l'Outre-Mer) tehtäisiin samoin ja integroitaisiin EU:n politiikan myönteiset alueelliset vaikutukset syrjäisimpien alueiden eduksi, sillä niiden lisäarvo on kiistaton.

Lopuksi haluan luonnollisesti kiittää kaikkia esittelijöitä.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Euroopan unionin haasteisiin vastaaminen edellyttää, että teemme kaikkemme taloudessa ja elintasossa eri alueiden välillä vallitsevien erojen kaventamiseksi lopullisesti. Tältä osin koheesiopolitiikassamme on vastedes keskityttävä sen alkuperäiseen tavoitteeseen eli siihen, että saadaan aikaan rakenteellinen muutos taloudellisista ja sosiaalisista ongelmista kärsivillä alueilla.

Jos haluamme lisätä tehokkuuttamme tulevaisuudessa, meidän on keskityttävä alueellisiin yksiköihin, joita kyseiset haasteet koskevat. Meidän on uudistettava taloudellisen yhteistyön muotoja, ja tässä uudistusprosessissa makroalueilla voi olla keskeinen rooli.

Myös tietyille alueille keskittyvä köyhyyden ongelma on ratkaistava. Todellisen muutoksen aikaan saamiseksi meidän on keskityttävä toimet sinne, missä ongelmat esiintyvät, toisin sanoen kohdennetaan monialaiset toimet myös aluetason ulkopuolelle. Pelkkä hankkeiden rahoittaminen ei riitä, vaan tarvitaan yhdennettyä lähestymistapaa ja kaikkien varojen käyttöönottoa, jotta heikoimmassa asemassa oleville Euroopan unionin kansalaisille voidaan tarjota todellista apua.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Hyvät jäsenet, koheesiopolitiikka on Euroopan unionin keskeisimpiä toiminnallisia osa-alueita. Se on ilmentänyt vuosikymmeniä Euroopan kansalaisten toiveita paremmasta tulevaisuudesta, elämänlaadusta ja työoloista.

Koheesiopolitiikan tulokset osoittavat, että se on yksi parhaiten onnistuneista EU:n politiikanaloista. Jäsenvaltiot, joiden kehitys oli aiemmin selkeästi EU:n keskiarvon alapuolella, ovat nyt maailman eniten

kehittyneiden maiden joukossa. Nämä esimerkit osoittavat koheesiopolitiikan tehokkuuden ja motivoivat EU:n uusia jäsenvaltioita, kuten kotimaatani Bulgariaa.

Me bulgarialaiset odotimme pitkään Euroopan unionin täysjäsenyyttä ja panimme aivan oikeutetusti toivomme rakennerrahastojen tarjoamiin mahdollisuuksiin. Puhun varmasti kaikkien puolesta kiittäessäni komission jäsentä Hübneria hänen uurstuksesta aluekehityksen parissa sekä hänen päättävyydestään koheesiopolitiikan tukemisessa.

Aluekehitysvaiokunnan viidessä mietinnössä painotetaan Euroopan parlamentin pitkäkestoista sitoutumista kestäväan ja tehokkaaseen koheesiopolitiikkaan. Hyvät jäsenet, rahoituskriisin ohella ratkaistavanamme on nyt myös ilmastomuutokseen, väestökehitykseen, energiatehokkuuteen, liialliseen kaupungistumiseen ja siirtolaisuuteen liittyviä ongelmia.

Nämä ongelmat vaativat Euroopan unionilta lujaa ja yhtenäistä toimintaa. Koheesiopolitiikkaa onkin käytettävä tarvittavien muutosten alulle panijana. EU:n haasteena on muun muassa sen öljy- ja kaasuriippuvuuden vähentäminen.

Hyvät jäsenet, koheesiopolitiikka ja rakennerrahastot ovat aina olleet muutakin kuin pelkkä EU:n solidaarisuuden osoitus. Koheesiopolitiikka ja rakennerrahastot ovat osa kaikkien etujen mukaista järjestelmää, jota voidaan hyödyntää uusien markkinoiden ja kaupallisten suhteiden luomiseksi. Lopetan sanomalla, että jokaisella kansalaisella on oikeus hyötyä koheesiopolitiikasta. Tämä pätee luonnollisesti myös kotimaani kansalaisiin, jotka ovat ansainneet nykyistä paremmat työ- ja elinolot.

Jamila Madeira (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, hyvät jäsenet, haluan aluksi kiittää kaikkia jäseniä heidän työstään.

Vihreässä kirjassa esitetyt kolme keskeistä käsitettä – keskittäminen, yhteydet ja yhteistyö – voivat tarjota ratkaisuja, joilla voidaan poistaa yhteisön tasapainoisen kehityksen esteitä. Näitä ovat etenkin taloudellisen toiminnan kielteiset vaikutukset, pitkien välimatkojen aiheuttama epätasa-arvoisuus markkinoille pääsyssä ja palvelujen saannissa sekä (etenkin heikoimmassa asemassa olevien) jäsenvaltioiden mutta myös alueiden rajojen asettamat jaot.

Siten on pyrittävä lisäämään näiden politiikanalojen välistä synergiaa menetelmin, joilla voidaan arvioida tehokkaasti politiikan alueellisia vaikutuksia. Juuri tämän vuoksi olen aina puoltanut laadullisten indikaattoreiden käyttöönottoa politiikan käytännön suunnittelun ja täytäntöönpanon parantamiseksi ottamalla huomioon alueiden erityispiirteet.

BKT on toistaiseksi ainoa peruste määrittäessä alueiden kelpoisuutta saada tukea rakennerrahastoista.

Laadullisten indikaattoreiden laatiminen ja alueellisten arviointien tekeminen eivät kuitenkaan saa johtaa byrokratian lisääntymiseen tai viivästykseen vaan pikemminkin siihen, että alueellisen koheesion tukemiseen tarkoitettuja uusia poliittisia toimia voidaan soveltaa entistä helpommin.

Viidennessä edistyskertomuksessa – lopetan tuota pikaa, arvoisa puhemies – on erityinen viittaus siirtymäalueisiin, jotka sijaitsevat lähentymisalueiden ja kilpailukyky- ja työllisyysalueiden välissä. On hyvä muistaa, näiden alueiden asemaa on syytä selkiyttää niin, että voidaan lisätä niiden kehityksen varmuutta ja vakautta.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Haluan kiittää kaikkia esittelijöitä aluekehityspaketin valmistelusta. Kiitän erityisesti esittelijä van Nistelrooij'ta hienosta työstä. Esittelijä onnistui sisällyttämään päätöslauselmaesitykseen jäsenvaltioiden velvollisuuden toteuttaa toimenpiteitä, joilla alueellinen koheesio voidaan saavuttaa.

Vihreässä kirjassa korostetaan myös, että sosiaalisen ja taloudellisen koheesion ohella alueellinen koheesiopolitiikka kuuluu Euroopan unionin päättavoitteisiin. Euroopan alueet kehittyvät eri tavoin, ellei kehitystä koordinoita vain yhden EU:n politiikan avulla.

Alueellinen koheesio on tärkeä osa Euroopan yhdistymistä ja alueiden välistä lähentymistä. Minusta erityistä huomiota on kiinnitettävä lähentymistä vaativiin EU:n alueisiin nyt ja tulevaisuudessa, jotta alueiden välisiä suuria eroja voidaan vähentää merkittävästi ja mahdollisimman pian.

Kotimaassani Romaniassa alueiden kehittämisessä on tapahtunut merkittävää edistystä, mutta alueilla ja niiden välillä kuin myös maaseudun ja kaupunkien välillä on edelleen suuria eroja.

Alueiden tasapainoisen ja kestäväns kehittämisen on voitava tapahtua oloissa, joissa kullekin alueelle varatut varat voidaan hyödyntää tehokkaasti. Länsi-Romanialle esimerkiksi on tyypillistä lukuisten geotermisten vesilähteiden esiintyminen. Riittävien varojen myöntäminen näiden alueiden vaihtoehtoisten sähköenergiälähteiden luomiseen ja geotermisten vesilähteiden hyödyntämiseen synnyttää uusia työpaikkoja ja saa aikaan moninaista taloudellista hyötyä.

Tänään käsittelemämme toimenpidepaketti on mielestäni erityisen tärkeä myös Romanianlle.

Andrzej Jan Szejna (PSE). - (PL) Arvoisa puhemies, koheesiopolitiikka on Euroopan yhdentymisen tärkein pilari. Tehokkaasti toimiva koheesiopolitiikka on välttämätön edellytys sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen koheesion toteutumiseksi Euroopan unionissa. Tämän päivän suurimpana haasteenamme on uudistaa pikaisesti politiikkamme toimintapohjaa sekä yksinkertaistaa monimutkaista hankkeiden toteutusta ja rahoituksen sääntelyä sekä tehdä näistä entistä joustavampia.

Alueiden välisen käsitteen kehittäminen sekä parhaiden käytäntöjen vaihto on sisällytetty koheesiopolitiikan uudistussuunnitelmiin ja se täydentää erinomaisesti koheesiopolitiikkaa. Tämän vuoksi Euroopan komission olisi esitettävä pikaisesti konkreettinen ehdotus hankkeiden toteutuksesta vastaavien elinten mahdollisuudesta kokemusten vaihtoon.

En näe tarvetta vakuutella paikalla olevia jäsenvaltioiden edustajia siitä, että talous- ja rahoituskriisissä rakennerahastot ovat tärkein väline eri alueiden talouden piristämisessä. Siksi on tärkeää yksinkertaistaa menettelyjä ja vauhdittaa rahoituksen virtaamista jäsenvaltioiden talouksille. EU:n hankkeilla voidaan luoda uusia ja kestäviä työpaikkoja sekä mahdollisuuksia Euroopan unionin köyhimpien alueiden ihmisille, jotka tarvitsevat niitä kipeimmin.

Koheesiopolitiikalla olisi voitava myös kohdata uusia haasteita, joita ovat muun muassa yhteinen energiapolitiikka ja ilmastonmuutos.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, koheesiopolitiikkaa on aina pidetty parhaimpana osoituksena Euroopan unionin solidaarisuudesta. Yhteisön eri maiden ja alueiden välisten kehityserojen tasoittaminen on koko EU:n etujen mukaista. Komission vihreässä kirjassa on mielestäni määritelty tarkoin EU:n koheesiopolitiikan nykyiset haasteet.

Komissio on ottanut huomioon myös erityisen tarpeen tukea alueita, joiden maantieteelliset olot ovat poikkeavat, kuten vuoristoalueet ja epäsuotuisat maatalousalueet, jotka tarvitsevat erityistä tukea. On erityisen tärkeää, että koordinoimme ja suunnittelemme kunnolla maaseutualueiden tukiohjelmat. Näille alueille tyypillisiä piirteitä ovat muita alueita heikompi talouskehitys, pienempi väkiluku, erot julkisten palvelujen saannissa sekä muita alueita huonommat työnsaantimahdollisuudet maatalouden ulkopuolella. Alueiden erot ovat suuret myös jäsenvaltioiden sisällä. Maaseutu- ja kaupunkialueiden erot ovat vieläkin suuremmat.

Maaseutualueiden kehittämiseen suunnatun rahoituksen suunnitteilla oleva lisääminen on herättänyt paljon arvostelua nykyisellä rahoituskaudella. Haluan kuitenkin muistuttaa teitä kaikkia siitä, että maaseudun kehittämispolitiikka ja sen rahoittaminen auttavat pitämään nämä alueet hengissä ja helpottamaan niiden asukkaiden elämää. Komission asiakirja, mietinnöt ja tämänpäiväinen keskustelu ovat kaiken kaikkiaan askel oikeaan suuntaan.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). - (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aloittaa onnittelemalla Krehliä ja van Nistelrooij'ta heidän mietinnöistään ja valmiudestaan ottaa vastaan kollegoidensa panoksen. Heidän mietinnöissään tunnustetaan parhaiden käytäntöjen merkitys synergian luojana etenkin ympäristö-, energia- ja työllisyyskysymyksissä sekä linkkinä alueellista koheesiota ja koheesiopolitiikan tulevaisuutta Euroopan unionissa koskevien keskustelujen välillä.

Olen samaa mieltä vihreän kirjan arvioinnista sekä alueellisen koheesion käsitteen analyysistä, ja kannatan tulevaa alueellista koheesiota koskevia suosituksia, joita tehdään näissä mietinnöissä ja joista mainitsen erityisesti seuraavat: alueellisen koheesion määrittely; alueellista koheesiota koskevan valkoisen kirjan julkaiseminen; Euroopan eri alueiden välisen yhteistyötä koskevan tavoitteen vahvistaminen; alueellisen koheesion integroiminen yhteisön kaikkien politiikanalojen kehittämiseen; laadullisten indikaattoreiden kehittäminen; yhteisön politiikanalojen alueellisten vaikutusten arviointi sekä ehdotukset siitä, kuinka voidaan luoda synergiaa alueellisen ja alakohtaisen politiikan välille; kattavan Euroopan unionin strategian luominen koskemaan (erityisesti syrjäisimpiä) alueita, joilla on erityisiä maantieteellisiä piirteitä; kattavan järjestelmän kehittäminen asteittaisen siirtymäavun antamiseksi niin sanotuille siirtymäalueille; sekä

monitasoisen (Euroopan unionin, kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason käsittävän) aluehallinnon kehittämisen.

Näistä syistä kehotan kollegojani tukemaan näitä mietintöjä sekä jäsenvaltioita ja komissiota noudattamaan niitä asianmukaisesti.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Aluksi haluan ilmoittaa kannattavani ajatusta käydä tätä tärkeää keskustelua koheesiopolitiikasta. Haluan kiittää kaikkia kollegoita heidän panoksestaan ja ehdotuksistaan.

Teen nyt muutaman huomion keskustelun aiheista ja aloitan alueellisesta koheesiosta. Perusongelmana on se, kuinka voidaan varmistaa kaikkien Euroopan unionin alueiden tasainen kehittäminen sekä kaupunkien ja maaseudun välinen kumppanuus maaseutualueiden häviämisen ja maaltapaon estämiseksi. Alueellisen koheesion määrittelyä odoteltaessa taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion integroitu käsite tarjoaa pohjan EU:n aluepolitiikalle ja rakennerahastojen muodolle vuodesta 2009 eteenpäin.

Kannatan Krehlin mietinnössä kaikkia ehdotuksia, joilla tuetaan Euroopan eri alueita ja pyritään poistamaan rakennerahastojen käytön esteitä sekä yksinkertaistamaan menettelyjä ja parantamaan alueiden vakautta, sekä ehdotusta kehittää tehokas menetelmä hyvien käytäntöjen vaihtamiseksi alueiden välillä.

Koheesiopolitiikan kaupunkiulottuvuudesta tiedämme, ettei meillä ole yhteistä määritelmää sanalle ”urbaani”. Tiedämme myös, että Euroopassa on noin 5000 alle 50 000 asukkaan kaupunkia. Romaniassa on runsaasti tällaisia kaupunkiyhteisöjä. Minusta nyt tarvitaan kehittämisen malli ja riittävästi varoja kaupunkiyhteisöille, sillä juuri ne hyötyvät vain vähän tai ei lainkaan monikeskuisen lähestymistavan suotuisista vaikutuksista.

Jäsenvaltioiden ja EU:n on uuden perussopimuksen mukaisesti vastattava yhdessä integroidusta ja kestävästä kaupunkien kehittämisestä osana koheesiopolitiikkaa. Paikallisten ja alueellisten viranomaisten on valmistauduttava tähän lähestymistapaan, joka on jo olemassa monitasoisen hallinnon muodossa. Kannatan ehdotusta vähintään 1000 euron suuruisen rahoituksen myöntämiseksi asukasta kohti aiemman 500 euron sijasta.

Francisca Pleguezuelos Aguilar (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan onnitella kaikkia mikroluottoja käsittelevän mietinnön parissa työskennelleitä jäseniä, jotka ovat tehneet upeaa työtä. He ovat epäilemättä parantaneet komission aloitetta.

Uskon, että mietinnön suositukset antavat meille mahdollisuuden luoda pohjaa sopivien puitteiden kehittämiseksi Euroopan unionin mikroluottosektorille. Mikroluottoala on menestynyt monissa kehitysmaissa ja myös muutamissa Euroopan maissa, sillä se on luonut taloudellista aktiviteettia, lisännyt sosiaalista osallisuutta ja luonut työpaikkoja. Menestys ei kuitenkaan ole toistaiseksi näkynyt yhteisössä. Meillä on uskoakseni nyt tilaisuus siihen etenkin talous- ja rahoituskriisin takia.

Siten mietinnössä esitettyjen aloitteiden vahvistaminen on pantava etusijalle, mutta on toteutettava myös muita toimia. Mikroluottotukijärjestelmiin suunnattuja varoja on lisättävä. On helpotettava niiden henkilöiden ja yritysten luotonsaantimahdollisuuksia, joilla ei vielä ole mahdollisuutta saada lainaa. Tältä osin haluan nostaa esiin, arvoisa puhemies, ehdotuksen ”eurooppalaisen takuun” luomisesta mikroluottoja varten, sillä kyse on mietinnössä esitetystä välineestä, jolla voitaisiin parantaa luotonsaantimahdollisuuksia.

Lopetan sanomalla, että mietintö luo epäilemättä perustan yhtenäisen EU:n kehyksen luomiseksi ja mikroluottosektorin pönkittämiseksi.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Komissio ja jäsenvaltiot aikovat tarkistaa vuonna 2010 rakennerahastojen käyttötapoja ja käyttöastetta. Kehottaisin myös jäsenvaltioita määrittämään tarkoin uudelleen prioriteettinsa ja rakennerahastojen käyttökohteensa.

Rakennerahastojen käyttöä vuosina 2011-2013 koskeviin jäsenvaltioiden prioriteetteihin pitäisi mielestäni kuulua kaupunkiliikenne, maaseudun kehittäminen, rakennusten energiatehokkuus sekä liikenneinfrastruktuurin kehittäminen.

Koska vastaan rakennusten energiatehokkuutta koskevien asioiden esittelystä, olen esittänyt Euroopan aluekehitysrahaston määrärahojen lisäämistä jäsenvaltioiden sosiaaliseen asuntotuotantoon ja rakennusten energiatehokkuuden lisäämiseen kolmesta viiteentoista prosenttiin. Näin lisättäisiin joustavuutta jäsenvaltioissa ja vauhditettaisiin EU:n rahastojen käyttöä kansalaisten elämänlaadun parantamiseksi.

Jäsenvaltioiden olisi etenkin näin kriisin aikaan syytä käyttää julkisia varoja ja varsinkin rakennerahastoja talouskehityksen takaamiseksi ja työpaikkojen lisäämiseksi.

Eoin Ryan (UEN). - (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää esittelijöitä heidän panoksestaan tässä erittäin tärkeässä mietinnössä. Talouskriisi on pakottanut meidät tarkastelemaan perusteellisesti aiempia taloudellisia toimiamme. Tarkastelu puolestaan antaa meille mahdollisuuden oppia menneistä virheistämme. Taloutemme kehittyessä kovalla vauhdilla jätimme valitettavasti tietyt ryhmät taka-alalle.

Mikroluottojen saantimahdollisuuksien parantaminen antaa siten meille tilaisuuden korjata tekemiämme virheitä. Mikroluottojen uudistamisella voimme vahvistaa ja uudistaa talouksiamme yhteisöstä käsin. Irlannissa on tehty hyvää työtä tältä osin. Vaalipiirissäni Dublinissa on perustettu vuoden 1993 jälkeen neljä yritysautakuntaa, jotka ovat myöntäneet paikallista tukea Dublinin kaupungin ja läänin alueella toimiville mikroyrityksille. Läänien ja kaupunkien lautakuntien yhdistys puolestaan on ilmoittanut käynnistäneensä aiemmin tänä vuonna oman tukipaketinsa 3000:n eri puolilla Irlantia toimivan yrityksen tukemiseksi ja 15 000 uuden työpaikan luomiseksi. Hanke kattaa myös lähes 50 000 henkilön koulutuksen.

Euroopan mittakaavassa nämä ovat pieniä lukuja, mutta mikroluottohankkeemme Dublinissa ja Irlannissa ovat äärimmäisen tärkeitä. Toivon todella, että yhteisössä ryhdytään tätä erinomaista mietintöä noudattaen merkittäviin ja koordinoituihin toimiin, joilla voidaan tukea työtä, jota mikroyritykset tekevät paikallisesti ja kansallisesti ympäri Euroopan unionia ja joka on erittäin tärkeä osa talouttamme nyt ja tulevaisuudessa.

Puhemies. - (EN) Kiitoksia, jäsen Ryan. En ole ollut kovin tiukka puheaikeiden suhteen, sillä meillä on enää hieman aikaa yli sen, mitä työjärjestyksessä on määrätty.

Haluaisin kuitenkin sanoa muutaman sanan ennen "catch-the-eye"-menettelyyn siirtymistä. Täällä parlamentissa käynnistettiin tänä aamuna erittäin tärkeä hanke. Käynnistäjänä oli Pöttering, ja kyse on eurooppalaisesta FLARE-ohjelmasta, jossa on mukana yli 30 maata ja jossa nuoret (mukana on muitakin kuin nuoria) ovat hyvin sitoutuneita järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan ja siihen, että rikollisilta takavarikoidut väärennetyt tuotteet käytetään sosiaalisiin tarkoituksiin.

Tähän ovat sitoutuneet myös Euroopan parlamentin puhemies sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtaja, ja nyt täällä keskuudessamme on muutamia nuoria, jotka ovat mielestäni kunniaksi Euroopalle, sillä he yrittävät yhdessä kanssamme varmistaa, että Eurooppa olisi vapaa rasismista ja järjestäytyneestä rikollisuudesta. Haluan siten toivottaa tervetulleiksi myös täällä istuntosalissa läsnä olevat nuoret.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia esittelijöitä. Nämä mietinnöt ovat todellinen löytö uutta politiikkaa ajatellen. Harmikseni yhdessäkään mietinnössä ei kuitenkaan mainita kulttuuripolitiikkaa.

Kulttuuripolitiikka on kuitenkin määritelmänsä mukaan koheesiopolitiikkaa. Juuri kulttuuri luo alueille koheesiota, joten se olisi voitu mainita, sillä alueiden rajat ylittävä kulttuuripolitiikka on vielä kehittämättä. Meillä on jatkuvasti suuria vaikeuksia kulttuurihankkeiden rahoittamisessa, sillä kulttuurirajat ylittävää yhteiskuntaa ei ole olemassa, eikä meillä ole myöskään sosiaaliturvaa, joka mahdollistaisi taiteilijoiden liikkumisen ja työskentelyn kotimaan rajojensa ulkopuolella. Vetoankin nyt kaikkiin niihin, jotka vastaavat tämän politiikan toteuttamisesta, etteivät he unohtaisi tätä kaikessa EU:n politiikassa tärkeää näkökohtaa.

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, alueellinen ja sosiaalinen koheesio voivat ehkäistä konflikteja poistamalla niiden syyt. Tämän vuoksi toimet, joilla pyritään tasoittamaan kaupunkien ja maaseutualueiden elintasossa ilmeneviä eroja sekä yhtenäistämään alueiden infrastruktuuria, ovat niin kovin tärkeitä. Mikroluottojen laaja-alainen käyttö on koheesiopolitiikan tehokas väline. Näin talous- ja rahoituskriisin aikaan, jolloin me kaikki yritämme keksiä tapoja työpaikkojen säilyttämiseksi, meidän on tiedostettava koheesiopolitiikkaan kohdistuvat uhkat, kuten protektionismi ja köyhien alueiden syrjimin.

Den Dover (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, aluekehitysvaliokunta ja koko Eurooppaa varten tarkoitetut rahastot ovat tärkeitä hankkeita koko Euroopan yhteisössä.

Luoteis-Englannin osalta voin sanoa, kuinka paljon etenkin Liverpoolin kaupunki on hyötynyt näistä rahastoista kymmenen vuoden aikana. Katsoessani tulevaisuuteen näen, että Liverpool laajenee entisestään näiden tehokkaasti suunnattujen ja valvottujen rahastojen ansiosta.

Yksityinen sektori voisi olla nykyistä enemmän mukana rahastojen käytössä, hallinnoinnissa ja valvonnassa, sillä yksityinen sektori on aina julkista sektoria tehokkaampi.

Painottaisin myös sitä, miten tärkeä merkitys rahastoilla on ollut Englannin luoteisosien maaseutualueille, jotka ovat enimmäkseen maanviljelysaluetta ja siten elintärkeitä koko maan taloudelle.

Lopuksi haluan sanoa, että tuen Becseyn esitystä mikroluotoista. Aloite on hyvin mielenkiintoinen ja elintärkeä nykyisessä taloudellisessa tilanteessa.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Hyvät jäsenet, aluepolitiikasta tänään käymämme koordinoitu keskustelu on minusta äärimmäisen tärkeä paitsi täällä täysistunnossa myös koko vaalikaudellamme. Tämä on oiva tilaisuus puhua Euroopan kansalaisille aiheesta, johon he voivat samaistua helposti etenkin nyt, kun Euroopan parlamentin kesäkuiset vaalit lähestyvät. Tilanne, jossa pienet yhteisöt eivät saa tehokasta, yksinkertaista ja suoraa tukea etenkin investointeihin, on hälyttävä. Mietintöjen perusteella uskonkin, että koheesiopolitiikkaa ja varsinkin tarkistuksen tarpeessa olevia toiminnallisia ohjelmia arvioidaan uudelleen.

Haluan lopettaa sanomalla olevani vakuuttunut siitä, että Euroopan parlamentin näissä viidessä mietinnössä esittämät suositukset tuovat lisäarvoa ja täyttävät sekä kaupungeissa että maaseudulla asuvien Euroopan kansalaisten odotukset siitä, että koheesiopolitiikalla voidaan taata heidän kotipaikkakuntiansa kehitys, tasoiittaa asteittain alueellisia eroja, luoda uusia työnsaantimahdollisuuksia, turvata energiansaanti, parantaa kotien energitehokkuutta sekä liikenne- ja teknistä infrastruktuuria sekä kohottaa elintasoa.

Sérgio Marques (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tässä alueellista koheesiota sekä taloudellista ja sosiaalista koheesiota koskevan politiikan tulevaisuutta käsittelevässä tärkeässä keskustelussa minun on mainittava etenkin syrjäisimpiä alueita vaivaava ongelma. Syrjäisimmät alueet ovat erilaisten jatkuvien maantieteellisten tekijöiden vuoksi taloudellisesti ja sosiaalisesti äärimmäisen haavoittuvaisia etenkin nyt, kun käsilläämme on vakava kansainvälinen kriisi.

Siksi kehottaisin Euroopan komissiota ja etenkin komission jäsentä Hübneria seuraamaan tarkoin talouskriisin vaikutuksia syrjäisimpiin alueisiin. Vaikutusten arviointi etenkin näiden alueiden matkailuun, rakennusalaan ja työttömyyden kasvuun olisi erittäin hyödyllinen toimi sen varmistamiseksi, että EU voi reagoida tilanteeseen erityisin toimin.

Haastankin nyt Euroopan komission valmistelemaan syrjäisimpiä alueita varten EU:n vastauksen, joka käsittää myös muita toimia kuin ne, joita on jo esitetty Euroopan alueita varten yleisesti suunnatun taloudellista ja sosiaalista koheesiota koskevan politiikan yhteydessä. EU:n erityiset toimet syrjäisimpiä alueita varten kriisiin vastaamiseksi...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (EN) Puheaikanne on lopussa.

Puhemiehistön laatiman työjärjestyksen mukaan korkeintaan viisi jäsentä voi käyttää tasan minuutin mittaisen puheenvuoron tämäntyyppisessä keskustelussa.

Puheenvuoroa pyytäneitä jäseniä on vielä kuusi niiden viiden lisäksi, jotka ovat jo käyttäneet työjärjestyksen mukaisen puheenvuoronsa. Täysistunnoista vastaavien yksiköiden mukaan meillä on hieman ylimääräistä puheaikaa, joten teen nyt poikkeuksen ja annan puheenvuoron sitä pyytäneille jäsenille. Kehotan heitä kuitenkin pitämään tiukasti aiheesta ja käyttämään minuutin pituisen ”catch-the-eye”-menettelyn mukaisen puheenvuoron.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, minulla on ilo vahvistaa, että puheenjohtajavaltio Tšekki kannattaa koheesiopolitiikan selkeää määrittelyä niin, että siihen sisällytetään vähiten kehittyneiden alueiden tukeminen. Haluaisin myös kehottaa komissiota esittämään sitovan lainsäädännön, jolla yhdenmukaistetaan tehokkaiden mikroluottomarkkinoiden ehdot. Tämä on tärkeää muulloinkin kuin vain kriisin aikana. Meidän on helpotettava niiden yksityishenkilöiden ja yrittäjien rahoituksensaantimahdollisuuksia, jotka eivät saa lainaa perinteiseltä pankkisektorilta. Kulutusluottojen historia osoittaa, että EU:n on toimittava yhtenäisesti ja tehokkaasti varsinkin valvontavälineiden kohdalla. Olen myös sitä mieltä, että mikroluotot olisi koheesiopolitiikan tavoin kohdistettava lähinnä Euroopan vähiten kehittyneiden alueiden hankkeisiin sekä vähäosaisiin kansalaisiin tai hyvin innovatiivisiin hankkeisiin Lissabonin strategian tavoitteiden mukaisesti. Muistuttaisin komissiota myös vaarasta, että mikroluottoja käytetään rahanpesutarkoituksissa. On harmillista, ettei käsiteltävänäme ole vieläkaan konkreettista lainsäädäntöehdotusta.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, keskustellessamme EU:n koheesiopolitiikasta ja aluekehityksestä voisimme kenties tarkastella myös EU:n ehdokasvaltioita. Kävin viime viikonloppuna Turkissa, tarkemmin sanottuna Anatoliassa, missä saatoin nähdä Diyarbakirin kaupungin ja kurdialueen ongelmia. Ymmärsin, että ehdokasvaltiot tarvitsevat tietoja aluekehityksen eduista ja välttämättömyydestä.

Kurdialueen ongelma ei ole pelkästään etninen, eikä kyse ole vain itsemääräämisoikeudesta tai vastaavista asioista. Kyse ei myöskään ole vain terrorismista vaan pikemminkin aluekehityksestä sekä kaupunkien ja maaseudun aluekehityksen tasapainottamisesta. Minusta meidän olisi kerrottava Turkille, että sen kannattaisi toteuttaa EU:n koheesiopolitiikkaa tältä osin, sillä muutoin se ei ole valmis liittymään Euroopan unioniin myöskään tässä suhteessa.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Rakenne- ja koheesiorahastot ovat päivän polttava puheenaiheemme. Ne ovat usein kiiteltäviä mutta valitettavasti vielä riittämättömästi hyödynnettyjä välineitä. Tähän on lukuisia syitä, kuten byrokratia sekä kömpelöt tai liian vähän aikaa voimassa olevat asetukset, vaikeasti saatavilla olevat tiedot sekä avoimuuden puute.

Voin sanoa, että monet romanialaiset tuenhakijat valittavat ongelmista, joita liittyy kulujen tukikelpoisuuteen, liian vähän aikaa voimassa olevaan lainsäädäntöön, vaikeaselkoihin asiakirjoihin ja kauan aikaa vievään hankkeiden arviointiin.

Olen iloinen siitä, että myös Euroopan komissio on alkanut tiedostaa näitä ongelmia. Ehdotukset asetusten muuttamisesta kattavat etenkin talouskriisin vuoksi säännöksiä asetusten yksinkertaistamisesta, jotta näitä rahastoja voidaan hyödyntää. Tämä on ensimmäinen askel, ja haluan uskoa, että myös komissio hyväksyy monet ehdotuksemme.

Ystävyykskaupunki- ja teknisen avun ohjelmat ovat yksi ratkaisu näihin ongelmiin, mutta kuten esitin myös Krehlin mietintöön tekemissäni tarkistuksissa, tarvitaan EU:n ohjelmaa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Ihmisten elämänlaatua on voitu todellakin parantaa suuresti rakennerahastojen varoilla, joita Euroopan unioni on käyttänyt sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen koheesion vahvistamiseen ja yhteensä 268 alueen kehittämiseen.

Tästä taloudellisesta näkökulmasta katsottuna olen iloinen voidessani panna merkille, että myös parlamentti on nykyisessä kokoonpanossaan auttanut ohjaamaan alun perin ehdotettua enemmän varoja kohteisiin, joista olemme keskustelleet. Olen kuitenkin samalla pahoillani siitä, että (kuten kollegani jo huomauttikin) byrokraattisia esteitä on vielä aivan liian paljon, ja pohdinkin toisinaan, onko tämä EU:n vai jäsenvaltioiden hallitusten syytä.

Olen joka tapauksessa sitä mieltä, että meidän on tasoitettava näitä esteitä sekä paikallisviranomaisien että alueiden kipeiden tarpeiden tyydyttämiseksi. Jos kuitenkin haluamme, että nuoret ja naiset jäävät asumaan maaseudulle, meidän on panostettava nykyistä paljon enemmän maaseudun kehittämisen tukemiseen.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, suuri osa siitä, mistä olemme keskustelleet tänä aamuna, siirtyy seuraavan parlamentin toteutettavaksi. Tästä ei ole epäilystäkään. Maaseudun kehittäminen on olennaisen tärkeää maaseutualueiden talouden kehittämiseksi, mutta kun toista pilaria suunniteltiin muutama vuosi sitten tarkoituksena tukea maaseutuyhteisöjä, tämän toisen pilarin tukemiseen ei myönnetty tarpeeksi varoja. Olemme nyt tehneet mukautuksia, minkä seurauksena viljelijöiden tilatuista jäävät ylimääräiset varat käytetään maaseutuyhteisöjen ja -talouksien kehittämiseen.

Tiedän, että tästä syntyy vielä kädenvääntöä. Osa haluaa poistaa aluepolitiikkaa tai maaseutuyhteisöjen tukemista koskevat asiat maatalouden pääosastosta ja siirtää ne aluepolitiikan pääosastoon, mitä maaseututalouksissa elävät eivät voi hyväksyä. Kävimme tästä keskustelua 1990-luvun alkupuolella Ray MacSharryn kaudella, emmekä aio nyt aloittaa tuota keskustelua uudelleen. Se ei käy, sanon suoraan. Ylimääräiset varat on käytettävä maatalouteen ja maaseututalouksiin pienviljelijöiden ja maaseudun työntekijöiden tukemiseksi.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät jäsenet, haluan kiittää esittelijää hänen mietinnöstään. Aiheemme on hyvin hankala sen suhteen, millaisia vaikutuksia sillä saattaa olla jäsenvaltioiden talousjärjestelmiin. Uuden maatalousrahaston perustamisella yhteisen maatalouspolitiikan yhteyteen voi olla myönteisiä tai kielteisiä vaikutuksia rahaston käyttötavoista riippuen.

Rahastojen liittäminen YMP:n yhteyteen tarkoittaa yhdestä näkökulmasta katsottuna niiden käytön tehostumista, mikä on varmasti hyvä asia. Olen kuitenkin esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että rajanveto on vaikeaa ja että vaarana on muun muassa se, että rahastoja käytetään vain maatalouden kilpailukyvyyn parantamiseen maatalouden muiden osa-alueiden kustannuksella.

Maaseutualueet tarvitsevatkin tuntuvia rakenteellisia ja maatalouselintarvikkeisiin liittyviä investointeja, jotta talous voisi elpyä ja maaseudun talouden moottorina toimivat nuoret viljelijät sekä maaseudun naiset voisivat kouluttautua. Maaseutualueet tarvitsevat myös tietotekniikkaan tehtäviä investointeja, jotta nuoria voitaisiin perehdyttää uusiin tekniikoihin. Vaarana on vain se, että näitä rahastoja käytetään väärin.

Tämän vuoksi olen edelleen vakuuttunut siitä, että rahastojen väärinkäytön estämisessä on käytettävä tervettä järkeä, sillä maaseutualueiden talouksilla voi olla vahva rooli Euroopassa.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, koheesiopolitiikalla on suuri merkitys etenkin näin talouskriisin aikaan, sillä sen tarjoamat rakennerahastot voivat piristää tehokkaasti maaseutualueiden talouksia. Kasvua piristävät toimet, kuten tutkimukseen ja kehittämiseen panostaminen, innovaatiot tai työpaikkojen luomiseen tähtäävät aktiiviset välineet voivat toimia Euroopan talouden piristysruiskeena sekä varmistaa kasvun uudelleen käynnistymisen. Kannatan myös maaseutualueiden internet-yhteyksien parantamiseen suunnattujen varojen lisäämistä.

Danuta Hübner, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, säästin kaksi minuuttia johdantopuheenvuorostani saadakseni lisää aikaa vastata kysymyksiin. En valitettavasti ehdi vastata kaikkiin kysymyksiin, mutta arvostan suuresti kaikkia niitä kahdenvälisiä keskusteluja, joita olemme viime vuosina käyneet Brysselissä tai vieraillessani paikan päällä vaalipiirissänne. Voitte kernaasti jatkaa vuoropuheluumme komissiossa. Haluan kiittää teitä todella antoisasta ja aidosta keskustelusta tänään.

Meidän on syytä ottaa kaikki hyöty järkevästi irti EU:n ja jäsenvaltioiden politiikasta sen varmistamiseksi, että Euroopan unioni selviää taloutena ja yhteiskuntana tästä kriisistä taloudellisesti, yhteiskunnallisesti ja poliittisesti entistä vahvempaan niin, että sillä on vankka perusta pitkäkestoiselle kestäväälle kehitykselle. Tämänpäiväinen keskustelu vahvistaa mielestäni sen, että EU:n koheesiopolitiikan on voitava tehdä osansa tässä prosessissa nyt ja tulevaisuudessa. Yhteisenä tehtävänäme on varmistaa, että koheesiopolitiikan potentiaali – kyky saada aikaan kestävä kehitys ja työpaikkoja – hyödynnetään täysipainoisesti ja järkevästi uudessa globaalissa järjestelmässämme. En tarkoita pelkästään nykyistä kriisiä vaan myös kaikkia niitä hyvin tiedossa olevia haasteita, jotka totesimme jo vuosia sitten olevan tärkeitä haasteita Euroopan kehitykselle.

Kestävän kilpailukyvyyn pönkittäminen on tehokkain tapa luoda koheesiota Euroopan unioniin. Näin ollen meidän on käytettävä koheesiopolitiikkaa eri tavoitteisiin, kuten pienten ja keskisuurten yritysten rahoitusmahdollisuuksien varmistamiseen. Meidän on ratkaistava myös muita kysymyksiä, joita ovat esimerkiksi julkisten palvelujen saantimahdollisuuksien parantaminen, jolla pyritään kohentamaan työllisyyttä ja tuottavuutta ja edistämään siten tasavertaisten mahdollisuuksien luomista.

Kuten osa teistä on jo tuonut esille, viime vuosina on tullut selväksi, että uusien haasteiden kohtaaminen edellyttää yhtenäistä ja tilannekohtaista lähestymistapaa, jossa optimoidaan varojen käyttö ja saadaan liikkeelle kaikki alueelliset ja paikalliset sekä myös kansalliset ja eurooppalaiset yhteistyökumppanit niin, että toimimme aktiivisesti EU:n hallinnon kaikilla tasoilla.

Kumppanuusperiaatteesta haluaisin korostaa, että tämä on ollut keskeinen tavoite toimikauteni alusta asti, ja komissio onkin panostanut paljon tehdäkseen tästä periaatteesta ja koheesiopolitiikasta todellisia, käytännössä sovellettavia välineitä. Laadimme pian neuvottelujen jälkeen kattavan arvion siitä, kuinka kumppanuusperiaatteet ja poliittisten ohjelmien suunnittelu on toteutettu jäsenvaltioissa ja eri alueilla. Emme halunneet luoda pelkästään muodollista kumppanuutta, joten teimme myös todellista yhteistyötä kumppanien kanssa ja autoimme heitä rakentamaan todellista kumppanuutta poliittisessa hallintajärjestelmässä. Reagoimme aktiivisesti myös kentältä tuleviin signaaleihin, jos ne kertovat, ettei tätä periaatetta ole noudatettu jäsenvaltioissa. Otin juuri osaa kokoukseen, jossa käsiteltiin tätä asiaa erään Keski-Euroopan jäsenvaltion kansalaisjärjestöjen edustajien kanssa.

Olen täysin samaa mieltä myös kaikkien niiden kanssa, jotka ovat todenneet, ettei koheesiopolitiikka voi toimia erillään muusta politiikasta ja että meidän on lisättävä koheesiopolitiikan ja muiden alakohtaisten, kansallisten tai EU:n politiikanalojen välistä synergiaa ja koordinaatiota. Näin vältetään päällekkäisyyksiltä ja voidaan hyödyntää politiikanalojen välisen tehokkaan koordinoinnin mukanaan tuoma synergia. Maaseudun kehittämisen politiikka ja aluepolitiikka ovat toki ääriesimerkkejä hyvän koordinoinnin ja synergian hyödyntämisen tarpeesta eri politiikanalojen välillä.

Kilpailukyky ja vähän hiilidioksidia tuottavan talouden sekä ilmastonmuutoksen asettamien rajoitusten huomioon ottaminen infrastruktuuriin investoitaessa voidaan mainita toisena esimerkkinä. Haluan painottaa vahvasti, että olemme panostaneet paljon EU:n koheesiopolitiikan ympäristöystävälliseksi tekemiseen. Olemme asettaneet ilmastonmuutokseen, energiatehokkuuteen ja uusiutuviin energialähteisiin liittyviä tavoitteita jo ennen kuin suuri ilmastonmuutoskeskustelu ehti päästä vauhtiin Euroopan unionissa. Koheesiopolitiikkaan varatusta rahoituksesta kolmannes osoitetaan nykyisin suoraan vihreisiin investointeihin kaikilla elämäalueilla. Koheesiopolitiikan rahoitukseen on tehty hiljattain myös neljän prosentin lisäys, joka käytetään energiatehokkaaseen asumiseen ja uusiutuvien energialähteiden hyödyntämiseen, minkä ansiosta voimme keskittyä entistä enemmän tähän haasteeseen.

Keskustelustamme käy selvästi ilmi myös se, että politiikan toimeenpano edellyttää sekä jatkuvuutta että uudistumista. Jatkuvuudesta haluan painottaa, että monivuotinen ohjelmointi, rahoituksen täydentävyys, yhteinen hallinto ja kumppanuusperiaatteet ovat hyödyllisiä eurooppalaisia välineitä, joita on vaalittava vatedeskin. Muutos on tarpeellinen myös siksi, että voitaisiin sovittaa entistä paremmin yhteen varainhoidon valvonnan vaatimukset sekä hyvien tulosten aikaansaaminen ja politiikan tehokas toteuttaminen. Meidän on epäilemättä kehitettävä myös entistä yksinkertaisempi ja tehokkaampi toimeenpanomekanismi, kevennettävä hallintoa ja vähennettävä hallinnollista taakkaa.

Olemme viime kuukaudet työskennelleet tämän haasteen parissa ja saaneet siinä teiltä suurta tukea. 55 artiklaan tehtiin tarkistus jo viime joulukuussa, ja viikon kuluttua äänestämme yksinkertaistamista koskevista keskeisistä ehdotuksista. Työryhmä, jonka perustimme yhdessä jäsenvaltioiden kanssa ja joka vastaa poliittisten toimien yksinkertaistamista koskevista kysymyksistä, jatkaa työtään, ja toukokuun lopulla saamme toisen ehdotuksen, joka toivottavasti vielä liittyy tähän kauteen.

Olen kanssanne samaa mieltä siitä, että politiikan tehostaminen edellyttää tuloskeskeisyyttä, valvonnan lisäämistä ja arviointeihin painottuvaa kulttuuria. Jatkamme työtä tämän asian parissa. Arvostan kovasti sitä, että kannatatte rahoitusjärjestelyjä. Olemme jo aloittaneet työn, mutta paljon on vielä toki tehtävää. Rahoitusjärjestelyistä, joilla voidaan nykyään auttaa tehokkaasti pieniä ja keskisuuria yrityksiä saamaan luottoa Jeremie-hankkeen ja nyt myös mikroluottoa Jasmine-hankkeen kautta, on syytä huomata myös se, että aloitimme prosessin jo paljon ennen talouskriisiä, joten politiikkaa on valmisteltu varsin hyvin kohtaamaan vaikeat ajat.

Osa teistä mainitsi avoimuuden. Haluaisin muistuttaa teitä kaikkia siitä, että uudelle rahoituskaudelle 2007–2013 on laadittu uudet säännöt. Velvollisuutemme on kertoa kansalaisille kaikista edunsaajista, joten toivomme, että nämä avoimuusvaatimukset auttavat saamaan aikaan merkittävän muutoksen myös koko prosessin tunnetuksi tekemisessä.

Vielä muutama sana kulttuurista, jonka merkitystä on täällä korostettu ja josta tiedämme vallan hyvin (tämä tulee esille myös matkoillani), että sekä alueet että kaupungit ovat tärkeitä toimijoita kulttuurin saralla. Kulttuurilla on myös tärkeä taloudellinen rooli alueiden kehittämisessä. Tämä on tunnustettu EU:n koheesiopolitiikan yhteydessä. Olemme kehittäneet lähinnä alueellisia ja paikallisia kaupunkistrategioita, joiden ansiosta kulttuurista on voitu tehdä osa politiikkaamme.

Haluan ilmoittaa vielä komission aikomuksesta käynnistää lähiaikoina riippumattoman tutkimuksen kulttuurin panoksesta paikallisessa ja alueellisessa kehittämisessä. Tutkimus valmistuu toivoakseni ensi vuoden alkuun mennessä. Näin voimme entistä paremmin informoituina ottaa kulttuuriasiat mukaan EU:n poliittiseen toimintaan.

Olen hyvin iloinen kaikista mielipiteistänne, joita olette esittäneet mietinnöstä, sekä täällä esittämistänne huolenaiheista ja tulevaisuutta koskevista ideoistanne. Otan mielipiteenne huomioon alustavassa asiakirjassa, jonka esittelen neuvostolle toukokuun lopulla. Riippumattoman tutkimuksen viimeistelyssä on mukana myös professori Fabrizio Barcan johtama tutkimus- ja asiantuntijaryhmä. Tutkimus esitellään julkisesti huhtikuun loppuun mennessä. Alueellista koheesiota käsittelevää vihreää kirjaa koskevan kuulemisen virallinen ja lopullinen arvio esitellään koheesiopolitiikkaa koskevassa kuudennessa väliraportissamme, jonka komissio antaa kesäkuun loppupuolella.

Constanze Angela Krehl, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin tehdä kaksi huomiota keskustelun lähestyessä loppuaan.

Kansalaisilla on hyvin hatara käsitys EU:n rakennepoliitiikasta. Osa pitää tuen saamista itsestäänselvyysnä, mutta heidän mielestään byrokraattiset esteet tuen hakemiselle ovat aivan liian suuret. Jotkut taas ovat sitä

mieltä (kuten osa jäsenistä), että tuet ovat lähinnä väylä petoksille. Yksikään näistä näkemyksistä ei pidä paikkaansa.

Solidaarisuus on ryhmällemme aidosti tärkeä asia, mutta sen on oltava perusteltua eikä se saa olla yksisuuntainen asia. Toisaalta ei myöskään pidä paikkaansa väite, että hankkeisiin hakevat tukijat, yhteisöt tai liitot haluavat kavaltaa unionin varoja. Monimutkaisissa hankkeissa tehdään usein virheitä, mutta kyse ei ole petoksista. Siksi toimintatapoja on muutettava.

Toinen asia, jonka haluan ottaa esille, on se, että koheesiopolitiikka on kiistatta tärkeä osa EU:n politiikkaa. Tarvitsemme kipeästi koheesiopolitiikkaa, kun otetaan huomioon nykyiset haasteet, kuten ilmastonmuutos, talouskriisi ja globalisaatio sekä väestörakenteen ja työmarkkinoiden muutokset. Euroopan parlamentin on määriteltävä uudelleen tulevaisuuden koheesiopolitiikka, jotta se voisi vastata Euroopan eri alueiden tarpeisiin. Mietinnöt, joista olemme juuri keskustelleet, luovat hyvän perustan tälle työlle. Tämä mahdollistaa myös eurooppalaisen lisäarvon tuomisen unioniin. Rakennepoliittikkaa suunnitellessamme meidän ei kuitenkaan pidä luulla, että se ratkaisee kaikki unionin ongelmat. Käsillä oleviin tehtäviin on tartuttava nyt kunnolla. Kiitoksia.

Oldřich Vlasák, esittelijä. – (CS) Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tässä vaiheessa haluaisin tehdä yhteenvedon haasteista ja kohteliaista pyynnöistä, joita Euroopan parlamentti aikoo esittää yhteistyökumppaneilleen, Euroopan komissiolle ja jäsenvaltioille, jos tämä mietintö hyväksytään. On selvää, että suurin tarve nyt on se, että arvioidaan, mitä hyötyä on kaupunkialoitteen sisällyttämisestä osaksi yleistä koheesiopolitiikkaa. On arvioitava vaihtoehdot ja tarkistettava kaupunginjohtajien, kaupunginvaltuutettujen ja valittujen edustajien tyytyväisyys EU:n varojen käyttöön kaupunkialueilla. Yhdennetty suunnittelu ja vastuunsiirto eli resurssien tai rahoitussuunnitteluvälineiden siirto ovat selkeästi alueita, joilla tarvitaan entistä aktiivisempaa komission lähestymistapaa esimerkiksi suositusten tai toteennäytettyjen lähestymistapojen muodossa. Samaan aikaan koheesiopolitiikkaa on edelleen yksinkertaistettava kokonaisuudessaan pelkän kaupunkiulottuvuuden sijasta. Pitkäkestoiisiin vaihtoehtoihin voisi kuulua esimerkiksi Euroopan aluekehitysrahaston ja Euroopan sosiaalirahaston yhdistäminen. Lisäksi on erittäin tärkeää, että komissio arvioi säännöllisesti kaikkien politiikanalojen vaikutuksia kaupunkien toimintaan ja että komissio myös keskustelee näiden politiikanalojen tehokkuudesta suoraan kaupunkiviranomaisten kanssa. Sen tähden mietinnössä suositellaan, että komissio ja jäsenvaltiot perustaisivat kaupunkikehittämistä käsittelevän EU:n korkean tason työryhmän ja soveltaisivat avointa koordinoitimenetelmää kaupunkikehittämissuunnitelmiin unionissa samaan tapaan kuin sitä sovelletaan muilla alueilla, kuten sosiaalisessa integroinnissa. Lisäksi mietinnössä kehoitetaan komissiota vahvistamaan kaupunkialueiden asemaa ”Alueet talouden muutosten esittäjänä” -aloitteessa sekä kehittämään ja päivittämään säännöllisesti Urban Audit -tietokantaa. Luotettavien ja vertailukelpoisten tilastojen puuttuessa emme voi tehdä päätöksiämme asiaan liittyvien tietojen pohjalta. EU:n rahastot ovat itse asiassa Euroopan yhdentymisen näkyvimpiä ja tehokkaimpia ilmentymiä. Siksi meidän on varmistettava sekä ennen vaaleja että niiden jälkeen, että rakenteellisen tuen saajat otetaan mukaan keskusteluihin siitä, millaista koheesiopolitiikkaa on syytä kehittää. He ovat kanssaihmissiämme ja valitsijoiimme.

Wojciech Roszkowski, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, mietintöni aihe oli varsin tarkoin rajattu mutta hyvin tärkeä EU:n rahastojen käytön optimoimiseksi koheesion näkökannalta riippumatta siitä, mielletäänkö koheesio perinteisesti vai alueellisenä koheesiona.

Kestävän kehityksen mukainen kasvu on äärimmäisen monimutkainen kysymys. Siksi meidän olisi tuettava kaikkia pyrkimyksiä, joilla on tarkoitus helpottaa tämän tavoitteen saavuttamista. Alueellisen koheesion käsitettä ei kuitenkaan ole vielä tarkoin määritelty. Vihreä kirja edustaa siten kyseisen keskustelun alkua, ei sen loppua.

Olen mielissäni siitä, että komission jäsen korosti tarvetta vähentää kehityseroja myös synergian merkitystä EU:n politiikanalojen toteuttamisessa. EU:n eri alueiden ongelmat vaihtelevat suuresti tulotason, maantieteellisen sijainnin tai siirtolaisuuden kohdalla. On kuitenkin hyvä muistaa puolalaisten kollegoideni Staniszewskan, Podkańskin ja Zapałowskin toteamukset varoista, joilla on taipumus keskittyä alueiden keskuksiin. Meidän olisi hyvä muistaa myös se, että maaseudun kehityspoliittikan tavoitteet eivät ole välttämättä ristiriidassa Lissabonin tavoitteiden kanssa, jos hyödynnetään suhteellisen kilpailukyvyyn mekanismia tai tuottavuuden edullista nousua.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa ei ole kommentoitu mietintöäni, joten tulkitsean tämän hyväksymiseksi. Bacon ääni on mielestäni lähinnä erehdys. Totesin mietinnössäni nimenomaan, että maaseudun kehittämistoimien ei kuitenkaan pitäisi vähentää varoja, jotka on tarkoitettu maatalouden

kehittämiseksi myönnettyihin suoriin tukiin. Tosiasiassa maaseudun kehittämisrahoistoilla voidaan auttaa maaseutualueita selviytymään taloudellisesta ahdingosta niin, että tuetaan maatalouden ulkopuolista toimintaa. Olen iloinen Nicholsonin tuesta tältä osin.

Lopuksi haluan kiittää aluekehitysvaliokunnan ja oman puolueyhmäni avustajia heidän avustaan mietinnön laatimisessa, sekä kaikkia tämänpäiväiseen keskusteluun osallistuneita.

Miroslav Mikolášik, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, saanen esittää joitakin ajatuksia, joita en ehtinyt ottaa mukaan avauspuheenvuorooni.

Olen hyvin mielissäni siitä, että ympäristönsuojeluun aiotaan panostaa yli 100 miljardilla eurolla. Samalla toivoisin kuitenkin, että energiatehokkuuteen ja uusiutuviin energialähteisiin osoitettaisiin paljon enemmän varoja kuin niihin on nyt myönnetty (yhdeksän miljoonaa euroa) ja että myös ilmastonmuutoksen torjuntaan osoitettaisiin enemmän kuin 48 miljardia euroa, joka ei kata tämänhetkistä tarvetta.

Uskon vakaasti, että päätökset siitä, kuinka käytämme varoja alueidemme suojeluun ja ilmastonmuutosten vaikutusten, kuten tulvien ja kuivuuden torjumiseen, ratkaisevat alueidemme ja niiden taloudellisen aseman tulevaisuuden. Arvostan suuresti sitä, että kaikki jäsenvaltiot ovat jo varanneet merkittävän osan rahoituksestaan tutkimusta, kehittämistä ja innovaatioita koskeviin investointeihin. Olen kuitenkin pannut merkille myös sen, että useimmilla EU:n lähentymisalueilla saavutettavuuden varmistaminen on edelleen merkittävä ongelma puutteellisen liikenneinfrastruktuurin takia.

Toisaalta on ilo huomata jäsenvaltioiden pyrkimykset asettaa etusijalle investoinnit, joiden tavoitteena on nostaa työvoimaosuutta ja parantaa ammattitaitoa sekä torjua köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytyneisyyttä Euroopan sosiaalirahastoista rahoitettavilla ohjelmilla. Lisäksi kannustan uusia jäsenvaltioita luomaan tehokkaita kumppanuuksia ja vahvistamaan avoimuusperiaatetta toimenpideohjelmien täytäntöönpanossa. Uudet jäsenvaltiot voivat mielestäni todella hyötyä esimerkiksi tekniikan kehittymistä koskevien parhaiden käytäntöjen ja tietojen vaihdosta sekä muista yhteisistä toimista, joilla on tarkoitus vahvistaa jäsenvaltion tehokkuutta toimeenpanijoina.

Zsolt László Becsey, esittelijä. – (HU) Avajaispuheenvuorossani minulla ei ollut mahdollisuutta käsitellä erikseen muutamaa mikroluottoja koskevaa kysymystä, vaikka tärkein kysymys on täydentävyyden periaate. Haluan toistaa, että se on tärkeä ja keskeinen koheesion periaate kumppanuuden ja yhdenmetyt lähestymistavan ohella.

Jotta siis voimme saada aikaan enemmän, on varmistettava, että ilman vakituista asuinpaikkaa olevat kansalaiset voivat ottaa osaa mikroluotto-ohjelmiin neuvonta-ohjelmien kautta. Voimme saada enemmän aikaan varmistamalla, että voimme uudessa Jasmine-ohjelmassa kouluttaa kansalaisia lähellä olevia uusia mikroluottolaitoksia ja ottaa ne mukaan tähän prosessiin. Saamme aikaan enemmän myös suhtautumalla nykyistä joustavammin kilpailukykyyn sekä de minimis -ohjelmien että julkisten hankintojen kohdalla suosimalla yrittäjyyttä.

Rahoitus on toinen asia, jonka haluan nostaa esille. Kokeellisten ohjelmien käynnistäminen parlamentin kanssa on ollut rohkaisevaa. Käynnistysvaihe on kestänyt nyt kaksi vuotta, ja molempia vuosia varten on myönnetty kaksi miljoonaa euroa. Toivon, että ohjelma voi alkaa vuoden jälkipuoliskolla. Keskitämme mikroluottoja selvästi koskevat ohjelmat yhteen paikkaan, jolloin ne ovat avoimia, kuten myös monet kollegani ovat todenneet.

Täydentävyyseriaate on niin ikään tärkeä siinä mielessä, että jäsenvaltiot voisivat kannustaa kansalaisia perustamaan mikroyrityksiä sen sijaan, että he istuvat kotona ja nostavat tukia, mihin myös De Vits viittasi. Minusta on tärkeää jatkaa kansalaisten kannustamista tältä osin. Hyvin tärkeä huomio on se, että täydentävyyden olisi tarkoitettava sitä, että välittäjinä toimivat mikroluottoyritykset eivät saa johtaa koronkiskontaan. Romanian tapauksessa ei pidä antaa periksi sille, että heitä alistetaan oman yhteisönsä toimesta vaan on voitava edistää todelliseen kumppanuuteen ja yhteistyöhalukkuuteen perustuvaa toimintaa.

Lambert van Nistelrooij, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, olin tänä aamuna ensimmäinen puhuja tässä yhteisessä keskustelussa, ja kun ajattelen mennyttä, uskon, että olemme voineet antaa yhdenmetyt politiikan toteuttamiseen hajautetusti osallistuneille kansalaisille voimakkaan viestin siitä, että Euroopan parlamentti aikoo viedä koheesiopolitiikan loppuun asti ja että parlamentti arvostaa kansalaisten panosta lukuisissa hankkeissa, jotka liittyvät tutkimuksen ja kehittämisen suuntauksiin, tutkimusinfrastruktuuriin tai energia-alan uudistukseen. Tämä on erittäin tärkeää. Mennessämme äänestäjien pariin tulevina kuukausina, huomaamme, että Euroopan unioni on tuhansissa hankkeissa lähellä kansalaisia. Myös tämä on minusta hyvin tärkeää.

Toivotan komission jäsen Hübnerille onnea vaalikampanjaan, sillä tiedän, että myös hän aikoo tavata äänestäjiä lähikuukausina. Tämä on todella hyvä asia myös kaikille meille. Haluaisin kiittää teitä erityisesti myös aikaan saamistanne poliittisista muutoksista, joita ovat muun muassa Lissabonin tavoitteiden painotukset, toimintamme muuttaminen entistä ympäristöystävällisemmäksi sekä tutkimuksen ja kehittämisen korostaminen. Tänäpäin olen voinut jälleen kerran panna merkille myös sen, että viittasitte erityisesti kulttuuriperintöön taloudellisena ja kulttuurisena arvona.

Tekisin vielä muutaman huomion. Ensimmäinen koskee rajatylittävän yhteistyön painotusta, tätä kolmatta tavoitetta, jota meidän on vahvistettava tulevalla kaudella myös taloudellisesti.

Toinen huomioni on se, että varojen tuhlausta on syytä välttää. Meillä on hienoja rahastoja, joilla voimme tarjota kumppaneillemme keinot jatkaa kehitystyötä kumppanuuksien avulla. Emme saa haaskata rahaa seuraavalla kaudella.

Alueellisesta koheesiosta on tarpeen laatia valkoinen kirja. Olette antanut paljon merkkejä tästä, mutta valkoinen kirja on tulevan lainsäädännön perusta, joten olisi hyvin valitettavaa, jos Euroopan komissio ei laadi valkoista kirjaa. Haluan kiittää myös mietintöni valmisteluun osallistuneita varjoesittelijöitä heidän yhteistyöstään, sekä henkilökuntaa, sillä kaikki ovat toimineet upeasti.

Puhemies. – (EN) Ennen kuin istunto keskeytetään vähäksi aikaa, suon itselleni oikeuden toivottaa parlamenttiin lämpimästi tervetulleeksi eläkeläisistä koostuvan vierailijaryhmän Toledon maakunnasta kotialueeltani Castilla-La Manchasta. He ovat täällä täyttämässä velvollisuuttaan Euroopan kansalaisina.

Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Siirrymme nyt äänestyksiin.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Maaseudun väestö on erityisen epäsuotuisassa asemassa työmarkkinoiden kilpailussa. Erot kaupunkien ja maaseutualueiden välisessä elintasossa ovat huomattavat Euroopan unionissa ja varsinkin Puolassa. Tämä pätee erityisesti palvelujen saatavuuteen. Nykyaikaisten tekniikoiden, kuten internetin laajakaistayhteyksien käyttömahdollisuudet, ovat Puolan maaseudulla puolet kaupunkien mahdollisuuksista.

Koheesiopolitiikan tavoitteeksi olisi asetettava erityiset aloitteet, joilla tasoitetaan eri alueiden välisiä eroja elintasossa. Tältä osin on äärimmäisen tärkeää auttaa pieniä ja keskisuuria yrityksiä samaan rahoitusta Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta.

Jäsenvaltioiden hallitusten olisi tuettava pieniä ja keskisuuria yrityksiä poistamalla hallinnollisia ja oikeudellisia esteitä sekä kehittämällä asianmukaista infrastruktuuria. Nämä ovat perusehtoja isoista kaupunkikeskittymistä kaukana sijaitsevien alueiden kehittämiselle.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Mikroluotot ja yhteisön varoilla rahoitettavat yrittäjäluotot toimivat institutionaalisena nosteenä, jolla on voitava täyttää kaupallisten pankkien jättämät aukot, jotka jo reaaliaikaisuudessa tuntuvat rahoituskriisi on saanut aikaan.

Kaupalliset pankit hyödyttävät taloutta vain, jos ne myöntävät luottoa, mitä ne eivät nyt tee huolimatta siitä, että pankkeihin virtaa valtavasti julkista rahaa.

Näin ollen ehdotan, että jäsenvaltiot eivät enää rahoittaisi vaikeuksissa olevia kaupallisia pankkeja suoraan, jotta pankit voisivat kattaa saamillaan rahoilla suuret tappiot ja/tai parantaa taloudellisia kertoimiaan julkisen rahan avulla, tyydyttää osakkeenomistajien tarpeet sekä selittää ruhtinaallisia bonuksiaan. Kaikkia pankkeja ei myöskään saa päästää vararikoon.

Ehdotukseni käsittää kaupallisten pankkien hyödyntämisen tavallisina välittäjinä, toimijoina, jotka myöntävät luottoja ja mikroluottoja julkisista varoista taloudellisille toimijoille ja yrittäjille, jotka hekin ovat ilman rahoitusta alttiita konkurssille.

Luottoja ja mikroluottoja olisi myönnettävä niitä tarvitseville pankkien kautta, mutta ilman pankkitaseiden läpikäyntiä, sekä käyttämällä pankkien asiantuntemusta ja verkostoja vain lainarahoituksen helpottamiseen.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), kirjallinen. – (RO) Mikroluottojen saannin helpottaminen, jotta pienyrittäjät sekä oman yrityksen perustamista havittelevat työttömät ja vähäosaiset, jotka eivät voi hyödyntää perinteisiä

pankkiluottovälineitä, voivat kehittää liiketoimintaa, sekä tuore päätös tiettyjen palvelujen arvonlisäveron alentamisesta ovat ratkaisuja, joita Euroopan unioni tarjoaa jäsenvaltioille talouskriisistä selviämiseksi.

Tuoreiden analyysien mukaan palvelusektori, maatalous ja matkailu saattavat viedä merkittävän osan työmarkkinoiden työvoimasta, myös työttömiä. Tämän vuoksi Romania ja muut EU:n jäsenvaltiot joutuvat kehittämään tämän idean toteuttamiseen tarvittavat välineet osana pankkitoiminnan ulkopuolista markkinasegmenttiä.

Minusta näitä mikroluottoja voitaisiin käyttää onnistuneesti yrityksille, yksilöille tai kotitalouksille suunnattujen palvelujen kehittämiseen. Palvelut voivat vaihdella IT-alan asiantuntemuksesta ikkunanpesijöihin tai puutarhanhoidosta vanhusten ja lasten hoitajiin. Mikroluotoilla voidaan myös edistää ihmisten ammattitaitoa ja osaamista menestyvässä yrityksessä.

Mikroluottoa saavat alle kymmenen työntekijän yritykset. Sitä voivat hyödyntää sekä työssäkäyvät ihmiset että työttömät, jotka haluavat perustaa oman yrityksen. Mikroyritysten osuus Euroopan kaupallisista yrityksistä on 91 prosenttia.

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjallinen. (RO) Alueellista koheesiota käsittelevä vihreä kirja nimeltä Alueellisen moninaisuuden kääntäminen vahvuudeksi käynnistää laaja-alaisen kuulemisen alueellisten ja paikallisten viranomaisten, eri järjestöjen, kansalaisjärjestöjen sekä kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa tavoitteena parantaa yhteistä ymmärrystä tästä uudesta käsitteestä ja sen vaikutuksista EU:n tulevaan aluepolitiikkaan. Tästä huolimatta vihreässä kirjassa ei määritellä alueellista koheesiota.

Alueellisella koheesiolla pyritään varmistamaan kaikkien EU:n alueiden tasapainoinen kehitys sekä tarjoamaan kansalaisille mahdollisuudet saada kaikki hyöty irti alueiden ominaispiirteistä. Vihreässä kirjassa esitetään moninaisuuden muuntamista voimavaraksi ja kilpailueduksi, jolla edistetään koko EU:n kestävä kehitystä. Siinä viitataan erityisesti myös tarpeeseen parantaa koheesiopolitiikan hallittavuutta sen joustavuuden lisäämiseksi.

Yksi suurimmista haasteista on alueiden auttaminen tämän voimavaran hyödyntämisessä ja hyvien käytäntöjen vaihdossa. Nistelrooij'n mietinnössä käsitellään laajasti alueellista koheesiota sekä esitetään näkemyksiä asiaa koskevasta komission tiedonannosta. Alueellista koheesiota käsittelevä vihreä kirja onkin avoin uusille haasteille, ja siitä on tullut tehokas väline kumppanuuksissa ja hyvien käytäntöjen vaihdossa.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Koheesiopolitiikka ja aluekehitystoimet sisältyvät molemmat EU:n hankkeissa painotettavaan solidaarisuusperiaatteeseen sekä auttavat Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamisessa.

Tulevissa arvioissamme ja päätöksissämme on otettava huomioon Euroopan unionin eri jäsenvaltioiden väliset erot talouksille tärkeän maatalouden kehityksessä sekä erot alueellisen koheesion ja kehityksen tilassa. Olen tyytyväinen siihen, että mietinnön lopulliseen version sisällytetään myös ehdotukseni rakennerahastojen käytön joustavuuden lisäämisestä maaseudun kehittämistoimien täydennyksenä.

Koheesiopolitiikan ja maaseudun kehittämistoimien välinen sopiva koordinaatio ja täydentävyys edellyttävät, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön mekanismeja, joilla edistetään EU:n rahastojen johdonmukaista ja tasapuolista käyttöä. Euroopan unionin on samalla hyödynnettävä käytössään olevia välineitä, joiden avulla voidaan valvoa EU:n rahastojen käytön alueellista tehostamista maaseutualueisiin kohdistuvien ennakkoasenteiden estämiseksi.

Tämä mietintö vastaa ensimmäistä analyysia aiheesta. Analysointia on jatkettava niin, että tulevat rahoitusnäkymät mahdollistavat EU:n taloudellisten tukitoimien yhdenmukaisuuden.

Bogdan Golik (PSE), kirjallinen. – (PL) Haluan kiittää Becseytä hänen mietinnöstään, joka on hyvin tärkeä minulle ja maanmiehilleni.

Monet eivät näytä ymmärtävän, miten suuresti mikroluottojen käyttöön otolla voidaan vaikuttaa eri maiden sosioekonomiseen kehitykseen. Pienillä ja vakuudettomilla lainoilla ei voida suojella kehitysmaiden köyhimpiä. Sama pätee työttömiin, yritysten perustamiseen tai nykyisiin mikroyrityksiin.

Se, että kansalaisille, joilla ei ole mahdollisuutta saada luottoa, tarjotaan tilaisuus aloitteiden rahoittamiseen, on merkittävä edistysaskel "pienet ensin" -periaatteen soveltamisessa. Lainoilla edistämme yrittäjyyttä ja lisäämme työssäkäyntiä ja siten ehkäisemme ja vähennämme sosiaalista syrjäytyneisyyttä. Mikroluotoilla on hyvin myönteinen vaikutus työttömyyden tasoon, mikä on erityisen tärkeää kotimaalleni.

Tämäntyyppisten lainojen myöntämisessä on kuitenkin syytä pitää mielessä muutama tärkeä seikka.

Ensinnäkin mikroluottojen institutionaalinen ja oikeudellinen kehys on sovittava lainarahastomarkkinoiden kehityksen tasoon.

Toiseksi on tarkistettava näihin palveluihin liittyviä menettelytapoja. Mikroyrittäjät ja yritystoimintaan ryhtyvät hakevat valitettavasti useammin kulutuslainaa mikroluottojen monimutkaisuuden takia.

Kolmanneksi mikroluottojen käytön edistäminen edellyttää, että yrittäjille kerrotaan, että rahoituksen hakemisessa pankkilainoille on olemassa vaihtoehtoja.

Näistä rajoituksista huolimatta otan mikroluotot avosylin vastaan Puolassa.

Livia Járóka (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Haluan onnitella kollegaani Becseytä hänen mietinnöstään, jossa puolletaan mikroluottojärjestelmän kehittämistä talouskasvun ja työllisyyden tukena. Mietinnössä huomautetaan täysin syystä, että heikossa asemassa olevat väestöryhmät, kuten pitkäaikaistyöttömät, sosiaalitukien varassa elävät sekä etniset vähemmistöt, kuten erityisesti romanit, olisi asetettava etusijalle mikroluottoja koskevissa EU:n aloitteissa.

Mikrorahoitus on osoittautunut hyvin onnistuneeksi välineeksi lukuisissa maissa, koska sillä on voitu edistää maiden sosiaalista ja taloudellisesta integraatiota yrittäjyyttä tukemalla. Näin rahoituskriisin aikaan erityisen hyödyllisiä ovat yksinkertaiset rahoitusvälineet, joilla voidaan rahoittaa liiketoimintaa etenkin alkeellisesti alueille tai edellä mainittujen väestöryhmien keskuudessa. Pienistä perheyrittäjistä haaveilevat saattavat kohdata suuria vaikeuksia koheesiopolitiikan yhteydessä liikkeelle laskettavissa ja etenkin yhteisrahoitukseen liittyvissä tarjouksissa. Sosiaalisen koheesion luominen tai vahvistaminen on asetettava voitontavoittelun edelle, sillä yrittäjyyden tukeminen tulee paljon halvemmaksi kuin työttömyystukien maksaminen. Mikroluotot ovat sitten kannattavia valtiontaloudessa, vaikka se ei olisi sitä varsinaisesti rahoitussektorilla. Mikroluottoja on voitava myöntää henkilöille, jotka jäävät pankkipalveluiden ulkopuolelle, toisin sanoen niille, jotka eivät saa luottoa perinteiseltä pankkisektorilta korkean riskin, alhaisen marginaalin sekä mahdollisten laiminlyöntien takia. Mikroluotoilla on mahdollistettava vähäosaisten osallistuminen yhteiskuntaan kohdennetusti.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), kirjallinen. – (PL) Haluaisin kiinnittää huomionne tässä koheesiopolitiikkaa koskevassa keskustelussa muutamiin Roszkowskin mietinnössä esille otettuihin ja tätä asiaa koskeviin seikkoihin.

1. Vuosien 2007–2013 rahoitusnäkymissä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta tehtiin yhteisen maatalouspolitiikan toinen pilari, ja siten rahasto erotettiin koheesiopolitiikasta. Muutoksen seurauksena koheesiopolitiikassa ja etenkin Euroopan aluekehitysrahastossa on keskitytty (varojen vähyyden vuoksi) isoihin kaupunkikeskuksiin tai aktiivisille alueille keskittyvään taloudelliseen kilpailukykyyn, kun taas EAFRD:n varat keskitetään maatalouden kilpailukykyyn kohentamiseen.

Tämä saattaa johtaa joko päällekkäisiin tavoitteisiin esimerkiksi ympäristönsuojelussa, koulutuksessa ja kulttuurissa, tai tavoitteiden laiminlyöntiin näillä aloilla.

2. Tämän vuoksi on arvioitava sitä, olisiko maaseudun kehittämiseen vuosiksi 2007–2013 osoitettuja varoja syytä käyttää pikemminkin viljelijöiden tukemiseen, vai pitäisikö varoja myöntää enemmän muille edunsaajille kuin viljelijöille tai jopa edunsaajille, jotka asuvat maaseudulla mutta haluavat siirtyä viljelysektorilta muille ammattialoille. Jos viljelijöiden tukeminen osoittautuu suositeltavaksi tavoitteeksi toisessa pilarissa, seuraavalla rahoituskaudella olisi syytä sitoa nämä varat koheesiopolitiikan käyttöön.

3. Myös YMP:n toisen pilarin rahoitusta on syytä lisätä esimerkiksi leikkaamalla suurtilojen suoriat tukia, kuten Euroopan parlamentti on esittänyt, sekä lisäämällä mukautusasetta.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Rakente- ja koheesiorahastoihin kiteytyntä aluepolitiikkaa pidetään täysin syystä näkyvimpana ja konkreettisimpana, EU:n kansalaisille suunnatun yhteisön politiikan muotona. Mikään muu politiikka ei tuo Euroopan unionille yhtä paljon näkyvyyttä tai kerro paremmin yhdentymisen eduista. Tästä syystä pidämme koheesiopolitiikan tulevaisuuskeskustelua niin tärkeänä. Koheesiota tarvitaan nyt enemmän kuin koskaan, kun Euroopan kaksi puoliskoa, jotka sodan jälkeen erotettiin toisistaan rautaesiripulla, ovat nyt yhdistyneet. Tämä on äärimmäisen tärkeää maille, jotka jätimme taka-alalle Jaltan sopimuksen jälkeen. Kriisit ja rakennerahastojen mahdollinen hyöty kriisien ennaltaehkäisijöinä ovat erityisiä kysymyksiä.

Emme saa antaa vuoden 2008 tilanteen toistua, sillä tuona vuonna käyttämättömiä varoja palautettiin 4,5 miljardin euron verran. Tämä oli yhteinen virheemme. Jo pelkästään tästä syytä on ensiarvoisen tärkeää, että päättämme EU:n määrärahoista tänään. Lyhyellä aikavälillä muut asiat voivat odottaa, mutta pitkällä aikavälillä meidän on tuettava koheesiopolitiikkaa osana yhteisön toimia, joilla kaikille alueille tarjotaan mahdollisuuksia. Koheesiopolitiikassa päätökset siitä, miten rahoitusta voidaan hoitaa parhaiten, on jätettävä alueellisen ja paikallisen tietämyksen varaan. Hankkeiden arviointikriteerien lisäämisellä lisätään liikkumavaraa arviointien tekemisessä ja siten vaikeutetaan varojen käyttöä. Tässä ei ole järkeä nyt, kun olemme talouskriisissä, eikä myöskään tuonnempana.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), kirjallinen. – (RO) Aluksi haluan onnitella esittelijää hänen ponnisteluistaan.

Kuten hyvin tiedämme, strategioiden ja toimenpideohjelmien toteuttaminen rahoituskaudella 2007–2013 on vielä alkuvaiheessaan, minkä vuoksi nyt käsillä olevan mietinnön soveltamisala on rajattu. Haluan kuitenkin mainita kaikkien jäsenvaltioiden pyrkimykset ottaa toimenpideohjelmien valmisteluun ja käsittelyyn mukaan koheesiopolitiikan yleiset painopistealueet.

Toimenpideohjelmien täytäntöönpanon onnistuminen riippuu suuresta määrin siitä, miten nopeasti onnistumme yksinkertaistamaan menettelyjä ja edistämään institutionaalisen kapasiteetin vahvistamiseen tähtääviä toimia, sekä siitä, miten tunnistamme EU:n rahastojen parissa työskentelevien henkilöiden ammatillisen koulutuksen erityisvaatimukset.

Yhteisöjen menojen varainhoidon tehostamiseksi sekä varainhoidon avoimuuden varmistamiseksi minusta on erityisen tärkeää, että jäsenvaltioissa on tehokkaat valvontajärjestelmät.

Olen lisäksi vakaasti sitä mieltä, että on ehdottoman tärkeää lisätä yleisen tietoisuuden tasoa varojen maksimaalisen käyttöasteen varmistamiseksi ja elintärkeiden hankkeiden kehittämiseksi.

Adrian Manole (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) EU:n tulevan alue- ja koheesiopolitiikan mukaan erot Euroopassa johtuvat alueiden rakenteellisesta erilaisuudesta kilpailukyvyyn keskeisissä tekijöissä sekä varsinkin innovatiivisuuden ja yrittäjyyden puutteesta.

Tilanne voidaan korjata strategisella lähestymistavalla eli pönkittämällä alueiden kilpailukykyä koko EU:ssa, mitä pidetään elintärkeänä koko talouden vahvistamisen sekä taloudellisen toiminnan keskittymisestä johtuvan kuormituksen riskein vähentämisen kannalta.

Meidän on syytä painottaa sitä, että näiden erojen poistaminen on mahdollista vain laajakantoisten tiedotuskampanjoiden sekä kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan välisen vuoropuhelun avulla, sillä muutoin hankkeet jäävät etäisiksi.

Ohjelmien ja hankkeiden ongelmaton toteuttaminen EU:n tuella edellyttää niin ikään korkeatasoisten hallinta- ja valvontajärjestelmien olemassaoloa. EU:n lainsäädännön, kuten ympäristöä sekä tasavertaisia mahdollisuuksia koskevien asetusten noudattaminen on hankkeiden rahoituksen ennakkoehto. Komission on ennen maksusuorituksia (ennakkomaksuja lukuun ottamatta) varmistettava, että hallinta- ja valvontajärjestelmät ovat täysin asetusten mukaiset.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Alueellinen koheesio vahvistaa taloudellisesta ja sosiaalista koheesiota ja on keskeinen osa EU:n koheesiopolitiikan tavoitteiden saavuttamista, sillä se tasapainottaa kehityseroja jäsenvaltiossa ja alueilla sekä näiden välillä.

Alueellisella koheesiolla on merkittävä rooli myös EU:n aluepolitiikan tulevassa kehittämisessä, kuten osoittaa se, että alueellisen koheesion periaate on Lissabonin sopimuksessa lisätty taloudelliseen ja sosiaaliseen koheesioon.

Talouskriisimme vuoksi EU:n talouden elvyttämisestä on tullut tärkeä keskustelunaihe. Talouden elvyttäminen onnistuu talouden menestymiselle elintärkeiden jaärkevin investoinnin, tieteellisten keksintöjen, teknologian innovaatioiden sekä työpaikkojen avulla.

Tuen täysin esittelijän ajatusta siitä, että EU:n on edistettävä koheesiopolitiikan yhteydessä tiedon yhteentoimivuutta ja vaihtoa tutkimus- ja innovaatiokeskusten välillä sekä niitä ympäröivillä alueilla, jotta Euroopan kansalaiset saisivat maksimaalisen hyödyn investoinneista.

Jotta voisimme ratkaista tehokkaasti jäsenvaltioiden ongelmia ja vaikeuksia näin kriisin aikaan, tarvitsemme yhteistä EU:n koheesiostategiaa, jossa on painotettava koheesiopolitiikan alueellista ulottuvuutta. Myös eri jäsenvaltioiden erityistarpeet on otettava huomioon poliittisten toimien toteuttamisessa.

Meidän on käynnistettävä tänään laaja-alainen keskustelu alue- ja koheesiopolitiikan mahdollisesta tulevaisuudesta EU:ssa vuoden 2013 jälkeen sekä rakennerahastojen muodosta seuraavalla ohjelmointikaudella, jotta voidaan tietoisesti parantaa EU:n talouden kilpailuetua maailmassa.

Richard Seeber (PPE-DE), kirjallinen. (DE) Euroopan unionin tunnuslause ”moninaisuudessaan yhtenäinen” velvoittaa meitä tekemään enemmän, jotta voimme tehdä mantereestamme ”alueiden Euroopan”. Alueellisella koheesiolla on merkittävä rooli tässä suhteessa. Siten meidän on keskityttävä siihen, että alueellisesta koheesiosta tehdään erillinen tavoite taloudellisen ja sosiaalisen koheesion rinnalla.

Alueiden aseman vahvistamisessa on kiinnitettävä erityistä huomiota vähäosaisiin alueisiin, kuten tässä koheesiokeskustelussa on todettu. Etenkin vuoristoalueiden muita suuremmat kustannukset on otettava huomioon, sillä niiden hallinta on aikaa vievää ja kallista.

Vaikeiden olojen aiheuttamien kustannusten tasaaminen on siten tärkeä askel kohti Eurooppaa, jossa kaikki alueet ovat asumiskelpoisia. Tältä osin on korostettava maatalouden roolia. Vuoristoalueiden maidontuotannolla voidaan edistää merkittävästi maaseutualueiden säilymistä, minkä vuoksi siihen on osoitettava riittävästi tukea. On tuettava myös pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka luovat työpaikkoja Euroopan suurimpien kaupallisten keskusten ulkopuolella. Koheesiokeskustelu asettaa suunnan nykyaikaiselle aluepolitiikalle ja siirtää Euroopan perinteiset rakenteet tulevaisuuteen.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen. – (PL) Puola saa vuosina 2007–2013 yli 67 miljardia euroa EU:n talousarviosta. Puola sai vuonna 2008 osana näitä rahansiirtoja yhteensä 19,3 miljardia zlotya pelkästään Euroopan komissiolta. Näiden ohjelmien toteuttamisen erikoisuutena on kuitenkin se, että suurin osa maksuista maksetaan vasta ohjelmien voimassaolon viimeisinä vuosina eli 2013–2015. Vuosia 2007–2013 koskevien ohjelmien alusta maaliskuun alkuun 2009 allekirjoitettiin lähes 8 400 rahoitustukisopimusta, joiden menot ovat yhteensä 15,4 miljardia zlotya. Tämä kattaa 11,4 miljardin zlotyn suuruisen tuen EU:lta Puolalle. Hakemukset maksujen saamiseksi näistä rahastoista ovat kuitenkin tulleet maksamaan 1,75 miljardia zlotya. Julkisia hankintoja koskevien sopimusten ylipitkät käsittelyajat saattavat hidastaa rakennerahastojen käyttöä ja edesauttaa siten rahastojen alhaista käyttöastetta. Rakennerahastot ovat julkisia varoja, joita säädellään kansallisia julkisia hankintoja koskevalla lainsäädännöllä. Siten lainsäädännöllä on yksinkertaistettava ja tehostettava toimeksisaajien valintamenettelyä. Myös ylipitkät tarjousmenettelyt voivat hidastaa rakennerahastojen käyttöä. EU:n rahastoilla olisi voitava lieventää rahoituskriisin vakavimpia seurauksia. Menojen nopeuttamisella voidaan vahvistaa taloutta vuonna 2009 niin, että investoidaan infrastruktuuriin, inhimilliseen pääomaan sekä yrityksiin, minkä tuoma hyöty olisi vähintään noin 1,3 prosenttia bruttokansantuotteesta. Puolan hallituksen on tämän mahdollistamiseksi helpotettava EU:n varojen saantia sekä yksinkertaistettava menettelyjä.

(Istunto keskeytettiin klo 11.50. äänestysten alkamista odottaessa ja sitä jatkettiin klo 12.05.)

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

4. Äänestykset

4.1. EY:n ja Nepalín sopimus tietyistä lentoliikenteen näkökohdista (A6-0071/2009, Paolo Costa) (äänestys)

4.2. Pyörillä varustetut maatalous- ja metsätraktorit (A6-0130/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (äänestys)

4.3. Yhteisön tullittomuusjärjestelmä (A6-0129/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (äänestys)

4.4. Euroopan keskuspankin valtuudet kerätä tilastotietoja (A6-0119/2009, Sirpa Pietikäinen) (äänestys)

4.5. Euroopan unionin painopisteet YK:n yleiskokouksen 64. istuntoa varten (A6-0132/2009, Alexander Graf Lambsdorff) (äänestys)

4.6. Afrikan ja EU:n kumppanuus vuosi Lissabonin jälkeen (A6-0079/2009, Maria Martens) (äänestys)

4.7. Vuosituhattavoitteita koskevat sopimukset (A6-0085/2009, Alain Hutchinson) (äänestys)

4.8. Taidealan koulutus Euroopan unionissa (A6-0093/2009, Maria Badia i Cutchet) (äänestys)

4.9. Aktiivinen EU-asioita käsittelevä vuoropuhelu kansalaisten kanssa (A6-0107/2009, Gyula Hegyi) (äänestys)

– Ennen äänestystä

Gyula Hegyi, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun hyvin lyhyesti. Kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan sosialistijäsenet äänestivät neuvostani tyhjää tätä mietintöä koskevassa lopullisessa äänestyksessä.

Esittelijänä olin varsin tyytymätön tarkistuksia koskevien äänestysten tulokseen. Muut puolue ryhmät äänestivät monia tuoreita ja urauurtavia ideoitamme vastaan. Minusta valiokunta-aloitteisen mietinnön pitäisi olla rohkea ja toisinaan jopa provosoiva sekä vapaa totunnaisista ajattelumalleista. Minäkin aioin ensin äänestää tyhjää ja neuvoa myös kollegoitani tekemään niin myös täysistunnossa, mutta viisaat ja kärsivälliset naiskollegani saivat minut vakuuttuneeksi siitä, että se ei olisi hyvä ajatus ja että vesitetty mietintö olisi parempi kuin ei mitään. Näin ollen kehotan parlamenttia antamaan tukensa mietinnölle sen nykyisessä muodossaan sekä toivon, että sitä voidaan tulevaisuudessa parantaa.

4.10. AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen toiminta vuonna 2008 (A6-0081/2009, Thierry Cornillet) (äänestys)

4.11. Aluepolitiikan parhaat käytännöt ja rakennerahastojen käytön esteet (A6-0095/2009, Constanze Angela Krehl) (äänestys)

4.12. Koheesiopolitiikan täydentävyys ja sen yhteensovittaminen maaseudun kehitystoimien kanssa (A6-0042/2009, Wojciech Roszkowski) (äänestys)

4.13. Kosmeettiset valmisteet (uudelleenlaatiminen) (A6-0484/2008, Dagmar Roth-Behrendt) (äänestys)

4.14. Biosidituotteiden markkinoille saattaminen (A6-0076/2009, Daciana Octavia Sârbu) (äänestys)

4.15. Valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenne ja valmisteverokannat (A6-0121/2009, Zsolt László Becsey) (äänestys)

– Ennen äänestystä

Zsolt László Becsey, esittelijä. – (HU) Jotta tämänpäiväinen äänestys ei olisi niin ikävystyttävä, pyysin puheenvuoroa, koska emme voineet keskustella tästä kysymyksestä täysistunnossa. Kertoisin lyhyesti kollegoilleni, että hyvin pitkät neuvottelut ovat loppusuoralla. Aihe on hyvin hankala, joten haluan, ettei sen kanssa käy samalla tavoin kuin alkoholikysymyksen kohdalla, josta parlamentti ei antanut lausuntoa.

Tässä tapauksessa harkitsemme hinnannostoa muun muassa terveydellisistä syistä, mutta emme saa mennä niin pitkälle, että nostamme hintaa yli joidenkin jäsenvaltioiden sietokyvyn, sillä tämä lisäisi salakuljetusta etenkin tiettyjen jäsenvaltioiden reuna-alueilla.

Kehottaisinkin kaikkia äänestämään vastuullisesti ja harkitsemaan kohtuullista mutta tarkoin määriteltyä hinnannostoa yli minimin. Siten kehottaisin teitä noudattamaan tätä aihetta koskevaa äänestys ehdotustani, jonka talous- ja raha-asioiden valiokunta hyväksyi eräänlaisen kompromissin tuloksensa. Niinpä kehotan kaikkia kollegoitani toimimaan vastuullisesti ja niin, että voimme antaa neuvostolle suurella enemmistöllä lausunnon tästä varsin kiistanalaisesta aiheesta.

4.16. EU:ssa harjoitetun naisten sukupuolielinten silpomisen torjunta (A6-0054/2009, Cristiana Muscardini) (äänestys)

– Ennen äänestystä

Lissy Gröner, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin sosialistiryhmä haluaisi äänestää tämän vaihtoehtoisen päätöslauselman puolesta. Haluamme kuitenkin ilmoittaa, että johdanto-osan G kappaleessa olevaa ilmausta ”seksuaali- ja lisääntymisterveyttä” ei pidä nähdä takaiskuna jo tehdyille päätöksille. Meille on tärkeää tunnustaa naisten sukupuoliset oikeudet ja lisääntymisoikeudet.

4.17. Monikielisyys: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus (A6-0092/2009, Vasco Graça Moura) (äänestys)

– Ennen äänestystä

Vasco Graça Moura, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, mietintöni on sopusoinnussa parlamentin, neuvoston tai komission monikielisyydestä aiemmin laatimien asiakirjojen kanssa.

Vaihtoehtoisella päätöslauselmaesityksellä yritetään tuoda Euroopan parlamenttiin jonkinasteista kansallismielistä kiistaa, joka on vallalla Espanjassa. Espanjalainen *El País* -sanomalehti raportoi vielä eilen Espanjan korkeimman oikeuden kolme kuukautta sitten tekemästä päätöksestä, jonka mukaan kirjoittautumislomakkeisiin pitäisi lisätä kohta, jossa vanhempia pyydetään ilmoittamaan, millä kielellä he haluavat lastensa saavan opetusta. Korkein oikeus totesi myös, että Katalonian viranomaiset eivät ole noudattaneet päätöstä.

Vaihtoehtoisen päätöslauselmaesityksen allekirjoittajat eivät halua myöntää tällaista oikeutta vanhemmille maissa, joissa on yksi tai useampia virallisia tai alueellisia kieliä.

He eivät halua tunnustaa, että on ratkaisevan tärkeää saada opetusta äidinkielellä paitsi yleisen koulumenestyksen myös erityisesti muiden kielten oppimisen kannalta.

He eivät halua varmistaa yhdessä maassa puhuttujen kielten välistä ymmärrettävyyttä etenkin vanhuksia koskevilla sekä oikeuden, terveydenhuollon, hallinnon ja työelämän aloilla.

He eivät hyväksy, että näissä maissa yhtä kieltä ei pidä suosia toisen kielen tai toisten kielten puhujien oikeuksien kustannuksella.

Tämä on vastoin kaikkea sitä, mitä parlamentti ja muut EU:n toimielimet ovat vaalineet.

Näin ollen mietintöni 11, 12, 14 ja 17 kohta on jätetty pois vaihtoehtoisesta päätöslauselmasta. Näitä kohtia tarkasteltaessa huomaa, että kielteinen kanta on selvästi ristiriidassa perusoikeuksiemme ja vapauksiemme kanssa sekä rikkoo räikeästi toissijaisuusperiaatetta.

Mietintöni ei ole hyökkäys niin sanottuja vähemmistökieliä kohtaan eikä vahingoita niitä. Mietinnössäni kunnioitetaan näitä kieliä ja tunnustetaan niiden arvo, mutta siinä myös halutaan määrittää yleiset peruseriaatteen.

Parlamenttimme ei voi toimia äärinationalismin tai alueellisen tai paikallisen vihamielisyyden tai inhon osoittamisen välineenä. Kyse on vastuustamme parlamentin jäsenenä. Kehotan teitä siten äänestämään vaihtoehtoista päätöslauselmaesitystä vastaan ja laatimani mietinnön puolesta.

Puhemies. – (EN) Hyvät parlamentin jäsenet, saisinko huomionne hetkeksi. Puheenvuoroa on pyydetty, ja pyyntöjä saattaa tulla lisää. Esittelijän äsken antamien lausuntojen sisällön perusteella pidän selvänä, että osa jäsenistä ei aio tukea häntä, mutta kuten tiedätte, määräysten mukaan esittelijä saa pitää vain kahden minuutin pituisen puheenvuoron, mutta keskustelun aloittamisesta ei ole määräyksiä.

Siksi en voi myöntää puheenvuoroa tai avata keskustelua. Voin toimia näin vain, jos jäsen pyytää työjärjestyspuheenvuoroa työjärjestyksen mukaisesti. Jos kyse on työjärjestyspuheenvuorosta, Guardans Cambó voi käyttää puheenvuoron. Älkää pitkö minua epäkohteliaana, jos keskeytän hänet heti, jos huomaan, ettei kyse olekaan työjärjestyspuheenvuorosta, joka koskee työjärjestykseen liittyviä asioita.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). (EN) Arvoisa puhemies, tämä on todellakin työjärjestyspuheenvuoro. En puutu keskusteluun, mutta esittelijä sanoi juuri äsken jotain sellaista, mikä ei vastaa sitä, mistä aiomme äänestää. Hän totesi, että vaihtoehtoinen päätöslauselmaesitys poistaa neljä kohtaa hänen alkuperäisestä päätöslauselmastaan, mutta tämä ei pidä paikkaansa. Vain niiden numerointi muuttuu. Hänen mainitsemistaan neljästä kohdasta vain yksi kohta puuttuu toisesta päätöslauselmasta. Tämä on tosiasia. Loput kolme kohtaa ovat molemmissa päätöslauselmissa.

(Välihuutoja)

Tämä on siis työjärjestyspuheenvuoro asian selventämiseksi. Jäsenet äänestävät siitä, mistä hän pyysi heitä äänestämään. Kyse on vain yhdestä kohdasta, jolla ei ole mitään tekemistä Espanjan korkeimman oikeuden päätöksen kanssa ja joka on erilainen päätöslauselmissa. Koska esittelijän lausunto oli virheellinen, tämä oli mielestäni työjärjestyspuheenvuoro.

Puhemies. – (EN) Kiitoksia, jäsen Guardans Cambó. Siirrymme nyt äänestyksiin. Äänestämme tarkistuksesta 1. Äänestys toimitetaan nimenhuutoäänestyksenä. Äänestys alkaa.

Cristiana Muscardini (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ihmettelen vain, että eikö ole kovin typerää, että jäsenen mietintö voidaan varastaa ja tilalle voidaan esittää täysin samanlainen, vaikka tarkistuksia jätettiin käsiteltäväksi vanhan järjestelmän mukaan. Tästä syystä kehotan tarkistamaan työjärjestystä, joka aiheuttaa valtavasti sekaannusta ja sallii virallisesti epäoikeudenmukaisen toiminnan.

Puhemies. – (IT) Otan vastuun asiasta ja nostan asian uudelleen esiin puhemiehistössä, vaikka tiedätte, että puhemiehistö on menettänyt osan sääntömääräisestä toimivallastaan ryhmien puheenjohtajille, jotka koordinoivat asiaa, mutta kuuluupa päätös kelle hyvänsä, jos tämä on typerää, sitten se on sitä, eikä sille mahda mitään.

4.18. Alueellista koheesiota koskeva vihreä kirja ja koheesiopolitiikan tulevaa uudistusta koskevan keskustelun tila (A6-0083/2009, Lambert van Nistelrooij) (äänestys)

4.19. Koheesiopolitiikan kaupunkiulottuvuus (A6-0031/2009, Oldřich Vlasák) (äänestys)

4.20. Rakennerahastoasetuksen täytäntöönpano vuosina 2007–2013: kansallisia koheesiostategioita ja toimenpideohjelmia koskevien neuvottelujen tulokset (A6-0108/2009, Miroslav Mikolášik) (äänestys)

4.21. Mikroluottojen kehittämistä kasvun ja työllisyyden tukemiseksi koskeva eurooppalainen aloite (A6-0041/2009, Zsolt László Becsey) (äänestys)

5. Äänestysseitykset

Suulliset äänestysseitykset

– **Mietintö: Maria Martens (A6-0079/2009)**

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, käytän puheenvuoron Martensin mietinnöstä, koska sen nimi ”Vuosi Lissabonin jälkeen” antaa minulle mahdollisuuden tarkastella, missä me nyt olemme Euroopan unionissa vuosi Lissabonin jälkeen. Olemme täydellisessä kaaoksessa: emme pysty vastaamaan talouskriisiin, on nähtävissä paluuta protektionismiin, johon syyllistyy erityisesti Ranskan hallitus, ja nyt on tunnustettava, ettei Lissabonin sopimus ole vain väärä, vaan myös tehoton.

Olemme kuulleet – tai meidän olisi pitänyt kuulla – irlantilaisia, jotka tekivät kansanäänestyksessä selväksi, etteivät halua tätä sopimusta. Vaikka emme ennen kuulleet, nyt meidän on syytä kuulla. Tätä sopimusta ei rakasteta, sitä ei haluta ja, mikä tärkeintä, se on tehoton, ja tämän parlamentin on tunnustettava tämä tosiseikka.

Nirj Deva (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen täysin tietoinen siitä, että Lissabonin sopimus, kuten kollegani David Sumberg juuri totesi, on Euroopan unionin kannalta raunioina.

Haluan kuitenkin tarkastella Maria Martensin laatimaa erinomaista mietintöä. Siinä todetaan perustavaa laatua olevia asioita tavastamme antaa tukea. Maria Martens on todennut, että jos AKT-valtioiden kansalliset parlamentit eivät saa vaikutusvaltaa maakohtaisten strategia-asiakirjojen suhteen eivätkä voi keskustella niistä avoimesti, EU:n AKT-maille ohjaamat varat voidaan käyttää väärin. Mietinnössä annetaan AKT-maiden kansallisille parlamenteille oikeus tutkia tarjottua kehitysapua, aivan kuten Lissabonin sopimuksen oli määrä antaa EU:n kansallisille parlamenteille oikeus tutkia, mitä me täällä teemme. Jäsen Martensin mietinnössä otetaan huomioon vastuuvollisuus ja avoimuus, joten kannatan sitä.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä kuin aiemmin puhunut kollegani Sumberg, joka tarkasteli Lissabonin sopimusta ja sitä, missä nyt ollaan vuosi Lissabonin jälkeen. Haluan kuitenkin tarkastella sen merkitystä EU:n ja Afrikan kumppanuuden kannalta.

Kuten missä tahansa kumppanuudessa, minusta meidän on ymmärrettävä, kuka on vuoropuhelukumppanimme; usein vuoropuhelua käydään hallitusten kesken. Mutta jos puhutaan yrittäjille – vaurauden luojiille – monissa Afrikan valtioissa, he sanovat meille: ”auttakaa meitä auttamaan hallituksiamme avaamaan markkinoita, jotta saamme niitä tavaroita ja palveluita, joita te lännessä pidätte itsestään selvinä”. Vain auttamalla yrittäjiä voimme todella auttaa luomaan vaurautta ja vetää koko maanosan köyhyydestä. Älkäämme unohtako, että vaurauden luojat ovat avain kehitykseen, eivät välttämättä tukijärjestöt.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin jäsen Martensin mietintöä vastaan, en sen vuoksi, että katsoisin mietinnön olevan tasapainoton, päinvastoin, mietinnössä on useita kohtia, jotka ovat ehdottomasti totta. Ongelma on siinä, että tällaisessa mietinnössä ei edes mainita laittoman maahanmuuton ongelmaa, vaikka se on hyvin merkittävä ongelma, kun tarkastellaan kehitysyhteistyöhön Afrikan kanssa liittyviä ongelmia.

Minusta on myös outoa, että mietinnössä kehoitetaan ehkäisemään EU:n ”sinisen kortin” järjestelmässä afrikkalaisten työntekijöiden käyttöä aloilla, joilla heitä tarvitaan Afrikassa. Sehän on olennainen osa koko sinisen kortin järjestelmää. Sinisen kortin ongelma on siinä, että sillä organisoidaan nimenomaan niiden henkilöiden aivovuoto, jotka ovat ehdottoman tarpeellisia kehitysmaiden kehityksen kannalta. Houkuttelemme nämä ihmiset tänne, mikä merkitsee Afrikan ongelmien pahentumista, ja maahanmuutto Eurooppaan kasvaa entisestään. Tämä on ratkaisevaa, ja meidän olisi keskusteltava juuri tästä sen sijaan, että sille osoitetaan lyhyt kohta mietinnössä.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). (PL) – (mikrofoni aluksi pois päältä) ... on kattava valikoima välineitä Afrikan valtioiden auttamiseksi niiden kehityksessä. Se on kattava paketti, sillä ainoastaan laaja-alaisilla ratkaisulla voidaan saada aikaan tuloksia Afrikan kasaantuneisiin moninaisiin ongelmiin.

Mitä edistymistä on tähän mennessä saavutettu? Muutaman viime vuoden aikana olemme todistaneet Kiinan osoittavan suurta mielenkiintoa Afrikkaan ja harjoittavan sinne suuntautuvaa yhä laajempaa investointipolitiikkaa. Tällaiset aloitteet edistävät osaltaan maanosan kehitystä, mutta vain, jos afrikkalaiset, erityisesti paikallisyhteisöt, osallistuvat suuresti vaurauden luomiseen sinne investointeja tekevien ulkomaisten yritysten työntekijöiden sijaan.

Euroopan unionin menestys perustuu taloudellisten esteiden asteittaiseen poistamiseen. Sen on tuettava yksittäisten valtioiden talouskehitystä, kehitettävä vastavuoroisten yhteyksien verkostoa ja lisättävä afrikkalaisten tuotteiden saatavuutta maailman markkinoilla.

– Mietintö: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tyhjää – kuten brittiläisten konservatiivien valtuuskunta – Lambsdorffin mietinnöstä painopisteistä YK:n yleiskokouksen 64. istuntoa varten. Puolueeni tukee voimakkaasti YK:ta, tosin tunnustaen, että organisaatio ei ole täydellinen ja se tarvitsee uudistusta. Mietinnössä kuitenkin mainittiin useita seikkoja, joita brittiläiset konservatiivit vastustavat voimakkaasti, kuten kansainvälisen rikostuomioistuimen tehtävä sekä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan turvallisuusneuvoston pysyvän jäsenyyden kumoaminen, joka korvattaisiin yhdellä pysyvällä Euroopan unionin jäsenellä. Katsomme myös, että aikuisten kuolemantuomio on yksittäisten jäsenvaltioiden omantunnon asia, eikä meillä ole tästä puoluepoliittista linjaa. Äänestimme siis tyhjää.

– Mietintö: Maria Martens (A6-0079/2009)

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan mainita yhden seikan jäsen Martensin mietinnöstä.

Ensinnäkin haluan todeta, ettei Lissabonin sopimus ole mikään hylky, ja on hölynpölyä väittää sellaista. Euroopan unionin 27 jäsenvaltiosta 26 ratifioi sen tai on jo ratifioinut sen, niin myös Britannian parlamentti. On harmi, että brittiläiset jäsenet eivät kunnioita omaa parlamenttiaan joissakin täällä esittämissään kommentteissa.

Irlantilaiset ovat ilmaisseet joitakin seikkoja koskevia huoliaan, ja Irlannin hallitus ja parlamentti pyrkivät selvittämään niitä. Jos saamme selvityksen ja kansa äänestää sopimuksen puolesta toisessa kansanäänestyksessä myöhemmin tänä vuonna, tulevatko he tänne taruolennoksi pukeutuneina jälleen käyttäytymään pöyristyttävällä tavalla, kuten viime kerralla? Antakaa irlantilaisien huolehtia Irlannin asioista. Emme tarvitse apua kansalta, jolta maamme saaminen vei meiltä 700 vuotta!

Mitä tulee Lissabonin sopimukseen, totean, että seuraavan sukupolven aikana Euroopan unionin väestö tulee olemaan kuusi prosenttia maailman väestöstä. Kiinasta ja kaikista noista valtioista tulee hyvin voimakkaita.

– Mietintö: Alain Hutchinson (A6-0085/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Arvoisa puhemies, haluan selittää, miksi äänestin tyhjää Hutchinsonin mietinnöstä. AKT:n ja EU:n edustajakokouksen jäsenenä myönnän, ettei kehitysapu ole aina ollut tehokasta. Se ei ole hyvin koordinoitua ja siihen liittyy suuria hallinnollisia kustannuksia. Esittelijän mukaan kumppanuusmaat eivät aina tunne kehitysstrategiaa, mutta että valtiontuki on ainoa tehokas väline – ja tästä olen samaa mieltä – vaikka sen olisi tietysti oltava paremmin ennakoitavaa. Uskon vakaasti, että meidän on ennen kaikkea yhdenmukaistettava painopistealat muiden rahoitusapua antavien kanssa, kuten Yhdysvaltojen ja valtioiden, jotka tukevat entisiä siirtomaitaan. Esittelijä on myös aliarvioinut Kiinan investointipolitiikan vaikutukset kehitysmailhin. Kiinan politiikassa ei kunnioiteta vuosittain asetettuja tavoitteita tai muita tavoitteita, vaan ainoastaan ja yksinomaan Kiinan kaupallisia etuja.

Nirj Deva (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella kollegaani Hutchinsonia hänen hyvin tärkeästä aiheesta kirjoittamastaan mietinnöstä. Komissio ja Euroopan unioni antavat suuria määriä rahaa kehitysmaille, joista suurin osa on Afrikassa. Silti noin 50 prosenttia afrikkalaisista elää alle yhdellä dollarilla päivässä, ja 75 prosenttia koko maailman aidsin uhreista on Afrikasta.

Otaen huomioon nämä kauhistuttavat tilastot, on oikein, että tuemme Afrikkaa, toimitamme puhdasta juomavettä ja annamme Afrikan väestön kehittyä kestäväällä tavalla. Kuitenkin, kun annamme rahaa afrikkalaisille hallituksille, kuten komissio nyt tekee niin kutsuttuna talousarviotukena, meidän on myös vaadittava, että Afrikan valtioiden omat parlamentit valvovat tätä niille myönnettyä talousarviotukea hyvin kurinalaisesti ja että komission ja Afrikan valtioiden väliset rahoitussopimukset ovat julkisen valvonnan

alaisia ja avoimia Afrikan valtioiden ja AKT-maiden kansallisissa parlamenteissa. Tämä on hyvin tärkeä seikka Euroopan veronmaksajien rahojen turvaamiseksi.

– Mietintö: Maria Badia i Cutchet (A6-0093/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, me kaikki täällä parlamentissa pidämme taiteesta ja kannatamme taiteiden ja taidealan koulutuksen edistämistä omissa kotimaissamme. Toivon, ettei kukaan ole tätä vastaan.

Tämän mietinnön ongelma on kuitenkin siinä, että siinä jälleen kerran vaaditaan EU:n näkökantaa, eikä se ole asianmukaista. Euroopan unionin moninaisuus on sitä, että kaikilla kansallisvaltioilla on oma kulttuurinsa, omat historiansa ja oma taustansa, ja siksi minusta on tärkeää, että taiteesta ja koulutuksesta päätetään kansallisella tasolla. Euroopan unionin tai Euroopan parlamentin ei pitä puuttua tähän asiaan.

”Anna kaikkien kukkien kukkia”, oli mielestäni hieno lause. Annetaan siis vähintään 27 kukkasen kukkia Euroopan unionissa, mutta erikseen. Uskon, että jos teemme näin, ne kukkivat upeammin ja elävät paljon pitempään.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Maria Badia i Cutchetia hänen mietinnöstään.

Edustaja Sumbergin runollisen puheenvuoron jälkeen haluaisin todeta, että on erittäin tärkeätä, että kulttuurin kukka voi kukkia koko laajuudessaan myös Euroopassa. On erittäin tärkeätä, että koulutuksessa ei vain ja ainoastaan korosteta tietoa ja tutkintoa, vaan muistetaan myös ihmisen kasvu kokonaiseen ihmisyyteen. Kulttuurin, taiteen ja liikunnan rooli on erittäin merkittävä, kun halutaan rakentaa kokonaisvaltaista persoonallisuutta.

Tässä suhteessa on paikallaan avoimen koordinaation kautta myös Euroopassa muistuttaa eri valtioiden koulujärjestelmiä siitä, että ne pitäisivät korkean taiteen opetuksen mukana lukujärjestyksissä, koska Eurooppa on tunnettu diversiteetistään, moniarvoisuudestaan, laajasta taiteestaan ja kulttuuristaan. On paikallaan, jos me opimme tuntemaan myös toisten maiden kulttuuria, suuria eurooppalaisia kulttuurin tekijöitä eri kulttuurin saroilla.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, eurooppalaisen taiteen universaali luonne osoittaa tarpeen antaa kouluille takaisin niiden asema kulttuurin levittämisen keskuksina. Tämä on mahdollisuus demokratisoida kulttuurin saatavuutta. Taidealan koulutus kehittää herkkyyttä ja avaa luovia mahdollisuuksia. Sen olisi oltava pakollinen osa opetussuunnitelmaa kaikilla tasoilla.

Euroopan taiteiden ja innovoinnin teemavuosi on loistava tilaisuus palauttaa taide oikealle paikalleen – myös koulutukseen – jotta voidaan hyödyntää sen yhdistävää vaikutusta. Yksittäisten alueiden perinteisen kulttuuri-identiteetin suojeleminen ja mahdollisuus tutustua niihin liikkuvuuden ansiosta, myös kulttuurialan koulutuksen alalla, on lisämahdollisuus luovaan kehitykseen.

Tämän vuoksi on tärkeää perustaa eurooppalaisten taiteilijoiden ja luovan työn tekijöiden liikkuvuuden puitteet. Tämän vuoksi äänestin mietinnön puolesta, vaikka vastustankin asiakirjaa koskevassa keskustelussa noudatettua nopeutettua menettelyä ja sen hyväksymistä käytännössä ilman keskustelua.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen aina ajatellut hyvää urheilua taiteena. Esimerkkinä Euroopan unionin taiteesta voin viitata Irlannin rugbyjoukkueen voittoon Millennium Stadiumilla Cardiffissa viime lauantaina, kun voitimme Walesin joukkueen ensiluokkaisessa urheilullisessa ja taiteellisessa teoksessa. Olemme voittaneet myös englantilaiset, ranskalaiset, italialaiset ja skotit. Irlannin joukkue voitti kuusi kansakuntaa – Grand Slamin. Urheilu on taidetta, taide on urheilua. Meidän on tunnustettava tämä loistava saavutus.

Puhemies. - (IT) Hyvä jäsen Doyle, jos olisin tiennyt, että toisitte esiin italialaisten puulusikan, en olisi antanut teille puheenvuoroa.

– Mietintö: Gyula Hegyi (A6-0107/2009)

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Käytän puheenvuoron selittääkseni miksi Attack-puolueen valtuuskunta äänesti tätä mietintöä vastaan.

Se ei todellakaan johdu siinä esitetyistä monista myönteisistä seikoista, jotka koskivat toimielinten työskentelyn avoimuusnäkökulmia. Me tietenkin kannatamme Euroopan unionin toimielinten työskentelyn avoimuutta,

mutta vastustamme sitä, että avoimuus olisi saavutettavissa vain hyväksymällä Lissabonin sopimus ja ottamalla tämä jo kuollut sopimus uudestaan esityslistalle, muiden uusien mietintöjen kanssa, joissa muutoin sovelletaan erilaista kantaa tai jotka käsittelevät eri asioita.

Tämän lisäksi vastustamme Lissabonin sopimuksen hyväksymistä, sillä siinä avataan ovet Turkin jäsenyydelle. Turkin Euroopan unionin jäsenyys merkitsee Bulgarialle taloudellista ja demografista kuolemaa. Tämän vuoksi äänestimme mietintöä vastaan.

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kun näin mietinnön otsikon – ”Aktiivinen EU-asioita käsittelevä vuoropuhelu kansalaisten kanssa” – luulin sitä vitsiksi, sillä kysymyshän kuuluu, että meillä pitäisi olla aktiivista vuoropuhelua Euroopan kansalaisten kanssa. Vuoropuhelu ei ole yksinpuhelua: on myös kuunneltava, mitä Euroopan kansalaiset sanovat. Euroopan kansalaiset Alankomaissa, Ranskassa ja Irlannin tasavallassa ovat sanoneet hyvin selvästi Lissabonin sopimuksesta, että he eivät halua sitä.

Tämän vuoksi, jos parlamentti ja kaikki yhteisön toimielimet haluavat vuoropuhelua kansalaisten kanssa, mikä on hyvä ajatus, antaa heidän kiertelemättä julistaa, että se on vuoropuhelua, johon he vastaavat, ja että he kuuntelevat kansalaisia. On täysin ajanhukkaa, että parlamentti keskustelee, laati mietintöjä tai äänestää vuoropuhelujatuksesta jos se kollektiivisesti – ja tämä on totta parlamentissa – kieltäytyy tunnustamasta, mitä sille sanotaan ja kieltäytyy vastaamasta. Siinä se tekee väärin.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, tämä on hyvin merkittävä mietintö – olen samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että olisimme kenties voineet olla vielä rohkeampia ja keikuttaa laivaa hieman enemmän.

Sellaisen valtion edustajana, jossa jokaisesta sopimuksesta äänestetään, olen hyvin tietoinen tarpeesta käydä jatkuvaa, aktiivista vuoropuhelua kansalaisten kanssa. Kokemusteni mukaan yhä uudet ihmiset menettävät uskonsa ja luottamuksensa toimielimiin. EU on valtava instituutio, ja meillä on valtava vastuu varmistaa, että aktiivinen vuoropuhelu on keskeisessä asemassa tekemisissämme.

Erityisesti kannatan 32 kohtaa, ja kiitän esittelijää siitä, että hän kannatti tarkistustani, joka koski sitä, että vapaaehtoistyön eurooppalainen teemavuosi 2011 on EU:n toimielimille erinomainen mahdollisuus luoda yhteyksiä kansalaisiin.

Kehotimme komissiota tekemään tarvittavat lainsäädäntöehdotukset vuoden 2011 valmistelemiseksi, ja komissio on ryhtynyt työhön. Nyt meidän on varmistettava, että käymme merkityksellistä vuoropuhelua 100 miljoonan vapaaehtoistyöntekijän kanssa kaikkialla EU:ssa, ja varmistettava, että heidän näkemyksensä ja mielipiteensä muodostavat mahdollisten suunnitelmien, politiikan ja ohjelmien ytimen ja että aktiivinen vuoropuhelu kansalaisten kanssa takaa vahvan ja vankan EU:n.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Arvoisa puhemies, Hegyin mietintö on hyvä ja tarpeellinen. Me tarvitsemme aktiivista vuoropuhelua Euroopan kansojen ja kansalaisten välillä. Me tarvitsemme ymmärrystä puolin ja toisin. Me tarvitsemme myös suvaitsevaisuutta siten, että me olemme valmiita sietämään erilaisia puheenvuoroja. Myös tässä salissa, Euroopan parlamentissa, me tarvitsemme sitä.

Minusta oli hyvin surullista, että nyt Tšekin puheenjohtajakauden aikana, kun presidentti Klaus piti puhetta, osa edustajista poistui ikään kuin protestiksi tästä salista. Eivätkö he ole valmiita kuuntelemaan eri kansalaisten, erilaisten presidenttien, eri instituutioiden ja eri henkilöiden näkemyksiä Euroopan asioista ylipäätään?

Meidän pitää olla valmiita kuuntelemaan erilaisia näkemyksiä, me tarvitsemme vuorovaikutusta, vuoropuhelua, ja sitä tarvitaan myös ruohonjuuritasolla, jotta kansalaiset voivat kokea, että he voivat vaikuttaa asioihin, eikä niin, että syntyy sellainen kuva, että Euroopan unioni on vain pienen eliitin keskustelukerho. Kannatan esitystä siitä, että aktiivista vuoropuhelua, suvaitsevaa vuoropuhelua lisätään Euroopan laajuisesti kaikilla eri tasoilla. Sitä me todella tarvitsemme.

Nirj Deva (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, tämän talouskriisin aikana tapahtui jotain hyvin outoa matkalla foorumille, kuten ennen sanottiin. Euroopan kansalaiset eivät odottaneet Euroopan unionin pelastavan heitä talouskriisistä. He odottivat jäsenvaltioiden ja kansallisten hallitusten pelastavan heidät talouskriisistä. Mies, joka väittää pelastaneensa maailman, on tulossa tänne parin tunnin kuluttua, mutta sen lisäksi kansalaiset odottavat kansallisten hallitusten – Pariisissa, Lontoossa, Washingtonissa tai Roomassa – näiden valtioiden kansalaiset (joille myös kerrotaan heidän olevan Euroopan kansalaisia) odottavat hallitusten pelastusta, ei tämän suuren EU:ksi kutsutun kokonaisuuden.

Saanko kysyä, miksi näin kävi? Saanko pyytää niitä, jotka jauhavat siitä, kuinka EU on mahtava masiina, kysymään tätä itseltään? Minä voin vastata. Vastaus on, ettei ole demosta, EU:n toimielinten ja kansalaisten välillä ei ole yhteyttä. Kansalaiset odottavat edelleen kansallisten hallitusten pelastavan heidät.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, vastustan jälleen sitä tapaa, jolla tätä mietintöä käsitellään. EU:n kansalaisten luottamuksen rakentaminen yhteisön toimielimiä kohtaan ei merkitse pelkästään tietoisuutta strategioista ja toimista, joka sekin usein puuttuu. Ennen kaikkea kyse on tunteesta, että tehdään yhteispäätöksiä, että EU:ssa on mahdollisuus sanoa mielipiteensä, ettei perussopimuksilla annettuja oikeuksia ole loukattu.

Kaikissa EU:n jäsenvaltioissa järjestettävä kansalaiskeskustelu on paras tapa vakuuttaa kansalaisille, että Euroopan unionissa asiat todella riippuvat sen muodostavien jäsenvaltioiden kansalaisista. Se on paras tapa estää noin sataa henkilöä, jotka huolehtivat EU:n toimielinten tärkeimpien tehtävien laatimisesta kaikkien puolalaisten puolesta, tuntemasta itseään petetyiksi. Pyyntöluetteloa olisi tarkasteltava vakavasti. Tämä koskee myös keskusteluun muista maista osallistuvien laatimia asiakirjoja. Tämän vuoksi todellisen keskustelun estäminen kansalaisten kanssa käytävästä vuoropuhelusta Euroopan parlamentissa on sitäkin yllättävämpää.

Martin Callanan (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, mietintö koskee aktiivista vuoropuhelua kansalaisten kanssa, ja parasta aktiivista vuoropuhelua Euroopan kansalaisten kanssa on kuunnella mitä he sanovat demokraattisissa vaaleissa. On todella ironista, että parlamentti hyväksyy tämän mietinnön, vaikka se samaan aikaan jättää täysin huomiotta jotkut jäsenvaltioissa tehdyt demokraattiset päätökset. Ei ole ihme, että Euroopan unioni on niin epäsuosittu vaalipiirissään Koillis-Englannissa ja muualla Euroopassa. Sen käsitys demokraattisesta vuoropuhelusta on yksisuuntainen: EU ei kuuntele, mitä kansalaisilla on sanottavana, se vain kertoo näille, mitä he saavat ajatella ja kuinka he voivat äänestää.

Kun tarkastellaan viimeistä kymmentä vuotta, Ranska, Alankomaat ja nyt Irlanti – kahteen kertaan – äänestivät kaikki eurooppalaisen integraation jarruttamisen puolesta, mutta EU on jättänyt heidän mielipiteensä täysin huomiotta.

Kun kuunnellaan ainoastaan EU:n rahoittamia kansalaisjärjestöjä, kuinka se voi heijastaa äänestäjien mielipiteitä? Parasta vuoropuhelua kansalaisten kanssa on kuunnella, mitä nämä sanovat demokraattisissa vaaleissa ja kansanäänestyksissä.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, minusta on vallalla väärinkäsitys, kun puhumme EU-asioita käsittelevästä aktiivisesta vuoropuhelusta kansalaisten kanssa, sillä me usein sekoitamme toisiinsa vuoropuhelun kansalaisten kanssa ja vuoropuhelun kansalaisyhteiskunnan kanssa. Sekoitamme usein toisiinsa vuoropuhelun kansalaisten kanssa ja vuoropuhelun joko kokonaan tai osittain komission rahoittamien organisaatioiden kanssa. Itse asiassa, EU:n toimielimet keskustelevat komission rahoittamien organisaatioiden kanssa, mikä loppujen lopuksi merkitsee veronmaksajien rahoja.

Sitten, kun me todella annamme kansalaisille oikeuden esittää kantansa – kuten perustuslakisopimuksesta Ranskassa ja Alankomaissa ja Lissabonin sopimuksesta Irlannissa – ja he sanovat ”ei”, mitä me teemme? Me jätämme äänestyksen tuloksen täysin huomiotta! Kun ihmiset sanovat ”ei”, ei vuoropuhelu tarkoita sitä, että heidät pistetään äänestämään yhä uudelleen kunnes saadaan haluttu tulos. Se ei ole vuoropuhelua. Se on demokratian laiminlyömistä. Meidän on todellakin aika aloittaa aito aktiivinen vuoropuhelu kansalaisten kanssa.

Jim Allister (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, viiden parlamentissa kuluneen vuoden jälkeen harvat mietinnöt onnistuvat yllättämään. Minun on kuitenkin todettava, että minua ällistyttivät tämän mietinnön ilmeinen ylimielisyys sekä laskelmoitu loukkaus niitä kohtaan, jotka kehtaavat kieltäytyä Eurooppa-hankkeen hännystelystä. Kun mietinnössä todetaan – kuten tässä – että mitä vähemmän koulutusta kansalaisella on, sitä todennäköisemmin hän vastustaa Euroopan integraation syventymistä, se on julkea loukkaus ja uskomattoman ylimielistä.

Totuus on, että ne jotka vaivautuivat lukemaan EU:n perustuslakisopimuksen tai Lissabonin sopimuksen ja perehtyivät niihin, olivat juuri ihmisiä, jotka todennäköisesti äänestivät vastaan. Todennäköisimmin niiden puolesta äänestivät ne – kuten komission jäsenet – jotka eivät koskaan vaivautuneet lukemaan asiakirjoja ja hyväksyivät vain propagandan. Tuomitsen siis tämän loukkauksen mietinnössä.

Jäsen Mitchellin ensimmäiseen purkaukseen – hänen republikaaniseen purkaukseensa kaikkien brittien ajamisesta Irlannin saarelta yli 700 vuotta sitten – vastaan, että hänen pitäisi olla iloinen, ettei siinä onnistuttu

täysin, sillä hän tarvitsi joidenkin pohjoisirlantilaisten brittien apua rugbyvoiton saavuttamiseen Six Nationsissa.

Neena Gill (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, äänestin vastahakoisesti tämän puolesta, en pelkästään sen hölynpölyn vuoksi, jota juuri kuultiin parlamentin toiselta laidalta, vaan koska jaan esittelijän, jäsen Hegyin huolenaiheet.

Täällä parlamentissa ne, jotka eivät halua aktiivista vuoropuhelua Euroopan kansalaisten kanssa, todella vesittivät tämän mietinnön. Minulle aktiivinen vuoropuhelu ei tarkoita kiiltäviä esitteitä, ja minusta komissio on epäonnistunut tällä alalla. Se ei ole onnistunut osallistamaan ja ottamaan aktiivisesti yhteyttä kansalaisiin. Se ei ole onnistunut levittämään suurempaa ymmärrystä siitä, kuinka EU:n tasolla tehdään työtä, joka koskee useita kansalaisten jokapäiväisessä elämässä vaikuttavia todellisia asioita. Toivon, että tämän mietinnön myötä se tarkistaa tätä ja keksii mielikuvituksellisempia tapoja käsitellä asiaa.

– Mietintö: Wojciech Roszkowski (A6-0042/2009)

Jim Allister (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tähän mietintöön, sillä siinä tuodaan esiin asioita, joista on keskusteltava.

Erityisesti tuen esittelijän käsitystä, jonka mukaan maaseudun kehittämistoimien ei pidä vähentää varoja, jotka on tarkoitettu maataloudelle myönnettäviin suoriin tukiin. Minäkin haluan siis kysyä, pitääkö maaseudun kehittämisvaroja lainkaan yhdistää yhteiseen maatalouspolitiikkaan, koska se välttämättä johtaa aiempien rahoitusmenetelmien poistumiseen maanviljelijöiltä. Jos ne sen sijaan olisivat osa koheesion rahoitusta, ei olisi mahdollistaa napata maanviljelyn rahoitusta.

Olen siis tyytyväinen mietinnössä esitettyyn lausumaan, jonka mukaan maatalouden alalla työskentelevien olisi pysyttävä maaseudun kehittämispolitiikan tukitoimien keskipisteenä. Tämä tasapaino on vääristynyt monissa maaseudun kehittämisohjelmissa, myös vaalipiirissäni Pohjois-Irlannissa.

– Mietintö: Dagmar Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, äänestin mietinnön puolesta ja olen siihen tyytyväinen. Uskoimme pitkään, että meihin vaikuttaa vain se, minkä nielemme. Minusta tässä mietinnössä tehty työ todella korostaa sitä, että myös kaikki se, mitä laitamme ihollemme, vaikuttaa meihin aivan yhtä tehokkaasti, kuin jos söisimme sen.

Monet erityisesti naisiin vaikuttavat sairaudet, kuten rintasyöpä, fibromyalgia, ME ja niin edelleen, lisääntyvät. Minusta meidän on nyt mentävä pidemmälle, ei pelkästään varmistettava, että kosmeettiset valmisteet ovat turvallisia, vaan myös alettava tehdä todellisia tutkimuksia joidenkin kosmeettisten ainesosien yhteydestä tällaisiin naisiin vaikuttaviin sairauksiin sekä pyrittävä kehittämään turvallisempia kosmeettisia valmisteita, sillä me kaikki haluamme tietenkin edelleen käyttää kosmetiikkaa.

Neena Gill (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tähän mietintöön, sillä kosmeettisten valmisteiden testaus on asia, joka herättää huolia monissa vaalipiiriini West Midlandsiin kuuluvissa, ja olen saanut paljon tätä koskevia yhteydenottoja. Olen tyytyväinen mietintöön ja tuin sitä, koska siinä esitetään yleiseurooppalaiset standardit mahdollisesti haitallisten aineiden käytölle sekä yhteiset arviointiperusteet kosmetiikan valmistajien esittämille väittämille, mutta tarvitaan samanlaiset arviointiperusteet eläinkokeita koskeville väittämille. Viimeksi kun tarkastelimme tämä mietintöä, keskustelimme eläinkokeista tieteellisissä tarkoituksissa. Nyt meillä on merkittävä väline, jolla voidaan lisätä kuluttajien tietoisuutta kosmeettisista aineista, ja sille olisi eduksi myös eläinkokeiden käsittely.

– Mietintö: Daciana Octavia Sârbu (A6-0076/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tämän mietinnön ja biosidituotteiden tiukemman valvonnan puolesta, mutta haluan käyttää hyväkseni tätä tilaisuutta korostaakseni, että Irlannissa veteen laitetaan laillisesti myrkyllistä saastetta – biosidia nimeltä fluori. Kiitän komissiota kuulemismenettelyn käynnistämisestä, jossa se ottaa vastaan muun muassa tieteellisiä asiakirjoja ja kansalaisten mielipiteitä juomaveden saastuttamisesta fluoriksi kutsutulla myrkyllisellä aineella.

– Mietintö: Zsolt László Becsey (A6-0121/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tätä mietintöä vastaan, sillä minusta sillä heikennetään komission ehdotusta korkeampien valmisteverokantojen soveltamisesta valmistettuihin

tupakkatuotteisiin. Tutkimukset ovat jatkuvasti osoittaneet, että tehokkain ja pysyvin tapa vaikuttaa ihmisten tupakasta luopumiseen on verotuksen kautta.

Irlannin University College Corkin tutkimukset ovat osoittaneet, että sen jälkeen kun tupakointi kiellettiin kokonaan työpaikoilla vuonna 2004, sairaalakäynnit sydänkohtausten vuoksi vähenivät alueella 11 prosenttia. Irlannissa on myös unionin korkein tupakan valmistevero, jopa 4,99 euroa 20 savukkeen pakkauksesta, joten pakkauksen hinta on yli kahdeksan euroa.

Ehkäisevästä hinnoittelusta ja veropolitiikasta, tupakointikielloista, julkisista valistuskampanjoista ja nikotiinikorvaushoitojen saatavuuden lisääntymisestä muodostuvasta yhdistetystä lähestymistavasta ihmisille, jotka haluavat lopettaa tupakoinnin, koituu lukemattomia terveyshyötyjä ja näin koko väestön terveydentilan parantuminen.

Tšekin tasavalta on ainoa EU:n jäsenvaltio, joka ei vielä ole ratifioinut YK:n tupakoinnin torjuntaa koskevaa puitesopimusta, ja tupakka aiheuttaa kuitenkin yli miljoona kuolemantapausta EU:ssa. Arvoisa puhemies, voitteko parlamenttimme puhemiehenä pyytää neuvoston puheenjohtajavaltio Tšekkiä meidän kaikkien puolesta korjaamaan tämän vakavan puutteen ennen puheenjohtajuuskauden päättymistä?

– **Mietintö: Maria Martens (A6-0079/2009)**

Richard Corbett (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, vaikuttaa siltä, että toisella puolella monet käyttävät eri mietintöjä koskevaa äänestysmenettelyä puhuakseen Lissabonin sopimuksen ratifiointista. Näissä puheenvuoroissa he esittävät perusteettomia väitteitä, joiden mukaan ihmiset ovat torjuneet Lissabonin sopimuksen ja me emme halua kuunnella heitä.

Sen lisäksi, että Lissabonin sopimuksen ratifiointi on jäsenvaltioiden – ei meidän – vastuulla, tämä on tietenkin täysin väärin. Yksi jäsenvaltio sanoi ”ei”, me kuuntelemme ja meidän on tietenkin kuunneltava. Toiset jäsenvaltiot ovat ilmaisseet halukkuutensa kuulla torjunnan syyt, ottaakseen ne huomioon ja edetäkseen tältä perustalta. Mutta kun herra Dover ei edes ymmärrä perustuslakisopimuksen ja Lissabonin sopimuksen välistä eroa ja sanoo Ranskan ja Alankomaiden torjuneen sopimuksen, hän sopivasti unohtaa mainita ne valtiot, joissa järjestetyissä kansanäänestyksissä tuettiin sopimusta.

Me emme halua kuulla vain toisen puolen perusteluja. Haluamme kuulla molempia puolia ja kuroa kuilun umpeen, löytää ratkaisun, jonka kaikki jäsenvaltiot voivat hyväksyä. He haluavat kuulla vain niitä, jotka äänestivät ”ei”. Nimenomaan he syyllistyvät siihen, ettei Euroopan kansalaisia kuulla. He eivät hyväksy demokraattisia tuloksia, vain heille sopivan tuloksen, eivätkä kaikkien jäsenvaltioiden tilannetta.

– **Mietintö: Cristiana Muscardini (A6-0054/2009)**

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, kannatan täysin mietinnön johdanto-osan kappaletta V. Olen juuri tällä hetkellä Irlannissa tekemisissä tällaisen tapauksen kanssa, jossa äiti on paennut kotimaastaan Nigeriasta kahden tyttärensä kanssa sen jälkeen kun hänen vanhin tyttärensä kuoli sukupuolielinten silpomisen seurauksena. Tällä hetkellä tapaus on Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen käsiteltävänä, ja tuomioistuin on kirjoittanut Irlannin hallitukselle kehottaen sitä joko puolustamaan tapausta tai suostumaan niin kutsuttuun sovintoratkaisuun.

Johdanto-osan V kohdassa todetaan, että naisten sukupuolielinten silpominen on ihmisoikeuksiin kohdistuva loukkaus ja että yhä useammat vanhempien esittämät turvapaikkahakemukset perustellaan vanhempiin kohdistuvalla uhalla heidän kotimaassaan koska he eivät ole suostuneet lapsensa sukupuolielinten silpomiseen. Toivon ihmisoikeustuomioistuimen ottavan kantamme huomioon antaessaan tuomion tässä tapauksessa.

Lopuksi, olen jäsen Corbettin kanssa samaa mieltä siitä, että täällä on tänään puhuttu paljon demokratiasta, mutta – niille, jotka näkevät sen vaivan arvoiseksi – jos lasketaan yhteen perustuslakisopimuksesta ja Lissabonin sopimuksesta kaikissa Euroopan kansanäänestyksissä äänestäneet, 27 miljoonaa eurooppalaista on äänestänyt ”kyllä” ja 24 miljoonaa ”ei”. Se on käytännön demokratiaa.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kiitos puheenvuorosta. Haluan ilmaista täyden tukeni parlamentin tänään osoittamalle mielenkiinnolle niin tärkeitä asioita, kuin oikeus terveyteen, oikeus seksuaali-identiteettiin, oikeus mielenterveyden suojeluun sekä naisten fyysinen ja henkinen koskemattomuus, kohtaan, sillä nämä gynofobiset käytännöt rikkovat hyvin usein näitä oikeuksia vastaan.

Eurooppa erottuu edukseen, koska se on sitoutunut ihmisoikeuksiin, kuten juuri kuulimme minua ennen puheenvuoron käyttäneen jäsenen toteavan. Lapsia kuolee ja naisia kuolee juuri näiden käytäntöjen takia,

mitä on täysin mahdoton hyväksyä. Eurooppa toimii oikein sitoutuessaan tällä tavalla ja osoittaessaan vastuuntuntoa, joka liittyy pyrkimykseen varmistaa, että lainsäädäntö on yhdenmukaista tämän kanssa.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, minusta olisi ollut ihanaa äänestää Muscardinin naisten sukupuolielinten silpomisen torjuntaa koskevan mietinnön puolesta, sillä olen tukenut tämän barbaarisen käytännön kieltämistä jo vuosia ja minäkin puolustan perhettä, joita tämä käytäntö uhkaa, jos he palaavat kotimaahansa.

Kuten tavallisestikin, kollegat kuitenkin käyttävät hyväkseen silvottujen tyttöjen ja naisten ahdinkoa edistääkseen jälleen kerran abortteja sujauttamalla mukaan mietintöön mantran ”seksuaali- ja lisääntymisoikeuksista”.

(Jäsen Mitchellin tätä mietintöä koskevan äänestyksen korjauksen jälkeen, joka koski tekstin lopullista sanamuotoa, hänen suullinen äänestyslityksensä ei ole enää voimassa.)

– Mietintö: Vasco Graça Moura (A6-0092/2009)

Milan Gaf'a (PPE-DE). – (SK) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kollegaani kulttuuri- ja koulutusvaliokunnasta, jäsen Graça Mouraa, tämän mietinnön laatimisesta. Äänestin sen puolesta. Se koskee asiakirjoja, joita olemme jo tarkastelleet Euroopan parlamentissa. Laajentuminen on entisestään lisännyt EU:n kielellistä moninaisuutta. Tänä päivänä puhumme 23 kieltä ja ainakin 60 murretta alueilla ja ryhmissä.

Globalisaatio ja maahanmuutto kasvattavat osaltaan eurooppalaisten päivittäin käyttämien kielten valikoimaa. Kielellinen monimuotoisuus on tämän vuoksi epäilemättä yksi Euroopan unionin tyypillisimpiä ominaispiirteitä, ja se vaikuttaa kansalaisten sosiaaliseen, kulttuuriseen ja ammatilliseen elämään sekä jäsenvaltioiden taloudelliseen ja poliittiseen toimintaan. Katson komission tätä koskevan tiedonannon poikkeuksellisen merkittäväksi. Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että Euroopan unionin kielellinen ja kulttuurillinen monimuotoisuus on suuri kilpailuetu, ja että kielenopetus- sekä opiskelija- ja kulttuurivaihto-ohjelmia on kiistatta tuettava.

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jäsen Graça Mouran työstä on sanottava, että kollegamme on tehnyt erinomaista työtä. Halusin vain käyttää työjärjestyspuheenvuoron tästä järjestelmästä – jäsen Muscardini puhui tästä jo tänään – toivon, että välitätte eteenpäin pyyntömme, ettei pitäisi olla mahdollista tuoda äänestykseen kahta käytännössä identtistä mietintöä ja rangaista näin esittelijää. Minulle kävi näin tässä tapauksessa, enkä todellakaan halunnut sitä.

Juuri tästä syystä haluan korostaa vielä kerran kollegamme Graça Mouran erinomaista työtä, vaikka toinen päätöslauselma, jonka puolesta myös äänestin, hyväksyttiin. En halunnut äänelläni moittia jäsen Graça Mouran mietintöä; päinvastoin.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää Graça Mouraa hänen hyvästä työstään. Hän on hyvin voimakkaasti omistautunut näille kielikysymyksille, ja on aivan totta, että kieli on perusoikeus. Kieli on identiteetin pohja ja perusta, ja sen vuoksi meidän on Euroopan unionin alueella vaalittava monikielisyyttä.

Äänestyksen yhteydessä vaihtoehtoinen päätöslauselma voitti kuitenkin alkuperäisen mietinnön. Osallistuin itse vaihtoehtoisen päätöslauselman laadintaan, ja on ehkä paikallaan kertoa, miksi ryhdyimme laatimaan vaihtoehtoista päätöslauselmaa Graça Mouran varsin ansiokkaan työn päälle. Syynä oli se, että me halusimme erityisesti taata vähemmistökielien aseman.

Niin kuin sanotaan, me Euroopassa olemme juuri niin vahvoja, kuin meidän heikoin lenkkimme, kuin meidän yhteiskuntamme heikoimmassa asemassa olevat ihmiset ovat. Sen vuoksi meidän on huolehdittava siitä, että vähemmistöryhmillä, mm. meillä Suomessa saamelaisilla, säilyy oikeus omaan äidinkieleen siten, että he saavat myös peruspalvelut omalla äidinkielellään. Aivan samoin, kuin kaikista muistakin alkuperäiskansoista, heistä on huolehdittava. Siksi on erityisen tärkeätä, että Euroopan unioni täyttää oman sivistyksellisen tehtävänsä huolehtimalla hyvin kaikista kielistä, myös vähemmistökielistä.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, vaikka lopulta hyväksytty vaihtoehtoinen päätöslauselma Euroopan monikielisyydestä oli paljon parempi kuin alun perin tarkasteltavana ollut teksti, äänestin harkinnan jälkeen sitä vastaan. Loppujen lopuksi molemmissa päätöslauseissa, hyväksytyssä ja alkuperäisessä, pyydetään edistämään kielellistä moninaisuutta käsittelevää eurooppalaista virastoa. Vaikka tämä voi vaikuttaa järkevältä ja minäkin voisin periaatteessa tukea sitä, jatkoin lukemista ja havaitsin, että esimerkiksi Euroopan ulkopuolelta tulevia maahanmuuttajia rohkaistaan jatkamaan äidinkieltä käyttämistä täällä, että Euroopan

parlamentti jopa vaatii ulkomaalaisten vähemmistöjen tai alkuperältään ulkomaisten vähemmistöjen äidinkielen sisällyttämistä koulujen opetusohjelmiin ja että jäsenvaltioiden on sekä rohkaistava alkuperäkielten käyttöä että erityisesti rohkaistava maahanmuuttajien pääkielen käyttöön. Olen pahoillani, mutta tämä on hulluutta. Se johtaa sopeutumisen ja sulautumisen vastakohtaan. Se on täysin sitä vastoin, mitä kaikissa Euroopan valtioissa vaaditaan.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, minäkin äänestin monikielisyyttä koskevaa mietintöä vastaan. Vaikka olen monikielisuuden vankkumaton kannattaja, niin alkuperäisessä mietinnössä kuin lopulta hyväksytyssä tarkistuksessa esitetään useita ajatuksia, jotka ovat ongelmallisia jos niitä toteutetaan käytännössä. Mietinnössä pyritään esimerkiksi rohkaistamaan maahanmuuttajia edelleen käyttämään alkuperäisiä kieliään, mikä on itsessään ongelma monissa jäsenvaltioissa, koska maahanmuuttajat eivät opi tyydyttävästi isäntävaltion kieltä, millä on paljon seurauksia.

Toinen mahdollinen ongelma on tapa, jolla mietinnössä tarkastellaan jäsenvaltioita, joissa on useampi kuin yksi virallinen kieli. On tietenkin otettava huomioon erityistilanteet, kuten Belgia, jossa alueet Brysseliä lukuun ottamatta ovat virallisesti yksikielisiä. Flanderissa ongelma on suuri määrä ranskankielisiä maahanmuuttajia, jotka kieltäytyvät mukautumasta Flanderin hollanninkieliseen ominaispiirteeseen, eikä ole yhteisön asia puuttua tähän ja luvata kaikenlaisia olemattomia oikeuksia.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jaan monia tässä mietinnössä esitettyjä huolenaiheita, jotka koskevat sitä, että Euroopan unioni rohkaisee lähtövaltion kielen käytön jatkamiseen ja kehittämiseen – vaikka mietinnön yleisajatus onkin mielenkiinnon ja tuen arvoinen – sillä tällä hetkellä kohdatessamme nämä oikeutetusti esitetyt ongelmat, kohtaamme vieläkin suuremman vaaran, nimittäin että eurooppalaiset kielet kuolevat, koska meidät pakotetaan täällä parlamentissa ja muuallakin käyttämään standardoitua puhuttua ja kirjoitettua englantia. Tämä on vakava vaara, jota on tarkasteltava.

Emme saa unohtaa paikalliskielten oikeuksia. Kansalliskielet kuolevat: niillä on vaikeuksia itsensä ilmaisemisessa, mutta paikalliskielet häviävät todella häpeällisellä tavalla, vaikka niitä pitäisi suojella, kuten Italian tapauksessa yrittäessämme ehdottaa ja panna täytäntöön federalistista uudistusta.

Tekeekö Euroopan unioni kaiken tarvittavan paikalliskielten suojelemiseksi? Kuulimme hetki sitten jäsen Lo Curton puheenvuoron. Olisi todella ihanaa kuulla hänen toisinaan puhuvan kaunista sardinian kieltä, jota uskon hänen varmasti osaavan. Itse haluaisin toisinaan puhua piedmontin kielellä, mutta parlamentin kirjastossa ei ole kulttuuriasiakirjoja, lehtiä tai mitään kulttuuri-identiteetin kieliin tai paikalliskieliin liittyvää.

Euroopan on siis ennen suojautumista kolmansien maiden standardoinnilta huolehdyttävä omista vähemmistöistä ja omista paikalliskielistä.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, hyvä jäsen Borghezio, olen sisilialainen, ja Sisilia on suuren sivilisaation ja loistavan historian kehto ja maa, ja toivomme, että se vielä kykenee muokkaamaan itselleen tulevaisuuden, joka käynnistyy itsenäisyydestä. Voin siis vain olla samaa mieltä tarpeesta kiinnittää enemmän huomiota äidinkieliin, joita meidän on opittava puhumaan yhä enemmän ja jotka meidän on ennen kaikkea opittava siirtämään lapsillemme.

Ajattelen ennen kaikkea maahanmuuton historiaa Italiassa ja uskoakseni myös muissa valtioissa, joka nyt aiheuttaa ja on vaarassa aiheuttaa sen, etteivät uudet sisilialaiset sukupolvet – kuten myöskään venetsialaiset, sardinialaiset ja muut eurooppalaiset, jotka ovat kokeneet tämän aiemmin – enää muista, enää osaa puhua sisiliä, venetsiä ja sardiniaa.

Kun pyritään siihen, että tästä loistavasta eurooppalaisesta instituutioiden teatterista myös tulee tällaisten moninaisuuksien ja tällaisten autonomisten identiteettien kehto, jota toivon alueiden Eurooppaan, jota vielä opimme juhlistamaan, kehotan, arvoisa puhemies, yhä useampia ihmisiä käyttämään myös omia kieliämme.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tyhjää tästä mietinnöstä kahdesta syystä, vaikka hyväksyn täysin sen otsikon ”Monikielisyys: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus”.

Meille on tänään täällä kerrottu, että mietintö koskee ”Espanjan tiettyjä kansallisia kiistoja”. Suhtaudun hyvin skeptisesti siihen, että monikielisyyttä ja kielten edistämistä koskevaa keskustelua käytetään minkäänlaisena verhona tai valtakirjana tai poliittisena kaupantekovälineenä omien jäsenvaltioidemme erilaisissa kansallisissa asioissa, ja näin vaikuttaa tapahtuneen osassa tätä koskevaa keskustelua valiokunnassa ja täällä.

En hyökkää kenenkään vähemmistökielen puhujan oikeuksia vastaan. Itse asiassa puolustan heitä täysin voimin, ja katson, että meidän on todellakin kunnioitettava niiden EU:n kansalaisten oikeuksia, joiden

ensimmäinen kieli on vähemmistökieli. Näille kielille on oltava paikkansa Euroopan parlamentissa, mutta ei välttämättä virallisina työkielinä, varsinkaan jos nämä kansalaiset puhuvat yhtä sujuvasti englantia – kuten meidän tapauksessamme. Täysistunnossa ja valiokunnissa merkittäviin keskusteluihin osallistuminen esimerkiksi vähemmistökielillä on sitten käännettävä jälkikäteen yli 20 kieleen, mistä on vaarana, että koko demokraattisen keskustelun tarkoitus menetetään käännöksen nyansseissa, tai syntyy jopa väärinkäsitys. Demokraattinen mandaattimme täällä on saada mahdollisimman paljon ihmisiä ymmärtämään näkemyksemme, ja ongelmat riittävän ammattitaitoisen tulkkauksen henkilöstön hankkimisessa ovat täysin toinen asia. Äänestin siis tyhjää näistä kahdesta syystä.

– Mietintö: Lambert van Nistelrooij (A6-0083/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan kertoa, että äänestin jäsen van Nistelrooij'n mietinnön puolesta, mutta käytän myös hyväkseni tilaisuutta, muutamien jäljellä olevien kuulijoiden vuoksi, todetakseni, että jos ne parlamentin jäsenet, jotka tänään voimakkaasti kritisoiivat Euroopan unionia ja sen menettelyjä, esittäisivät paljon enemmän objektiivista tietoa sen sijaan, että kulkevat ympäri Euroopan unionia ja vaalipiirejään puhumassa pahaa unionista, se loisi epäilemättä täysin erilaisen ilmapiirin.

Mitä tulee van Nistelrooij'n mietintöön, koheesiopolitiikka laadittiin juuri näiden linjojen mukaan luomaan solidaarisuutta ja yhteistyötä, ja ennen kaikkea tällaisena kriisiaikana katson, että eurooppalaisten alueiden – ei pelkästään kansakuntien vaan myös alueiden – on tehtävä yhteistyötä, vahvistettava asemiaan ja parannettava asukkaidensa elämänlaatua. Juuri tämän vuoksi van Nistelrooij'n mietintö erityisesti ansaitsi minun puoltoani.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Äänestin alueellista koheesiota koskevan mietinnön puolesta, koska uskon vakaasti, että tätä konseptia on kehitettävä ja sovellettava kaikkea unionin politiikkaa ja toimintaa vahvistavana horisontaalisena periaatteena.

Tämänpäiväisessä koheesiopolitiikkaa koskeneessa keskustelussa vaadimme alueellisten ja paikallisten viranomaisten asiaa koskevien ohjelmien suunnitteluun ja täytäntöönpanoon osallistumisen merkittävää vahvistamista ensi suunnittelukaudella. Euroopan unionin politiikassa ja erityisesti koheesiopolitiikassa on siirretty usein keskitetyn järjestelmän hallintoa yhä enemmän yhdennettyyn monitasoiseen järjestelmään.

Katson tämän vuoksi, että jäsenvaltioita on rohkaistava perustamaan yhdennettyyn alhaalta ylöspäin -lähestymistapaan perustuvia alueellisia hallintojärjestelmiä, mikä mahdollistaisi myös kansalaisten aktiivisemman osallistumisen. Kehotan jäsenvaltioita pohtimaan kuinka ne voivat vahvistaa ja tukea paremmin alueellisen koheesion konseptia kansallisissa ohjelmissaan ja politiikassaan.

Tässä yhteydessä katson, että koordinoitun kehittämisen sekä kaupunki- ja maaseutualueiden kumppanuuksien periaatteet ovat erityisen merkittäviä ja niitä on noudatettava tiukasti.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Tuin alueellista koheesiota koskevaa mietintöä, koska ymmärrän, että politiikka on äärimmäisen tärkeä kaikille Euroopan unionin alueille.

Koheesiorahaston varoilla yhdistettynä kansallisiin varoihin voidaan muuttaa kehittymättömimmätkin alueet kehittyneiksi alueiksi ja nostaa ne kehittyneiden alueiden tasolle. Tällä on todella suuri merkitys kotimaassani Bulgariassa. Suunnitteluvaiheessa on myös tärkeää, että varat jaetaan tasapuolisesti ja että kaikessa Euroopan unionin ensisijaisessa politiikassa sovelletaan koheesioperiaatetta.

Kun otamme huomioon kaikki tasapainoiseen alueelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen vaikuttavat tekijät, meidän on löydettävä kaikkein sopivimmat mekanismit, joiden avulla voimme tarjota joillekin kehityksessä alemmalla tasolla oleville uusille jäsenvaltioille mahdollisuuden ottaa muut kiinni.

Suunnitteluvaiheessa meillä on oltava selkeät kriteerit, joilla estetään minkään valtion syrjiminen, sillä nimenomaan suunnitteluvaiheessa tehdään epäasianmukaisia ja tehottomia kohdennuksia, joilla on sitten vaikutuksia ihmisten elämänlaatuun.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijä van Nistelrooij'ta hänen mietinnöstään. Erityisesti tuen 42 kohtaa, jossa kehoitetaan luomaan todellisia kumppanuuksia kaikkien alue- ja paikalliskehityksessä niin EU:n tasolla kuin kansallisella, alueellisella ja paikallisellakin tasolla mukana olevien osapuolten välille.

Tämä on alueellisen koheesion ennakkoodellytys. Paikallisten kehittämisryhmien ja kansalaisjärjestöjen osallistuminen aluekehityksen ja alueellisen koheesion pyrkimyksiin on osoittanut yhä uudelleen tarjoavan todellista taloudellista ja sosiaalista lisäarvoa. Koska alueidemme välillä ei ole saavutettu alueellista koheesiota, on ratkaisevan tärkeää, että luomme ja edistämme tällaisia kumppanuuksia.

– **Mietintö: Miroslav Mikolášik (A6-0108/2009)**

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, tuen 22 kohtaa jossa – kuten myös van Nistelrooij'n mietinnössä – kehoitetaan jäsenvaltioita lujittamaan kumppanuusperiaatetta niiden ohjelmissa nykyisellä kaudella EAKR:sta, ESR:sta ja koheesiorahastosta annetun yleisasetuksen 11 artiklan mukaisesti.

Me täällä parlamentissa laadimme nämä asetukset, mutta jäsenvaltioiden tehtävänä on niiden täytäntöönpano, ja komission on seurattava niiden täytäntöönpanoa. Hiljattain laadittu raportti kansalaisjärjestöjen ja muiden osallistumisesta rakennerahastohankkeiden kehittämiseen, täytäntöönpanoon ja seurantaan uusissa jäsenvaltioissa oli otsikoitu ”Illusio osallistumisesta”, ja minusta otsikko kertoo kaiken. Jäsenvaltiot ja komissio eivät kannu vastuutaan. Meidän on täällä parlamentissa jatkettava sen vaatimista.

– **Mietintö: Zsolt László Becsey (A6-0041/2009)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Äänestin kollegojen koheesiopolitiikan täyttymisen esteitä arvostelevien mietintöjen puolesta. Haluan puhua erityisesti Krehlin mietinnöstä. Haluan palata tämän päivän keskusteluun ja korostaa, että kollegat unohtivat mainita, että me hyväksyimme elvytyspaketin kaksi viikkoa sitten. Kyseessä oli puheenjohtajavaltio Tšekin tasavallan ja komission sopima paketti. Euroopan parlamentin painostuksesta komissio on myös laatinut selkeitä ehdotuksia hallinnon yksinkertaistamisesta ja erityisesti ottanut käyttöön selvän joustovaran, jonka avulla kaikki rakennerahastoista rahaa saavat voivat siirtää varoja ohjelmien välillä ja jopa käyttää näitä varoja lainojen maksamiseen, mikä on erityisen tärkeää uusille jäsenvaltioille. Paketin seuraavassa mietinnössä, joka koskee mikroluottoja, tietenkin tuetaan tätä. Pahoittelen sitä, ettei meillä vielä ole selkeitä suuntaviivoja mikroluottojen käyttöä koskevien säännösten yhdenmukaistamisesta, sillä siitä olisi hyötyä erityisesti pienyrityksille ja paikallisviranomaisille.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, tuen erityisesti tätä mietintöä, luotto-osuuskuntien mainitsemista sekä niiden osuuden tunnustamista mikroluottopalvelujen tarjonnassa. Voittoa tavoittelemattomina organisaatioina luotto-osuuskunnilla on ainutlaatuinen asema mikroluottojen tarjoamisessa monille, joille muut rahoituslaitokset eivät tarjoaisi luottoa. Tiedän, etteivät luotto-osuuskunnat ole vahvoja kaikissa Euroopan valtioissa, mutta monissa maissa ne ovat vahvoja, ja niiden varaukset ovat yli 40 miljardia euroa. Maailmanlaajuisilla luotto-osuuskunnilla on 1,1 biljoonan Yhdysvaltain dollarin varaus, ja jäseniä on ympäri maailmaa lähes 180 miljoonaa.

Aikana, jona monet ihmiset menettävät uskonsa pankkilaitoksiin, voittoa tavoittelemattomat rahoituslaitokset ovat kestävä vaihtoehto ja ne tarvitsevat meidän tukeamme. Erityisesti ne on sisällytettävä Jasmine-ohjelmaan, jotta niiden saatavilla on mikrorahoituksen tarjoajina liiketoiminnan tukea, kuten mentorointi, koulutus, neuvonta, talousalan koulutus ja niin edelleen.

Lopuksi selvennys, joka koskee Muscardinin mietintöä: Ymmärtääkseni äänestimme tarkistuksesta 1 ja hyväksyimme sen, ja siinä termi ”seksuaali- ja lisääntymisoikeudet” korvattiin termillä ”seksuaali- ja lisääntymisterveys”. Tässä yhteydessä en ole varma siitä, olenko samaa mieltä asiasta aiemmin puhuneiden irlantilaisien kollegojeni kanssa.

Puhemies. – (EN) Hyvä jäsen Kamall, kuten näette, olette ainoa läsnäoleva parlamentissa!

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää teitä ja tulkkeja kärsivällisyydestänne tämän hyvin pitkän äänestysselelysten kokoelman aikana.

Uskoakseni parlamentissa ollaan yhtä mieltä mikroluottojen ansioista: tämä on yksi niistä asioista, joista parlamentin vasemmisto ja oikeisto voivat olla samaa mieltä.

Tässä vaiheessa haluan ilmaista kunnioitukseni erityisesti kahdelle organisaatiolle. Toinen on Opportunity International, jota johtaa erään Afrikan valtion keskuspankin entinen johtaja ja joka tarjoaa mikroluottoihin ammattimaisen lähestymistavan, joka valitettavasti on toisinaan puuttunut. Toinen on organisaatio erinomaisine internet-sivuineen – www.kiva.org – joka tarjoaa ihmisille mahdollisuuden lainata vaikkapa vain 25 Yhdysvaltain dollaria henkilökohtaisesti, ja nämä yhdistyvät laajempiin mikroluottoihin yrittäjille kaikkialla maailmassa, erityisesti kehitysmaissa, antaen näille mahdollisuuden luoda vaurautta ja työpaikkoja paikallisyhteisöihinsä.

Haluan korostaa, että meidän on varmistettava, etteivät paikallinen, kansallinen tai EU:n hallinto syrjäytä pieniä yhteisövetoisia ja yksityisiä mikroluoton tarjoajia. Tällaisia tapauksia on ollut vaalipiirissäni Lontoossa, jossa paikallishallinto on syrjäyttänyt yhteisövetoisia organisaatioita.

Kokonaisuudessaan voimme mielestäni olla yhtä mieltä siitä, että mikroluotot ovat hieno asia, joka auttaa köyhempien maiden yrittäjiä.

Kirjalliset äänestyselitykset

– Mietintö: Paolo Costa (A6-0071/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Äänestin ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Nepalin hallituksen välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä laaditun mietinnön puolesta.

Hyväksyn esittelijän ehdotuksen sopimuksen tekemisestä.

Uskon, että voimassa olevien kahdenvälisen sopimusten nimeämisestä, lentopolttoaineen verotusta ja hinnoittelulausekkeita koskeviin kohtiin tehtävät tarkistukset ovat tarkoituksenmukaisia.

Toivon, että sopimuksen täytäntöönpano helpottuu, kun kumpikin osapuoli luottaa vastapuolen järjestelmiin.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Costan EY:n ja Nepalin sopimusta tietyistä lentoliikenteen näkökohdista koskevan mietinnön puolesta.

Olen samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että tariffeihin, joita Nepal nimeämät lentoliikenteen harjoittajat perivät kokonaan Euroopan yhteisön alueella tapahtuvasta matkustajien ja tavaroiden kuljetuksesta, on sovellettava. Kannatan myös lentopolttoaineen verotusta yhteisön alueella.

– Mietintö: Geringer de Oedenberg (A6-0130/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Geringer de Oedenbergin laatiman pyörillä varustettuja maatalous- ja metsätraktoreita koskevan mietinnön puolesta.

Itse asiassa hyväksyn komission ehdotuksen voimassaolevien säädöstekstien kodifioinnista, tekniset mukautukset mukaan luettuina.

– Mietintö: Geringer de Oedenberg (A6-0129/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Geringer de Oedenbergin laatiman yhteisön tullittomuusjärjestelmää koskevan mietinnön puolesta.

Hyväksyn ehdotuksen voimassaolevien säädöstekstien kodifioinnista sen varmistamiseksi, että yhteisön lainsäädäntöä yksinkertaistetaan ja selvennetään asianmukaisesti.

– Mietintö: Sirpa Pietikäinen (A6-0119/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Tilastojen keräämisen optimointi on tarpeen, kun otetaan huomioon rahoitusmarkkinoiden kasvava monimutkaistuminen ja etenkin rahoituskriisi. Muutetun asetuksen kulmakiviksi olisi asetettava tietojen luotettavuus ja oikea-aikaisuus. Esittelijän mielestä on erittäin tärkeää, että tilastotiedot kerätään ajoissa. Siksi Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan tilastojärjestelmän olisi tarvittaessa kerättävä tietoja kuukausittain. Tämä saattaa kohentaa tilastojen laatua ja optimoida niiden hyödyllisyyden etenkin rahoituspalvelualan seurannan kannalta. Pidän myönteisenä ehdotusta, jonka Euroopan keskuspankki (EKP) on tehnyt muuttaakseen Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) valtuuksia kerätä tilastotietoja koskevaa neuvoston asetusta ja jolla pyritään tehostamaan näiden tietojen keräämistä. Sillä myös mukautetaan nykyistä lainsäädäntöä rahoitusmarkkinoilla tapahtuneeseen kehitykseen.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin tyhjää jäsen Pietikäisen laatimasta mietinnöstä Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja. Itse asian hyväksyn kyseisen mietinnön vain osittain, sillä minusta siinä on joitakin kriittisiä seikkoja, joiden vuoksi en voi esittää siitä täysin myönteistä kantaa.

– Mietintö: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)

Philip Claeys (NI), kirjallinen. – (NL) Äänestin jäsen Lambsdorffin mietintöä vastaan, sillä siinä ei tehdä selväksi, että EU:n jäsenvaltioiden parhaan edun mukaista olisi pysyä erossa YK:n ihmisoikeusneuvostosta,

jos Durbanin tarkistuskonferenssin päätöksiäkirjan tiettyjä kohtia, joita ei voida hyväksyä, ei poisteta. On kerta kaikkiaan sanottava ääneen, ettei Euroopan tarvitse ottaa oppia ihmisoikeuksien alalla islamilaisista teokratioista ja muista diktatuureista.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Vaikka olen pääosin tyytyväinen jäsen Lambsdorffin mietintöön Euroopan unionin painopisteistä YK:n yleiskokouksen 64. istuntoa varten, minun on vaikea hyväksyä tätä Euroopan unionin yksittäistä paikkaa YK:n turvallisuusneuvostossa. Kannatan turvallisuusneuvoston uudistusta uusien globaalien poliittisten tosiseikkojen tunnustamiseksi – Japani, Saksa, Intia ja Brasilia voivat olla hyviä jäsenehdokkaita, ja olisi epäoikeudenmukaista jättää Afrikan edustaja ulkopuolelle. Mutta EU:n paikan tukemisen tai tukematta jättämisen aika on vasta neuvottelujen loppuvaiheessa – loogisestikin – ei alussa. Tämän vuoksi katsoin asianmukaiseksi äänestää tyhjää tästä mietinnöstä.

Neena Gill (PSE), kirjallinen. – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tyhjää tästä mietinnöstä, koska uskon YK:n tarvitsevan pikaisesti tarkistusta ja uudistusta. Ei ole juurikaan mieltä pohtia EU:n paikkaa turvallisuusneuvostossa, kun koko edustusjärjestelmä on kyseenalainen.

Erityisesti on kysyttävä, missä on Aasian edustus turvallisuusneuvostossa. Tällä hetkellä koko maanosaa edustaa vain Kiina, epädemokraattinen valtio, jolla on kauhea maine ihmisoikeuksien alalla. Miksei vaadita paikkaa Intialle, jonka väestömäärä lähenee nopeasti Kiinan väestömäärää ja jonka poliittinen, taloudellinen ja strateginen valta on alueellisesti ja maailmanlaajuisesti merkittävä?

Ennen kuin ajatellaan EU:n ääntä YK:ssa on tarkasteltava sitä, kuinka nykyistä YK:ta voitaisiin parantaa. Maailman suurimman demokratian asianmukainen edustus turvallisuusneuvostossa olisi pitkä askel oikeaan suuntaan.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) ”Yksi valtio, yksi ääni” -periaate on yksi Yhdistyneiden Kansakuntien peruskivistä, ja niin sen tulee ollakin. Tämän vuoksi katsomme hyvin ikäväksi sen, että Euroopan parlamentti tavoittelee EU:lle vastaisuudessa paikkaa YK:n turvallisuusneuvostossa. Sanomattakin on selvää, että Ruotsin ulkopoliittikka poikkeaa Puolan ulkopoliitikasta, joka poikkeaa Kreikan ulkopoliitikasta. Toisaalta samalla tavalla suuntautuvat valtiot voivat halutessaan liittoutua.

Mietintöön sisältyy kuitenkin useita myönteisiä seikkoja, erityisesti kun siinä vaaditaan kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta. Katsoimme nämä sanamuodot niin merkittäviksi, että päätimme tukea mietintöä sen muita aloja koskevista puutteista huolimatta.

Richard Howitt (PSE), kirjallinen. – Labour-puoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet tukevat täysin YK:n turvallisuusneuvoston työtä ja kannattavat sen asemaa rauhanomaisessa ja myönteisessä kansainvälisessä yhteistyössä. Erityisesti kannatamme päätöslauselmassa keskittymistä entistä tiiviimpään myönteiseen yhteistyöhön ihmisoikeuksien alalla, YK:n myönteiseen uudistukseen, ydinsulkusopimukseen sekä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseen.

Äänestimme tyhjää tästä mietinnöstä, sillä vaikka kannatamme useita siihen sisältyviä seikkoja, emme voi tukea vaatimusta EU:n paikasta YK:n turvallisuusneuvostossa. YK:n peruskirjassa ei säädetä alueellisista paikoista turvallisuusneuvostossa. EU ei ole YK:n jäsenvaltio, ja YK:n peruskirjan mukaan vain valtiot voivat olla YK:n jäseniä.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Jäsen Lambsdorffin mietintö on merkittävä panos Euroopan unionin osallistumisessa YK:n asioihin ja muutokseen. Olen iloinen voidessani tukea sitä.

Mietinnössä esitetyissä suosituksissa vahvistetaan EU:n jäsenvaltioiden enemmistön jatkuvat huolet globaalin politiikan pääaloista, ja samalla siinä esitetään vakuuttavasti Romanian ja PPE-DE-ryhmän kannalta keskeisiä aiheita.

EU:n perusarvot esimerkiksi vaativat meitä kiinnittämään erityistä huomiota suojeluvastuun periaatteeseen. Lisäksi puolueeni ja muut PPE-DE-ryhmän jäsenet katsovat ihmisoikeudet yhdeksi ulkopoliittisen toimintamme kulmakiveksi sekä keskeiseksi kanavaksi ilmaistessamme näkemyksiämme maailmanlaajuisella tasolla. Olen tyytyväinen siihen, että näissä suosituksissa käsitellään näitä huolenaiheita tyhjentävästi. Edistymisen vahvistamiseksi näillä aloilla meidän on myös edistettävä ihmisten turvallisuutta, ei pelkästään taloudellisesta ja sosiaalisesta näkökulmasta, vaan myös ”kovaa” turvallisuutta.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä, tämän organisaation asianmukainen toiminta on tärkeää kaikille meille, jotka haluamme jämäkän, tehokkaan monenkeskisen mekanismin, jonka toiminta edistää näitä arvoja.

Koska jäsen Lambsdorffin mietinnössä ja suosituksissa tarkastellaan näitä ja muita Euroopan kansalaisille tärkeitä aiheita, ne merkitsevät askelta eteenpäin, ja tämän vuoksi äänestin mietinnön puolesta.

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Alexander Graf Lambsdorffin mietinnön, johon sisältyy ehdotus Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle Euroopan unionin painopisteistä YK:n yleiskokouksen 64. istuntoa varten, puolesta. Euroopan unionin on toimittava yhteisymmärryksessä, jotta se voi vaikuttaa YK:n yleiskokouksessa syyskuussa 2009 tehtäviin päätöksiin ja sitoumuksiin.

Kehitysyhteistyövaliokunnan jäsenenä haluan korostaa kohti vuosituhanneen kehitystavoitteita edistymisen merkitystä. Euroopan unionin on otettava johtoasema YK:ssa sen varmistamiseksi, että lupauksemme kehitykselle, jotka itse asiassa kärsivät eniten nykyisestä talouskriisistä, pidetään, sillä valitettavasti tällä hetkellä toimmme eivät ole lupauksemme tasolla.

Kriisi on epäilemättä vaikuttanut kuitenkin kaikkiin valtioihin, varsinkin näin vaikeina aikoina. Kaikkien teollisuusmaiden on tehtävä yhteistyötä ja katsottava kapeita kansallisia intressejä pidemmälle, sillä miljoonien ihmisten henki on kirjaimellisesti riippuvainen toimistamme ja tulevasta käyttäytymisestämme.

Jos ongelmat nyt jätetään huomiotta, seuraukset ovat katastrofaaliset. Lisäksi emme ehkä pysty enää ratkaisemaan niitä tulevaisuudessa.

Kathy Sinnott (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) Halusin äänestää tämän painopisteistä YK:n yleiskokouksen 64. istuntoa varten laaditun mietinnön puolesta, koska monet näistä painopisteistä ovat arvokkaita ja ansaitsevat tulla tuetuiksi ja jopa edistetyiksi. Valitettavasti kollegat lisäsivät ”seksuaali- ja lisääntymisoikeudet” painopisteiden luetteloon, enkä voi enkä aio koskaan suvaita ihmisten tappamista, tässä tapauksessa syntymättömien lasten.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Vaikka tuen pyrkimyksiä läntisten demokratioiden koordinoituun asemaan YK:ssa ja olen jo kauan vaatinut institutionaalista uudistusta YK:n rakenteissa, en hyväksy sitä, että EU toimisi meidän puolestamme. YK:n yksittäisten jäsenvaltioiden, varsinkaan turvallisuusneuvoston jäsenten, ei missään tapauksessa pidä sallia EU:n kaapata oikeuksiaan esittää omia näkemyksiään. Vastustan tavoitetta ”EU:n paikka turvallisuusneuvostossa”. Periaatteen vuoksi – ja millään tavoin tuomitsematta YK:n vuosituhanneen kehitystavoitteiden kaltaisia aloitteita tai puolustautumisoikeuden käsitettä – äänestin tyhjää mietinnöstä.

– Mietintö: Maria Martens (A6-0079/2009)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Yksi Euroopan unionin kohtaamista vaikeimmista haasteista on laiton maahanmuutto. Olen aina uskonut, että ratkaisuja voidaan ehdottaa vain, jos molemmat puolet suhtautuvat toisiinsa kumppaneina. On keskityttävä Välimeren, Euroopan ja Pohjois-Afrikan maiden (Maghreb-maat) kautta kulkevien maahanmuuttajien ahdinkoon yhteistyössä. Malta on 1970-luvulta alkaen kampanjoinut tämän lähestymistavan puolesta, mutta tuolloin eurooppalaisten johtajien enemmistöltä puuttui tarvittava kaukokatseisuus. Nyt kun kohtaamme raamatullisten mittasuhteiden joukkomuuton, Eurooppa on äkkiä havahtunut todellisuuteen.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Martensin mietinnön puolesta.

Mitä tulee vuonna 2007 hyväksytyyn yhteiseen strategiaan, jossa ehdotettiin kahdenvälisempää lähestymistapaa ja joka asetti EU:n ja Afrikan tasavertaisempaan asemaan, tunnustan strategian merkityksen. Yhteisellä strategialla pyritään viemään vuoropuhelu ja yhteistyö ”kehityksen ulkopuolelle”, ”Afrikan ulkopuolelle” ja ”instituutioiden ulkopuolelle”, jotta se johtaisi EU:n ja Afrikan yhteistyön tiivistymiseen kansainvälisissä elimissä ihmisoikeuksien ja ilmastonmuutoksen kaltaisista kysymyksistä käytävissä monenvälisissä neuvotteluissa.

Olen samaa mieltä siitä, että EU:n ja Afrikan on pyrittävä muuttamaan kansainväliset instituutiot, kuten Maailmanpankki, Kansainvälinen valuuttarahasto ja Maailman kauppajärjestö, demokraattisemmiksi ja edustuksellisemmiksi sekä varmistettava, että Afrikka voi vihdoin käyttää vaikutusvaltaa kokonsa mukaisesti.

Mietinnössä kiinnitetään myös erityistä huomiota neljään alaan, joiden osalta kouriintuntuvien tulosten saavuttaminen on erityisen tärkeää yhteisen strategian menestymisen kannalta: rauha ja turvallisuus, hallinto laajassa mielessä, kauppaa koskevat kysymykset, alueelliset talousyhteisöt ja pääomakato sekä terveydenhoidon ja koulutuksen kaltaiset kehityksen avainkysymykset.

Tuen myös vaatimusta erityisen rahoitusvälineen perustamisesta yhteisen strategian panemiseksi täytäntöön sekä kaikkien nykyisten rahoituslähteiden keskittämiseksi selkeällä, ennustettavalla ja ohjelmoitavalla tavalla.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Äänesti jäsen Martensin mietintöä vastaan, vaikka se sisältääkin useita järkeviä ja hyväksyttäviä osatekijöitä ja on varsin tasapuolinen mietintö. On kuitenkin valitettavaa, ettei EU:n ja Afrikan välistä kumppanuutta koskevassa mietinnössä mainita sanallakaan laittoman maahanmuuton ongelmaa, ongelmaa, joka on uhkaava niin Euroopan kuin Afrikankin kannalta, johtaa aivovuotoon Afrikasta ja aiheuttaa niin paljon sosiaalisia ongelmia Euroopassa. Lisäksi mietinnössä osoitetaan jonkinlaista naiiviutta, kun siinä kehoitetaan ehkäisemään EU:n ”sinisen kortin” järjestelmässä afrikkalaisten työntekijöiden käyttöä aloilla, joilla heitä tarvitaan Afrikassa. Mietinnössä ei esitetä mitään siitä, kuinka tämä toteutetaan käytännössä.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänesti jäsen Martensin laatiman ”Afrikan ja EU:n kumppanuus vuosi Lissabonin jälkeen” nimisen mietinnön puolesta, sillä siinä toistetaan tarve vahvistaa Euroopan unionin ja Afrikan välisiä yhteyksiä erityisesti maailmanlaajuisen talouden epävakauden nykyisessä tilanteessa.

Haluan korostaa, että EU:n ja Afrikan välisen huippukokouksen järjestäminen Lissabonissa vuonna 2007 oli pääasiassa Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajana toimineen Portugalin ansiota. Olemme kuitenkin vielä kaukana tuolloin luonnostellun yhteisen strategian kehittämistavoitteista, varsinkin rauhan, turvallisuuden, hallinnon, ihmisoikeuksien, alueellisen yhdentymisen, terveyden ja koulutuksen aloilla.

Euroopan unionin on perustettava erityinen rahoitusväline yhteisen strategian täytäntöönpanemiseksi ja kansalaisyhteiskunnan osallistamiseksi mielekkäällä tavalla.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Esittelijä piirtää hyvin tarkan kuvan Afrikan monista haasteista. Hän on epäilemättä oikeassa myös kuvatessaan merkitystä, jota sekä kansainvälisillä pyrkimyksillä että kansainvälisellä yhteistyöllä voidaan katsoa olevan köyhyyden, terveydenhuollon puuttumisen ja maailmanlaajuisen taloustaantumisen vaikutusten tarkastelussa.

Esittelijä sotkeutuu kuitenkin yksityiskohtaiseen propagandaan puolustaessaan Euroopan parlamentin merkittävämpää asemaa Afrikan ja EU:n välisissä suhteissa. Ilman minkäänlaisia objektiivisia perusteluita mietinnössä esimerkiksi ehdotetaan, että Euroopan parlamentin puhemiehen olisi voitava osallistua Afrikan hallitusten edustajien ja Euroopan komission ja/tai neuvoston edustajien välisiin huippukokouksiin. Esittelijä haluaisi Euroopan parlamentille myös enemmän vastuuta Euroopan kehitysrahaston rakenteen ja toiminnan osalta. Katsomme, että tällainen kehitys olisi hyvin valitettavaa. Tämän vuoksi äänestimme koko mietintöä vastaan.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen mietintöä, jossa tarkastellaan EU:n ja Afrikan välisen kumppanuuden tehokkuutta. Mietinnössä todetaan, että yhteisen strategian täytäntöönpanoon on osoitettu hyvin vähän uutta rahoitusta, ja siinä pyydetään perustamaan erityinen rahoitusväline kaikkien nykyisten rahoituslähteiden keskittämiseksi selkeällä, ennustettavalla ja ohjelmoitavalla tavalla.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Martensin Afrikan ja EU:n välistä kumppanuutta koskevaa mietintöä vastaan.

Itse asiassa vastustan siinä esitettyä toimielimet ja yksityisen sektorin yhdistävää lähestymistapaa, joka usein osoittautuu sopimattomaksi vastaamaan Afrikan tarpeita. Lisäksi tämän osalta tarvitaan voimakkaampia pyrkimyksiä Afrikan puolelta sen varmistamiseksi, että kansalaisyhteiskunnan suuri osa todella osallistuu kumppanuussopimusten täytäntöönpanoon.

Tähän mennessä kumppanuusstrategian käytännön toteutus on tuonut vain vaatimattomia tuloksia, jotka ovat jääneet kauas odotuksista ja asetetuista tavoitteista. Koska ensimmäinen toimintasuunnitelma päättyy vuonna 2010, en katso olevan mahdollista saavuttaa tavoitteita. Toistan vastustavani mietintöä näillä perusteilla.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Hyvän hallintotavan merkitys on keskeinen Afrikan talouden kehityksen ja hyvinvoinnin kannalta, ja sen olisi oltava ensimmäinen painopisteala. On harmillista, että mietinnössä annetaan sille niin vähän huomiota ja että sitä tarkastellaan termein, jotka osoittavat liiallista ymmärtäväisyyttä Afrikan hallintojärjestelmiä kohtaan. Siinä ei mainita lainkaan sitä, että suurin osa afrikkalaisista hallituksista on tukenut hiljaisesti tai avoimesti Mugaben hallintoa Zimbabwea, kaikkine tuhoineen, joita hallinnosta on seurannut Zimbabwen kansalle. Meidän ei myöskään pidä pyrkiä soveltamaan

EU:n toimielinrakennetta toiseen maanosaan tarkastelematta tällaisen rakenteen soveltuvuutta Eurooppaan puhumattakaan Afrikasta.

Frank Vanhecke (NI), kirjallinen. – (NL) On edelleen merkillistä, että me täällä parlamentissa takerrumme Lissabonin illuusioon, tapahtui mitä tahansa. Kun sitä ajattelee, se ei ole niinkään merkillistä, sillä se kuvastaa täydellisesti tapaa, jolla yhteisön byrokratia suhtautuu laillisuuteen, opposition oikeuksiin ja omien vaalipiirimme vapaasti tekemien valintojen kunnioittamiseen.

Loppujen lopuksi Lissabonin sopimus on ollut laillisesti kuollut Irlannin kansanäänestyksestä alkaen. Miksi me emme voi vain kunnioittaa tätä?

Pohjimmiltaan ihmettelen sitä, onko meidän todella nyt investoitava vielä 55 miljoonaa euroa Afrikan unionin toimielinten tukemiseen. Nämä instituutiot harvoin edes kuiskuttavat mitään kritiikkiä niihin kuuluvia verisiä diktaattoreita vastaan. Kysyn myös itseltäni kuinka täysin pätevä toteamus sinisestä kortista kammottavana aivovuodon välineenä Eurooppaan sopii muualla hyväksytyihin kantoihin. Lisäksi mietinnössä ei edes mainita kertaakaan laitonta maahanmuuttoa. Ehkäpä tämä ala olisi parempi investointikohde 55 miljoonalle eurolle.

– **Mietintö: Alain Hutchinson (A6-0085/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Hutchinsonin mietinnön puolesta ja tuen täysin komissiolle esitettyä pyyntöä, että se kytkee jatkossakin tukensa terveydenhuollon ja koulutuksen, erityisesti perusterveydenhuollon ja peruskoulutuksen, aloille kyseisillä aloilla ja eritoten perusterveydenhuollossa ja peruskoulutuksessa saavutettuihin tuloksiin, ja että se parantaa talousarviotuen ennakoitavuutta ottamalla käyttöön vuosituhattavoitteita koskevia sopimuksia.

Olen samaa mieltä myös siitä, että on tärkeää ulottaa sopimusten periaatteet koskemaan useampia maita, koska vuosituhattavoitesopimuksen pääasiallisena tavoitteena on parantaa tuen tehokkuutta ja nopeuttaa edistymistä vuosituhtaan kehitystavoitteissa maissa, joissa tarve on suurin.

Minusta on hyvin tärkeää, että komissio asettaa talousarviotuen edellytykseksi tulosten saavuttamisen hyvän hallinnon ja avoimuuden sekä ihmisoikeuksien – erityisesti köyhimpien ja syrjäytyneimpien, kuten vammaisten, vähemmistöjen, naisten ja lasten – puolustamisen ja kunnioittamisen aloilla sekä sen valvomisen, ettei talousarviotukea käytetä muilla kuin vuosituhattavoitesopimuksissa määritetyillä aloilla.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta, jolla pyritään luomaan vuosituhattavoitesopimuksia EU:n ja tiettyjen valtioiden välille. Kannatan mietinnössä suositeltua rahoituksen avoimuutta ja vakautta, jonka tukisopimukset tarjoavat kumppanuusvaltioille, jotta nämä voivat suunnitella talousarvionsa paremmin etukäteen.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin tyhjää jäsen Hutchinsonin vuosituhattavoitesopimuksia koskevasta mietinnöstä. Itse asiassa olen samaa mieltä vain joistakin siinä tarkastelluista seikoista, enkä voi tämän vuoksi täysin tukea kyseistä tekstiä.

Kathy Sinnott (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) EU:n on tuettava vuosituhattavoitteita koko sydämeästään, mutta äänestin mietintöä vastaan, sillä kollegat ovat jälleen kerran ajaneet ”seksuaali- ja lisääntymisoikeuksia” mietinnössä. Elämän mahdollisuuden antaminen lapsille on tärkeä vuosituhattavoite.

– **Mietintö: Maria Badia i Cutchet (A6-0093/2009)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me sosialidemokraatit katsomme, että on tärkeää edistää niin taidetta kuin kulttuuriakin EU:ssa. Tämän vuoksi toivoisimme enemmän kokemusten vaihtoa ja yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä tällä alalla. Tämä on erityisen tärkeää toisessa jäsenvaltiossa opiskelun helpottamiseksi taideopiskelijoille.

Emme kuitenkaan katso, että jäsenvaltioiden taidekoulutuksen sisältöä olisi määritettävä EU:n tasolla. Jäsenvaltioiden on itse tehtävä tällaiset päätökset. Olemme näin ollen päättäneet äänestää mietintöä vastaan.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestin mietinnön puolesta.

”Kaikki lapset syntyvät taiteilijoiksi. Ongelma onkin siinä, kuinka pysymme taiteilijoina kasvaessamme aikuisiksi.” Näillä sanoilla Pablo Picasso kuvasi taiteelliseen koulutukseen liittyviä ongelmia. Vaikka taideopetus

onkin nykyisin pakollinen oppiaine monissa opetusjärjestelmissä, opetusmallit vaihtelevat paljon jäsenvaltiosta toiseen.

Uuden tieto- ja viestintätekniikan kehitys on suosinut tietoon perustuvaa taloutta, jossa älyllisillä kyvyillä ja luovuudella on erinomainen asema. Tässä yhteydessä taideopetuksesta on tullut merkittävä tekijä identiteetin vaalimisessa sekä kulttuurien ja uskontojen välisen ymmärryksen edistämisessä.

Toisaalta taidekasvatus tarjoaa kansoille keinon kehittää niitä inhimillisiä voimavaroja, joita ne tarvitsevat rikkaan kulttuuriperintönsä hyödyntämisessä. Lisäksi monilla aloilla edellytetään yhä vahvempaa kilpailukykyä, minkä vuoksi monissa koulutusjärjestelmissä pidetään ensisijaisen tärkeänä, että luovuuden kehittäminen sisällytetään opetussuunnitelmiin asianmukaisin menetelmin toteutettujen opetusohjelmien muodossa. Nämä vaikuttavat suuresti siihen, miten oppilaat sijoittuvat myöhemmin taiteen ja luovan alan työmarkkinoille.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Yhteinen esitys taidealan koulutuksen koordinoinnista yhteisön tasolla on hyvin merkittävä.

Taiteellinen toiminta edellyttää sellaisten taitojen, tietojen ja materiaalien hallintaa, jotka ovat jo kauan liittyneet läheisesti tieteen ja tekniikan edistysaskeliin. Kautta historian taiteissa on hyödynnetty aikakauden edistyneintä tekniikkaa, ja monet esteettiset teoriat ovat saaneet vaikutteita tieteellisistä pohdinnoista. Vastaavasti myös taiteellinen taitotieto ja tietyt taiteen alat ovat saaneet aikaan teknisiä edistysaskelaita, joiden avulla ihmiskunta on oppinut tuntemaan ja muuttamaan tätä maailmaa. Taiteellista luomistyötä ei voida rajoittaa ainoastaan tieteelliseen ja tekniseen käyttöön, mutta taiteessa voidaan kuitenkin hyödyntää erilaisia tekniikoita, vaikkei niitä olisikaan suunniteltu juuri tähän tarkoitukseen. Myös taide voi antaa sysäyksen tekniselle tutkimukselle ja kehitykselle, jossa etsitään uusia sovelluksia taiteellista toimintaa laajemmalla alueella. Toisin sanoen 2000-luvulla taidekasvatus luo tiiviimpää ja hedelmällisempää suhdetta koulutuksen, kulttuurin, tieto- ja viestintätekniikoiden sekä taiteiden välille.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, sillä tunnustan tarpeen teoreettisten opintojen ja käytännön toimien väliseen tasapainoon kaikilla aloilla, myös taideopinnoissa.

Jäsen Badia i Cutchetin mietinnössä korostetaan, että taidehistorian opetukseen on sisällytettävä myös taiteilijoiden tapaamisia ja taideteosten näkemistä sekä vierailuja kulttuurikohteisiin, jotta opiskelijoiden uteliaisuus herätettäisiin ja jotta heidän pohdinnalleen annettaisiin virikkeitä. Toivon, että eurooppalaiset hallitukset ja Euroopan komissio hyväksyvät tässä mietinnössä esitetyt suositukset ja että saamme nähdä parannusta asiassa hyvin nopeasti.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Meille tänään esitetyssä valiokunta-aloitteisessa mietinnössä, joka saa täyden tukeni, vaalitaan ajatusta, jonka mukaan taide- ja kulttuuriopetus, myös visuaalisen kuvauksen opetus, on olennainen osa opetusjärjestelmää. Tällainen opetus itse asiassa vapauttaa yksilön ja tekee kulttuurin saatavuudesta demokraattisempaa. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti päätöslauselmassa vaaditaan näin ollen opettajien ja opiskelijoiden liikkuvuuden edistämistä, pätevyyden tunnustamista yhteisön tasolla ja jäsenvaltioiden yhteistyötä taide- ja kulttuuriopetuksen aloilla.

Siinä korostetaan myös tarvetta kehittää opettajien ja muiden toimijoiden (taiteilijat ja ammattilaiset) koulutusta taiteellisen ja kulttuurisen osatekijän sisällyttämiseksi kaikkeen opetukseen ja opetuksen korkean laadun varmistamiseksi. Lisäksi mietinnössä korostetaan aivan perustellusti tarvetta hyödyntää uutta tieto- ja viestintätekniikkaa nykyaikaisen ja laadukkaan opetuksen tarjoamiseksi nuorten toiveiden mukaisesti. Tässä yhteydessä siinä viitataan Euroopan digitaalkirjasto Europeanaan, joka edustaa aitoa lisäarvoa.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Mihin tämä parlamentti nyt on sekaantumassa? Tämän mietinnön 1 kohdassa esimerkiksi lukee, että taidekasvatuksen pitäisi olla pakollinen osa opetusohjelmia koulutuksen kaikilla tasoilla, jotta edistettäisiin kulttuurin saatavuuden demokratisointia. Mitä hölynpölyä ja mitä tungettelevaisuutta! Antaa jäsenvaltioiden itse päättää, kuinka ne haluavat täyttää opetusohjelmansa. Ne ovat olleet siihen täysin kykeneviä viimeisten sadan vuoden ajan ja pystyvät kyllä jatkamaan seuraavalle vuosisadalle ilman Euroopan unionin tai Euroopan parlamentin holhousa.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Junilistan katsoo, että kulttuuriasioiden on kuuluttava jäsenvaltioiden poliittiseen toimivaltaan. Tämä mietintö ei liity lainsäädäntömenettelyyn eikä se edusta muuta kuin Euroopan parlamentin federalistisen enemmistön mielipidettä, jonka mukaan EU:n on lisättävä entisestään sekaantumistaan kulttuurialaan.

Tämän vuoksi äänestimme koko mietintöä vastaan.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjallinen. – (PL) On totta, että taideaineita opetetaan kouluissa kaikkialla Euroopassa. On myös totta, että Eurooppa, ja tarkoitan tällä yhteiskuntaa, muuttuu nopeasti, kuten myös tieto- ja viestintätekniikka. Eurooppa myös yhdentyy, ja kulttuurialan opetus voi edistää tätä yhtä lailla kuin esimerkiksi yhteismarkkinat.

Tämä on toteutettavissa kaikilla taideopetuksen tasoilla syventämällä teoreettista ja käytännön tietämystä Euroopan ja sen monien kulttuurien moninaisuudesta. Tämän tietämyksen määrä on valtava, ja se kasvaa jatkuvasti. Se, että taideaineita opetetaan eri tavoin eri valtioissa, ei kuitenkaan mahdollista esimerkiksi sellaisen taiteilijan koulutusta, jonka tietämys ja potentiaali tunnustetaan ja jota hyödynnetään toisessa jäsenvaltiossa.

Tässä nousee esiin kysymys politiikan koordinoinnista, ja jäsen Badia i Cutchetin mietinnössä ehdotetaan mielenkiintoista ratkaisua, avointa koordinointimenettelyä, tai käytännöllisesti katsoen valtioiden vastavuoroista oppimista toisiltaan siten, että otetaan mallia niiden esimerkistä, jotka ovat onnistuneet ratkaisemaan tietyn ongelman parhaalla tavalla. Menetelmä on siis lähes kokonaisuudessaan jäsenvaltioiden käsissä.

Lähestymistapa on joustava ja se mahdollistaa monimutkaisten asioiden koordinoinnin sekä nopeat vastaukset nykyisiin haasteisiin. Taideopetus on monimutkainen ongelma: on kannustettava luovuutta erityisen ja yksilöidyn opettajan ja oppilaan välisen lähestymistavan kautta, välittämällä tietämystä Euroopan jatkuvasti kehittyvästä kulttuurista ja luovista välineistä, ja rajoittamattoman urakehityspolun on oltava mahdollinen. Taidealan koulutuksen rationaalinen ja rakentava tarkastelu on investointi tulevaisuuteen ja moninaisuudessaan yhtenäisen Euroopan identiteettiin.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Olen tyytyväinen jäsen Badia i Cutchetin mietintöön taidealan koulutuksesta Euroopan unionissa.

Näinä aikoina, kun yhteiskuntamme ovat yhä epäyhtenäisempiä, minusta kulttuurin merkitys on perustavaa laatua identiteetin säilyttämiseksi ja samalla se tarjoaa mahdollisuuden parantaa eri kansojen ja kulttuurien rinnakkaiseloja.

Olen samaa mieltä siitä, että taide on kulttuurin ilmaus ja auttaa kehittämään valtion sekä yleisesti yhteiskunnan kulttuurin rikkautta. Lisäksi taiteellinen toiminta voi olla hyödyksi teknologisessa tutkimuksessa ja kehittämisessä, mikä puolestaan voi vaikuttaa taiteelliseen toimintaan.

Taideaineiden merkityksen vuoksi kannatan siis niiden oppilaitosten opetuksen euroopanlaajuisia koordinoimia.

Carl Schlyter (Verts/ALE), kirjallinen. – (SV) On tärkeää, että taiteilijoilla on muun muassa mahdollisuus liikkua vapaasti, edistää epäkaupallisen taiteen mahdollisuuksia ja kehittää edelleen Euroopan digitaalkirjastoja taiteellisen perintömme säilyttämiseksi. Tulkitsen taidealan koulutuksen luonnetta ja kestoja koskevan 9 kohdan siten, että myös taidealan opinnot halutaan sisällyttää Bolognan prosessiin, ja tällä varauksella voin äänestää mietinnön puolesta.

– Mietintö: Gyula Hegyi (A6-0107/2009)

Philip Claeys (NI), kirjallinen. – (NL) Äänestin tätä mietintöä vastaan tekstin järkyttävän tekopyhyyden vuoksi. EU kieltäytyy välittämästä Ranskan ja Alankomaiden Euroopan perustuslakisopimusta koskeneen kansanäänestyksen tuloksesta ja Irlannin Lissabonin sopimusta koskeneen kansanäänestyksen tuloksesta, eikä tässä mietinnössä valiteta asiaa. Sitä vastoin mietinnön 5 kohdassa todetaan, erityisen halventavalla ja loukkaavalla tavalla, että naisten kielteinen äänestystulos johtuu Euroopan unionin toimielinten vähäisestä osallistumisesta politiikkoihin.

Viittaukset komission niin kutsuttuun suunnitelma D:hen ovat myös sopimattomia, sillä suurimmassa osassa jäsenvaltioita suunnitelma B tiivistyi samanmielisten vuoropuheluksi, jossa ei haluttu ottaa huomioon kriittisiä ääniä. Mietinnössä olisi pitänyt kritisoida tällaista väärinkäytöstä sen sijaan että se hyväksytään hiljaa.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Äänestin painokkaasti tätä federalistista ja ylimielistä mietintöä vastaan. On todella ylimielistä väittää, kuten johdanto-osan kappaleessa B, että Euroopan perustuslakisopimusta vastaan äänestivät riittämättömästi Euroopan unionin politiikoista tai sopimuksista tietävät. Tämä on ilmeisen epätosi väite. Nimenomaan ne kansalaiset, jotka ymmärtävät, että EU pyrkii kaivamaan maata jäsenvaltioiden viimeisten itsemääräämisoikeuden jäänteiden alta, äänestivät Euroopan

perustuslakisopimusta vastaan. On todella ylimielistä väittää, että vain hyvin koulutettu osa yhteiskunnasta ymmärtää yhdentymistä. Esittelijän viesti on kuitenkin selvä. Ne, jotka ajattelevat ”väärällä tavalla”, on syyllistettävä tai tuomittava idiooteiksi. Ja sitten puhutaan aktiivisesta vuoropuhelusta kansalaisten kanssa.

Brigitte Douay (PSE), kirjallinen. – (FR) Kannatin jäsen Hegyin mietintöä aktiivisesta vuoropuhelusta kansalaisten kanssa. Tällainen vuoropuhelu on välttämätöntä, ja mietinnössä korostetaan suuresti paikallisten toimien merkitystä. Todellakin, saattamalla todellisen toiminnan lähemmäs kansalaisia, yksinkertaisesti puhumalla heille yhteisöstä, voimme antaa heille selvemmän kuvan siitä, mitä EU tekee heidän jokapäiväisen elämänsä eteen.

Tämän vuoropuhelun edistäminen on keskeistä kesäkuun vaalien alla, erityisesti maaseutualueilla ja kaikkein skeptisimmin yhteisöön suhtautuvien ryhmien, kuten nuorten ja naisten, parissa. Parlamentin, neuvoston ja Euroopan komission hiljattain allekirjoittaman toimielinten välisen poliittisen julistuksen ”Kumppanuuteen perustuva EU-viestintä” linja on juuri tämä. Voimme iloita siitä merkityksestä, jonka toimielimet osoittavat tälle vuoropuhelulle sekä niiden pyrkimyksistä saada kansalaiset tuntemaan osallistuvansa Euroopan unioniin.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) äänestimme tätä mietintöä vastaan, sillä katsomme, että edelleen jatkuvaa painostusta Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessin loppuunsaattamiseksi Irlannin kansanäänestyksen tuloksesta huolimatta ei voida hyväksyä. Ensinnäkin, jos noudatettaisiin nykyisen perussopimuksen sääntöjä ja kunnioitettaisiin Irlannin kansan täysivaltaista päätöstä, Lissabonin sopimusluonnos olisi hylättävä. Mietinnössä ajetaan jälleen kerran demokratian vastaista kantaa. On totta puhuen tuomittavaa, että Euroopan parlamentti puhuu ”EU:n avoimuuden ja kansalaisten päätöksentekoprosesseihin osallistumisen” lisäämisestä edelleen, kun enemmistö kieltäytyi kansanäänestysten järjestämisestä valtioissaan Lissabonin sopimusluonnoksesta nimenomaan siksi, että he pelkäsivät kansan enemmistön mielipidettä.

On myös valitettavaa, että he jättävät ottamatta huomioon niiden vastustajien mielipiteet, jotka katsovat tulleen kapitalistisen yhdentymisprosessin pettäneiksi, kun epäoikeudenmukaisuus pahenee ja köyhyys ja työttömyys lisääntyvät, toisin kuin heille luvattiin.

Jopa mietinnön muutamat myönteiset seikat on kehystetty yhteyteen, jolla pyritään harhauttamaan julkista mielipidettä ja kansalaisia propagandakampanjoilla sen sijaan, että varmistettaisiin tehokkaasti demokraattinen osallistuminen ja saataisiin aikaan muutos politiikassa, jotta voitaisiin vastata kansalaisten ja työntekijöiden kohtuullisiin toiveisiin.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Olette todella parantumattomia. Uskotte, että kun Euroopan kansalaiset suhtautuvat yhä skeptisemmin Euroopan unioniin, se johtuu koulutuksen puutteesta, piittaamattomuudesta tai jopa typeryydestä.

Minusta asia on nimenomaan päinvastoin. On niitä, jotka hyötyvät rajojen avaamisesta ihmisten, tavaroiden, pääoman ja muun liikkuvuudelle, ja sitten on suuri enemmistö, joka kärsii sen seurauksista: työttömyydestä, epävarmoista työpaikoista, alentuneesta ostovoimasta, epävarmuudesta, identiteetin menetyksestä, ja kuka tietää, ketä siitä voi syyttää.

Teidän Eurooppanne on teknokratia, jota johtaa muutama kontrolloimaton harvainvallan hallitsija: 27 komission jäsentä ja muutama Euroopan keskuspankin hallintoneuvoston jäsentä. Se on teknokratia, joka kuulee kyllä tuhansia lobbaajia, joilla on siihen vaikutusta, mutta se on täysin kuuro kansalaisten ilmaisemalle hylkäävälle päätökselle silloin, kun suvaitsemme kuulla heitä kansanäänestyksessä. Se on järjestelmä, jonka harjoittama politiikka teki tietä nykyiselle rahoitus-, talous- ja yhteiskuntakriisille ja pahensi sitä ja joka vaarantaa kansalliset turva- tai pelastustoimenpiteet.

Toivon siis teidän laillanne, että kesäkuussa Euroopan kansalaiset äänestävät suurin joukoin ja että he käyttävät vaaleja kansanäänestyksenä: sanoakseen teille ”ei”.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – Tämä mietintö ei liity lainsäädäntömenettelyyn eikä se edusta muuta kuin Euroopan parlamentin federalistisen enemmistön mielipidettä. Ehdotuksessa perustellaan Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessin loppuunsaattamista.

Katsomme kuitenkin, että Lissabonin sopimus on hylätty jo kahdesti, viimeksi Irlannin kansan äänestäessä sitä vastaan vuonna 2008, mutta jo ennen sitä, kun ranskalaiset ja alankomaalaiset äänestäjät äänestivät pääosin samaa ehdotusta vastaan vuonna 2005. Koska Euroopan parlamentin federalistinen enemmistö tunnustaa sen, ettei pyrkimyksellä luoda Euroopan yhdysvaltoja ole äänestäjien tukea?

Mietintöluonnoksen johdanto-osan kohdassa B jopa todetaan seuraavaa: ”riittämättömästi Euroopan unionin politiikoista tai sopimuksista tietävät vastustavat niitä muita todennäköisemmin”. Tämä osoittaa federalistien välinpitämättömyyttä, ylimielisyyttä ja piittaamattomuutta sellaisia äänestäjiä kohtaan, joiden poliittiset arvot poikkeavat tämän keskittymistä ajavan Euroopan parlamentin arvoista.

Tämän vuoksi äänestimme mietintöä vastaan.

Adrian Manole (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Viestinnän kansalaisten kanssa ja näille tiedottamisen on lakattava olemasta pelkkä säädetty ja tehoton ehdotus. Kansalaisyhteiskunnan on voitava osallistua seuraaville aloille: hyvä hallintotapa ja demokratisointi, ihmisoikeudet, kehitysyhteistyö ja sosiaalisen syrjäytymisen estäminen, ympäristönsuojelu ja kestävä kehitys.

Maailmanlaajuisen rahoitusalan kriisin ja yhä kasvavien kulutusluottojen vuoksi aktiivinen vuoropuhelu Euroopan kansalaisten kanssa merkitsee, että yhteisön toimielinten ja kansalaisyhteiskunnan on pyrittävä parantamaan kansalaisten rahoitusalan tietämystä erityisesti oikeuksiensa ja velvoitteidensa osalta sekä säästöjä ja luottoja koskevien parhaiden käytäntöjen osalta.

Lisäksi jäsenvaltioiden on lisättävä Euroopan kuluttajakeskusverkoston inhimillisiä ja taloudellisia resursseja tietoisuuden lisäämiseksi ja kuluttajien oikeuksien noudattamisen varmistamiseksi Euroopan unionissa.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Hiljattainen kampanja energiansäästölamppujen tekemisestä pakolliseksi, mistä hyötyvät erityisesti niiden valmistajat, korostaa Euroopan unionin ja sen kansalaisten välistä kuilua. Kuinka Euroopan kansalaiset voisivat tuntea mitään yhteenkuuluvuuden tunnetta sellaista Euroopan unionia kohtaan, joka järjestää kansanäänestyksiä, jos sellaisia ollenkaan järjestetään, aina uudelleen, kunnes saadaan oikea tulos? Kuinka esimerkiksi Itävallan kansalaiset voisivat identifioitua EU:hun, jonka ansiosta he jäävät valtavan kauttakulkuliikenteen alle, heitä rangaistaan demokraattisten vaalien järjestämisestä ja heidät pakotetaan luopumaan puolueettomuudesta ja pankkisalaisuudesta?

EU perustettiin taloudellisista syistä, ja se on edelleen ilmeistä. Se ei ole kansalaisten luomus, sen on luonut EU-järjestelmä, joka on erkaantunut todellisuudesta ja joka pitää kiinni liberalisoinnin ja pääoman vapaan liikkuvuuden mantrasta. Jos emme tarkista ajattelutapaamme ja jos avoimuuden ja demokratian puute jatkuu, voimme antaa periaatejulistuksia toistensa perään, mutta kansalaiset ovat edelleen vieraantuneita EU:sta ja heidän turhautumisensa siihen lisääntyy edelleen. Tästä syystä äänestin tyhjää tästä mietinnöstä.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjallinen. – (PL) Vuoropuhelu kansalaisten kanssa on tärkeä ja monimutkainen asia, mutta vallassa olevien hallitusten on hallittava se hyvin. Se on niiden työn olennainen sisältö: kompromissiin päätyvä vuoropuhelu. Tässä yhteydessä vaikuttaa siltä, että mietinnön tausta on jokseenkin ristiriitainen. Siinä kehoitetaan meitä saattamaan mahdollisimman pian päätökseen Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessi, koska se on merkittävä edellytys EU:ta koskevalle vuoropuhelulle. Mietinnössä väitetään sopimuksen lisäävän avoimuutta ja osallistavan kansalaisia päätöksentekoon. Siitä voi saada sen käsityksen, että niistä, jotka eivät pidä sopimuksesta, ei piitata, eikä heitä sen vuoksi kuunnella. On siis vaikea puhua vuoropuhelusta ja kompromissista.

Myös ajatus ”yhteisestä Eurooppa-tiedosta” Euroopan historiaa ja Euroopan yhdentymisen historiaa koskevan kurssin avulla on ristiriitainen. Se toteutettaisiin yhteisön tasolla hyväksytyn ohjelman avulla, jota jäsenvaltiot soveltaisivat vapaaehtoisesti ja joka maksettaisiin yhteisön talousarviosta. Lyhyesti sanottuna kyse on historiallisesta kompromissista, jonka avulla rakennettaisiin yhteisiä eurooppalaisia arvoja. Minusta meidän ei tarvitse mennä niin pitkälle – historiallinen kompromissi on vähintäänkin laaja käsitys, jos tällaista kompromissia edes tarvitaan. Lisäksi historian käyttäminen välikappaleena herättää vastustusta, vaikka tarkoitus olisikin vilpiton. Avain tehokkaaseen vuoropuheluun on nykyajassa, joka on tuonut meille muutenkin riittävästi ongelmia. Meidän on puhuttava! Toisin sanoen ”kyllä” vuoropuhelulle ja ”ei” mietinnölle.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin tyhjää jäsen Hegyin aktiivista vuoropuhelua Euroopan kansalaisten kanssa koskevasta mietinnöstä.

Itse asiassa, vaikka hyväksynkin esitetyn tekstin osittain, olen eri mieltä useista tärkeiksi katsomistani seikoista. Tämän vuoksi en voi täysin tukea mietintöä.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Keskustelu Euroopan unionin ja sen kansalaisten välisestä vuoropuhelusta on hyvin tärkeää. Se, millaisena Euroopan kansalaiset näkevät Euroopan ja kuinka he ymmärtävät yhteisön toiminnan, on ratkaiseva kysymys. Ihmiset hyväksyvät sen, minkä tuntevat, mutta kaikki se, mikä on heidän käsityksensä ulkopuolella, herättää huolta. Esimerkit Irlannin kansanäänestyksestä ja sitä edeltäneistä kansanäänestyksistä Ranskassa ja Alankomaissa osoittavat, ettemme voi suhtautua

välinpitämättömästi kansalaisten näkemyksiin. Päätöksiä ei saa tehdä suljettujen ovien takana piittaamatta yhteiskunnan mielipiteistä. *Nihil novi*: ei mitään uutta ilman yleistä hyväksyntää.

Meidän on saatava yhteys köyhempiin ja vähemmän koulutettuihin kansalaisiin. On välitettävä selkeästi ja tarkkaan kansalaisille, mihin toimemme perustuvat, mitä pyrimme saavuttamaan ja erityisesti kerrottava kansalaisille hyödyllisistä tuloksista. Aito yhdentymisen ei ole mahdollista, jos äänestäjämme eivät täysin hyväksy Euroopan unionin toimia.

Tutkimukset ovat osoittaneet, että vain vähän yli 50 prosenttia EU:n kansalaisista on tyytyväisiä valtionsa EU-jäsenyyteen. Tämä luonnollisesti vaihtelee valtioiden kesken. Olisi suuri saavutus, jos luku nousisi 80 prosenttiin.

Velvollisuus saattaa EU lähemmäs kansalaisiaan ei ole pelkästään EU:n toimielimillä kokonaisuudessaan, vaan mielestäni myös meillä itsellämme, Euroopan parlamentin jäsenillä. Minä järjestän joka vuosi sadoittain tapaamisia nuorten, maanviljelijöiden ja yrittäjien kanssa. Opetetaan kansalaisille, kuinka he voivat hyödyntää EU:n tarjoamia etuja. Kesäkuun vaalit ovat ensimmäinen testi, joka osoittaa, kuinka tehokkaita olemme olleet.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Vuoropuhelun edistämistä EU:n kansalaisten kanssa koskeva Hegyin mietintö perustuu olettamukseen, että ihmisten skeptinen asenne EU:ta kohtaan johtuu siitä, ettei heillä ole riittävästi tietoa. Mietinnössä ehdotetaan erilaisia toimenpiteitä, kuten koulutusta, Euronews-kanavaa sekä EU:n historiaa esittelevän museon perustamista. Vastustan toimia, koska ne muistuttavat paljon enemmän propagandaa kuin vuoropuhelua. Todellisessa vuoropuhelussa kansalaisten mielipiteitä pidetään arvokkaina.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Vuoropuhelun edistämistä EU:n kansalaisten kanssa koskeva Hegyin mietintö perustuu olettamukseen, että ihmisten skeptinen asenne EU:ta kohtaan johtuu siitä, ettei heillä ole riittävästi tietoa. Mietinnössä ehdotetaan erilaisia toimenpiteitä, kuten koulutusta, Euronews-kanavaa sekä EU:n historiaa esittelevän museon perustamista. Vastustan toimia, koska ne muistuttavat paljon enemmän propagandaa kuin vuoropuhelua. Todellisessa vuoropuhelussa kansalaisten mielipiteitä pidetään arvokkaina.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Esittelijä toteaa, ettei vuoropuhelu EU-asioista kansalaisten kanssa ole kehittynyt hyvin. Hän on valitettavasti oikeassa. Euroopan unionia koskeva tiedotus saavuttaa usein vain hyvin koulutetut ja hyvinvoivat asukkaat, mikä aiheuttaa skeptisyyttä ja antipatioita muissa Euroopan valtioiden kansalaisissa. Tämän vuoksi olennainen osa Euroopan yhteisön kehittämistä edelleen on sen asukkaiden eurooppalainen koulutus.

Esittelijä pyrkii löytämään keinoja laajemman yleisön saavuttamiseksi, mikä mahdollistaisi asukkaiden EU-tietämyksen laajentamisen. Hän perustaa lähestymistapansa seuraaviin käytännöllisiin ja myös hyvin suosittuihin menetelmiin suurimman mahdollisen yleisön saavuttamiseksi: yhteinen vuoden kestävä Euroopan vuoden 1945 jälkeistä historiaa käsittelevä kurssi kouluissa, amerikkalaisen CNN-kanavan veroinen tiedotuskanavan televisio sekä internet-sivustoja, joiden muoto tekee ne helposti nuorten saataville.

Olen samaa mieltä EU:ta koskevan tiedotuskampanjan merkityksestä yhteiskunnan tietoisuuden lisäämiskeinona ja tuen sitä. Katson myös, että esittelijän täytäntöönpanoa koskevat ajatukset ovat erittäin hyviä.

– Mietintö: Thierry Cornillet (A6-0081/2009)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), kirjallinen. – (FR) Yhteisestä parlamentaarista edustajakokouksesta on tullut keskeinen väline niin poliittisessa vuoropuhelussa kuin konfliktien ehkäisemisessä ja ratkaisemisessa.

Poliittisissa kriiseissä ”kiireelliset keskustelumme” ovat mahdollistaneet syvällisen, rakentavan ja tabuista vapaan vuoropuhelun Kenian, Zimbabwen ja Mauritanian tilanteista.

Yhteinen parlamentaarinen edustajakokous esitti vuonna 2008 rakentavia ja usein uskalaita kantoja suurista pohjoista ja etelää yhdistävistä ”horisontaalisista” haasteista, kuten elintarviketurvasta, valtion tuen tehokkuudesta ja lapsityövoimasta.

Yhteinen parlamentaarinen edustajakokous sai käsiinsä Euroopan kehitysrahaston täytäntöönpanoa koskevat strategia-asiakirjat, joiden tutkimisen sen talousvaliokunta on aloittanut.

Ennen kaikkea yhteisen parlamentaarisen valiokunnan esityslistalle on ollut tunnusomaista keskittyminen yhteen poliittiseen painopistealaan, talouskumppanuussopimuksiin. Sen "alueelliset kokoukset" on merkittävä voimavara ja kiistaton lisäarvo talouskumppanuussopimusten seurannassa.

Tämä lisäarvo on nyt tunnustettava ja sitä on kunnioitettava. Yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen on oltava neuvottelujen ja sopimusten täytäntöönpanon parlamentaarisen valvonnan keskus.

Lopuksi haluan ilmaista kunnioitukseni toisen puheenjohtajan Glenys Kinnockin työtä kohtaan. Hän on onnistunut tekemään yhteisestä parlamentaarisesta edustajakokouksesta etelän ja pohjoisen välisen vuoropuhelun ainutlaatuisen välineen, joka tarjoaa mahdollisuuden oikeudenmukaiseen, kestäväan ja molempia tukevaan kehitykseen.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Vastustan jäsen Cornillet'n mietintöä AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen toiminnasta vuonna 2008.

Itse asiassa katson, ettei tähän mennessä pidetyissä istunnoissa tehty työ ole aina ollut tyydyttävää, koska tietyistä merkittävistä aiheista ei ole edes annettu päätöslauselmaa.

Lisäksi edustajakokouksen neuvottelut ovat joissain tapauksissa johtaneet sellaisten kumppanuussopimusten tekemiseen, joista ei ole saatu hyviä tuloksia sen paremmin Euroopan unionin kuin muidenkaan osapuolten kannalta. Vastustan tämän vuoksi esitettyä mietintöä.

Frank Vanhecke (NI), kirjallinen. – (NL) Äänestin tyhjää AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen toiminnasta, vaikka jälkiviisaasti toivonkin, että olisin äänestänyt sitä vastaan. Niinä vuosina kun olen kuulunut tähän parlamenttiin ja työskennellyt täällä, olen saanut yhä voimakkaamman vaikutelman siitä, että AKT-kannat ovat pääasiassa olleet tekosyy mukaville matkoille ympäri maailmaa ja joka suuntaan. Ollaanpa rehellisiä, mitä vaikutusta sillä on koskaan ollut?

Ehkäpä me tarvitsisimme vain arvioinnin koko parlamentaaristen kantojen valikoimasta. Ne näyttävät todella mukavilta. Olen varma, että on oikein mukavaa saada nähdä maailmaa Ville Veronmaksajan kustannuksella, mutta epäilen suuresti sitä, onko kaikilla näillä veronmaksajien rahoilla todella saatu aikaan hyötyä muille kuin hotelleille ja lentoyhtiöille.

– Mietintö: Constanze Angela Krehl (A6-0095/2009)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Rakennerahastot ovat Euroopan unionin merkittävimpiä välineitä. Yksi vaikeimmin käsitettäviä aloja on se, kuinka nämä rahastot ovat aluepolitiikan alojen saatavilla. Otsikkoon sisältyykin sana "esteet", jotka voidaan ryhmitellä seitsemään kohtaan: - suuret hallinnolliset esteet,

- liialliset ja monimutkaiset säännökset,
- joidenkin jäsenvaltioiden tapa muuttaa toistuvasti tukikelpoisuusperusteita ja asiakirjavaatimuksia,
- vaikeaselkoiset päätöksentekoprosessit ja yhteisrahoitussäännökset,
- maksuviivästykset, jäsenvaltioiden keskushallintovetoinen hidas ja kankea hallinnointi,
- riittämätön hajautettu hallintokapasiteetti sekä
- jäsenvaltioiden erilaiset alueellisen järjestäytymisen mallit, jotka estävät vertailukelpoisten tietojen keräämisen ja parhaiden käytäntöjen vaihdon.

Brigitte Douay (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin jäsen Krehlin aluepolitiikan parhaita käytäntöjä koskevan mietinnön puolesta, sillä se sisältää innovatiivisia parhaiden käytäntöjen määritelmiä ja esimerkkejä menestystarinoista ja siinä esitetään hyvin täsmällisiä suosituksia kaikille tämän alan EU-toimille.

Kiinnitin esittelijän huomion erityisesti kaupunki- ja liikennepalveluiden saavutettavuuden parantamiseen liikuntarajotteisten henkilöiden kannalta sekä mahdollisuuteen parantaa perhe- ja työelämän yhteensovittamista erityisesti naisten kannalta.

Toivomme näiden kattavien suositusten auttavan ja inspiroivan aluepolitiikan sidosryhmiä.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin jäsen Krehlin mietinnön puolesta, sillä siinä korostetaan parhaita käytäntöjä useilla aloilla, myös ympäristön ja kestävän energian aloilla. Yksi tällainen

tapaus on Socorridosin vesivoimalaitos Madeiran autonomisella alueella. Se on tunnustettu RegioStars-aloitteeksi.

Jäsen Krehlin mietinnössä tunnustetaan myös tällaisten hankkeiden valmistelun suurimmat esteet, muun muassa:

- monimutkaiset säännökset,
- vaikeaselkoiset yhteisrahoitussäännökset,
- vähäiset mahdollisuudet kokemusten vaihtoon ja
- vähäiset alueiden välisen yhteistyön mahdollisuudet ja tällaiseen yhteistyöhön soveltumattomat alueelliset rakenteet.

Tämän vuoksi on tärkeää vahvistaa ja parantaa indikaattoreita ja lisätä näin yhteisön taitotietoa tällä alalla, varsinkin mitä tulee:

- tasavertaisten mahdollisuuksien periaatteen kunnioittamiseen sekä kumppanuutta ja innovatiivisia toimia koskevien periaatteiden vahvistamiseen,
- hankkeiden järjestelmälliseen organisointiin, resurssien tehokkaaseen käyttöön sekä selkeyteen hankkeen kestosta,
- tiedon siirrettävyyteen siinä mielessä, että sitä voidaan käyttää myös Euroopan unionin muilla alueilla.

Kaikki nämä näkökohdat huomioidaan jäsen Krehlin mietinnössä.

Iosif Matula (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin aluepolitiikan parhaita käytäntöjä koskevan mietinnön puolesta, koska katson, että vain riittävän ja avoimen tiedon tarjoaminen oikeaan aikaan helpottaa merkittävän tiedon jakamista rakenne- ja koheesiorahastoista.

Koheesiopolitiikan tavoitteita ei voida saavuttaa kokonaisuudessaan niin kauan kun byrokratian ja liiallisen hallinnon kaltaiset esteet estävät mahdollisia edunsaajia hyödyntämästä Euroopan unionin rakennevaroja. Tähän mennessä ongelmia aiheuttaneita esteitä ovat olleet muun muassa käsittämätön dokumentointi, alati muuttuvat kelpoisuusedellytykset ja asiakirjojen toimittamisen lyhyet määräajat.

Parhaita tuloksia voidaan saada aikaan aktiivisella tiedonvaiholla sekä perustamalla yhteisön tasolla tietokanta hankkeiden täytäntöönpanon menestystarinoista. Yhteistyö alueilla ja niiden kesken sekä hyvien käytäntöjen kerääminen ja vaihto aluepolitiikan alalla parantaa mahdollisuutta hyödyntää yhteisön varoja.

Kaikille Euroopan unionin virallisille kielille käännetty yhteisön portaali voisi osaltaan edistää merkittävästi asianmukaista ja avointa tiedon jakamista yhteisön varoista sekä parhaiden käytäntöjen vaihdosta koheesiopolitiikan alalla hiljattain liittyneiden jäsenvaltioiden alueilla.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Krehlin aluepolitiikan parhaista käytännöistä ja rakennerahastojen käytön esteistä laatimaa mietintöä vastaan.

Olen itse asiassa vakuuttunut siitä, etteivät tässä mietinnössä esitetyt ehdotukset tarjoa mahdollisuutta parantaa aluepolitiikan toimintaa. Aluepolitiikka on kuitenkin äärimmäisen tärkeä politiikka, jossa käsitellään Euroopan unionin sisäisiä epätasapainoja kehityksessä ja joka myös saa merkittävää rahoitustukea.

Erityisesti katson, ettei hyvien käytäntöjen vaihdolla ratkaista ongelmaa, joka koskee sitä, kuinka rakennerahastoja voitaisiin käyttää tehokkaammin, tai että se todella voisi osaltaan edistää innovatiivisten hankkeiden kehittämistä.

– **Mietintö: Wojciech Roszkowski (A6-0042/2009)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Äänestimme jäsen Roszkowskin mietinnön puolesta, koska hyväksymme siinä esitetyt yleiset tavoitteet maaseudun kehittämisessä ja toimintojen monipuolistamisessa paikallisen kehityspotentialin maksimoimiseksi. Mietintöön sisältyy kuitenkin joitakin seikkoja, joita emme hyväksy niin asiasisällöllisesti kuin joidenkin seikkojen sanamuodon osalta. Emme esimerkiksi ole samaa mieltä siitä, että YMP:n rahoitusta toisesta pilarista olisi merkittävästi vähennetty. Vaikka onkin olemassa merkittäviä ympäristöön ja aluepolitiikkaan liittyviä syitä, emme katso, että jotakin maataloustuotannon alaa olisi tuettava hinnalla

millä hyvänsä. Katsomme myös, että joillakin sanamuodoilla ohitetaan maaseudun väestön omat valinnat. Olemme kuitenkin päättäneet tulkita nämä kohdat hyvien aikomusten valitettaviksi sanamuodoiksi, kuten autoitumisen estämiseksi.

Iosif Matula (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin koheesiopolitiikan täydentävyydestä ja sen yhteensovittamisesta maaseudun kehitystoimien kanssa laaditun mietinnön puolesta, koska uskon tämän politiikan tarjoavan merkittävän perustan kansalliselle kehitykselle, ottaen huomioon Romanian erityisen maatalouspotentialin.

Minusta on tärkeää, että maaseudun kehittämispolitiikalla pyritään vähentämään kaupunki- ja maaseutualueiden välisiä taloudellisia eroavuuksia määrittämällä jokaiselle alueelle ominainen potentiaali ja rohkaisemalla niille ominaisen toiminnan kehittämistä.

Maaseudun kehittämispolitiikassa on pyrittävä strategioihin, joiden seurauksena ei ole maaseudun väestön maataloustoiminnan väheneminen tai lakkaaminen. Pikemminkin strategioilla on autettava monipuolistamaan toimintaa paikallisesti tuotettujen luomutuotteiden ja perinteisten elintarvikkeiden ja juomien tuotantoa tukemalla.

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto perustettiin rakennerahastoista erilliseksi rahastoksi tarkoituksena käyttää yhteisön varoja entistä tehokkaammin maaseutualueilla. Edunsaajavaltiona meillä on suurempi rahoituskeinojen valikoima maaseudun kehittämistä varten. Tämän ansiosta meillä on mahdollisuus saavuttaa tavoitteemme yhteiskunnan rakenteiden nykyaikaistamisesta ja samalla edistää maaseutu- ja kaupunkialueiden välistä alueellista koheesiota.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Maaseutualueet ovat viime vuosina kärsineet sekä jatkuvasta muuttoliikkeestä kaupunkiin että myös infrastruktuurin purkamisesta: muun muassa poliisiasemia, ruokakauppoja ja julkista liikennettä on lakkautettu. Tämän vuoksi alueista on tullut yhä vähemmän houkuttelevia ja niiden rappeutuminen on nopeutunut. Jos kansallisten postipalveluiden vapauttaminen johtaa postitoimistojen lakkauttamisaaltoon, kokonaisia alueita jää ilman mitään resursseja.

Ei ole yllättävää, että maaseudulta lähteminen ja maanviljelijöiden korkea kuolleisuus todennäköisesti kasvavat muutaman seuraavan vuoden aikana. EU:n väärin ohjattu tukipolitiikka, josta tavallisesti hyötyvät vain merkittävät toimijat, ja maaseutualueiden vuosien laiminlyönti paljastuvat meille vaihteittain. Meillä ei vielä ole kokonaisvaltaista suunnitelmaa. Ilman sellaista yksittäiset toimenpiteet ovat tuomittuja epäonnistumaan. Tämän vuoksi äänestin Roszkowskin mietintöä vastaan.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Roszkowskin koheesiopolitiikan täydentävyydestä ja sen yhteensovittamisesta maaseudun kehitystoimien kanssa laatimaa mietintöä vastaan.

Epäilen erityisesti sitä, onko maaseutualueiden maatalouden ulkopuolisen toiminnan tukeminen kaikkein tehokkain menetelmä alueellisen koheesion vahvistamiseksi. Uskon sen sijaan, että tällainen toiminta uhkaa maatalouden suoria tukia ja aiheuttaa vakavaa sosiaalista ja taloudellista epätasapainoa maaseutualueilla.

– Mietintö: Dagmar Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Näin tiukkojen säädösten antaminen joistakin kosmeettisissa valmisteissa käytetyistä aineista on vastoin monien puolalaisten yritysten etuja. Puolan kosmetiikkateollisuus koostuu pääasiassa pienistä ja keskisuurista yrityksistä, joilla ei ole varaa toteuttaa tarvittavia monimutkaisia testejä korvavien aineiden sisällyttämiseksi moniin kosmeettisiin valmisteisiin. Ne ainesosat, joiden käyttö tällä asetuksella kielletään, koskevat ensinnäkin vain viittä prosenttia kosmetiikasta, ja lisäksi teollisuus voisi käyttää niitä turvallisempina pitoisuuksina. Valitettavasti puolalaisten esittämiä tarkistuksia ei hyväksytty. Tämän vuoksi en tukenut jäsen Roth-Behrendtin mietintöä.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Se, että uuden välineen muodoksi valittiin asetus direktiivin sijaan, on hyvin tervetullutta. Se poistaa oikeudellista epävarmuutta ja eroavuuksia ja siinä esitetään niin määritelmät kuin täytäntöönpanokeinotkin. Toinen merkittävä tavoite on lisätä kosmeettisten valmisteiden turvallisuutta. Koska nykyisessä kosmetiikkadirektiivissä ei ollut selkeitä turvallisuuden arviointia koskevia vaatimuksia, asetuksessa säädetään näistä olennaisimmista normeista.

Hanne Dahl (IND/DEM), kirjallinen. – (DA) Äänestämme vastahakoisesti uuden kosmeettisia valmisteita koskevan asetuksen puolesta, huolimatta siitä, että siinä annetaan uusia mahdollisuuksia poiketa syöpää aiheuttavien CMR-aineiden käyttökiellosta. Onneksi parlamentti on rajoittanut tätä mahdollisuutta vaatimalla kaikista lähteistä peräisin olevan kokonaisaltistumisen huomioon ottamista hyväksymismenettelyssä.

Asetuksen hyväksyminen merkitsee, ettemme voi Tanskassa kieltää sellaisten aineiden käyttöä, jotka jo tiedämme syöpää aiheuttaviksi, hormonaalisesti haitallisesti vaikuttaviksi tai allergiaa aiheuttaviksi, sillä tämä katsottaisiin esteeksi tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle, joka tällä säädöksellä nimenomaan pyritään varmistamaan.

Tätä tasapainottaa kuitenkin se, että parlamentti sisällytti tekstiin nanomateriaalien sääntelyn eli ennalta varautumisen periaatteen. Vastedes on osoitettava nanomateriaalien vaarattomuus ennen lupaa niiden käytölle, sen sijaan että olisi osoitettava niiden vaarallisuus ennen kuin niiden käyttö voidaan kieltää, mikä on käytännössä EU:n lainsäädännössä vallalla oleva periaate.

Asetuksessa otetaan myös käyttöön entistä tiukemmat yksityiskohtaisia tuoteselosteita koskevat vaatimukset.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin jäsen Roth-Behrendtin ehdotuksesta asetukseksi kosmeettisista valmisteista (uudelleen laadittu toisinto) laatiman mietinnön puolesta, koska minusta on tärkeää lisätä kosmeettisten valmisteiden turvallisuutta kuluttajien terveyden suojaamiseksi sellaisin vähimmäisnormein, joiden on täyttyvä ennen kuin tuote saatetaan markkinoille.

Pahoittelen kuitenkin sitä, ettei pakollista merkintää kaikkien valmisteiden vähimmäissäilyvyysajasta, myös yli 30 kuukauden vähimmäissäilyvyysajanvalmisteiden osalta (15 artikla), hyväksytty. On pantava merkille, että vaikkei vanhentuneen kosmeettisen valmisteen käyttö aiheuta vaaraa kuluttajan terveydelle, se ei myöskään enää tarjoa luvattuja hyötyjä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tässä asetuksessa Euroopan parlamentti hyväksyy yleisesti Euroopan komission kannan, kun se on päättänyt laatia uudelleen neuvoston direktiivin 76/768/ETY kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä. Kosmetiikkadirektiiviin on tehty 55 muutosta vuoden 1976 jälkeen, jolloin se annettiin, ja siitä on tullut vaikeaselkoinen ja vanhentunut. Se ei enää tarjoa riittävää oikeusvarmuutta nopeasti kehittyvällä alalla. Komission tarkoituksena on uudelleenlaatimisen yhteydessä poistaa oikeudelliset epävarmuudet ja epäjohtamukaisuudet ottamalla käyttöön tietyt määritelmät ja täytäntöönpanotoimet. Kansallisen täytäntöönpanon erojen välttämiseksi komissio on muuttanut säädöksen oikeudellisen muodon direktiivistä asetukseksi.

Toinen tavoite on lisätä kosmeettisten valmisteiden turvallisuutta. Koska nykyinen kosmetiikkadirektiivi ei sisällä turvallisuuden arvioinnille asetettuja vaatimuksia, komissio esittää nyt sitä koskevat ”vähimmäisstandardit”. Esittelijä on vahvistanut turvallisuusnäkökohtaa kuluttajien suojelemiseksi ja heidän terveytensä edistämiseksi, ja katsomme tämän olevan oikea lähestymistapa.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tuen yleisesti jäsen Roth-Behrendtin mietintöä ja neuvostossa aikaansaattua kompromissia. Pahoittelen kuitenkin yhtä puutetta, jonka uskon voivan olla vahingollinen kuluttajansuojan kannalta.

Nykyisessä kosmetiikkadirektiivissä ja asetusehdotuksessa säädetään, että vain alle 30 kuukauden vähimmäissäilyvyysajan kosmeettisiin valmisteisiin on merkittävä ”parasta käytettynä ennen”-päivämäärällä. Taloudellisista syistä ajan ilmoitetaan usein olevan pidempi kuin 30 kuukautta. Näin valmistajat varmistavat sen, että poikkeusta vähimmäissäilyvyysajan merkitsemisestä sovelletaan kaikkiin niiden valmisteisiin. Vaikkei vanhentuneen kosmeettisen valmisteen käyttö aiheuta vaaraa kuluttajan terveydelle, se ei myöskään enää tarjoa luvattuja hyötyjä.

Valitettavasti parlamentin ja komission oikeudelliset yksiköt ovat mielestäni väärin päättäneet, ettei tätä säännöstä voida muuttaa uudelleenlaatimismenettelyssä.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Haluan todeta tyytyväisyyteni siitä, mitä olemme saaneet kosmetiikka-asetuksessa tänään aikaan. Kosmetiikkamarkkinat ovat täynnä mielikuvituksellisia lupauksia ja kvasitieteellistä hömpää, jossa toisinaan vain mainonnan suunnittelijan verbaalinen rikkaus on ollut rajana, kun tuotteen tehoa todistellaan. Nyt pelisäännöt tiukentuvat, ja se on oikein. Uuden asetuksen mukaan tuotteiden mainonnassa saa käyttää vain sellaisia väittämiä, jotka perustuvat ominaisuuksiin, joita tuotteilla todella on. Teholla täytyy siis olla näyttöä.

Mietinnössä pyydettiin komissiota tekemään väittämistä toimintasuunnitelma sekä hyväksymään luettelo väittämiä koskevista arviointiperusteista.

Ehdotuksella haluttiin yksinkertaistaa olemassa olevaa lainsäädäntöä. Nykyiset yli 3500 sivua kansallista lainsäädäntöä tiivistetään yhdeksi tekstiksi. Näin voidaan varmistaa ihmisen terveyden korkeatasoinen suoja kaikkialla EU:ssa, samoin kuin sisämarkkinoiden toiminta. Erityisesti kosmetiikan alalla vanhentunut

lainsäädäntö on terveys- ja oikeusvarmuudellinen uhka. Nämä periaatteet seuraavat loogisesti sitä työtä, joka kemikaaliasetus REACHin käsittelyssä saatettiin alkuun.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Euroopan kansanpuolueen (kristillisidemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän esittelijänä osallistuin tavaroiden markkinoille saattamista koskevan lainsäädäntöpaketin valmisteluun. Parlamentti hyväksyi paketin helmikuussa 2008. Työskentelin tavaroiden markkinoille saattamista koskevan yhteisen puitepäättösluonnoksen parissa, ja tarkistukseni keskittyivät maahantuojien vastuun lisäämiseen, pk-yritysten hallinnollisen taakan keventämiseen, uuden lähestymistavan säilyttämiseen tavaroiden markkinoille saattamisen peruskehyksenä sekä eurooppalaisten normien entistä joustavampaan laatimiseen ja käyttämiseen.

Kulutustavarapakettista on tullut perustavaa laatua oleva ennakoedellytys muiden alakohtaisten direktiivien tarkistamiselle, erityisesti nyt hyväksytyn leludirektiivin, kosmeettisia valmisteita koskevan asetuksen ja rakennustarvikkeita koskevan asetuksen.

Kosmeettisia valmisteita koskeva asetus perustuu tavaroiden markkinoille saattamista koskevan lainsäädäntöpaketin perusperiaatteeseen. Toisaalta on tuottajien vastuulla varmistaa, että heidän tuotteensa ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia, ja toisaalta jäsenvaltioiden vastuulla on varmistaa EU:n markkinoiden asianmukainen valvonta.

Äänestin jäsen Roth-Behrendtin kosmeettisia valmisteita koskevasta asetusehdotuksesta laatiman mietinnön puolesta. Sillä korvataan nykyinen vaikeaselkoinen ja vanhentunut direktiivi. Kosmetiikkateollisuus on laajentunut viime vuosina ennennäkemättömän paljon, eikä nykyinen lainsäädäntö enää takaa tarvittavaa oikeusvarmuutta.

Olen tyytyväinen uuteen lainsäädäntöön, jolla lisätään osaltaan kuluttajansuojaa ja varmistetaan terveydelle haitallisilta kosmeettisilta valmisteilta suojele.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Roth-Behrendtin ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kosmeettisista valmisteista laatiman mietinnön puolesta.

Olen täysin samaa mieltä siitä, että kosmeettisten valmisteiden turvallisuuden lisäämiseksi kuluttajien suojelemiseksi ja heidän terveytensä edistämiseksi on määritettävä selkeät valvontavälineet. Olen myös samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että valvontamekanismin vahvistamiseksi vastuu kosmeettisia valmisteita koskevista väittämistä on annettava riippumattomalle organisaatiolle riippumattomien arvioiden saamiseksi.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kosmeettisista valmisteista (uudelleen laadittu toisinto) laaditun luonnoksen Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäättöslauselmaksi puolesta, koska katson, että kaikkien markkinoille saatettujen tuotteiden on täytettävä sekä laatua että turvallisuutta koskevat vähimmäisvaatimukset. Tällaisella kosmeettisten valmisteiden turvallisuuden lisäämiseen tähtäävällä asetuksella varmistetaan kuluttajansuoja ja kuluttajien terveyden edistäminen.

Lydia Schenardi (NI), kirjallinen. – (FR) Sen jälkeen kun kosmeettisissa valmisteissa on alettu käyttää nanohiukkasia ja koska kosmetiikka-ala on yksi teollisten vääreennösten suurimpia uhreja, on tärkeää, että meillä on selkeät valvontakeinot erityisesti vääreennettyjen kosmetiikkavalmisteiden tunnistamiseksi, jotka eivät täytä oikeudellisia vaatimuksia.

Itse asiassa tietyt tuotteet edellyttävät erityistä huomiota, varsinkin tuotteet, jotka on tarkoitettu silmänympäryksille, limakalvoille, vahingoittuneelle iholle, lapsille tai heikentyneen immuunijärjestelmän omaaville henkilöille. On selvästi kiinnitettävä erityishuomiota paikallisen toksisuuden (silma- ja ihoärsytyksen) arviointiin ja ihon herkistymiseen sekä UV-absorption osalta valon aiheuttamaan toksisuuteen. Lisäksi vääreennösten torjunta näillä valvontatoimilla on tärkeää niin kansanterveyden ja ympäristövaikutusten kuin myös kilpailukyvyn kannalta. Kannatamme tämän vuoksi mietintöä, mutta uusia testejä ei pidä toteuttaa valmiista valmisteista, jos niiden valmistusaineita koskeva tieto osoittautuu lainsäädännön mukaiseksi.

– **Mietintö: Daciana Octavia Sârbu (A6-0076/2009)**

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tässä mietinnössä Euroopan parlamentti hyväksyy muutamin tarkistuksin komission ehdotuksen biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun direktiivin 98/8/EY muuttamisesta. Komission mukaan muuttaminen on tullut tarpeelliseksi sen jälkeen, kun direktiivin täytäntöönpanon arvioinnista kävi ilmi, että 14. toukokuuta 2010 asti kestävä kymmenen vuoden ajanjakso, joka on tarkoitettu biosidituotteissa käytettävien tehoaineiden arviointia varten niiden sisällyttämiseksi

yhteisön positiiviluetteloon, ei ole riittävä. Näin ollen siirtymäkausi, jonka aikana biosidimarkkinoita säännellään yhä kansallisilla säännöillä, päättyisi ilman yhteisön positiiviluettelon laatimista. Tämä tarkoittaisi käytännössä sitä, että joitakin tärkeitä tuotteita, kuten esimerkiksi sairaaloissa käytettäviä desinfiointiaineita, jouduttaisiin vetämään pois markkinoilta 15. toukokuuta 2010 alkaen.

Komissio ehdottaa tällaisen ei-toivotun seurauksen välttämiseksi siirtymäkauden jatkamista kolmella vuodella, 14. toukokuuta 2013. Siltä varalta, ettei kolmen vuoden ajanjaksokaan riittäisi, komissio ehdottaa mahdollisuutta pidentää sitä edelleen komiteamenettelyllä tehtävällä päätöksellä. Esittelijä ei kuitenkaan halua mahdollisuutta viivyttää koko prosessia loputtomiin ja ehdottaa tämän vuoksi rajoituksia.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tuen jäsen Sârbun mietintöä ja komission ehdotusta, joilla tehdään teknisiä tarkistuksia nykyiseen lainsäädäntöön.

Nykyisessä direktiivissä säädetään siirtymäkaudesta (2000–2010), jonka aikana biosidimarkkinoita säännellään yhä kansallisilla säännöillä. Siinä säädetään myös kymmenen vuoden ajanjaksosta, joka on tarkoitettu biosidituotteissa käytettävien tehoaineiden arviointia varten niiden sisällyttämiseksi yhteisön positiiviluetteloon.

Koska direktiivin täytäntöönpanon arvioinnista kävi ilmi, ettei sitä saada päätökseen suunnitelmien mukaisesti vuoteen 2010 mennessä, on tarpeen tehdä asianmukaiset tarkistukset, jotta eniten viivästyneiden tapausten siirtymäkautta voidaan jatkaa. Tämän vuoksi muutosehdotus on asianmukainen.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Komission ehdotus biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun direktiivin 98/8/EY muuttamiseksi on tullut tarpeelliseksi sen jälkeen, kun direktiivin täytäntöönpanon arvioinnista kävi ilmi, että 14. toukokuuta 2010 asti kestävä kymmenen vuoden ajanjakso, joka on tarkoitettu biosidituotteissa käytettävien tehoaineiden arviointia varten niiden sisällyttämiseksi yhteisön positiiviluetteloon, ei ole riittävä. Näin ollen siirtymäkausi, jonka aikana biosidimarkkinoita säännellään yhä kansallisilla säännöillä, päättyisi ilman yhteisön positiiviluettelon laatimista. Tämä tarkoittaisi käytännössä sitä, että joitakin tärkeitä tuotteita, kuten esimerkiksi sairaaloissa käytettäviä desinfiointiaineita, jouduttaisiin vetämään pois markkinoilta 15. toukokuuta 2010 alkaen.

Äänestin siirtymäkauden pidentämistä koskevan mietinnön puolesta, joka mahdollistaisi biosidituotteissa käytettävien tehoaineiden arvioinnin loppuunsaattamisen ja soisi jäsenvaltioille riittävästi aikaa saattaa säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään ja myöntää kyseisille tuotteille luvat ja rekisteröinnit, ja lisäksi teollisuus ehtisi laatia asiakirja-aineistot valmiiksi ja jättää ne käsiteltäväksi. Lisäksi siirtymäkauden jatkaminen mahdollistaa jätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevan periaatteen soveltamisen (arvioimattomista aineista tulee jätettä) ja auttaa välttämään biosidituotteiden laittoman markkinoille saattamisen.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Sârbun ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun direktiivin 98/8/EY muuttamisesta tiettyjen määräaikojen pidentämisen osalta laatiman mietinnön puolesta.

Ottaen huomioon biosidituotteiden aktiivisten aineiden arviointiprosessin vaikeuden ja työläyden olen samaa mieltä esittelijän kanssa siirtymäkauden jatkamisesta neljällä vuodella kolmen vuoden sijaan, jotta teollisuudella on riittävästi aikaa täyttää velvoitteensa.

– Mietintö: Zsolt László Becsey (A6-0121/2009)

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Tietoisena tarpeesta suostutella ihmiset ja erityisesti yhteiskuntamme nuoriso luopumaan tupakoinnista äänestin tyhjää tästä mietinnöstä. EU haluaa tehdä savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan ja pikkusikarit entistä kalliimmiksi, mutta kysymys on siitä, onko veronkorotusten tekopyhä lähestymistapa oikea tapa. Tupakkateollisuus työllistää nimittäin suuren määrän ihmisiä jäsenvaltioissa, ja kriisiaikoina tällaisten toimenpiteiden vaikutus työllisyystilanteeseen on arvioitava perusteellisesti ennen niiden täytäntöönpanoa.

Eikö olisi parempi vähentää tupakointia pikemminkin valistamalla kuin verottamalla?

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Jäsen Becseyn mietinnössä ehdotetaan tupakkaverojen lähentämistä edelleen yhä korkeammalle tasolle ja pyritään heikosti piiloutumaan kansanterveydellisten tavoitteiden taakse tämän perustelemiseksi. Itse asiassa todellinen tavoite on täydelliset euroopanlaajuiset tupakkamarkkinat, rajattomat yhtenäisen verotuksen markkinat, joilla kilpailu saa riehua villinä.

Hieman johdonmukaisuutta, kiitos. Etusijalla ovat joko terveys tai markkinat. Tiettyjen tuotteiden osalta se ei voi olla markkinat. Komissio on vienyt oikeuteen Ranskan ja Belgian kaltaisia valtioita, joissa on otettu käyttöön kynnys- tai vähimmäishinnat. Sille, että tupakkakauppaa säännellään tässä määrin niin kansallisella tasolla (luvanvarainen jakelu) kuin kansainväliselläkin tasolla (rajoitettu osto-oikeus), on syynsä, kuten sillekin, että rajavalvontaa yleensä on, vaikka yhteisön sääntely sitä vaikeuttaakin.

Lopuksi, mietintö on huolestuttava ranskalaisten tupakoitsijoiden kannalta, joilla on merkittävä asema paikallisten kauppojen ja maaseutualueiden tiettyjen julkisten palvelujen takaajina. Jo edellinen veronkorotus uhkasi niitä vakavasti.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestän valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron korottamista suosittelevan jäsen Becseyn mietinnön puolesta.

Kannatan suuresti savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden asteittaista veronkorotusta vuodesta 2014 eteenpäin. Uskon myös, että on tarpeen päivittää tiettyjen tupakkatuotteiden määritelmiä korkeatasoisemman terveydensuojelun takaamiseksi.

Olen ollut tupakoimattomien suojelun vankka kannattaja jo useiden vuosien ajan, ja katson, että mietintö on jälleen askel oikeaan suuntaan. Tätä tukee komission odotus, jonka mukaan tupakan kulutus laskee kymmenen prosenttia seuraavien viiden vuoden aikana.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Becseyn mietinnön puolesta, sillä komission ehdottama liiallinen valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron korotus olisi etenkin tällaisen vakavan kriisin aikana vahingollista alan työllisyydelle Euroopassa. Kokemus on osoittanut, ettei korkeiden hintojen politiikka ole tehokas keino nikotiiniriippuvuuden torjumiseksi.

Tämän vuoksi olen myös tyytyväinen siihen, että vältettiin leikatun tupakan vähimmäisveroasteen rinnastaminen savukkeisiin sovellettavaan veroon. Leikatun tupakan puskurivaikutus on ratkaiseva pyrittäessä estämään Euroopan alueelle suuntautuvan salakuljetuksen lisääntymistä. Saksassa tehty tutkimus osoitti, että joissain osavaltioissa useampi kuin joka toinen savuke on salakuljetettu. Tämän ilmiön hillitsemiseksi leikatun tupakan on voitava toimia savukkeiden korvikkeena.

Pahoittelen sitä, että tietyt hyvin järkevät tarkistukset hylättiin niukalla enemmistöllä.

Uskon viestimme silti kantavan ministerineuvostoon, jonka on tehtävä yksimielinen päätös.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Vaikka hyväksynkin tupakkaveron ja vähimmäisveron koko Euroopassa, äänestin tyhjää sen vahingon vuoksi, joka tästä seuraisi brittiläiselle tupakkaverolle. Hallituksella on vapaus nostaa tupakan verotusta, mikä voi olla ihmisille kannustin vähentää tupakointia ja lopettaa se, mistä on hyötyä terveydelle ja julkiseen terveydenhoitojärjestelmään kohdistuville paineille. Tällä mietinnöllä olisi vaarannettu ja rajoitettu hallituksen mahdollisuuksia verottaa tupakkaa, joten äänestin tyhjää.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Becseyn ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi direktiivien 92/79/ETY, 92/80/ETY ja 95/59/EY muuttamisesta valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteen ja valmisteverokantojen osalta laatimaa mietintöä vastaan.

En kannata edellä mainittua ehdotusta, koska sillä mielestäni heikennetään komission ehdotusta. Tämä puolestaan haittaisi asetetun tavoitteen, tupakan kulutuksen kymmenen prosentin laskun vuoteen 2014 mennessä, saavuttamista.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Komission ehdotuksella pyritään yhdenmukaistamaan tupakan verotusta EU:ssa EU:n sisäisen tupakan salakuljetuksen torjumiseksi, sillä se saattaa vaarantaa jäsenvaltioiden kansanterveysalan tavoitteet. Talous- ja raha-asioiden valiokunnan esittelijän esittämä ehdotus on merkittävästi heikompi kuin komission alkuperäinen teksti. Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän edustajana tein kaikkeni mietinnön parantamiseksi. Tupakkavero on hankala käsiteltävä, koska veroasteet ja näkemykset tupakan haitallisista vaikutuksista vaihtelevat suuresti EU:ssa. Eri ryhmät, myös omani, jakautuivat selvästi. Pyrkimyksistäni huolimatta tulin lopulta siihen lopputulokseen, ettei parlamentin ehdotus ole riittävän kauaskantoinen. Sen vuoksi äänestin tyhjää uusista tupakkaveroista lopullisessa äänestyksessä.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) Labour-puolueen edustajat Euroopan parlamentissa ovat samaa mieltä siitä, että liian matalat verot kannustavat rajat ylittävään keinotteluun ja johtavat valmistetun tupakan valvomattomaan/luvattomaan jälleenmyyntiin. Verotuksen vähimmäistasot ovat tämän vuoksi hyödyllinen

keino tarvittavien muutosten aikaansaamiseksi. Jotkut jäsenvaltiot haluavat kenties ylittää vähimmäistasot perustelluista tieteellisistä tai sosiaalisista syistä, ja sekin on asianmukaista.

Marianne Thyssen (PPE-DE), kirjallinen. – (NL) Arvostan esittelijän tekemää työtä mietinnön laatimiseksi, mutta en voi tukea hänen aikaansaamaansa lopputulosta. Olen täysin vakuuttunut tupakkaan sovellettavan valmisteveron korotuksen hyödyistä tupakoinnin torjunnassa. Haluan korostaa, että minulle tärkeämpiä ovat terveysnäkökohdat kuin taloudelliset näkökohdat sellaisenaan. Minusta on myös valitettavaa, että esittelijä vesittää komission ehdotukset. Näistä syistä äänestin Becseyn mietintöä vastaan.

– **Mietintö: Cristiana Muscardini (A6-0054/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin mietinnön puolesta.

Viimeisten 30 vuoden aikana vanhaan maanosaan suuntautuvan maahanmuuton mukana suurimmassa osassa Afrikkaa harjoitettu barbaarinen ja laitton käytäntö on tullut hiljaa Eurooppaan.

WHO:n tiedot ovat täysin selkeitä: naisten sukupuolielinten silvonta on laajalle levinnyt käytäntö 28 Afrikan valtiossa, Lähi-Idässä ja joissakin Aasian valtioissa. Arviolta 100–140 miljoonaa naista ja tyttöä on kokenut tämän, ja neljä miljoonaa on mahdollisia uhreja. Naisten sukupuolielinten silpominen on Euroopan yhdentymisprosessia halventavaa ja tuhoisaa sukupuolten väliselle tasa-arvolle.

Euroopan parlamentti, joka on vuosia sitoutunut kaikkien kansalaisten perusoikeuksien tukemiseen, hyväksyi jo tätä koskevan päätöslauselman vuonna 2001. Nyt on kuitenkin aika ottaa askel eteenpäin tukemalla myös DAPHNE III -ohjelmaa, josta on rahoitettu tähän mennessä 14 naisten sukupuolielinten silpomista vastustavaa hanketta, sekä laatimalla ensisijaiset tavoitteet naisten sukupuolielinten silpomisen torjumiseksi ja lakkauttamiseksi Euroopassa. On nimenomaan pyrittävä torjumaan yhä tehokkaammin tyttöjen sukupuolielinten silpomista. Ratkaiseva tekijä tähän pyrittäessä on vaarassa olevien lasten havaitseminen ja ehkäisevien toimenpiteiden täytäntöönpano yhteistyössä heidän vanhempiensa kanssa psykologisten tukijärjestelmien kautta.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) On vaikea ajatella mitään kamalampaa ja primitiivisempää kuin naisten sukupuolielinten silpominen. Valitettavasti tämä barbaarinen käytäntö on ilmestynyt EU:hun niistä maista jatkuvasti kasvavan maahanmuuttovirran vuoksi, joissa sitä harjoitetaan säännöllisesti.

Muscardini mietinnössä tuodaan perustellusti ilmi inhomme tällaista brutaaliutta kohtaan keskuudessamme ja ehdotetaan tapoja, joilla voimme varmistaa, että tasa-arvoa ja vapautta koskevat arvomme siirtyvät konkreettisiin toimiin naisten sukupuolielinten silpomisen torjumiseksi. Huolimatta Euroopan unionin sitoumuksesta monikulttuurisuuteen meidän on varmistettava, ettei EU:n lainsäädännön jatkuvasti lisääntyvä poliittinen korrektius hankaloita määrätietoista pyrkimystämme tehdä loppu tästä inhottavasta käytännöstä.

On tietenkin rajattua, missä määrin pystymme estämään naisten sukupuolielinten silpomista kolmansissa maissa. Meidän on kuitenkin oltava valmiita yhdistämään kauppa ja tukisuhteet ihmisoikeuksien paranemiseen ja varsinkin tämän naiseen kohdistuvan järkyttävän rikoksen kieltämiseen.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Äänestimme tänään jäsen Muscardinin EU:ssa harjoitetun naisten sukupuolielinten silpomisen torjunnasta laatiman valiokunta-aloitteisen mietinnön A6-0054/2009 puolesta. Mietinnössä tuodaan esiin hyvin vakava ongelma ja siinä kuvataan varsin selkeästi tarve toteuttaa toimia tämän käytännön torjumiseksi. Mietinnössä esitetään myös erilaisia ehdotuksia tämän toteuttamiseksi. Olemme hyvin tyytyväisiä siihen, että jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä tämän ongelman ratkaisemiseksi.

Haluamme kuitenkin korostaa, että naisten sukupuolielinten silpomisuhan vuoksi turvapaikan EU:ssa saaneiden tyttöjen ja naisten säännölliset ehkäisevät terveystarkastukset ovat asia, joka yksittäisten jäsenvaltioiden on ratkaistava yksilönoikeuksia kunnioittaen.

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen mietintöä, jossa tarkastellaan naisten sukupuolielinten silpomisen vakavaa ongelmaa. Maahanmuuton myötä naisten sukupuolielinten silpominen on yleistynyt Euroopassa viimeisten 30 vuoden aikana. Naisten sukupuolielinten silpominen aiheuttaa vakavia ja korjaamattomia vaurioita naisten ja tyttöjen fyysiselle ja henkiselle terveydelle – joissain tapauksissa se on jopa aiheuttanut kuoleman – mutta lisäksi se on kansainvälisissä yleissopimuksissa vaalittuihin perusoikeuksiin kohdistuva rikkomus, joka on kielletty jäsenvaltioiden rikoslainsäädännössä ja vastoin EU:n perusoikeuskirjassa esitettyjä periaatteita.

On arvioitu, että Euroopassa noin 500 000 naista on kokenut sukupuolielinten silpomisen ja että vuosittain Euroopassa arviolta 180 000 naispuolista maahanmuuttajaa kokee tai on vaarassa kokea sukupuolielinten silpomisen.

Mietinnössä kehoitetaan komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä nykyisen lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi. Tavoitteena on keskittyä ehkäisyyn maahanmuuttajaperheiden entistä paremman kotouttamisen avulla sekä lisäämään tietoisuutta edistämällä valistuskampanjoita ja perustamalla perinteisiä käytäntöjä tarkastelevia keskustelufoorumeja. Mietinnössä kannatetaan voimakkaasti naisten sukupuolielinten silpomiseen syyllistyvien saattamista oikeuteen sekä lääketieteellisen ja oikeudellisen avun antamista uhreille ja vaarassa olevien suojelemista, myös myöntämällä tietyissä tapauksissa turvapaikka.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Amnesty Internationalin mukaan naisten sukupuolielinten silpominen on käytäntö, joka koskettaa 130 miljoonan naisen elämää, joiden osalta kulttuurisista, uskonnollisista tai muista kuin hoitoon perustuvista syistä ympärileikkausta ”arvostetaan” heille langetettuna sosiaalisena käytäntönä. Tutkimusten mukaan käytäntö on jatkunut, koska ympärileikkauksen uskotaan hillitsevän naisten seksuaalisuutta ja takaavan näin ”naimakelpoisuuden”. Se on myös uskonnollinen määräys. Naisten sukupuolielinten silpomisen tiedetään aiheuttavan monia välittömiä pitkäaikaisia komplikaatioita ja johtavan jopa sen kokeneiden naisten kuolemaan. Meidän tietoisuutemme se on tullut pääasiassa globalisaation ja ihmisten liikkuvuuden myötä, ja se liittyy monimutkaisesti maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikkaan.

Ihmisillä, joita vainotaan, on oikeus tulla rajan yli hakemaan turvaa ja suojaa. Naisten sukupuolielinten silpominen on keskeinen aihe turvapaikkatapauksia koskevassa keskustelussa, ja Nigerian oikeusministeri Michael Aondoakaa tarjoutui hiljattain todistamaan sen perusteella turvapaikkaa hakevia perheitä vastaan, sillä se on Nigeriassa virallisesti kiellettyä. Epävirallisesti on kuitenkin myönnettävä, että sitä harjoitetaan edelleen laajasti, myös Nigeriassa.

Irlannissa naisten sukupuolielinten silpominen katsotaan sukupuoleen perustuvaksi väkivallaksi. Kannatan jäsen Muscardinin mietintöä.

Lena Ek ja Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Valitsimme tänään kantamme naisten sukupuolielinten silpomisen torjuntaa koskevasta valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä. Päätimme olla tukematta muiden muassa oman ryhmämme täällä parlamentissa esittämää vaihtoehtoista päätöslauselmaa, joka lopulta sai enemmistön äänet. Syy päätökseemme on se, että katsomme alkuperäisen mietinnön olevan parempi. Vaihtoehtoiseen päätöslauselmaan sisältyy teksti, joka koskee naisten sukupuolielinten silpomisuhan vuoksi turvapaikan saaneiden naisten säännöllisiä lääkärintarkastuksia koskevasta vaatimuksesta. Tekstin tarkoituksena on estää naisten sukupuolielinten silpominen EU:ssa. Katsomme kuitenkin, että toimenpide loukkaa yksityisyyttä ja menee liian pitkälle, ja siitä aiheutuu valmiiksi herkille nuorille naisille taakka, jota ei voida hyväksyä. Lääkäriissä käynnin on perustuttava vapaaehtoisuuteen. Olemme näin ollen päättäneet olla tukematta vaihtoehtoista päätöslauselmaa.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Euroopan parlamentin naisten sukupuolielinten silpomisen torjuntaa koskevan päätöslauselmaehdotuksen puolesta. Sukupuolielinten silpominen aiheuttaa erittäin vakavia ja peruuttamattomia vammoja naisten ja tyttöjen psyykkiselle ja fyysiselle hyvinvoinnille ja on myös perusihmisoikeuksiin kohdistuva rikkomus. Sen aiheuttamien peruuttamattomien vammojen vuoksi yhteiskunnan on katsottava naisten sukupuolielinten silpominen hyvin vakavaksi rikokseksi, jota on torjuttava määrätietoisesti.

On arvioitu, että Euroopassa noin 500 000 naista on joutunut tämän rikoksen uhriksi, joten on tärkeää, että Euroopan komissio ja jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä nykyisen lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi, jotta naisten sukupuolielinten silpominen voidaan ehkäistä ja lakkauttaa Euroopan unionissa.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Naisten sukupuolielinten silpominen on julma ja epäinhimillinen tapa, eikä sille ole sijaa nykyaikaisessa yhteiskunnassa. Koska Junilistan ei katso EU:n olevan pelkkä lisäkasvua ja kauppaa koskeva yhteistyön muoto vaan myös foorumi, joka vaalii yhteisiä perustavaa laatua olevia ihmisoikeuksia, päätimme äänestää mietinnön puolesta.

Vastustamme kuitenkin syvästi useita liian pitkälle meneviä sanamuotoja, jotka koskevat jäsenvaltioiden rikosoikeutta. Yhteiskunnan toiminnan ylläpitämiseen tähtäävästä lainsäädännöstä vastaavat ja päättävät kansallisesti valitut parlamentit, ei Euroopan parlamentti.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Äänestin tänään jäsen Muscardinin EU:ssa harjoitetun naisten sukupuolielinten silpomisen torjunnasta laatimaa valiokunta-aloitteista mietintöä A6-0054/2009 vastaan. Mietinnössä käsitellään hyvin vakavaa ongelmaa ja tehdään selväksi tarve toimenpiteisiin sen torjumiseksi. Olen tyytyväinen jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön tällä alalla.

Päätin kuitenkin äänestää sitä vastaan, koska katson, että terveydenhuollon on oltava vapaaehtoista. Vastustan naisten sukupuolielinten silpomisuhan vuoksi turvapaikan saaneiden tyttöjen ja naisten säännöllisiä ehkäiseviä lääkärintarkastuksia, sillä katson ne syrjiviksi ja yksityisyyttä loukkaaviksi.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestän jäsen Muscardinin naisten sukupuolielinten silpomisen torjuntaa koskevan mietinnön puolesta. Yli puoli miljoonaa naista on kokenut tämän kammottavan rituaalin, joka on kiellettävä kerta kaikkiaan, ja syylliset on saatava oikeuteen. Aiempia toimenpiteitä ja päätöksiä on yhdistettävä ja laajennettava. Tarvitaan kattavat strategiat ja toimintasuunnitelmat, jotta voimme suojella naisia muinaisaikaiselta ympärileikkausperinteeltä.

Komission on neuvotteluissa kolmansien maiden kanssa pyrittävä edelleen sisällyttämään naisten sukupuolielinten silpomisen kieltävä lauseke, ja on oltava mahdollista saattaa oikeuteen kuka tahansa naisten ympärileikkaukseen syyllistynyt missä tahansa EU:n jäsenvaltiossa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Muscardinin naisten sukupuolielinten silpomisen torjuntaa EU:ssa koskevan mietinnön puolesta.

Katson tällaiset käytännöt hirvittäviksi koskemattomuutta loukkaaviksi ihmisoikeusrikkoksiksi. Olen tämän vuoksi samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että tarvitaan järkevä strategia naisten sukupuolielinten silpomisen torjumiseksi ja lakkauttamiseksi.

Lydia Schenardi (NI), kirjallinen. – (FR) Tietenkin me tuemme tätä rohkeaa mietintöä, jossa tarkastellaan vanhentuneita käytäntöjä, jotka leviävät kaikkialle Eurooppaan maahanmuuton myötä.

Ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen mukaan tällaisten käytäntöjen jatkumista Euroopassa ja kaikkialla maailmassa ei voida enää hyväksyä.

Maailman terveysjärjestön mukaan 100–140 miljoonaa naista ja nuorta tyttöä maailmassa on joutunut sukupuolielinten silpomisen uhreiksi, ja vuosittain 2–3 miljoonaa naista on vaarassa kokea tämän vakavasti toimintakyvyttömäksi tekevän käytännön.

Meidän ei pidä unohtaa, että käytännöt perustuvat alkujaan sukupuolten eriarvoisuuteen, epätasapainoisiin valtasuhteisiin sekä sosiaalisiin ja perheisiin liittyviin paineisiin perustuviin sosiaalisiin rakenteisiin ja että kyse on perusoikeuksien rikkomisesta, joka aiheuttaa vakavia ja korjaamattomia vaurioita.

Meidän on tuomittava tällaiset käytännöt kokonaan ja rangaistava niistä. Maahanmuuttajaväestön on noudatettava lainsäädäntöämme ja yksilönsuojaamme, eivätkä he saa tuoda mukanaan tällaisia tuomittavia ja barbaarisia käytäntöjä.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Naisten sukupuolielinten silpominen on käytäntö, joka kaikkien jäsenvaltioiden on tuomittava. Kyse on naisten perusoikeuksien rikkomisesta, erityisesti naisten koskemattomuutta, seksuaali- ja lisääntymisoikeuksia vastaan. En kuitenkaan tue täysin kaikkia Muscardinin mietinnön näkökohtia, kuten sellaisten vanhempien uskottavuuden kyseenalaistavia sanamuotoja, jotka anovat turvapaikkaa sen perusteella, että ovat kieltäytyneet lapsensa sukupuolielinten silpomisesta. En näe syytä epäillä näillä perusteilla turvapaikkaa hakevia ihmisiä. Toinen mietinnön kohta, jota en tue, koskee naisten sukupuolielinten silpomisuhan vuoksi kotimaassaan turvapaikan EU:ssa saaneiden tyttöjen ja naisten säännöllisiä ehkäiseviä terveystarkastuksia koskevaa ehdotusta. Katson käytännön näitä naisia ja tyttöjä syrjiväksi. Jos henkilölle myönnetään turvapaikka jäsenvaltiossa, hänellä on oltava samat oikeudet ja velvoitteet kuin valtion muilla kansalaisilla.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Naisten sukupuolielinten silpominen on käytäntö, joka kaikkien jäsenvaltioiden on tuomittava. Kyse on naisten perusoikeuksien rikkomisesta, erityisesti naisten koskemattomuutta, seksuaali- ja lisääntymisoikeuksia vastaan.

En kuitenkaan tue täysin kaikkia Muscardinin mietinnön näkökohtia, kuten sellaisten vanhempien uskottavuuden kyseenalaistavia sanamuotoja, jotka anovat turvapaikkaa sen perusteella, että ovat kieltäytyneet lapsensa sukupuolielinten silpomisesta. En näe syytä epäillä näillä perusteilla turvapaikkaa hakevia ihmisiä.

Toinen mietinnön kohta, jota en tue, koskee naisten sukupuolielinten silpomisuhan vuoksi kotimaassaan turvapaikan EU:ssa saaneiden tyttöjen ja naisten säännöllisiä ehkäiseviä terveystarkastuksia koskevaa ehdotusta. Katson käytännön näitä naisia ja tyttöjä syrjiväksi. Jos henkilölle myönnetään turvapaikka jäsenvaltiossa, hänellä on oltava samat oikeudet ja velvoitteet kuin valtion muilla kansalaisilla.

Frank Vanhecke (NI), kirjallinen. – (NL) Tuin jäsen Muscardinin mietintöä, tai pikemminkin tarkistettua tekstiä kokonaisuudessaan, sillä luonnollisesti ajatteleva ihminen ei voi olla muuta kuin täynnä inhoa kuullessaan naisten ja tyttöjen sukupuolielinten kammottavasta silpomisesta takapajuisissa kulttuureissa ja uskonnoissa – ja käytän termiä täysin vailla kunnioitusta.

Minusta on valitettavaa, että tavanomainen koodisana ”lisääntymisoikeudet” on taas heitetty tähän sekaan, vaikka se ei itse asiassa ole asianmukaista ja auttaa kenties ainoastaan saamaan poliittisesti korrektin vasemmiston mukaan. Minulle on edelleen mysteeri, mitä tekemistä aborttioikeudella on barbaarisen sukupuolielinten silpomisen torjunnan kanssa.

Olisi parempi tässä yhteydessä esimerkiksi kysyä itseltämme sitä, kunnioittaako islam asianmukaisesti miesten ja naisten perustavaa laatua olevaa tasa-arvoa, ja jos näin ei ole, onko islamille sitten sijaa meidän Euroopassamme.

Anders Wijkman (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Alkuperäinen valiokunta-aloitteinen mietintö naisten sukupuolielinten silpomisen torjunnasta oli oikein hyvä, mutta äänestyksessä hyväksytty tarkistettu versio sisältää virkkeen, jossa kirjoittajat haluavat tuoda ilmi toiveensa, että naisten, joille on myönnetty turvapaikka EU:ssa sukupuolielinten silpomisuhan takia, olisi ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä käytävä säännöllisin väliajoin lääkärin suorittamassa tarkastuksessa. Tämän tarkoituksena on estää naisten sukupuolielinten silpomista vastaanottavassa EU:n jäsenvaltiossa. Minusta pakolliset lääkärintarkastukset ovat valtava yksityisyyteen kohdistuva loukkaus. Lääkäriissä käynnin on perustuttava vapaaehtoisuuteen. Pakottamista on aivan mahdotonta hyväksyä tässä tilanteessa. Tämän vuoksi äänestin tarkistettua versiota vastaan.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Olen tehnyt erityisesti töitä, jotta johtamani valiokunta voisi täydentää työtä, joka johtaisi päätöslauselman hyväksymiseen. Aihe on kieltämättä merkittävä.

Naisten sukupuolielinten silpominen aiheuttaa vakavia ja korjaamattomia vaurioita naisten ja tyttöjen fyysiselle ja henkiselle terveydelle, se on vastoin heidän ihmisoikeuksiaan ja rikkoo heidän koskemattomuuttaan. Joissain tapauksissa seuraukset ovat kohtalokkaita.

Mietinnössä Euroopan parlamentti kehottaa jäsenvaltioita luomaan valtiollisten ohjelmien ja sosiaalisten palvelujen avulla alaikäisten suojelua varten tarkoitetun ehkäisevän strategian, joka ei stigmatisoi maahanmuuttajayhteisöjä ja jolla pyritään sekä estämään nämä käytännöt että auttamaan niiden kohteeksi joutuneita uhreja. Lisäksi siinä kehoitetaan jäsenvaltioita tutkimaan, voisiko sukupuolielinten silpomisen uhka tai riski muodostaa viranomaisille oikeuden puuttua asiaan lastensuojelusäädösten nojalla.

Jäsenvaltioita kehoitetaan laatimaan terveydenhoitohenkilöstölle, opettajille ja sosiaalityöntekijöille ohjeita, joilla pyritään tiedottamaan ja kertomaan vanhemmille kunnioittavasti ja tarvittaessa tulkin avulla naisten sukupuolielinten silpomisen aiheuttamista valtavista vaaroista.

Päätöslauselmassa kuitenkin vaaditaan myös tukemaan seksuaali- ja lisääntymisterveyttä. Tätä käsitettä ei kuitenkaan ole koskaan määritetty WHO:ssa tai yhteisön lainsäädännössä. Sen vuoksi jotkut ryhmät hyödyntävät sitä abortin tukemiseen.

Olen pahoillani, mutta äänestin tyhjää tästä syystä.

– **Mietintö: Vasco Graça Moura (A6-0092/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Olen puhunut useaan otteeseen monikielisyyden puolesta, joten uskon kantani olevan melko selvä.

Euroopan unionin kielellinen ja kulttuurinen moninaisuus on valtava kilpailuetu. Minusta on tärkeää edistää kielten opetuksen sekä kulttuuri- ja opiskelijavaihdon käytännön ohjelmia EU:ssa ja sen ulkopuolella, ja tämän vuoksi tuin Erasmus Mundus -ohjelmaa. Monikielisyys on oleellinen osa tehokasta viestintää ja tapa edistää yksilöiden välistä ymmärrystä ja siten monimuotoisuuden ja vähemmistöjen hyväksymistä.

Liikkuvuuden, maahanmuuton ja globalisaation lisääntyessä kielellisellä ja kulttuurisella monimuotoisuudella on tiedotuksen runsauden vuoksi merkittävä vaikutus Euroopan unionin kansalaisten jokapäiväiseen elämään.

Laajan kielitaidon hankkimisella on mitä suurin merkitys kaikille EU:n kansalaisille, sillä sen avulla kansalaiset voivat hyödyntää täysivaltaisesti EU:n vapaaseen liikkumiseen ja suhteisiin kolmansien maiden kanssa liittyvät taloudelliset, sosiaaliset ja kulttuurilliset edut. Itse asiassa kieli on ratkaiseva tekijä sosiaalisessa osallisuudessa.

Euroopan kielellisellä monimuotoisuudella on suuri kulttuurinen merkitys ja olisi väärin, että Euroopan unioni kiinnittyisi yhteen ainoaan pääkieleen.

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Euroopan unionin monikielisyys on suuri etu yhteyksissä kolmansiin maihin. Se voi tarjota meille merkittävän kilpailuedun, joten kielenopetus- sekä opiskelija- ja kulttuurivaihto-ohjelmia on tuettava, mutta ei pelkästään suurilla kaupunkialueilla, joilla näihin pääsy jo on helpompaa.

Tällaisen politiikan yhteydessä meidän on muistettava, että yhdistyneetkin eurooppalaiset ovat ensisijaisesti omien valtioidensa kansalaisia. On pidettävä huolta siitä, että he voivat identifioitua omaan kieleensä. Tätäkin käsitellään jäsen Mouran mietinnössä.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Euroopan unioni käyttää vuosittain valtavia määriä veronmaksajien rahoja monikielisuuden nimissä. Organisaatioksi, joka pyrkii poistamaan kansakuntien ja kansojen välisiä eroja, EU pitää kielellistä nationalismia kovin tärkeänä. Yksi esimerkki tästä on irlantilaisille nationalisteille annettu myönnytys, kun gaelin kielestä tehtiin yksi EU:n virallisista kielistä.

Väärin johdettuun monikielisyyspolitiikkaan liittyvät kustannukset ja byrokratia vain lisääntyvät, kun EU laajenee. Vaalipiirissäni ollaan aiheellisesti huolestuneita siitä, mikä nähdään siellä syrjiväksi julkisten varojen käytöksi sellaiseen politiikkaan, josta on vain vähän käytännön hyötyä poliittisen silmälumeen lisäksi.

Vaikka englannista on tullut Euroopan parlamentin yhteinen kieli, epäröisin sen asettamista ainoaksi työkieleksi. Kun otetaan huomioon EU:n innokkuus yhdenmukaistamisessa, katson, että yhteinen kieli olisi luonnollinen askel kohti federalistista supervaltiota. Tämän vuoksi katson, että meillä on oltava muutama työkieli. Jos YK selviää kuudella kielellä noin 200 jäsenvaltion kanssa, olen varma, että EU:kin voisi vähentää virallisia kieliä.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Äänestin mietintöä vastaan, koska tietyt Flanderin vähemmistöryhmät voisivat käyttää sen säännöksiä epäasianmukaisesti. On varmasti merkittävää edistää erityisesti EU:n nuorten kielitaitoa kaikin mahdollisin tavoin, mutta tällainen politiikka ei saa toteutua paikallisen kansankielen oikeudellisen kunnioituksen kustannuksella. Ajattelen nyt esimerkiksi hollanninkieltä flaamilaisessa Brabantin maakunnassa Flanderissa. Kielellistä monimuotoisuutta käsittelevä eurooppalainen virasto voisi nopeasti muodostua ranskankielisen vähemmistön keinoksi kiertää hollanninkielien pakollista käyttöä Flandersissa. Menneisyys on osoittanut monta kertaa, kuinka vähän ”Eurooppa” ymmärtää jäsenvaltioiden erityistilanteita. Maahanmuuttajien ja vähemmistöjen on opittava ja käytettävä asuinalueensa kieltä. Se on todisteena kielellisestä moninaisuudesta, ei toisin päin.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin jäsen Graça Mouran mietintöä ”Monikielisyys: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus” koskevaa vaihtoehtoista päätöslauselmaehdotusta vastaan, sillä kun vanhemmilta poistetaan mahdollisuus valita virallinen kieli, joilla heidän lapsiaan koulutetaan valtioissa tai alueilla, joilla on useampi kuin yksi virallinen kieli tai alueellinen kieli, se on vastoin tiettyjä Euroopan parlamentin vaalimia periaatteita.

Vaihtoehtoisessa päätöslauselmaesityksessä ainoastaan viitataan tarpeeseen kiinnittää erityistä huomiota oppilaisiin, joita ei voida kouluttaa näiden äidinkielellä. Tämä merkitsee äidinkielen opetuksen ratkaisevan merkityksen perusperiaatteen väheksymistä, vaikka se on edellytys menestyksekkääseen koulutukseen yleensä sekä vieraitten kielten oppimisessa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Yleisesti ottaen tämä on myönteinen asiakirja, jossa esitetään oletuksia ja suosituksia, joita voimme tukea. Suurin ongelma onkin, voidaanko se panna täytäntöön, sillä nyt on tehtävä paljon sen saavuttamiseksi, mikä asiakirjassa katsotaan olennaiseksi, ottaen huomioon Euroopan unionin valitseman poliittisen suunnan.

Joidenkin tarkasteltujen seikkojen osalta, kuten tiettyjen eurooppalaisten kielten ylivalta muiden kielten vahingoksi, lähdemme selvästi kielteisestä kannasta. Tämän osalta haluamme korostaa kielellistä ja kulttuurista eristystä, johon tietyt kansalliset politiikat ovat asettaneet eräät Euroopan etniset ryhmät, mistä on seurannut merkittävää syrjintää. Kyseessä on Euroopan kansojen erityinen kulttuuriperintö ja sen menestyksellään siirtäminen tuleville sukupolville.

Haluamme myös korostaa opettajien, kääntäjien ja tulkkien aseman merkitystä, sillä näiden ammattilaisten työ on ratkaisevan tärkeää Euroopan unionissa puhuttujen kielten opetuksen, levittämisen ja vastavuoroisen ymmärtämisen kannalta.

Pahoittelemme tämän vuoksi sitä, että vaihtoehtoinen päätöslauselmaesitys hyväksyttiin, sillä se vesittää tiettyjä Graça Mouran mietintöön sisältyneitä näkökohtia, erityisesti äidinkielen suojelamisen ja vanhempien oikeuden valita virallinen kieli, jolla heidän lapsilleen annetaan opetusta maissa, joissa on yksi tai useampia virallisia tai alueellisia kieliä.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Junilistan katsoo, että kulttuuriasioiden on kuuluttava jäsenvaltioiden poliittiseen toimivaltaan.

Tämä mietintö ei liity lainsäädäntömenettelyyn eikä se edusta muuta kuin Euroopan parlamentin federalistisen enemmistön mielipidettä, jonka mukaan EU:n on lisättävä entisestään sekaantumistaan kulttuurialaan.

Kuten tavallista, Euroopan parlamentin kulttuuri- ja koulutusvaliokunta vaatii uusia kalliita ohjelmia ja virastoja EU:n tasolle. Me Junilistanin edustajat emme usko monivuotisella ohjelmalla tai kielellistä monimuotoisuutta ja kielten oppimista käsittelevällä eurooppalaisella virastolla EU:n tasolla olevan mitään merkitystä Euroopan noin 500 miljoonalle asukkaalle, paitsi että se aiheuttaa lisätaakan veronmaksajille.

Emme myöskään usko kielten oppimisen hyötyjä koskevien komission tiedotus- ja valituskampanjoiden vaikutuksiin todellisessa elämässä. On jäsenvaltioiden tehtävä motivoida kansalaisiaan kielten oppimiseen koulutuspolitiikkansa avulla. Tämä ei kuulu EU:lle.

Tämän vuoksi äänestimme mietintöä vastaan.

Adrian Manole (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Eurooppa elää nyt uudessa globalisaation, lisääntyneen liikkuvuuden ja kasvavan maahanmuuton maailmassa, jossa alueet uudistuvat ja raja-alueiden merkitys korostuu. Tämän vuoksi monikielisyyden on tarjottava uusia ratkaisuja Euroopan kansalaisille ja yhteiskunnallemme.

Onnittelen esittelijää hänen mietinnöstään. Toivon myös, että esittämämme tarkistukset takaavat kielten vastavuoroisen kunnioituksen, myös kansallisten vähemmistöjen ja maahanmuuttajien kielten, sillä elävä kieliperintömme on aarre: voimavara, jota on vaalittava.

Kieli edustaa meistä jokaiselle välittömintä kulttuurimme ilmausta. Oppimalla muita kieliä me siis löydämme uusia kulttuureja, arvoja, periaatteita ja asenteita. Voimme löytää Euroopassa meille yhteiset arvot. Avoimuus vuoropuhelulle on olennainen osa Euroopan kansalaisuuttamme ja syy siihen, miksi kielet ovat niin olennainen tekijä siinä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Toisaalta monen miljoonan euron EU:n kieltenopetus- ja vaihto-ohjelmat edistävät monikielisyyttä ja korostavat internet-sivustollaan monikielisyyden merkitystä ratkaisevana tekijänä EU:n avoimuuden, legitimiin ja tehokkuuden lisäämisessä. Toisaalta EU ei itse noudata näitä periaatteita. Jopa nykyisen puheenjohtajavaltion verkkosivuilla ei oteta mitenkään huomioon sitä, että saksan kieli – jota puhuu äidinkielenään 18 prosenttia EU:n kansalaisista – on eniten puhuttu äidinkieli unionissa ja että sen lisäksi 14 prosenttia EU:n kansalaisista hallitsee sitä vieraana kielenä.

Tässä on hukattu EU:n mahdollisuus lähentyä kansalaisiaan. Käytännössä kolmen työkielen, saksan, englannin ja ranskan avulla olisi mahdollista saavuttaa väestön enemmistö. Koska esittelijä on ilmeisesti päättänyt samaan johtopäätökseen, äänestin mietinnön puolesta.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Tämä mietintö osoittaa jälleen työjärjestyksen 45 artiklan 2 kohdan vakavat puutteet. Tarkistukseen ja ylimääräiseen ehdotukseen perustuvalla uudella mietinnöllä voidaan muuttaa valiokunnassa hyväksytty esittelijän alkuperäistä mietintöä. Ehdottajat sieppaavat mietinnön ja sisällyttävät siihen uusia kohtia, mihin esittelijällä ei ole mitään sanottavaa. Sitten valiokunnassa hyväksytyn vaihtoehdon muodossa hyväksytty mietintö korvataan uudella tekstillä. Minusta tämä menettely on hyvin epäreilu esittelijää kohtaan. Toivon parlamentin lähitulevaisuudessa arvioivan uudelleen tätä menettelyä ja valitsevan oikeudenmukaisemman ratkaisun.

Minusta jäsen Graça Mouran mietintö oli hyvin tasapainoinen, joten en äänestänyt PSE-, ALDE- ja Verts/ALE-ryhmän vaihtoehtoisen ehdotuksen puolesta. Koska ehdotus hyväksyttiin, alkuperäisestä mietinnöstä ei äänestetty. Olen samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että kielellinen ja kulttuurinen monimuotoisuus vaikuttavat merkittävästi tavalla kansalaisten jokapäiväiseen elämään. Se on EU:lle mahtava

lisäetu, ja meidän on tuettava kieltenopetuksen ja koulu- ja kulttuurivaihdon ohjelmia, jotka ulottuvat myös EU:n ulkopuolelle.

Opettajien vaihto-ohjelmat kaikilla koulutustasoilla, joilla pyritään harjoittelemaan eri aiheiden opetusta vieraalla kielellä auttavat valmistamaan opettajia, jotka voivat sitten siirtää kielitaitoaan oppilaille ja opiskelijoille kotimaassaan. Haluan kehottaa jäsenvaltioita jatkuvasti keskittymään vieraiden kielten opettajien koulutukseen ja samalla varmistamaan, että nämä saavat riittävän taloudellisen korvauksen.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjallinen. – (PL) Monikielisyys ja sen säilyttäminen on yksi yhteisön suurimmista haasteista. Monikielisyyspolitiikan vaikutukset ovat kauaskantoisia ja itsestään selviä, mutta väärin sovellettuna sen tulokset voivat olla mitättömiä.

Yksi Euroopan hyvistä puolista on sen monikulttuurinen luonne, joka ilmenee myös monikielisyynä. Samalla se on myös yhteinen velvoite, joka perustuu vaikeaan tarpeeseen muokata monikulttuurisuus selkeäksi voimaksi, joka yhdistää yhteisöä, jolla on myös vaikutusta yli rajojen ja joka takaa Euroopalle sille kuuluvan aseman maailmassa. Panokset ovat siis suuria. Huono monikielisyyspolitiikka perustuu yhden tai useamman kielen suosimiseen ja muiden kielten tuomitsemiseen marginaaliin kaikilla julkisen toiminnan aloilla. Lainsäädäntönsä ja toimielintensä avulla Euroopan unionilla on mahtavat mahdollisuudet harjoittaa hyvää kielipolitiikkaa. Tämä tekee siitä sitäkin vastuullisemman.

Jäsen Graça Mouran mietinnöllä ei ratkaista kaikkia niitä ongelmia, joita liittyy yksittäisten eurooppalaisten kielten oikeuteen rinnakkaiseloon ja siitä seuraaviin etuoikeuksiin. Virallisten kielten lisäksi Euroopassa on myös valtava määrä muita puhuttuja kieliä, joita uhkaa eristeinen kuihtuminen. Hyvään monikielisyyspolitiikkaan sisältyisi näiden kielen suojeleminen. Mietinnössä kuitenkin keskitytään enemmän virallisten kielten oppimiseen kuin monikielisuuden ajatuksen täytäntöönpanoon. Tässä asiassa tarvitaan järkevää ja luonteeltaan kehittyvää politiikkaa, ja katson, että tämänsuuntainen mietintö olisi hyväksyttävä.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Monikielisyysasia on hyvin merkittävä yhteisössä. Tästä syystä olen osallistunut useisiin aloitteisiin, joilla pyritään edistämään monikielisuuden kunnioittamista ja varmistamaan se. Se Eurooppa, johon uskon, on kielellisen moninaisuuden Eurooppa. Näistä syistä kannatin jäsen Graça Mouran alkuperäistä mietintöä. Esittelijän tavoin en kuitenkaan voi hyväksyä sitä, että hyvää ajatusta kielellisen moninaisuuden sekä yksilön ja perheen vapauden kunnioittamisesta voidaan käyttää tai on käytettävä äärinationalismin aseena. Tämän ei pidä eikä se saa olla keskustelumme luonne.

Tässä tapauksessa monikielisyyttä on edistettävä Euroopan kielellisen ja kulttuurisen moninaisuuden kunnioituksen ajatuksena. Tämä ei kuitenkaan ole oikea aika eikä paikka toisenlaiselle taistelulle, varsinkaan sellaiselle, joka torjuu toissijaisuuden ja vapauden.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Graça Mouran monikielisyyttä Euroopan voimavarana ja yhteisenä sitoumuksena käsittelevän mietinnön puolesta.

Yliopiston luennoijana kannatan erityisen vahvasti ehdotusta edistää kieltenopetus- ja vaihto-ohjelmia niin koulutuksen kuin kulttuurinkin aloilla, tunnettujen nuorten liikkuvuutta koskevien ohjelmien tavoin. Komission koulutuksen ja kulttuurin pääosaston suunnitelmat tuovat merkittävää lisäarvoa opiskelijoiden koulutuskokemuksiin ja edistävät näin osaltaan EU:n muodostumista tietoon perustuvaksi yhteiskunnaksi.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Euroopan parlamentin päätöslauselmaluonnoksen ”Monikielisyys: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus” (2008/2225(INI)) puolesta, koska katson Euroopan unionin kulttuurien ja kielellisen moninaisuuden aarteeksi, joka edistää osaltaan tehokkaasti ”yhtenäisyyttä moninaisuudessa”. Katson myös, että koulu- ja kulttuurivaihto sekä vieraiden kielten opetusohjelmat niin EU:ssa kuin sen ulkopuolellakin ovat hyödyllisiä ja siksi kannatettavia.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Monikielisyys on epäilemättä yksi yhdentyneen Euroopan suurista eduista. Kielitaidon hankkimisen on oltava keskeinen tekijä pätevyyden kehittämisessä, paremman työpaikan löytämisessä ja uusien henkilökohtaisten yhteyksien luomisessa. Kielitieteilijöiden vuotuisten tutkimusten mukaan monikieliset ihmiset ovat kyvykkäämpiä, mielikuvituksekkaita ja ajattelultaan monipuolisempia kuin yksikieliset ihmiset. He ovat myös luovempia ja laajakatseisempia. En mainitse itsestään selvää etua, jota on siitä, että kykenee kommunikoimaan suuremman ihmismäärän kanssa, jolla voi olla eri kulttuurista tai kansallisuudesta johtuen täysin erilainen ajattelutapa.

Nämä monikielisuuden edut osoittavat, että meidän kaikkien on katsottava kielten oppiminen painopistealaksi. Tämän vuoksi on hyvin tärkeää, että jokaisella yhteisön kansalaisella on yhtäläinen pääsy kieltenopetukseen. Tuen tämän vuoksi kaikkia komission toimia vieraiden kielten oppimisen sekä kieltenopetusmenetelmien

ja -ohjelmien tutkimiseksi ja arvioimiseksi. Katson, että tällä pyritään yhdenmukaistamaan tulevaisuudessa vieraiden kielten oppimista kaikkialla Euroopassa, ja tällä lisätään kielitaitoa, mikä lopulta on havaittavissa hyvin pätevien yhteisön kansalaisten suuressa määrässä.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Monikielisyys on Euroopan parlamentin suuri voimavara. Maailman ainoana parlamenttina, jossa käännetään simultaanisti 23 eri kielelle, meidän on tehtävä kaikkemme työmme tämän ainutlaatuisen piirteen säilyttämiseksi. Kaikkien EU:n kansalaisten on voitava lukea EU:n toimielinten toiminnasta omalla kielellään, ja jäsenvaltioiden on tehtävä kaikkensa tarjotakseen kaikille EU:n kansalaisille mahdollisuus oppia muita EU:n kieliä.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Kannatan vankasti Euroopan unionin monikielisyyttä. Euroopan monikielisyys korostaa sen kulttuurista pluralismia, joka todistaa sen ainutlaatuisuutta. Yhdentyneen Euroopan kansalaisten kielitaitoa on laajennettava jatkuvasti. Monikielisyys on olennainen tekijä Euroopan yhdentymisessä, joka antaa EU:n kansalaisille vapauden valita asuinpaikkansa ja työpaikkansa. Samalla on korostettava äidinkielen merkitystä välineenä asianmukaisen koulutuksen ja ammatillisen pätevyyden hankkimisessa.

Meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota tarpeeseen lisätä jatkuvasti vieraiden kielten opettajien ammattitaitoa ja otettava käyttöön uusia opetusmenetelmiä. Esittelijä korostaa, että on tärkeää tarjota apua vieraiden kielten oppimisessa kansalaisille, jotka haluavat oppia itse, ja tuo samalla esiin vanhempien ihmisten vieraiden kielten oppimisen merkityksen. Katson esittelijän tavoin, että on tärkeää tukea kansalaisia vieraiden kielten oppimisessa ja että on kiinnitettävä erityistä huomiota epäsuotuisassa tilanteessa oleviin kansalaisiin. Uskon kielten oppimisen torjuvan syrjintää ja tukevan yhdentyneen Euroopan valtioiden yhdentymistä.

Tuen täysin Euroopan parlamentin Euroopan monikielisyyttä koskevia vaatimuksia.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Monikielisyyttä koskeva päätöslauselma on Euroopalle voimavara ja merkittävä askel kohti koulutettua Eurooppaa, sillä siinä vaaditaan EU:n virallisten kielten yhtäläisen arvon tunnustamista kaikilla julkisen elämän aloilla. Olen vahvasti sitä mieltä, että Euroopan kielellinen monimuotoisuus on merkittävä kulttuurinen voimavara. Olisi väärin, jos EU:ssa rajoituttaisiin vain yhteen kieleen.

Päätöslauselmassa mainitaan monikielisyyden merkitys, joka pätee niin taloudellisella ja sosiaalisella alalla kuin myös kulttuuristen ja tieteellisten tulosten ja niiden edistämisen aloilla, sekä kaunokirjallisten ja teknisten käännösten merkitys EU:n pitkän ajanjakson kehityksen kannalta.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä kielillä on myös merkittävä asema identiteetin muodostamisessa ja vahvistamisessa.

Monikielisyys on useille aloille haarautuva ala. Sillä on valtava vaikutus Euroopan kansalaisten elämään. Jäsenvaltiot haastetaan sisällyttämään monikielisyys sekä koulutukseen että myös tulevaisuuden politiikkaan.

Arvostan sitä, että päätöslauselmassa suositellaan EU:n toisen virallisen kielten opintoja viranomaisille, jotka ovat työssään tekemisissä toisen jäsenvaltion kansalaisten kanssa.

EU:n toimielimillä on ratkaiseva tehtävä kielten tasa-arvon periaatteen noudattamisen varmistamisessa niin jäsenvaltioiden ja yksittäisten EU:n toimielinten osalta kuin EU:n kansalaisten suhteissa kotimaansa toimielimiin, yhteisön elimiin ja kansainvälisiin elimiin.

Tuin päätöslauselmaa, onnittelen esittelijää ja olen ylpeä siitä, että olin ensimmäinen slovakialainen parlamentin jäsen, joka käynnisti monikielisyyskeskustelun toimielimissä kirjallisella lausumalla.

– **Mietintö: Lambert van Nistelrooij (A6-0083/2009)**

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin jäsen van Nistelrooij'n mietinnön puolesta, koska alueellinen koheesio on tärkeää sen varmistamisessa, että Euroopan unioni edelleen kulkee kestävän ja yhtenäisen kehityksen tietä muuttaen alueellista koheesiotaan ja moninaisuuttaan voimavaraksi.

Vihreä kirja on merkittävä askel eteenpäin alueellisen koheesion ja unionin jaetun vastuun kehityksessä. Siinä rohkaistaan myös laajaan keskusteluun aiheesta yhteisön toimielinten, kansallisten ja paikallisten viranomaisten, talouskumppanien ja työmarkkinaosapuolten sekä muiden Euroopan yhdentymiseen ja alueelliseen kehittämiseen osallistuvien toimijoiden kesken.

Myönteisimpiä näkökohtia ovat Euroopan alueen ja sen moninaisuuden mahdollisuuksien arvostus sekä kolme avainkäsitettä jokaisen alueen entistä tasapainoisemman ja sopusointuisen kehityksen kannalta: väestötiheyden vaihteluun liittyvien kielteisten vaikutusten vähentäminen, alueiden väliset yhteydet välimatkojen poistamiseksi ja yhteistyö jakautumisen välttämiseksi.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), kirjallinen. – (PT) Onnittelten jäsen van Nistelrooij'ta hänen mietintönsä johdosta ja kiitän erityisesti hänen halukkuuttaan ottaa mukaan hänen mietintöluonnokseensa esitetyt erilaiset tarkistukset.

Tuen täysin tätä mietintöä.

Olen täysin samaa mieltä alueellista koheesiota koskevan keskustelun liittämisestä laajempaan keskusteluun EU:n koheesiopolitiikan tulevaisuudesta, koska viimeksi mainitun uudistukseen on sisällyttävä ensin mainitussa tehtävät johtopäätökset.

Olen samaa mieltä mietinnössä esitetystä vihreän kirjan arvioinnista sekä alueellisen koheesion käsitteen analyysistä, ja kannatan tulevaa alueellista koheesiota koskevia suosituksia, joista mainitsen erityisesti seuraavat:

- alueellisen koheesion määrittely,
- alueellista koheesiota koskevan valkoisen kirjan julkaiseminen,
- Euroopan eri alueiden välisen yhteistyötä koskevan tavoitteen vahvistaminen,
- alueellisen koheesion integroiminen yhteisön kaikkien politiikanalojen kehittämiseen,
- laadullisten indikaattoreiden kehittäminen,
- yhteisön politiikanalojen alueellisten vaikutusten arviointi sekä ehdotukset siitä, kuinka voidaan luoda synergiaa alueellisen ja alakohtaisen politiikan välille,
- kattavan Euroopan unionin strategian luominen koskemaan alueita, joilla on erityisiä maantieteellisiä piirteitä,
- kattavan järjestelmän kehittäminen asteittaisen siirtymäavun antamiseksi niin sanotuille siirtymäalueille sekä
- monitasoisen aluehallinnon kehittäminen.

Äänestin tämän vuoksi mietinnön puolesta.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Esittelijä toteaa mietinnössään, että koheesiopolitiikka on yksi EU:n menestyksekkäimmistä investoinneista. Tämä on hätkähdyttävä päätelmä, sillä niin äskettäin kuin viime vuoden marraskuussa Euroopan tilintarkastustuomioistuim vahvisti, että yhtätoista prosenttia EU:n koheesiopolitiikan puitteissa vuonna 2007 hyväksytyistä 42 miljardista eurosta ei olisi koskaan pitänyt maksaa.

Esittelijä vaikuttaa olevan täysin tietoinen tästä ja kehottaa 17 kohdassa aluepolitiikkaa koskevaan keskusteluun osallistuvia välttämään viittaamista ehdotetun politiikan vaikutuksiin talousarvioon ja talouteen: toisin sanoen, pidetään ne salassa.

EU:n koheesiopolitiikka on huonosti suunniteltu. Yhteiskunnallis-taloudelliselta kannalta, jolloin on otettava huomioon veronmaksajien rahat, se on täysi katastrofi. Junilistan äänestää luonnollisesti mietintöä vastaan kokonaisuudessaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Mitä merkitsee se, että Euroopan parlamentti hylkää ehdotuksemme päätöslauselmaksi EU:n tulevasta koheesiopolitiikasta? Ehdotuksissa korostettiin, että:

- rakennepolitiikan ensisijaisena ja päätavoitteena tulee olla todellisen lähentymisen edistäminen, joka tapahtuu toimimalla kustannusten uudelleenjaon välineenä vähiten kehittyneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja alueiden kannalta,
- tavoite pienentää vähiten kehittyneiden alueiden välimatkaa ei saa olla toissijainen alueelliselle koheesiolle,

- on löydettävä uusia yhteisön varoja uusia painopistealoja varten, varsinkin kun koheesiopolitiikan nykyiset määrärahat ovat riittämättömät todellisen lähentymisen tarpeisiin,
- taloudellisen ja sosiaalisen koheesion edistäminen edellyttää yhteisön talousarvion kasvattamista,
- maankäytön suunnittelu kuuluu kunkin jäsenvaltion vastuulle,
- on toteutettava toimenpiteitä niin kutsutun tilastovaikutuksen kumoamiseksi ja
- kilpailukyvyllä ei pidä korvata lähentymistä niissä jäsenvaltioissa ja niillä alueilla, jotka ovat jääneet jälkeen yhteiskunnallis-taloudellisessa kehityksessä eikä koheesiopolitiikkaa ja siihen liittyviä taloudellisia resursseja pidä alistaa Lissabonin strategiassa kannatetulle kilpailulle ja liberalisoinnille.

Yksi mahdollinen vastaus saattaa olla, että toivotettu koheesiopolitiikka itse asiassa on vähintäänkin vaarassa...

James Nicholson (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Alueellisen koheesion käsite tunnustetaan nyt yhtenä unionin keskeisenä tavoitteena sosiaalisen ja taloudellisen koheesion rinnalla.

Alueellisessa koheesiossa on kyse pääasiassa tasapainoisen kehityksen saavuttamisesta kaikkialla EU:ssa, ja tässä muodossa sen olisi oltava keskeinen tavoite kaikessa yhteisön politiikassa. Mietinnössä korostetaan sitä, että alueellinen koheesio on erityisen tärkeää vuoristoalueiden ja saarien kaltaisille maantieteellisesti epäedullisessa asemassa oleville alueille.

Komission on nyt laadittava lainsäädäntöpaketti, jossa esitetään alueellista koheesiota koskevia selkeitä säännöksiä ja poliittisia toimia sen saavuttamiseksi.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Alueellista koheesiota koskeva keskustelu on paljon enemmän kuin talousarvion keskustelu tai keskustelu yhteisön politiikasta. Se on keskustelu varsinaisen Eurooppa-ajatuksen yhden perustavaa laatua olevan käsitteen perusperiaatteista. Koheesiopolitiikan arviointi ja asianmukaisimpien ratkaisujen etsiminen 27 jäsenvaltioon laajentuneessa yhteisössä, joka käy parhaillaan läpi talouskriisiä, ansaitsee myöntymyksemme ja kiitoksemme. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että hyväksyisimme ja ylistäisimme Vihreän kirjan koko sisältöä.

Ottaen huomioon meille tärkeät kriteerit, arvioinnin kolme avainkäsitettä ovat oikeat. Ne ovat väestötiheyden vaihteluun liittyvien kielteisten vaikutusten vähentäminen, alueiden väliset yhteydet välimatkojen poistamiseksi ja yhteistyö jakautumisen välttämiseksi. Ottaen huomioon kysymyksen tarkan luonteen, tämä ei kuitenkaan saa johtaa siihen, että rakennetuki olisi riippuvaista alueen asukasmäärästä, pikemminkin päin vastoin. Alueellisen koheesion ajatuksen on perustuttava ajatukseen ihmisten hylkäämän alueen tekemisestä houkuttelevaksi ja elinkelpoiseksi. Tämä on yksi tavoitteistamme, ja siihen on pyrittävä selkeästi.

Koheesioajatus on periaatteessa solidaarisuusajatus, joka sitoo meitä kaikkia ja josta voimme kaikki hyötyä.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen van Nistelrooij'n alueellista koheesiota koskevasta vihreästä kirjasta ja koheesiopolitiikan tulevaa uudistusta koskevan keskustelun tilasta laatimaa mietintöä vastaan.

Syy tähän on erilainen näkemykseni alueellisesta koheesiosta, enkä tämän vuoksi katso voivani tukea esittelijän huomautuksia.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että meidän on määritettävä tarkemmin alueellisen koheesion periaate.

– Mietintö: Oldoich Vlasák (A6-0031/2009)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Vlasákin koheesiopolitiikan kaupunkiulottuvuudesta uudella ohjelmakaudella laatiman mietinnön puolesta. Asun Poznańissa, Wielkopolskan alueen pääkaupungissa. Näen lähes päivittäin kaupungin kehityksen myönteiset vaikutukset koko alueeseen. Voisin vaikka panna pääni peliin ja sanoa, että kauan kaivattu kaupunkialueiden ja aluekehityksen synergia on totta.

Kaupunkien kehittämisellä ei ole mitään tekemistä alueellisen keskusjohtoisuuden kanssa. Ne, jotka vastustavat suurten kaupunkien kehittämistä, ovat usein tietämättömiä näiden kaupunkien merkityksestä alueille, joilla ne sijaitsevat. Luoteestaan johtuen jotkut suurten kaupunkikeskusten toiminnot eivät ole siirrettävissä maaseutualueille. Kaupunkeja hallinnoivilla henkilöillä on erityinen vastuu. Heidän tehtävänsä, jotka koskevat

kaupunkisuunnittelua, työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua, kulttuuria ja koulutusta sekä riittävien tietoon perustuvien työpaikkojen luomista, ovat kaikki hyvin monimutkaisia. Joihinkin tehtäviin liittyy tiivis yhteistyö muiden paikallishallintojen kanssa toisilla tasoilla.

On myös tärkeää, ettei koheesiopolitiikan kaupunkiulottuvuus kilpaile maaseudun kehittämisen kanssa, vaan täydentää sitä. Niin maaseudun alueet kuin kaupunkialueetkin voivat ja niiden tulee kehittyä, ja Euroopan unioni tukee molempia prosesseja.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Vlasákin koheesiopolitiikan kaupunkiulottuvuudesta uudella ohjelmakaudella laatimaa mietintöä vastaan.

Vaikka ymmärränkin kestävä kaupunkikehityksen merkityksen, katson sen olevan vaikeaa saavuttaa ilman "kaupunkialueiden" yhteistä määritelmää.

Brian Simpson (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan mietintöä ja haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni tukeakseni näkemystä siitä, että koheesiopolitiikka tarvitsee yhdenmukaisen lähestymistavan.

Yhdentymisen on kuitenkin oltava etuja tuottava väline, ei mahdollisesti rajoittava toimenpide, ja tätä on seurattava huolellisesti.

Kaupunkialueiden koheesio on ratkaisevan tärkeää kestävä taloudellisen ja sosiaalisen edistymisen aikaansaajana. Tässä yhteydessä korostan liikenteen ja nykyaikaisen liikenneinfrastruktuurin ratkaisevaa merkitystä koheesiopolitiikalle kaupunkialueilla.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Koheesiopolitiikan kaupunkiulottuvuus on katsottava entistä merkittävämmäksi alaksi.

– Mietintö: Miroslav Mikolášik (A6-0108/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Mikolášikin mietintöä "Rakennerahastoasetuksen täytäntöönpano vuosina 2007–2013: kansallisia koheesiostategioita ja toimenpideohjelmia koskevien neuvottelujen tulokset" vastaan.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – Rakennerahastoasetuksen täytäntöönpanoa vuosina 2007–2013 on seurattava tiiviisti, jotta voidaan varmistaa veronmaksajien rahojen asianmukainen käyttö ja jotta voimme asianmukaisesti arvioida vuoden 2013 jälkeisiä ohjelmia.

– Mietintö: Zsolt László Becsey (A6-0041/2009)

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Pienillä yrityksillä on ratkaisevan tärkeä asema uusien työpaikkojen luomisessa Eurooppaan, ja meidän on helpotettava niiden toimintaa. Haluan korostaa, että tuen kaikkia aloitteita, joilla pyritään tukemaan pienyrityksiä EU:ssa ja auttamaan niitä, jotka haluavat työllistää itsensä.

Tuon jäsen Becseyn mietintöä, koska siinä esitetään myönteinen arvio mikroluottojen eurooppalaisesta kehittämisaloitteesta.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Mikroluottoja koskevan eurooppalaisen aloitteen menestys voisi vaikuttaa merkittävästi tarkistetun Lissabonin strategian kasvun ja työllisyyden tavoitteiden saavuttamiseen sekä innovatiivisen, luovan ja dynaamisen Euroopan talouden luomiseen. Pienet yritykset ovat välttämätön kasvun, työllisyyden, yrittäjyyteen liittyvän osaamisen, innovaatioiden ja yhtenäisyyden lähde EU:ssa. Mikroluotto voi ensinnäkin tukea yhtä Lissabonin strategian neljästä painopistealueesta, tarkkaan ottaen liiketoimintapotentiaalin vapauttamista edistämällä ihmisten sosiaalista ja taloudellista integroitumista itsenäisellä ammatinharjoittamisella. Vain siinä tapauksessa, että työllisyyden taso nousee huomattavasti, voidaan Lissabonin strategiaa pitää menestyksekkäänä. Mikroluottoja koskevan eurooppalaisen aloitteen tuloksen tulisi olla innovatiivinen ja keskittyä niihin kohderyhmiin, joihin ei tähän mennessä ole kiinnitetty riittävästi huomiota.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Mikroluottojen myöntämisen menestystä kehityksmaiden köyhyyden lievittämisessä, erityisesti Etelä-Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa, ei ole tähän mennessä voitu toistaa EU:ssa. Mikroluottojen tarve on kuitenkin suuri, erityisesti sellaisten henkilöiden keskuudessa, jotka eivät saa lainoja perinteiseltä pankkialalta. Mikroluottojen myöntäminen poikkeaa perinteisestä pankkitoiminnasta. Mikroluottojen myöntämisen taustalla on taloudellisten syiden tai voiton tavoittelun

lisäksi yhteenkuuluvuuden lisääminen pyrkimällä integroimaan yhteiskuntaan heikommassa asemassa olevat, jotka haluavat perustaa mikroyrityksen.

Mikroluottoja koskevan eurooppalaisen aloitteen menestys voisi helpottaa tarkistetun Lissabonin strategian kasvun ja työllisyyden tavoitteiden saavuttamisessa sekä innovatiivisen, luovan ja dynaamisen Euroopan talouden luomisessa. Mikroluotto voi tukea erityisesti liiketoimintapotentiaalin vapauttamista edistämällä ihmisten sosiaalista ja taloudellista integroitumista itsenäisellä ammatinharjoittamisella.

Tuen tämän vuoksi esittelijän ehdotusta, jossa tämä pyytää meitä mukauttamaan instituutioita, lainsäädäntöä ja kauppaa koskevia kansallisia puitteita, jotka ovat tarpeen mikroluottojen kehittämiseen soveltuvan toimintaympäristön kehittämiseksi ja luomaan yhdenmukaiset eurooppalaiset puitteet pankkialan ulkopuolella toimiville mikrorahoituslaitoksille.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Äänestin suosituksesta komissiolle mikroluottojen kehittämistä kasvun ja työllisyyden tukemiseksi koskevasta eurooppalaisesta aloitteesta laaditun mietinnön puolesta. Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että pienet yritykset ovat välttämätön kasvun, työllisyyden, yrittäjyyteen liittyvän osaamisen, innovaatioiden ja yhtenäisyyden lähde EU:ssa.

Meidän on korostettava sitä, että mikroluottoja myönnetään usein taloudellisten syiden ja voiton tavoittelun lisäksi yhteenkuuluvuuden lisäämiseen pyrkimällä integroimaan heikossa asemassa olevat (uudelleen) yhteiskuntaan.

Kannatan mietinnön hyväksymistä. Koska mikroluotot voivat osaltaan edistää liiketoimintapotentiaalin vapauttamista auttamalla ihmisiä työllistämään itsensä, katson, että menetelmä olisi tuotava EU:hun.

Jamila Madeira (PSE), kirjallinen. – (PT) Tämä mietintö on hyvin tärkeä sen työn yhteydessä, jota EU tekee koheesio- sekä kehitysyhteistyöpolitiikan aloilla.

Myös Euroopan parlamentti kannatti laajasti tätä näkemystä 8. toukokuuta 2008 annetussa kirjallisessa kannanotossaan P6_TA(2008)0199. Minulla oli kunnia olla yksi sen ensimmäisistä allekirjoittajista.

Äänestinkin mietinnön puolesta, sillä kaikenlaiset investoinnit ja laajentuminen tällä alalla on tärkeää, varsinkin nykyisen talous- ja rahoituskriisin aikana. Sen tuloksena Euroopan komissio ja neuvosto pyrkivät nyt erityisiin ja täsmällisiin toimiin lisätäkseen järjestelmän uskottavuutta ja yhtenäisyyttä.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Mikroluottojen myöntämisen menestystä kehitysmaiden köyhyyden lievittämisessä ei ole tähän mennessä voitu toistaa EU:ssa. Tuen mietintöä, sillä mikroluottoja koskevan eurooppalaisen aloitteen menestys voisi vaikuttaa merkittävästi tarkistetun Lissabonin strategian kasvun ja työllisyyden tavoitteiden saavuttamiseen, koska pienet yritykset ovat välttämätön kasvun, työllisyyden, yrittäjyyteen liittyvän osaamisen, innovaatioiden ja yhtenäisyyden lähde EU:ssa.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Tällä hetkellä keskustellaan taas luottotoiminnan uudelleenkäynnistämiseen liittyvistä toimenpiteistä. Nykyisessä talouskriisissä ja erityisesti Romanian kaltaisissa valtioissa, jotka parhaillaan neuvottelevat luotoista kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa, on hyvin tärkeää, että pankit jatkavat pääasiallista toimintaansa, eli luoton tarjoamista jälleen väestölle.

Minusta jäsen Becseyn mietintö on innovatiivinen, koska siinä palautetaan keskusteluun tämä aihe, vaikkakin toisesta näkökulmasta, ja mennään pankkijärjestelmän ulkopuolelle ratkaisujen löytämiseksi rahoitusalan nykyiseen umpikujaan.

Mietintö, joka koskee mikroluottoja, on suunnattu yhteiskunnan epäsuotuisassa asemassa oleville ryhmille, kuten vähemmistöille, romaniyhteisöille tai maaseutualueiden asukkaille, joilla on hyödyntämätöntä potentiaalia ja halua perustaa pienyrityksiä, mutta eivät pysty siihen, koska pankkilaitokset eivät myönnä heille luottoa. Näillä ihmisillä on vain vähän vaihtoehtoja.

Tämän vuoksi katson jäsen Becseyn ehdotuksen yhteisön rahaston perustamisesta edistämään mikroluottojen myöntämistä henkilöille ja yrityksille, joiden saatavilla ei ole pankkien myöntämää luottoa, sekä tiedotuksen parantamista näistä rahoitusvälineistä oikea-aikaiseksi.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin tyhjää jäsen Becseyn mikroluottojen kehittämistä kasvun ja työllisyyden tukemiseksi koskevasta eurooppalaisesta aloitteesta laatimasta mietinnöstä.

Olen samaa mieltä joistakin mietinnön kohdista, mutta vastustan tiukasti useita muita kohtia, joten en voi tukea esitettyä tekstiä ja äänestin tyhjää.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Mikroluottojärjestelmät voivat auttaa monia maailman köyhimpiä ihmisiä, erityisesti naisia, pääsemään absoluuttisesta köyhyydestä. EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden on tehtävä enemmän tällaisten järjestelmien tukemiseksi.

6. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

Puhemies. – (IT) Äänestyselitykset ovat päättyneet.

Jatkamme työtämme klo 15.00 julkilausumilla G-20:n huippukokouksen valmisteluista.

(Istunto keskeytettiin klo 13.35 ja sitä jatkettiin klo 15.05.)

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

7. 2. huhtikuuta järjestettävän G-20:n huippukokouksen valmistelu – Eurooppa-neuvoston jäsen, Yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri Gordon Brown osallistuu keskusteluun (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Hyvät kuulijat, hyvät kollegat, on suuri ilo toivottaa tänne tänä iltapäivänä tervetulleeksi Yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri Gordon Brown. Arvoisa pääministeri, tervetuloa Euroopan parlamenttiin.

(Suosionosoituksia)

Pääministeri antaa Euroopan parlamentille julkilausuman ensi viikolla pidettävän G20-huippukokouksen valmistelusta. Huippukokous, joka pidetään Lontoossa torstaina, 2. huhtikuuta 2009, ajoittuu nykyisen kansainvälisen talous- ja rahoituskriisin käsittelyssä ratkaisevaan käännekohtaan. Se tarjoaa sekä teollisuusmaiden että voimakkaasti kasvavien talouksien johtajille erittäin tärkeän tilaisuuden tehdä yhteistyötä yhteisen toimintasuunnitelman mukaisesti talouden välittömän vakauttamisen ja sen pitkän aikavälin elvyttämisen hyväksi. Lontoon huippukokouksessa on päästävä yhteisymmärrykseen makrotalouspolitiikasta ja sääntelyrakenteista, joiden avulla pystymme selviytymään nykyisestä kriisistä ja luomaan paremmat ja kestävämmät puitteet tulevaisuutta varten.

G20:n puheenjohtajana Gordon Brown on toiminut kansainvälisellä foorumilla aktiivisena suunnannäyttäjänä vaiheessa, joka on osoittautumassa yhdeksi lähihistorian vaikeimmista. On sekä rohkaisevaa että vaikuttavaa, millaisella vauhdilla hän on auttanut kehittämään G20:tä uutena kansainvälisen talousjärjestelmän ohjausvälineenä. Pääministeri on myös tehnyt voimakkaan ja myönteisen vaikutuksen osoittaessaan, miten Yhdistynyt kuningaskunta voi työskennellä tehokkaasti kumppaneidensa kanssa Euroopan unionissa, sillä yhdessä löydämme innovatiivisia ratkaisuja edessämme oleviin moniin yhteisiin haasteisiin.

Olen aina ollut sitä mieltä, että Yhdistynyt kuningaskunta on sitoutunut keskeisen toimijan rooliin Euroopan unionissa.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa pääministeri, olemme erittäin tyytyväisiä siihen, että olette määrätietoisesti ottanut tämän roolin.

Minulla on suuri ilo antaa puheenvuoro Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerille Gordon Brownille.

(Suosionosoituksia)

Gordon Brown, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän teitä tästä erityisestä kunniaa saada kutsu puhujaksi tänne ja menestyksekkäästä toiminnastanne parlamentin puhemiehenä. Haluan kiittää teitä Euroopan parlamentin jäseniä ja komission puheenjohtajan, José Manuel Barroson, johtaman Euroopan komission jäseniä: teidän työnnne ansiosta ja niiden sukupolvien ansiosta, joiden työtä me jatkamme, nykypäivän Euroopassa vallitsee rauha ja yksimielisyys, joka todella lukeutuu ihmiskunnan historian hienoimpiin saavutuksiin ja luo tänään toivoa koko maailmalle.

(Suosionosoituksia)

Jos yhdelläkään ihmisellä jossakin maassa tai maanosassa on pienintäkään epäilystä siitä, miten tehtävänsä paneutuneiden edustajien inhimillisen tahdon ja rohkeuden avulla voidaan rakentaa uusi tulevaisuus menneistä epätoivon vuosikymmenistä, hänen on syytä pohtia yksinomaan sitä, miten eurooppalaiset 60 vuotta sitten puhuivat ikuisiksi ajoiksi juurtuneista vihollisuuksista ja suhteista, joita ei koskaan voida korjata. He puhuivat vaikeasta, pitkästä ja katkerasta kylmästä sodasta. He eivät uskoneet siihen mahdollisuuteen, että Euroopassa voisi koskaan vallita täydellinen rauha, ja vielä vähemmän siihen, että Eurooppa voisi yhdistyä ja tehdä yhteistyötä.

On syytä pohtia myös sitä, miten nykyään, vuosien yhteistyön ja yhtenäisyyden jälkeen, ainoastaan poliittiset ääriryhmät kyseenalaistaisivat sen, että yhdessä olemme vahvempia ja paremmassa turvassa kuin koskaan olimme erillään.

(Suosionosoituksia)

Tämän vuoden marraskuun 9. päivänä juhlistamme sitä, että on kulunut 20 vuotta tapahtumasta, jota jokainen meistä tässä istuntosalissa pitää varmasti yhtenä elämänsä merkittävimmistä: Berliinin muurin murtumisesta. Berliinin muurin murskasi niiden ihmisten määrätietoisuus, jotka olivat päättäneet, ettei minkään muurin, minkään uhkausten tai minkään sorron, sallittaisi koskaan enää jakaa eurooppalaisia.

Hyvät ystävät, tänään ei ole vanhaa Eurooppaa eikä uutta Eurooppaa, ei Itä- tai Länsi-Eurooppaa. On vain yksi Eurooppa, ja se on kotimme Eurooppa.

Ylpeänä britannialaisuudestani ja ylpeänä eurooppalaisuudestani edustan täällä maata, joka ei pidä itseään Euroopasta tuuliajolle joutuneena saarena vaan keskeisenä Euroopan maana – maana, joka ei kulje Euroopan imussa vaan mukana sen valtavirrassa.

(Suosionosoituksia)

Siksi olen ylpeä myös siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentti ratifioi suurella enemmistöllä Lissabonin sopimuksen.

(Voimakkaita suosionosoituksia)

Mielestäni Eurooppa on ainutlaatuisessa asemassa toimiakseen maailmalle tiennäyttäjänä edessämme olevien aivan uusien ja merkittävien globalisaatiohaasteiden ratkaisemisessa. Ainutlaatuinen asemamme johtuu siitä, mitä olemme EU:ssa saavuttaneet. Haluan kiittää Euroopan parlamentin jäseniä. Teidän pitäisi olla ylpeitä yhteisistä saavutuksistamme, joita ovat maailman merkittävimmät ja laajimmat yhtenäismarkkinat, jotka tarjoavat nykyisin mahdollisuuksia 500 miljoonalle ihmiselle, ja maailman menestyksekkäin taloudellinen yhteistyöhanke. Teidän pitäisi olla ylpeitä siitä, että tämä on Euroopan unionin saavutus.

Teidän pitäisi olla ylpeitä myös kattavasta ympäristönsuojelujärjestelmästä, jota olemme kehittämässä: se on eurooppalaisen koordinoinnin merkittävä saavutus Euroopan ollessa maailman ensimmäinen maanosa, joka on yksiselitteisesti ottanut tavoitteekseen vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavan talouden.

(Suosionosoituksia)

Teidän pitäisi olla ylpeitä myös siitä, että Euroopan unioni on maailman laajimman avustushjelman kautta sitoutunut pysyvästi pelastamaan ja muuttamaan elämiä kaikkialla maailmassa.

Lukuisat kuluttajien ja työntekijöiden oikeudet, joita hyödynnetään yleisesti kautta Euroopan, ovat tulosta yksittäisten parlamentin jäsenten ja parlamenttiryhmien kampanjoinnista.

Älkäämme unohtako, että Euroopan unionilla on kattavampi sosiaaliturva kuin missään muualla maailmassa. Se käsittää oikeuksia ja vastuita, joita parannettiin Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten puolesta silloin, kun hallituksemme johdatti Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan perustuslakisopimuksen sosiaalipoliittiseen lukuun, kuten ylpeänä totean.

Arvoisa puhemies, EU:n menestyminen ei olisi ollut mahdollista ilman sitä kansakuntien välistä yhteistyötä, jonka te ja Euroopan parlamentti olette saaneet aikaan. Yksimielisyyttä kyllä edistetään virkamiesten kansainvälisillä tapaamisilla. Johtajien tapaamiset kyllä saavat aikaan yksimielisyyttä. Kestävä yksimielisyys on kuitenkin demokraattista yksimielisyyttä, jonka juuret ovat Euroopan parlamentin edustamien ihmisten yhteisissä arvoissa. Juuri nämä merkittävät arvot yhdistävät meidät tiiviisti, tiiviimmin kuin perustamissopimukset, toimielimet ja yksilöt – samoin kuin Euroopan unionin yhteinen vakaumus, jonka mukaan vapaus, talouskehitys ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus kehittyvät yhdessä tai eivät ollenkaan.

Näiden arvojen juuret ovat niissä kokemuksissa, joita olemme saaneet tekemällä yhteistyötä – siinä tosiasiasa, että vapaudesta ei saa koskaan tulla vapaan kilpailun kohdetta, että markkinoiden pitäisi olla vapaat mutta ei koskaan arvovapaat, ja siinä vakaumuksessa, että oikeudenmukaisuus on tärkeämpää kuin täysin vapaat toimintavaltuudet.

Kriisi on myös opettanut, ettei hyvinvoinnilla ole yhteiskunnalle suurtakaan arvoa, ellei se hyödytä muitakin kuin rikkaita. Rikkauksilla on arvoa vasta, kun ne rikastuttavat kaikkia yhteisöjä vain muutamien sijasta.

Tämä ei ole ainoastaan poliittinen ajattelutapa – Euroopassa me uskomme näihin tosiasioihin, koska olemme saaneet niistä kokemusta omista maista tekemämme työn kautta.

Keskellä nykyistä maailmanlaajuista kriisiä, jonka vauhti, vaikutusala ja mittasuhteet ovat ennennäkemättömät kautta historian, haluan pohtia kanssanne sitä, miten Eurooppa ja maailma voivat näitä meille elimellisen tärkeitä arvoja – näitä ajan mittaan Euroopassa saamiamme kokemuksia – hyödyntämällä ratkaista neljä suurta globalisaatiohaastetta: äkillisten maailmanlaajuisten pääomavirtojen aiheuttaman taloudellisen epävakauden, ympäristön pilaantumisen energiapulan vaivaamassa maailmassa, ääriliikkeiden aiheuttaman turvallisuushukan maailmanlaajuisen liikkuvuuden lisääntyessä ennennäkemättömästi sekä kasvavan köyhyyden yhä pahemmin eriarvoistuvassa maailmassa.

Haluan myös käsitellä sitä, miten Aasian ja muiden maanosien miljardiväestöstä, josta suuri osa ainoastaan valmistaa kyseisten maiden *omia* tuotteita, voi – yhdessä moitteettomasti hallinnoidun maailmantalouden avulla – tulla tulevaisuudessa *meidän* tuotteidemme kuluttajia, miten keskiluokan työllisyys ja tulot kasvavat seuraavien 20 vuoden aikana ennennäkemättömällä tavalla ja miten odotettavissa on kaikista nykyisistä ongelmista huolimatta maailmantalouden kaksinkertaistuminen, joka luo meille uusia mahdollisuuksia omista maissamme.

Haluan käsitellä sitä, miten voimme rakentaa nykyisestä kestävämmältä, turvattomalta ja epätasa-arvoiselta vaikuttavasta maailmasta todellisen maailmanlaajuisen yhteisön, joka on kaikkien kannalta kestävä, turvallinen ja oikeudenmukainen.

Toistan vielä, että mielestäni Euroopan unioni on ainutlaatuisessa asemassa toimiakseen tiennäyttäjänä tämän tulevaisuuden rakentamisessa nimenomaan siksi, että olemme viimeisten 60 vuoden aikana osoittaneet, pystyvämme EU:n avulla ratkaisemaan ja hallitsemaan haasteet, joita rajatylittävä yhteistyö, kansakuntien välinen koordinointi ja yhtenäisyyden muodostaminen moninaisuudesta asettavat.

Jotkut teistä tietänevät, että olen monia vuosia ajanut globaalien Euroopan asiaa ja niitä talousuudistuksia, joilla se toteutetaan. Tiedän, että jotkut arvostelijat vihjasivat minun kannattavan enemmän maailmanlaajuisia toimia, koska kannatin vähemmän EU:n toimia. Olen kuitenkin ajanut tätä asiaa viime vuosina niin voimakkaasti juuri siksi, että haluan kiihkeästi Euroopan olevan johtavassa maailmanlaajuisessa asemassa ja katson, että silloin, kun Euroopan maat kokoontuvat neuvottelemaan vapauteen, oikeudenmukaisuuteen ja vastuuseen perustuvista arvoista, niillä on erittäin paljon annettavaa myös maailmanlaajuisissa neuvotteluissa.

Mielestäni globalisaation perusteita ovat avoimuus, vapaakauppa ja joustavuus, mutta myös uudistukset, osallisuuden edistäminen ja kestävyys. Tämä on se sanoma, jonka Eurooppa voi nykyisessä hyvin haastavassa taloustilanteessa lähettää muulle maailmalle ja jakaa sen kanssa.

Kuten tiedätte, kansainvälinen pyörremyrsky pyyhkäisee nyt yli maailman. Yksikään Euroopan maa ei ole suojassa sen vaikutukselta. Se iskee jokaiseen yritykseen, jokaiseen työntekijään, jokaiseen asunnonomistajaan ja myös jokaiseen perheeseen.

Olkaamme toisillemme rehellisiä: maailmanlaajuinen talousjärjestelmä on kehittynyt ja vääristynyt tavoilla, jotka ovat vastoin perheissä, yhteisöissä ja jokaisella muulla elämänalueella kunnioittamiamme ja vaalimiamme arvoja – sellaisia arvoja kuin keskinäinen rehellisyys ja vastuuntunto, ahkeran työnteon kunnioittaminen ja vastuuttomien väärinkäytösten tuomitseminen.

Monimutkaiset tuotteet, kuten pankkien johdannaiset, joiden oletettiin hajauttavan riskiä ympäri maailman, ovat sen sijaan levittäneet tartuntaa. Emme voi enää sallia riskin siirtämistä vastuuttomasti ympäri maailmaa. Totean, että pankkialan varjojärjestelmä on nyt saatava kokonaisuudessaan valvonnan piiriin.

(Suosionosoituksia)

Kaikkien maiden keskinäinen maailmanlaajuinen kilpailu ylittää yhdessä maassa tai yhdellä alueella markkinoille vahvistetut rajat. Mielestäni ei riitä, että tuetaan itsesääntelyä ja sallitaan haitallinen kilpailu

sääntelyn karsimiseksi minimiin: avoimuudelle, tietojen ilmoittamiselle ja – kyllä – myös palkkioille on vahvistettava kansainväliset normit.

(Suosionosoituksia)

Aivan kuten globalisaatio on ylittänyt kansalliset rajat, tiedämme sen ylittäneen myös moraalien rajat. Kuten olemme omaksi vahingoksemme todenneet, sääntelemättömien vapaiden markkinoiden ongelma valvomattomassa kaupankäynnissä on se, että ne voivat muuttaa kaikki suhteet liiketoiminnaksi, kaikki vaikuttimet oman edun tavoitteluksi, arvon ymmärtämisen kuluttajien valinnanmahdollisuudeksi ja arvokkuuden tajun hintalapuksi.

Silti hyvässä yhteiskunnassa ja hyvässä taloudessa tarvitaan selkeää arvojen tajua. Ne eivät ole markkinalähtöisiä arvoja, vaan markkinoille tuomiamme arvoja: kestäviä hyveitä kuten rehellisyys, vastuuntunto, oikeudenmukaisuus ja ahkeran työn arvostus – arvoja, jotka eivät ole peräisin markkinoilta, vaan tulevat todella sydäimestä.

Ehdotankin että tämpäpäiväisestä keskustelustamme alkaen, valmistautuessamme ensi viikolla Lontoossa pidettävään huippukokoukseen, me EU:ssa otamme keskeisen roolin korvataksemme sen, mikä kerran tunnettiin Washingtonin konsensuksena, uudella ja periaatteellisella, omalle ajallemme sopivalla taloudellisella konsensuksella.

Emme voi jäädä paikoillemme kaikkien maailmanlaajuisten ongelmien keskellä. Meidän on toimittava. Tietenkin meillä on valinnanmahdollisuus, ja tiedän, että joillakin on kiusaus perääntyä tämän uuden epävarmuuden edessä – hakea turvallisuudentunnetta koettamalla nostaa laskusilta ylös ja kääntää kelloa taaksepäin. Totean kuitenkin, että jos olemme jotain aiemmista kokemuksista oppineet, niin sen, että protektionismi on tappiomielialapolitiikkaa, vetäytymispolitiikkaa ja pelon politiikkaa, joka ei lopulta suojaa ketään.

(Suosionosoituksia)

Sen sijaan että suuntaisimme kohti eristäytymisen karikkoja, meidän on yhdessä kartoitettava yhteistyölle suunta. Se on kaikkien kansallisen edun mukaista. Siksi ehdotan, että Eurooppa ottaa johtoaseman rohkeassa suunnitelmassa, jolla varmistetaan, että jokainen maanosa tekee nyt pankkijärjestelmäänsä ne muutokset, jotka antavat mahdollisuuden vaurauden jakamiseen, että jokainen maa osallistuu ja tekee yhteistyötä rahoitusalan sääntelyä koskevien kansainvälisten normien vahvistamiseksi ja että jokainen maanosa sijoittaa tarvittavat varat talouskasvun ja työpaikkojen turvaamiseen.

Mikä on toimintasuunnitelma? Ensinnäkin markkinat ovat meitä varten emmekä me markkinoita varten. Siksi me Yhdistyneessä kuningaskunnassa, muissa Euroopan maissa ja eilen Yhdysvalloissa olemme poistaneet pankkialan epävarmuustekijät saadaksemme luotonannon uudelleen käyntiin niitä ihmisiä varten, jotka tarvitsevat sitä jatkaakseen tavallista elämäänsä poikkeusolosuhteissa. Käsitykseni mukaan pankkien taseiden siivoamiseksi Yhdysvalloissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Euroopassa laadittujen suunnitelmien yhteiset taustaperiaatteet auttavat palauttamaan luottamusta ja käynnistämään uudelleen luotonantoa koko taloudelle.

De Larosièren raportista, Paul Volckerin G30-ryhmän raportista, Yhdistyneessä kuningaskunnassa laaditusta Turnerin raportista ja rahoitusjärjestelmän vakautta koskevasta uudistuksesta käy ilmi, että olemme ensimmäisen kerran kautta aikojen saavuttaneet maailmanlaajuisen yksimielisyyden siitä, että ihmisten säästöjen turvaamiseksi on vahvistettava tiukat lainsäädännölliset vaatimukset kaikkialla Euroopassa ja maailmassa. Lisäksi ne on pantava täytäntöön ja niitä on valvottava kattavasti, ei vain yhdessä maassa, vaan kaikissa maailman maanosissa.

Käsitykseni mukaan pääsemme ensimmäistä kertaa yhteisymmärrykseen myös yhteensovitettujen toimien edellyttämistä suurista muutoksista, jotka merkitsevät lopun alkua ulkomaisille veroparatiiseille ja ulkomaisille rahoituskeskuksille.

(Suosionosoituksia)

Todetkaamme yksimielisesti, että säädöksiämme on sovellettava kaikkiin pankkeihin kaikkialla ja kaikkina aikoina, emmekä anna pankkialan varjojärjestelmälle erivapautta jättäytyä toiminnan ulkopuolelle emmekä oman oikeudenmukaisen osuutensa maksamista vältteleville veropakolaisille piilopaikkaa missään maanosassa.

Tiedämme myös, että maailmanlaajuinen vero- tai rahapoliittinen kannustin taloutemme hyväksi voi olla kaksi kertaa niin tehokas jokaisessa maassa, jos kaikki maat hyväksyvät sen. Käsitykseni mukaan tänä vuonna tehdään maailman kaikkien aikojen suurimmat koronalennukset, ja lisäksi toteutetaan yhteisymmärryksessä maailman kaikkien aikojen suurimmat veropoliittiset kannustimet.

Luotan siihen, että Lontoon huippukokous voi jatkaa niiden toimien pohjalta, joista Eurooppa-neuvosto ja G20:n valtiovarainministerit sopivat joitakin päiviä sitten. Teemme mitä tahansa tarvittavien työpaikkojen ja kasvun aikaansaamiseksi. Uskon, että koko Eurooppa on samaa mieltä presidentti Barack Obaman kanssa siitä, että päättäväisiä toimia on jatkettava, kunnes elpyminen on saavutettu.

Olemme vastuussa myös työttömistä. Mielestäni kenenkään ei pitäisi olla kuukausia työttömänä saamatta koulutus- tai työtarjousta tai apua työpaikan löytämisessä, eikä yhdenkään koulunsa keskeyttäneen pitäisi olla pitkään poissa koulusta tai työelämästä ilman, että hänelle tarjotaan mahdollisuutta hankkia tarvittavia taitoja tulevaisuuden varalle.

Mielestäni meidän on tämän kriisin aikana myös toteutettava kiireellisiä, varteenotettavia ja suurimittaisia toimia kehittääksemme vähähiilistä elvytystä ja muuttaaksemme taloutemme kestäviksi. Eurooppa johti teollista vallankumousta, ja nyt se voi johtaa vähähiilistä vallankumousta tekemällä investointeja energiatehokkuuteen, laajentamalla uusiutuvien energialähteiden ja ydinvoiman käyttöä, demonstroimalla hiilidioksidin erotus- ja varastointimenetelmiä, kehittämällä älykkäitä verkkoja ja kaupallistamalla sähköautot ja äärimmäisen vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavat autot. Siksi olen ylpeä osallisuudestani EU:n vuoden 2020 energia- ja ilmastomuutospaketissa, josta pääsimme yksimielisyyteen joulukuussa 2008 – päätöksentekoon osallistui myös Euroopan parlamentti, joka on vahvistanut erittäin tiukat vaatimukset maailmanlaajuiselle johdolle sen neuvotellessa ilmastopöytäkirjasta, jonka haluamme toteutuvan Kööpenhaminassa myöhemmin tänä vuonna.

(Suosionosoituksia)

Joidenkin Itä- ja Keski-Euroopan maiden nykyiset tapahtumat osoittavat, miksi meidän on uudistettava kansainvälinen taloudellinen yhteistyö maiden auttamiseksi silloin, kun ne ovat sen tarpeessa.

Voimakkaasti kasvavien talouksien on mielestämme oltava paremmin edustettuina uudessa, uudistetussa Kansainvälisessä valuuttarahastossa, jonka varallisuuden on oltava vähintään 500 miljardia Yhdysvaltain dollaria – kaksi kertaa enemmän kuin nykyisin. Se on valtuutettava auttamaan pääomapaosta kärsiviä maita, auttamaan niitä pankkiensa kapasiteetin uudelleenorganisoinnin tukemisessa ja antamaan niille mahdollisuus elinkeinoaloille suunnatun luotonannon uudelleen käynnistämiseen. Mielestäni Kansainvälisen valuuttarahaston ei pidä vain reagoida kriiseihin, vaan estää niitä, ja mielestäni Maailmanpankki tarvitsee voimavaroja torjuakseen köyhyyttä ja tukeakseen maailmankaupan laajentamista ulkomaankaupan rahoituksen romahdettua.

Muistaessamme ja juhlistaessamme sitä, että Euroopan unioni ja Euroopan parlamentti ovat menestyksekkäästi laajentuneet vastaanottamaan uusia jäseniä, totean itäisessä Euroopassa sijaitseville EU:n jäsenvaltioille, että emme käännä teille selkäämme silloin, kun tarvitsette apua. Teemme kaiken voitavamme seisoaksemme rinnallanne.

(Suosionosoituksia)

Emme myöskään saa unohtaa, että sadoille miljoonille ihmisille, jotka elävät kaikkein köyhimmissä maissa äärimmäisessä köyhyydessä, kriisi on todellinen elämän ja kuoleman kysymys. Julma totuus on, että pankkien vararikoon joutumisen ja markkinoiden ja kaupan romahtamisen takia puoli miljoonaa lasta enemmän – kaiken kaikkiaan 10,5 miljoonaa lasta – kuolee tänä vuonna, koska he ovat sananmukaisesti liian köyhiä elääkseen. Nämä 10,5 miljoonaa lasta eivät ole pelkkiä tilastoja. Kysymys on yhdestä lapsesta, sitten toisesta, kolmannelta ja neljännestä, eikä kukaan heistä ole vain lapsi, vaan jonkun lapsi. Yksiäkään näistä hautajaisista ei olisi koskaan tarvinnut pitää, jokainen näistä hengistä olisi voitu säästää – uskon, että tämä murhenäytelmä koskettaa niin minun kuin teidänkin sisintänne.

(Suosionosoituksia)

Vaikeista ajoista ei saa koskaan tulla tekosyy, jonka varjolla käänämme selkäämme maailman köyhimmille tai sallimme pankkien vararikon johtaa apua koskevien lupausten rikkomiseen ja sen oikeuttamiseen. Sen sijaan, että annamme EU:n tukea koskevien lupausten vähitellen muuttua pelkiksi aikomuksiksi ja sitten epämääräisiksi toiveiksi ja lopulta valitettavasti ääneen lausumattomiksi petoksiksi, meidän pitäisi mieluummin

ponnistella entistä lujemmin varmistaaksemme, että meidän sukupolvemme jättää vihdoinkin köyhyyden historiaan.

(Suosionosoituksia)

Yhdessä voimme toteuttaa suurimmat veropoliittiset kannustimet, suurimmat koronalennukset, kansainvälisen rahoitusjärjestelmämme laajimman uudistuksen, pankkialan palkkioita ja standardeja ohjaavat uudet kansainväliset periaatteet, ensimmäiset kattavat maailmanlaajuiset veroparatiisien torjuntatoimet sekä antaa ensimmäisen kerran maailmanlaajuisessa kriisitilanteessa uutta lisäapua köyhille.

Miten vahvistamme maailmanlaajuisia yksimielisyyttä, jota tarvitaan maailmanlaajuisia muutoksia varten? Toteaisin, että yksi suurimmista edessämme olevista mahdollisuuksista on se, että Eurooppa ja muut maanosat tekevät keskenään yhteistyötä. Tänään haluan korostaa myös sitä, että Eurooppa ja Yhdysvallat voivat tiivistää yhteistyötään.

Eilen puhuin presidentti Barack Obamalle samasta aiheesta, josta haluan tänään puhua teille: uudesta tehostetun yhteistyön aikakaudesta Euroopan ja Yhdysvaltojen välillä. Viime vuosina Yhdysvaltojen johto ei ole koskaan ollut yhtä innokas tekemään Euroopan kanssa kaikenlaisia yhteistyötä rahoitusjärjestelmän vakauden, ilmastonmuutoksen, turvallisuuden ja kehityksen alalla. Tällaisesta yhteistyöstä on harvoin ollut näin selvää hyötyä koko maailmalle.

Muutaman päivän kuluttua, jolloin presidentti Barack Obama saapuu Prahaan, pidetään EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokous. Tästä alkaen voimme muuttaa kyseisen huippukokouksen pelkästä vuosittaisesta tapaamisesta vakaasti eteneväksi kumppanuudeksi turvataksemme maailmanlaajuisen muutoksen, jota nyt tarvitaan.

Ajatelkaa kaikkia niitä edistysaskeleita, joita me – Eurooppa ja Yhdysvallat – voimme transatlanttisen yhteistyön uudella aikakaudella yhteisvoimin saavuttaa. Tehkäämme yhteistyötä uuden maailmanlaajuisen ilmastopuutoksen puolesta – ilmastopuutoksen, jonka liittokansleri Angela Merkel pani alulle G8-maiden kokouksessa vuonna 2005 – jotta saavutettaisiin maailman suurimmat hiilidioksidipäästövähennykset kautta aikojen. Euroopan ja Yhdysvaltojen on tehtävä yhteistyötä torjuakseen lisääntyvää terroriuhkaa Pakistanista ja Afganistanista, jotka voivat milloin hyvänsä tehdä iskun jonkin maan kaduilla.

Ranskan palattua presidentti Nicolas Sarkozyn johdolla jälleen Naton ytimeen, Euroopan ja Yhdysvaltojen on tehtävä yhteistyötä saavuttaakseen jotakin sellaista, mikä oli kerran unelma, mutta on nyt nähdäkseni mahdollista: maailman, jossa ydinaseiden leviäminen loppuu ja jossa ydinasevallat pääsevät yksimielisyyteen ydinasevarastojensa selvästä vähentämisestä.

(Suosionosoituksia)

Tehkäämme yhteistyötä myös erään pakottavan tärkeän asian puolesta, jonka kaikki haluavat toteutuvan elinaikanamme ja jota kaikki Euroopan parlamentin ryhmät käsittääkseni kiihkeästi toivovat: Lähi-idän rauhan puolesta, turvallisen Israelin ja elinkelpoisen Palestiinan valtion rinnakkaiselon puolesta.

(Suosionosoituksia)

Kaikkein kiireellisin ja kipeimmin tarvittu lahja, joka Euroopan ja Yhdysvaltojen yhteistyöllä voitaisiin saada, on kuitenkin se, että toimintamme tuloksena työpaikat, yritykset ja kauppa lisääntyvät, sillä yhdessä vastaamme aikamme valtaviin taloudellisiin haasteisiin ja saamme ne hallintaan.

Michelangelo, joka on yksi kaikkein kuuluisimmista eurooppalaisista, on todennut, että on parempi asettaa tavoitteet liian korkealle ja epäonnistua kuin asettaa ne liian matalalle ja onnistua. Meillä on nyt edessämme tämä sama valinta, josta Michelangelo kirjoitti, sillä katsoessani tänään ympärilläni istuntosalissa huomaan, etteivät paikallaolijat ole vain todistajia ja yleisöä, vaan mahdollisia muutoksentakijöitä, joilla on vapaus muovata omaa kohtaloamme.

Tapahtumien ei pidä hallita Euroopan kansalaisia. Tapahtumista riippumatta me voimme hallita niitä. Todettakoon siis meistä, että pahimpinkin aikoina ja syvimmissäkin taantumassa säilytimme uskomme tulevaisuuteen ja yhdessä muokkasimme maailmanjärjestystä uudelleen ja uudistimme sitä oman aikamme tarpeita vastaavaksi.

Käsittääkseni vasta sitten, kun historia on kirjoitettu, kykenemme todella ymmärtämään ne poikkeuksellisen kauaskantoiset ja laajat haasteet, joista kukin maa jokaisella mantereella joutuu selviytymään nykyisen globalisaation takia. Tämä on enemmän kuin käänteentekevä vaihe yhteisessä historiassamme. Muutokset

ovat maailmanlaajuisia, ja meidän pitäisi muistuttaa itsellemme, että kaikkein merkittävimpiä vuosikymmeniä Euroopan historiassa ei ole koskaan täysin ymmärretty niiden tapahtumahetkellä.

Jos tarkastellaan renessanssia, yhtä maailman suurenmoisimmista aikakausista, sen maailmanlaajuisia vaikutuksia ei voida lukea tietyn ajankohdan tai henkilön tai läpimurron ansioksi. Myöskään valistuksesta ei voida varmuudella sanoa, milloin, kenen toimesta tai miten se sai alkunsa, vaan ainoastaan todeta, ettei nyky-Eurooppaa ja nykymaailmaa voisi olla olemassa ilman sitä. Tarkastellessamme teollista vallankumousta emme voi osoittaa sen tarkkaa alkamishetkeä tai korostaa vain yhtä keksijää tai yrittäjää taikka sitä johtanutta hallintokomiteaa. Voimme nykyään vain todeta tapahtumista, joita ei aikanaan täysin ymmärretty, että olemme kaikki hyötynneet niistä.

Tämän sukupolven aikana meillä on vastassamme muuttuva maailma, jota ei vielä täysin ymmärretä ja jossa voimme joko joututtaa tai viivyttää kehitystä niillä lukemattomilla päätöksillä, joita päivittäin teemme. Totean, että tässä hämmästyttävästi muuttuvassa maailmassa – ilmastomuutos, ympäristövaatimukset, energiantarve, terroriuhka, köyhyys ja eriarvoisuus, johon on käytävä käsiksi, ratkaisemista odottava rahoituskriisi – emme saa paeta protektionismiin, joka vie perikatoon.

Jättäkäämme perinnöksi seuraavat asiat: uuden aikakauden tarpeita vastaavan todellisen globaalin yhteiskunnan suunnittelu ja muodostaminen, globalisaation muuttaminen maailmanlaajuisesta oikeudenmukaisuudesta edistävaksi voimaksi epäoikeudenmukaisuutta ja eriarvoisuutta edistävän voiman sijasta ja maailman uudistaminen yhteisille ihanteille ja arvoille perustuvan yhdistyneen Euroopan avulla vaikeimmistakin haasteista huolimatta.

(Jatkuvia suosionsoituksia)

Puhemies. – (EN) Arvoisa pääministeri, kiitän teitä Euroopan parlamentin puolesta varsin merkittävästä puheestanne täällä Euroopan parlamentissa.

(Suosionsoituksia)

Nyt minulla on ilo kutsua Euroopan komission puheenjohtaja José Manuel Barroso käyttämään puheenvuoronsa.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, Lontoossa pidettävästä G20-huippukokouksesta tulee maailmanlaajuisen kriisin maailmanlaajuisen ratkaisun merkkipaalu. Suhtaudun erittäin luottavaisesti siihen, että pääministeri Gordon Brownin johdolla kokouksesta tulee menestys.

Aloite maailmanlaajuisen kriisin maailmanlaajuisesta ratkaisusta tuli Euroopasta. Muistutan, että presidentti Nicolas Sarkozy ja minä vierailimme molemmat Camp Davidissa ehdottamassa presidentti George Bushille maailmanlaajuisesta ratkaisusta. Washingtonissa marraskuussa 2008 pidetty G20-huippukokous oli tulosta nimenomaan noista yhteisistä pyrkimyksistä.

Euroopalla on näin ollen erityinen vastuu nykyisessä G20-prosessissa. Haluamme Lontoon huippukokouksen onnistuvan, ja olen varma sen onnistumisesta. Eurooppa on Lontoossa yksimielinen, ja sillä on yhdenmukainen sanoma. EU:n 27 jäsenvaltiota sopivat viime viikolla Eurooppa-neuvostossa laativansa Lontoota varten aktiivisen toimintasuunnitelman. Haluamme konkreettisia tuloksia, jotka koskevat maailmantalouden elvyttämistä ja kaikkien talouden toimijoiden sääntelyä aina pankeista riskirahastoihin ja luottoluokituslaitoksia koskeviin uusiin sääntöihin.

Meidän pitäisi selvästi todeta, ettei talouden elvyttämisen ja sääntelyn parantamisen välillä ole kahtiajakoa – molempia tarvitaan. Meidän on ehdottomasti mentävä pidemmälle torjumalla myös kaikki taloudellisen nationalismien ja protektionismin muodot ja uudistamalla kehitykselle antamamme sitoumukset sekä varmistettava, että EU ottaa huomioon vuosituhannen kehitystavoitteet.

Talouden laskukausi on erityisen rankka. Näin ollen taloutta on välttämätöntä elvyttää koordinoitusti tukemalla kokonaiskysyntää. Euroopan unioni toimii jo aktiivisesti tällä alalla: harkinnanvaraisia toimia ja automaattisia vakauttajia yhdistävien finanssipoliittisten toimien osuus BKT:sta on lähes 4 prosenttia.

Elvytysuunnitelmat on nyt pantava määrätietoisesti täytäntöön. Tiedämme, mitä on tehtävä: saatava luotonanto uudelleen käyntiin, pidettävä ihmiset töissä, parannettava heidän osaamistaan uutta nousukautta ajatellen ja jatkettava tuottavuuteen ja EU:n kilpailukykyyn tehtäviä investointeja. Komissio seuraa ja arvioi, miten jäsenvaltiot hoitavat kriisin kokonaisratkaisun koordinoinnin.

Euroopan unioni haluaa laajentaa rahoitusalan sääntelyä: yhtään tuotetta, laitosta, markkina-aluetta tai oikeudenkäyttöaluetta ei pitäisi vapauttaa sääntelystä. Sääntely ei kuitenkaan ole itsetarkoitus – lisäsääntelyä tarvitaan, koska markkinat on saatava jälleen toimimaan moitteettomasti ja rahoittamaan työpaikkoja ja investointeja. Vain tällä tavoin palautetaan luottamus, joka on avainasemassa. Avoimissa talouksissa tarvittava luottamus edellyttää myös moraalien palauttamista rahoitusjärjestelmään.

Euroopan unionissa on jo tartuttu toimeen: komissio on esittänyt vakavaraisuutta ja luottoluokituslaitoksia koskevia ehdotuksia, ja niitä käsitellään parhaillaan myös Euroopan parlamentissa. Lähiviikkoina komissio jättää käsiteltäväksi riskirahastoja, yksityistä pääomaa ja johtajien palkkausta koskevia ehdotuksia, ja aikanaan komissio esittää kesäkuun Eurooppa-neuvostolle EU:n uutta valvontajärjestelmää koskevan paketin. Euroopan unioni toimii: toteamme sen selväsanaisesti Lontoossa, jotta voimme tehdä yhteistyötä kumppaneidemme, nimittäin amerikkalaisten ystäviemme kanssa.

Haluamme toimia yhdessä muiden kanssa – tarvitsemme maailmanlaajuiselle taloudelle maailmanlaajuisia sääntöjä. Käsitellen seuraavaksi arvoltaan alentuneita omaisuuseriä: on selvää, että talouden luottovirta ei palaudu ennalteen ilman pankkijärjestelmän puhdistamista. Euroopan unionilla on nyt komission edellyttämä kehys tämän asian käsittelemiseksi. G20-ryhmän valtiovarainministerit käsittelevät arvoltaan alentuneiden omaisuuserien hoitamista perinpohjaisesti vajaan kaksi viikkoa sitten. Heidän vahvistamisensa periaatteissa otetaan suureksi osaksi huomioon Euroopan unionin näkemykset asiasta. Saimmekin jälleen kerran ainutlaatuista kokemusta ylikansallisten ja kansainvälisten sääntöjen vahvistamisesta osoittaaksemme, että Euroopan unioni on muita paremmin valmistautunut ehdottamaan – eikä suinkaan määräämään – nykyisiä maailmanlaajuistumista koskevia sääntöjä.

Lontoossa Euroopan unionin on myös otettava vahvasti kantaa protektionismin torjumisen puolesta. Puolustamme EU:n omia sisämarkkinoita, säilytämme ne avoimina ja edistämme myös avoimia maailmanmarkkinoita. Emme saa luopua toivosta Dohan suhteen, ja meidän on pian päästävä yhteisymmärrykseen. Emme myöskään voi unohtaa kaikkein köyhimpiä maita: meidän on pidettävä kiinni vuosituhatien kehitystavoitteita koskevista sitoumuksistamme.

Meidän on aina pidettävä mielessä, että toimmemme ovat vain keino ihmisten hyvinvoinnin parantamiseksi. Nämä eivät ole toimia rahoitusjärjestelmän – kyseisen talouselämän segmentin – vaan ihmisten hyväksi. Tässä vaiheessa meidän on siis vaimennettava ja lievennettävä Euroopan unionin taloudellisen taantuman vaikutuksia työllisyyteen. Työllisyys on nyt ensisijainen huolenaiheemme. Pidämme työllisyyttä käsittelevän huippukokouksen 7. toukokuuta kehittääksemme ideoita ja toimia, joilla pidetään ihmiset työssä ja koulutetaan heitä uudelleen tulevia työpaikkoja varten. Teemme yhteistyötä työmarkkinaosapuolten kanssa, koska mielestämme ajatus yhteistyöstä EU:n työmarkkinaosapuolten kanssa kuuluu eurooppalaiseen malliin. Lisäksi uskomme tällä tavoin voivamme auttaa työntekijöitä valmistautumaan työskentelyyn kestävässä ja vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavassa taloudessa, jota toivomme EU:n johtavan

Lontoossa pidettävän G20-ryhmän kokouksen on näin ollen saatava tuloksia aikaan varsin monella alalla – ohjelmalla on hyvin korkeat tavoitteet. Olen varma, että Gordon Brownin johdolla ja EU:n vahvan panoksen avulla G20 saa aikaan tuloksia ja lujittaa kansainvälistä taloutta koskevaa maailmanlaajuisia yksimielisyyttä.

(Suosionosoituksia)

Joseph Daul, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan toivottaa tervetulleeksi Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerin Gordon Brownin, joka isännöi muutaman päivän kuluttua G20-kokousta, jossa EU:ta on harvoin odotettu yhtä paljon.

Ensimmäinen opetus, joka kriisistä saatiin, on se, että taloudet ovat nykyisin niin tiiviisti kytköksissä toisiinsa, että kansalliset ratkaisut eivät tule kysymykseen. Arvoisa pääministeri Gordon Brown, todettakoon, että ongelmat, jotka siirtyvät EU:hun pääasiassa Yhdysvalloista sääntelyn puutteen takia, ovat yleistyneet, ja EU:n on ymmärrettävä, että sillä on voimaa ainoastaan, jos se puolustaa yksimielisesti yleisiä etujaan. Sen on oltava riittävän vahva jopa vetämään kaikki alueelliset taloudet uudelle kasvu-uralle. En voi unohtaa José Manuel Barrosoa ja sitä tosiasiaa, että EU:n – ja erityisesti Nicolas Sarkozyn – aloitteesta G20:ltä on pyydetty apua järjestyksen palauttamisessa rahoitusjärjestelmään, joka ei pysy tilanteen tasalla.

Yhteisvastuu ja vastuuntunto ovat EU:n kaksi pääperiaatetta. Yhdessä olemme valmiita auttamaan ja tukemaan joukostamme niitä, joilla on eniten vaikeuksia. Arvoisa pääministeri, vaikka toivonkin maanne parasta, sitä koskevat uusimmat IMF:n luvut ovat valitettavasti kannaltanne erittäin huolestuttavia, kuten ne ovat muissakin Euroopan unionin jäsenvaltioissa, etenkin Unkarissa.

Työskentelin vuosia vapaaehtoisena palomiehenä, ja tiedän, että kun talo on tullessa, ei kestä kauaakaan, kun liekit uhkaavat myös naapuritaloa.

Hyvät kollegat, kun lopetan puheenvuoroni, Euroopan parlamentin vasemmistoryhmään kuuluvat ystävämme vaativat epäilemättä sosiaalisempaa Eurooppaa ja lisäturvaa. Ennen kuin he tekevät näin, vastaisin, että nämä liian mustavalkoiset iskulauseet, jotka edellyttävät meidän käyttävän varoja, joita meillä ei ole, ovat juuri niitä, jotka johtivat 1980-luvulla strategioiden epäonnistumiseen monissa Euroopan maissa.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa pääministeri, en tietenkään tarkoita teitä. Myönnän, että 1980-luvulla vallassa ei ollut teidän hallituksenne. Edellä mainitsemani parlamentin jäsenet toistavat varmasti, että nykyisen kriisin lähtökohdat ovat maailmanlaajuistumisessa ja markkinataloudessa. Vastaisin heille jo etukäteen, että juuri markkinatalouden ansiosta kansalaisten keskitulo on noussut 40 prosenttia viimeisten 40 vuoden aikana. Muistuttaisin heille myös, että samanaikaisesti, kun Berliinin muurin varjossa olevien suunnitelmatalousmaiden asukkaat elivät hyvin dokumentoituja kohtalonhetkiään, länsieurooppalaiset vaurastuivat maailmanlaajuistumisen ja markkinatalouden ansiosta keskimäärin 2 prosentin vuotuisella kasvuvauhdilla. Kaikki tämä osoittaa, että sosiaalisen Euroopan puolustajat eivät välttämättä ole niitä, joiksi heitä luulemme.

Arvoisa pääministeri, Euroopan yhdentymisessä on aina ollut kyse sen maiden kansalaisten välisestä yhteisvastuusta, ja nykyisen vaiheen aikana Euroopalla on entistäkin suurempi velvollisuus osoittaa tämä jälleen tekojensa kautta. Pankkien tukeminen oli tarpeen, koska se esti niihin luottaneita menettämästä kaikkea, ja se on hienoa, mutta se ei riitä. Ensisijaisesti meidän on huolehdittava niiden tukemisesta, jotka menettävät työpaikkansa, ja perheistä, joilla on toimeentulo-ongelmia. Vain palaamalla kasvu-uralle, vain palauttamalla yrittäjyyttä edistävän taloudellisen ja verotuksellisen ympäristön pystymme vahvistamaan luottamusta ja työllisyyttä. EU:n 400 miljardin euron tukiohjelman avulla selviämme tästä kriisistä. Se mahdollistaa uudet investoinnit, se kasvattaa kysyntää ja tukee samalla kasvua ja lisää työpaikkoja.

EU:n sisämarkkinoilla voi olla merkittävä vipuvaikutus, ja protektionistiset toimet sitä vastoin vain pahentavat asioita. Arvoisa pääministeri Gordon Brown, ulkomaiden harjoittaman protektionismin tuomitseminen eri riitä. Emme myöskään saa sallia kotimaassamme iskulauseita, kuten "Britannian työpaikat briteille", koska tällä tavoin sekaannumme erittäin vaaralliseen taloudelliseen nationalismiin. Luotan kuitenkin komission perussopimusten valvojana huolehtivan siitä, että lakia noudatetaan ja että yrityksemme voivat käydä kauppaa vapailla ja oikeudenmukaisilla markkinoilla. Ensisijainen tavoitteemme on perustaa uusi, maailmanlaajuinen rahoitusjärjestelmä, joka on vakaampi, paremmin valvottu ja ennen kaikkea avoimempi. Meidän on nopeutettava Basel II -sopimukseen perustuvia uudistuksia ja saatava spekulatiiviset rahastot tiukkaan valvontaan.

Arvoisa pääministeri, ymmärtääkseni ette ole tullut tänne sanelemaan ideoita vaan kuuntelemaan kansalaisten odotuksia. Arvoisa pääministeri, älkää unohtako, että ensi viikolla olette todellinen eurooppalainen.

(Suosionosoituksia)

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olipa se rohkea puheenvuoro ja nerokas kuvaus oman aikamme edellyttämistä asioista. Arvoisa pääministeri, juuri tätä tietä meidän on kuljettava, ja me Euroopan parlamentin sosialistit ja sosialidemokraatit – enkä puhu vain ryhmäni jäsenten nimissä vaan myös Euroopan sosialidemokraattisen liikkeen johtajan, Poul Nyrup Rasmussenin, nimissä – voimme yhtyä puheenvuoronne jokaiseen sanaan. Se on erinomainen ohje.

(Suosionosoituksia)

(FR) Kollegani Joseph Daulin huomautuksista puheen ollen totean, että vähintään, mitä Euroopan parlamentin poliittisen ryhmän puheenjohtajalta voidaan odottaa, on se, että hän kykenee erottamaan toisistaan protektionismin ja sosiaaliturvan. Niiden välillä on valtava ero.

(Suosionosoituksia)

Totean suurenmoisesta presidentistämme Nicolas Sarkozysta, että hän saattaa tietää jotain protektionismista, mutta on yksi asia, josta hän ei todellakaan tiedä mitään, ja se on sosiaaliturva.

(DE) Arvoisa puhemies, olette oikeassa, tämä on todellakin suuri hetki. Gordon Brown on tullut puhumaan Euroopan parlamentille G20-huippukokouksen kynnyksellä. Hänen vierailunsa osoittaa, että Euroopan

kansakuntien foorumi, Euroopan parlamentti, on juuri oikea paikka esitellä niitä tulevaisuudennäkymiä, joita te, arvoisa pääministeri, olette tänään kuvaillut.

Tästä syystä vierailunne on muutakin kuin vain vierailu Euroopan parlamenttiin. Se viitoittaa suunnan eteenpäin, sillä se osoittaa, että maanne pääministerinä ja G20-huippukokouksen isäntänä te annatte Euroopan parlamentille sen ansaitseman merkityksen. Tarkoitin tällä, että pidätte sitä paikkana, jossa ylikansallisista ja kansainvälisistä toimista on keskusteltava Euroopan mantereen sisäisten suhteiden sekä Euroopan ja muiden maanosien välisten suhteiden muodostamissa puitteissa. Arvoisa pääministeri Gordon Brown, suuret kiitokset tästä. Olette tehnyt oikein.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa pääministeri, mainitsitte kolme perusperiaatetta, jotka haluan ottaa puheeksi, koska ne ovat myös oman liikkeemme perusperiaatteita. Ratkaiseva tekijä ei ollut ahneus – inhimillinen ahneus. Tämä on ollut ihmiskunnan historiassa pysyvä piirre, eikä siitä päästä koskaan eroon. Tässä on kyse järjestelmästä, jossa inhimillinen ahneus voi levitä ja aiheuttaa tuhoa. Vika on nimenomaan järjestelmässä. Sääntelemättömään markkinaradikalismiin ja liberalismiin perustuva järjestelmä on epäonnistunut ja tehnyt vararikon. Siksi sitä on muutettava.

Näin ollen olette oikeassa todetessanne, että tarvitsemme EU:n säännöstön ja maailmanlaajuisen säännöstön yksityiselle pääomalle, riskirahastoille ja ulkomaisille rahoituskeskuksille, jotka on suljettava, sekä luottoluokituslaitoksia koskevat säännöt. Lisäksi ylimyynti on kiellettävä. Tämä edellyttää koko joukkoa toimenpiteitä, joita olemme Poul Nyrup Rasmussenin johdolla ja muiden ryhmien vastustuksesta huolimatta pitkään vaatineet. Juuri näin on tehtävä.

(Suosionosoituksia vasemmalta)

Hyvät oikeistoryhmiä edustavat kollegani, tiedän, että teidän on vaikea hyväksyä sitä, että kymmenen vuotta tukemanne toimintalinja on osoittautunut vääräksi. Teillä on vaikeuksia pysyä tapahtumien tasalla. Ymmärrän sen, mutta se ei muuta sitä tosiasiaa, että vastustitte aina mainitsemiani toimenpiteitä.

Olette oikeassa todetessanne, että ydinasevarustelukilpa on saatava loppumaan. Olette oikeassa todetessanne, että yhteistyö Yhdysvaltojen kanssa antaa meille mahdollisuuden päästä uuteen vaiheeseen ydinaseriisunnassa. Olette oikeassa myös siinä, että tarvitaan ihmisten välistä yhteiskunnallista yhteisvastuuta, mutta myös valtioiden välistä yhteisvastuuta. Siksi aion ryhmäni nimissä antaa hyväksyntäni sen varmistamiselle, että uudet jäsenvaltiot voivat luottaa EU:hun. Arvoisa pääministeri, tämä on todellakin oikea valinta.

Haluan esittää vielä viimeisen huomautuksen. Pyydän teitä G20-kokouksessa painottamaan, että jokainen, joka yrittää nykyisen talouskriisin aikana luoda vastakkainasettelua ympäristöpolitiikan ja talouspolitiikan välille, tekee tuhoisan virheen. Talouskriisi menee ohi, mutta ilmastonmuutos on pysyvä. Siksi tarvitsemme molempia politiikanaloja. Ennen kaikkea on ponnisteltava tehokkaasti paremman ilmastopolitiikan puolesta. Nämä ponnistelut tarjoavat myös mahdollisuuksia luoda paljon uusia työpaikkoja. Näiden kahden asian yhdistäminen on juuri oikea toimintatapa.

(Suosionosoituksia)

Gordon Brown on pitänyt erinomaisen puheenvuoron. Arvoisa Gordon Brown, mitä enemmän oikeiston edustajat vastustavat esiin tuotuja asioita, sitä selvemmin puheestanne käy ilmi, että olemme oikealla tiellä. Olemme iloisia siitä, että parlamentissa tänään puhunut hallituksen päämies on aito sosialidemokraatti.

(Suosionosoituksia)

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, toivotan pääministerin tervetulleeksi ”Brownin G20-maailmankiertueen” ensimmäiselle osuudelle. Arvoisa pääministeri, olette hahmotellut G20-kokoukselle laajan asialistan, joka kattaa aiheita maailman köyhyyden torjumisesta ydinaseriisuntaan ja Lähi-idän rauhaan, ja toivotan teille menestystä. Ryhmäni kiittää teitä ja kollegojanne Eurooppa-neuvostossa yhteisen lähestymistavan muotoilemisesta ensi viikon huippukokousta varten, vaikkakin suppeamman asialistan pohjalta.

Yhteistyömahdollisuuksia Barack Obaman hallinnon kanssa ei pitäisi pilata transatlanttisella sanasodalla. Tiedän, että olemme tästä yhtä mieltä, mutta Yhdysvallat haluaa edelleen karsia sääntelyn minimiin, ja nykyinen lama osoittaa, että ne, jotka tarkoituksellisesti katsoivat huonoja toimintatapoja läpi sormien, kärsivät nyt kaikkein eniten. Tarvitsemme eurooppalaisen rahoituspalveluviranomaisen. Painostakaa kaikin mokomin muita kannattamaan samoja vaatimuksia, mutta heidän varovaisuutensa ei oikeuta meidän

toimettomuuttamme. Kuten sanotte, rehellisyys, avoimuus ja oikeusjärjestys on kytkettävä tiiviisti rahoitusjärjestelmään. Maailmanlaajuisten rahoituslaitosten uudistaminen on myös välttämätöntä, jotta vaihtotaseen ylijäämät ja ylimääräinen maksuvalmius lakkaisivat ruokkimasta maailmanlaajuisista noususuhdannetta ja vararikkoa.

IMF:n on otettava kyseinen tehtävä hoitaakseen. Pystyykö se keräämään enemmän varoja kriisirahoituksen paremman saatavuuden turvin? Pitäisikö siitä tulla osalle maailmanlaajuisia säästörahastoja, jälkiviisaille keinottelijoille, tosiasiallinen varainhoitaja, joka ehkäisisi paniikkia ja vakauttaisi markkinat?

Miten voimme uudistaa sen päätöksentekorakenteita vastaamaan demokraattisemman valvonnan tarvetta ja voimakkaasti kasvavien talouksien valtaa?

Laman aiheuttamista vaikeuksista huolimatta on olennaisen tärkeää käydä käsiksi ilmastonmuutoksen asettamaan haasteeseen ja köyhyyden aiheuttamiin ongelmiin.

Arvoisa pääministeri, puhuitte toiminnan tarpeesta, joten annatko IMF:lle ja Maailmanpankille täsmälliset valtuudet torjua kuivuutta, tulvia ja tauteja, joita ilmaston lämpenemisestä seuraa kehitysmaissa? Huolehditteko siitä, etteivät ne myönnä ja lainaa varoja ja tee suunnitelmia vain saadakseen voittoa vaan myös yhteiskuntakehityksen ja ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi? Tarvitsemme maailmanlaajuisessa yhteiskuntasopimuksessa vahvistetun uuden ja kestävä talouden. Helpon rahan aikakausi on ohi. Tulevan kasvun takia toimeentulo ei saa tarkoittaa samaa kuin äkkirikastuminen.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi EU:n on kuitenkin järjestäydyttävä yksimielisesti, ja Yhdistyneen kuningaskunnan on oltava mukana. Arvoisa pääministeri, te ja minä edustamme erilaisia poliittisia aatesuuntia, mutta edistysellistä politiikkaa vankkumattomasti kannattavina skottilaisina maanmiehinä tiedän meidän molempien ymmärtävän seuraavia Robert Burns'n säkeitä: *"Oh would some Power the gift to give us, to see ourselves as others see us"* (Kunpa jokin voima antaisi meille lahjan nähdä itsemme sellaisena, kuin muut meidät näkevät). Ne puolueet, jotka työntävät itseään ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa syrjään Euroopasta, käyvät maallensa kalliiksi.

Saakoon Yhdistynyt kuningaskunta olla eurooppalaisessa muotissa valettu hyödyllinen kumppani. Arvoisa pääministeri, arvelen yhtenäisvaluutan selviävän tästä kriisistä vahvempana. Laman kylmissä tuulissa sijoittajat ovat hakeneet turvaa eurosta. Kehitte viisi mutkikasta mittapuuta, joilla estettiin euron käyttöönotto Yhdistyneessä kuningaskunnassa viimeisten kymmenen vuoden ajan. Teettekö nyt töitä saadakseen euron käyttöön Yhdistyneessä kuningaskunnassa laman jälkeisenä aikana? Yhdistyneen kuningaskunnan ei pitäisi vetäytyä seinänvierustalle muiden siirtyessä tanssilattialle. Yhdistyneen kuningaskunnan pitäisi osallistua tähän tanssiin.

(Voimakkaita suosionosoituksia)

Brian Crowley, UEN-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, lankeamatta sosialismin, liberalismien, konservatismien tai minkään muunkaan parlamentissa säännöllisesti käsitellyn ideologisen "ismin" omaan ansaan haluan ensimmäiseksi kiittää pääministeriä hänen halukkuudesta tulla parlamenttiin ajamaan asiaansa, puolustamaan sitä voimakkaasti, mutta ennen kaikkea rakentamaan Euroopan ja Yhdysvaltojen välille siltaa, jonka avulla ratkaista joitakin vastassamme olevista ongelmista ja vaikeuksista, etenkin kun olemme nyt keskellä maailmanlaajuisia kriisivaihetta. Maailmanlaajuisen kriisin varjolla ei kuitenkaan pitäisi sallia aiempien saavutusten unohtamista.

Viimeisten 15 vuoden ajan talous ja työllisyys ovat kasvaneet ennennäkemättömällä tavalla, vaurautta on luotu suunnattomasti ja toiminta kehitysmaiden auttamiseksi ja tukemiseksi on ollut ennennäkemättömän laajaa. Uusissa suunnitelmissa, joita esitämme, ei pitäisi heittää lasta pois pesuveden mukana. Niissä olisi hyödynnettävä aiempia saavutuksia, myönnettävä tehty virheet ja varmistettava, että voimme molemmat laatia maailmanlaajuisia elvyttämistä koskevan kunnianhimoisen etenemissuunnitelman, joka perustuu yhteisten arvojen yhteisille päämäärille ja jolla on yhteinen suunta. Yhteisen suunnan perustana on aina oltava vaatimus parempien asioiden tarjoamisesta ihmisille, ei markkinoille tai taloudelle.

Arvoisa pääministeri, siteerasitte aiemmin puheenvuorossanne Michelangeloa, ja seuraava hyvä sitaatti on peräisin irlantilaiselta runoilijalta Oscar Wildelta: "Kaikkihan me olemme katuojassa mutta jotkut meistä katsovat tähtiin". Me voimme nyt tavoitella tähtiä! Käynnissä oleva uusi kriisi on mahdollisuus. Barack Obama on perustellusti nähnyt siinä mahdollisuuden palauttaa Yhdysvaltojen kansainvälinen asema. On tosiasia, että toisen maailmansodan jälkeiseen Marshall-apuun verrattuna nykymaailmassa ei ole sellaista kansainvälistä voimatekijää, joka voisi pelastaa muun maailman talouden. Keskinäinen riippuvuutemme koskee sekä kohtaamiemme haasteita että niitä ratkaisuja, jotka voimme saavuttaa.

Silloin, kun meillä on suurin tarve suunnitella uutta etenemissuunnitelmaa, voimme mielestäni tietenkin puhua hiilineutraalista taloudesta, sen tarjoamista työpaikoista – tämä on erittäin tärkeää – sekä uudelleenkoulutuksesta ja uusien taitojen hankkimisesta, joilla on ratkaiseva merkitys. Kaikkein vähävaraisimpien sosiaaliturva on kehityksen välttämätön edellytys, mutta emme saa tyytyä toteamaan, että ratkaiseva tekijä esittämämme ratkaisun kannalta on se, miten paljon rahaa pankit saavat. Parempi sääntely, tiukempi valvonta – mutta myös säädösten noudattamisen parempi valvonta – sillä useissa pankkitoiminnan kriisiin liittyvissä tapauksissa kyse ei ollut sääntelyn vaan pikemminkin valvonnan ja sääntöjen toimeenpanon puutteesta.

Mielestäni yksi keskeisistä tekijöistä, johon meidän on pyrittävä ja joka on selvitettävä tulevaisuuden varalta, on varmistuminen paitsi markkinoiden toimintavoista ja poistuvista suojapaikoista sekä veroparatiisien ja varjopankkien lopettamisesta. Tämän lisäksi on kuitenkin myös palautettava ihmisten luottamus. Osoittakaamme heille, että kriisistä voidaan selvitä, että tunnelin päässä on valoa, mutta ennen kaikkea osoittakaamme heille, että he ovat mukana ratkaisemassa asioita.

Iirin kielessä on sanonta, *"meitheal"*, joka tarkoittaa ihmisten kokoontumista yhteen, yhteistoimintaa sadon pelastamiseksi. Nyt meidän kaikkien on aika kokoontua yhteen, ei vain sadon pelastamiseksi, vaan maailman pelastamiseksi.

Monica Frassoni, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen nähdessäni pääministerin täällä. Ottaen huomioon sen, miten vähälle huomiolle hän on pitkään jättänyt EU:n ja Euroopan parlamentin, pidän hänen läsnäoloaan täällä hyvänä merkinä siitä, että ihmiset voivat muuttua.

Arvoisa pääministeri, luotan myös siihen, että tämän päivän jälkeen ilmoitatte muutamien vapauttavien lausekkeiden päättymisestä tai jopa, kuten ystäväni Graham Watson totesi, ilmoitatte Yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä euroon.

Joudun kuitenkin muistuttamaan teille, että useimmissa mainitsemisessänne kysymyksissä – demokraattiset uudistukset, sosiaaliset kysymykset, työaikadirektiivi, verotus – hallituksenne oli väärällä puolella.

(IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, arvoisa pääministeri, te ja varsin monet kolleganne sekä Euroopan komission puheenjohtaja José Manuel Barroso olette vastuussa siitä, ettei Euroopan unionilla ole lainkaan rahoitussäädöksiä eikä vero- ja finanssipolitiikkaa, joista olisi suurta hyötyä nykyisen kriisin selvittämisessä. Se on hyvä pitää mielessä, sillä silloin, kun tarkoituksena on esittää uskottavia ratkaisuja, kuuluu hyviin tapoihin myöntää, että aluksi tehtiin virheitä.

Tarkastellaanpa siis tämän veroparatiisien vastaisen kampanjoinnin uskottavuutta. Ne vaikuttavat helpolta kohteelta – kaikki vihaavat niitä – mutta todellisuus on hieman toisenlainen. On jopa epäilty, että puhumme niistä niin paljon, koska emme pääse yksimielisyyteen kovinkaan monista muista puheenaiheista.

Arvoisa pääministeri, mielestämme on tärkeää lakata ajattelemasta, että pääoman vapaata liikkuvuutta on mahdotonta rajoittaa ja että keinotteluun haaskattuja miljoonia euroja ei voida hyödyntää järkevästi. Spekulatiivisia rahastojen toimintaa ei pidä säännellä, vaan siitä on tehtävä loppu. Pankit on palautettava siihen asemaan, että ne tekevät sen työn, jota varten ne perustettiin Toscanassa vuosisatoja sitten, eli rahoittavat reaalityalouden.

Markkinoiden valvonnan parantaminen ei riitä, vaan keinottelijoiden voittoja on leikattava. On tuotava esiin, että mafialla on nykyisin 120 miljardia euroa kätkeytyä veroparatiiseihin. Meidän on otettava määrätietoisesti tavoitteeksi kaksinkertaiset ilmoitukset ja kaksinkertainen avoimuus: niiden, jotka tallettavat rahaa toisessa maassa, on ilmoitettava siitä. Talletuksia vastaanottavien pankkien on ilmoitettava niistä. Muita vaihtoehtoja ei ole. Kaikki muu on turhaa puhetta, ja pelkään, että hukumme turhiin puheisiin, jos G20-kokous ei tuota vakuuttavampaa tulosta kuin ympäriltämme kuuluva lörpötys.

Arvoisa pääministeri, edeltäjänne tavoin olette käyttänyt täällä vaikuttavia ja tunnepitoisia sanoja Shakespearen kielellä, mutta edeltäjänne tavoin teette vain vähän konkreettisia ehdotuksia. Puhuitte ympäristön ekologisesta kunnostamisesta. Silti hallituksenne suunnitelmissa on kohdentaa vain 7 prosenttia investoinneista ympäristöhankkeisiin, vaikka Etelä-Korea ja Kiina ja jopa Yhdysvallat etenevät sellaista vauhtia, että emme korulauseinemme pysy perässä.

Puhuitte Kööpenhaminasta, mutta taaskaan Eurooppa-neuvosto ei päässyt yhteisymmärrykseen kehitysmaille tarkoitettusta ilmastomuutosrahastosta. Silti tiedätte liiankin hyvin, että ilman huomattavaa rahoitussitoumusta Kööpenhamina on tuomittu epäonnistumaan, ja sen myötä myös ilmastomuutoksen hillitsemistä koskevat tavoitteemme.

(EN) Arvoisa pääministeri Gordon Brown, puhuitte hyvin, mutta mihin konkreettisiin toimiin olette valmis?

(Suosionosoituksia)

Francis Wurtz, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa Jacques Barrot, arvoisa Gordon Brown, kuten muistutitte, Berliinin muuri murtui 20 vuotta sitten ja teki kertakaikkisesti lopun siitä mallista, jota se ilmensi ja joka oli joka tapauksessa ollut kuolemaisillaan jo jonkin aikaa.

Näissä olosuhteissa oli liian suuri kiusaus antaa sääntelemättömälle kapitalismille vapaat kädet. Euroopan unioni on muiden tavoin langennut tähän kiusaukseen. Tämän uuden mallin perustajat tai heidän seuraajansa ovat nyt joutuneet oman vaikeasti hallittavan luomuksensa valtaan. Selviytyäksemme kriisistä, joka koskee myös olemassaoloamme, meidän on ensin uskallettava kyseenalaistaa. Minusta ei vaikuta siltä, että toimisimme näin.

Edellisessä Eurooppa-neuvoston kokouksessa komission puheenjohtaja totesi meidän olevan tilanteen tasalla. Neuvoston puheenjohtaja totesi olevansa erittäin tyytyväinen saavutettuihin tuloksiin, vaikka ensimmäinen palkinto meni, kuten se usein menee, Silvio Berlusconielle, jonka mielestä Euroopan unioni on viruksen vahingoittama terve ruumis. Aika näyttää.

Toistaiseksi niukka itsekritiikki on tullut talouselämän edustajien keskuudesta, kuten Morgan Stanleyn Aasian pääjohtajalta, joka totesi meidän kaikkien olevan vastuussa: rahoituslaitosten, sääntelyviranomaisten, luokituslaitosten, johtokuntien, poliitikkojen ja keskuspankkien. Hän totesi myös, että meidän on otettava tämä kaikki yhdessä vastaan. Tämä saa meissä aikaan muutoksen.

Arvoisa pääministeri, luullakseni olette ensimmäinen eurooppalainen poliittinen johtaja, joka on vuorostaan tunnustanut virheensä. Se liittyi kymmenen vuotta sitten Aasian kriisin jälkeen omaksumaanne kantaan: kantaan, jota nykyään pidätte liian löyhäkätisenä niitä kohtaan, jotka kuvittelivat näiden olevan ohimeneviä ongelmia.

Totesitte, ettei enää voida palata entiseen ajattelutapaan, jonka mukaan markkinat olivat tehokkaat ja pystyivät itsesääntelyyn. Todettakoon, että pidän enemmän tästä nöyrästä eleestä kuin siitä epäasianmukaisesta puheesta, jonka edeltäjänne piti aikoinaan juuri täällä Euroopan parlamentissa.

Olen kuitenkin vakuuttunut siitä, että ongelma on toisaalla. Kuten Yhdistyneiden Kansakuntien kauppa- ja kehityskonferenssin sihteeristön hiljattain laatimassa raportissa todettiin, suuri kasino on suljettava. Edelliset 20 vuotta sovellettu oppirakennelma on uskomattoman epäonnistunut.

Tästä syystä ne, jotka ilmoittivat mahtipontisesti G20:n olevan uusi Bretton Woods, jossa kapitalismi muotoiltaisiin uudelleen tai sille annettaisiin jopa moraali, ovat pettäneet Euroopan kansalaiset. Lontoossa ei 2. huhtikuuta valmistella vallankumousta.

Yhdistyneen kuningaskunnan suuri ammattijärjestö, Unit, on mielestäni ilmoittanut hyvin yksinkertaisesti ja tarkasti, mistä kenkä puristaa. Sen iskulause ensi lauaintaina Lontoossa järjestettävälle marssille on sananmukaisesti ”Put people first” (Ihmiset etusijalle). Tämä saattaa vaikuttaa itsestäänselvyydeltä, mutta vallitsevaan järjestelmään verrattuna se hipoo kopernikaanista vallankumousta.

Tämä puhuu selvää kieltään aikamme haasteiden luonteesta.

(Suosionosoituksia)

Nigel Farage, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, pääministeri on saanut tänä iltapäivänä osakseen arvostelua kommentistaan ”Britannian työpaikat briteille”. Arvostelun voi kuitenkin sivuuttaa, sillä samalla hetkellä kun hän sanoi näin, en usko kenenkään ottaneen vakavasti sitä, että, Yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri asettaisi brittiläisten työntekijöiden edut eurooppalaisen unelmansa yläpuolelle. Hyvänen aika sentään, tähän osoititte sen tänä iltapäivänä, arvoisa pääministeri.

Harmi vain, että UKIP:ia lukuun ottamatta käytännöllisesti katsoen kukaan ei näytä vaivautuneen paikalle teitä kuuntelemaan. Olette hyvin suosittu täällä. Olette todellakin hyvin suosittu, sillä muutaman päivän kuluttua siitä, kun irlantilaiset sanoivat ”ei” Lissabonin sopimukselle, olitte runnonut perustamissopimuksen läpi Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentissa rikkoen Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisille antamanne lupauksen perustuslakisopimusta koskevan kansanäänestyksen järjestämisestä.

Arvoisa pääministeri, tämän takia teidän on syytä hävetä. Olette heikentänyt demokratian asemaa maassamme, olette heikentänyt luottamusta, jota äänestäjät osoittivat teille, Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerille.

Tiedämme tietenkin syyn tähän. Syy on se, että olisimme hylänneet sopimuksen. Totesitte puheenvuorossanne, että ainoastaan ääriliikkeiden edustajat vastustavat Euroopan unionia. Tämä saattaa olla totta ammattipoliitikkojen keskuudessa, mutta selvä enemmistö Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisista haluaa pitää yllä ystävällisiä suhteita ja vapaakauppaa Euroopan unionin kanssa, mutta ei kannata poliittisen unionin jäsenyyttä.

Ette voi jatkaa Euroopan unionin kehittämistä vastoin yleistä mielipidettä. Jos teette sen vastoin kansalaisten tahtoa, kasaatte tulevaisuuteen valtavasti yhteiskunnallisia ja poliittisia ongelmia. Olkaa hyvä ja antakaa Euroopan kansakuntien päättää kohtalostaan. Älkää panko Euroopan parlamenttia ja Westminsterin kaltaisista parlamenttia tekemään sitä. Se ei toimi!

Taloudesta puheen ollen olette kertonut meille olevanne jonkinlainen talousguru, mies, joka voi pelastaa maailman. No, muistan erittäin hyvin ensimmäisen merkittävän toimenne valtiovarainministerinä, kun myitte 400 tonnia kultaa maailman pörseissä 275:llä Yhdysvaltain dollarilla unssilta. Nykyisen arvon mukaan hinta olisi 10 miljardia Yhdysvaltain dollaria korkeampi. Kyse ei ollut vain siitä, että te erehdyitte, sillä voimme kaikki erehtyä. Kyse oli siitä, että ilmoititte etukäteen myyntimäärän ja -päivän. Se oli niin alkeellinen virhe, ettei edes taloustiedelinjalla opiskeleva keskiverto lukiolainen – nykyisen heikentyneen koulutustason aikaan – olisi tehnyt sitä. Sen lisäksi olette tuhonnut yksityisen eläkejärjestelmämme ja poistitte Bank of Englandilta oikeuden pankkien sääntelyyn ja annoitte sen rahoituspalveluviranomaisen pikkuvirkamiehille Canary Wharfilla.

Emme ole kuulleet anteeksipyyntöä. Hallituksenne on pyytänyt anteeksi Amritsarin verilöylyä ja olette pyytänyt anteeksi orjuutta, olette pyytänyt anteeksi käytännöllisesti katsoen kaikkea. Voisitteko ystävällisesti pyytää anteeksi toimianne Yhdistyneen kuningaskunnan valtiovarainministerinä? Silloin saattaisimme kenties kuunnella teitä.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, huomaan, että pääministeri on jo oppinut hallitsemaan eurooppalaisille poliitikoille olennaisen taidon: nimittäin kyvyn sanoa yhtä täällä Euroopan parlamentissa ja aivan jotain muuta äänestäjille kotimaassa.

Arvoisa pääministeri, olette puhunut täällä vapaakaupasta, ja annan sille siunaukseni. Kukapa olisi äsken teitä kuunnellessaan arvannut, että te olitte lauseen ”Britannian työpaikat briteille” takana ja että olette tukenut – ellette suorastaan kansallistanut – teollisuudenalojamme, autoteollisuus ja monet pankit mukaan luettuina?

Kenties teillä olisi enemmän moraalista arvovaltaa Euroopan parlamentissa, jos tekonne vastaisivat sanojanne. Kenties asemanne kansainvälisissä neuvotteluissa olisi legitimiimpi, jos Yhdistynyt kuningaskunta ei olisi joutumassa lamaan huonokuntoisempana kuin yksikään toinen G20-maa.

Totuus on, että olette kuluttanut rahamme loppuun. Koko maan pääoma on nyt kääntynyt negatiiviseksi. Jokaisella Yhdistyneeseen kuningaskuntaan syntyvällä lapsella on velkaa noin 20 000 Englannin puntia. Velan koronmaksuun kuluu enemmän rahaa kuin lapsen kouluttamiseen.

Yritätte tänään jälleen kerran levittää syyllisyyttä ympärillenne. Puhuitte kansainvälisestä lamasta, kansainvälisestä kriisistä. On totta, että purjehdimme yhdessä tyrskyyhin, mutta kaikki alukset eivät ole samassa rappiotilassa. Toiset alukset käyttivät hyvät vuodet runkonsa tiivistämiseen ja takilansa kunnostamiseen – toisin sanoen velanmaksuun – mutta te otitte hyvinä vuosina vielä lisää velkaa. Näin ollen aluksen runko on teidän komennossanne painunut syvälle vesilinjan alle kerryttämämme velkataakan painosta.

Alijäämämme hipoo nyt 10:tä prosenttia BKT:sta, mikä on lähes uskomaton luku. Se on enemmän kuin Pakistanilla ja enemmän kuin Unkarilla – mailla, jotka ovat jo pyytäneet avuksi IMF:ää.

Kysymys ei ole siitä, että ette pyydä anteeksi. Kaikkien muiden tavoin olen pitkään hyväksynyt sen, että olette patologisesti kykenemätön ottamaan vastuuta näistä asioista. Kyse on siitä, että jatkatte harkitusti tilanteemme heikentämistä ja tuhlaatte mielivaltaisesti sen vähän, mitä meillä on jäljellä.

Viimeisten 12 kuukauden aikana yksityiseltä sektorilta on menetetty 100 000 työpaikkaa, ja silti olette luonut julkiselle sektorille 30 000 uutta työpaikkaa. Arvoisa pääministeri, ette voi ikuisesti jatkaa talouden tuottavan osan kuiviin puristamista rahoittaaksenne sen valtaiseksi paisunutta tuottamatonta osaa. Lamasta ei selvitä kuluttamalla eikä velasta ottamalla velkaa, ja toistaessanne puisevasti ja rutiinimaisesti, että tilanteemme on parempi kuin muiden ja että olemme hyvin valmistautuneet kestämaan myrskyn, on sanottava, että kuulostatte puolueensa linjapuhetta pitävältä Brežnevin valtakoneiston edustajalta.

Me molemmat tiedämme, että te tiedätte meidän tietävän, että tämä on roskaa. Jokainen tietää, että nykyisessä vaikeassa tilanteessa Yhdistynyt kuningaskunta on huonommassa kunnossa kuin yksikään muu maa. IMF on todennut sen. Euroopan komissio on todennut sen. Markkinat ovat todenneet sen, ja siksi valuuttamme arvo on heikentynyt 30 prosenttia, ja pian äänestäjätkin saavat tilaisuuden todeta sen.

He huomaavat saman, minkä markkinat ovat jo huomanneet: te olette arvonsa menettäneen hallituksen arvonsa menettänyt pääministeri.

Gordon Brown, *Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri*. – (EN) Arvoisa puhemies, on todella kunniaksi Euroopan parlamentille, että niin monet ihmiset voivat hyvin lyhyen ajan sisällä ilmaista lukuisia erilaisia näkemyksiä, ja kiitän teitä näkemyksistänne.

Toivon kuitenkin, että senkin jälkeen kun politikointi on laantunut, muistamme kolme asiaa. Ensinnäkin on tärkeää, että maailma yhdistää voimansa kriisin ratkaisemiseksi. Erillään ja syrjässä pysyttely ja haluttomuus tehdä yhteistyötä muiden maiden kanssa johtaa varmaan epäonnistumiseen ja kykenemättömyyteen ratkaista ongelmaa, joka on itse asiassa koko teollistuneeseen talouselämään levinnyt maailmanlaajuinen pankkitoiminnan häiriö. Jos emme ymmärrä ongelmaa, emme pysty ymmärtämään ratkaisua.

Koko pankkijärjestelmässä oli toimintakatos kautta maailman. havaitsimme, että pankit, joiden luulimme olevan riippumattomia, olivat täysin kytköksissä muihin pankkeihin eri maissa, ja meidän on ratkaistava kyseinen ongelma. Riippumatta niistä poliittisista näkemyksistä, joita ihmiset haluavat tästä asiasta omaksua, totuus on se, että meidän on ratkaistava pankkialan maailmanlaajuisista rakenneuudistusta koskeva ongelma.

Eurooppa oli tiennäyttävä. Vahvistimme pankkiemme pääomapohjaa. Muut maat ovat nyt tehneet samoin. Eri puolilla maailmaa on käytetty yli biljoona dollaria pankkien pääomapohjan vahvistamiseen. Olemme perustaneet arvoltaan alentuneiden omaisuuserien käsittelyä varten vakuutusjärjestelmiä ja muita järjestelmiä. Tämä on välttämätöntä, ja se on tehtävä maailmanlaajuisen yhteistyön avulla.

Toinen asia, joka meidän on ymmärrettävä parlamentin erilaisista poliittisista näkemyksistä huolimatta, on se, että maailmanlaajuisen yhteistyön on oltava erittäin tärkeä osa toimintastrategiaamme tulevaisuudessa – ei ainoastaan pankkialan laitoksissa vaan muillakin aloilla, kuten vero- ja rahapolitiikan sekä kaupan alalla, tehdyn maailmanlaajuisen yhteistyön. Pidimmepä siitä tai emme, maailma muuttuu uskomatonta vauhtia. Tuotteiden valmistaminen keskittyy enemmän Aasiaan kuin Eurooppaan. Maailmanlaajuinen kaupankäynti on niin nopeaa, ettei vastaavaa ole ennen nykyistä kriisiä nähty, ja siihen on reagoitava luomalla maailmankaupan toimintaympäristö, joka on vapaa mutta myös oikeudenmukainen. Parlamentissa esitetyistä näkemyksistä riippumatta ihmisten on mielestäni hyväksyttävä myös se.

Kolmas asia, joka minulle käy tästä keskustelusta ilmi, on se, että maailmanlaajuisen ratkaisujen löytäminen maailmanlaajuisiin ongelmiin edellyttää tehokkaiden EU:n toimielinten lisäksi myös tehokkaita maailmanlaajuisia instituutioita. Ihmiset, jotka vastasivat puheenvuorooni, kysyivät minulta, mitä voisimme tehdä näiden maailmanlaajuisen instituutioiden uudistamiseksi. Sellaiset organisaatiot kuin IMF, Maailmanpankki ja Maailman kauppajärjestö on kaikki perustettu 1940-luvulla ratkaisemaan 1940-luvun ongelmia. Elämme vuotta 2009. Meillä oli kansalliset pääomamarkkinat. Nyt meillä on maailmanlaajuiset pääomamarkkinat. Meillä oli kotimainen kilpailu. Nyt kilpailu on maailmanlaajuisia. Maailma on muuttunut perinpohjaisesti, ja tarvitsemme instituutioita, joiden menettelytavoissa otetaan huomioon maailmantalous ja jotka ratkaisevat nykyisiä ongelmia.

Minulta kysyttiin, huolehtisinko, tai yrittäisinkö huolehtia siitä, että Kansainvälisellä valuuttarahastolla olisi tarvittavat voimavarat ratkaista niiden talouksien ongelmat, jotka eivät kyenneet pysymään pystyssä pääomapaon aikana. Vastaan, että meidän on tehtävä se. Minulta kysyttiin, pystyisivätkö Maailmanpankki ja muut kansainväliset instituutiot auttamaan niitä maita, joissa kriisi aiheuttaa huomattavaa köyhyyttä. Meidän täytyy tehdä se. Mielestäni tämä kriisi on opettanut, että elämme nyt maailmantaloudessa. Ongelmat ovat maailmanlaajuisia ja edellyttävät maailmanlaajuisia ratkaisuja. Tämä edellyttää, että kehitämme maailmanlaajuisia instituutioita, ja sanomani parlamentille on hyvin selvä. Eurooppa on näyttänyt tietä erittäin monilla muilla aloilla: nyt on aika näyttää tietä niiden maailmanlaajuisen instituutioiden perustamisessa, jotka käsittelevät maailmanlaajuisia ongelmiamme ja tarjoavat maailmanlaajuisia ratkaisuja.

Näin koetellaan sitä, miten me, jotka olemme kuluneiden 60 vuoden aikana muodostaneet Euroopan, jolla on sosiaaliturva ja kehittyvä talous, pystymme auttamaan sellaisen maailman rakentamisessa, jossa samanaikaisesti kehitetään taloutta, suojellaan ympäristöä ja turvataan sosiaalinen oikeudenmukaisuus. Uskon, että parlamentissa esitetyistä erilaisista näkemyksistä huolimatta maailman kansakuntien keskuudessa vallitsee halu toteuttaa tämä, ja me – Eurooppa – voimme vaikuttaa siihen merkittävästi.

(Voimakkaita suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Hyvät kollegat, tämänpäiväinen vilkas keskustelu on osoittanut sen, miten paljon huomiota Euroopan parlamentti kiinnittää G20-huippukokouksen onnistuneen lopputuloksen varmistamiseen. Tiedän, että pääministerin on lähdettävä piakkoin New Yorkiin tekemään lisävalmisteluja ensi viikon huippukokousta varten.

Arvoisa pääministeri, olemme iloisia, että pystyitte olemaan kanssamme tänä iltapäivänä, ja toivotamme teille menestystä tärkeän työnne parissa. Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerin vastaanottaminen Euroopan parlamenttiin on aina hyvin jännittävä tilaisuus. Tänään käyty erinomainen keskustelu ei ole ollut mikään poikkeus. Arvoisa pääministeri, hyvin paljon kiitoksia.

(Suosionosoituksia)

(DE) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Vuosi sitten tällaisia kannanottoja ei olisi voitu edes kuvitella. Samanaikaisesti merkittävimmillä johtajilla on edelleen näkemyseroja. Tämä on toisaalta osoitus pyrkimyksestä karta vastuuta uusliberalistisen politiikan vakavista seurauksista ja toisaalta mekkalan nostamisesta, jotta valitut toimintatavat jäisivät hämären peittoon. Ne ovat olennaisilta osin samat kuin ennenkin, muutamia hyvin vähäisiä muutoksia lukuun ottamatta. Näin ollen jälleen kerran kannatetaan periaatetta, jonka mukaan ”asioiden on muututtava, jotta kaikki voi jatkua entisellään”. Luchino Visconti käsitteli tätä erinomaisesti elokuvassaan ”Tiikerikissa”.

Kun siis Yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri Gordon Brown vakuutti, että ”markkinat ovat meitä varten”, ja lisäsi: ”emme me markkinoita varten”, mutta ei kuitenkaan esitellyt tehokasta markkinavalvontaa koskevia keskeisiä toimenpiteitä ja tyytyi vaatimaan yhteensovittamista ja veroparatiisien sääntelytoimenpiteitä, Euroopan komission puheenjohtaja José Manuel Barroso on vaatinut kansainvälisen kaupan ja Dohan kehitysohjelman vapauttamista.

Toimenpiteitä, joilla lopetetaan julkisten palvelujen ja taloudellisesti strategisten alojen yksityistäminen, ei ole mainittu sanallakaan. Liberaalin Lissabonin strategian lakkauttamista tai työntekijöiden oikeuksien puolustamista tekemällä loppu työläinsäädännön heikentämispyrkimyksistä ei ole mainittu sanallakaan.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

8. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja.

9. EIP:n ja EBRD:n vuosikertomukset 2007 - Yhteisön takuu EIP:lle (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

– Gay Mitchellin talous- ja raha-asoiden valiokunnan puolesta laatima mietintö Euroopan investointipankin ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin vuosikertomuksista 2007 (2008/2155(INI)) (A6-0135/2009) ja

– Esko Seppäsen budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta (KOM(2008)0910 – C6-0025/2009 – 2008/0268(COD)) (A6-0109/2009).

Esko Seppänen, esittelijä. – (FI) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni voi auttaa taloudellisesti kehitysmaita ja muita EU:hun kuulumattomia maita Euroopan investointipankin matalakorkoisella luototuksella. EU takaa investointipankin luototuksen niin, että sille ei luotonantajana synny luottotappioita ja se voi edelleen rahoittaa oman luotonottonsa mahdollisimman halpakorkealla markkinarahalla.

Kun EU:n takuut Euroopan investointipankille uusittiin ja kun ne ulotettiin entistä useampiin maihin, Euroopan parlamentin mielestä päätökset kuuluivat yhteispäätösmenettelyyn ja myös Euroopan parlamentin toimivaltaan, eikä vain neuvoston toimivaltaan. EY:n tuomioistuin yhtyi parlamentin kantaan ja sen päätöksen

perusteella neuvoston yksipuolinen päätös palautettiin yhteispäätösmenettelyyn. Uusi päätös on tehtävä tämän vuoden marraskuun 6. päivään mennessä.

Nyt käsiteltävänä on komission ehdotus päätökseksi, jota voidaan pitää tilapäisenä ja johon liittyen komissio saa aikaa ensi vuoden huhtikuun loppuun saakka uuden kokonaisesityksen valmisteluun. Tähän tilapäisluonteiseen päätökseen parlamentti on jättänyt sormenjälkensä, jotka neuvosto on hyväksynyt. On myönteinen asia, että monimutkaisten neuvottelujen jälkeen asiassa vallitsee yhteisymmärrys neuvoston ja parlamentin kesken ja että päätös voidaan tehdä tänään ensimmäisessä ja ainoassa käsittelyssä.

Haluan tässä yhteydessä kiittää puheenjohtajavaltio Tšekin edustajia, jotka ovat tehneet neuvostossa lujasti töitä yhteisymmärryksen puolesta. Ilman Tšekin tasavallan aktiivista toimintaa tätä ratkaisua ei olisi saatu aikaan.

Tässä yhteydessä joudun arvostelemaan Euroopan investointipankin kokkeja, jotka hämmensivät soppaa. Euroopan investointipankki on tottunut saamaan parlamentin taakseen omissa asioissaan, mutta Euroopan investointipankin edustajat eivät nyt ymmärtäneet, että kysymyksessä oli yhteispäätösmenettely ja merkittävä lisä parlamentin toimivaltaan. Parlamentti halusi käyttää toimivaltaansa täysimääräisesti, mikä ei ole ollut mahdollista aikaisemmissa kuulemismenettelyissä. Oli mielestäni täysin sopimatonta, että EU:n instituutioihin kuuluva Euroopan investointipankki ei kunnioittanut parlamentin vakiintuneita toimintatapoja, vaan yritti vaikuttaa päätökseen poliittiselta ulkokehältä.

Lopputulos on kuitenkin hyvä. Euroopan investointipankki sai pääosin sen, mitä se halusi. Se sai parlamentin ymmärtämyksen sellaisessa päätöksentekomenettelyssä, jossa parlamentti muodosti itse mielipiteensä. Poliittisten ryhmien suuri yksimielisyys on nyt tämän päätöksen takana, kun taas Euroopan investointipankin toimintatavalla sitä ei olisi ollut. Kiitän neuvoston puheenjohtajavaltiota kompromissin aikaansaamisesta. Kiitän budjettivaliokuntaa ja sen varjoesittelijöitä yksimielisyydestä ratkaisun aikaansaamiseksi ensimmäisessä käsittelyssä. Olen varma, että tämä on kaikille osapuolille hyvä päätös.

Gay Mitchell, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi huomautan, että vastustan todella voimakkaasti sitä tapaa, jolla parlamentin jäsenten käytettävissä olevaa aikaa on tässä lyhennetty. Sen enempää neuvosto kuin komissiokaan eivät tällä viikolla ole kuulemassa kyselytuntia. Ihmiset voivat tulla tänne ja puhua vaikka kuinka pitkään. Sen sijaan Euroopan parlamentin puolesta mietintöjä esittelevien parlamentin jäsenten puheaikaa lyhennetään ilman eri ilmoitusta. Tämä on törkeää puuttumista Euroopan parlamentin jäsenten toimintaan.

Esittelijänä haluan ensinnä toivottaa pääjohtaja Philippe Maystadtin ja pääjohtaja Thomas Mirowin tervetulleiksi istuntosaliin nyt, kun parlamentti on ensimmäistä kertaa samanaikaisesti laatinut mietinnön Euroopan investointipankin (EIP) ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin toiminnasta. Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö nykyinen talouskriisi olisi korostanut EIP:n ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin työn tärkeyttä. Molemmat pankit ovat ansainneet kiitosta työstään talouskriisin vaikutusten torjumisessa. Kumpikin on tarttunut rohkeasti esitettyihin haasteisiin, mikä on hienoa. On tärkeää käsitellä kumpaakin pankkia yhtä aikaa, jotta voimme varmistaa niiden välisen yhteistyön ja estää päällekkäisyydet.

Näiden kahden pankin on varmistettava mahdollisimman suuri synergia, jotta talouden elpymistä voidaan valmistella ja avustaa. Päätös lisätä lainausta pienille ja keskisuurille yrityksille 50 prosentilla on erityisen tervetullut. Pk-yrityksille alun perin suunniteltu lainausmäärä oli viisi miljardia euroa vuodessa, ja sitä on nyt lisätty 7,5 miljardiin euroon vuodessa nelivuotiskaudella 2008–2011.

Esimerkkinä uudesta rahoituksesta EIP on äskettäin hyväksynyt investoitavaksi 310 miljoonaa euroa pk-yrityksiin Irlannissa. EIP on tehnyt selväksi, että irlantilaisille ja muille pk-yrityksille voidaan antaa käyttöön enemmänkin rahaa hyvin kilpailukyysisin korkoprosentein. Mielestäni Euroopan unionin kannattaisi harkita Marshall-avun kaltaista suunnitelmaa, joka toimi niin hyvin toisen maailmansodan jälkeen.

Jos EIP voitaisiin taivutella lainaamaan vaikkapa Kiinalta sijoituksia pankkiin, se voisi käyttää tällaisia varoja taloudellisen elpymisen käynnistämiseen, mikä nopeuttaisi elpymistä. Laina voitaisiin maksaa takaisin sitomalla elpyneestä EU:n ulkokaupasta saatavista lisätullimaksuista ja uusista alv-tuloista osa tähän tarkoitukseen. Tällä olisi se lisäetuna, että se vähentäisi EU:n jäsenvaltioihin kohdistuvaa painetta ja niihin kohdistettuja vaatimuksia noudattaa vakaus- ja kasvusopimusta lisälainanoton suhteen.

Vuonna 2007 EU investoi Kiinaan 7,16 miljardia euroa, kun taas Kiina investoi EU:hun vain 0,6 miljardia euroa. Sekä EU että Kiina hyötyisivät kaupan kasvusta. Olen tietoinen siitä, että komission puheenjohtaja, talous- ja raha-asioiden valiokunta ja Euroopan keskuspankin pääjohtaja vierailivat Kiinassa ennen joulua. Äskettäin pidetty EU:n ja Kiinan välinen seurantahuippukokous on myönteinen toivon merkki.

Joutuimme tähän sotkuun, koska emme keskittyneet oikeisiin asioihin. On aika keskittyä elpymiseen, samalla kun EU:sta tehdään entistä kilpailukykyisempi Lissabonin sopimuksen mukaisesti. Olen hyvin tyytyväinen ehdotuksiin, joita on tehty energiakriisin ja ilmastostrategian yhteydessä ja erityisesti EIP:n asemaan niissä. Olen tyytyväinen myös äskettäin annettuun yhteispäätösmenettelyä koskevaan yhteisöjen tuomioistuimen tuomioon ja siihen, että parlamentilla on nyt suhteessa näihin kahteen pankkiin entistä voimakkaampi asema.

Olen mietinnössä ehdottanut – ja se on hyväksytty valiokunnassa ja hyväksytään varmasti parlamenttissakin – että komission ja kummankin pankin olisi säännöllisesti tultava talous- ja raha-asoiden valiokunnan kuultavaksi tekemään selkoa näiden kahden pankin tehtävien koordinoinnista ja toimintalinjojen toteuttamisesta. Tämä on mielestäni kehitystä oikeaan suuntaan. Tarvitsemme lisää avoimuutta ja vastuullisuutta. Olemme kuulleet pääministeri Gordon Brownin puhuvan tästä kansainvälisen rahoituskriisin yhteydessä. Meidän on ajateltava omien rahoituslaitostemme vastuullisuutta tälle parlamentille, samoin kuin niiden tahojen vastuullisuutta, joille rahoituslaitoksemme antavat osarahoitusta.

Olen tyytyväinen pankkien olennaisiin tarkoituspäätöksiin yleisellä tasolla, erityisesti suhteessa ilmastostrategiaan ja energiaan, ja toivon, että parlamentti tukee esittämäni mietinnön pääsisältöä.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan tänä iltapäivänä komission puolesta toivottaa tervetulleiksi Euroopan investointipankin pääjohtajan Philippe Maystadtin ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin pääjohtajan Thomas Mirowin. Haluan parlamentin edessä kiittää heitä kumpaan, samoin kuin heidän pankkejaan, siitä äärimmäisen myönteisestä yhteistyöstä, jota he ovat tehneet komission kanssa erityisesti tänä vaikeana aikana, kun yritämme yhdessä torjua talouskriisiä.

Kiitos erittäin paljon Esko Seppäselä hänen sanoistaan ja ponnisteluistaan esittelijänä. Aihe on ollut vaikea, mutta lopputulos on onnistunut, kuten itsekkin sanoitte, nimittäin se, että sopimukseen pääsy ensimmäisessä käsittelyssä ratkaisee oikeudelliset ongelmat, joita oli syntynyt Euroopan investointipankin eli EIP:n ulkoisesta valtuudesta.

Ulkoinen valtuus antaa meille EIP:n toimien kautta ja sovittamalla yhteen eurooppalaiset toimintalinjat mahdollisuuden toimia erittäin jämäkästi ja tehokkaasti niillä politiikan aloilla, jotka ovat erityisen tärkeitä Euroopan unionille ja kaikille unionin toimielimille, myös tälle parlamentille.

Komissio on tyytyväinen siihen, että tästä eteenpäin parlamentti osallistuu suoraan ulkoista valtuutta koskeviin keskusteluihin. Meidän on kuitenkin myös lämpimästi kiitettävä sekä Euroopan parlamenttia että neuvostoa joustavuudesta, jota ne ovat osoittaneet. Näin sopimukseen on päästy tarpeeksi nopeasti eikä ole vaarannettu mahdollisuutta jatkaa ulkoisen valtuutuksen varojen ja välineiden käyttöä tai jouduttu tilanteeseen, jossa asiasta vuoden päätyttyä vallitsisi epävarmuus.

Seuraava komissio esittää puolestaan vuoden 2010 alussa asiaa koskevan säädöstekstin Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Toivomme, että voimme jälleen ensimmäisessä käsittelyssä varmistaa ulkoisen valtuuden juridisen vakauden, sillä kuten jo aiemmin sanoin, se antaa mahdollisuuden kehittää meille kaikille tärkeitä eurooppalaisia politiikan aloja.

Haluan myös onnitella Gay Mitchellia ja kiittää häntä mietinnöstään. Tämä on ensimmäinen kerta, kun mietintö koskee Euroopan investointipankin lisäksi myös Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankia. Mielestämme on oikein käsitellä näitä kahta rahoituslaitosta yhdessä, erityisesti nyt, kun niiden toimien on tehokkaasti palveltava talouskriisiä koskevan politiikkamme voimistamista ja kun näiden kahden laitoksen yhteistyö on erityisen tärkeää.

Vaadimme kummaltakin pankilta valtavia ponnisteluja. Viime vuoden lopulla hyväksytyssä elvytysuunnitelmassa vaadimme kumpaakin laitosta lisäämään merkittävästi lainausvalmiuksiaan aikana, jona niilläkin on vaikeuksia saada rahoitusta markkinoilta.

Ne ovat vastanneet pyyntöömme lisäämällä toimintaa meille tärkeillä aloilla, kuten Gay Mitchell totesi, muun muassa pk-yritysten, energiatehokkuuden ja muilla aloilla. Olemme erityisen tyytyväisiä sopimukseen, jonka nämä kaksi pankkia saivat aikaan Maailmanpankin kanssa. Kyseessä on yhteinen aloite, jolla vahvistetaan niiden rahoitusvälineitä ja tehostetaan antolainausta Keski- ja Itä-Euroopan maissa, jotka ovat erityisen vaikeassa tilanteessa.

Neuvoston ja komission nimittämässä asiantuntijaryhmässä käsitellään ensi vuoteen saakka EIP:n ulkoista valtuutta ja samalla pohjustetaan parlamentin ja komission seuraavan toimikauden alussa tehtävää Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin strategista tarkastelua. Näistä aiheista käydään keskustelua

yhteisymmärryksessä pääjohtaja Maystadtin kanssa. Toivomme, että talouskriisi on tuolloin rauhoittunut ja meidän on tämän tuloksena mahdollista jatkossakin käyttää näiden kahden pankin taitotietoa, lainausvälineitä, rahoitusvaroja, henkilöstöresursseja ja kokemusta avuksemme, kun sovimme yhteisistä politiikoista, joiden on määrä ohjata Euroopan unionin tulevaa suuntaa seuraavalla vuosikymmenellä.

Gabriele Stauner, *talousarvion valvontavaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin esittää lyhyen yhteenvedon Euroopan investointipankin vuosikertomusta koskevasta talousarvion valvontavaliokunnan lausunnosta.

Talousarvion valvontavaliokunta kehottaa EIP:tä toimimaan aktiivisemmin ja ottamaan käyttöön entistä aktiivisemmat toimintalinjat petoksen torjunnassa, mihin sisältyy petosten, lahjonnan, rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen suhteen nollatoleranssi. Riippumatta EIP:n jo toteuttamista ponnisteluista, jotka ansaitsevat tunnustusta, sen on nyt noudatettava toimintalinjaa, joka käsittää paperien lisäksi konkreettisia toimenpiteitä ja jäljitettävyyttä palvelevia avoimuuskriteerejä. Tästä syystä yritysten, joiden on osoitettu osallistuneen lahjontaan, ei pitäisi saada lainoja ja tiedonantajille olisi taattava tehokas suoja. EIP:n on siten toimittava aiempaa näkyvämmiin tutkimuksiin ja ehkäisevää tehtävää.

Erityisesti nykyisessä rahoitus- ja talouskriisissä haluamme, että EIP:hen sovelletaan samoja valvontasäännöksiä kuin kaikkiin muihin, kaupallisiin pankkeihin, koska ilman todellista valvontaa EIP ei voi olla uskottava toimija luottomarkkinoilla. Tarvitsemme myös riippumattomia seurantarakenteita, joilla varmistetaan EIP:n tulosten laatu ja sen käytännösääntöjen noudattaminen.

Tärkein huolestamme on, että parlamentin olisi tulevaisuudessa laadittava erillinen mietintö EIP:n työstä. Mielestämme tämänkaltaisen mietintö olisi sekä mahdollinen että asianmukainen, koska jäsenvaltiot ovat EIP:n ainoita osakkaita. Tämä merkitsee, että sillä on välitön yhteys Euroopan parlamenttiin, ja sitä kautta se on myös välittömästi budjettivastuussa parlamentille. Kiitos paljon.

Zsolt László Becsey, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (HU) Haluaisin ensinnäkin onnitella kumpaakin esittelijää. Olen myös mielissänni siitä, että tämä kysymys, näitä kahta rahoituslaitosta koskevat ongelmat, tulivat käsiteltäväksemme yhtä aikaa, ja katson todellakin, että tulevaisuudessa meidän on käsiteltävä näitä kahta rahoituslaitosta perinpohjaisesti.

Jos keskityn pelkästään avainsanoihin, niistä ensimmäinen on päällekkäisyys. Meidän on työstettävä jonkinlainen pitkän aikavälin työnjako näiden kahden pankin välillä, jotta niiden entistä läheisempi yhteistyö on mahdollista. Huomasin, että esittelijä osoitti suuria hankkeita Euroopan investointipankille ja jätti pienyrityksiin liittyvät tehtävät Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankille. Joka tapauksessa jonkinlainen hyötyä tuottava erikoistuminen on mielestäni välttämätöntä.

Olen tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentti lopultakin pääsee kaikkein pyhimpään ja voi keskustella tässä yhteydessä valittavista tulevaisuuden suuntaviivoista. Suhtaudun varauksella kysymykseen ulospäin ja sisäänpäin kääntymisestä. Kaksitoista vuotta sitten uskoimme Unkarissa, että IMF voidaan unohtaa täysin, ja nyt se kolkuttelee ovellamme ja me juoksemme sen liepeisiin hakemaan luottoa.

Muutama vuosi sitten ajattelimme muun muassa, että Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankilla ei olisi suurta merkitystä euroalueen ulkopuolisille maille ja että se siirtyisi sitä vastoin idemmäksi. Nyt olemme mielissämme siitä, että nämä kaksi laitosta ovat yhdessä Maailmanpankin kanssa mahdollistaneet suuren Keski-Euroopan rahaston.

Haluaisin – oman poliittisen ryhmäni asiaankuuluvan ryhmän puheenjohtajana – kiinnittää huomiota siihen, että pienten ja keskisuurten yritysten likviditeetti ja rahoitus on mielestäni ehdottoman tärkeää. Siitä syystä pyydän, että äskettäin päätetyt vaihtoehdot tulevat voimaan mahdollisimman nopeasti, jotta voimme yhdessä kaupallisten pankkien kanssa tehokkaasti tarjota käteisvaroja varsinkin keskieuropalaisille pien- ja keskisuurille yrityksille.

Udo Bullmann, *PSE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, käsittelemme nykyistä talouskriisiä epäsuhteen ongelmana, johon vaikuttavat yhtäältä sääntelystä vapautetut markkinat ja toisaalta julkisen kiinnostuksen puute. Emme ole aina onnistuneet herättämään julkista kiinnostusta rahoitusmarkkinoihin ja todellisiin taloudellisiin prosesseihin. Tästä syystä on niin tärkeää nyt keskustella julkisista investointipankeista, sillä ne ovat nimenomaan se yhteyspinta, jonka ansiosta markkinat voivat toimia ja joilla on julkinen toimeksianto edustaa etujamme tulevaisuudessa. Tästä syystä ennusteeni tänään läsnä oleville pankkien pääjohtajille on, että tulevaisuudessa tarvitsemme niitä vielä enemmän kuin tänään ja aiemmin.

Gay Mitchellin mietinnössä on kaksi keskeistä alaa. Hän kehottaa meitä etsimään hyvän työnjaon, jotta voimavarat voidaan kohdentaa mahdollisimman hyvin. Hän ehdottaa myös, että annamme näiden kahden pankin keskittyä niihin tehtäviin, joita meillä tulevaisuudessa on. Näitä ovat ilmastonmuutos sekä meitä uhkaava massatyöttömyys ja taantuma, ellemme toteuta vastatoimenpiteitä, sekä erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten vaatimus luoda julkista infrastruktuuria, jotta voimme edistyä, saamme hengähdystilaa sekä kokonaisnäkemyksen tilanteesta. Haluankin kiittää Gay Mitchellia hänen erinomaisesta työstään. Hän on laatinut myönteisen mietinnön. Euroopan parlamentti on taistellut säilyttääkseen tehtävänsä, jonka se tulevaisuudessa hoitaa entistä voimakkaammin. Siinä on oman ryhmäni sanoma.

Vielä yksi huomautus Gabriele Staunerille, joka juuri viittasi valvontasäännöksiin. Julkisiin pankkeihin on luonnollisesti kohdistettava valvontasäännöksiä ja asianmukaisia tarkastuksia. Niihin ei kuitenkaan voida soveltaa samoja valvontasäännöksiä kuin tavallisiin pankkeihin, muutoinhan ne eivät voisi ottaa riskejä, joita usein haluamme niiden hyväksyvän. Tästä syystä kannatan valvontaa, mutta sen on oltava erilaista.

Wolf Klinz, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan investointipankki ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki ovat pitkään olleet syrjässä. Viime vuosina suuri osa yleisöstä ei ole ollut edes tietoinen niiden olemassaolosta. Toivon, että näinä rahoitus- ja talouskriisin aikoina tilanne muuttuu, koska näistä tärkeistä unionin rahoituslaitoksista tulee nyt entistäkin tärkeämpiä.

Ottaen huomioon suuret rahamäärät, joita pankit käsittelevät ja myöntävät lainojen muodossa, on olennaisen tärkeää, että ne työskentelevät selkeiden kriteerien ja periaatteiden mukaisesti. Se, että kyseessä on julkinen laitos, ei vielä itsessään takaa tätä. Esimerkiksi Saksassa on julkisia pankkeja, jotka ovat loukanneet mainittuja periaatteita ja joutuneet vaikeuksiin samalla tavoin kuin monet yksityiset pankit. Toivon, että kumpikin rahoituslaitos, sekä EIP että Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki, asettavat painopisteensä erittäin selkeiden näkökohtien perusteella ja että nämä painopisteet todetaan tulevaisuudessa, kun näitä aikoja tarkastellaan taaksepäin, oikeiksi ja realistisiksi.

Tärkeintä on, että pankit jatkossakin keskittyvät keskikokoisiin yrityksiin, missä annan pankeille täyden tukeni, sillä keskisuuret yritykset ovat Euroopan talouden selkäranka, ja että pankit keskittyvät hankkeisiin, jotka selkeästi täyttävät kestävyyskriteerin. Pankeilla on erittäin hyvä luottoluokitus, parempi kuin AAA. Tästä syystä ne voivat saada ja antaa rahoitusta suhteellisen edullisin ehdoin. Meidän on varmistettava, ettei niihin kohdisteta liiallisia paineita ja että erityisesti kriisiaikana emme yritä käyttää niitä pääomalähteenä aloilla, joilla muut pääomalähteet ovat kuivumassa.

Olen tyytyväinen siitä, että Euroopan parlamentin jäsenet osallistuvat painopisteiden asettamiseen ensi vuodesta lähtien. Katson, että koska pankit ovat entistä vastuullisempia parlamentille, meillä on hyvä perusta hedelmälliselle ja rakentavalle yhteistyölle.

Vielä yksi huomautus: kannustan kumppaakin pankkia lisäämään ponnistelujaan ja varmistamaan, että ne eivät tee päällekkäistä työtä. Niiden olisi sen sijaan täydennettävä toinen toisensa työtä ja työskenneltävä yhdessä rakentavalla tavalla.

Minusta on myös tärkeää, että Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankilla on edelleen asema siirtymävaiheen talouksien maissa, koska emme saa varsinkaan kriisiaikana hylätä näitä maita.

Sepp Kusstatscher, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan ensinnäkin kiittää mietintöjen esittelijöitä, joille me Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä annamme tukemme. Kannatamme Euroopan investointipankin toiminnan laajentamista kehitysmaissa. Olemme pitkään esittäneet, että EIP:n hankerahoituksen olisi oltava sosiaalisten ja ympäristönormien mukaista ja tuettava ihmisoikeuksien toteutumista. Tämä toteutuu nyt käytännössä, koska yhteisö takaa EIP:n hankkeet. Haluamme kiittää budjettivaliokuntaa, joka on ottanut asian esiin ja ajanut sen menestyksekkäästi läpi neuvostossa.

EIP on Euroopan unionissa hyvin tärkeä väline, joka mahdollistaa sen, että jäsenvaltioiden sosiaalista, ympäristöön liittyvää ja taloudellista kehitystä voidaan hallita. Siitä syystä kaikkiin EIP:n tukemiin hankkeisiin olisi mielestäni kohdistettava entistä tarkempia tarkastuksia sen määrittämiseksi, voidaanko kestävyys ja tuottavuus todella taata yhteiskunnan ja ympäristön kannalta. Nykyisessä rahoitus- ja talouskriisissä tämä on erityisen tärkeää.

Olisi esimerkiksi vakava virhe, jos EIP antaisi tukeaan sellaisille laajamittaisille hankkeille kuin Messinansalmen ylittävä silta tai Brennerin perustunneli suurnopeusmatkustajajunia varten. Nämä hankkeet vaativat raskasta koneistusta ja ovat erittäin pääomavaltaisia. Nykyisten infrastruktuurien nykyaikaistaminen ja laajentaminen on paljon hyödyllisempää työmarkkinoiden ja ympäristövaikutusten kannalta.

Määrällinen kasvu perustuu vanhakantaiseen ”nopeammin, korkeammalle, pidemmälle” -filosofiaan. Sekä kansalaiset että ympäristömme tarvitsevat kestävää sosiaali- ja ympäristöpolitiikkaa. Kiitos.

Konstantinos Droutsas, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, mietinnössä suhtaudutaan näiden kahden pankin toimintaan myönteisesti, mutta ei mainita niiden vastuuta ja osuutta kapitalismin kriisissä. EIP on ottanut tehtäväkseen lainata rahaa pankeille ja yrityksille tavoitteenaan tukea pääoman tuottoa.

Euroopan unionin elvytystoimiin liittyy pakollisesti varovaisuusperiaatteen noudattaminen rahoituksessa. Euroopan unionin yhteinen osatekijä sekä Lissabonin strategiassa, vakaussopimuksessa että Maastrichtin sopimuksessa on ruohonjuuritason vastainen politiikka, jonka tavoitteena on siirtää kriisin aiheuttama taakka työntekijöiden harteille leikkaamalla palkkoja, tekemällä joustosopimuksista säännönmukaisia, jakamalla työttömyyttä ja tekemällä uusia vakuutusturvaa heikentäviä suunnanmuutoksia.

Tyypillinen esimerkki löytyy omasta maastani, jota vastaan on aloitettu viiden vuoden kuluessa kahdesti liiallisia alijäämiä koskeva menettely. Komissio vaatii pysyviä ja pitkäkestoisia toimenpiteitä: lisätoimia, joilla leikataan sosiaalimenoja erityisesti julkisesta terveydenhoidosta ja hoivapalveluista, kun samaan aikaan tällä alalla toimiva yksityinen sektori rikastuu. Samaa aikaan se vaatii, että ruohonjuuritason kulutustuotteisiin kohdistuvia veroja ja alv-astetta on nostettava.

Ainoa ruohonjuuritason etuja palveleva lähestymistapa on hylätä pääoman vaatimat toimenpiteet, joista lähes kaikki Maastrichtin sopimusta ja Euroopan unionia tukevat voimat ovat yhtä mieltä, ja muodostamalla ruohonjuuritason talouteen ja valtaan tähtäävä sosio-poliittinen allianssi.

John Whittaker, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minua huolettaa eniten ajatus, jonka mukaan Euroopan investointipankki (EIP) olisi keskeisessä asemassa rahoituskriisin ratkaisemisessa – että se voisi jotenkin toimia Euroopan laajuisena elimenä ja kannustaa jäsenvaltioita, jotka kummallista kyllä ovat epäonnistuneet pyrkimyksissään sovittaa omat kannustimensa yhteen.

Vaarana on, että jos EIP laajentaa toimintaansa ehdotetulla tavalla liian pitkälle kaupallisten pankkien ja hallitusten tukemiseen, sen kadehdittavan hyvää luottoluokitusta voidaan alentaa samalla lailla kuin joillekin valtioille on käynyt.

EIP:n vipuvaikutus on noin 35-kertainen, ja jäsenvaltioiden hallitukset ovat sen osakkaita. Olisi vakava asia, jos se menisi konkurssiin samalla tavoin kuin eräät kaupalliset pankit. Mietinnössä kannustetaan jopa EIP:tä ja komissiota lisäämään antolainausta kokeilemalla uusia innovatiivisia rahoitusvälineitä. Luullakseni maailmassa on jo nähty tarpeeksi ovelia rahoitustemppeja.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin sydämellisesti kiittää suomalaista kollegaamme Esko Seppästä hänen ponnisteluistaan, joiden ansiosta komission ja neuvoston kanssa on saatu aikaan EIP:n lainoja ja yhteisön takuita koskeva kompromissi.

Kuten kaikki tiedämme, sen jälkeen kun Euroopan parlamentti voitti asian yhteisöjen tuomioistuimessa, kyseinen neuvoston päätös kumottiin, mutta se on voimassa vuoden ajan, kunnes uusi päätös tehdään. Komissio ehdotti yhteispäätösmenettelyä, ja huomenna meidän on määrä äänestää kolmikantaneuvotteluissa sovitusta kompromissista ja saattaa yhteispäätösmenttely päätökseen.

On tärkeää muistaa, että EIP perustettiin alun perin rahoittamaan toimia EU:n sisällä. Yhteisön takuu EIP:n tappioita vastaan ja lainatakuut ovat sen EU:n ulkopuolisten toimintojen perusta. Ehdotus, josta tänään keskustelemme, kattaa noin 10–15 prosenttia EIP:n toiminnasta eli pankin toiminnan EU:n ulkopuolella: jäsenyyttä hakeneissa valtioissa, Välimeren maissa, Aasiassa, Latinalaisessa Amerikassa ja Etelä-Afrikassa. EIP:n toimet ovat erityisen merkittäviä keskituloisissa maissa sekä infrastruktuurien, kaupallisen ja rahoitusalan kannalta. EIP:n toimet ovat äärimmäisen tärkeitä maailmanlaajuisen rahoituskriisin ja taantuman ympäristössä.

Olen tyytyväinen siitä, että onnistuimme saamaan aikaan kaikkia tärkeimpiä asioita koskevan kompromissin, kuten uuden päätösehdotuksen esittämistä varten määräajan, joka on nyt 30. huhtikuuta 2010, sekä päättymislausekkeen, joka on 18 kuukautta määräajasta eli 31. lokakuuta 2011.

Euroopan parlamentti on muuttanut komission ehdotusta viittaamalla ihmisoikeuksien kunnioittamisen tärkeyteen, kehityspolitiikkaan, energian monimuotoisuuteen, strategisten asiakirjojen tarpeeseen ja EIP:n politiikan ja toimintojen entistä suurempaan avoimuuteen.

Saimme hyvän tuloksen, ja toivon, että kompromissi hyväksytään huomenna tarvittavalla enemmistöllä. Luotan Euroopan parlamentin kaikkien poliittisten ryhmien tukeen.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, yhdyn kollegoihini ja kiitän budjettivaliokunnan esittelijän tekemää erinomaista työtä ja tapaa, jolla hän onnistui kamppailemaan Euroopan parlamentin oikeuksien ja toimivallan puolesta.

Yhteisöjen tuomioistuimen 6. marraskuuta 2008 antaman tuomion mukaisesti Euroopan parlamentilla on tällä alalla täydet yhteispäätösvaltuudet. Lisäksi Euroopan investointipankilla on selkeä toimeksianto tukea kestävästä taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta kehitystä, kehitysmaiden integroitumista maailmantalouteen, köyhyyden torjuntaa sekä oikeusvaltion, ihmis- ja perusoikeuksien kunnioittamista kyseisissä maissa.

Euroopan parlamentin tehtävänä on varmistaa, että EIP:n investoinneilla pyritään näihin tavoitteisiin.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Euroopan investointipankki on maailman suurin pankki, ja on selvää, että sillä on merkittävä tehtävä talouden kehittämisessä sekä Euroopan unionin sisämarkkinoilla että niiden ulkopuolella. Tällä hetkellä tehdään monia ehdotuksia Euroopan investointipankin tehtävien laajentamiseksi. Olen talous- ja raha-asioiden valiokunnan jäsen, mutta en edes muista kaikkia ehdotuksia. Näyttää siltä, että nyt kaikki tietävät, mitä Euroopan investointipankin on tehtävä. Lisäksi on tehty useita ehdotuksia arvioida uudelleen pankin Euroopan unionin ulkopuolella toteuttamia toimia. Esittelijän laatiman asiakirjan tavoitteena on erityisesti laajentaa yhteisön takuut kattamaan tappiot, joita Euroopan investointipankille aiheutuu antolainauksesta Euroopan unionin ulkopuolella.

Ehdotusten moninaisuus osoittaa selkeästi, että Euroopan investointipankin toiminnasta ja sen tulevasta suunnasta tarvitaan laajaa keskustelua. Toivon, että komissiolla on aikaa tarkastella tätä ongelmaa tarkemmin EU:n talouden kannustinsuunnitelman yhteydessä. Euroopan investointipankin tarjoamille takuille on asetettu monia lisäehtoja, jotta ihmisoikeudet ja tasa-arvoista kehitystä koskevat näkökohdat otetaan huomioon. Tämä on tervetullut aloite, mutta Euroopan unionin pitäisi ulkopoliitikassaan pyrkiä siihen, että muutkin kolmansissa maissa toimivat pankit noudattavat toiminnassaan näitä samoja periaatteita. Vasta sitten kilpailu Euroopan unionin ulkopuolella on tasapuolista, eivätkä Euroopan investointipankkia uhkaa niin monet tappiot.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Arvoiset puhemies, komission jäsen ja pääjohtaja Maystadt, ensimmäinen kysymykseni koskee Euroopan investointipankin kertomusta. Onko Euroopan parlamentin vaatima sääntely- ja valvontatehtävä toteutettu? Lisäksi, hyvä komission jäsen, en voi ymmärtää, miksi ette tee 105 artiklan edellyttämää aloitetta siirtää asia neuvoston käsiteltäväksi, jotta Euroopan keskuspankki voi ottaa tehtävän hoitaakseen. Pahoittelen, että asiaa koskevat vastauksenne ovat olleet hyvin vältteleviä.

Lisäksi on viitattava takuuasiaan: En ymmärrä, miksi tällä tavalla annettua takuuta ei korvata. Suunnitellusta noin 30 miljardin euron kokonaistakuusta tämä tarkoittaa unionin talousarviossa 30–100 miljoonan euron varojen menetystä. En myöskään ymmärrä, hyvä puhemies, miksi talousarvion valvontavalioikuntaa, jonka toimivaltaan Euroopan investointipankkia koskevat asiat kuuluvat, ei ole pyydetty antamaan lausuntoa pankille myönnettävistä takuista.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan investointipankki ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki ovat kaksi äärimmäisen voimakasta laitosta, jotka voivat edistää alueellista kehitystä sekä Euroopan unionissa että kolmansissa maissa. Tämä on erityisen ilmeistä tällä hetkellä rahoituskriisin ja siitä johtuvien investointilainojen saantirajoitusten takia.

Kun pääosa pankeista vähensi jyrkästi EU:n naapurimaiden rahoitusohjelmiin myöntämiensä lainojen määrää, molemmat edellä mainituista pankeista edistivät voimakkaasti investointeja liikenteeseen ja ympäristöön.

Euroopan investointipankki on samaan aikaan tärkeä lainoittaja ja lainojen takaaaja unionin pk-yritysalalla. Nykyisinä vaikeina aikoina tämä merkitsee yrittäjille korvaamatonta tukea. On myös tärkeää, että Euroopan investointipankin toteuttamiin kuuteen painopisteeseen sisältyy Euroopan unionin kestävä ja turvallinen energia-alan kilpailu.

Thomas Mirow, Euroopan jälleenrakennus- ja investointipankki. – (EN) Arvoisa puhemies, monet kiitokset tästä mietinnöstä ja mahdollisuudesta jatkaa valiokunnan kanssa marraskuussa aloitettua keskustelua. Se on oikein ajoitettu ja tervetullut erityisesti kolmesta syystä.

Ensinnäkin rahoitus- ja talouskriisissä on tärkeämpää kuin koskaan kannustaa Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankkia ja EIP:tä lisäämään yhteistyötään. Samalla kriisi merkitsee, että julkisten kansainvälisten rahoituslaitosten välinen yhteistyö ei ole pelkästään poliittinen tavoite, se on silkka välttämättömyys.

Yksityisten luottovirtojen vähentyessä dramaattisesti kokoonnuimme viime kuussa Maailmanpankin ryhmän kanssa käynnistääksemme yhteisen kansainvälisiä rahoituslaitoksia koskevan toimintasuunnitelman, jolla tuetaan pankkijärjestelmiä ja antolainausta Keski- ja Itä-Euroopan reaalityökaluille.

Kyseessä on 24,5 miljardin euron paketti vuosille 2009 ja 2010, mistä Euroopan jälleentoiminta- ja kehityspankin osuus on kuusi miljardia euroa. Toimintasuunnitelmassa tunnustetaan, että tehokas kriisinhoidon Euroopan integroiduilla rahoitusmarkkinoilla edellyttää nopeaa ja koordinoitua toimintaa kaikilta sidosryhmiltä: emopankeilta, jotka omistavat suuria osuuksia alueen rahoitusalaista, tärkeiltä paikallisilta pankeilta, rajatylittävien pankkiyhtymien koti- ja isäntämaiden viranomaisilta, Euroopan unionin toimielimiltä ja kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta. Pyrimme yhdessä tämän laaja-alaisen sidosryhmän kanssa toteuttamaan suunnitelmaa, ja kehitämme sitä varten koordinaatio- ja yhteistyömekanismeja.

Voimme todeta, että tämän tyyppinen tarpeista syntyvä kansainvälisten rahoituslaitosten välinen yhteistyö toimii parhaiten – tämä nähtiin myös viime elokuussa Georgian konfliktista aiheutuneen pankkikriisin yhteydessä.

Toiseksi Euroopan unionin alaisuudessa toimivat uudet yhteistyörakenteet Euroopan jälleentoiminta- ja kehityspankin ja EIP:n välillä tarjoavat meille loistavia uusia yhteistyömahdollisuuksia.

Viittaan erityisesti Länsi-Balkanin investointikehykseen, joka nyt käynnistetään, sekä Eurooppa-neuvoston äskettäin julkistamaan itäiseen kumppanuuteen. Se perustuu hyvälle yhteistyölle, joka on jo aloitettu yhteisymmärryspöytäkirjan ja naapuruuspolitiikan investointivälineen kautta.

EY:n varat mahdollistavat nämä aloitteet, joiden ansiosta voimme käytännössä yhdessä käsitellä erityishankkeita ja -ohjelmia ja yhdistää kunkin laitoksen vahvuudet. Näin voimme puhalttaa yhteiseen hiileen.

Katson, että tätä taustaa vasten on mahdollista sopia työnjaosta, yhteisen asiantuntemuksen käytöstä ja tarvittavista yhteistyörakenteista, vaatimanne yhteiset normit mukaan luettuina.

Kolmanneksi suhtaudun Euroopan parlamentin näkemyksiin myönteisesti ja pidän niitä panoksena Euroopan jälleentoiminta- ja kehityspankin neljännen pääomavarojen tarkastelun alkuvaiheeseen. Tarkastelu saatetaan päätöksen vuosikokouksessamme Zagrebissa toukokuussa 2010.

Euroopan jälleentoiminta- ja kehityspankki suhtautuu kriisiin ennakoivasti: tuemme asiakkaitamme toimintamaissa, laajennamme välineitämme ja pyrimme vuonna 2009 investoimaan seitsemän miljardia euroa – mikä merkitsee yli 20 prosentin lisäystä aiempaan.

Samaan aikaan meidän on tunnustettava, että myös altistumisemme riskeille lisääntyy. Nykytilanteen täysiä vaikutuksia salkkuunne ja liiketoimintamme kehittymiseen ei voida vielä selkeästi nähdä. On kuitenkin selvempää kuin koskaan, että kumppanuutemme EIP:n ja Euroopan unionin kanssa on tärkeää, jotta voimme täyttää sitouksemme sekä osakkaillemme että toimintamaissamme.

Puhetta johti

varapuhemies **Adam BIELAN**

Philippe Maystadt, EIP:n pääjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, sallikaa minun aluksi kiittää teitä jälleen kerran tästä mahdollisuudesta jatkaa rakentavaa vuoropuhelua, joka on aloitettu Euroopan investointipankin ja Euroopan parlamentin välillä joitakin vuosia sitten.

Olen erityisen iloinen mahdollisuudesta keskustella meille tänään esitellyistä kahdesta mietinnöstä, koska kyseiset Gay Mitchellin ja Esko Seppäsen mietinnöt ovat sekä mielenkiintoisia että tuovat esiin todella relevantteja kysymyksiä. Toivon, että meillä on mahdollisuus palata näihin kysymyksiin myöhemmin.

Tänään käsillä on poikkeuksellisen laajamittainen kriisi – luultavasti vakavin kriisi toisen maailmansodan loppumisen jälkeen – ja siitä syystä on aivan normaalia, että jäsenvaltiot tässä yhteydessä kehottavat kahta rahoituslaitostamme osallistumaan kriisin hallintaan Euroopan unionissa. Tiedätte, että jäsenvaltiot, jotka ovat osakkaitamme, ovat tässä yhteydessä pyytäneet EIP:tä lisäämään merkittävästi antolainauksiaan vuonna 2009, eli noin 30 prosentin lisäystä alkuperäisiin ennusteisiin verrattuna, ja suuntamaan lisäponnistelut ensisijaisesti kolmelle alalle: ensinnäkin lainat pankeille pieniä ja keskisuuria yrityksiä varten,

toiseksi energiaan ja erityisesti ilmastonmuutoksen torjuntaan ja kolmanneksi niihin maihin, jotka ovat eniten kärsineet kriisistä.

Missä pisteessä olemme tänään? Annan teille tilastotiedot vuoden 2008 kolmelta viimeiseltä kuukaudelta – eli alkaen ajasta, jolloin ensimmäiset vetoomukset EIP:lle tehtiin – ja vuoden 2009 kahdelta ensimmäiseltä kuukaudelta. Näiden viiden kuukauden aikana olemme lainanneet yli 31 miljardia euroa, mikä merkitsee 38 prosentin lisäystä verrattuna samaan ajankohtaan vuotta aikaisemmin (vuoden 2007 loppu, vuoden 2008 alku). Ensimmäisellä alalla, eli pk-yrityksille myönnettävissä lainoissa tänä lyhyenä ajanjaksona myönnettiin lainoja 5,6 miljardia euroa. Useat teistä ovat korostaneet olevan tärkeää nykyilmapiirissä tukea pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Toimimme todella aivan erityisesti tällä alalla, ja voin jo kertoa teille, että meille asetettu tavoite vapauttaa 15 miljardia näitä lainoja vuosina 2008 ja 2009 ylitetään.

Olemme myös toisen tavoitteen eli energian ja ilmastonmuutoksen torjunnan alalla työskennelleet aivan erityisesti, ja autoteollisuudelle myönnetty rahoitus on sijoitettava tähän yhteyteen. Selkeyden vuoksi on todettava, että tällä alalla rahoitus kohdistuu ympäristöystävällisten autojen tutkimus-, kehitys- ja tuotantohankkeisiin. Kyseessä ovat siis autot, jotka täyttävät hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevat unionin uudet normit.

Kolmas alue, apu maille, jotka ovat eniten kärsineet kriisistä: tällä samalla viiden kuukauden jaksolla olemme myöntäneet lainoja 910 miljoonaa euroa Unkarissa, 600 miljoonaa euroa Latviassa, 1 miljardi euroa Romaniassa ja 1,1 miljardia euroa Liettuassa.

Tästä syystä voin mielestäni sanoa, että olemme tehneet parhaamme vastataksemme jäsenvaltioiden pyyntöön ja toteuttaneet sovitut toimenpiteet viipymättä. Thomas Mirow viittasi jo Kansainvälisen rahoitusyhtiön ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin yhteiseen toimintasuunnitelmaan, joka koskee Keski- ja Itä-Euroopan pankkialalle annettavaa apua.

Luonnollisesti tällainen lainamäärän lisäys on mahdollista vain pääoman lisäyksen ansiosta. Osakkaamme ovat päättäneet siitä – eikä se maksa jäsenvaltioille mitään. Päätettiin kuitenkin, että tarvitsemme osakkaiden luvan muuntaa varannot pääomaksi.

Useat teistä ovat esittäneet kysymyksiä EIP:n seurannasta ja valvonnasta, ja henkilökohtaisesti pidän kysymystä täysin oikeutettuna. Kun rahoituslaitos tällä tavalla kasvaa, on normaalia olla huolissaan sen seurannasta. Jo olemassa oleva seurantakin on merkittävää: tietty määrä sisäistä seurantaa ja ennen kaikkea ulkoista seurantaa, jonka tekee riippumaton tarkastuskomitea. Se raportoi suoraan pankin valtuustolle. Lisäksi Lissabonin sopimuksessa määrätään tarkastuskomitean vahvistamisesta lisäämällä siihen ihmisiä, joilla on todistetusti kokemusta pankkivalvonnasta.

Pitäisikö mennä pitemmälle? Haluan palauttaa mieliin, että tilintarkastustuomioistuin seuraa jo kaikkia EIP:n toimintoja, joihin liittyy Euroopan unionin budjettivarojen käyttöä. Pitäisikö edetä kohti muodollista pankkivalvontajärjestelmää? Tätä Gabriel Stauner esitti. Udo Bullmann huomautti, että asiat eivät ehkä ole näin yksinkertaisia. Joka tapauksessa asiasta kannattaa keskustella. Tänään voin vain vahvistaa, että EIP suhtautuu täysin avoimesti muodolliseen pankkivalvontaan, jos sellaisesta katsotaan olevan hyötyä.

Toistaiseksi olemme järjestäneet eräänlaista epämuodollista valvontaa Luxemburgin rahoitusalan valvontatoimikunnan rinnalle.

Vastaukseksi Jean-Pierre Audylle totean, että Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean (CEBS) suhteen on todellakin menetelty hänen viime vuonna pyytämällään tavalla. Otimme yhteyttä komiteaan, joka kuitenkin ilmoitti meille, että sillä itsellään ei ollut tällä alalla toimivaltaa eikä se voisi toimia edes neuvoa-antavassa tehtävässä. Olemme siis edelleen niiden käsissä, jotka haluavat tehdä tässä asiassa aloitteen. Totean uudelleen, että suhtaudumme tällaisiin aloitteisiin avoimesti.

Lopuksi pieni yhteenveto näiden kahden rahoituslaitoksen yhteistyöstä: Thomas Mirow totesi jo yhteistyön kehittyvän hyvin erityisesti Länsi-Balkanilla ja itäisissä naapurimaissamme, viimeksi Turkissa. Jotta en ylittäisi puheikaani, haluan vain sanoa, että olemme täysin samaa mieltä Gay Mitchellin mietinnössä esitetyistä suosituksista. Mielestämme olisi kummankin rahoituslaitoksen ja myös lainanottajiemme edun mukaista saada aikaan entistä rationaalisempi ja toimivampi työnjako.

Loppupäätelmä Esko Seppäsen mietinnöstä: Haluan todeta, että arvostamme Esko Seppäsen rakentavaa lähestymistapaa todella paljon. Hän ehdottaa väliaikaista ratkaisua, jonka avulla EIP voi jatkaa toimintaansa mutta jossa asetetaan määräaika syvälliselle keskustelulle siitä tehtävästä, joka EIP:llä tulisi olla Euroopan

unionin ulkopuolella. Olen varma, että tähän keskusteluun kuuluu jonkin verran aikaa, ja mielestäni se käydään juuri oikeaan aikaan.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia tämänpäiväiseen keskusteluun osallistuneita. Mielestäni useimmissa puheenvuoroissa tuotiin esiin suuri yksimielisyys ja yhteisymmärrys niistä suuntaviivoista, jotka näiden kahden pankin pääjohtajat ovat juuri esittäneet, tänä kriisiaikana, joka samalla tarjoaa uusia mahdollisuuksia. Voimavarojensa ja toimiensa avulla ne aikovat tukea Euroopan unionin keskeisiä politiikanaloja, kuten energiatehokkuutta ja ilmastomuutoksen torjuntaa, tukea pieniä ja keskisuuria yrityksiä sekä tukea puhtaita tekniikoita aloilla, jotka ovat kärsineet pahasti nykytilanteesta, kuten autoteollisuus.

Nähdäkseni laaja yhteisymmärrys vallitsee myös tarpeesta mahdollisuuksien mukaan tehostaa kummankin pankin toimia maissa, jotka ovat erityisesti kärsineet kriisistä sekä Euroopan unionissa että sen ulkopuolella. Yhdyn niihin parlamentin jäseniin, jotka ovat pyytäneet pankkeja tekemään enemmän. En ole samaa mieltä kuin henkilö, joka kehotti pankkeja tekemään vähemmän tai olemaan varovaisempia tänä vaikeana aikana. Katson todellakin, että Euroopan investointipankki ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki ovat pankkeja, joiden olemassaolo on erityisen perusteltua juuri tällaisena aikana.

Lopuksi haluaisin sanoa jotakin EIP:n valvontaa koskevista huomautuksista. Olen ilahtunut pääjohtaja Maystadtin osoittamasta avoimuudesta, jonka olin itse asiassa todennut jo aiemminkin, mitä tulee asian tarkasteluun ja ratkaisun etsimiseen. Se mainittiin jo viime vuonna käydyssä keskustelussa.

Komissio on luonnollisesti välittömästi valmis yhteistyössä Philippe Maystadtin kanssa etsimään tehokkaita mahdollisia, sääntöjemme mukaisia valvontavälineitä. Nyt on erityisen tärkeää löytää ratkaisu tähän tärkeään kysymykseen, sillä EIP:n ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin on toimittava markkinoilla, joilta on edellisvuosia vaikeampaa saada rahoitusta suotuisin ehdoin, vaikka kummallakin pankilla on korkein mahdollinen luottoluokitus.

Gay Mitchell, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsentä ja kumpaakin pääjohtajaa heidän panoksestaan, samoin kuin kaikkia keskusteluun osallistuneita parlamentin jäseniä.

Vastaukseksi haluan esittää kolme lyhyttä huomautusta. Oli hyvin rohkaisevaa kuulla pääjohtaja Maystadtin kertovan, että EIP:n lisärahoitustuki mahdollistaa nopean maksatuksen ja auttaa reaalisaloutta erityisesti suojelemalla hyviä hankkeita ja auttamalla elinkelpoisia yrityksiä näinä vaikeina aikoina. Mielestäni meidän on tuettava vaikeuksissa olevia yrityksiä mahdollisimman paljon antamalla niiden tarvitsemaa luottoa, jotta ne voivat pitää liiketoimintansa pinnalla ja varmistaa, ettei työpaikkoja menetetä.

Mietinnössä kehoitetaan kuitenkin valppauteen sen suhteen, miten kaupallisille pankeille myönnettyjä EIP:n lainoja käytetään, ja vaaditaan tätä koskevia kaupallisten pankkien ja EIP:n välisiä käytännösääntöjä. Toivon, että jäsenet panevat tämän merkille joistakin tehdystä huomautuksista.

Toiseksi Euroopassa vallitsee tällä hetkellä pahojen aavistusten mieliala: asuntojen hinnat putoavat edelleen romahdusmaisesti joissakin maissa ja ihmiset keräävät säästöjä. Tämän vaikutuksen torjumiseksi on alettava puhua elpymisestä. Kun kriisi alkoi, puuhasimme jotain toissijaista emmekä keskittyneet asiaan. Nyt teemme taas samoin. Elpyminen alkaa; se voi tapahtua tämän vuoden lopulla tai ensi vuonna, mutta se alkaa. Meidän on alettava puhua elpymisestä ja valmistauduttava siihen, ja erityisesti meidän on oltava tarpeeksi kilpailukykyisiä, jotta voimme hyötyä elpymisestä. Korostan sitä tänään täällä edustettuina oleville toimielimille ja rahoituslaitoksille sekä Euroopan parlamentille.

Lopuksi EIP:n ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin on tehtävä yhteistyötä muiden kansainvälisten ja alueellisten rahoituslaitosten kanssa, jotta kehitystä voidaan edistää myös Euroopan ulkopuolella. Tällaisia ovat Maailmanpankki, Aasian kehityspankki ja Afrikan kehityspankki. Näillä pankeilla on myönteinen vaikutus kehitysmaille annettavaan apuun, mutta vaikutusta on mielestäni arvioitava asianmukaisesti.

Maanomistuksen rahoitusta kehitysmaissa on tarkasteltava EIP:n ulkoisen lainausvaltuuden mukaisena investointikustannuksena. Itse olen ottanut tämän kysymyksen esiin useaan otteeseen. Myös omassa maassani on nähty nälkää. Olemme kokeneet monia asioita, joita ihmiset Afrikan maissa nyt elävät. Saaremmekoillisosassa asiat muuttuivat, koska ihmiset investoivat yleisesti pieniin maa-aloihin.

Tätä mallia kannattaa tarkastella kehitysmaita ajatellen. Tarvitsemme niitä tulevana kauppakumppaneina, ja kehoitan kumpaakin pankkia miettimään, mitä tässä sanoin, koska mielestäni näin voidaan auttaa kehittyvää maailmaa. Ison-Britannian pääministeri otti asian esiin vasta hetki sitten, ja suosittelen kumpaakin pankkia ottamaan sen huomioon.

Kiitän teitä, arvoisa puhemies, tästä mahdollisuudesta vastata keskusteluun. Toivon, että jatkamme eteenpäin keskinäisen yhteistyön hengessä Euroopan eduksi.

Esko Seppänen, esittelijä. – (FI) Arvoisa puhemies, herra komissaari, muut herrat, panen merkille, että tässä salissa vallitsee suuri yhteisymmärrys EIP:n ulkoisen luotonannon uuden mandaatin juridisesta perusteesta.

Koska Euroopan investointipankin edustajat tulivat paikalle hieman myöhässä, eivätkä kuulleet alkupuheenvuoroani, haluan korostaa heille, että asiasta päätetään nyt yhteispäätösmenettelyssä, eikä Euroopan parlamentti ole enää mikään läpihuutojuttu, niin kuin se on tähän asti ollut Euroopan investointipankin asioissa.

Investointipankki ei voi enää tulevaisuudessa laskea muutaman luottojäsenen tuen varaan. Yhteispäätösmenettelyssä se tarvitsee Euroopan parlamentin laajan tuen. Se edellyttää, että EIP:n on muutettava toimintatapansa konstruktivisemmaksi suhteessa Euroopan parlamenttiin, kuin tämän mandaatin käsittelyn aikana saimme kokea. Uskon, että se on selvinnyt pankille tämän mandaatin käsittelyn aikana, ja toivon, että pankki ymmärtää viestin, jonka parlamentti on sille antanut. Kuten maassani sananlasku sanoo: Loppu hyvin, kaikki hyvin.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 25. maaliskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

Paolo Bartolozzi (PPE-DE), kirjallinen. – (IT) EIP:n asema Euroopan unionin kehitys- ja koheesiopolitiikan täytäntöönpanossa on yhä tärkeämpi.

Vaikka EIP on aiemmin saanut jonkin verran kritiikkiä, koska sen katsottiin jonkin verran etäännyneen Euroopan unionin taloudellisen ja sosiaalisen koheesion tavoitteista keskittäessään voimavaransa ennen kaikkea julkisiin elimiin, se näyttää nyt muuttavan kurssia vuosien 2007–2013 kehitys- ja koheesionäkymien osalta.

Tekemällä entistä läheisempää Euroopan komission kanssa EIP näyttäytyy tänään nykyaikaisena ja dynaamisena pankkina, ja tämä johtuu siitä, että EIP on lisännyt sellaisten rahoitushankkeiden määrää, jotka on tarkoitettu edistämään epäedullisessa asemassa olevien Euroopan alueiden sosio-ekonomisen tasapainon palauttamista. Toimenpiteiden täytäntöönpanossa meitä ilahduttaa erityisesti pk-yritysten tukimekanismien käyttöönotto, koska pk-yritykset voivat lisätä investointejaan rahoituksen saantimahdollisuuksien parantuessa.

Euroopan komissio on esittänyt toimenpidepaketin, jolla pk-yrityksiä voidaan auttaa yhteisön tasolla, ja sitä toteutetaan parhaillaan. EIP:n lisäarvo on saada pk-yritykset toimintaan ja kehittymään entistä nopeammin, sillä pk-yritykset ovat tärkein ja korvaamaton uusien työpaikkojen lähde Euroopassa.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Mietinnössä käsitellyt perusasiat eivät koske yhteisön takuuta sinällään vaan pikemminkin tapoja käyttää EIP:n myöntämää rahoitusta entistä tehokkaammin. EIP:llä on EU:n välineenä kiistaton tehtävä tukea talouden kehitystä. EU:lla on useita ulkosuhteiden alalla käytettäviä rahoitusvälineitä, ja EIP:n toiminnan pitää täydentää niitä.

Rahoituspainopisteiden osalta olen tyytyväinen siihen, että mietinnön nykyversio sisältää myös ehdotukseni selkeyttää tarvittavalla tavalla Itä-Euroopan ja Etelä-Kaukasian energiahankkeita koskevia vaatimuksia ”yhteisön energialähteiden monipuolistamista koskevan politiikan mukaisesti ja ottaen huomioon resurssien vakauden ja varmuuden kuluttajille”.

Olen tyytyväinen siihen, että Euroopan johtajat saivat Eurooppa-neuvostossa aikaan kompromissin EU:n rahoittamista energiahankkeista osana talouden elvytysuunnitelmaa. Olen tyytyväinen myös siitä, että Nabucco-hanke säilyi kompromississa ja että se on nimetty ensisijaiseksi energiahankkeeksi. Toivon, että EIP osallistuu siten, että hankkeessa saavutetaan riittävä investointitaso ja että voimme vuodesta 2013 alkaen siirtää kaasua Kaspianmereltä Eurooppaan.

10. Toimintoperusteinen budjetointi ja toimintojohtaminen talousarviomäärärahojen kohdentamisen hallintavälineenä – Vuosien 2007–2013 rahoituskehyksen väliarviointi (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

– Kyösti Virrankosken budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö toimintoperusteisesta budjetoinnista ja toimintojohtamisesta talousarviomäärärahojen kohdentamisen hallinnointivälineenä (2008/2053(INI)) (A6-0104/2009) ja

– Reimer Bögen budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö vuosien 2007–2013 rahoituskehyksen väliarvioinnista (2008/2055(INI)) (A6-0110/2009).

Kyösti Virrankoski, esittelijä. – (FI) Arvoisa puhemies, käsittelyssämme on mietintö toimintoperusteisesta budjetoinnista ja hallinnosta. Haluan kiittää koko budjettivaliokuntaa sen antamasta voimakkaasta ja johdonmukaisesta tuesta, samoin valiokunnan sihteeristöä ja kaikkia avustajiani.

Toimintoperusteinen budjetointi ja -hallinto (ABB ja ABM) toteutettiin Prodin komission aikana, komission jäsen Kinnockin johdolla. Uudistuksen kannustimena oli ulkopuolisen asiantuntijaryhmän raportti, joka tilattiin edellisen komission kokeman kriisin selvittämiseksi. Tämä mietintö on niin sanoaksemme Kinnockin reformin eräänlainen välivaiheen tarkistus.

Toimintoperusteisen budjetoinnin ja hallinnon päämääränä on selkeyttää hallintoa budjetoimalla käytettävissä olevat varat ja henkilöresurssit politiikanalojen mukaan. Hallinnon on puolestaan ilmoitettava saavutetut tulokset selkeästi siten, että niiden arvo verrattuna panostuksiin on selkeästi nähtävissä.

Pääpaino on tuloksissa eikä niinkään siinä, miten ne on saavutettu. Toimintatapa muistuttaa liike-elämän toimintatapaa.

Asia voidaan lausua myös yksinkertaistaen. Ei riitä, että rahat käytetään tai kärjistäen ”poltetaan” laillisesti ja säännönmukaisesti, tulokset määräävät hallinnon laadun, eivät hyvät aikomukset.

Tuloksista näkyy myös hallinnon tehokkuus. Ottakaamme esimerkiksi rakenne- ja koheesiopolitiikka. Jos kaksi vuotta ja kolme kuukautta ohjelmakauden alkamisen jälkeen yli kolme neljäsosaa hallinta- ja valvontajärjestelmistä on hyväksymättä, hallintoa ei voi pitää tehokkaana. Syitä voi olla sekä komissiossa että jäsenvaltioissa, mutta tosiasiaksi jää, että hallinto on byrokraattista ja tehotonta.

Toimintoperusteinen budjetointi ja hallinto korostavat ja edistävät tehokkuutta. Se vähentää byrokratiaa ja se vahvistaa kansalaisen ja hallintoalamaisen oikeudellista asemaa hallintoon nähden.

Toimintoperusteinen hallinto korostaa henkilökohtaista vastuuta, mutta antaa myös toiminnan vapautta. Hyvässä hallinnossa vastuunjako on selkeä. Hallinnolla on kasvot sekä alemmalla että ylemmällä tasolla.

Koska hallinnon tavoitteena on tuloksellisuus, esimiehen ei pitäisi kahlita tarpeettomasti toimintaa. Vain välttämättömät säädökset ovat tarpeellisia. Turha raportointi ja suunnittelu on tarpeetonta.

Arvoisa puhemies, esillä oleva mietintö perustuu useisiin tutkimuksiin, joista tärkeimmät on lueteltu perusteluosassa. Niiden yleinen sävy on, että toimintoperusteisen budjetoinnin ja hallinnon käyttöönotto on ollut menestys ja se on saanut komissiossa aikaan merkittävän kulttuurin muutoksen. Se on selkeyttänyt henkilökohtaista vastuuta ja tilivelvollisuutta sekä parantanut hallinnon tehokkuutta, tulossuuntautuneisuutta ja avoimuutta.

Byrokratia ja sen kasvu ovat kuitenkin todellinen vaara. Erityisesti on arvioitava, sisältääkö nykyinen vuotuinen suunnittelu- ja arviointiprosessi liiaksi suunnittelua, erityisesti verrattuna saavutettujen tulosten esittämiseen ja arviointiin.

Lisäksi pitäisi arvioida, miten komission viisivuotiset strategiset tavoitteet, komission ”hallitusohjelma”, liittyvät monivuotisiin rahoituskehyksiin ja edelleen vuotuisen toimintastrategiaan. Vuotuisen toimintastrategiaan liitetään usein myös osia, joilla ei ole kovin suurta yhteyttä ”hallitusohjelmaan”, viisivuotisiin strategisiin tavoitteisiin eikä monivuotiseen rahoituskehukseen. Tästä aiheutuu yleensä ongelmia talousarviota laadittaessa, koska varat ovat rahoituskehyksen tarkistamisen takana, mitä erityisesti neuvosto vastustaa. Tästä on ilmennyt lähes jokaisena viime vuotena selkeitä esimerkkejä.

Erityisiä vaikeuksia komissiolla on ns. "negatiivisten painopisteiden" määrittelyssä, eli toimintojen, jotka ovat turhia tai vähemmän tärkeitä ja joista pitäisi luopua. Tässä suhteessa olisi toivottavaa, että komissiolla olisi enemmän rohkeutta.

Hallintomenojen arviointi on edelleen vaikeaa, vaikka hallintomenot budjetoidaan erikseen, koska toiminnallisista määrärahoista rahoitetaan yhä hallintoa, mm. toimeenpanovirastot (executive agencies) ja usein jäsenmaiden tekninen apu. Siksi mietinnössä kiinnitetään huomiota henkilöresurssien jatkuvaan tarkkailuun.

Arvoisa puhemies, käsittelyssä oleva mietintö perustuu eurooppalaiseen perintöömme, Ranskan suuren vallankumouksen ihmisoikeuksien ja kansalaisoikeuksien julistuksen 15 artiklaan vuodelta 1789: "Yhteiskunnalla on oikeus vaatia kaikilta julkisilta luottamusmiehiltä selvitystä heidän hallinnostaan" (*Society has the right to ask a public official for an accounting of his administration*).

Reimer Böge, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, puhumme nyt vuosien 2007–2013 rahoituskehityksen väliarvioinnista. Haluan jälleen kerran muistuttaa, että alun perin sovimme joukosta toimielinten välisiä julistuksia, jotka mietinnössä kehoitetaan toteuttamaan. Toivomme valittavan uuden parlamentin pitävän mietintöä ohjenuoranaan, jonka pohjalta Euroopan parlamentti toimii seuraavina kuukausina käytävissä keskusteluissa.

Kolmessa tärkeässä julistuksessa edellytettiin, että Euroopan parlamentti otetaan mukaan tuleviin keskusteluihin tulo- ja menopolitiikasta ennennäkemättömällä tavalla. Komissio sitoutui esittämään kertomuksen toimielinten välisen sopimuksen toiminnasta vuoden 2009 loppuun mennessä. Lisäksi komissio sitoutui esittämään kokonaisvaltaisen ja laaja-alaisen talousarvion kokonaistarkastelun, joka kattaa kaudella 2008–2009 kaikki EU:n menot, myös yhteisen maatalouspolitiikan, ja varat, myös Yhdistyneen kuningaskunnan jäsenmaksualennuksen. Emme saa myöskään unohtaa, että useiden monivuotisten ohjelmien puolivälin tarkistus tapahtuu parlamentissa vuonna 2010.

Jokainen, joka katsoo julkista kuulemistä koskevia asiakirjoja, voi niistä havaita, että toisin kuin muut kantansa ilmaisseet elimet, jäsenvaltiot yrittävät laistaa vastuutaan ja tekemiään sitoumuksia siirtymällä suoraan seuraavaan rahoitusnäkökseen. Tulen juuri niin sanottua talouden elvytysuunnitelmaa koskevasta keskustelusta, ja haluan sanoa olevan selvää, ettemme voi jatkaa samaan tapaan kuin ennen, kun katsomme, mitä täällä tapahtuu. Jatkuvasti etsitään uutta liikkumavaraa, jota ei enää ole, ja esitetään uusia suunnitelmia, jotka loukkaavat parlamentin budjettivallan käyttäjän oikeuksia. Tästä syystä kehoitan komissiota esittämään syksyllä ehdotuksen, joka ei kata ainoastaan vuoden 2013 jälkeistä aikaa vaan sisältää myös rahoitusnäkömien tarkistuksen ja avaa uusia tulevaisuuden mahdollisuuksia.

Toteamme mietinnössä selkeästi, että keskitymme ennen kaikkea nykyisiin vajaisiin ja pitkän aikavälin näköaloihin käsittelemättä yksityiskohtaisesti Lissabonin uudistussopimuksen budjettivaikutuksia. Tästä syystä äänestimme budjettivaliokunnassa suurella enemmistöllä kolmivaiheisen lähestymistavan puolesta. On ratkaistava puutteet ja ilmeiset vajeet sekä avoinna olevat kysymykset, joista ei toistaiseksi ole voitu neuvotella menestyksekkäästi, ja todettava selkeästi, että on olemassa otsakkeita – politiikkamme painotusten pääaloja – joiden rahoitus on kroonisesti riittämätöntä. Emme esimerkiksi saavuta tavoitteitamme tutkimuksen ja innovoinnin alalla. Otsakkeiden 3a ja 3b aloilla emme pysty saavuttamaan haluamaamme kulttuurin, nuorison, koulutuksen eikä sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden varmistamisen alalla. Myös ulko- ja turvallisuuspolitiikan rahoitus on jatkuvasti riittämätöntä.

Tästä syystä olemme tehneet neuvostolle seuraavan tarjouksen: keskustellaan näistä puutteista ja neuvotellaan tällä alalla, mutta ei osana vuotuista talousarviomenettelyä koskevaa väittelyä. Ehdotuksemme on ratkaista ongelmat kunnianhimoisessa tarkistuksessa ja samaan aikaan jatkaa nykyisiä rahoitusnäkömiä vuoteen 2015 tai jopa 2016 saakka, jotta rahoituskehitys saa tarvittavan demokraattisen oikeutuksen. Tähän sisältyy se, että komission toimikausi ja rahoituskehityksen kattama ajanjakso lähenevät toisiaan. Meidän on myös muistettava erityisesti Euroopan investointipankkia koskevan keskustelun yhteydessä varmistaa, että yhteisön talousarvion ulkopuolella ei ole olemassa varjobudjetteja.

Lopuksi totean, että mietintö on sopusoinnussa perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan tuottamien mietintöjen kanssa. Tästä syystä meillä on komissiolle ja neuvostolle seuraava viesti: meille tavoite saavuttaa viisivuotinen rahoituskehitys, joka kulkee rinnan komission toimikauden kanssa, ei ole neuvoteltavissa. Olemme valmiita neuvottelemaan vain siitä, kuinka saavutamme tämän tavoitteen. Kiitos paljon.

Dalia Grybauskaitė, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, suuret kiitokset näistä kahdesta mietinnöstä. Voimme arvioida niiden olevan tarkoitettu uudelle parlamentille ja luultavasti vielä nykyiselle komissiolle, samoin kuin uudelle komissiolle, ohjeistukseksi siitä, kuinka neuvottelemme, mitä välineitä meillä on unionin talousarvion hallintaan ja minkälainen Euroopan unionin tuleva talousarvio on.

Olen tältä osin hyvin tyytyväinen meidän kaikkien, myös parlamentin ja komission panokseen. Edeltävät viisi vuotta sisältävät ennenkokemattomia tapahtumia. Olemme tarkistaneet rahoituskehystä kolmesti – mitä ei ollut koskaan aiemmin tapahtunut – Galileon ja elintarvikerahoitusvälineen takia ja nyt viidellä miljardilla eurolla.

Tämä johtuu nimenomaan siitä, että vaikka rahoituskehys muodostaa jäykän toimintaympäristön, toimielimillä on valmiudet toimia siinä parhaan kykynsä mukaan ja saada tuloksia, kun niitä tarvitaan.

Komissio panee siten merkille molemmat mietinnöt ja erityisesti Reimer Bögen mietinnön, joka koskee Euroopan unionin talousarvion tulevaa muotoa. Komissio on valmis nyt ja myöhemmin neuvottelemaan mietinnön sisällön perusteella. Vahvistamme veloitteemme esittää puolivälin tarkistus ja arviointi toimielinten välisen sopimuksen toiminnasta. Vahvistamme, että toimitamme sen, mihin olemme sitoutuneet, ja kuten toimielinten välisessä sopimuksessa luvataan, esitämme kertomuksen talousarviouudistuksesta vuoden loppuun mennessä.

Ottaen tämän huomioon haluan henkilökohtaisesti kiittää Euroopan parlamenttia. Tämä on luultavasti eräs viimeisistä tilaisuuksistani puhua täällä ja haluan kiittää teitä kaikkia yhteistyöstä ja ymmärtämyksestä, jota olen teiltä saanut alusta alkaen. Olemme näinä vaikeina aikoina saaneet yhdessä aikaan hyviä tuloksia.

Michael Gahler, *ulkoasiainvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin antaa tukeni Reimer Bögen kehittämälle ja esittämälle puolivälin tarkistuksen kolmivaiheiselle menettelylle. Se antaa mahdollisuuden analysoida huolella poliittisia tavoitteitamme, käytettävissä oleviin välineisiin tarvittavia muutoksia ja kysymystä rahoituksesta.

Muuten olen sitä mieltä, ulkoasioiden erikoistuntijana, että ulkoasioiden jatkuvasti riittämätön rahoitus on kerta kaikkiaan saatava korjatuksi. Komissio on luvannut toimittaa alaa koskevan arvioinnin. Haluamme, että osana nykyistä rahoituskehystä sovitaan lyhytaikaisesta ratkaisusta ja seuraavaa rahoituskehystä varten kehitetään toimivia vaihtoehtoja. Muun muassa Euroopan ulkosuhdehallinto tarvitsee asianmukaisen rahoituksen. Haluamme Euroopan unionin, joka täyttää veloitteensa ulkosuhteiden alalla ja voi toimia nopeasti ja asianmukaisesti kriisitilanteissa. Uskottavuutemme ja valmiutemme olla tehokas kumppani riippuvat siitä.

Olemme tyytyväisiä, että Euroopan naapuruuspolitiikkaa kehitetään edelleen lisäämällä siihen itäinen kumppanuus ja Välimeren unioni, jotka muodostavat kumppaneille kaksi tehokasta ja luotettavaa kehystä. Meidän on kuitenkin tutkittava, ovatko rahoitusjärjestelyt toimivia, kun otetaan huomioon ulkopoliittikan haasteet. Vaadimme kolmansien maiden kanssa julkisen kehitysavun ulkopuolella tehtävää yhteistyötä varten uusia säädöksiä ja asianmukaista rahoitusta seuraavassa rahoituskehyksessä.

Esitän vielä yhden toivomuksen Lissabonin sopimuksen jälkeiseen tulevaisuuteen. Mielestäni kaikki ulkoiseen toimintaan tarvittava rahoitus on sisällytettävä EU:n talousarvioon. Tämä koskee sekä Euroopan kehitysrahastoa että Athene-järjestelmää. Hallitusten ei pitäisi pelätä avoimuutta tietyllä alalla, vaan on tehtävä selväksi, kuinka paljon olemme Euroopan unionissa ulkopoliittikan alalla jo yhdessä sitoutuneet, myös ja erityisesti sotilaallisessa toiminnassa.

Herbert Bösch, *talousarvion valvontavaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan onnitella komissiota tiedonannosta, jonka se on esitellyt avoimesti tavalla, jollaista aiemmin tuskin olisi voinut kuvitella. Onnitteluni.

Yli 300 lausuntoa ovat tutkimisen arvoisia. Ne ovat sitoutuneita ehdotuksia, jotka auttavat meitä eteenpäin. Olen hyvin kiittollinen siitä, että tiedonantoon on sisällytetty vastuullisuuden, avoimuuden ja politiikan alojen näkyvyyden kysymykset. Tällä on ratkaiseva vaikutus. Suosionosoitukseni edelliselle puhujalle johtuivat tietysti kysymyksestä, missä määrin neuvosto voi siirtää Euroopan unionin Euroopan parlamentin valvonnan ulottumattomiin. Lissabonin osalta tämä merkitsee, että jos he todellakin hankkivat lisää oikeuksia, kahdeksaan miljardiin ei kohdistu parlamentaarista eikä julkista valvontaa.

Haluan tehdä aivan selväksi, että tulen puolueettomasta maasta. Minun pitäisi pystyä kertomaan valitsijoilleni, mitä rahoille tapahtuu. En voi tehdä sitä, vaikka olen talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtaja. Tästä syystä nämä näkökohdat on otettava huomioon tulevaisuudessa. Olen hyvin kiittollinen ehdotuksistanne.

Olen pahoillani siitä, että tästä keskustelusta on tulossa poliittinen limbo, koska olemme jo sanomassa näkemiin ja onnea. Haluan tehdä samoin. Olette tehnyt komission jäsenenä hyvää työtä. Onnitteluni.

Paul Rübiger, *teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan unionin on onnistunut tehdä niin sanottu nollabudjetti. Me olemme ainoa poliittinen taso, jolla on nollabudjetti. Meillä on käytettävissämme 0,89 prosenttia bruttokansantulosta, ja olemme hyvä esimerkki siitä, kuinka huolella unionin veronmaksajien rahoja voidaan käyttää.

Lisäksi olemme useina vuosina näyttäneet, että tulomme ylittävät menot. Meiltä jää vähän yli joka vuosi, ja meidän olisi lopultakin kyettävä päättämään, että käytämme jäljelle jäävät rahat tulevaisuudessa eurooppalaisen lisäarvon luomiseen. Parlamentin ja neuvoston pitäisi sopia siitä, kuinka rahat voivat antaa Euroopan unionille lisäarvoa. On hyvin tärkeää, että rakennamme nämä perustukset.

Olemme lisäksi juuri keskustelleet Euroopan investointipankista. Katson, että erityisesti kriisiaikoina varat olisi saatava käyttöön mahdollisimman nopeasti. Varoja on osoitettava välittömästi erityisesti tutkimuksen alalle, sillä se tarjoaa uusien palveluiden ja uusien tuotteiden muodossa tulevaisuuden mahdollisuuksia. Hallinnon yksinkertaistaminen ja byrokratian vähentäminen ovat tärkeitä vaatimuksia erityisesti pienten ja keski suurten yritysten kannalta, koska ne haluavat tehdä kauppaa maailman markkinoilla, mihin ne tarvitsevat tukea.

Talouden elvytys suunnitelmassa on alettu käsitellä voimakasta panostamista jäsenvaltioiden välisiin infrastruktuureihin – esimerkkinä Nabucco ja muut energiaputket. Se onkin tässä suhteessa ratkaisevan tärkeää, koska nopeat investoinnit ovat tällä alalla mahdollisia. Jos ajattelette, kuinka paljon terästä näihin putkiin tarvitaan, tulee selväksi, että terästeollisuutemme voisi ainakin lyhyellä aikavälillä saavuttaa myyntihuippuja ja turvata työpaikkoja. Meidän pitäisi työskennellä sen hyväksi.

Rumiana Jeleva, *aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (BG) Hyvät kollegat, aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelijana haluan korostaa vuosien 2007–2013 rahoituskehityksen puolivälin tarkistuksen tärkeyttä.

Olen tyytyväinen Reimer Bögen mietintöön, koska siinä esitetään myös aloja, joilla tarvitaan muutoksia ja parannuksia, ja rakennetaan siten tietä kohti entistä tehokkaampaa Euroopan unionia. Oman valiokuntani kannalta olemme ensisijaisesti kiinnostuneita siitä, kuinka koheesiopolitiikan varat käytetään, koska se on talousarvion olennainen osa. Olemme jo pitkään olleet sitä mieltä, että suurin osa rahoitusvaroista on suunnattava vähiten kehittyneille alueille, jotka tarvitsevat EU:n tukea. Olen tyytyväinen siitä, että mietintö ei tältä osin ole ristiriidassa näkemysksemme kanssa.

On olemassa uusia maailmanlaajuisia haasteita, joilla on merkittäviä alueellisia vaikutuksia. Niiden voittamiseksi on taattava riittävä rahoitus vuoden 2013 jälkeen. Tavoitteiden saavuttamiseen ei ehkä riitä 0,35 prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta. Pahoittelemme, ettei mietinnössä oteta täysin huomioon ehdotustamme, mutta meitä ilahduttaa, että siinä tehty päätelmä on hyvin lähellä meidän näkemystämme.

Olemme myös tarkistaneet rakennerahastojen tilanteen, ja sen osalta joissakin maissa varojen käyttöaste on valitettavan alhainen. Kansalliset viranomaiset syylistyvät tiettyssä määrin niiden tehostomaan käyttöön. Mielestäni järjestelmän monimutkaisuus on myös yksi syy sen alhaiseen käyttöasteeseen. Valiokuntamme ehdotti menettelyjen yksinkertaistamista, ja olen tyytyväinen siihen, että Reimer Bögen mietinnössä noudatetaan vastaavaa ajattelulinjaa.

Valiokuntamme katsoo, että meidän on aloitettava uudelleen keskustelu niiden varojen käytöstä, jotka menetämme N+2/N+3-säännön takia. Rakennerahastoasetuksesta vuosille 2007–2013 käytyjen neuvottelujen aikana parlamentti ehdotti, että käyttämättömät varat olisi käytettävä toimintaohjelmiin, joiden käyttöaste on parempi. Bögen mietinnössä ei oteta tätä ajatusta huomioon, mutta mielestäni meidän on huomioitava se jatkokeskustelujen lähtökohtana.

Haluan lopuksi kiittää Reimer Bögeä rakentavasta yhteistyöstä ja hänen kokoamastaan erinomaisesta mietinnöstä.

Esther De Lange, *maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (NL) Arvoisa puhemies, olisin oikeastaan halunnut tänään osoittaa sanani neuvostolle, mutta ymmärtääkseni neuvostosta ei kukaan ole läsnä, minkä takia keskustelu menettää jonkin verran merkitystään. Tämä on vähän hämmästyttävää, koska viime viikonloppuna tehtiin välttämättömiä talousarvioon liittyviä sitoumuksia, ja kun kyseisten sitoumusten erityisrahoituksesta on määrä keskustella, neuvosto vetäytyy.

Joka tapauksessa seison tässä ironia asekenani. Virallisesti meidän on määrä keskustella puolivälin tarkistuksesta, mutta todellisuudessa kaikki tarvittava talouden kannustinpaketista on jo sanottu, kun siitä päästiin sopimukseen viime viikonloppuna. Paketista käy ilmi, missä puolivälin tarkistus ja monivuotinen talousarvio epäonnistuivat, koska nykyisen monivuotisen kehityksen voimassaoloaikana olemme kolmeen kertaan peräkkäin peukaloineet omia sopimuksiamme. Galileo, Afrikan ruoka-apu, eikä rahoittamistapa ollut erityisen kaunis.

Tällä kertaa keskustelemme talouden kannustinpaketista. Neuvosto on antanut sitoumuksia, mutta se ei näytä vielä tietävän, mistä rahat tulevat. Energian alalla on esimerkiksi vain pari miljardia löydettävä energiahankkeisiin, ei ainoastaan tämän vuoden talousarviossa, vaan myös ensi vuoden talousarviossa ja mahdollisesti sitäkin seuraavana vuonna. Tämä tarkoittaa sitä, että kahmimme jo maatalousbudjetin liikkumavaraa. Kun teemme näin, sanotaan, että eihän se ole maatalousrahaa, se on liikkumavaraa, mutta tarvitaan vain yksi eläintautiepidemia ja kyseisiä rahoja tarvitaan tosiasiaassa maatalousbudjetin sisällä. Muistatte ehkä suu- ja sorkkatautiepidemian? Tai mitä tapahtuu, jos maitotalouden heikot hinnat jatkuvat ja tarvitaan interventiota? Sitä paitsi maatalousbudjetin liikkumavara pienenee entisestään seuraavina vuosina. Puolivälin tarkastusta koskevassa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnössä huomautetaan aivan oikein tästä.

Haluaisin siitä syystä komission ja neuvoston – jos viimeksi mainittu ilmestyy paikalle, ellei, niin kirjallisesti – vahvistavan, että tutkimme ensin nykyiset maataloutta koskevat velvoitteet, jotta nähdään, mikä liikkumavara on, ja vasta sitten katsotaan, onko liikkumavaraa tosiasiaassa mahdollista käyttää muihin tarkoituksiin. Olemme sopineet näistä säännöistä keskenämme. Jos emme pidä niistä kiinni, heitämme mielestäni lapsen pesuveden mukana.

Ingeborg Gräßle, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan kiittää Kyösti Virrankoskea erittäin lämpimästi hänen oma-aloitteisesta mietinnöstään, jossa käsitellään budjettivaliokunnan vanhaa huolenaihetta eli seuraavia kysymyksiä: Kuinka suunnittelu järjestetään? Mitä suunnitteluvälineitä meillä on? Kuinka varmistamme, että painopisteemme toteutuvat? Kiitos ahkeroinnista, jäsen Virrankoski.

Pidämme tärkeänä sitä, että budjettipainopisteemme näkyvät myös henkilöstöresursseissa. Tästä syystä haluaisimme tehdä komissiolle tarjouksen. Meidän pitäisi hyödyntää paremmin komission raportointivelvoitteita vuotuisen toimintastrategian ja talousarvioesityksen yhdistämiseksi. Katsomme, että pääosastojen antamat vuosikertomukset eivät kata riittävän yksityiskohtaisesti talousarvion vastaavia kohtia tai niissä ei oteta talousarviota lainkaan huomioon. Haluamme tietää, mitä parlamentin painopisteille tapahtui. Kuinka korkea vuotuisen toimintastrategian toteutuvuusaste on tässä suhteessa?

Mielestäni meillä on vielä paljon opittavaa ja tarvitsemme paljon lisää kokemusta, ellei haluta, että koko raportointiprosessi pysyy puhtaasti teoreettisena tavoitteena. Se ei ole teoreettinen harjoitus. Se on välttämätön, jotta varoja voidaan hoitaa oikein. Tästä syystä vaadimme hallintavälineiden kehittämistä edelleen, jotta saamme tietää lisää tavasta, jolla talousarvio toteutetaan, ja jotta toteutus saadaan paremmin nivottua suunnitteluprosessiin.

Pohdimme myös sitä, miten vuotuinen hallintasuunnitelma voidaan entistä tehokkaammin integroida vuotuisen toimintasuunnitelmaan. Toimintojohtamiskykyä on yksinkertaistettava, ja haluamme lisätietoja sen kustannuksista. On ehdotettu, että nämä kysymykset olisi sisällytettävä henkilöstökartoitukseen. Meillä on jo nykyinen henkilöstökartoitus – kiitos siitä. Tutkimme sitä ja tutustumme siihen. Tämä merkitsee kuitenkin sitä, että nämä asiat on sisällytettävä viimeistään seuraavaan kartoitukseen.

Ryhmämme ei voi hyväksyä ehdotetuista tarkistuksista kahta. Emme katso, että jatkaminen kahteen vuoteen olisi perusteltua, koska se vähentää entisestään hallintavälineen arvoa sen sijaan että parantaisi sitä. Haluamme parantaa toimintoperusteista budjetointia ja toimintojohtamista talousarviomäärärahojen kohdentamisen hallintavälineenä, emme jatkaa sitä yli kahdeksi vuodeksi. Äänestämme myös tutkimustarkistusta vastaan. Se on hyvä tarkistus mutta ei kuulu tähän mietintöön.

Haluamme kiittää komission jäsentä hänen työstään ja toivotamme kaikille onnea vaaleihin.

Gary Titley, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, meidän on esitettävä itsellemme tästä talousarvion tarkistuksesta vain yksi kysymys: vastaako talousarvio 2000-luvun poliittisia painopisteitä? Jos se ei vastaa, sitä on muutettava. Onko se riittävän joustava vastatakseen muuttuvia aikoja? Tällä hetkellä yksi turhautumisen aiheistani talousarvion suhteen on se, kuinka käsittelemme negatiivisia painopisteitä. Liian monia asioita on

jätettävä talousarvioon, koska emme voi muuttaa niitä monivuotisen rahoituskehiksen asettamien rajoitusten takia.

Toimintoperusteinen budjetoinnin ja hallinnon osalta haluan puolestaan sanoa, että komissio on edistynyt asiassa valtavasti, mutta haluan varoittaa ylibyrokratisoimasta menettelyä, koska haluamme varmistaa laadullisen arvioinnin, emme pelkkää ruutujen ruksimista. Emme halua, että ihmiset käyttävät kaiken aikansa itsensä arvioimiseen, kun heidän pitäisi tehdä töitä. Tämän suhteen on oltava varovainen. Henkilökohtaisesti katson, että vuotuinen toimintastrategia olisi parempi, jos se kattaisi kaksi vuotta tai kaksi ja puoli vuotta vastatakseen parlamentin toimikausia. Näin saisimme paljon selkeämmän kuvan poliittisista näkymistä komission vuotuisten työohjelmien lisäksi.

Silvana Koch-Mehrin, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, EU:n rahoituksen uudistus on pahasti myöhässä, ja olen kiitollinen siitä, että esittelijä Böge on todennut tämän. EU tarvitsee kohtuullisen, yksinkertaisen, avoimen, luotettavan ja kestävä tulo- ja menojarjestelmän. EU:n rahoituksen pitäisi tulla ainoastaan kahdesta lähteestä, eli perinteisistä omista varoista ja jäsenvaltioiden talousvoimaan perustuvista maksuista, toisin sanoen bruttokansantulo-osuudesta. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden pitäisi maksaa enintään yksi (1) prosentti bruttokansantulostaan.

Sen sijaan, että EU:n käyttöön annetaan entistä enemmän rahaa, varat olisi suunnattava aloille, joilla voidaan EU:n tasolla saavuttaa todellista lisäarvoa, kuten yhteiseen ulkopoliittikkaan, Euroopan laajuisiin verkkoihin, ulkorajojen hallintaan ja tutkimukseen. Toisaalta pitkäaikaisia tukia ei pidä lisätä. Tämä merkitsee myös, että alv-perusteiset omat varat pitäisi poistaa ja ennen kaikkea että minkäänlaista EU-veroa ei pidä olla sen muodosta riippumatta, koska EU ei ole todella edustuksellinen demokratia. On oikein kieltää EU:n julkinen velkaantuneisuus. Tämä on erinomainen toimintalinja, joka on säilytettävä. Lisäksi kaikkien EU:n valtiovarainministerien on viimeinkin annettava kansallinen tarkastuslausuma. Kiitos paljon ja toivotan teille menestystä uudessa tehtävässänne.

Wiesław Stefan Kuc, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, kumpikin meille tänään esitellyistä mietinnöistä perustuu arvioihin, joita meidän on ollut pakko tehdä Euroopan unionin eri elinten tekemien päätösten takia. Toimintojohtamisen, toimintoperusteisen budjetoinnin tai strategisen suunnittelun ja ohjelmatyön arviointi saattaa olla tarpeen, mutta siitä syntyy vaikutelma ”taidetta taiteen vuoksi”. Kuinka poliittisten tavoitteiden saavuttamista voidaan verrata voimallaitoksen tai liikenneverkon rakentamiseen? Onko Euroopan unioni liikeyritys, johon yritämme soveltaa samanlaisia tehokkuuden arviointimekanismeja?

Sama koskee monivuotisen rahoituskehiksen puolivälin tarkistusta. Teemme joka päivä arviointeja ja suuntaamme uudelleen varoja vuotuisista talousarvioista. Päätökset tekee Eurooppa-neuvosto, joka lisää tärkeiden yksittäisten tehtävien toteuttamiseen käytettävissä olevaa rahoitusta. Vakaa monivuotinen rahoituskehys antaa meille kaikille monivuotisen turvallisuudentunteen, ja tätä meidän pitäisi arvostaa eniten, varsinkin nykyisinä vaikeina aikoina.

Onnittelen sydämellisesti Reimer Bögeä ja Kyösti Virrankoskea heidän erittäin hyvistä mietinnöistään.

Dalia Grybauskaitėlle toivotan mitä parhaita menestystä tulevilla vaaleilla.

Helga Trüpel, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kun oli aika äänestää nykyisistä rahoitusnäkymistä, kaikki kolme Euroopan unionin toimielintä – neuvosto, parlamentti ja komissio – ymmärsivät, että tarvitsemme uudistusta saattaaksemme itsemme ajan tasalle. Nyt jäsenvaltiot välttelevät tätä, mikä on väärä lähestymistapa. Sitä vastoin on oikein, että yhtäältä jatkuvuuden ja ennustettavuuden ja toisaalta kyvyn reagoida nopeasti uusiin haasteisiin on oltava tasapainossa.

Jäykkää rakennetta on muutettava. Tästä syystä Euroopan unionin talousarvion – keskipitkän aikavälin rahoitussuunnitelman – on katettava viisi vuotta, ja sen oltava poliittisesti sidoksissa valitun komission ja valitun parlamentin vastuuseen. Tämä lisää avoimuutta ja poliittista selkeyttä sekä valmiutta tehdä päätöksiä.

Kuulimme tänään, mitä asioita pääministeri Brown ehdotti otettavaksi käsittelyyn. Lisäksi presidentti Obama on tänään ilmoittanut aikovansa investoida 129 miljardia uusiutuvaan energiaan. Haluan sanoa, että myös meidän pitäisi tehdä Euroopan kansalaisille selväksi, että unionin talousarviota on muutettava. Meidän on muun muassa sidottava maatalouspolitiikka ympäristöstä ylläpitävään energian tuotantoon, eikä tilatukien määrä saa olla enää riippuvainen tilojen hehtaarikoosta. On luotava lisää yhteyksiä maaseudun kehittämiseen, joka todella hyödyttää maaseutualueilla asuvia ihmisiä.

Meidän on mukautettava talouspolitiikkamme ja kasvupolitiikkamme ilmastonmuutoksen ja kestävä kehityksen paradigmaan, jos otamme täällä käydyt keskustelut ja Lissabonin strategian vakavasti, ja meidän

on mukauduttava edessämme oleviin haasteisiin. Tämä merkitsee myös, että Euroopan unionin tasolla on investoitava aiempaa enemmän koulutukseen, tutkimukseen ja kehitykseen. Kaikkien kolmen toimielimen on löydettävä poliittista rohkeutta tehdä se yhdessä.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Olemme jo pitkään korostaneet joitakin mietinnössä esiin tuotuja seikkoja. Nykyinen yhteisön talousarvio on riittämätön, Euroopan unionissa perään kuulutettua taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ei voida kunnolla ja tehokkaasti edistää. Tämä pitää entistään enemmän paikkaansa nyt, kun huolimatta kriisistä, jossa elämme, nykyisiä vuosien 2007–2013 monivuotiseen rahoituskehikseen sovittuja riittämättömiä rajoja ei edes käytetä täysimääräisesti – vuosina 2007–2009 vajeesta kertyi lähes 29 miljardia euroa. Talousarvioon sisällytettyjä määriä ei toteuteta menotavoitteena, varsinkaan lähentymisen sekä maa- ja kalatalouden osalta.

Samaan aikaan lisätään uusia painopisteitä. Tämä on ristiriidassa yhteisön talousarvion objektiivisen ja keskeisen painopisteen kanssa: talousarvion on toimittava kustannusten uudelleenjaon välineenä ja tasapainotettava sisämarkkinoiden, talous- ja rahaliiton ja maailmankaupan vapautumisen aiheuttamaa epätasa-arvoa ja epäsymmetriaa taloudellisesti vähiten kehittyneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja alueiden kannalta. Yhteisön talousarvion pitäisi tehokkaan kehitysavun ohella painottaa todelliseen lähentymiseen, joka perustuu sosiaaliseen edistykseen, jokaisen maan omien mahdollisuuksien suojelemiseen ja edistämiseen sekä luonnonvarojen kestäväan käyttöön ja ympäristönsuojeluun tavoitteena taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus.

Korostamme myös sitä, että yhteisön talousarvion pitäisi perustua jokaisen maan bruttokansantulon mukaiseen kohtuulliseen maksuosuuteen. Torjumme voimakkaasti kaikki enemmän tai vähemmän peitellyt yritykset ottaa käyttöön Euroopan unionin veroja.

Nils Lundgren, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, kuten aina, kun puhutaan talousarviosta, kyseessä on harkittu ja pätevä mietintö, mutta poliittisesti siinä poljetaan vanhoja uria. Kuten edellinen puhuja totesi, kyseessä ei ole 2000-luvun talousarvio. Se perustuu selvästikin ajatukseen, että EU:n menojen olisi jatkettava kasvamistaan loputtomasti. Johonkin on pantava raja.

Haluaisin mainita hyvin lyhyesti kolme näkökohtaa. Tässä sanotaan, että jos bruttokansantulo laskee, kuten se nyt tekee, se ei saa vaikuttaa EU:n talousarvioon. Näin ei voida jatkaa. Raha on parempi käyttää yksittäisissä maissa, silloin kun niiden taloudet romahtavat nyt nähdyllä tavalla.

Mietinnössä ehdotetaan lisää rahaa uusille toiminta-aloille Lissabonin sopimuksen perusteella. Tämä merkitsee ylimielisyyttä demokratian perussääntöihin nähden. Kyseinen sopimus on hylätty.

Samaan aikaan mietinnössä ei tehdä mitään ehdotuksia kustannusten leikkaamiseksi. Tällä hetkellä maataloudessa, rakennerahastoissa, Euroopan talous- ja sosiaalikomiteassa, alueiden komiteassa ja muualla on kuitenkin todella merkittäviä säästämahdollisuuksia. Tehkää ne säästöt!

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, on tullut aika arvioida, kuinka vuosien 2007–2013 monivuotinen rahoituskehys on tähän mennessä toiminut ja mitä muutoksia on ehkä tarpeen tehdä sen lähes neljän jäljellä olevan vuoden ajalle.

Ensinnäkin on tunnustettava ne rajoitukset, joita jäsenvaltiot asettivat vuonna 2006 hyväksymässään rahoitusnäkömäsopimuksessa. Torjuimme sopimuksen tuolloin, ja nyt voimme selkeästi nähdä, kuinka riittämätön se on. Valitettavasti nykyiset rahoitusnäkömät ovat osoittaneet rajoituksensa pahimpaan mahdolliseen aikaan, juuri kriisin iskiessä, jolloin yhteisön talousarvion olisi pitänyt toimia Euroopan unionin puolustuksen kärkenä talouskriisiä ja työttömyyttä vastaan.

Tällä hetkellä merkitsi lähes hämmästyttävää taidonnäytettä, jos yhteisön talousarviosta pystyttäisiin löytämään viisi miljardia euroa käytettäväksi kahden seuraavan varainhoitovuoden aikana energiatutkimuksen käynnistämiseen, energian liitännäverkkojen turvaamiseen tai viestintäyhteyksien kehittämiseen EU:n maaseutualueilla. Kokonaiset Euroopan unionin alueet, kuten omanikin, Asturia, toivovat, että löydettäisiin elinkelpoinen ja kestävä tapa käyttää hiiltä puhtaana energianlähteenä.

Yhteisön talousarviota pitäisi käyttää muun muassa tähän. Jäykkyyden ja eri meno-otsakkeiden alirahoituksen takia nämä viisi miljardia euroa voidaan kuitenkin saada käyttöön ainoastaan, jos yhteiseen maatalouspolitiikkaan vuosille 2009 ja 2010 varattuja määrärahoja ei käytetä kokonaisuudessaan. Tämä ei ole talousarvion tehokasta käyttöä, vaan pelkkä tilinpidollinen kikka.

Esittelijä Reimer Böge on tänään aloittanut erittäin hyödyllisen keskustelun siitä, miten yhteisön talousarvio voitaisiin muuttaa todella toimivaksi talouspolitiikan välineeksi. Meillä ei ole tulevaisuudessa enää varaa epäonnistuneisiin rahoitusnäkyymiin.

Göran Färm (PSE). - (SV) Arvoisa puhemies, haluaisin Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän varjoesittelijänä tässä asiassa kiittää Reimer Bögeä myönteisestä yhteistyöhengestä. Pitkäaikainen kehys on tärkeä, mutta jäykkien budjettikattojen jäädyttäminen seitsemäksi vuodeksi sekä kokonaismäärän että alakohtaisten määrärahojen osalta on nykypäivän nopeasti muuttuvassa maailmassa kohtuutonta.

Nykyinen pitkän aikavälin talousarvio on voimassa vuoteen 2014, ja siitä päätettiin tosiasiaa vuonna 2005. Mitä olisimme silloin voineet tietää nykyisestä talouskriisistä, Kosovon tai Gazan tilanteesta, ilmastokriisin laajuudesta tai elintarvikkeiden hintojen äärimmäisestä heilahtelusta? Ei, näin ei voida jatkaa.

Päätelmäni on, että meidän on tarkistettava pitkän aikavälin talousarviota eli monivuotista rahoituskehystä perusteellisesti. Tämä on erityisen suuressa määrin totta, jos budjettivaliokunnan ehdotus toteutuu, toisin sanoen jos nykyistä rahoituskehystä jatketaan ehdotuksen mukaisesti kahdella vuodella, jotta se osuisi paremmin yksiin komission ja parlamentin toimikausien kanssa.

Mitä me siis haluamme? Itse asiassa useita asioita.

Ensinnäkin pyrkimyksemme talousarvion tarkistuksen suhteen. Mielestämme ei ole hyväksyttävää keskittyä pelkästään tulevaan rahoituskehykseen. Budjettivaliokunta on hyväksynyt useita tarkistuksia, jotka merkitsevät, että vaadimme komissiota antamaan ehdotuksen voimassa olevan pitkän aikavälin talousarvion kohtuulliseksi tarkistamiseksi mahdollisimman pian. Tämä on luonnollisesti erityisen tärkeää, jos jatkoaikavaatimuksemme toteutuu.

Vaadimme myös, että puheenjohtajavaltio Ruotsi käsittelee komission ehdotusta tänä syksynä viivyttämättä ja aktiivisesti. Meidän on tartuttava asiaan tosissamme.

Toiseksi komission toteuttama laaja avoin kuuleminen on antanut meille selkeitä opasteita poliittiseen suunnanottoon. On erityisesti tiettyjä aloja, joilla EU:n on toimittava entistä voimakkaammin. Näitä ovat ilmastopolitiikka, työpaikat ja kasvu sekä ulko- ja kehityspolitiikka. Jotta EU voisi toimia näillä aloilla maailman johtajana, se tarvitsee resursseja. Tämä on ehdottoman selvää. Nykyään kaikki mainitut alat ovat selvästi alirahoitettuja.

Kolmanneksi on tehtävä tarpeelliset tekniset muutokset. Minun ei tarvitse käsitellä sitä laajemmin, koska Reimer Böge puhui jo siitä. Haluamme viiden vuoden kauden seitsemän sijasta, ja kautta on mukautettava siten, että uudella parlamentilla ja uudella komissiolla on todellista vaikutusvaltaa niiden toimikaudella voimassa olevaan kehykseen.

Neljänneksi haluamme EU:n omia varoja koskevan järjestelmän tarkistamista ja kohtuullistamista. Tarvitsemme nopeasti ehdotuksia, ja voimassa olevaan pitkän aikavälin talousarvioon on tehtävä järkevä puolivälin tarkistus, jotta puheet ja resurssit vastaisivat toisiaan paremmin. Näin voisimme aloittaa työskentelyn, jonka pohjalta EU:n talousarvioon saadaan luotua pitkäaikainen ja kestävä lähestymistapa ennen seuraavan pitkän aikavälin talousarviokauden alkua.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan esittää komissiolle kolme näkökohtaa tässä keskustelussa.

Euroopan komission on esitettävä alueille tukijärjestelmää, joka ylittää nykyisten rahoitusnäkymien 75 prosenttia bruttokansantuotteesta asukasta kohden mutta joka edellyttää jatkuvaa rahoitusta, kun otetaan huomioon suuret sisäiset eroavuudet kehityksessä. Mainitsen, että eräät Espanjan, Portugalin, Italian ja Kreikan alueet saavat tällaista siirtymärahoitusta nykyisten rahoitusnäkymien aikana.

On myös tehtävä lopullinen päätös hylätä viimeisimmät yritykset kansallistaa uudelleen yhteinen maatalouspolitiikka. Ei ole mahdollista taata yhteisen maatalouspolitiikan pakollista yhteisrahoitusta samanlaisilla tasoilla eri jäsenvaltioissa. Tämä johtaa kilpailun merkittävään vääristymiseen, toisin sanoen yhteisen maatalouspolitiikan hajoamiseen.

Euroopan komissio pyrkii irrottamaan tilatuet tuotannosta, mutta on myös välttämätöntä poistaa vuoden 2013 jälkeen ne suuret erot, joita alle yhden hehtaarin maatalousmaan tukemisessa on vanhojen ja uusien jäsenvaltioiden välillä. Muussa tapauksessa, jos tilanne jatkuu nykyisen kaltaisena vuoden 2013 jälkeen, se merkitsee käytännössä kahden erillisen yhteisen maatalouspolitiikan hyväksymistä EU:n alueella.

Janusz Lewandowski, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, saanen jatkaa kielellä, jota Dalia Grybauskaitė ymmärtää. Tämänpäiväiset puheemme perustuvat kahteen täyttyneeseen varainhoitovuoteen seitsemän vuoden näkymien sisällä. Näin ollen puheenvuorojen laatimisessa kannattaa olla varovainen. Minusta vaikuttaa siltä, että Reimer Bögen mietinnön yksimielinen hyväksyminen budjettivaliokunnassa osoittaa, että hän on löytänyt yhteisen nimittäjän eri poliittisten ryhmien näkökantojen välillä.

Minusta on hätkähdyttävää, että vuoden 2008 talousarviosta on käyttämättä lähes viisi miljardia euroa. Tämä ei saa toistua. Se olisi tappio meille kaikille. Komissio on tehnyt aloitteita rahoituksen saamisen helpottamiseksi. Koska asiat ovat näin ja niiden pitäisikin olla niin, aluepolitiikka ei voi nyt eikä tulevaisuudessa toimia rahoituslähteenä niille talousarvion aloille, jotka ovat kroonisesti alirahoitettuja. Puhuimme tästä, kun rahoitusnäkymistä neuvoteltiin, ja se on täysin vahvistettu ulkopoliittikan osalta: otsakkeet 1a ja 3. Jos jatkossakin käytössä on yksi prosentti talousarvioista, emme voi saada aikaan kohtuullista ratkaisua Euroopan unionin talousarviokysymyksessä.

Tarkoittamassani mietinnössä Reimer Böge esittää avainkysymyksen: rahoitusnäkymien kauden sovittaminen parlamentin toimikauteen. Tämä on todellakin parlamentin kanta. Meidän on kuitenkin muistettava, että koheesiopolitiikan piiriin kuuluvissa maissa vallitsee epätietoisuutta siitä, miten kauden lyhentäminen vaikuttaa rakennerahastovarojen saatavuuden ennakoitavuuteen. Ne kaipaavat varmuutta noudatettavasta politiikasta.

Lopuksi haluan sydämellisesti kiittää Dalia Grybauskaitėa yhteistyöstä Euroopan parlamentin kanssa, ja kuten muutkin puhujat, toivotan tietenkin teille onnea vaalikampanjaan. Äänten kirjo vaaleissa ennustaa hyvää poliittisen näkemysten erilaisuudesta riippumatta.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan ensinnäkin muistuttaa siitä, että tämä keskustelu on osa pitkää, useiden vuosien pituista prosessia, johon kuuluvat Euroopan komission kuulemiset, yhteisen maatalouspolitiikan "terveystarkastus", neljäs taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuutta käsittelevä kertomus sekä Euroopan unionin omien varojen järjestelmän tulevaisuutta käsittelevä Alain Lamassouren mietintö.

Euroopan komissio on ilmoittanut aikovansa viimeistään syksyllä 2009 esitellä tarkistuksen pääsuuntaviivat. Budjettivaliokunta on Reimer Bögen johdolla tehnyt merkittävää työtä tarkistuksen hyväksi. Tiedämme, että tarkistus tehdään, kun seuraava Euroopan parlamentti on aloittanut työnsä, nykyinen parlamentti ei sitä tee.

Siitä syystä haluaisin korostaa olennaista poliittista näkökohtaa: olemme lähes yksimielisiä siitä, että tulevan rahoituskehityksen on vastattava tulevan parlamentin poliittista mandaattia ja että haluaisimme tästä järjestelystä pysyvän. Tämä on mielestäni erityisen tärkeää, koska näin saamme lopultakin johdonmukaisuutta vaalituloksen ja komission valvomien talousarvion päälinjojen välille.

Toiseksi haluan muistuttaa Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän katsovan, että talousarviossa olisi keskityttävä perustehtäviin: työllisyyteen, kasvuun ja innovaatioon, kuten kollega Färm totesi. Ennen kuin lopetan, totean vielä, että unionin todellinen tulevaisuus riippuu tästä tarkistuksesta, ja toivon, että tuleva parlamentti hyödyntää Bögen mietintöä, jotta se voi toteuttaa yhteiseurooppalaisen pyrkimyksemme, kun otetaan huomioon neuvoston päivittäin välittämät pyrkimykset kansallisten etujen ajamiseen.

On Euroopan parlamentin asia luoda Euroopan unionille politiikkaa, joka antaa kansalaisillemme todellista toivoa hankkeessa, joka on luonteeltaan poliittinen, ei pelkästään taloudellinen.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, meitä on tänään 27, ja käytämme yhteisön talousarvion alle yhden prosentin yhteisestä varallisuudestamme, eli suunnilleen saman kuin käytimme, kun meitä oli vain 15. Jo tämä luku yksistään tuo hyvin esiin, miksi käsittelemämme Bögen mietintö on unionin tärkeimpiä poliittisia hankkeita seuraavien viiden vuoden aikana.

Meidän on vastattava ratkaisevaan kysymykseen: kuinka paljon rahaa, mihin politiikkaan? Mihin asetamme rajan, kuinka mittaamme kunnianhimomme? Tällä kertaa on pantava kaikki likoon ilman ennakkoehtoja, ja keskustelu on aloitettava puhtaalta pöydältä. Pääneuvotteluissa on käsiteltävä kahta perusvaikeutta:

– Toinen niistä on tietysti se, että meitä on nyt enemmän kuin edellisessä tilanteessa, jossa käytiin vastaavia neuvotteluja.

– Toinen vaikeus on se, että valitettavasti neuvottelut käydään tilanteessa, jossa lihavat päivät ovat ohi ja talouskriisi iskee meihin voimalla.

Joka tapauksessa neuvotteluissa, jotka periaatteessa aloitetaan tänään Reimer Bögen hyvin realistisen lähestymistavan kautta, on vahvistettava kolme perusedellytystä, jotka ovat Euroopan unionille ratkaisevia:

- Ensinnäkin maanviljelyksen tulevaisuus yhteisössä on turvattava myös vuoden 2013 jälkeen.
- Toiseksi jäsenvaltioiden välisen yhteenkuuluvuuden ja yhteisvastuullisuuden periaatteesta ei saa luopua.
- Kolmanneksi meidän on tullut aika puhua älykkästä kehityksestä, rahasta, joka menee myös aivotyölle, ei pelkästään asfalttiin ja sementtiin.

Puhetta johti

varapuhemies **Mario MAURO**

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, valiokuntamme puheenjohtajan Reimer Bögen mietintö, josta tänään keskustelemme, on mielestäni hyvin kiinnostava ja tärkeä kolmesta syystä: ensinnäkin siinä tuodaan esiin joitakin parannuksia vaativia aloja, toiseksi siinä luonnostellaan eräitä ehdotuksia, ja kolmanneksi siinä pohjustetaan tietä parlamentin seuraavalla vaalikaudella käytävälle merkittävälle keskustelulle.

Parannusta vaativat alat liittyvät ensisijaisesti siihen, että yhteisön valinnat eivät vastaa poliittisia valintoja eikä talousarviovaroja ole kyetty hallinnoimaan asianmukaisesti.

Ehdotukset:

- Eräs hyvin keskeinen ehdotus on muuttaa rahoituskehityksen kattama ajanjakso viideksi vuodeksi vastaamaan talouspolitiikan viisivuotista sykliä. Toisin sanoen parlamentin vaalikausi osuisi yksin talousarvion kanssa tehtävien poliittisten ehdotusten kanssa.
- Toinen hyvin, hyvin tärkeä kysymys on joustavuus. Joustavuudella ei kuitenkaan tarkoiteta vain vaihtoa alojen välillä, vaan yleistä reagoitavuutta. Ongelmaa ei voida ratkaista pelkästään joustavuudella.

Kaikki tämä valmistelee parlamentin seuraavalla vaalikaudella käytävää merkittävää keskustelua uudella perustalla laadittavasta uudesta poliittisesta ja koordinoidusta talousarviosta.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - (RO) Rahoitusohjelmakauden supistaminen viiteen vuoteen, kuten Bögen mietinnössään suositellaan, antaisi käytännön todisteen siitä, että Euroopan unionin toimielimet ovat saavuttaneet kypsyyttä ja byrokratiaa halutaan tosissaan vähentää. Haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni ja onnitella Reimer Bögeä hänen erityispanoksestaan tässä mietinnössä.

Meidän on samalla oltava realistisia ja harkittava, kuinka toteuttamiskelpoinen tällainen toimenpide on, jotta emme päädy ääritilanteisiin, joissa meiltä menee kaksi vuotta aikaa hyväksyä viisivuotinen talousarvio. Keskeinen kysymys on, kuinka voimme yksinkertaistaa menettelyjä niin, että Euroopan unionin varat käytetään kohtuullisessa ajassa.

On olemassa jo legendaarisiksi muuttuneita tilanteita, joissa Euroopan unionin varat on saatu käyttöön vasta kuukausia, ellei vuosia, sen jälkeen, kun niitä olisi tosiasiaassa tarvittu. Annan vain yhden esimerkin solidaarisuusrahaston varojen käytöstä. Kuten tiedätte, Romania saa 12 miljoonaa euroa tulvista kärsineitä viittä piirikuntaa varten. Tulvat tapahtuivat viime vuoden kesällä, äänestimme asiasta tässä kuussa, mutta todennäköisesti rahat saadaan vasta noin vuoden kuluttua tulvista. Rahan saavat romanialaiset eivät edes tiedä, että Euroopan unioni auttaa heitä.

Kyösti Virrankoski, esittelijä. - (FI) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia niitä, jotka ovat antaneet palautetta mietinnöstäni.

Toteaisin, että tällä hetkellä, kun Euroopan unioni on 27 jäsenvaltion ja 480 miljoonan asukkaan yhteisö, hallintoa on yksinkertaistettava ja tehostettava. Toimintoperusteinen hallinto ja budjetointi antavat siihen selkeän mahdollisuuden, jolloin valtaa ja vastuuta voidaan jakaa sopiville tasoille siten, että sekä vastuullinen hallinto toteutuu että tehokas ohjelmien toimeenpano voidaan toteuttaa.

Lopuksi haluan kiittää kaikkia teitä ja erityisesti haluan toivottaa rouva Grybauskaitėlle onnea ja menestystä tulevissa haasteissa. On ollut erittäin suuri ilo työskennellä kanssanne, ja olemme kaikki todenneet, että parlamentin ja komission välillä on tehty erittäin hyvää yhteistyötä. Kiitos ja menestystä edelleen.

Reimer Böge, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aluksi haluan kiittää komission jäsentä. Tutustumisvaiheen jälkeen olemme tehneet yhteistyötä tehokkaasti, rakentavasti ja avoimesti. Tämä käy selväksi viime vuosina käytyjen lukuisten neuvottelujen tuloksista. Toivon teille kaikkea hyvää lähiviikkoina. Haluan kiittää lämpimästi myös kollegoitani heidän kovasta työstään ja keskusteluista, jotka on käyty ennen huomista äänestystä täysi-istunnossa. Catherine Guy-Quintia haluan kiittää hänen tehtävästään esittelijänä Lissabonin sopimuksen talousarvioseurausten osalta. Sovimme yhteisestä menettelystä mietintöjen keskeisissä kohdissa, erityisesti kolmivaiheisen lähestymistavan ja aikarajan osalta.

Koska ymmärsimme, että nykyiset vuosien 2007–2013 rahoitusnäkymät ja niihin liittyvä vuoden 2006 toimielinten välinen sopimus edustivat enintään, mitä neuvotteluissa oli mahdollista saavuttaa, olimme myös täysin tietoisia puutteista toiminnassa. Siitä syystä on niin tärkeää, että tässä mietinnössä vaaditaan ennakoivia hyvissä ajoin tehtäviä sopimuksia ja että varmistetaan täydellinen sitoutuminen niihin. Tehtävämme lähiviikkoina ja -kuukausina varsinkin nykyisissä neuvotteluissa liittyvät kaikki talouden elvytysuunnitelmaan. Neuvostoa on muistutettava siitä, että kaikki toimielinten välisen sopimuksen osatekijät ovat erottamaton osa kokonaisuuskehystä. Sopimuksessa on joukko välineitä, joihin komission jäsen viittasi. Jos kaikki jäsenvaltiot tiedostaisivat tämän paremmin, edistyisimme enemmän nykyisten sääntöjen puitteissa.

Lopuksi kehotan komissiota ottamaan syksyllä huomioon kaikki perushavainnot ja näkökohdat, jotka parlamentti hyväksyy huomenna. Tämä muodostaisi erinomaisen perustan, jotta tarvittavat kunnianhimoiset muutokset voidaan toteuttaa komission ja Euroopan parlamentin yhteisin ponnisteluin. Täten voidaan kehittää tulevaisuuteen tähtäävä talousarvio, johon yhdistyy entistä suurempi poliittinen legitimitetti. Euroopan parlamentti kokonaisuutena kehottaa mietinnössä tähän hyvin voimakkaasti.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 25. maaliskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Nykyisen rahoituskehyksen tarkistaminen on hyvä tilaisuus harkita paitsi niitä tapoja, joilla käytettävät varat jaetaan, myös EU:n talousarvion tulevaa muotoa. Kun teemme muutoksia nykyiseen talousarvioon ja suunnittelemme seuraavia rahoitusnäkymiä, meidän olisi otettava ohjeeksemme ennen kaikkea pyrkimykset syventää yhdentymistä ja saavuttaa erityistavoitteita.

Olemme äskettäin nähneet tehtävän kauaskantoisia muutoksia EU:n talousarvion rakenteeseen. Yhteisen maatalouspolitiikan menot eivät enää muodosta suurinta osaa yhteisön käteisvaroista. Nykyisin koheesiopolitiikka ja Lissabonin strategian toteuttamiseen liittyvät toimenpiteet voivat luottaa saavansa eniten tukea. Kehitys on epäilemättä eduksi Euroopan tulevaisuudelle, joka suuntautuu korkean työllisyysasteen takaavaan innovatiiviseen tietoperustaiseen talouteen. Tällaista muutosta ei kuitenkaan saa tehdä Euroopan unionin elintarviketurvaa heikentämällä ja maanviljelijöiden tuloja pienentämällä.

Yhtä lailla hätkähdyttävää on EU:n talousarvion tason jatkuva pieneneminen suhteessa EU:n jäsenvaltioiden bruttokansantuloon. Tilastot osoittavat, että jos talousarvio olisi nykyisissä rahoitusnäkymissä säilytetty tasolla, jolla se oli kaudella 1993–1999 (saman prosenttiosuuden perusteella BKT:stä), meillä olisi Euroopan unionin politiikan toteuttamiseen käytettävissämme 200 miljardia euroa nykyistä enemmän. Olemme havainneet paineita pienentää yhteisön talousarviota, ja se on haitallista, koska näin rajoitetaan talousarvion joustavuutta ja sen kykyä sopeutua muuttuviin tarpeisiin. Siitä syystä vetoan sen puolesta, että EU:n talousarvion mukauttamista uusiin haasteisiin ei tehdä siirtämällä varoja yhteisestä maatalouspolitiikasta vaan lisäämällä EU:n budjettivaroja asianmukaisella tavalla.

11. Autoteollisuuden tulevaisuus (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma autoteollisuuden tulevaisuudesta.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tämä on nyt toinen kerta vain muutaman kuukauden sisällä, kun kokoonnumme täysistuntoon keskustelemaan Euroopan autoteollisuuden tilanteesta. Valitettavasti minun on todettava, että tilanne on edellisen keskustelumme jälkeen huonontunut.

Vuoden 2008 viimeisenä neljänneksenä uusien autojen myynti väheni 20 prosenttia ja autojen tuotanto 29 prosenttia. Tämä laskusuuntaus jatkuu vuonna 2009. Myyntiluvut laskivat kuluvan vuoden tammikuussa 29 prosenttia ja helmikuussa 18 prosenttia. Lasku olisi ollut tätäkin suurempi, elleivät jotkin jäsenvaltiot

olisi käynnistäneet onnistuneita aloitteita kysynnän piristämiseksi. Kriisi ei rajoitu vain Euroopan markkinoihin. Vienti kolmansiin maihin on vähentynyt nopeasti, minkä voimme odottaa vaikuttavan negatiivisesti EU:n kauppataaseeseen. Autoteollisuus on kaikkialla maailmassa paineen alaisena.

Tämän vuoden jäljellä olevina kuukausina ei ole toiveita parannuksesta. Euroopan henkilöautojen ja hyötyajoneuvojen kokonaistuotanto laskee todennäköisesti 20–30 prosenttia. Se tarkoittaa, että Euroopassa tuotetaan vuonna 2009 noin viisi miljoonaa ajoneuvoa vähemmän kuin vuonna 2007 tuotettiin. Negatiivinen ennuste koskee erityisesti hyötyajoneuvoja, joiden tuotannon odotetaan pienenevän 35 prosenttia.

Kuten tiedätte, komissio on reagoinut tilanteeseen nopeasti. Annoimme CARS 21 -ryhmässä lokakuussa 2008 kriisin voittamiseksi ensimmäiset suositukset, joihin kuuluivat Euroopan investointipankin mukaan ottaminen ja romutuskannustimet. Tapasin tammikuun alussa EU:n valtiovarainministerit. Tarkoituksenamme oli sopia yhteisestä lähestymistavasta kriisiin. Komissio esitteli 25. helmikuuta suunnitelman, jonka Euroopan neuvosto ja kilpailukykyneuvosto hyväksyivät muutama päivä myöhemmin.

Vastatoimemme on kohdistettu suoraan tämän erittäin vakavan kriisin tärkeimpiin syihin, joita ovat nopeasti laskeva kysyntä, pääoman saannin vaikeus, maksuvalmiusongelmat ja rakenteellinen ylikapasiteetti. Rakenteellinen ylikapasiteetti on maailmanlaajuinen ilmiö. Haluamme nyt säilyttää Euroopan sisämarkkinoiden yhtenäisyyden, välttää protektionismia ja säilyttää jäsenvaltioiden välisen yhteenkuuluvuuden, jotta autoteollisuuden työpaikat säilyisivät.

Haluan tässä vaiheessa todeta hyvin selvästi, että teollisuuden on ensin ryhdyttävä itse toimenpiteisiin. CARS 21 -ryhmässä me olemme luoneet perusolosuhteet tulevaisuuteen suuntautuvalla autoteollisuudelle ja parannamme niitä jatkuvasti. Haluan tehdä tämän täysin selväksi: Euroopan autoteollisuuden on nyt pyrittävä laajalla rintamalla tuomaan markkinoille sentyyppisiä autoja, joita 2000-luvulla tarvitaan, toisin sanoen energiatehokkaita autoja, joiden polttoaineenkulutus on pieni ja jotka siten hyödyntävät luonnonvaroja paremmin.

Poliittisessa mielessä komissio on ilmaissut kantansa selvästi. Meidän mielestämme tärkein tehtävä on varmistaa jälleen kerran rahoitusjärjestelmän tehokas toiminta, jotta voidaan turvata Euroopan autoteollisuuden tarvitsema korkea investointitaso. Tämä korkea investointitaso on tarpeen, koska teollisuuden on kehitettävä ja tuotava markkinoille eurooppalainen tulevaisuuden auto.

Olemme hyväksyneet tilapäiset yhteisön valtiontukitoimenpiteiden puitteet, jotka antavat jäsenvaltioille aiempaa enemmän liikkumavaraa maksuvalmiusongelmien ratkaisemisessa. Se oli välttämätöntä, jotta voimme varmistaa, että muuten kannattavat yhtiöt eivät joudu kriisin äkillisten vaikutusten uhreiksi.

Lisäksi halusimme varmistaa, että yhtiöt jatkavat investointeja tutkimukseen ja nykyaikaistamiseen varsinkin kriisin aikana. Toteuttamamme toimenpiteet ovat edenneet hyvin. Tänä vuonna Euroopan investointipankki on jo hyväksynyt autoteollisuuden hankkeita yli kolmen miljardin euron arvosta. Vuodelle 2009 on jo suunnitteilla muita hankkeita, joiden kokonaisarvo on useita miljardeja euroja. Näihin hankkeisiin osallistuu autonvalmistajien lisäksi myös autoteollisuuden toimittajia.

Euroopan investointipankilla, jolle haluan esittää suuret kiitokset yhteistyöstä, on myös erityisohjelma autoteollisuuden toimitusketjuun kuuluville keskisuurille yrityksille, jotka ovat kärsineet kriisistä erityisen paljon. Varaamme miljardi euroa tutkimuskumppanuuteen teollisuuden kanssa vähähiiliseen, energiatehokkaaseen talouteen siirtymisen vauhdittamiseksi. Se on tarpeen, jotta Euroopan teollisuus olisi hyvässä asemassa kriisin jälkeisenä aikana, niin että se voi todella hyötyä silloin odottamastamme myönteisestä kehityksestä.

Me voimme tehdä jotain myös kysynnän edistämiseksi. Useat jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön romutuskannustimia kysynnän piristämiseksi. Komissio on laatinut suuntaviivat, joita jäsenvaltioiden on noudatettava ottaessaan käyttöön tämän tyyppisiä kannustinohjelmia. Niiden tarkoituksena on varmistaa, että kansallisilla toimenpiteillä ei ole syrjivää vaikutusta eivätkä ne aiheuta häiriöitä sisämarkkinoilla. Olen iloinen voidessani kertoa teille, että siinä on onnistuttu.

Meidän on tietysti myös pehmennettävä rakennemuutoksen vaikutuksia, pidettävä sosiaaliset kustannukset mahdollisimman pieninä ja saatava ammattitaitoiset työntekijät pysymään autoteollisuudessa. Jos Euroopan autoteollisuus haluaa säilyttää kilpailukykinsä pitkällä aikavälillä, tietyt rakennemuutokset ovat välttämättömiä. Prosessi on kivulias mutta väistämätön. Tarvitsemme elinvoimaisen, kilpailukykyisen teollisuuden, jolla on huomattavat työllistämismahdollisuudet, emme yrityksiä, jotka ovat jatkuvasti riippuvaisia tuista. Euroopan komissio on varannut Euroopan sosiaalirahastosta ja Euroopan

globalisaattorahastosta rahaa toimialan välttämättömän rakennemuutoksen tilapäisistä vaikutuksista eniten kärsivien työntekijöiden tukemiseen.

Huhtikuussa järjestämme teollisuuden, työntekijöiden ja jäsenvaltioiden edustajien kanssa ensimmäisen pyöreän pöydän keskustelun, jossa on aiheena kriisin sosiaalinen ulottuvuus ja meidän vastatoimemme siihen. Haluaisin kuitenkin neuvoa yhtiöitä järjestämään nyt työntekijöilleen ammatillista koulutusta, jotta heillä olisi paremmat mahdollisuudet löytää työpaikka autoteollisuudesta tai talouden muilta sektoreilta.

Haluaisin sanoa muutaman sanan yhden tietyn valmistajan, Opel, Vauxhallin ja Saabin muodostaman Euroopan General Motorsin tilanteesta. Haluaisin toistaa tässä vaiheessa, että ei ole Euroopan etujen mukaista antaa tämän yhtiön joutua konkurssiin. Yli 200 000 työpaikkaa ympäri Euroopan on sidoksissa tähän yhtiöön. Mielestäni General Motorsin tehtaiden häviäminen Euroopasta ei auttaisi ratkaisemaan Euroopan autoteollisuuden kapasiteettiongelmaa, ja siksi en pidä sitä toivottavana. Työntekijät, joihin se vaikuttaisi, eivät ole vastuussa yhtiönsä kriisistä. Kriisi on syntynyt yksistään Yhdysvalloissa.

Tähän ongelmaan ei ole kansallista ratkaisua eikä edes eurooppalaista ratkaisua. Ainoa mahdollinen ratkaisu on transatlanttinen, ja emoyhtiön on oltava siinä mukana. Siksi meidän on tärkeää tietää, mitä Yhdysvalloissa tapahtuu. Tällä hetkellä emme tiedä. Edes Yhdysvaltojen hallitus ei vielä tiedä. Olen tyytyväinen siihen, että kaikkien niiden Euroopan maiden hallitukset, joissa on General Motorsin tehtaita, ovat sopineet, että ne eivät toimi yksin vaan yhdessä Eurooppaa koskevan ratkaisun puolesta. Tämän ratkaisun tuloksena voi olla vain seuraajayhtiö, joka on kilpailukykyinen ja pärjää markkinoilla. Lisäksi ratkaisun on oltava sekä taloudellisesti että poliittisesti perusteltavissa. General Motorsin työpaikat Euroopassa ovat niin tärkeitä, että niitä ei voi sallia sotkettavan kansallisia etuja koskeviin vaaleihin tai politiikkaan. Siksi komissio pyrkii edelleen kaikin tavoin löytämään tämäntyyppisen eurooppalaisen ratkaisun.

Komissio haluaa myös varmistaa, että se ei aiheuta lainsäädäntöohjelmallaan autoteollisuudelle ylimääräisiä rahoitustaakkoja, jos se vain on vältettävissä tänä vaikeana aikana.

Kriisin vakavuudesta puhumisen aika on ohi. Meillä on eurooppalainen suunnitelma, joka sisältää koordinoituja toimenpiteitä sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla. Nyt on aika toimia ja toteuttaa nämä suunnitelmat kaikilta osin. Kiitos paljon.

Werner Langen, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää komission jäsen Verheugenia erittäin paljon aiheen ottamisesta puheeksi ja onnitella häntä siitä, että hän 13. maaliskuuta pidetyssä ministerikokouksessa koordinoi onnistuneesti EU:n toimenpiteitä ja esti sen, että yksittäiset jäsenvaltiot toimisivat yksin.

Me olemme pyytäneet keskustelua kirjallisen selontekonne perusteella, koska meidän mielestämme kriisi on niin vakava, että Euroopan parlamentin on keskusteltava siitä. Olemme laatineet yhteisen päätöslauselman, jossa käsitellään tärkeimpiä kohtia.

Haluaisin toistaa joitakin mainitsemianne asioita. Yksittäisen yrityksen pelastaminen voi tietysti onnistua vain, jos otetaan huomioon yrityksen oma vastuu – ja General Motorsin tapauksen erityisolosuhteet – sekä teollis- ja tekijänoikeudet ja monet muut tekijät. Toimiala on kaiken kaikkiaan hyvin laaja. Autoteollisuus on erittäin tärkeä toimiala, koska siihen on sidoksissa 12 miljoonaa työpaikkaa, sen vuotuiset investoinnit ovat 20 miljardia euroa, sen vuotuinen liikevaihto on 780 miljardia euroa ja sen tuottama lisäarvo 140 miljardia arvoa. Ala on joutunut vaikeuksiin osittain omasta syystään – tarkoitan tällä joidenkin valmistajien ylikapasiteettia ja mallipolitiikkaa – mutta yleisesti ottaen pääasiassa rahoitusmarkkinoiden kansainvälisen kriisin vaikutusten vuoksi.

Siksi olemme iloisia siitä, että kaikkiin näihin yhteisiin toimenpiteisiin ryhdytään. Niiden pitäisi auttaa varmistamaan, että autoteollisuus olisi kestävämpää, piristämään kysyntää niin, että ala selviäisi kriisistä, ja helpottamaan investointien ja rahoituksen tarjoamista ostajille ja teollisuudelle. Kuten te totesitte puheenvuoronne lopussa, näiden toimenpiteiden ei pitäisi myöskään synnyttää uusia lainsäädäntöongelmia, jotka aiheuttaisivat lisäpainetta Euroopan autoteollisuuden kilpailukyvyille.

Tämän perusteella voimme hyväksyä yhteisen julkilausuman. Minun ryhmäni äänestää Euroopan parlamentin sosialistiryhmän 5 kohtaan esittämän tarkistuksen puolesta koskien erityisesti General Motorsin erityistapausta, niin että voimme suurella enemmistöllä tukea komissiota, turvata työntekijöiden työpaikat ja avata autoteollisuudelle uusia näkymiä.

Robert Goebbels, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, ihmiskunta ei lähitulevaisuudessa tule toimeen ilman henkilö- ja kuorma-autoja. Nämä liikennemuodot on

kehitettävä vähemmän saastuttaviksi ja energiatehokkaammaksi. Edes paras mahdollinen ja houkuttelevin julkinen liikennejärjestelmä ei voi koskaan korvata henkilökohtaisten liikennevälineiden joustavuutta.

Euroopan autoteollisuus on tekniikassa alansa johtaja. Tätä huipputekniikkaa edustavaa alaa on suojeltava. Se on strategisen tärkeää koko Euroopan teollisuusrakenteelle. Miljoonat työpaikat ovat siihen suoraan tai välillisesti sidoksissa. Euroopan parlamentin sosialistiryhmä haluaa suojata työpaikat. Se vaatii, että ennen kaikkien mahdollisten rakennemuutokseen liittyvien toimien toteuttamisesta on keskusteltava työntekijöiden ja heidän ammattiliittojensa kanssa.

Sen jälkeen, mitä pankeille on tehty, Kiina on rahoittanut alan nykyaikaistamista ja teknologista mukauttamista. Tässä mielessä olen täysin samaa mieltä komission jäsen Verheugenin huomautuksista. Euroopan on tunnustettava velvollisuutensa. Euroopan investointipankin pääomarakennetta on tarvittaessa muutettava, niin että se pystyy tukemaan alan ja sen tuhansien alihankkijoiden, pääasiassa pk-yritysten, rakennemuutosta.

Odotamme, että komissio järjestää edelleen rakentavaa vuoropuhelua kaikkien niiden Euroopan maiden välille, joissa on yhdysvaltalaisille valmistajille ja näille yrityksille kuuluvia tehtaita. Onnittelemme myös komission jäsen Verheugenia hänen aiheeseen liittyvästä aloitteestaan.

Meidän on kuitenkin suojeltava Euroopan teollisuus- ja tekijänoikeuksia ja kotiutettava Eurooppaan patentit, jotka koskevat keksintöjä, jotka on tehty Euroopassa mutta joiden patentti on tällä hetkellä Yhdysvalloissa. Tämä muistuttaa törkeää varkautta tai vähintään pakkolunastusta ilman korvausta. On mahdotonta, että Euroopan tehtaat joutuisivat maksamaan tulevaisuudessa tekijänpalkkioita taitotiedosta, jonka insinöörit ja työntekijät ovat kehittäneet Euroopassa.

Hyvä puhemies, sosialistiryhmä on General Motorsin tilanteesta samaa mieltä kuin komission jäsen Verheugen tässä parlamentissa esittämässä puheessaan.

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Verheugen, tapaamme jälleen kerran keskustellaksemme autoista, mikä on aivan oikein. Tämä kriisi on kohdannut yhtä tärkeimmistä teollisuudenaloistamme voimalla. Yhteensä 12 miljoonaa työpaikkaa, kuusi prosenttia työvoimasta, suurin investoija tutkimuksen ja kehityksen alueella – näiden vuoksi ongelmasta kannattaa keskustella ja etsiä ratkaisuja. Nyt on kuitenkin käynyt selväksi, että EU:lla ei ole käytettävissään sopivia välineitä kriisin ratkaisemiseen. Jäsenvaltiot kiirehtivät yksittäin edelle, kilpailun kehykset ovat ajoittain olleet vaarassa ja Euroopan investointipankilta, joka on ollut patenttilääke kaikkeen, on vaadittu liikaa sekä rahoituksen että henkilöstön suhteen. Siksi meidän on löydettävä uusia keinoja.

Olen komission jäsen Verheugenille kiitollinen tämän kehysdirektiivin hyväksymisestä nopeasti, niin että voidaan tutkia, miten meidän pitäisi edetä kilpailulain kanssa. EIP:n on kuitenkin oltava paremmin varustettu. Euroopan keskuspankin on tarjottava EIP:lle erityisehdot, jotta se saa käyttöönsä uutta pääomaa, mitä lainsäädäntö ei nyt salli. On myös tärkeää, että valtiontuki liitetään tiiviimmin ajattelutavan muuttamiseen uutta tekniikkaa suosivaksi sisäisen polttomootorin sijaan. Lisäksi esimerkiksi rakennerahastojen ja maatalousrahastojen olisi keskityttävä vahvempien infrastruktuurien kehittämiseen näitä uusia tekniikoita varten.

Haluaisin tarkastella General Motorsia lähemmin. Olen komission jäsenen ja edellisten puhujien kanssa samaa mieltä siitä, että sillä on eurooppalainen ulottuvuus, koska yhtiöllä on tehtaita useassa EU:n jäsenvaltiossa. Pohjimmiltaan on kuitenkin kyse siitä, että valtion tai EU:n ei pitäisi puuttua talouteen. Kriisi ei ole muuttanut tätä periaatetta. Vaikka autoteollisuus on strateginen toimiala, se ei ole koko järjestelmää koskeva samalla tavalla kuin pankkiala. Siksi meidän pitäisi välttää osakkuuksia autoteollisuudessa. Uskon kuitenkin, että takaukset ovat oikea keino, jos jokin yksityinen investoijataho voi ottaa takauksen Euroopan investointipankin kautta. Se edellyttää, että me seuraamme ajattelutavan muutosta ja siirrymme kohti uutta tekniikkaa. Daimler ja Abu Dhabin investointiviranomainen ovat hiljattain ottaneet tämäntyyppisen askeleen, joten sen pitäisi olla mahdollista myös meille.

Haluan kiittää komission jäsentä aktiivisiin toimenpiteisiin ryhtymisestä. Haluan kiittää myös kollegojani päätöslauselman sisältämän aloitteen tukemisesta.

Antonio Mussa, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, autokriisi on yksi maailman tehdasteollisuuden vakavimmista, koska sen lisäksi, että sillä on vakavia taloudellisia ja työllisyyteen liittyviä jälkiseurauksia Euroopan tehtaille ja yhteistyöyrityksille, se koskee kolmansia maita, joihin on siirretty yhä enemmän tuotantoa muutaman kymmenen viime vuoden aikana.

Jos unionin tarkoituksena on palauttaa toimialan tuotot edes vuoden 2007 tasolle, se ei kestä noin 350 000 työpaikan vähenemisen aiheuttamia sosiaalisia kustannuksia. Siksi meidän pitäisi olla tyytyväisiä siihen, mikä tarkoittaa vähintään yhtenäistä tukea alalle, mikäli sitä tarjotaan työpaikkojen suojelun lisäksi. Euroopan yritysten avainsanoja on oltava huipputason tutkimus ja kehitys. On selvää, että markkinoiden kehittyessä toinen mahdollinen keino on turvautuminen sulautumiin tai strategiaan sopimuksiin, mutta sen ei pidä tapahtua Euroopan autonvalmistusperinteen kustannuksella, koska se on helmi yhteisön tehdasteollisuuden kruunussa.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tässä keskustelussa meitä huolestuttavat eniten autoteollisuuden työntekijät. Luvut ovat niin valtavia, että ongelman mittakaavaa on vaikea kuvitella. Te, komission jäsen, teitte yhden hälyttävän asian hyvin selväksi: vastakohtana sille ovat myös tyrmistyttävän korkeat ylituotantomäärät ja innovointien räikeä puute tehokkuuden ja ilmastonsuojelun alueilla. Jos olemme nyt valmiita antamaan autoteollisuudelle valtiontukea, se on sidottava siihen, että rahoitus käytetään työpaikkojen säilyttämiseen ja kestävä työllisyyden varmistamiseen. Lisäksi näiden yhtiöiden tuen saannin ehtona on oltava aito keskittyminen innovaatioihin.

Hyvä komission jäsen, minua hieman epäilyttää CARS 21 -ryhmän huomattava vaikutusvalta sekä teollisuuden vaikutusvalta prosessissa, jota nyt ollaan käynnistämässä täällä. Tunnen joitakin saksalaisia autoyhtiöitä ja tiedän niiden jarruttaneen ilmastonsuojelua ja tehokkuuden parantamista.

Olen myös suurella mielenkiinnolla huomannut, että kaksi viikkoa sitten pyydettiin uutta poikkeusta ympäristövaatimusten lykkäämiseksi. Se ei saa toteutua. Tuelle on asetettava ehtoja, kuten työllistäminen, aidot innovaatiot sekä työntekijöiden koulutus ja ammattitaidon kehittäminen, mikä koskee myös toimittajia eli monia pk-yrityksiä, jotka ovat riippuvaisia suurista organisaatioista, sekä autoteollisuuden työntekijöitä. Siihen ryhmäni olisi tyytyväinen. Ilman näitä tiukkoja ehtoja emme kuitenkaan edesauta pysyvien työpaikkojen syntymistä.

Roberto Musacchio, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämä keskustelu autoteollisuudesta on valitettavasti myöhässä ja sisällöltään riittämätöntä. Keskustelemme tästä itse asiassa nyt, kun kansalliset hallitukset ovat jo tehneet päätöksensä EU:n todellisten kehysten ulkopuolella ja traagisia sosiaalisia, työttömyyttä ja työttömyyskorvauksia koskevia seurauksia on jo nähty.

Jatkan samasta aiheesta: päätöslauselman tekstissä ei ehdoteta mitään olennaisia asioita, joilla varmistettaisiin, että toteutettavat toimenpiteet olisivat tehokkaita ja oikeudenmukaisia. Haluan tuoda esiin sen, että muutama kuukausia sitten ilmastomuutosta käsiteltäessä EU toimi hyvin eri tavoin ja käsitteli sitä todellisen poliittisenä kysymyksenä. Talouskriisin suhteen se ei sitä tee. Hallituksille on annettu vapaat kädet, ja ne ovat toimineet hajanasesti ja uskoakseni myös vaaleja silmällä pitäen.

Tämä johtuu tietysti Barroson komission poliittisesta heikkoudesta mutta myös vaikeuksista, jotka liittyvät sellaisten tilanteiden selvittämiseen, jotka vaativat uusia valtuuksia teollisuus-, sosiaali- ja työllisyyspolitiikkaa koskevaan päätöksentekoon.

Voimmeko mukautua kansallisiin toimenpiteisiin? Voimmeko hyväksyä irtisanomisten aallon samanaikaisesti, kun yrityksille annetaan tukea? Voivatko autoteollisuuden ja siihen liittyvien yritysten tuotannonsiirrot jatkua, kuten on käynyt italialaisen ITONO-yrityksen ja nyt toista ratkaisevaa teollisuudenalaa edustavan Indesitin tapauksessa? Voimmeko laajentaa EU:n varojen käyttöaluetta ilman, että lisäämme niitä? Tämän vuoksi ei riitä, että sanotaan, että tämä on autoteollisuuden ongelma ja että on järjestetty monia kokouksia.

Meidän on asetettava toiminnalle suuntaviivat, millä tarkoitan sitä, että tukea saavat yritykset eivät saa irtisanoa ihmisiä, tuki on yhdistettävä innovaatioihin ilmastomuutospaketin ja Sacconin asetuksen mukaisesti ja EU:n jäsenvaltioiden välisten tuotannonsiirtojen ja kilpailun on loputtava. Ryhmäni on esittänyt tarkistuksia kaikkiin näihin kohtiin. Me siis tarvitsemme uuden politiikan, jota tällä Euroopalla ei tunnu olevan ja joka meidän on luotava, ennen kuin sosiaaliset ongelmat ovat niin vakavia, että me emme voi antaa työntekijöillemme varmoja vastauksia.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Autojen maailmanlaajuisen kysynnän jyrkkä romahdus on vaikuttanut myös Eurooppaan. Vuoden 2008 viimeisenä neljänneksenä Euroopan vuotuinen automyynti pieneni yli 19 prosenttia ja pienenee edelleen. Monet Euroopan unionin keskeisistä jäsenvaltioista ovat päättäneet tukea ajoneuvoteollisuutta. Valitut ja suunnitellut lähestymistavat ovat kuitenkin herättäneet epäilyksiä, koska ne haiskahtavat protektionismille. Siksi tuen Euroopan komission kantaa, jossa varoitetaan kotimaisten tuottajien tukemiseen tarkoitetuista protektionistisista toimenpiteistä. Komission esittämä kehoitus ratkaista ensisijaisesti

rakenteelliset ongelmat osuu naulan kantaan varsinkin mittavan ylituotannon ja innovatiivisiin tekniikoihin kohdistettavien investointien suhteen.

Kaiken julkisen sektorin tuen on oltava avointa ja EU:n kilpailu- ja valtiontukisääntöjen mukaista. Meidän on estettävä eri toimijoiden kilpailu tytäryhtiöistä Euroopan markkinoilla. Tilannetta vaikeuttaa se, että näissä säännöissä ei oteta huomioon maailmanlaajuisia kilpailua erityisesti Yhdysvaltojen taholta. Oletetaan, että Yhdysvaltojen tuet autonvalmistajien ongelmien ratkaisemiseen laajennetaan koskemaan myös osien toimittajia. Jos tilanne muuttuu akuutiksi, Eurooppa voi joutua Euroopan tuotanto- ja myyntiongelmien lisäksi ratkaisemaan mittavalla valtiontuella tuotettujen tuontiautojen ongelman. Sellaisessa tilanteessa Eurooppa voisi myös uhata toimenpiteillä Maailman kauppajärjestön puitteissa.

Monet Euroopan maat ovat ottaneet käyttöön romutusjärjestelmiä, ja Isossa-Britanniassa on nyt aloitettu samansuuntaisia toimia. Romutusjärjestelmät voivat kuitenkin ratkaista kriisin vain lyhyellä aikavälillä. Ne vääristävät nopeasti markkinoita, kuluttavat valtioiden rahavaroja ja lykkäävät välttämättömiä ratkaisuja, jotka koskevat investointeja innovatiivisiin tekniikoihin.

Amalia Sartori, (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan puhua tästä aiheesta myös siksi, että olen muutaman viime kuukauden aikana seurannut suurella mielenkiinnolla Euroopan parlamentissa, valiokunnissamme ja nyt tässä istuntosalissa tehtyä työtä koskien nimenomaan pyyntöjä erityisistä sitoumuksista, jotka olemme antaneet maanosamme autonvalmistajille.

Asetimme tärkeitä, erityisesti hiilidioksidiin liittyviä tavoitteita, kun pyysimme niitä osallistumaan tulevina vuosina Euroopan itselleen asettamien tärkeimpien hiilidioksidin vähennystavoitteiden täyttämiseen. Nämä ovat kunnianhimoisia tavoitteita, joita kaikki maat ympäri maailman seuraavat suurella mielenkiinnolla. Olemme vaatineet autoteollisuutta saavuttamaan keskimääräisen 120 mg:n vähennyksen vuoteen 2012 mennessä ja 25 mg:n lisävähennyksen vuoteen 2020 mennessä. Nämä ovat huomattavia tavoitteita, jotka edellyttävät huomattavia investointeja.

Tähän tosiasiaan, jonka eräät kollegani ovat jo maininneet, on lisättävä, että autoteollisuus työllistää suoraan tai välillisesti 12 miljoonaa ihmistä Euroopassa eli kuusi prosenttia Euroopan työvoimasta. Jos Eurooppa haluaa todella tarjota autoteollisuudelleen keinoja täyttää asettamamme hiilidioksiditavoitteet ja jos toisaalta haluamme säilyttää ihmisten työpaikat, mikä on maanosamme tämänhetkinen ongelma, meidän on toteutettava koordinoitu strategia tuen tarjoamiseksi tälle alalle.

Monet jäsenvaltiot ovat käynnistämässä myynnin piristämiseksi suunnitelmia, jotka kaikki tähtäävät autojen liikevaihdon tason säilyttämiseen. Tällaisen politiikan on kuitenkin oltava osa yhtä yhteistä yhteisön strategiaa, jonka tarkoituksena on estää vaaralliset markkinahäiriöt.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin tehdä täysin selväksi, että tuen täysin kaikkea komission jäsenen sanomaa. Minun maassani Itävallassa kriisi vaikuttaa suoraan tai välillisesti tuhansiin yöntekijöihin. Tämä koskee myös naapuriamme Slovakiaa ja monia muita.

Olen erityisen huolissani siksi, että autoteollisuus on tietysti yksi keskeisistä toimialoista. Sitä ei pidä pitää vanhentuneena alana, koska paljon tutkimusta ja kehitystä on sidoksissa autoteollisuuden olemassaoloon Euroopassa. Lisäksi suuri määrä pieniä ja keskisuuria alihankkijayrityksiä on riippuvaisia autoteollisuudesta. Ajatteleminen aina ensin erittäin suuria yhtiöitä ja tunnemme hyvin vähän myötätuntoa niitä kohtaan. Mutta kun ajattelen kaikkia niiden toimittajia, pieniä ja keskisuuria yrityksiä, tilanne vaikuttaa täysin erilaiselta.

Kannatan erityisesti sitä, mitä te komission jäsen sanoitte General Motorsista. Meillä on Wienissä suuri General Motorsin tehdas. Tiedämme, miten ihmiset pelkäävät odottaessaan tietoa Yhdysvalloissa tehtävästä päätöksestä. Toivon, että tämä on myönteinen esimerkki transatlanttisesta yhteistyöstä, jossa Yhdysvallat – koska kyse ei ole Yhdysvaltojen hallituksesta vaan koko Yhdysvalloista –, joka vaatii aina Euroopalta lisää toimia kriisin torjumiseksi, esittää myönteisen esimerkin, niin että Euroopalla on mahdollisuus onnistua omien yhtiöidensä kanssa.

Lopuksi sana protektionistisista toimenpiteistä. Vain yhteinen eurooppalainen ratkaisu on hyväksyttävä. Sen on oltava tavoitteenamme.

Gianluca Susta (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämä on kolmas muutaman kuukauden aikana käymämme keskustelu autoteollisuudesta. Komissio ja neuvosto eivät ole vielä asiaankuuluvasti täyttäneet kysynnän tukemiseen tai ulkoiseen kilpailuun ja asianmukaisen vientitukeen liittyviä vaatimuksiamme.

Pidän EU:n toimenpiteitä rahoituskriisin torjumiseksi merkittävinä, mutta mielestäni toisin kuin hiljattaissa huippukokouksessa pääteltiin, EU:n vastatoimet taantumaan ja reaalitalouden vaikeuksiin ovat riittämättömiä. Olemme sodassa ja sotilaamme eli yrityksemme ampuvat pimeään.

Autoala on teollisuutemme keskeinen ala, johon kohdistuu uusia vaatimuksia, jonka tuotannontekijät on järjestettävä uudelleen ja jolla tarvitaan kipeästi prosessi- ja tuoteinnovaatioita. Kannustimet EU:n laajuisen kaikenlaaisen protektionismin lopettamisen koordinoimiseksi, tälle alalle kohdennettujen lainojen jälleenrahoitus Euroopan investointipankin tarjoama rahoitus mukaan lukien, vain ympäristöystävällisille ja hybridiautoille tarjottavat kannustimet, varojen lisääminen puhtaiden moottorien tutkimukseen ja tehokas toiminta Maailman kauppajärjestössä todellisen vastavuoroisuuden olosuhteiden luomiseksi maailmanlaajuisilla automarkkinoilla ovat tärkeimpiä vaatimuksia niiltä, jotka eivät halua tukea Euroopan teollisuuden vähentämistä yhdellä keskeisistä suuren lisäarvon ja työllisyyden aloista.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, komission jäsen Verheugen on korostanut sitä, että on varottava ehdottamasta tai tukemasta protektionistisia toimenpiteitä. Haluaisin muistuttaa häntä siitä, että toisella puolella Atlanttia tällaisiin toimenpiteisiin on ryhdytty ja ne oletettavasti hyödyttävät eurooppalaisten valmistajien kilpailijoita.

Minulla on sellainen käsitys, että Euroopan unionin tähän asti toteuttamaa strategiaa ei ole kohdistettu riittävästi – niin kuin pitäisi tällaisessa tiukassa tilanteessa – pelkästään tai pääosin ”eurooppalaisten”, täällä Euroopassa suunniteltujen ja rakennettujen autojen tukemiseen. Olen nähnyt ammattijärjestöjen edustajien itkevän krokotiilinkyyneleitä muun muassa teollisuuden vähentämisen ja tuotannonsiirtojen vuoksi. Kun minun kaltaiseni henkilö vuosia sitten esitti nämä perusteet tapaamisissa suuren italialaisen autonvalmistajan kanssa, niitä ei otettu vakavasti. Tänäa tosiasiat valitettavasti osoittavat, että olimme oikeassa.

Jos EU rajoittaa toimenpiteensä pelkästään kysynnän piristämiseen, kysyntä voi mitä ilmeisimmin kohdistua myös muihin kuin eurooppalaisiin tuottajiin eikä tulos ole haluamme. Jotta tulos olisi haluamme, EU:n on ryhdyttävä pikaisiin toimiin Euroopan autotuotannon vauhdittamiseksi. Eurooppalaisia tuottajia on kannustettava investoimaan tutkimukseen, jotta taataan tämän erinomaisen teollisuudenalan tulevaisuus, alan, johon kuuluu myös autotuotannon alihankkijayrityksiä, jotka kärsivät nyt myös Euroopan pankkien varojen myöntämisestä pidättäytymisen politiikasta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Emme saa unohtaa, että kävimme viime marraskuussa aivan saman keskustelun täällä parlamentissa. Silloin oli jo selvää, että kapitalistinen järjestelmä on kriisissä ja että tarvitaan perusteellisia muutoksia kansalaisten enemmistön ostovoiman lisäämiseksi. Siksi me vaadimme palkkojen ja eläkkeiden nostamista oikeudenmukaisemman tulonjaon varmistamiseksi. Tämä on silti edelleen perustoimenpide, joka voisi lisätä kysyntää ja siten varmistaa, että autoteollisuudella ja sen toimittajilla on edelleen varmat markkinat.

Valitettavasti sosiaalinen tilanne on muuttumassa entistä monimutkaisemmaksi, koska poliitikot eivät ota käyttöön tarvittavia toimenpiteitä ja työttömyys ja epävarmat ja huonopalkkaiset työpaikat lisääntyvät yhä. Siksi me vaadimme uutta politiikkaa, jossa etusijalla ovat asianmukaiset oikeudet tarjoavat työpaikat, joka tukee EU-maiden teollisuustuotantoa ja vastustaa monikansallisten yhtiöiden strategiaa, kun ne kriisin varjolla vähentävät työpaikkoja, lisäävät työntekijöiden riistoa ja kasvattavat voittojaan. On välttämätöntä, että EU:n teollisuutta tuetaan asianmukaisesti, jotta säilytetään nykyiset asianmukaiset oikeudet tarjoavat työpaikat ja luodaan uusia. Meidän on myös kiinnitettävä erityistä huomiota Portugalin kaltaisiin maihin, joiden taloudet ovat muita herkempiä, lisäämällä taloudellista tukea auto- ja varaosateollisuuden sekä pienten korjaamojen työttömyyden ehkäisemiseksi ja mikro-, pien- ja keskisuurten yritysten auttamiseksi.

Carl Lang (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, globalisaatio on tullut hulluksi, ja sen hullut puolustajat pakottavat Euroopan autoteollisuuden työntekijät maksamaan korkean hinnan avointen markkinoiden ja vapaakaupan intomielisen noudattamisen seurauksista.

USA:n asuntolainakriisin rahoitusvirus on siten saanut vapaasti myrkyttää rahoitusjärjestelmän, maailman pankkijärjestelmän, mikä on johtanut meidän talousjärjestelmämme myrkyttymiseen ja yritystemme ja työpaikkojemme tuhoutumiseen.

Ranskan Picardyn, Nord-Pas de Calais'n and Normandian alueilla tuhannet työpaikat ovat tuhoon tuomittuja. Näitä alueita kollegani Le Rachinelin kanssa edustavana jäsenenä haluan kertoa teille, että EU:n kauppapolitiikan inhimillinen ja sosiaalinen hinta on sietämätön, epäoikeutettu ja mahdoton hyväksyä. Silti avointen markkinoiden kiihkomieliset puolustajat vaativat tätä ja allekirjoittavat tämän. Gordon Brown ja José Manuel Barroso vahvistivat tänään kieltäytyvänsä Euroopan, teollisuutemme ja työpaikkojemme

suojelemisesta elintärkeän vapaakaupan ja globalisaation nimissä. Vasemmiston sosialisti-globalistit, oikeiston liberaali-globalistit ja äärivasemmiston alter-globalistit, jotka eivät halua nähdä eivätkä ymmärtää mitään, pettävät ja hylkäävät eurooppalaiset työntekijät.

Koko maailman globalistit, yhtykäämme! Maidemme työntekijät hävitkööt! Se on globalistien puolueen ohjelmajulistus.

Eko-kansalaisten, hallitusten ja tiettyjen paikallisten valtuutettujen harjoittama autoilijoiden ja autojen jatkuva häirintä ei myöskään sovi yhteen autoteollisuutemme puolustamisen ja tukemisen kanssa.

Lopuksi haluan sanoa, että äärivasemmiston kansankiihottajat, jotka pitävät nykyistä kriisiä taivaan lahjana vallankumoukselle, ovat täysin kykenemättömiä täyttämään ranskalaisten ja eurooppalaisten työntekijöiden tarpeet. Voimme elvyttää teollisuudenalamme taloudellisella ja sosiaalisella isänmaallisuudella sekä suosimalla ja suojelemalla omia kansallisvaltioitamme ja Eurooppaa.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Arvoisa puhemies, Euroopan autoteollisuuden ongelmallinen tilanne johtuu suurelta osin talous- ja rahoituskriisistä. Sen vuoksi ongelma on toivottavasti ohimenevä. Toisaalta merkittävä osa ongelmasta liittyy ylikapasiteettiin. Siksi on äärimmäisen tärkeää vaalia Euroopan autoteollisuuden tulevaisuutta, jotta se voi perustua realistisiin ja järkeviin liiketoimintasuunnitelmiin ja vastuulliseen omistukseen.

Tämä johdatteleekin minut toteamaan, että jos me haluamme säilyttää Euroopan menestyksekkään autoteollisuuden ja kaikki sen suomat mahdollisuudet tekniselle kehitykselle, hyvälle työllisyydelle ja autoteollisuuden asemalle Euroopan taloudessa, jäsenvaltioiden tällä hetkellä myöntämää valtiontukea on käytettävä takaamaan sen eloonjäänti taantumana ja rahoituskriisin aikana niin, että se ei kuitenkaan vääristä jäsenvaltioiden tai autonvalmistajien välistä kilpailua.

Kilpailua vääristävä ja epäluottamusta jäsenvaltioiden välille luova valtiontuki tosi asiassa vaarantaa autoteollisuuden eloonjääntikyvyn, ja juuri tähän liittyen haluan kysyä Slovenian ja Ranskan viimeaikaisista tapahtumista ja Ranskassa myönnetystä valtiontuesta. Yksi komission tärkeimmistä tehtävistä on varmistaa, että laadittuja sääntöjä ei ole rikottu, ja valvoa tapahtumia sekä luoda täydellinen luottamus siihen, että valtiontukea ei myönnetä niin, että se aiheuttaisi haittaa toiselle jäsenvaltiolle tai muulle autoteollisuudelle. Kilpailua vääristävä tuki horjuttaa Euroopan autoteollisuuden tulevaisuutta ja vaikuttaa kielteisesti työllisyyteen ja tekniikan kehitykseen.

Monica Giuntini (PSE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin ensin todeta arvostavani komission ja neuvoston ajoissa esittämää sitoutumista autoteollisuuden sekä sen alihankkijoiden ja autonosia valmistavien yritysten tukemiseen, mutta valitettavasti se ei vielä riitä.

Ala on jonkin verran elpynyt siitä lähtien, kun jäsenvaltiot ovat toteuttaneet ensimmäiset toimenpiteensä: Italian tietojen mukaan myynti laski helmikuussa 18 prosenttia, kun se vielä tammikuussa laski 22 prosenttia. Myös komission jäsen Verheugenin lainaaminen tietojen mukaan Euroopan on selvästi edettävä niin, että taataan lisää rahoitusta Euroopan investointipankilta ja koordinoidaan entistä paremmin kansallisia toimenpiteitä epäreilun ja syrjivän kilpailun estämiseksi.

Euroopan on myös pyrittävä koordinoimaan toimiaan tiiviisti työntekijöiden edustajien ja ammattijärjestöjen kanssa rakennemuutossuunnitelmia laadittaessa, jotta voidaan luoda alan elvyttämiseen tähtäävä eurooppalainen strategia, joka perustuu tutkimukseen ja uuteen tekniikkaan kohdistettaviin investointeihin.

Irtisanomisista ja työttömyyskorvaustoimenpiteistä koskevien järkyttävien tietojen vuoksi vaadin myös komissiota esittämään tehokkaampia ehdotuksia sosiaalirahaston ja globalisaatorahaston hyödyntämiseksi mahdollisimman hyvin.

Lena Ek (ALDE). - (SV) Arvoisa puhemies, maailmassa vallitsee parhaillaan sekä rahoituskriisi että ilmastokriisi. Näemme, että jotkin autoyhtiöt selviytyvät tästä kaksinkertaisesta kriisistä paremmin kuin toiset. Toiset automerkit ja -mallit selviytyvät näistä kriiseistä paremmin, nimittäin ne, jotka ovat investoineet kestävä tekniiikan kehittämiseen. Sitten on sellaisia yhtiöitä kuin General Motors, joka pyytää 350:tä miljoonaa USA:n dollaria valtioilta, joissa se toimii.

Emme saa heittää hyvää rahaa hukkaan. Meidän on tuettava autoteollisuudessa työskenteleviä ihmisiä. Meidän on tuettava alueita, joilla on ongelmia, ja toimitusketjun pienyrityksiä, mutta meidän on varmistettava, että niiden valmistamat tuotteet sopivat tulevaisuuden markkinoille.

Komissio voi tehdä enemmän avaamalla rakennerahastot, sosiaalirahaston, aluerahastot ja maatalousrahaston biopolttoaineille, sosiaalisille toimenpiteille ja alueille.

Lisäksi olen sitä mieltä, että Euroopan parlamentin toiminta Strasbourgissa pitäisi lopettaa.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, autoteollisuus on yksi Euroopan talouden tärkeimmistä teollisuudenaloista ja ala, jolla on paljon menetettävää nykyisessä kriisissä. Siksi nyt ei ole aika toistaa sitä, että meidän pitäisi vastustaa protektionismia ja epäreilua kilpailua. Se kaikki on täysin tarpeetonta. Nyt on aika tarjota strategiset, selvät ja rohkeat takuut Euroopan tuottajille ja työntekijöille – tätä asiaa haluan korostaa – laatimalla tukisuunnitelma, joka tarjoaa kaikille jäsenvaltioille samat mahdollisuudet.

Tavoitteisiin kuuluu luonnollisesti EU:n rahastojen, myös globalisaattiorahaston, paremman hyödyntämisen takaaminen, mutta myös alalle kohdistettavan rahoitustuen yksinkertaistaminen ja lisääminen EIP:n ja EKP:n kautta, niin että alan yritykset voivat hakea matalakorkoisia lainoja, samoin kuin hallintomenettelyjen yksinkertaistaminen.

Lopuksi haluaisin sanoa yleisemmin, että tavoitteena on säilyttää alan kilpailukyky ja varmistaa, että kaikki eurooppalaiset aloitteet voivat nykyisen kriisin torjumisen lisäksi auttaa käynnistämään myönteisen vaiheen autoteollisuuden rakenneuudistuksessa ja muutoksessa.

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, Yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri Gordon Brown onnistui ilmaisemaan asian täydellisesti tänä aamuna, kun hän sanoi, että emme saa törmäillä ympäriinsä vaan nyt on aika toimia. On tosiaankin kestävien ja päättävien toimien aika. Meidän, Euroopan, on nyt otettava asia hallintaamme ja johdettava autoalan muuttamista kestäväksi, mikä on mahdollista vain, jos ohjaamme alan tämän vaikean ja vaarallisen taantuman läpi.

Siksi esitän tämän kehotuksen teille, komission jäsen Verheugen, ja komissiolle. Haluamme todella, että Eurooppa, me kaikki yhdessä teemme paljon enemmän autoyhtiöidemme tulevaisuuden puolesta. Meillä on Euroopan unionina nyt ainutlaatuinen mahdollisuus osoittaa, että olemme työntekijöiden puolella – Opelillä 200 000 työntekijän Saksassa, Puolassa, Itävallassa, Espanjassa ja Belgiassa vain muutamia mainitakseni.

Sen vuoksi varsinkin Euroopan investointipankin täytyy myöntää luottoa ja hyödyntää vipuvaikutustoimintonsa ja -mahdollisuutensa mahdollisimman laajasti. Meillä oli kaksi viikkoa sitten täällä parlamentissa neuvottelu toimialan ylimmän portaan kanssa, ja silloin selvisi, että alalla on yksi valtava ongelma: se kärsii akuutista pääomapulasta. Siksi halvat lainat ja valtion takaukset ovat ehdottoman välttämättömiä ei pelkästään eloonjäämisen vuoksi vaan ennen kaikkea siksi, että siirtyminen tulevaisuuden autoon tapahtuisi järkähtämättömästi, autoon, jonka on oltava sähköauto, hybridi ja ennen kaikkea, mikä tärkeintä, ympäristöystävällinen ja valmis tuotantoon.

Työmarkkinaosapuolet ja tietysti työntekijöiden edustajat on otettava tiiviisti mukaan Euroopan elvytysuunnitelmaan, koska tämä asia on myös Euroopan tason yhteiskunnallisen vuoropuhelun koetinkivi.

Komission jäsen Verheugen, ei ole myöhäistä toimia. Meidän ei pidä antaa tilanteen mennä päin honkia.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin ensiksi kiittää komission jäsentä hänen puheensa lisäksi hänen viime viikkojen ja kuukausien aikana tekemistään autoteollisuutta koskevista rohkeista teoista ja selvästä ilmoituksestaan, että on löydettävä ratkaisu General Motorsille, koska yhtiötä tarvitaan erityisesti uusien voimansiirtojärjestelmää koskevan strategian yhteydessä. Haluan vilpittömästi kiittää häntä.

Haluaisin myös puuttua siihen, mitä kollega Langen sanoi Euroopan kansapuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmästä, joka tukee meidän ryhmämme tarkistusta, koska mielestäni tämä on tärkeää ja myös oikein. Olen kiitollinen siitä, että me parlamenttina annamme lausunnon General Motorsista. Pitkään vaikutti siltä, että niin ei tapahtuisi, mutta parempi myöhään kuin ei milloinkaan. Kiitän teitä!

Päätöslauselmassamme olemme käsitelleet lyhyen aikavälin toimenpiteitä. Meidän pitäisi kuitenkin puhua myös keskipitkän aikavälin toimenpiteistä, kuten CARS 21 -ryhmä on tehnyt, sekä autoveroproosenttien yhtenäistämisestä. Tiedän, että se on vaikea tehtävä, mutta se olisi eurooppalainen talouden elvytysuunnitelma autoteollisuutta varten. Elämme kriisiaikaa, ja meidän pitäisi aloittaa nämä toimenpiteet nyt. 27 valtiovarainministerin pitäisi ryhtyä yhdessä toimiin.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, sanoitte jo itse, että me emme voi keskustella autoteollisuudesta puhumatta tänään myös General Motorsista.

Olemme tyytyväisiä siihen, että kutsuite Euroopan talousministerit kokoon eurooppalaista lähestymistapaa etsimään. Sen te itsekin haluaisitte nähdä – eurooppalaisen lähestymistavan kansallisen sijasta – mutta tällainen eurooppalainen lähestymistapa on mahdollinen vain, jos keskusteluun otetaan mukaan eurooppalainen yritysneuvosto ja jos eurooppalaiselle yritysneuvostolle annetaan kaikki tiedot, jotka sen lain mukaan pitäisi saada. Siksi kysyn teiltä aivan avoimesti, oletteko valmistautunut käynnistämään senluonteisen aloitteen ja antamaan kunkin jäsenvaltion hallussa olevat General Motorsin antamat tiedot erikseen eurooppalaiselle yritysneuvostolle?

Toiseksi viittasitte eurooppalaisiin rahastoihin, jotka lieventävät työntekijöihin kohdistuvia sosiaalisia vaikutuksia. Mielestäni näitä rahastoja on käytettävä myös ennaltaehkäisevästi. Meidän on estettävä työpaikkojen häviäminen sen sijaan, että käyttäisimme näitä eurooppalaisia rahastoja siellä, missä työpaikkoja on hävinnyt.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Essexin Warleyssa ja Duntonissa irtisanottujen Fordin 350 työntekijän ja Lutonissa sijaitsevan IBC Vansin General Motorsin 1 400 työntekijän puolesta – määrä on kaksinkertainen, jos alihankkijat lasketaan mukaan – haluan ilmaista tyytyväisyyteni tämän illan ilmoituksiin siitä, että näiden autonvalmistajien ei anneta mennä konkurssiin.

Kun komission jäsen Verheugen sanoo, että General Motorsin ei pidä noudattaa muita hyväksikäyttävää politiikkaa, voiko hän yhtyä heille esittämiini neljään pyyntöön: ensinnäkin, että yhtiö paljastaa rakennemuutossuunnitelmansa kokonaan, ei pelkästään Saksan hallitukselle vaan myös Yhdistyneen kuningaskunnan ja muiden jäsenvaltioiden hallituksille, laatii täydellinen ympäristövaikutusten arvioinnin heidän ehdottamiensa 3;3 miljardin paketin hiilivaikutuksista, selvittää erityisesti, millainen tulevaisuus on sen ranskalaisen Renault-yhtiön kanssa pakettiautojen valmistamista varten Lutoniin perustamalla yhteisyrityksellä ja esittää teille ja meille pääpiirteittäin, mitä takuita on siitä, että tytäryhtiö turvaa lyhyellä aikavälillä tuotannon ja työpaikat, jotka ovat aidosti pysyviä?

Tapasin viime viikolla Lutonin työntekijöitä, joista yksi kertoi minulle, että IBC:n eloonjäämismahdollisuudet ovat vain 50/50 kaupungissa, jossa on ollut ajoneuvotuotantoa yli 80 vuotta ja jossa 50 prosenttia työpaikoista on yhä tehdastuotannossa. Siksi taistelen heidän työpaikkojensa puolesta.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, Euroopan on vakaasti tuettava autoteollisuutta, koska se on avain teknisesti edistyneen talouden kehittämiseen, mikä voi näyttää tietä ilmastonmuutoksen vastaisessa taistelussa ja varmistaa henkilö- ja tavarakuljetusten tehokkuuden, turvallisuuden ja laadun korkean tason.

EU on maailman johtava autojen tuottaja ja toiseksi suurin kuorma-autojen valmistaja: EU:ssa valmistetaan yhteensä 19 miljoonaa ajoneuvoa, joista 20 prosenttia vientiin. Alan osuus BKT:stä on kolme prosenttia, työllisyydestä kuusi prosenttia, kansantulosta kahdeksan prosenttia ja kotitalouksien menoista kuudennes.

Autoteollisuuden rakenteelliset ja strategiset haasteet ovat lisääntyneet nykyisen kriisin myötä. Meidän on vastattava näihin haasteisiin eurooppalaisella, alakohtaisella ja tulevaisuuteen suuntautuneella lähestymistavalla sekä työmarkkinaosapuolten välisillä neuvotteluilla. Vain tällä tavoin voimme asettaa etusijalle työllisyyden ja koulutuksen, ehkäistä syrjintää ja epäreilua kilpailua ja puolustaa Euroopan etuja maailman laajuisesti. Lyhyellä aikavälillä meidän on tarjottava väliaikaisia kannustimia ja taloudellista tukea Euroopan investointipankin kautta ja muilla keinoin, jotta varmistamme alan eloonjäämisen ja elpymisen.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Autojen myynti pieneni Romaniassa vuoden 2008 loppuun mennessä puoleen. Romanian autoteollisuuden liikevaihto pieneni vuonna 2008 seitsemän prosenttia suhteessa ennen kriisin alkua arvioituun tasoon.

Tämän koko Eurooppaan vaikuttavan taloudellisen laskusuhdanteen vuoksi kansallisten hallitusten ja Euroopan komission on mielestäni ryhdyttävä yhteisiin toimiin autoteollisuuden tukemiseksi. Meidän on otettava huomioon se, että autojen tuotannon hidastuminen käynnistää kriisin laaja-alaisesti koko alalla, toisin sanoen se vaikuttaa autoteollisuuteen sidoksissa oleviin valmistajiin: muun muassa kaapelien, moottorien ja sähkölaitteiden valmistajiin. Käytännössä se siis johtaa tuhansien työntekijöiden työttömyyteen.

Esimerkiksi Romanian hallitus on hyväksynyt paikallisen autoteollisuuden tukemiseen tarkoitettun "Rabla"-ohjelman. Ohjelmassa kuluttajille maksetaan yli 10 vuotta vanhojen autojen viemisestä romutettavaksi palkkio, jolla maksetaan uuden auton käsiraha.

Siksi pyydän päättäjiä pohtimaan tätä esimerkkiä ja ehdottamaan toteuttamiskelpoista strategiaa Euroopan autoteollisuuden tukemiseen nykyisen maailmanlaajuisen talouskriisin aikana.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsentä hänen halustaan ja innostaan kutsua kaikki asianosaiset ehkäisemään ja ratkaisemaan Opel Europan sekä koko autoteollisuuden ongelmia. Autoteollisuus on todella kilpailukykyinen teollisuudenala, vaikka Yhdysvaltojen General Motorsilla onkin maailmanlaajuisia ongelmia.

Kehotan häntä myös painokkaasti tekemään tästä pelastushankkeesta – joka antaa uutta vauhtia Opel Europan elvytykselle – esimerkin siitä, miten Euroopan unioni voi selvittää globalisaation aiheuttamasta kurjuudesta eurooppalaisen lähestymistavan avulla toteutettavilla välttämättömillä vastareaktioilla, jotka me olemme myös oppineet globalisaatiosta.

Sen vuoksi toivoisin, että me pystyisimme ennen kaikkea palauttamaan eurooppalaisten innovaatioiden omistusoikeudet. Tarvitsemme myös riittävien takauksien järjestelmän, jonka avulla Opel Europa saisi itsenäisyyden, jota se tarvitsee, jotta se voisi edelleen tarjota meille aiempaa turvallisempia, kekseliämpiä, energiaa säästävämpiä ja kestävämpiä autoja.

Meidän on myös lisättävä työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua antamalla vaikutusvaltaa Opel in ammattijärjestöille ja eurooppalaiselle yritysneuvostolle, jotka kantavat suurta yhteistä vastuuta.

Hyvä komission jäsen, lopuksi haluan sanoa olevani sitä mieltä, että voimme puolustaa eurooppalaista lähestymistapaa vasta sitten, kun meillä sellainen on. Jos me toisin sanoen haluamme varmistaa, että Eurooppa on uskottava ja menestyksekkäs, emme voi odottaa hallituksia, kuten minun hallitustani Aragónassa, joka on jo tarjonnut 200 miljoonan euron takuita. Eurooppa tuntuu yhä mieltävän asiaa.

Opel in Figueruelan tehtaan yli 7 000 työntekijän puolesta pyydän teitä tekemään enemmän.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, jos Eurooppa tarjoaa rahaa ja varsinkin jos jäsenvaltiot tarjoavat paljon rahaa auttaakseen autoteollisuutta selviämään tästä kriisistä, kyse ei voi olla vain vallitsevan tilanteen säilyttämisestä ja konkurssien estämisestä, koska kyse on monesta muustakin asiasta. Tärkeimmät niistä on jo mainittu.

Kyse on sen varmistamisesta, että työpaikkaa hakevat ja tarvitsevat ihmiset löytävät sellaisen pitkällä aikavälillä. Siksi meidän on tarjottava aiempaa enemmän tukea uusille tekniikoille, innovaatioille ja mikä tärkeintä, kestäville liikennejärjestelmille.

Tämän vuoksi meidän on yhdistettävä kaikki toimenpiteemme myös näihin tavoitteisiin, niin että meidän ei tarvitse muutaman vuoden kuluttua soimata itseämme siitä, että jos olisimme tulleet ajatelleeksi tätä jo vuosia sitten, emme kokisi seuraavaa uutta kriisiä.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hyvät kollegat, kriisi on koetus EU:n yhtenäisyydelle. Valitettavasti hallitukset hyväksyvät yksittäisiä lyhyen aikavälin toimenpiteitä, kuten romutusjärjestelmiä, joita ei koordinoita, vaikka niiden avulla on saatu välittömiä myönteisiä tuloksia kriisin torjunnassa. Jos meidän on määrä arvostella Yhdysvaltojen reilun kilpailun ja protektionismin vastaisia toimenpiteitä, meidän on keskityttävä entistä tiiviimmin EU:n yhteiseen strategiaan. Romutusjärjestelmät auttavat vähentämään päästöjä, lisäämään liikenneturvallisuutta ja ehkäisemään työttömyyttä autoteollisuudessa, joka tarjoaa toimeentulon 12 miljoonalle ihmiselle ja tuhansille muiden alojen yrityksille. Kun otetaan huomioon, että asetimme CARS 21 -ryhmässä autoteollisuudelle tiukat ympäristö- ja turvallisuusvaatimukset, romutusjärjestelmät tarjoavat hyvän tilaisuuden Euroopan hallitusten yhteiseen lähestymistapaan erityisesti kriisin aikana, ja ne pitäisi rahoittaa yhteisistä varoista. Pyydän puheenjohtajavaltio Tšekkiä aloittamaan tätä asiaa koskevat neuvottelut.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Hyvä komission jäsen, olen täysin samaa mieltä kanssanne, kun te sanotte, että autoteollisuus on rakenteellisesti ylikuumentunutta ja että me tarvitsemme ympäristöystävällisempiä ja energiatehokkaampia autoja.

Me tekisimme virheen, jos yrittäisimme säilyttää tukitoimenpiteillä tähänastisen suunnan eli määrällisen kehityksen. Ajattelemme todella sosiaalisesti ja osoitamme eniten solidaarisuutta, jos tuemme ekologista ja energialähtöistä rakennemuutosta.

Nykyinen kriisi on myös osoittanut, että Euroopan autoteollisuuden yritykset ovat vahvasti sidoksissa toisiinsa. Sentyypinen teollisuudenala ei yksinkertaisesti siedä kansallisen tason protektionismia. Odotan, että tämä otetaan huomioon yhteisön politiikassa.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin ensin kiittää teitä kaikkia tässä parlamentissa yhtenäisyydestä ja laajasta tuestanne komission politiikalle. Mielestäni se on erittäin tärkeää ja myös erittäin tärkeä viesti autoteollisuuden työntekijöille, jotka ovat tämän keskustelun keskipisteenä. Niin sen pitääkin olla.

Jotkut jäsenet, kuten Rebecca Harms, Gunnar Hökmark ja muut, ovat tarkastelleet kysymystä innovaatioiden ja kilpailukykyyn välisestä yhteydestä. Haluaisin vielä kerran korostaa hyvin selvästi sitä, että ilman tätä yhteyttä innovaatioihin Euroopan autoteollisuus ei ole pitkällä aikavälillä kilpailukykyinen. Poliittikkamme tavoitteena on varmistaa, että Euroopan tulevaisuuden auto on maailman innovatiivisin eli puhtain, energiatehokkain ja turvallisin. Luotan siihen, että valmistajamme, tekniset asiantuntijamme ja insinöörimme onnistuvat siinä. Meillä on kaikki mahdollisuudet onnistua siinä.

Haluaisin siirtyä toiseen aiheeseen eli kriisin rahoittamiseen. Pankit eivät sitä tee. Yritykset eivät saa tarvitsemiaan lainoja. Euroopan investointipankki on nyt yleistyökalumme. Minun on todettava aivan selvästi, että Euroopan investointipankki on jo saavuttanut rajat siinä, mihin se pystyy. Autoteollisuus ei ole ainoa ala, jolle pyydämme apua EIP:ltä. Mikä on pienten ja keski suurten yritysten tilanne? Mikä on erittäin kunnianhimoisten ilmastonsuojelutavoitteidemme tilanne? Kaikkia niitä EIP on rahoittanut. Tiedän, että saamme teollisuudelta pyyntöjä, joihin EIP ei yksinkertaisesti pysty vastaamaan, koska haluamme sen harjoittavan liiketoimintaa vakaalta pohjalta eikä luovan kuplia, kuten muut ovat tehneet. Siksi ongelmat todennäköisesti kasvavat vuoden jälkipuoliskolla, ja meidän on valmistauduttava siihen.

Tuen myös kaikkia, jotka ovat sanoneet, että tarvitsemme älykkäitä kannustimia sen varmistamiseen, että kaikki autot, jotka haluamme tuoda markkinoille, todella myydään. Olen täysin samaa mieltä Matthias Grooten kanssa CO₂-pohjaisesta ajoneuvoverosta. Komissio ehdotti sitä kauan aikaa sitten, ja olen hyvin surullinen siitä, että kaikki jäsenvaltiot eivät ole tähän mennessä noudattaneet tätä ehdotusta.

Mia De Vits puhui ammattijärjestöjen ja yritysneuvostojen asemasta. Olen tyytyväinen voioessani kertoa teille, että juuri ennen tähän istuntoon saapumistani kävin yksityiskohtaisen keskustelun Euroopan General Motorsin yritysneuvoston puheenjohtajan kanssa. Olemme jatkuvasti ja säännöllisesti yhteydessä ja vaihdamme kaiken saamamme tiedon. Minun on todettava, että tähän asti minä olen hyötynyt tästä tiedonvaihdosta enemmän kuin yritysneuvoston puheenjohtaja. Saan häneltä enemmän tietoa kuin hän minulta.

Toivon kuitenkin voivani tehdä vastapalveluksen tulevaisuudessa.

Muutaman päivän kuluttua tapaamme Euroopan metallialan ja autoalan ammattijärjestöjä, ja järjestöt ovat tietysti pääosapuolina pyöreän pöydän neuvotteluissa, jotka olen jo maininnut. Siksi uskon, että olemme täyttäneet kaikki vaatimukset.

"Catch the eye" -menettelyssä viitattiin useita kertoja romutuskannustimiin. Meidän on kysyttävä itseltämme, onko siitä todella apua pitkällä aikavälillä. Voi myös olla, että luomme näin keinotekoista kysyntää, joka johtaa toiseen romahdukseen. Silti kaikki valmistajat olivat vaikuttuneita tästä ajatuksesta, koska se auttaa heitä selviämään hyvin vaikeasta tilanteesta, jossa he ovat tällä hetkellä. Se on kuin happipullo ja on auttanut huomattavasti sen varmistamisessa, että Euroopan suuret valmistajat eivät ole vielä suorittaneet joukkoirtisanomisia vaan ovat pystyneet säilyttämään työvoimansa. Tässä mielessä uskon sen täyttäneen tarkoituksensa.

Romutuskannustin on eurooppalainen vakioaloite siinä mielessä, että siinä on selvät säännöt, joita kaikki ovat noudattaneet. On sanomattakin selvää, että me emme voi rahoittaa kannustinta yhteisön talousarviosta. Talousarvio ei ole tarkoitettu siihen, eikä se olisi poliittisesti eikä oikeudellisesti mahdollista. Kannustimilla on ollut myös myönteinen rajat ylittävä vaikutus. Parlamentin jäsen Roithová, teidän maanne on erityisesti hyötynyt paljon muiden EU:n jäsenvaltioiden anteliaista kannustinjärjestelmistä. Tässä on mukana tietty määrä eurooppalaista yhteisvastuullisuutta, jota ei pidä aliarvioida.

Tässä keskustelussa on kehoitettu jatkamaan toimia asian edistämiseksi ja pitämään tilanne hallinnassa. Lupaam teille, että niin me teemme. Mitä tulee autoteollisuuteen, olemme luoneet eri osapuolten kanssa erinomaisen yhteistyön. Toivon, että tämän parlamentin toimikauden aikana ei enää tarvitse keskustella Euroopan autoteollisuudesta, mutta jos se on tarpeen, komissio on siihen valmis milloin tahansa. Kiitos paljon.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna (keskiviikkona 25. maaliskuuta 2009).

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Zita Gurmai (PSE), kirjallinen. – (HU) Tuotannon ja markkinoinnin ominaispiirteiden vuoksi Euroopan autoteollisuuden laskusuhdanne vaikuttaa muihinkin aloihin kaikissa jäsenvaltioissa.

Taluskriisin aiheuttaman kysynnän laskun ja rahoituskriisistä johtuvien maksuvalmiusongelmien lisäksi autoteollisuus kamppailee myös pitkäaikaisten rakenteellisten ongelmien kanssa: korkeat kiinteät kulut, ylitarjonta ja hintakilpailu ovat aiheuttaneet sen, että autonvalmistajat ovat jo alkaneet keskittyä kustannusten leikkaamiseen ja sisäisen tehokkuuden lisäämiseen.

Tilanteen ei odoteta paranevan lähitulevaisuudessa, mutta autoteollisuudella on kuitenkin pitkällä aikavälillä lupaavat maailmanlaajuiset näkymät, ja siksi on erityisen tärkeää, että EU:n autoteollisuus selviää tästä takaiskusta ja on valmis hyödyntämään tilaisuudet siinä vaiheessa, kun kysyntää alkaa taas kasvaa.

Tämän vuoksi on välttämätöntä, että täytetään kuluttajien odotukset ja suunnitellaan ympäristöystävällisempiä, turvallisempia ja älykkäämpiä ajoneuvoja.

Ensisijainen vastuu kriisin hoitamisesta on teollisuudella itsellään. EU ja jäsenvaltiot voivat osallistua tähän auttamalla luomaan tarkoituksenmukaiset olosuhteet ja sopivat edellytykset kilpailulle. Kohdennetut ja väliaikaiset EU:n ja kansallisen tason valtiontuet voivat täydentää alan ponnisteluja kriisistä selviämiseksi ja auttaa lieventämään odotettavissa olevan rakennemuutoksen kielteisiä vaikutuksia työllisyyteen. Jälkimmäiseen seikkaan on kiinnitettävä erityistä huomiota sekä kansallisella että EU:n tasolla.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) On hyvä, että toisessa keskustelussa autoteollisuuden kriisistä annetaan tunnustusta Euroopan parlamentin esityksille, jotka esitettiin helmikuun keskustelun aikana.

Tärkeintä meille on yhtenäismarkkinoiden kilpailukyvyyn varmistaminen. Olemme huolestuneita huomattamamme, että jotkin jäsenvaltiot kokeilevat toimenpiteitä, jotka voivat olla kilpailun periaatteiden vastaisia. Siksi olemme tyytyväisiä päätöksistä, joiden tarkoituksena on luoda Euroopan laajuisia toimintakehyksiä. Tässä yhteydessä meidän on myös edelleen arvioitava Yhdysvaltojen ja Aasian teollisuuden tilanteen vaikutuksia Euroopan markkinoihin sekä mahdollisia yhteisön vastatoimia.

Olemme tyytyväisiä siihen, että kysynnän piristämisen merkitystä markkinoilla on korostettu. Markkinoita voidaan piristää saattamalla tasapainoon sellaiset toimenpiteet kuin matalakorkoisten lainojen saatavuuden varmistaminen ja rahoitusvarojen hankintaan tarvittavien hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistaminen ja toisaalta tarjoamalla kuluttajille kannustamia uusien autojen ostamiseen.

Ehdotus kriisin hyödyntämisestä eräänlaisen ”puhdistuksen” suorittamiseksi autoteollisuudessa ei ole muuttunut. Mielestämme 2000-luvun Euroopan uusien suuntausten haasteisiin voidaan vastata luomalla uudenlaisia, laadukkaita tuotteita uusia, ympäristöystävällisiä ja turvallisia tekniikoita hyödyntäen.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Autonvalmistusteollisuus on ala, joka työllistää noin 2,3 miljoonaa työntekijää ja josta lisäksi 10 miljoonaa työpaikkaa on välillisesti riippuvaisia. Rahoituskriisi vaikuttaa suureen määrään pk-yrityksiä, alihankkijoita ja toimittajia.

Sosiaalinen Eurooppa pitää taloudellista kehitystä ja sosiaalista kehitystä yhtä tärkeinä. Jotta autonvalmistusteollisuuden työpaikat ja työntekijöiden kohtuullinen elintaso voidaan säilyttää, on tärkeää, että yritykset saavat rahoitusta.

Kehotan komissiota varmistamaan, että EU:n rahastoja, kuten Euroopan sosiaalirahastoa ja Euroopan globalisaatorahastoa käytetään niin, että autonvalmistusteollisuuden työntekijät voivat saada koulutusta ja tukea silloin, kun alan yhtiöiden toiminnan hiipuminen vaikuttaa heihin.

EU:n hyväksymän ympäristöystävällisten ajoneuvojen edistämistä koskevan lainsäädännön avulla luodaan investointeja vähän hiilidioksidipäästöjä tuottavien autojen suunnitteluun ja tuotantoon. Siihen tarvitaan kuitenkin aikaa, innovaatioita ja ennen kaikkea huomattavia investointeja henkilöstöön sekä uuteen tuotantokapasiteettiin. Menettelyjä, joilla taloudellisille toimijoille annetaan varoja käytettäväksi tutkimukseen ja innovointiin, on yksinkertaistettava kansallisella ja Euroopan tasolla, samalla kun tutkimusohjelmia on ohjattava tietyille autonvalmistusteollisuuden alueille, kuten sovellettuun tutkimukseen.

12. Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskyvyn ja kestävyiden parantaminen - Lentopaikat, ilmaliikenteen hallinta ja lennonvarmistuspalvelut (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Marian-Jean Marinescun liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetusten (EY) N:o 549/2004, (EY) N:o 550/2004, (EY) N:o 551/2004 ja (EY) N:o 552/2004 muuttamisesta Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskyvyn ja kestävyiden parantamiseksi (KOM(2008)0388 – C6-0250/2008 – 2008/0127(COD)) (A6-0002/2009) ja

– Marian-Jean Marinescun liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 216/2008 muuttamisesta lentopaikkojen, ilmaliikenteen hallinnan ja lennonvarmistuspalvelujen osalta sekä neuvoston direktiivin 2006/23/ETY kumoamisesta (KOM(2008)0390 – C6-0251/2008 – 2008/0128(COD)) (A6-0515/2008).

Marian-Jean Marinescu, esittelijä. – (RO) Yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskeva toinen paketti on laadittu koko lentoliikennejärjestelmää varten, ja se vaikuttaa suoraan ja myönteisesti lentoyhtiöihin, lennonvarmistuspalvelun tarjoajiin, lennonjohtajiin, lentokenttiin ja ilmailuteollisuuteen. Kyseessä on oikeastaan lainsäätäjän reaktio Euroopan ilmatilan ja ilmaliikenteen yhdenmukaistamisen ja tehostamisen tarpeeseen ympäristön ja ilmailuteollisuuden sekä ennen kaikkea matkustajien eduksi.

Pääsimme neuvoston kanssa yhteisymmärrykseen yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevasta toisesta paketista, ja se on edistysaskel kohti entistä vahvempaa Euroopan unionia. Tämä on seuraava luonnollinen askel yhteismarkkinoiden perustamisen, yhtenäisvaluuttaan siirtymisen ja Schengen-alueen luomisen jälkeen. Vuonna 2012 meillä on Schengen-ilmatila. Reitit lyhenevät ja ilmaliikenteen ohjaus tehostuu. Lisäksi lennonvarmistuspalvelut paranevat, ja tulevaisuudessa myös yhdentyvät.

Näin ollen lentomatkat lyhenevät ja polttoaineen kulutus sekä hiilidioksidipäästöt vähenevät, mikä luultavasti alentaisi lentolippujen hintoja.

Neuvoston kanssa neuvottelujen jälkeen saavutettu yhteisymmärrys kuvastaa halua nopeuttaa toiminnallisten ilmatilan lohkojen perustamista. Pääsimme yhteisymmärrykseen toiminnallisten ilmatilan lohkojen käyttöönoton määräajasta, joka on kuusi kuukautta ennen Euroopan komission alkuperäistä ehdotusta.

Toiminnallisten ilmatilan lohkojen perustaminen on yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan luomisen oleellisin osa. Sen vuoksi suhtaudun myönteisesti viime vuoden marraskuussa allekirjoitettuun sopimukseen suurimmasta toiminnallisesta ilmatilan lohkoista, joka kattaa Keski-Euroopan.

Haluaisin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni ja pyytää Euroopan komission tukea Tonavan toiminnallista ilmatilan lohkoa koskevan Romanian ja Bulgarian hankkeen hyväksymiseksi osaksi TEN-T-rahoituskehystä.

Me onnistuimme yhdessä puheenjohtajavaltioiden Ranskan ja Tšekin, joita haluaisin tässä yhteydessä kiittää, edustajien kanssa tasapainottamaan jäsenvaltioiden ja Euroopan komission välisiä päätöksentekosuhteita ja -taitoja etenkin suorituskyvyn kehittämisjärjestelmän osalta, joka on yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan toisen paketin keskeinen osa.

Komissio päättää kansallisten suorituskyky suunnitelmien tavoitteiden asianmukaisesta yhdenmukaistamisesta ja täytäntöönpanosta.

Komission alkuperäistä ehdotusta on täydennetty kahdella parlamentin tekemällä lisäyksellä. Ensimmäinen niistä on toiminnallisten ilmatilan lohkojen järjestelmäkoordinaattori. Me pidimme TEN-T-hankkeen perusteella tarpeellisenä nimetä koordinaattori toiminnallisista ilmatilan lohkoista tehtyjen sopimusten allekirjoittamisen helpottamiseksi ja yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamisprosessin vauhdittamiseksi. Toinen lisäys liittyy yhteisten hankkeiden käsitteen ja niiden rahoituslähteiden määrittämisen selventämiseen.

Euroopan parlamentti onnistui kiinnittämään erityistä huomiota inhimillisiin tekijöihin. Neuvoston kanssa saavutettu yhteisymmärrys selvittää yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan toisen paketin ja EASAn välisiä keskinäisiä riippuvuussuhteita, kun otetaan huomioon, että viraston valtuuksien laajentaminen lentopaikkojen, ilmaliikenteen hallinnan / lennonvarmistuspalvelujen ja lennonjohdon osalta on tosiasiaa pakettin turvallisuustekijä.

Mielestäni on erittäin tärkeää laatia selkeä ja täydellinen määritelmä niille lentopaikoille, joita asetuksen säännökset koskevat.

EASAn uusien vaatimusten on oltava yhteensopivia nykyisten vaatimusten kanssa. Lisäksi on annettu mahdollisuus mainita tähän mennessä myönnetty poikkeukset. Onnistuin myös esittämään kaikkia sidosryhmiä koskevan kuulemismenettelyn vahvistamis- ja laajentamistarpeeseen liittyviä säännöksiä.

Mietinnöt, joista äänestetään huomenna, ovat merkittävä edistysaskel kohti yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan luomista, ja olen varma, että ne tuovat menestystä kaikille sidosryhmille.

Antonio Tajani, *komission varapuheenjohtaja*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, europarlamenttivaalien lähestyessä ja kaksi viikkoa ennen kolmannen merenkulkupaketin hyväksymistä EU:n toimielimet lähettävät jälleen myönteisen viestin EU:n kansalaisille. Ne osoittavat, että komissio, parlamentti ja neuvosto ovat erityisesti tänä kriisiaikana kansalaisten puolella ja että ne pystyvät torjumaan vaikean kriisin ja antamaan käytännön ratkaisuja.

Yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskeva uudistus on tärkeä signaali, joka vaikuttaa koko alaan ja kansalaisiin sekä vähentää ympäristön saastumista. Lentoliikennealan vaikeuksista saamamme tiedot ovat jo yleisessä tiedossa (olemme saaneet muita tietoja tänään ja kerron niistä vastauksessani) ja olemme osoittaneet, että pystymme reagoimaan kriisiin, mikä on ehdottomasti myönteinen asia, sillä sen ansiosta eurooppalaiset ymmärtävät, että toimielimet ovat olemassa ja pystyvät vastaamaan kriisiin.

Tästä syystä haluan kiittää parlamenttia siitä, että se hyväksyi päätöksen näin nopeasti. Olen kiitollinen Marian-Jean Marinesculle, joka on jo pitkään ollut ystäväni ja yhteistyökumppanini parlamentissa. Tunnen hänen kykynsä, jotka hän on jälleen kerran päässyt näyttämään työskentelemällä yhdessä komission kanssa ja saavuttamalla merkittäviä tuloksia erittäin lyhyessä ajassa. Hänen lisäkseen haluan kiittää kaikkia varjoesittelijöitä, joiden ansiosta toimielimet ovat jälleen kerran pystyneet tukemaan unionin kansalaisia.

Tämä on todellakin ollut suuri sitoumus ja tehokas vastine. Lentoliikennealalla odotetaan itse asiassa konkreettisia käytännön toimia, joiden avulla lentoliikenteen harjoittajia koskevien vaatimusten lisäksi myös ennen kaikkea matkustajia koskevat vaatimukset voidaan täyttää. Tästä syystä olen vaatinut palvelutason valvontaa, jotta monopolit eivät estä hyvää palvelua. Lisäksi ilmaliikenneverkon haltijan nopea käyttöönotto ja kansallisten järjestelmien hyödyntämisen helpottaminen voivat olla esimerkkeinä kaikille liikennemuodoille sekä myös televiestintä- ja energia-aloille.

Haluan korostaa parlamentin komissiolle tarjoamaa tukea uuden välineen kehittämiseksi, jolla voidaan rahoittaa rajatylittäviä infrastruktuurihankkeita muun muassa SESAR-ohjelman puitteissa. Parlamentti on ymmärtänyt kumppanuuden merkityksen ja vahvistanut liikenteenharjoittajien tärkeän roolin tämän kunnianhimoisen lähestymistavan saavuttamisessa.

Olen iloinen nähdessäni parlamentin yhtyvän komission kantaan inhimillisiin tekijöihin liittyvän merkityksen tunnustamisesta yhteisessä julistuksessa. Parlamentti on antanut tukensa erityisesti sotilaslennonjohtajien aseman vahvistamiseksi luomalla yhtenäisen ilmatilan. Kannatan täysin tätä kantaa etenkin siksi, että olin jonkin aikaa sotilasilmailun alan lennonjohtaja, joten ymmärrän täysin sotilaslennonjohtajien tärkeän merkityksen ilmaliikennealalla. Esimerkkinä voin mainita komentokeskukset, joissa olen käynyt ja joissa siviili- ja sotilaslennonjohtajat tekevät yhteistyötä lentoliikenteen turvallisuuden takaamiseksi.

Kannattamassani yhteisessä julistuksessa säädetään, että komission on vahvistettava inhimillisten tekijöiden asianmukaisen huomioimisen tärkeys, jotta yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevat asetukset voidaan panna tehokkaasti täytäntöön. Lisäksi komission on oltava varma siitä, että turvallisuutta ei koskaan pidetä itsestäänselvyytenä, ja komission on ymmärrettävä, että turvallisuuskulttuuria on jatkuvasti vahvistettava. Tämä voidaan tehdä luomalla luotettava onnettomuushälytysjärjestelmä sekä luottamuksen ja oikeudenmukaisuuden ilmapiiri, jotta tapahtuneista onnettomuuksista voidaan oppia.

Komissio ilmoittaa, että se rakentaa aitoon turvallisuuskulttuuriin perustuvan palvelumallin, jonka turvallisuusmääräykset perustuvat tehokkaaseen onnettomuushälytysjärjestelmään sekä luottamuksen ja oikeudenmukaisuuden ilmapiiriin. Näin taataan se, että turvallisuudesta vastuussa olevilla ammattilaisilla

on riittävät taidot, ja lisäksi edistetään henkilökunnan edustajien osallistumista yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan luomiseen kansallisella ja yhteisön tasolla sekä toiminnallisten ilmatilan lohkojen tasolla. Inhimillisten tekijöiden integrointi yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan luomiseen arvioidaan viimeistään vuonna 2012.

Lopuksi totean, että ensimmäistä kertaa käsittelemme ilmailualan kaikkia näkökohtia. Uuden lähestymistavan ansiosta yksi elin käsittelee lentokenttien, lentoreittien, laskeutumisen ja lentoonlähdon turvallisuuteen liittyvät asiat.

Tämä merkitsee uuden vaiheen alkamista lentoturvallisuusvirastolle. Paketin nopea hyväksyminen – josta kiitän teitä vielä kerran – on osoitus Euroopassa vallitsevasta vahvasta poliittisesta tahdosta toteuttaa merkittävän edeltäjäni Loyola De Palacion, joka ei valitettavasti ole enää keskuudessamme, hienot ajatukset. Hän halusi luoda yhtenäisen ilmatilan unionin kansalaisten eduksi. Olemme nyt onnistuneet toteuttamaan tämän uudistuksen.

Teresa Riera Madurell, *teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (ES) Arvoisa puhemies, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta pitää komission ehdotusta myönteisenä, sillä siinä korjataan ensimmäisen paketin puutteet johdonmukaisuuden, tehokkuuden, kustannusten alentamisen ja hallinnan parantamisen osalta.

Valiokunnan suurin panos liittyy rahoitukseen. Ilmaliikenteen hallinnan yleissuunnitelma edellyttää suuria resursseja, ja sen vuoksi julkisen rahoituksen käytön on oltava mahdollista tarvittaessa eikä käyttäjien tulisi rahoittaa alkuinvestointia etukäteen.

Valiokunnan panos liittyy myös Eurocontrolin rooliin, jota on meidän mielestämme tarkistettava perusteellisesti sen hyvän hallinnon ja palvelujen tarjoamisen valvonnan varmistamiseksi. Kun mietitään palvelujen yksityistämistä, mielestäni on parempi tehdä prospektiivinen tutkimus ilman mitään ennako-oletuksia ja tehdä päätös tutkimuksen tulosten perusteella.

Lopuksi haluaisin vielä kerran korostaa sitä, että yhtenäisen ilmatilan luominen on ratkaisevan tärkeää Kioton tavoitteiden saavuttamisen kannalta ja että espanjalaisena olen tyytyväinen siihen, että Gibraltariin liittyvä virhe on korjattu.

Haluan lisäksi kiittää komissiota erinomaisesta yhteistyöstä sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa ja poliittista ryhmääni arvokkaasta avusta.

Georg Jarzembowski, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, Antonio Tajani, hyvät parlamentin jäsenet, meidän kaikkien on oltava hyvin kiitollisia Marian-Jean Marinesculle. Hän on hyvin lyhyessä ajassa onnistunut pääsemään yhteisymmärrykseen Eurooppa-neuvoston kanssa komission varapuheenjohtajan tuella. Toisen lainsäädäntöpaketin ansiosta voimme hallita ilmatilaamme tehokkaammin tulevina vuosina. Tämän lisäksi lentoyhtiöt, ja lopulta kuluttajat, säästävät jopa kolme miljardia euroa, ja hiilidioksidipäästöt voivat vähentyä jopa 12 prosentilla. Nämä ovat tärkeitä kustannuksiin, kuluttajiin ja ympäristöön liittyviä tavoitteita, jotka me voimme nyt saavuttaa.

Ensimmäisessä asetuksessa jäsenvaltiot sitoutuvat vihdoin tekemään sen, mitä niiden olisi pitänyt tehdä jo vuosia sitten, eli ne perustavat toiminnalliset ilmatilan lohkot lyhyessä ajassa. Ilmatilan lohkoja ei jaeta enää valtioiden rajojen mukaisesti vaan toiminnallisten ilmaliikennevirtojen mukaan. Tämän ansiosta ilmatilaa voidaan hallita tehokkaammin ja turvallisemmin ja laskeutumisaluetta odottavien koneiden aiheuttamat tarpeettomat ruuhkat voidaan ehkäistä.

Olen erittäin kiitollinen komission tuesta ja esittelijän määrätietoisuudesta nimetä toiminnallisten ilmatilan lohkojen koordinaattori, sillä meille tulee ongelmia sen varmistamisesta, että jäsenvaltiot todella perustavat kyseiset uudet lohkot. On tärkeää, että parlamentin ja komission puolesta työskentelevä koordinaattori pystyy vaatimaan uusien lohkojen perustamista.

On myös tärkeää, että sotilaallinen ilmatilan hallinta otetaan osaksi järjestelmää ja että meillä on todellinen yleissuunnitelma yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan luomiseksi, jossa sovelletaan ja pannaan täytäntöön ilmaliikenteen hallinnan tutkimushankkeen, SESARin, teknologisia tuloksia. Lopuksi totean, että meille on myös tärkeää se, että lentokenttiä, ilmaliikenteen hallintaa ja lennonvarmistuspalveluja koskevien standardien ja hallintatoimien täytäntöönpano annetaan Euroopan lentoturvallisuusviraston tehtäväksi. Kyseiselle virastolle on annettava tarvittava henkilöstö ja laitteisto hyvissä ajoin. Kannatamme suuresti sitä, että EASA kuulee asianmukaisia teollisuudenaloja kaikkia uusia toimia koskevista käytännön ratkaisuista todella tehokkaiden ratkaisujen löytämiseksi. Toivon, että komissio tukee meitä tässä asiassa.

Ulrich Stockmann, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, komission jäsen, tiedän laulun, jossa lauletaan, että ”Taivaalla on oltava rajoittamaton vapaus”. Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa. Eurooppalainen ilmatila koostuu 60 kansallisesta lennonjohtokeskuksesta. Keskusten määrä on kaksinkertainen Yhdysvaltoihin verrattuna, vaikka ilmaliikenteen määrä on vain puolet Yhdysvaltojen määrästä. Lisäksi sotilaallisten lentokieltoalueiden vuoksi koneet eivät voi lentää suoraan kentältä toiselle. Tämä ei ole kestävää etenkin sen tiedon valossa, että ilmaliikenteen määrä kaksinkertaistuu 10–15 vuoden välein. Kun liikenteen määrä kaksinkertaistuu, turvallisuusriskit nelinkertaistuvat.

Tämä sai meidät käynnistämään yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan luomisen vuonna 2004. Neuvosto valitettavasti vaati tuolloin, että jäsenvaltioiden on päätettävä keskenään siitä, mitkä ilmatilan lohkot perustetaan. Tämä oli virhe, sillä jäsenvaltiot ovat hukanneet paljon aikaa ja juuttuneet kansallisen toimivallan alaisiin asioihin.

Nyt parlamentti ja arvoisa esittelijä ovat luoneet asetuksen, jossa on selkeät tavoitteet ja perussäännöt ilmatilan lohkojen perustamiseksi vuoteen 2012 mennessä. Tämä edistää turvallisuutta, parantaa ilmastonsuojelua ja vähentää ilmaliikenteen kustannuksia. Lennot voivat lyhentyä jopa 50 kilometrillä, hiilidioksidipäästöt voivat vähentyä 12 prosentilla, lentoyhtiöt voivat säästää kolme miljardia euroa ja lentojen viivästykset voivat vähentyä. Lyhyesti sanottuna toivon, että tämä ilmailualaa koskeva uudistus lopulta onnistuu ja vie meidät jälleen askeleen pidemmälle.

Nathalie Griesbeck, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, on minun vuoroni ilmaista tyytyväisyyteni tähän yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevaan mietintöön. Se on todellinen edistysaskel, jota monet meistä kannattavat.

Nämä kaksi asetusta täyttävät korkeat odotukset kaikkien toimijoiden osalta kaikissa unionin jäsenvaltioissa, sillä nykyisen järjestelmän liiallisella pirstaleisuudella on erittäin kalliit vaikutukset ja ennen kaikkea se aiheuttaa vakavaa tehottomuutta ilmaliikenteen hallintaan.

Uuden eurooppalaisen ilmatilan ansiosta lentokoneet voivat vähitellen luopua epäsuorista lentoreiteistä, joita niiden on tällä hetkellä käytettävä, ja siirtyä käyttämään suurempia, tehokkaampia ja ennen kaikkea matkustajille edullisempia lentoreittejä.

Olen aidosti iloinen siitä, että tämä vähentää lentoliikenteen ympäristövaikutuksia ja alentaa kuluttajahintoja.

Tämä on yhdessä turvallisuusstandardien yhdenmukaistamisen kanssa erittäin järkevä edistysaskel. Sen ansiosta lentoliikenne on tulevaisuudessa turvallisempaa ja nopeampaa sekä samalla myös edullisempaa ja vähemmän saastuttavaa.

Kehotan Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta komissiota varmistamaan taloudelliset resurssit ja varat Euroopan laajuisiin verkkoihin sekä myös Euroopan investointipankin panoksen kaikkien Euroopan lennonvarmistusta edistävien yhteisten lippulaivahankkeiden rahoittamiseksi.

Uskon, että parlamentti on jälleen kerran onnistunut ylittämään erimielisyydet, jotta asia etenisi ja neuvosto pääsisi nopeasti sopimukseen tästä mietinnöstä, joka on ehdottoman tärkeä Euroopan ilmailualalle ja sen ympäristövaikutusten vähentämistavoitteelle. Olen komission jäsenen lailla iloinen tästä konkreettisesta viestistä kaikille unionin kansalaisille.

Roberts Zīle, UEN-ryhmän puolesta. – (LV) Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta. Olen tyytyväinen siihen, että uusilla säännöksillä yhtenäistetään ilmaliikenteen hallintateknologioita ja edistetään toiminnallisten ilmatilan lohkojen perustamista, mikä vähentää Euroopan unionin ilmaliikenteen pirstaleisuutta. Tämän tuloksena lentoreittien tehokkaampi suunnittelu vähentää polttoaineen kulutusta ja haitallisia päästöjä, joten lentoliikenteestä tulee ympäristöystävällisempää. Kun mietitään Venäjän Euroopan unionin lentoliikenteen harjoittajilta keräämiä syrjiviä ja laittomia maksuja Siperian ylittävistä lennoista, me emme valitettavasti pysty antamaan komission käyttöön sellaista mekanismia, joka olisi riittävä neuvotteluissa Venäjän kanssa. Mielestäni Euroopan unionissa on kuitenkin tavalla tai toisella oltava tällainen mekanismi käytettävissä, jotta voimme vaikuttaa tilanteisiin, joissa EU:n ulkopuolinen maa syrjii Euroopan unionin lentoliikenteen harjoittajia. Kyseisen mekanismin periaatteena olisi itse asiassa keskinäinen yhdenvertaisuus, joka meidän tulisi saavuttaa. Kiitos.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan ensiksi kiittää esittelijää, joka on osoittanut suurta sitoutumista ja asiantuntemusta neuvotteluissa. Neuvottelut olivat tarpeelliset, sillä vaikka rajat eivät näy taivaalla, ne ovat silti olemassa. Rajat ovat pääasiassa kansallisia rajoja, ja on

todettava, että ne perustuvat kansalliseen egoismiin ja että ne ovat osaltaan estäneet eurooppalaisen ilmatilan yhdentymisen.

Kun mietitään matkustamisen nopeutta, turvallisuusvaatimuksia ja ilmaliikenteen suurta kasvua, nämä parannukset olisi pitänyt ottaa käyttöön jo paljon aikaisemmin, etenkin koska ilmatilan lohkojen perustamisesta on keskusteltu ja neuvoteltu jo vuodesta 2004 lähtien. Uskon, että edistymme nyt huomattavasti tällä alalla. Kyse ei ole pelkästään siitä, että lentoreitit paranevat, matkustusmukavuus lisääntyy ja laskettavuus paranee, vaan myös siitä, että päästöt vähenevät, jos parannukset pannaan tehokkaasti täytäntöön. Ilmaliikenteen päästöjä on kiireellisesti vähennettävä, koska ilmaliikenteen määrä kasvaa jatkuvasti ja koska ilmaliikenteen päästökauppajärjestelmä ei ole ollut kovinkaan tehokas.

Neuvosto on vastustanut tätä oikeutta viimeiseen asti. Sen vastustus ei onnistunut niin hyvin kuin se olisi toivonut, ja siksi jopa minä voin äänestää tämän mietinnön puolesta.

Michael Henry Natrass, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tässä rakennuksessa on pohjaton vallan ja valvonnan tarve. Aiemmin vain Neuvostoliitossa haaveiltiin samasta valvonnan tasosta. EU:n valvonta, joka tappaa innovoinnin, ja EU:n valta, joka vääristää markkinakysynnän, uhmaavat äänestäjien odotuksia. Nyt edes taivas ei ole rajana.

Tehokkuuden tekosyy varjolla EU, joka on yksi maailman tehottomimmista byrokratioista, haluaa valvoa ilmatilan tehokkuutta. EU pyrkii kasaamaan esteitä vapaiden markkinoijien, kuten Easyjetin ja Ryanairin, innovaatioiden tielle, koska kansa pitää niistä, ja me tiedämme miten EU sivuuttaa kansan mielipiteen. EU haluaa toiminnallisten ilmatilan lohkojen järjestelmäkoordinaattorin. Se on vain hieno titteli diktaattorille, joka päättää ilmaliikenteen hallinnasta, lentokentistä ja myös koko teollisuudenalasta.

Tämä on samanlaista liiallista valvontaa kuin se, mikä lopulta syöksi Neuvostoliiton unohduksiin. Ja kenen lippua tässä ollaan liehuttamassa? Tässä on kyse pelkästään EU:n lipun liehuttamisesta. Kyse ei ole kansan tarpeiden tyydyttämisestä eikä tällä ole mitään tekemistä kysynnän kanssa. Menestys riippuu tehokkuudesta ja kysynnän täyttämisestä, ja se voidaan saavuttaa vain vapailla markkinoilla – ei vahingollisella EU:n valvonnalla, ei EU:n ymmärryksen puutteella eikä EU:n asiantuntemuksen puutteella, mitä tässä rakennuksessa on osoitettu.

Me voimme elvyttää tehokkuuden antamalla tarjonnan tyydyttää kysyntää ja sallimalla innovaatiot. Tämä asia ei kuulu EU:n toimialaan. Äänestäkää siis mietintöä vastaan.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, kannatan yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan luomista ja olen melko varma siitä, että se parantaa tehokkuutta ja turvallisuutta ja myös vähentää ilmailun ympäristövaikutuksia.

Lisäksi haluaisin huomauttaa, että Italia on jo käynnistänyt Blue MED -hankkeen Kyproksen, Kreikan ja Maltan kanssa. Kyseessä on toiminnallinen ilmatilan lohko, jonka perustaminen parantaa lentotehokkuutta ja alentaa kustannuksia nimenomaan juuri vähentämällä ilmatilan pirstaleisuutta Välimeren alueella. Lyhyesti sanottuna, jos tavoitteena on avoimuuden lisääminen – kohdistan sanani minua ennen puheenvuoron käyttäneelle parlamentin jäsenelle – ja palveluja tehostavia kannustimia otetaan käyttöön, emme voi sanoa, ettemmekö olisi tyytyväisiä.

Lopuksi totean, että kannatan myös tavoitetta optimoida lentokenttien hoito. Siksi toivonkin, että jotakin tehdään pian lentokenttien matkustajapalvelujen parantamiseksi. Kyseiset palvelut ovat esimerkiksi Rooman lentokentällä usein epätyytyttäviä. Haluan kiittää Marian-Jean Marinescua erinomaisesta mietinnöstä ja komissiota tästä aloitteesta.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, Marian-Jean Marinescun molemmat mietinnöt käsittelevät ilmaliikennejärjestelyjen parantamista Euroopassa. Olemme saavuttaneet paljon ensimmäisessä käsittelyssä, erityisesti esittelijän tärkeän ja onnistuneen työn ansiosta. Tämä on tärkeää etenkin näinä aikoina, kun Euroopan ja koko maailman ilmailuteollisuus on vaikeassa tilanteessa.

Meidän pitäisi kuitenkin ajatella toimivuuden parantamista laajemmin kuin vain tämän nykyisen kriisin yhteydessä. Meidän pitää jatkossakin keskittyä myös aiempiin tärkeisiin aiheisiin. Niihin kuuluvat muun muassa matkustajien oikeudet. Me laadimme ennen syyskuun 11. päivän kriisiä matkustajia koskevan asetuksen lennollepääsyn epäämisestä ja lentojen viivästymisestä. Asetuksen lähtökohdaksi valittiin tietoisesti ilmailuteollisuuden suojelun tarve, ei matkustajien suojelun tarve. Lentoyhtiöt ovat käyttäneet tätä räikeästi hyväkseen nykyisessä kriisitilanteessa, jota talven huonot sääolosuhteet ovat entisestään vaikeuttaneet. Lentoyhtiöiden käyttäytyminen on ollut hävytöntä.

Seuraava asiani koskee nesteitä. Monet lentoliikenteeseen liittyvät asiat muuttuvat tällä hetkellä, mutta vanha nesteiden kuljettamista koskeva asetusta on edelleen voimassa. Se ei lisää turvallisuutta. Sen ansiosta muutamia ihmisiä ovat saaneet töitä lentokenttien turvatarkastajina. Kielto ärsyttää monia ihmisiä ja, kuten on jo todettu, se ei ole tuottanut tulosta tekosyitä lukuun ottamatta. Antonio Tajani, te ja teidän edeltäjänne olette vakuuttaneet meille, että tämä naurettava asetus kumotaan sen jälkeen, kun on osoitettu, että se ei lisää turvallisuushyötyjä. Odotamme kärsimättöminä asetuksen kumoamista.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, nykyään ei ole enää kyse pelkästään siitä, että lentokoneet lentävät kansallisten rajojen yli. Vaikka oikeistoa edustavat ihmiset, jotka eivät varsinaisesti puhu naurettavia, mutta piiloutuvat kauniiden lippujensa taakse, eivät ole näyttäneet sitä ymmärtäneen, kyse on siitä, että eurooppalainen ilmatila on täysin sääntelemätön ja tässä tilanteessa on välttämätöntä, että tätä sääntelemätöntä ilmatilaa hallitaan, valvotaan ja toteutetaan keskitetysti. Näissä kahdessa mietinnössä esitellään oikea tapa tavoitteen saavuttamiseksi.

On välttämätöntä, että Euroopan lennot koordinoitaneen paremmin. Myös se on välttämätöntä, että kaikki noudattavat samoja korkeita turvallisuusstandardeja. Olen varma siitä, että olemme oikealla tiellä tässä asiassa. Nykyisen ilmatilan lohkojaon seurauksena on liikaa liian pitkiä lentoja, joiden reitit ovat epäsuoria. Lisäksi hiilidioksidipäästöt ovat aivan liian suuret ja lentoyhtiöille koituu valtavia kustannuksia. Tilanne muuttuu paremmaksi huomenna hyväksyttävän asetuksen ansiosta.

Haluaisin tässä yhteydessä kiittää esittelijä Marian-Jean Marinescua erinomaisesta työstä. Olemme tehneet yhteistyötä, jotta saavuttaisimme jotakin erittäin myönteistä unionin kansalaisille. Sen vuoksihan me olemme täällä.

Robert Evans (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Antonio Tajani sanoi keskustelun alussa, että tämä on myönteinen viesti EU:n kansalaisille. Olen samaa mieltä, ja tähän on juuri työmme tarkoitus.

Haluan puhua erityisesti lentopaikoista, koska on tärkeää, että kyseiset laitokset ovat järkevän EU:n lainsäädännön suojassa. Mielestäni se on järkevää, sillä se suojaa kansalaisia, ja teemme sen laajentamalla EASAn toimivaltaa.

Vielä on kuitenkin muutamia kohtia, joihin haluaisin saada selvennystä. Mielestäni meidän pitäisi jättää asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle pienet lentopaikat, jotka tarjoavat vain virkistys- tai huvilentoja. Marian-Jean Marinescun ja muiden jättämä tarkistus 44 on tärkeä, koska siinä lähtökohdaksi otetaan lentokoneen painon sijaan kiitotien 800 metrin enimmäispituus. Voisikohan komission jäsen tai Marian-Jean Marinescu vahvistaa yhteenvedossaan, että määritelmä ”yleisessä käytössä oleva” selitetään tarkasti, jotta yleisen käytön todellisesta määrittämisestä ei olisi mitään epäselvyyttä? Voisivatko he kertoa, että tarkoitetaanko sillä kaupallisessa käytössä olevia lentokenttiä vai niitä lentokenttiä, joille ihmiset todella pääsevät, vai sitä, että ihmiset ostavat lentolippuja? Tämä voi olla tuleva kompastuskivi, joten toivon, että tätä selvennetään.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen hyvin tyytyväinen siihen, että parlamentti hyväksyi yksimielisesti, tai lähes yksimielisesti, yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan uudistuksen. Ymmärtääkseni vain Michael Henry Nattrass vastustaa uudistusta, mutta en ymmärrä miksi. Ehkä minä en vain ymmärrä tai hän ei ole kunnolla perehtynyt yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan uudistuksen mietintöluonnokseen. En ymmärrä, miten Neuvostoliitto liittyy tähän aiheeseen. Kaikki saavat vapaasti sanoa mielipiteensä. En suhtaudu nostalgisesti Neuvostoliittoon.

Haluan kuitenkin todeta keskustelussa esille tulleiden tärkeiden seikkojen osalta, että tämä mietintö on meidän käytännönläheinen reaktiomme lentoliikennealan kriisiin. IATA:n tänään antamat tiedot ovat huolestuttavia. Pääjohtajan esittämien lausuntojen mukaan ala voi tällä tilikaudella menettää 4,7 miljardia Yhdysvaltain dollaria, eli lähes 3,5 miljardia euroa. Alan tilanne olisi siis huomattavasti huonompi kuin alun perin arveltiin. Tuottojen arvellaan laskevan 12 prosentilla.

Kun vastassamme on tällainen kriisi, voimme ottaa käyttöön kuluja alentavia standardeja. Kun uudistus, mukaan lukien SESAR-ohjelma, on kokonaisuudessaan otettu käyttöön ja sitä toteutetaan täydellä kapasiteetilla, säästöjä pitäisi kertyä yhteensä noin 40 miljardia euroa. Seuraava tärkeä luku, joka on huomattava ja joka varmasti lämmittää Eva Lichtenbergerin sydäntä, liittyy saasteiden vähentymiseen.

Roberts Zilen esille tuoma vastavuoroisuuteen ja kaikista Siperian ylittävistä lennoista perittäviin veroihin liittyvä ongelma oli Venäjän kanssa allekirjoitetun sopimuksen aiheena, mutta sopimusta ei ole vielä pantu täytäntöön. Olemme ottaneet ongelman esille useissa toimivaltaisten liikenneministerien tapaamisissa. Ongelma otettiin esiin myös Euroopan komission viimeisimmässä huippukokouksessa Moskovassa, johon

osallistuivat Vladimir Putin ja Dmitri Medvedev sekä liikenneministeri, jonka tapasin kahdenkeskisesti. En näe merkittävää edistystä tapahtuvan Venäjällä, mutta aiomme pysyä lujina.

Vastavuoroisuutta koskeva periaate olisi voitu sisällyttää tekstiin, mutta neuvosto ei kannattanut sitä. Useimmat jäsenvaltiot vastustivat sitä, ja siitä keskusteltiin liikenneministerien viimeisessä kokoontumisessa neuvostossa. Sitä ei sisällytetty lainsäädäntötekstiin, koska sen sisällyttäminen ei ollut mahdollista.

Luca Romagnolin esiin tuomien Rooman kaupungin lentokenttiä koskevien seikkojen osalta voin sanoa, että Euroopan komissio tekee tapansa mukaan tarkastuksia. Voin sanoa, että liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeuksien turvaamista koskevan asetuksen soveltamisen osalta Fiumicinon ja Ciampinon lentokenttiä voidaan pitää hyvinä esimerkkeinä, koska yhteisön asetusta sovellettiin niillä aiemmin kuin muilla lentokentillä. Minä jopa esittelin uuden asetuksen Fiumicinon lentokentällä viime vuoden heinäkuun lopussa.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että me voisimme levätä laakereillamme. On pöyristyttävää, että vuodessa 42 miljoonaa laukkua jää matkan varrelle maailman lentokentillä ja miljoona laukkua katoaa lopullisesti. Tämän vuoksi olen teettänyt energian ja liikenteen pääosastolla tutkimuksen. Olen antanut kaikille toimivaltaisille organisaatioille kuukauden vastausaikaa. Jos vastaukset vahvistavat lehdissä esiintyneet tiedot, aion ehdottaa nykyisen asetuksen uudistamista, sillä nykyinen asetusta on mielestäni hieman puutteellinen matkustajien turvaamisen osalta. Ajattelin mahdollisesti antaa joidenkin kansallisten elinten tehtäväksi tarkastaa, sovelletaanko yhteisön asetusta.

Kiinnitän huomioni matkustajien oikeuksien parantamiseen, ja haluan vakuuttaa teidät, vastauksena Luca Romagnolin esittämään kysymykseen, ja koko parlamentin. Lisäksi haluan vahvistaa jatkuvan pyrkimykseni matkustajien oikeuksien turvaamiseksi entisestään. Ei ole sattumaa, että lentoliikenteestä hyväksytyn asetuksen jälkeen myös meriliikennettä ja linja-autoliikennettä koskevista asetuksista keskustellaan.

Haluan myös sanoa Robert Evansille, että huomioon otettavat perusteet ovat lentokentän kaupallinen arvo ja kiitotien pituus, jonka hän mainitsi. Nämä perusteet ovat korvanneet hänen mainitsemansa määritelmän.

Uskon, että voin kiittää teitä vielä kerran ja korostaa lentoliikenteen turvallisuutta, joka paranee entisestään tämän uudistuksen myötä. Olen silti vakuuttunut siitä, että Euroopan ilmatilassa lentäminen on nykyäänkin turvallista, mutta turvallisuudella ei ole koskaan rajoja. Meidän on aina tehtävä enemmän, ja siksi haluan kaikin tavoin parantaa liikenneturvallisuutta sitoutumalla asiaan täydellisesti. Pysin tekemään parlamentille ja neuvostolle sellaisia ehdotuksia, jotka osoittavat unionin kansalaisille, että EU:n toimielinten tehtävänä on auttaa kansalaisia.

Lopuksi haluan vielä kerran ilmaista kiitollisuuteni teille. Olen kiitollinen Marian-Jean Marinesculle, mutta haluan kiittää myös kaikkia muita parlamentin jäseniä, kaikkia koordinaattoreita ja kaikkia vaaleilla valittuja edustajia, jotka ovat käyttäneet puheenvuoron tässä keskustelussa. Emme olisi voineet tehdä tätä ilman parlamentin – joka on tässä yhteydessä osoittanut, että se ei halua hukata aikaa – ja komission vahvaa sitoumusta puuttua käytännössä asioihin, jotka vaikuttavat suoraan EU:n kansalaisiin. Olen kiitollinen myös Euroopan komission yksiköille kaikesta mitä ne ovat tehneet. Olen iloinen siitä, että joku muukin kiitti puheenvuorossaan yksiköjä yhteistyöstä.

Olemme yhdessä osoittaneet ilmailuteollisuudelle, että toimielimet – toistan ja korostan – pystyvät ratkaisemaan vaikean kriisin. Uskon, että eurooppalaiset ja yritysmaailma eivät odota meiltä kaiken kattavaa apua tai pelkkiä lainsäädännöllisiä toimia, vaan heille on osoitettava, että toimielimet pystyvät auttamaan ja että ne tukevat kansalaisia ja yrittäjiä sekä kaikkia kriisin torjumiseen sitoutuneita. Heidän on voitava tuntea, että toimielimet ovat valmiina auttamaan ja että ne tukevat heitä selviämään tästä Euroopan talouden vaikeasta jaksosta. Euroopan talous selviytyy kriisistä panemalla täytäntöön kaikkia koskevia vakavia ja täsmällisiä sääntöjä. Tästä olen täysin varma.

Sääntöjen puute ja heikkojen sääntöjen olemassaolo on edistänyt talous- ja rahoituskriisiä. Me eurooppalaiset pidämme itseämme osana sivilisaatiota, jonka alkuperä on roomalaisessa oikeudessa ja Napoleonin lakikokoelmassa, jotka perustuvat sääntöihin ja sääntöjen noudattamiseen. Me olemme vakuuttuneita siitä, että näiden sääntöjen ansiosta me selviämme nykyisistä vaikeuksista ja että, ennen kaikkea, meillä on vapaa järjestelmä, jonka ansiosta kestämmme taloudelliset vaikeudet.

Kiitan teitä vielä kerran voimakkaasta sitoutumisesta. Olen iloinen siitä, että voin osallistua tähän tärkeään poliittiseen hetkeen ja jakaa sen teidän kanssanne.

Marian-Jean Marinescu, esittelijä. – (RO) Haluan vastata lyhyesti.

Uudistusprosessi on alkanut Eurocontrolin osalta, joten se voi ottaa vastaan uusia vastuualueita. Ilmatilan omistajuuden osalta uskon, että lentoyhtiöt, Ryanair mukaan luettuna, ovat kaikkein onnellisimpia mietinnön hyväksymisestä.

Yleisestä käytöstä puhuttaessa tämän määritelmän ulkopuolelle jäävät lentoseurojen lentokentät ja huvilentoihin käytettävät lentokentät. Tämän vuoksi halusimme poistaa nämä lentokentät asetuksesta, sillä emme halua mutkistaa asioita.

Haluaisin myös kiittää teitä saamastani myönteisestä palautteesta. En olisi kuitenkaan mitenkään pystynyt tekemään tätä työtä yksin. Tästä syystä haluan vilpittömästi kiittää muiden poliittisten ryhmien esittelijöitä, parlamentin jäseniä Stockmann, Leichtfried, Degutis, Zile ja Lichtenberger heidän erityisestä panoksestaan tähän asiaan sekä heidän minulle antamastaan tuesta neuvoston kanssa käytyjen neuvottelujen aikana.

Haluan myös huomauttaa, että suurin osa parlamentin jäsenten Kohlīčekin ja Markovin täysistuntoon toimittamista tarkistusehdotuksista sisältyy jo neuvoston kanssa saavutettuun kompromissiin.

Arvoisa komission jäsen, haluan onnitella teitä tästä menestyksestä. Toivon, että mietintö ratifioidaan parlamentin huomisessa äänestyksessä ja neuvoston äänestyksessä tämän kuun lopussa.

Haluan kiittää komission asiantuntijaryhmää, joka teki kanssamme yhteistyötä kompromissin saavuttamiseksi. Kiitän myös puheenjohtajavaltio Ranskaa ja puheenjohtajavaltio Tšekin tasavaltaa heidän panoksestaan, kiitän erityisesti Thierry Boutsenia ja Vera Zazvorkovaa.

Puhemies. – (EN) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna (keskiviikkona 25. maaliskuuta 2009).

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Vaikka nykyistä eurooppalaista lentoliikennejärjestelmää pidetään erittäin turvallisena, liikennemäärien nopea kasvu aiheuttaa todennäköisesti uusia turvallisuushaasteita. Meidän on ryhdyttävä toimiin yhteisön tasolla, jotta turvallisuustaso pysyy ennallaan tai ehkä jopa paranee tulevaisuudessa. Tärkeintä on uudistaa ja yhdenmukaistaa standardeja niillä osa-alueilla, jotka eivät vielä kuulu EU:n lainsäädännön piiriin (ja joita leimaa siitä syystä sääntelyn pirstaleisuus ja valvonnan puute) niiden sisällyttämiseksi yhteiseen lähestymistapaan. Tämä on ominaista erityisesti lentoliikenneketjun kahdelle elementille, joita pidetään erittäin tärkeinä turvallisuuden kannalta, sillä ne muodostavat mahdollisesti suurimman turvallisuusriskin.

Christine De Veyrac (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Neuvosto ja parlamentti saivat aikaan kompromissin, joten nämä kaksi asiakirjaa voidaan hyväksyä ensimmäisessä käsittelyssä.

Olen iloinen tästä kompromissista, joka on tärkeä edistysaskel yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan luomisessa.

Tämän ansiosta lentoaikoja, polttoaineenkulutusta, matkustuskuluja ja hiilidioksidipäästöjä voidaan vähentää merkittävästi.

Ensimmäisessä asetuksessa painotetaan Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskykyä ja uudistamista. Toisessa asetuksessa korostetaan turvallisuusvaatimuksia ja varmistetaan se, että tätä tärkeää edistysaskelta Euroopan ilmaliikenteen hallitsemiseksi ei oteta lentokoneiden ja matkustajien turvallisuuden kustannuksella.

Parlamentti teki kovasti töitä sen puolesta, että näistä kahdesta toisiaan täydentävästä asetuksesta äänestetään yhtenä kokonaisuutena, ja olen iloinen siitä, että parlamentti onnistui saamaan neuvoston samalle kannalle.

Jäsenvaltiot, lentoyhtiöt ja matkustajat hyötyvät näistä uusista säännöistä, joiden ansiosta lentoliikenneala on valmis vastaanottamaan tulevat vuosikymmenet.

Kiitän kaikkia kuulijoita.

Kathy Sinnott (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) Turvallisuuden on aina oltava tärkein huolenaiheemme, kun luomme ilmailupolitiikkaa. Kannatan mietinnön tavoitteita ilmailun turvallisuuden ja tehokkuuden parantamiseksi.

Meidän on tehtävä kaikkemme turvallisuuden parantamiseksi ja autettava lentokenttiä ja lentoliikenneviranomaisia sääntöjen noudattamisessa. Yhtenäisen sääntelyjärjestelmän luominen ja uuden

teknologian käyttöönotto on kallista. Alueellisille lentokentille voi tuottaa vaikeuksia selviytyä järjestelmien päivittämisestä aiheutuvista lisäkustannuksista.

Shannonin lentokenttä Irlannin länsiosassa toimii laajan Pohjois-Atlantin alueen lennonjohtokeskuksena. Lentokenttä on menettänyt monia lentoreittejä viime vuosikymmenen aikana, joten sillä ei välttämättä ole varaa parannustöihin. Nykyisessä taloudellisessa tilanteessa ei ole helppoa ottaa lainaa uusia laitteita ja koulutusta varten. Jos kulut siirretään kuluttajien maksettavaksi, tuotot saattavat pienentyä.

Ehdotan, että komissio korvamerkitsee prosessin helpottamiseen suunnattavat varat sen varmistamiseksi, että me siirrymme turvallisemman lentomatkustamisen aikakauteen.

(Istunto keskeytettiin klo 20.00, ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE**

13. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

14. Matkapuhelinten latureiden yhteentoimivuus (keskustelu)

Puhemies. – *(FR)* Esityslistalla on seuraavana keskustelu Marco Cappaton **Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän** puolesta komissiolle esittämästä suullisesta kysymyksestä (B6-0225/2009), joka koskee matkapuhelinten latureiden yhteentoimivuutta (O-0057/2009).

Marco Cappato, laatija. – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aihe, josta keskustelemme, on hyvin selvä ja yksinkertainen. Euroopassa on käytössä noin 500 miljoonaa matkapuhelinta ja 30 erilaista laturimallia. Mikä on tämän eron tekninen syy? Ei mikään. Teknistä syytä ei ole. Tämä on toisaalta tuottajien epäoikeudenmukaisen keinottelun lähde ja toisaalta ympäristövahinkojen aiheuttaja, sillä kuluttajat joutuvat väistämättä ansaan ja satoja miljoonia matkapuhelinten latureita hylätään kahden tai kolmen vuoden välein.

Komission jäsen Verheugen vastasi nopeasti kysymykseemme, jossa vaadittiin toimien toteuttamista kyseisen laitteen standardoimiseksi. Haluammekin nyt kysyä komission jäseneltä, miten asia etenee. Yksi mahdollinen keino on itsesääntely, jolla tarkoitan sitä, että matkapuhelinten ja latureiden valmistajat hyväksyvät nopeasti standardin, jolla tämä todella järjetön ja vahingollinen käytäntö lopetetaan.

Sanomme siksi suoraan, komission jäsen Verheugen, että vaikka valmistajat takaisivat itsesääntelyn, meidän on tehtävä selväksi, että me puutumme asiaan laatimalla asetuksen, jos itsesääntely on riittämätöntä. Asetus ei koskisi pelkästään matkapuhelimia ja matkapuhelinten latureita, vaan myös muita digitaalisia laitteita, joiden kohdalla on sama ongelma. Tällä tavoin Euroopassa voitaisiin – lopetan juuri, arvoisa puhemies – ottaa käyttöön standardeja, joista voitaisiin myöhemmin tehdä kansainvälisiä standardeja. Tämä on tekniikkaan liittyvä suurenmoinen mahdollisuus, joka on tärkeä asia eurooppalaisille kuluttajille.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – *(DE)* Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen iloinen voidessani ilmoittaa teille, että matkapuhelinten latureiden yhdenmukaistaminen Euroopassa on edistynyt todella hyvin.

Haluaisin kuitenkin ensiksi kiittää Marco Cappatoa ja Toine Mandersia sitoutumisesta tähän ongelmaan, joka on unionin kansalaisten todellisuutta.

Olen heidän kanssaan täysin samaa mieltä siitä, että latureiden määrän jatkuva kasvu on saatava loppumaan ja että tulevaisuudessa matkapuhelimet on voitava ladata yhdellä, standardoidulla laturilla. Euroopan sadat miljoonat hyödyttömät laturit ja liittimet rasittavat ympäristöä täysin turhaan ja ovat samalla kallis ärsytyksen aihe kuluttajille. Kun kuluttaja vaihtaa matkapuhelinta, hän tarvitsee yleensä myös täysin uuden laturin. Edes saman valmistajan eri malleissa ei ole standardoitua laturia.

Tämä ei ole uusi asia. On kuitenkin tärkeää ymmärtää, että matkapuhelimen lataaminen ei ole sama asia kuin auton tankkaaminen, vaan se on teknisesti monimutkaisempi asia. Teknologia ei erityisesti turvallisuusriskien vuoksi ollut muutama vuosi sitten vielä sillä tasolla, että täydellinen yhdenmukaistaminen olisi ollut mahdollista. Matkapuhelimet saattoivat ylikuumentua tai jopa räjähtää latauksen aikana.

Nämä ongelmat on nyt ratkaistu, eikä mikään tekninen syy estä yhdenmukaistamista.

Tämän vuoksi olen ryhtynyt erityistoimiin ja kannustanut alaa tuomaan standardilaturin markkinoille.

Uskon, että ala reagoi nopeasti. Asemamme EU:n toimielimenä kuitenkin vaatii meitä olemaan valppaana. Meidän ei missään tapauksessa pidä sulkea pois säännösten laatimisen mahdollisuutta. Kuten ehkä jo tiedättekin, verkko-operaattorit ilmoittivat viimeisimmässä kongressissaan Barcelonassa, että vuodesta 2012 lähtien useimpia heidän myymiään uusia matkapuhelimia on mahdollista ladata yhdellä standardilaturilla.

Tämä on hyvä asia, mutta se ei vielä riitä. Komissio haluaisi nähdä yhtenäiseen standardiin perustuvan täydellisen yhdenmukaistamisen ja alan sitoutuvan tämän tavoitteen saavuttamiseen. Komissio odottaa, että alan edustajat laativat sitovan sopimuksen pöytäkirjan muodossa huhtikuun loppuun mennessä. Kaikkien suurten matkapuhelinvalmistajien olisi allekirjoitettava tämä pöytäkirja. Heidän on varmistettava, että kaikilla latureilla voi ladata kaikki matkapuhelimet ja että kaikki matkapuhelimet voi ladata kaikilla latureilla.

Komissio ei viivyttelä lainsäädäntöehdotuksen tekemisessä, jos alan edustajat eivät tee vapaaehtoista sopimusta.

Oletan ongelman ratkeavan automaattisesti myös muiden laitteiden, kuten digitaalikameroiden ja MP3-soittimien, kohdalla matkapuhelimia koskevan läpimurron jälkeen. Jos näin ei tapahdu, jokin lainsäädäntötoimenpide voi olla tarpeen.

Komissio luottaa edelleen Euroopan parlamentin arvokkaaseen tukeen tämän ärsytystä aiheuttavan ongelman lopullisessa ratkaisemisessa.

Paul Rübig, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, me voimme tänään viettää eurooppalaista matkapuhelinpäivää, sillä me olemme yhdessä komission ja neuvoston kanssa hyväksyneet tänään toisen verkkovierailuasetuksen. Me olemme päässeet yhteisymmärrykseen, jonka ansiosta matkapuhelimen käytön hinta alenee. Tämä on hyvä asia talouskriisin keskellä. Suunnittelemme myös latureita koskevaa hinnanalennusohjelmaa, joka olisi erittäin tärkeä EU:n kansalaisille.

Latureissa pitäisi olla niiden tehokkuusluokan osoittava merkintä, kuten esimerkiksi jääkaapeissa jo on, jotta kuluttajat näkisivät niiden sähkönkulutuksen. On myös tärkeää esittää lakisääteinen vaatimus siitä, että laturin virta kytkeytyy automaattisesti pois päältä, kun laite on latautunut täyteen. Meidän on kysyttävä standardointilaitoksen ehdotuksia tämän toteuttamiseksi.

Komission täällä esittämä aikataulu on mielestäni hyvä, koska sen mukaan alan edustajien on tehtävä vapaaehtoinen sopimus huhtikuuhun mennessä tai muuten tehdään lainsäädäntöehdotus. Tämä ei tietenkään ole niin yksinkertaista kuin miltä se kuulostaa. Meidän on toisaalta mietittävä laturin ja matkapuhelimen välistä liitintä. Siihen on kuitenkin helppo keksiä tekninen standardi. Toisaalta taas seinäpistorasiat aiheuttavat ongelman, joka on meille jo ennestään tuttu eurooppalaisten standardien näkökulmasta. Meidän pitäisikin laatia ehdotuksia tämän ongelman ratkaisemiseksi, joka ei koske ainoastaan Eurooppaa vaan koko maailmaa. Ehkä me voisimme tehdä yhteistyötä kansainvälisen standardisoimisjärjestön (ISO) kanssa maailmanlaajuisen ratkaisun löytämiseksi.

Silvia-Adriana Țicău, PSE-ryhmän puolesta. – (RO) Käsittelemämme aihe vaikuttaa itse asiassa monien kuluttajien elämään Euroopan unionissa. Haluan myös sanoa, että luovuuden ja innovoinnin teemavuosi 2009 on juuri se vuosi, jolloin voimme ottaa edistysaskeleen kohti yhteistä standardia, jos matkapuhelinvalmistajat allekirjoittavat tämän toistaiseksi vapaaehtoisen sopimuksen.

Mielestäni me tarvitsemme ennen kaikkea yhteisen teknisen standardin. Minusta on tärkeää, että standardointia käsittelevät EU:n toimielimet osallistuvat työhön, jotta markkinoilla voidaan soveltaa asianmukaista tutkimusta.

Mielestäni myös kuluttajille suunnattu tiedotuskampanja on tärkeä, sillä pelkkä energiatehokkuusmerkintä matkapuhelimessa ei riitä meille. Uskon myös, että on tärkeää käynnistää asiakkaille suunnattu tiedotuskampanja matkapuhelinten latureista.

Vuosi 2012 ei ole kaukana. Jos valmistajat todella panostavat tähän uudenlaiseen laturiin, vuoteen 2012 asetettu määräaika on riittävä.

Haluan kuitenkin mainita, että tutkimuksen tuloksena markkinoille on jo tullut joitakin sovelluksia. Markkinoilla on latureita, joita voidaan lähietäisyydellä käyttää kahden tai kolmen laitteen lataamiseen. Laitteet voidaan ladata samanaikaisesti, vaikka ne olisivat eri merkkisiä ja mallisia.

Tämän vuoksi meidän on investoitava enemmän tutkimukseen, ja mielestäni erityisesti tieto- ja viestintätekniikkaa koskevaan tutkimukseen. Edistystä tapahtuu. Olemme antaneet seitsemännestä tutkimuksen puiteohjelmasta suuria rahamääriä. Näyttää kuitenkin siltä, että esimerkiksi melko kapealla matkapuhelinten latureiden alalla ei ole tehty tarpeeksi. Tästä syystä pidän valmistajien välistä sopimusta edistysaskeleena, mutta yhteisten standardien on täydennettävä sitä.

Toine Manders, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, me keskustelemme tänään aiheesta, joka on erityisen tärkeä kuluttajille, nimittäin matkapuhelinten latureiden standardiliitännästä. Koska olen liberaali, kannatan tietysti sitä, että sisämarkkinat toimivat, ja sitä, että valtiolta puuttuu mahdollisimman vähän markkinoiden toimintaan. Kuluttajilla on silti oltava vaihtoehtoja. Tällä hetkellä uuden puhelimen ostavalla kuluttajalla ei ole mitään vaihtoehtoja. Laturi on aina ostettava puhelimen mukana, ja tämä ärsyttää usein kuluttajia. Kaiken lisäksi tutkimuksen mukaan kuluttajat käyttävät 300 miljoonaa euroa vuodessa uusiin latureihin, sillä laturi sisältyy aina automaattisesti uuden puhelimen ostohintaan. Tämän seurauksena myös ympäristö rasittuu vuosittain 300 miljoonan euron edestä, puhumattakaan näiden halpojen latureiden aiheuttamasta energian tuhlauksesta, sillä laturi jätetään usein pistorasiaan vaikka puhelin irrotetaan siitä, jolloin energiaa kuluu koko ajan hukkaan.

Olemme kollegani Marco Cappaton kanssa jo vuosia vaatineet eurooppalaisen standardin käyttöönottoa. Haluan onnitella komission jäsentä siitä, miten hän on hoitanut tämän asian flirttailemalla hieman alan kanssa ja samalla uhkailemalla, että ”jos ette itse löydä ratkaisua, niin me laadimme sitovan lainsäädännön”. Haluan onnitella häntä tästä lähestymistavasta, sillä liberaalina vastustan pakottavaa lainsäädäntöä, jos sen sijaan voidaan käyttää suostuttelua. Suostuttelu tarkoittaa sitä, että ihmiset tekevät jotain mielellään, koska he ymmärtävät sen hyödyn. Mielestäni komission jäsen on onnistunut tässä poikkeuksellisen hyvin.

Olen kertonut seuraavan pikku vitsin muutaman kerran aiemminkin. Kun tapasin vaimoni 35 vuotta sitten, suostuttelin hänet treffeille kanssani. Jos olisin pakottanut hänet, hän ei luultavasti olisi ymmärtänyt mitä kaikkea hyvää treffeistämme voisi seurata eikä suhteemme olisi kestänyt näin kauan. Uskon, että tämä esimerkki pätee myös kyseiseen teollisuudenalaan. Jos alan edustajien on itse ratkaistava ongelma, he tekevät sen paremmin kuin jos poliitikot päättävät ratkaisusta.

Tästä syystä tämä on mielestäni erinomainen ratkaisu. Toivon, että te onnistutte ajan mittaan saamaan aikaan matkapuhelinten latureita koskevan standardin lisäksi muitakin sähkölaitteita koskevia standardeja, sillä ne aiheuttavat yhtä paljon ärsytystä. Jos perhe lähtee viikonloppumatkalle, heidän on mahdollisesti otettava jopa 30 erilaista laturia mukaansa. Aina löytyy ihmisiä, myös tänään tästä talosta, jotka pyytävät laturia lainaksi, koska he ovat unohtaneet omansa. Heidän on löydettävä tietyn merkinen ja mallinen laturi. Kiitoksia vielä kerran komission jäsen. Toivon, että tavoite toteutuu vuonna 2012. Toivon myös, että pysytte lujana, jos sitoumuksia ei täytetä. Se on erittäin tärkeää. Teidän on pidettävä keppi valmiina, mutta parempi olisi, jos ratkaisu saavutettaisiin suostuttelulla ja itsesääntelyllä. Olette onnistunut tässä, ja siksi onnittelen teitä.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, minulla on lisäkysymys komission jäsen Verheugenille. USB 2 -porttien kautta voidaan energian lisäksi siirtää myös tietoa. Voisiko tämä olla vaihtoehtoinen ratkaisu?

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen tietoinen Paul Rübigin mainitsemasta asiasta. Haluan sanoa teille, että juuri sen vuoksi suhtaudun niin rauhallisesti tähän asiaan. En nimittäin usko, että hankaloitamme alan toimintaa tarpeettomasti, sillä USB-standardi on jo olemassa. Kaikki asiantuntijani ovat sanoneet minulle, että nykyistä standardia voidaan käyttää kaikkiin kannettaviin laitteisiin. Sitä ei voida käyttää samaan aikaan pöytätietokoneisiin ja matkapuhelimiin, mutta sitä voidaan käyttää kaikkiin kannettaviin laitteisiin.

Tämä on myös vastaukseni Silvia-Adriana Țicăuulle. Standardi, josta kysyitte, on itse asiassa jo olemassa. Lisäksi haluan sanoa teille Silvia-Adriana Țicău, että työskentelemme parhaillamme tehokkaasti energiankulutuskysymyksen ja latureiden ympäristövaikutuskysymyksen parissa. Tarkastelemme näitä kysymyksiä tarkemmin viimeistään silloin, kun alamme panna täytäntöön energiaa kuluttavia tuotteita koskevaa direktiiviä, josta olemme tehneet teille uuden ehdotuksen.

Viimeinen huomautukseni on suunnattu jälleen Paul Rübigille. Mielestäni ajatus automaattisesta virran katkaisusta on erittäin hyvä, ja sitä voisi soveltaa latureiden lisäksi muihinkin laitteisiin. Uskon, että tätä ajatusta voisi kehittää. Komissio työskentelee asian parissa ja antaa teille selonteon tuloksista.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

15. Yhteinen konsuliohjeisto: biometriset tunnisteet ja viisumihakemukset (keskustelu)

Puhemies. - (FR) Esityslistalla on seuraavana kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laadittu suositus toiseen käsittelyyn (A6-0143/2009) aiheesta Yhteinen konsuliohjeisto: biometriset tunnisteet ja viisumihakemukset (05329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD)) Esittelijä: Sarah Ludford.

Sarah Ludford, esittelijä. - (EN) Arvoisa puhemies, tämä komission ehdotus, jonka minä esittelen, on viisumitietojärjestelmän (VIS) neljäs osa, jota ovat edeltäneet VIS-asetus, päätös VIS-tietojen saatavuudesta ja VIS:n käyttö Schengenin rajasäännösten mukaisesti.

Nykyisen yhteisen konsuliohjeiston muokkaaminen antoi mahdollisuuden säätää VIS-järjestelmään tallennettavien biometrinen tunnisteiden toimitusvelvoitteen ja siihen liittyvät standardit. Lisäksi ehdotus sisältää viisumihakemusten vastaanottamisen järjestämistä koskevia säännöksiä.

Viisumisäännöt on tarkoitus uudistaa täydellisesti viisumisäännösten tarkistuksen yhteydessä, jonka esittelee kollegani ALDE-ryhmästä, Henrik Lax. Kun tämä keskustelun aiheena oleva säännös hyväksytään, siitä tulee viisumisäännösten olennainen osa. Ehdotukset erotettiin toisistaan, koska komissio oletti viisumisäännösten hyväksymisen kestävän kauemmin kuin nykyisen ehdotuksen hyväksyminen eikä se halunnut viisumisäännösten hyväksymisen viivyttävän VIS-järjestelmän käynnistämistä.

Olen ymmärtänyt, että VIS:n keskusjärjestelmä valmistuu tämän vuoden joulukuuhun mennessä ja että sitä voidaan alkaa käyttää ensimmäisellä alueella, Pohjois-Afrikassa, vuoden 2010 alussa. Olen neuvotellut neuvoston kanssa jo melko kauan. Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta hyväksyi mietintöni marraskuussa 2007. Me emme kuitenkaan valitettavasti päässeet sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä, joten pyysin heinäkuussa 2008 parlamenttia kannattamaan mietintöni hyväksymistä. Ranskan puheenjohtajakaudella edistymme kuitenkin riittävästi, jotta voin ehdottaa sopimuksen hyväksymistä toisessa käsittelyssä.

Meillä oli neljä keskeneräistä aihetta: sormenjälkien ottamista koskeva ikäraja, jäsenvaltioiden kannustaminen yhteistyöhön ja ulkoisten palveluntarjoajien kanssa solmittavien sopimusten salliminen viimeisenä vaihtoehtona, tietojen suojaus ja turvallisuus sekä ulkoisten palveluntarjoajien palvelumaksu.

Komissio ehdotti, että sormenjäljet otetaan kaikilta yli kuusivuotiailta. Pienten lasten sormenjäljet muuttuvat itse asiassa nopeasti. Sen vuoksi en ole vakuuttunut siitä, että meillä olisi riittävästi tietoa, miten luotettavia lapsilta otetut sormenjäljet ovat vuosien päästä. Monista pyynnöistä huolimatta en koskaan saanut luotettavia todisteita siitä, että 6–12-vuotiailta otettujen sormenjälkien perusteella voitaisiin vuosia myöhemmin varmistaa henkilöllisyys ilman virheiden mahdollisuutta.

Neuvosto ehdotti jossakin vaiheessa, että pieniltä lapsilta otettaisiin sormenjäljet kahden vuoden välein, kun taas aikuisilta ne otetaan viiden vuoden välein. Tämä olisi kuitenkin äärimmäisen hankalaa perheille. Vaadin harkitun ja käytännöllisen lähestymistavan omaksumista sekä kahdentoista vuoden alaikärajaa. Neuvosto suostui vapauttamaan kaikki alle kaksitoistavuotiaat, mutta ikäraja on määrä tarkistaa kolmen vuoden kuluttua komission alaisuudessa tehtävän yksityiskohtaisen tutkimuksen perusteella.

Siirryn nyt seuraavaan aiheeseen eli jäsenvaltioiden kannustamiseen yhteistyöhön ja ulkoisten palveluntarjoajien hyväksymiseen. Minulla ei ole mitään ulkoistamista vastaan, kunhan se tehdään turvallisesti sen varmistamiseksi, että viisumien myöntämisprosessi on luotettava, että ulkoistaminen on viimeinen vaihtoehto ja että tietojen suojaus ja turvallisuus on taattu.

Onnistuimme lisäämään tekstiin hierarkian, jonka mukaisesti ensimmäisenä vaihtoehtona on yhteistyö rajoitetun edustamisen, yhteisten tilojen tai yhteisten viisumikeskusten muodossa. Ulkoistamista harkitaan vain, jos nämä ratkaisut eivät riitä suuren hakemuskokouksen käsittelyyn tai eivät kata riittävän suurta maantieteellistä aluetta. Kompromississa tehdään selväksi, että jäsenvaltiot ovat vastuussa tietosuojasääntöjen ja kansallisen lainsäädännön noudattamisesta.

On tärkeää huomata, että erityissäännöt ovat voimassa niissä kolmansissa maissa, joissa salaus on kielletty. Tällöin konsulaattien tai ulkoisten palveluntarjoajien ja jäsenvaltioiden välinen sähköinen tiedonsiirto on kielletty ja jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköinen tieto siirretään fyysisesti täydellisesti salattuna CD-levyllä, johon liittyy erityisehtoja.

Lopuksi käsittelen viisumimaksua. Me olemme onnistuneesti vaatineet, että viisuminhakijoilla on aina oltava välitön pääsy konsuliedustustoihin, ehtona sille, että ulkoiset palveluntarjoajat voivat veloittaa viisumimaksun lisäksi palvelumaksun. Tämä on mielestäni erittäin tärkeää.

Kaiken kaikkiaan olemme saaneet aikaan kohtuullisen hyvän sopimuksen. Kompromisseista taisteltiin ankarasti, ja mielestäni olemme ottaneet edistysaskeleen kohti yhteistä viisumipolitiikkaa.

Androulla Vassiliou, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi välittää varapuheenjohtaja Barrot'n pahoittelut siitä, ettei hän ole paikalla tänään.

Olen iloinen siitä, että parlamentti on hyväksynyt neuvoston yhteisen kannan ja siten antanut muodon sen ja neuvoston kolmikantaneuvotteluissa 2. joulukuuta 2008 solmimalle tähän ehdotukseen perustuvalla poliittisella sopimuksella. Kiitän sekä parlamenttia että jäsenvaltioita niiden osoittamasta kompromissihengestä tämän välineen virallisen hyväksynnän saavuttamisessa. Haluan erityisesti kiittää esittelijä Sarah Ludfordia sekä yhteisesittelijöitä tuesta ja yhteistyöstä. Tämän sopimuksen ansiosta voimme jatkaa valmisteluja viisumitietojärjestelmän käynnistämiseksi, jonka on tarkoitus tapahtua tämän vuoden loppuun mennessä.

Komissio on parlamentin ehdotuksesta pyytänyt yhteistä tutkimuskeskusta tutkimaan tärkeää, sormenjalkien ottamista alle 12-vuotiailta lapsilta koskevaa kysymystä. Tekniset eritelmät on nyt laadittu, ja ne lähetetään parlamentille ja neuvostolle lähiaikoina.

Tämä yhteisen konsuliohjeiston muutos tarjoaa myös avoimen ja yhdenmukaisen oikeudellisen kehyksen ulkoistamiselle, lisämaksukysymys mukaan luettuna.

Komissio katsoo, että hyväksytty teksti on tasapainoinen ja saa komission täyden tuen komission parlamentille antaman lausuman mukaisesti.

Ewa Klamt, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan unionin tehtävänä on valvoa EU:n ulkopuolelta tulevien henkilöiden maahantuloviisumien myöntämistä, jotta voimme todistaa, että EU on vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue. Äskettäin luotujen sääntöjen mukaisesti EU:n lähetystöjen ja edustustojen on tulevaisuudessa otettava hakijoista valokuva ja sormenjälki. Tällöin täyttyy neljä tavoitetta.

Ensinnäkin se helpottaa petosten ja väärinkäytösten torjumista, sillä biometrinen tunnistaminen on vaikeampaa. Toiseksi se ehkäisee edullisimman viisumikohtelun etsimistä. Kolmanneksi viisumin hakemisprosessi nopeutuu. Neljänneksi rajavalvonta helpottuu, sillä biometrinen tunnistaminen ansiosta rajavalvontahenkilöstö pystyy nopeasti selvittämään, onko heidän edessään oleva henkilö todella se henkilö, jolle viisumi on myönnetty.

Me olisimme tukeneet mielellämme komission ehdotusta yli kuusivuotiaiden lasten sormenjalkien ottamisesta, koska siten olisimme voineet ehkäistä ihmiskauppaa. Valitettavasti parlamentin enemmistö ei kannattanut tätä.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän laaja enemmistö tukee kompromissia, jonka mukaan hakemusten vastaanottamisesta ja käsittelemisestä vastuussa olevan jäsenvaltion on voitava tehdä yhteistyötä ulkoisten palveluntarjoajien kanssa. Tämä on kuitenkin vasta viimeinen vaihtoehto. Yhteistyöstä sopimiseen vaikutti ratkaisevasti se, että jäsenvaltiot ovat edelleen vastuussa tietojen suojauksesta ja turvallisuudesta näissä tapauksissa. Tämä tarkoittaa sitä, että ulkoisen palveluntarjoajan kyseessä olevan jäsenvaltion viranomaisille lähettämä sähköinen tieto on aina salattava täydellisesti.

Haluan kiittää esittelijää ja muita ryhmiä edustavia parlamentin jäseniä, jotka ovat tehneet töitä varjoesittelijöinä kolmen vuoden ajan.

Roselyne Lefrançois, *PSE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa puhemies, te johdatte keskustelua tässä istunnossa, joten minä puhun teidän sijastanne tästä asiasta, jota te olette seurannut valmistelijana.

Haluan ensinnäkin onnitella lämpimästi Sarah Ludfordia siitä, miten hän on paneutunut tähän asiaan ja millaisia tuloksia hän on saavuttanut vaikeissa neuvotteluissa. Uskon, että parlamentti voi olla ylpeä saavutetuista tuloksista, sillä tehtävä ei todellakaan ollut helppo, kuten on käynyt ilmi.

Haluan nostaa esiin kaksi kohtaa, jotka ovat mielestäni keskeisiä ja joihin voimme olla erityisen tyytyväisiä. Ensimmäinen näistä on alaikäisten sormenjalkien ottamista koskevan ikärajan nostaminen kuudesta vuodesta kahteentoista. Toinen on periaatteen laatiminen siitä, että jäsenvaltioiden konsulaatit voivat antaa biometrinen

tietojen keräyksen yksityisten elinten tehtäväksi vain viimeisenä vaihtoehtona tiettyjä, hyvin erityisiä takeita sisältävien tiukkojen rajoitusten puitteissa.

Tiedän, että joidenkin mielestä hyväksytty ratkaisu ei ole täysin esittämiemme ehdotusten mukainen. Tämä koskee erityisesti niitä kohtia, jotka liittyvät palveluntarjoajan diplomaattiedustustoissa tekemään tietojen keräykseen ja tiedonsiirtoon salattujen sähköpostiviestien avulla, tai salattuun tiedonsiirtoon sähköisten tiedonsiirtovälineiden avulla, jotka lähetetään diplomaattipostina.

Vastaamme tähän, että yksityisten elinten on kerättävä tiedot EU:n lainsäädännön mukaisesti ja palveluntarjoajan on koodattava tiedot täydellisesti ja lähetettävä ne jäsenvaltioiden viranomaisille.

Olemme tietoisia tarpeesta neuvotella sopimuksia niiden kolmansien maiden kanssa, joissa sähköisesti lähetettyjen tietojen koodaus on kielletty. Vain diplomaatti- tai konsuliviranomaiset voivat käsitellä hakemuksia, tehdä mahdollisia haastatteluja, hyväksyä hakemuksia ja painaa ja kiinnittää viisumitarroja.

Samoja ehtoja sovelletaan kerättyjen tietojen siirrossa yhdestä jäsenvaltiosta toiseen, kun kyseessä on yhteiset tilat, eli kun jäsenvaltiota edustaa kolmannessa maassa toinen jäsenvaltio.

Jos palveluntarjoajien toimintaan sovellettavat yksityiskohtaiset ehdot määritellään tekstin liitteessä, ne on määritettävä kokonaisuudessaan sitovalla säädöksellä.

Näiden tulosten valossa voimme olla iloisia saavutetuista takeista paremman viisumipolitiikan käyttöönottoiseksi EU:ssa. Tämä varmasti hyödyttää unionin kansalaisia ja parantaa EU:n suhteita kolmansiin maihin.

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää ryhmäni puolesta Sarah Ludfordia hyvästä yhteistyöstä. Hän on yksi harvoista esittelijöistä, joille mikään ei ole mahdotonta.

Tiedätte, että ryhmäni vastustaa voimakkaasti biometriikan laajaa käyttöönottoa. Päätös on kuitenkin jo hyväksytty. Viisumien myöntämiseen liittyvän sormenjalkien keräämisen oikeusperustasta on säädetty viisumitietojärjestelmää koskevassa asetuksessa. Meidän mielestämme olisi ollut tarkoituksenmukaisempaa lisätä kyseiseen asetukseen yleisiä sääntöjä ja poikkeuksia koskevia säännöksiä.

Nyt meille on ratkaisevan tärkeää saada mahdollisimman paljon suojalausekkeita. Sarah Ludford on tehnyt erinomaista työtä tässä mielessä. Sormenjalkien ottamisen alaikärajan nosto kuudesta vuodesta kahteentoista oli meille erittäin tärkeä – mutta neljätoista olisi ollut vielä parempi.

Olemme tyytyväisiä myös perusoikeuksiin tehtyihin suoriin viittauksiin, kuten mahdollisuuteen jäljentää tiedot edellisestä hakemuksesta, jos edellisestä merkinnästä on kulunut enintään 59 kuukautta 48 kuukauden sijaan, sekä turvallista tietosuojaa koskeviin takuihin.

Meillä on kuitenkin monia huolenaiheita. Ryhmäni ei kannata biometrinen tunnistamisen keräämisen ulkoistamista, erityisesti jos se tapahtuu konsuliedustuston tiloissa ilman diplomaatti- ja konsuliviranomaisten suojelua. Me vastustamme myös lisäpalvelumaksun veloittamista.

Yhteenvetona totean, että me uskomme biometriikan käyttöönotolla olevan merkittäviä vaikutuksia tietoturvaan ja perusoikeuksiin ilman mitään merkittäviä hyötyjä. Siksi emme voi tukea parlamentin kantaa toisessa käsittelyssä. Tämä ei kuitenkaan vaikuta kantaamme Laxin viisumisäännöstöä koskevasta mietintöstä.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvostan suuresti esittelijän sitoutumista ja haluan kiittää lämpimästi häntä ja kaikkia muita mukana olleita erinomaisesta työstä viime vuosien aikana. Äänestän kuitenkin tyhjää lähinnä siksi, että mielestäni sormenjalkien ottaminen ja biometrinen tunnistaminen on liioiteltua ongelman kokoon nähden. Mielestäni sisäasiainministerien ja turvallisuudesta vastaavien viranomaisten innokkuudessa kerätä mahdollisimman paljon henkilötietoja on jotakin hyvin epäilyttävää.

Tiedän, miten vaikeaa oli saada neuvoston suostumus siihen, että alle 12-vuotiaiden lasten ei tarvitse antaa sormenjalkinäytettä. Me kaikki kuitenkin tiedämme, että tätä kompromissia sovelletaan vain, mikäli missään laaja-alaisessa tutkimuksessa ei osoiteta lasten sormenjalkinäytteiden olevan luotettavia. Poliittinen keskustelu siitä, onko vauvojen ja pienten lasten sormenjalkien ottaminen todella tarpeellista, ei ole vielä päättynyt.

Myös ulkoistamista koskevat säännökset huolestuttavat minua. Tiukkoja ja standardoituja säännöksiä todella tarvitaan, sillä jotkut jäsenvaltiot käyttävät jo nyt ulkoisia palveluntarjoajia. On ymmärrettävää, että joissakin

harvoissa tapauksissa viisumihakemusten käsittelyn siirtäminen ulkoisille palveluntarjoajille voi olla käytännöllistä. Tätä ei kuitenkaan saa tehdä hakijoiden ja tietoturvan kustannuksella. Mielestäni neuvoston kanssa sovittu kompromissi ei ole tältä osin riittävä. Sekä parlamentin oikeudellinen yksikkö että Euroopan tietosuojavalvutettu ovat todenneet, että ulkoistamiseen liittyy riskejä, jos ulkoinen palveluntarjoaja ei saa diplomaattista suojelua. Neuvosto ei ole valitettavasti huomioinut näitä huolenaiheita.

Myös ulkoistamiseen liittyvä palvelumaksu on ongelmallinen. Mielestäni on väärin siirtää maksu hakijoille. 60 euron suuruinen viisumimaksukin on liian korkea, eikä kolmansien maiden kansalaisilla ole välttämättä varaa siihen. Jos viisumimaksuun lisätään vielä jopa 30 euron suuruinen lisämaksu, ei mielestäni voida puhua avoimesta ja vastaanottavaisesta Euroopasta. Tilanne epäilemättä helpottuu suurten maiden kohdalla, kun ei tarvitse matkustaa toisella puolella maata sijaitsevaan konsulaattiin viisumia hakemaan, vaan hakemuksen voi toimittaa ulkoiselle palveluntarjoajalle. Olen kuitenkin sitä mieltä, että suuremmat maksut kumoaisivat tämän hyödyn välittömästi.

Haluan kiittää kaikkia tämän asian parissa viime vuosina tehdystä työstä.

Gerard Batten, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ei ole mikään yllätys kuulla, että eurofanaattista liberaalidemokraattista puoluetta edustava Sarah Ludford haluaa yhdenmukaistaa jälleen kerran sellaisen asian, jonka pitäisi kuulua jäsenvaltioiden suvereeniin toimivaltaan. Miksi ihmeessä mikään EU:n jäsenvaltio haluaisi yhteisen järjestelmän kolmansien maiden kansalaisten viisumihakemusten käsittelemiseksi? Sen päättäminen, kuka saa ja kuka ei saa tulla tiettyyn kansallisvaltioon, pitäisi olla kyseisen kansallisvaltion oma asia – mutta eurofanaatikkojen mielissä eurooppalaisia kansallisvaltioita ei enää ole, vaan mahtava rajaton EU-valtio on korvannut ne.

Vuoden 1997 jälkeen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan on tullut noin kuusi miljoonaa maahanmuuttajaa. Heistä noin neljä miljoonaa on lähtenyt pois, joten väestön nettolisäykseksi jää yli kaksi miljoonaa. Yhdistyneen kuningaskunnan nykyinen maahanmuuttoaste on sellainen, että väestön nettolisäys on yli 200 000 ihmistä vuodessa eli yli miljoona ihmistä joka viides vuosi. Tämä vastaa Birminghamin kokoista uutta kaupunkia. Suurin osa maahanmuuttajista tulee maahan laillisesti, sillä he ovat EU:n kansalaisia. Tämän lisäksi meillä on luultavasti miljoona laitonta maahanmuuttajaa. Englanti on yksi maailman tiheimmin asutetuista alueista. Se on tiheimmin asutettu kuin Intia, Kiina tai Japani. Jos nykyinen suuntaus jatkuu, väkilukumme nousee 61 miljoonasta 75 miljoonaan vuoteen 2051 mennessä, ja 85 miljoonaan vuoteen 2081 mennessä.

Meidän on erottava Euroopan unionista ja valvottava itse rajojamme. Sen jälkeen meidän on päätettävä minkä maan kansalaisten maahantulon sallimme viisumin kanssa tai ilman. EU:ssa on monia jäsenvaltioita, joiden kansalaisten ei pitäisi päästä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ilman viisumia. Yhdistyneessä kuningaskunnassa pitäisi olla tiukka viisumijärjestelmä, jotta me voisimme itse päättää ketkä pääsevät maahamme ja ketkä eivät. Me emme tarvitse Euroopan unionin laatimaa järjestelmää.

Arvelen, että kannattajat perustelevat tämän sillä, että tässä vain otetaan käyttöön yhteiset kriteerit ja menetelmät, jotta asiat luistaisivat paremmin. Sillä voi kuitenkin olla myös tahattomia seurauksia. Tarkastellaanpa toista esimerkkiä liberaalidemokraattien ajamasta EU:n lainsäädännöstä. Eurooppalainen pidätysmääräys tarkoittaa sitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan oikeusjärjestelmä tai edes sisäministeriö eivät voi suojella toisessa EU:n jäsenvaltiossa rikoksesta syytettyä Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaista, vaikka kyseessä olisi ilmiselvästi huutava vääryys. Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisen luovuttamista voidaan siis vaatia minkä tahansa korruptoituneen oikeusjärjestelmän perusteella, ja meidän on noudatettava vaatimusta. Me olemme luopuneet oikeudesta suojella omia kansalaisiamme. Pian meillä on oikeudenkäyntejä, joissa syytetyt eivät ole läsnä, ja sakkoja ja takavarikointeja määrätään. Liberaalidemokraatit kannattivat kaikkea tätä. Nämä toimenpiteet kumoavat ne perusvapaudet, joita Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset ovat nauttineet vuosisatoja ja jotka on kirjattu Magna Cartaan ja vuoden 1689 Bill of Rights -lakiin.

Tänä iltapäivänä liberaalidemokraattien johtaja Graham Watson kehotti Gordon Brownia viemään Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan yhtenäisvaluutan piiriin. Jokainen, joka ymmärtää jotain todellisesta maailmasta, tajuaa, että tämä olisi taloudellinen itsemurha. Nyt liberaalidemokraattiset fanaatikot haluavat meidän hyväksyvän yhteisen järjestelmän viisumien käsittelemiseksi. Kun Lontoon äänestäjät saavat tietää Sarah Ludfordin kannasta näihin asioihin, he toivottavasti myöntävät hänelle yksisuuntaisen viisumin pois Euroopan parlamentista europarlamenttivaaleissa 4. kesäkuuta 2009.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olen samaa mieltä siitä, että viisumitietojärjestelmä eli VIS on otettava pikaisesti käyttöön ja että me tarvitsemme yhteisön viisumisäännösten. Annan tunnustusta Sarah Ludfordin tekemälle työlle, mutta en voi omantuntoni mukaan tukea kompromissia useasta syystä.

Ensinnäkin olen eri mieltä ulkoisten palveluntarjoajien käytöstä. Kun kaikki poliittiset ryhmät hyväksyivät Schengenin tietojärjestelmän toisen version (SIS II), parlamentti ei sallinut sitä, että yksityiset yritykset olisivat päässeet käsiinsä tietoihin, vaikka tämä koski silloin vain autojen rekisteröintiä. Mikä oikeuttaa parlamentin radikaalin kannanmuutoksen eli sen, että se sallii yksityisten yritysten keräävän arkaluontoisia henkilötietoja, kuten sormenjälkiä? Yritykset saavat säilyttää tiedot viikon ajan kompromissiin kirjattujen ehtojen mukaan.

Toiseksi, tietosuojan olisi pitänyt olla parempi. Diplomaattinen suojelu on ehdottoman tärkeää henkilökohtaisten oikeuksien tehokkaan suojelun varmistamiseksi. Miten yksityisten yritysten keräämien tietojen suojelu voidaan taata, jos diplomaattista suojelua ei ole varmistettu? Olemmeko jo unohtaneet SWIFT-tapauksen, joka liittyi Yhdysvaltain viranomaisten keräämien tietojen siirtoon? Jos tällaista voi tapahtua Yhdysvaltojen kaltaisessa maassa, voi vain kuvitella, mitä voi tapahtua vähemmän kehittyneissä maissa, joissa perusoikeuksien suojelu on heikompa.

Kolmanneksi, viisumien hinta nousee ja vaihtelee maittain. Komission ehdotuksen tavoitteena oli edullisimman viisumikohtelun etsimisen estäminen. Jos yksityisten yritysten annetaan veloittaa viisumin hintaan lisättävä maksu, viisumien hinnat vaihtelevat jäsenvaltioiden mukaan. Silloin edistämme juuri sitä, mitä halusimme estää eli edullisimman viisumikohtelun etsimistä. Jos viisumin hinta on yhdessä jäsenvaltiossa 60 euroa ja toisessa 90 euroa, kumpaan suuri osa hakemuksista tehdään? Tämä koskee erityisesti monijäsenisiä perheitä. Enkä ole edes maininnut tarvetta tarkastella viisumimenettelyjen helpottamista koskevia sopimuksia esimerkiksi Ukrainan ja Serbian kanssa, joita parlamentti vakaasti kannatti.

Arvoisa puhemies, kaiken edellä mainitun vuoksi en voi hyväksyä tätä kompromissia.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Haluan aluksi kiittää esittelijää hänen yrityksestään luoda oikeudellinen kehys, johon biometrinen tunnistaminen järjestelmän täytäntöönpano perustuisi.

Jotkut tämän mietinnön kohdat ovat aiheuttaneet kiivasta keskustelua useissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Tällaisia kohtia ovat olleet esimerkiksi biometrisia tunnistamiseksi koskevat kohdat. Myös Romaniassa on syntynyt kiistoja viime aikoina. Romania otti biometriset passit käyttöön toiseksi viimeisenä valtiona Euroopan unionissa, mutta se pani ensimmäisenä täytäntöön uuden biometriikkaa koskevan standardin, joka edellyttää kasvokuvan ottamista ja sormenjälkien ottamista molemmista käsistä.

Biometrinen tunnistaminen järjestelmän hyväksymiseen liittyvä huoli perustuu luonnolliseen pelkoon henkilötietojen turvallisuuden takaamisesta. On myös luonnollista, että ihmiset ovat huolissaan siitä, miten kerättyjä tietoja käytetään ja suojataan.

Yksi jäsenvaltioiden tärkeimmistä tehtävistä on kansalaisten turvallisuuden takaaminen perusoikeuksia vaarantamatta. Tämän vuoksi olen sitä mieltä, että meidän velvollisuutemme on löytää tasapaino elämän kahden perusarvon välille, jotka ovat vapaus ja turvallisuus.

Mietintö, josta tänään keskustelemme, on melko tekninen, ja sen tavoitteena on biometrisia tunnistamiseksi koskevien toimenpiteiden yhdenmukaistaminen EU:ssa. Tämä on välttämätöntä, kun otetaan huomioon, että kyseinen menetelmä on jo käytössä useissa jäsenvaltioissa, vaikka lainsäädäntökehystä ei olekaan laadittu.

Se, että alle 12-vuotiaiden lasten ja henkilöiden, joiden osalta sormenjälkien ottaminen on fyysisesti mahdotonta, ei tarvitse antaa sormenjälkinäytettä biometristä viisumia varten, on osoitus maltillisuudesta ja käytännölläisyydestä, mikä pitäisi ulottaa koskemaan kaikkia jäsenvaltioita.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, komission jäsen, uskon, että asetuksen avulla saavutamme kaksi päätavoitetta, jotka ovat turvallisuus ja kansalaiset paremmin huomioon ottava lähestymistapa.

Sormenjälkien ja valokuvien käyttöönotto takaa sen, ettei uusia viisumeja voida väärentää tai käyttää väärin. Mielestäni kansalaiset on otettu paremmin huomioon uusien viisumien hakemisessa, sillä ehdotuksessa esitetään keskitetyn menetelmän käyttöönottoa eli kaiken tarvittavan tiedon tallentamista samalla kertaa. Lisäksi hakijoiden ei tarvitse joka kerta käydä viisumitoimistossa, koska tiedot voidaan tallentaa jopa viideksi vuodeksi.

Mielestäni myös se hyödyttää kansalaisia, jos prosessi lyhenee jäsenvaltioiden yhteistyön tai ulkoisten palveluntarjoajien käyttämisen ansiosta, mutta tietosuojasäännöksiä on tietysti noudatettava. Me takaamme sen, että niitä noudatetaan, sillä kaikki tarvittavat varotoimet on toteutettu. Haluan vakuuttaa kaikille asiasta huolestuneille, että järjestelmää ei käytetä väärin eikä säännöksiä jätetä noudattamatta ulkoisten palveluntarjoajien käyttämisen seurauksena. Kotimaassani on ollut erittäin myönteisiä kokemuksia tästä asiasta. Tästä syystä kannatan tätä kansalaiset paremmin huomioon ottavaa lähestymistapaa.

Tällä hetkellä kannatan esittelijän ajatuksia, ja haluan onnitella häntä. Näin ei ole aina ollut, kun olen tehnyt yhteistyötä Sarah Ludfordin kanssa. En ole kuitenkaan tyytyväinen siihen, että emme voi ottaa sormenjälkiä kuusi vuotta täyttäneiltä. En ole tyytyväinen yksinkertaisesti siitä syystä, että se tekisi lasten tilanteesta turvallisemman, koska heidän henkilöllisyytensä voitaisiin määrittää ilman epäilystä ja koska voisimme ehkäistä lapsikauppaa ja muuta rikollista toimintaa. Minusta tämä on valitettavaa. Toivon kuitenkin, että tutkimuksen valmistumisen jälkeen viimeistään kolmen vuoden kuluttua kaikki ymmärtävät, että jo kuusivuotiailta lapsilta kannattaa ottaa sormenjäljet heidän oman turvallisuutensa parantamiseksi.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Kesäkuun 8. päivänä 2004 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2004/512/EY luotiin oikeudellinen kehys biometristen tietojen keräykselle ihmisten tunnistamiseksi.

Tässä EU:n asetuksessa, josta keskustelemme, määritetään yhteiset standardit biometristen tietojen keräykselle ihmisten tunnistamiseksi. Asetus perustuu kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön asiaa koskeviin säännöksiin.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa ei sovelleta nykyisen asetuksen säännöksiä, koska kyseiset valtiot eivät osallistu Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon.

Mielestäni henkilötietojen suojan varmistaminen on erityisen tärkeä kohta tässä asetuksessa. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että tietoja on käsiteltävä ja säilytettävä EU:n lainsäädännön mukaisesti. Lisäksi se, että jäsenvaltioiden on järjestettävä viisumihakemusten vastaanotto ja käsittely, on valtava vastuu henkilökohtaisten oikeuksien kunnioittamisen kannalta.

Haluan vielä todeta, miten äärimmäisen tärkeää on, että valtuutettu henkilöstö kerää ja käsittelee tiedot ja että tietoja ei missään tapauksessa käytetä muihin tarkoituksiin.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan unionin jäsenvaltioiden myöntämiin maahantuloviisumeihin liittyvän biometriikan käyttöönotosta saavutettu kompromissi lisää kiistatta turvallisuutta.

Samalla se takaa riittävät mahdollisuudet suojata matkustajien henkilötiedot ja ihmisarvo. Haluan myös korostaa sitä, että teknisten vaatimusten parantaminen joka tapauksessa tukee rajatylittävän rikollisuuden, laittoman maahanmuuton ja ihmiskaupan torjumista.

Kotimaani Bulgarian kaltaisiin rajavaltioihin kohdistuu maahanmuuttovirtojen ja kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden aiheuttama huomattava paine. Näin ollen uusien standardien nopea ja onnistunut käyttöönotto on erittäin tärkeää EU:n ulkorajojen suojelemiseksi.

Lisäksi ehdotettujen tarkistusten ansiosta jäsenvaltioilla olisi mahdollisuus parantaa ja nopeuttaa viisumien myöntämismenettelyä, mikä epäilemättä vahvistaisi jäsenvaltioiden suhteita kolmansiin maihin. Myös EU:n imago parantuisi. Kun uutta lainsäädäntöä sovelletaan, viisumihakijoille mahdollisesti koituvat taloudelliset seuraukset on luonnollisesti myös otettava huomioon.

Nykyisiin maksuihin tehtävät lisäykset voivat aiheuttaa uusia esteitä, jotka uhkaavat vilpittömässä mielessä matkustavien liikkumisvapautta. Lopuksi haluan korostaa, että viisumien myöntämiseen liittyvän tiedonsiirron suojauksen varmistaminen Euroopan unionissa on ratkaisevan tärkeää.

Parlamentti on aina suojannut EU:n kansalaisten henkilötietoja, ja mielestäni on moraalisesti oikeudenmukaista soveltaa samoja korkeita standardeja myös matkustajien henkilötietojen suojaukseen.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vielä kerran kiittää Sarah Ludfordia ja kaikkia parlamentin jäseniä heidän panoksestaan ja kommenteistaan. Välitän kollegalleni Jacques Barrot'lle kaiken täällä kuulemani.

Sarah Ludford, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia varjoesittelijöitä, joiden kanssa tein yhteistyötä. Olen yli neljän vuoden ajan ollut "rouva VIS", ja me olemme varjoesittelijöiden kanssa muodostaneet hyvin tiiviin ryhmän, joten tulen kaipaamaan teitä kaikkia. Tulen kaipaamaan erityisesti teitä, arvoisa puhemies, sillä me emme välttämättä näe toisiamme enää kesäkuun jälkeen. Ryhmämme koostui pelkästään naisista, mikä ilahdutti minua, mutta haluan kiittää myös kaikkia työhön osallistuneita henkilökunnan jäseniä, jotka eivät kaikki olleet naisia. He olivat erinomaisia.

Kunnioitan Sylvia-Yvonne Kaufmannin ja Tatjana Ždanokan kantoja. Ymmärrän heidän kantansa ja kiitän heitä suuresti siitä, että he osallistuivat täysipainoisesti neuvotteluihin ja keskusteluihin, vaikka he eivät voi tukea niiden tulosta, kuten he itse kertoivat.

Olen hyvin surullinen siitä, että Carlos Coelho ei voi tukea tätä kompromissia. Toivottavasti hän ymmärtää, miten kovasti taistelin joidenkin niiden kohtien puolesta, joita hänkin olisi kannattanut. Olivathan ne alkuperäisessä mietinnössäni. Jos hän on sitä mieltä, että olisin voinut saavuttaa enemmän, se saattaisi aiheuttaa ihmetystä neuvostossa ja komissiossa. Uskon, että he pitivät minua melko kovana neuvottelukumppanina.

Gerard Batten on lähtenyt istuntosalista. Luulen, että hänen puheenvuoronsa oli osa UKIP:n vaalikampanjaa. Kuten Silvia-Adriana Țicău huomautti, Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu viisumitietojärjestelmään, sillä se ei kuulu Schengen-alueeseen. Yhdistynyt kuningaskunta valvoo täysin omia rajojaan. Uskon, että Gerard Battenin ajatukset ovat jälleen kerran hieman sotkeentuneet.

Kiitän kaikkia muita puhujia rakentavista puheenvuoroista. Olen iloinen siitä, että tämä on nyt ohi, sillä haluan jo erota "rouva VIS:n" virasta.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Alin Lucian Antochi (PSE), kirjallinen. – (RO) Biometristen tunnisteiden käyttöönotto osana VIS-järjestelmää on tärkeä edistysaskel viisumin haltijan ja passin välisen luotettavan yhteyden luomisessa ja väärän henkilöllisyyden käytön estämisessä.

Tämä asetus on kuitenkin ensimmäisestä käsittelystä alkaen aiheuttanut erimielisyyttä neuvoston ja parlamentin välille seuraavista seikoista: alle kuusivuotiaiden lasten sormenjalkien ottaminen ja lasten sormenjalkien muuttumisesta vanhemmille koituvien kulujen ja hankaluuksien mahdollinen huomiotta jättäminen, biometristen tietojen keräyksen järjestämistä koskevat uudet haasteet ja viimeisenä muttei vähäisimpänä jäsenvaltioiden kokemuksen puute henkilötietojen tallentamisen hoitamisesta ja teknisistä virheistä.

Tässä tilanteessa meidän on varmistettava se, että jäsenvaltiot noudattavat vakiomenettelyjä Schengen-viisumien myöntämisessä ja että yhteinen konsuliohjeisto määritetään uudelleen. Lisäksi meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota biometristen tietojen suojaamiseen. Meidän on tiedostettava se, että vaikka biometristen tietojen keräysjärjestelmän tarkoituksena on rikollisuuden ja terrorismin torjunta jäsenvaltioiden poliisiviranomaisten välisen tiedonsaannin ja tiedonvaihdon kautta, myös erilaiset eturyhmät voivat päästä tietoon käsiksi, jos korkeatasoisia turvatoimia ei laadita ja panna täytäntöön.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Asetuksessa, jolla viisumeja koskevaa yhteistä konsuliohjeistoa muutetaan, määritetään viisumitietojärjestelmän (VIS) biometristen tunnisteiden käyttöönottoon tarvittava oikeudellinen kehys sekä viisumihakemusten vastaanottoa ja käsittelyä koskevat järjestelyt.

Tämän asetuksen mukaan jäsenvaltioilla on mahdollisuus tehdä viisumihakemusten keräykseen liittyvää yhteistyötä ulkoisten palveluntarjoajien kanssa.

Syyt ulkoisten palveluntarjoajien vapaan käytön sallimiseen ovat mielestäni perusteettomat ja mahdollistavat laittoman viisumikaupan. Vaikka asetuksessa säädetään, että jäsenvaltiot ovat toiminnanharjoittajia ja ulkoiset palveluntarjoajat toimivat jäsenvaltioiden valvonnassa, yksityishenkilöiden suojele on mielestäni kyseenalaistettu biometristen tietojen käsittelyn ja siirtämisen osalta.

Oikeus periä palvelumaksu normaalin viisumimaksun lisäksi aiheuttaa jäsenvaltioiden välisiä eroja viisumien hintoihin. Olen täysin vakuuttunut siitä, että tämä aiheuttaa jäsenvaltioiden välisiä eroja myös viisumihakemusten määrään.

Niiden jäsenvaltioiden, jotka ulkoistavat viisumihakemusten vastaanoton ja käsittelyn, on pidettävä tämä vaara mielessään ja tarkistettava oikeudellista kehystä, jotta ulkoiset palveluntarjoajat keräisivät mahdollisimman vähän viisumihakemuksia.

16. Uuselintarvikkeet (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana jäsen Liotardin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston

asetukseksi uuselinvarvikkeista ja asetuksen (EY) N:o xxx/xxxx (yhtenäinen menettely) muuttamisesta (KOM(2007)0872 - C6-0027/2008 - 2008/0002(COD)).

Kartika Tamara Liotard, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää varjoesittelijöitä, jotka auttoivat minua suuresti komission mietinnön parantamisessa. Haluan mainita myös puheenjohtajavaltio Tšekin kanssa tehdyn yhteistyön. Puheenjohtajavaltio antoi huomattavan positiivisen panoksen, ja sopimukseen pääseminen oli ensimmäisessä käsittelyssä vain muutaman pienen ratkaisemattoman kysymyksen päässä. On kuitenkin hieman demokraattisempaa äänestää asiasta ensin parlamentissa.

Kun kuulin, että komissio aikoo esittää ehdotuksen uuselinvarvikkeita koskevaksi asetukseksi, mietin, mitä uuselinvarvikkeilla tarkoitettiin. Yllätyin myös siitä, että komission ehdotuksessa lähtökohdaksi otettiin sisämarkkinat.

Aloitan tästä aiheesta. Kuten niin monia muitakin aiheita parlamentissa, myös tätä aihetta voidaan lähestyä sisämarkkinoiden, tuottajan tai talouden näkökulmasta. Sitä voidaan kuitenkin lähestyä myös elintarviketurvallisuuden, kuluttajien, terveyden ja ympäristön näkökulmasta. Toisin sanoen Euroopan kansalaisen hyvinvoinnin pohjalta. EU:ssa puhutaan paljon ympäristöstä ja eläinten hyvinvoinnista, ja mielestäni tämän mietinnön tulisi olla enemmän kuin pelkkiä sanoja: tarvitsemme myös toimintaa. Kun mietinnössäni piti tehdä päätös uuselinvarvikkeista, päädyin ensi sijassa elintarviketurvallisuuteen, kuluttajien hyvinvointiin, ympäristönsuojeluun ja eläinten hyvinvointiin. Toivon todella, että varjoesittelijät – ja he ovat jo kertoneet näin tekevänsä – tukevat minua tässä asiassa äänestyksen yhteydessä.

Innovaatio on tietysti suunnattoman tärkeää. Siitä pääsenkin seuraavaan aiheeseeni, nimittäin siihen, mitä ”uuselinvarvikkeet” todella ovat. Sitä ei tehty täysin selväksi komission mietinnössä. Komissiosta ilmoitettiin, että kyseessä on esimerkiksi nanotekniikka ja kloonatut eläimet. Puhun ensin nanotekniikasta. Minulla ei ollut mitään aavistusta, mitä se on. Uskon, että monet kuluttajat ovat samassa tilanteessa. Nanotekniikkaa käytetään kuitenkin elintarvikkeissamme enemmän kuin saatamme kuvitella: energijuomissa, hedelmien ja vihannesten pakkausmateriaaleissa sekä muun muassa tietyissä öljyissä ja teessä. Asetusta tarvitaan siis kipeästi, sillä tekniikka on kunnossa ja voi tuoda hyötyä kuluttajille, mutta meidän on kuitenkin voitava olla varmoja, että pöydässämme oleva ruoka on turvallista. Nanotekniikan on siksi kuuluttava asetuksen soveltamisalaan.

Mitä tulee kloonattujen eläinten lihaan, parlamentti on jo ilmoittanut komissiolle antamassaan päätöslauselmassa, ettei halua kloonattujen eläinten lihaa markkinoille elintarvikkeeksi. Jos kloonattujen eläinten liha otettaisiin mukaan asetuksen soveltamisalaan, se tarkoittaisi sitä, että me parlamenttina myöntäisimme epäsuorasti hyväksyvämmme tällaisen lihan tulon markkinoille. Se ei ole hyväksyttävää, ja kloonattujen eläinten liha on siksi jätettävä asetuksen ulkopuolelle. Tässä ei varsinaisesti ole kyse turvallisuudesta. Kloonaaminen lihantuotantoa varten aiheuttaa usein paljon kärsimystä eläimille, eivätkä useimmat kloonatuista eläimistä edes elä pitkään. Siksi kloonaaminen ei tällä hetkellä tuo lisäarvoa elintarviketuotantoon.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio teki 15. tammikuuta 2008 neuvostolle ja Euroopan parlamentille uuselinvarvikkeita koskevan ehdotuksen, jonka tavoitteena oli helpottaa elintarvikealan toimijoiden hallinnollista taakkaa, joka liittyy innovatiivisten elintarvikkeiden markkinoille saattamista edeltävän hyväksynnän pyytämiseen.

Esillä olevassa ehdotuksessa säilytetään periaate, jonka mukaan innovatiivisille elintarvikkeille on pyydettävä hyväksyntä ennen niiden saattamista markkinoille. Näin voidaan taata kuluttajille, että uudet jalostus- ja tuotantotekniikat ovat turvallisia ihmisille ja eläimille, ja kunnioittaa ympäristön ja kuluttajien etuja.

Ehdotus yksinkertaistaa ja nopeuttaa hyväksymismenettelyä Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen suorittaman elintarvikkeiden keskitetyn arvioinnin kautta ja asettaa tarkat määräajat prosessin jokaiselle vaiheelle. Se sisältää myös parannetun turvallisuusarviointijärjestelmän, joka on mukautettu eri elintarviketyyppien mukaan ja helpottaa näin turvallisten perinteisten elintarvikkeiden tuontia kolmansista maista EU:hun.

Suhtaudun myönteisesti parlamentin työhön, sillä se käsittelee mietinnössään elintarviketurvallisuusalan kehitykseen liittyviä keskeisiä aiheita. Haluan erityisesti esittää kannatukseni seuraaville periaatteille: tarve määritellä muunnellut nanomateriaalit ja selvittää, että kaikki tällaiset tuotteet edellyttävät EU:n toimielinten tapauskohtaista hyväksyntää. Lisäksi on vahvistettava, että kloonatuista eläimistä saadut elintarvikkeet ovat uuselinvarvikkeita ja ettei niitä siksi voida saattaa markkinoille ilman EFSA:n tekemää arviointia ja sääntelymenettelyä kautta saatua hyväksyntää.

Kuulen mielelläni näkemyksiänne näistä tunteista herättävistä aiheista. Haluan kiittää esittelijä Kartika Tamara Liotardia ja varjoesittelijöitä heidän arvokkaasta työstään tämän tärkeän mietinnön parissa.

Zuzana Roithová, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan esittelijä. – (CS) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kollegoitani esitteliemieni ehdotusten tukemisesta. Niitä ovat muun muassa kiistakysymysten antaminen luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen työryhmän käsiteltäviksi sekä tietosuoja-ajan lyhentäminen viiteen vuoteen, mikä nopeuttaisi innovointia. Olen täysin samaa mieltä siitä, että on erittäin tärkeää ylläpitää ennalta varautumisen periaatetta. Haluan kuitenkin huomauttaa, että 12 vuoden aikana on lähetetty vain 86 hakemusta, hyväksytty 28 uutta elintarviketta ja hylätty 3. Asiassa tähän asti sovellettu lainsäädäntö ei ole kovin avointa. Siksi olemme nyt yhdentämässä kaikkien jäsenvaltioiden menettelyä tällä alalla sekä yksinkertaistamassa uusielintarvikkeiden hyväksymistä ja saattamista markkinoille.

En kuitenkaan ole kovin tyytyväinen mietintöluonnokseen. On ikävää, etteivät kollegani ole tietoisia yhteydestä muuntogeenisiä elintarvikkeita ja rehuja koskevaan asetukseen. Muuntogeeniset elintarvikkeet jätettiin tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, koska ne kuuluvat tällä hetkellä toisen asetuksen soveltamisalaan, eikä päällekkäisyyteen ole tarvetta. Tästä syystä vastustan ehdotuksia, jotka koskevat eläinten ja ympäristön suojelua, rehuja ja muuntogeenisiä elintarvikkeita. Vaikka ne ovat erittäin tärkeitä asioita, ne eivät yksinkertaisesti kuulu tähän asetukseen ja monimutkaistavat ehdotusta. Kannatan kuitenkin asetusta, jossa määritetään nanotekniikan avulla tuotettuja elintarvikkeita koskevat säännöt ja joka takaa elintarviketurvallisuuden Euroopan asukkaille.

Philip Bushill-Matthews, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on monimutkainen asia, josta on useita eri näkemyksiä. Siksi haluan heti alkuun kiittää esittelijää siitä, että hän on kompromissin hengessä hyväksynyt joitakin näkemyksiä, jotka ovat saattaneet erota hänen omista henkilökohtaisista mielipiteistään. Kaikki poliittiset ryhmät ovat kuitenkin yleisellä tasolla sitä mieltä, että uusielintarvikkeista on annettava selkeät säännöt, jotka suojelevat kuluttajia ja antavat oikeusvarmuutta tuottajille.

Kiitan komission jäsentä hänen työstään ja esittelystä, josta kävi hyvin selkeästi ilmi, että tavoitteena on yksinkertaistaa ja tehostaa koko prosessia. Yksi ryhmämme tärkeistä periaatteista on, että tällaisen asetuksen tulisi helpottaa uusielintarvikkeiden kehittämistä, eikä asettaa niin monia rajoituksia niiden kehittämiseksi, etteivät ne koskaan näkisi päivänvaloa. Olemmekin pyytäneet nimenhuutoäänestystä tarkistuksesta 30 tämän keskeisen tavoitteen kannatuksen vahvistamiseksi.

Mielestämme kaiken lainsäädännön on oltava oikeasuhteista ja käytännöllistä. Siksi vastustamme ehdotusta, jonka mukaan nanomateriaalien avulla valmistetuissa tuotteissa on oltava erillinen merkintä asiasta. Vastustamme myös ehdotusta siitä, että uusielintarviketta ei voitaisi hyväksyä, jos sillä on kielteinen vaikutus ympäristöön ”käytön jälkeen tai jätteeksi muututtuaan”. Se saattaa kuulostaa järkevältä, mutta kuka tällaisen asian todistaa ja minkä perusteella? Eikö tällaisen määräyksen perusteella kiellettäisi joitakin jo olemassa olevia tuotteita?

Olemme samaa mieltä siitä, että komission tulisi esittää kloonausta koskeva lainsäädäntöehdotus. Olemme samaa mieltä myös siitä, että tietosuoja tulee vahvistaa joksikin aikaa. Olemme kiitollisia siitä, että valiokunta hyväksyi monta esittämäämme tarkistusta, ja toivomme, että ne tarkistuksemme, jotka hävisimme täpärästi valiokunnassa, menevät lopulta läpi huomiosessa täysistunnossa. Voin kaikesta huolimatta vahvistaa merkinä yleisestä tuestamme, että aiomme äänestää mietinnön puolesta ja saada pyörät rullaamaan.

Åsa Westlund, PSE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, kiitan komissiota suuresti tästä ehdotuksesta. Haluan kiittää myös jäsen Liotardia erittäin hyvästä mietinnöstä, joka on suhteessa komission ehdotukseen huomattavasti parantanut kohtia, jotka liittyvät omasta mielestäni erityisen tärkeisiin aiheisiin: kansanterveyteen ja kuluttajansuojaan. Lisäksi tiedostan monet kysymykset, joiden parissa olemme työskennelleet yhdessä aiemmin lisäaineiden yhteydessä.

Tällaisia ovat nanohiukkasiin ja nanomateriaaleihin liittyvät kysymykset. Niitä käsitellään erittäin hyvin esittelijän ehdotuksessa ja myös jäsen Breyerin esittämässä tarkistuksessa, jonka tunnen kosmetiikkadirektiivin parissa tehdystä työstä. Esitimme siinä yhteydessä lähes saman ehdotuksen, joka on nyt hyväksytty direktiiviin ja joka tulisi tietysti sisällyttää myös tähän. Ehdotus koskee nanomateriaalien merkintöjä ja sitä, että tuotteen sisällön on aina käytävä kuluttajalle selväksi, jotta jokainen voi halutessaan välttää nanohiukkasia tai nanomateriaaleja sisältäviä tuotteita.

Toinen asia, jolle annan arvoa, on se, että meidän on aina pystyttävä ottamaan huomioon, miten elintarvikkeet vaikuttavat ympäristöön. Tämä on hyvin tärkeä asia ja sen merkitys kasvaa entisestään. Asiaan liittyy myös eettisiä näkökulmia, kun puhutaan esimerkiksi kloonauksesta, joka on nyt sisällytetty mietintöön rakentavalla

ja selkeällä tavalla. Kyse ei ole siitä, miten kloonatun lihan syöminen vaikuttaa kuluttajiin, vaan ennen kaikkea eettisistä puolista, jotka on ehdottomasti otettava huomioon tämänkaltaisesta lainsäädännöstä päätettäessä.

Lisäksi haluaisin todeta olevani esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että nanomateriaaleja sisältävät pakkaukset, jotka ovat kosketuksissa elintarvikkeiden kanssa, on hyväksyttävä.

Euroopan parlamentin sosialidemokraattinen ryhmä pitää esittelijän ehdotusta erinomaisena. Kannatamme myös joitakin esitetyistä tarkistuksista. Toivomme, että pääsemme pian yhteisymmärrykseen komission kanssa.

Magor Imre Csibi, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, uuselintravikkeita koskevan lainsäädännön tulisi mahdollistaa elintarvikkeiden monipuolistaminen Euroopan markkinoilla, mutta taata samalla, että uudet elintarvikkeet ovat turvallisia kuluttajille.

Nykyisen asetuksen puitteissa EU:n markkinoille hyväksytään vain hyvin vähän uuselintravikkeita, koska haku- ja arviointiprosessit ovat kovin monimutkaisia. Jos nykyisiä menettelyjä olisi sovellettu esimerkiksi perunan ja kiivin hyväksymiseen, nämä eivät ehkä tällä hetkellä koristaisi ruokapöytäamme. Nykyisen asetuksen tarkistamisella tulisi pyrkiä perustamaan tehokkaampi ja käytännöllisempi uuselintravikkeiden hyväksymisjärjestelmä.

Ymmärrän joidenkin kollegoideni huolen siitä, että markkinoille pääsisi uusia tuotteita, jotka saattavat olla vaarallisia tai johtaa kuluttajia harhaan. Emme saa kuitenkaan joutua turvallisuushysterian pauloihin ja tukahduttaa innovaatiota. Meidän ei myöskään tule syrjiä uuselintravikkeita ja asettaa niitä huonompaan asemaan kuin jo markkinoilla olevat tuotteet, joista ei välttämättä ole ravitsemuksellista hyötyä kuluttajille. Kuluttajilla on aina oltava oikeus valita.

Ryhmäni on yleisesti ottaen tyytyväinen ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan äänestyksen tulokseen. Jotkin asiat menevät kuitenkin täysin yli tämän asetuksen soveltamisalan, emmekä siksi voi tukea sitä. On esimerkiksi mahdotonta vaatia, ettei uuselintravikkeella saa olla kielteistä vaikutusta ympäristöön. Pidimme siitä tai emme, kaikella ihmisten toiminnalla on vaikutusta ympäristöön, ja tällainen säännös on tässä yhteydessä suhteeton. Ryhmäni onkin sitä mieltä, että meidän on löydettävä tasapaino innovaation edistämisen ja ennalta varautumisen periaatteen soveltamisen välille elintarviketurvallisuuteen, kuluttajien ja ympäristön suojeluun sekä eläinten hyvinvointiin liittyen.

Oma lähestymistapamme on yksinkertaistaa uuselintravikkeiden markkinoille saattamiseen liittyvää pitkää ja byrokraattista menettelyä ja suojella alan investointeja vahvistamalla tietosuojaa.

Siksi olemme esittäneet täysistunnon äänestystä varten uudelleen tarkistuksia, joiden tarkoituksena on helpottaa sellaisiin tuotteisiin liittyvää menettelyä, jotka vastaavat jo markkinoilla olevia elintarvikkeita ja ainesosia ja joiden hyväksymismenettely on jo aloitettu vanhan asetuksen mukaisesti. Vanhan asetuksen mukaisesti ratkaisua odottavat hakemukset tulisi käsitellä loppuun niiden sääntöjen mukaan, jotka olivat voimassa asiakirjan jättämisen ajankohtana. Hakemuksen jättäminen uudelleen uudistetun asetuksen tultua voimaan viivästyttää prosessia entisestään ja lisää alan kustannuksia.

Olemme samanaikaisesti yrittäneet myös ajaa kuluttajien etuja vahvistamalla muun muassa markkinoille saattamisen ja valvonnan täytäntöönpanotoimenpiteitä, tukemalla kloonattujen eläinten jättämistä elintarvikeketjun ulkopuolelle ja kannattamalla tarkkoja merkintäsääntöjä.

Kloonaukseen liittyen kannatan vakaasti kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä peräisin olevien elintarvikkeiden jättämistä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle ja kehotan komissiota kieltämään kloonatut eläimet elintarvikeketjusta. Syyskuussa 2008 Euroopan parlamentti hyväksyi suurella äänenenemmistöllä päätöslauselman, jossa pyydettiin kieltämään kloonattujen eläinten hyväksyminen elintarvikeketjuun.

Komissiolle ja kansalaisille lähettämiemme poliittisten viestien on oltava johdonmukaisia. Käsittelemättä on vielä perustavanlaatuisia kysymyksiä liittyen siihen, millaisia eettisiä vaikutuksia eläinten kloonauksella elintarviketuotannon tarpeisiin on ja miten eläinten kloonauksella vaikuttaa ihmisten terveyteen ja eläinten hyvinvointiin.

Näin monimutkaisesta asiasta ei siksi tule liittää uuselintravikkeita koskevaan asetukseen. Jos kloonatuista eläimistä peräisin olevat elintarvikkeet tulevaisuudessa tuodaan Euroopan markkinoille, toiminnan tulee perustua erityiseen asetukseen, josta järjestetään julkinen kuuleminen ja joka hyväksytään demokraattisesti.

Mielestäni parlamentin tulee ottaa vahvasti kantaa asiaan ja painostaa ääntenenemmistön avulla komissiota löytämään ratkaisuja, jotka vastaavat kansalaisten tahtoa.

Kannattamme myös nanoainesosien merkitsemistä. Ihmisillä on oikeus tietää, mitä elintarvikkeet sisältävät ja tehdä päätöksensä sen mukaan. Niillä, jotka ovat huolissaan nanotekniikasta, tulisi olla oikeus olla käyttämättä sitä. Olemme kuitenkin sitä mieltä, että muuntogeenisillä rehuilla ruokituista eläimistä valmistettujen elintarvikkeiden merkitseminen ei yksinkertaisesti ole realistista eikä mahdollista. Vastustan itse vakaasti muuntogeenisiä organismeja, mutta en pidä mahdollisena, että voisimme tehokkaasti seurata, mitkä eläimet on ruokittu muuntogeenisellä rehulla ja mitkä eivät.

Zdzisław Zbigniew Podkański, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, uuselintarvikkeita koskeva asetus (EY) N:o 258/97 antaa hyvän tilaisuuden selvittää, mistä oikein on kysymys. Edistämmekö tosiaan terveellisten ja turvallisten elintarvikkeiden käyttöä ja suojelemme kuluttajien terveyttä vai suojelemmeko sellaisten painostusryhmien ja henkilöiden etuja, joille tärkeintä on ihmisten ja heidän terveytensä sijaan raha?

Jos asetamme etusijalle ihmiset ja heidän terveytensä, meidän on varmistettava, että kuluttajat saavat totuudenmukaista tietoa elintarvikkeiden alkuperästä ja ainesosista. Merkintöjen tulee sisältää muun muassa seuraavat tiedot: elintarvikkeen ainesosat ja niiden määrä, onko elintarvike luonnonmukainen vai onko siinä muuntogeenisiä organismeja, mitä lisäaineita, kuten elintarvike-entsyymejä tai -aromeja, elintarvike sisältää, mikä on elintarvikkeen alkuperämaa ja onko elintarvike peräisin kloonatusta karjasta. Viimeksi mainitun mahdollisuuden tulisi mielestäni olla täysin kielletty.

Uuselintarvikkeiden tuotanto- ja markkinointilupien asianmukaisten myöntämismenettelyjen tärkeys on pohjimmiltaan asia, josta ei edes pitäisi tarvita keskustella. Menettelyillä on suojattava kuluttajia epäterveelliseltä ruoalta ja harhaan johtamiselta. Vaikka esittelijä Liotard on esittänyt useita tarkistuksia, hän on komission mietinnön kanssa yhtä mieltä siitä, että uusien elintarvikkeiden hyväksymismenettelyn on oltava avoin. Tarkistukset osoittavat hänen sitoumuksensa mietinnön työstämiseen, mikä on ehdottomasti kehujen arvoisin asia.

Hiltrud Breyer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisat puhemies, jäsen Liotard ja parlamentin jäsenet, tarvitsemme uusia säännöksiä uuselintarvikkeita varten. Erityisesti nanotekniikkaa koskevissa asioissa elintarvikkeille asetetut vaatimukset eivät saa olla löyhempiä kuin kosmetiikalle asetetut.

Tarvitsemme nanomateriaalien määritelmän ja selkeän merkintäjärjestelmän. Nanoelintarvikkeita ei kuitenkaan tule hyväksyä ennen kuin käyttöön on otettu erityinen riskianalysointimenetelmä. Muuten teemme kuluttajista koekaniineja, mitä toivon mukaan kukaan ei halua.

Mitä tulee geeniteknologiaan, merkintää koskeva porsaanreikä on suljettava mahdollisimman nopeasti. Muuntogeenisillä rehuilla ruokituista eläimistä valmistetuissa elintarvikkeissa on oltava merkintä asiasta. Jäljitettävyyden on paperilla, joten se on mahdollista. Huomenna näemme, miten saksalaiset jäsenet ovat äänestäneet, sillä merkintäasiassa on porsaanreikä. Emme halua poistaa kuluttajilta oikeutta valita itse. Heillä on oltava valinnanvapaus ja mahdollisuus tehdä omat päätöksensä.

Meidän on tehtävä selväksi, ettemme halua kloonattua lihaa hyväksyttävän Euroopassa eläinten hyvinvointiin liittyvistä ja eettisistä syistä. Tämän pitäisi käydä hyvin selväksi asetuksesta.

Lopuksi haluan todeta, ettei eläimille saa aiheutua tarpeetonta kärsimystä. Siksi vaadimme päällekkäisten eläinkokeiden kieltämistä. Kiitos.

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, olisin iloinen, jos voisitte sallia minulle ylimääräisen puoli minuuttia, jonka Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän jäsen Breyerkin juuri sai.

Komissio on antanut hyvän ehdotuksen uuselintarvikkeita koskevan asetuksen uudistamiseksi. Valitettavasti joillakin esitetyillä tarkistuksilla pyritään lisäämään ehdotukseen tavoitteita, jotka eivät sovi yhteen asetuksen tavoitteiden kanssa tai jotka ovat ristiriidassa olemassa olevan oikeuskäytännön kanssa. Elintarviketuottajien velvollisuus valvoa uuselintarvikkeita eläinten terveyden ja hyvinvoinnin näkökulmasta aiheuttaisi liian suuren taakan vähittäismyymyjille.

Olemassa olevaa GMO-lainsäädäntöä yritetään taas kerran horjuttaa. Tällä kertaa kyseessä on vaatimus muuntogeenisillä rehuilla ruokituista eläimistä valmistettujen uuselintarvikkeiden erityisestä merkinnästä. Olemme jo kuulleet tästä kaiken.

Mitään GMO-lainsäädäntöön liittyvää ei pidä sisällyttää uuselintarvikkeita koskevaan asetukseen. Sanon näin, vaikka esitin itse tarkistuksen uusien kasvityyppien erottamiseksi uuselintarvikkeiden määritelmästä. Emme kuitenkaan saa antaa parlamentin asianosaisten osapuolten väärinkäyttää uuselintarvikkeita koskevaa asetusta äänten kalasteluun. Tarkistuksilla 62 ja 90, joista vihreät ovat pyytäneet nimenhuutoäänestystä, yritetään selvästi juuri tätä. Kenen niskoille aiotte syyn vierittää? Ryhmäni on aina kannattanut kuluttajan oikeutta tietää, mitä elintarvikkeet sisältävät. Miksei ainesosien luettelossa voisi olla mainintaa nanomateriaaleista? Vaikka tarkistus 62 on melko kömpelö yritys ennakoida elintarvikkeiden merkintää koskevaa mietintöäni, minun on sanottava, että uuselintarvikkeiden merkitseminen sopii täysin yhteen mietintöni kanssa.

Siksi kehotan ryhmääni äänestämään tarkistusten puolesta. Elintarvikkeiden merkintäsäännöksiä koskevassa mietinnössäni viittaan uuselintarvikeasetuksen merkintöjä käsittelevään kohtaan. Tämä on mahdollista, koska elintarvikkeiden merkitsemistä koskeva ensimmäinen käsittely on vihreiden toiveiden vastaisesti siirretty seuraavalle vaalikaudelle. Nyt on kuitenkin käynyt selväksi, kuinka paljon tästä lykkäyksestä on heille hyötyä.

Vielä pikainen maininta kloonauksesta. Se on julmaa eläimiä kohtaan ja vastustamme sitä. Elintarvikkeet tulee kuitenkin sisällyttää tähän asetukseen, sillä muuten ...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Euroopan kuluttajien kannalta on hyvin rauhoittavaa, että he voivat luottaa täydellisesti lautasillaan oleviin EU:n elintarvikkeisiin. Tämä on keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä yksi tärkeimmistä syistä ylläpitää yhteistä maatalouspolitiikkaa. Meidän on korvattava eurooppalaisille tuottajille se, että asetamme tiukempia elintarviketurvallisuuteen ja ympäristönsuojeluun liittyviä sääntöjä kuin kilpailijat Euroopan unionin ulkopuolella.

Olisi hyvä jos onnistuisimme WTO:n neuvotteluissa saamaan läpi oikeutetun vaatimuksemme siitä, että kilpailijoidemme ympäri maailmaan tulisi noudattaa yhtä tiukkoja sääntöjä ja normeja paremman elintarviketurvallisuuden, eläinten ja kasvien terveyden sekä ympäristönsuojelun takaamiseksi.

Uuselintarvikkeita koskevan asetuksen ja tässä mietinnössä esitetyn tarkistuksen on myös tarkoitus parantaa elintarviketurvallisuutta. Samalla tämänhetkisen maailmanlaajuisen elintarvikekriisin ja väestömäärän tasaisen kasvun tuomat haasteet korostavat uusien ratkaisujen etsimisen tärkeyttä ja tekevät siitä suorastaan välttämätöntä. Jotta maapallo pystyy vuonna 2050 ruokkimaan yhdeksän miljardia ihmistä, on korvaamattoman tärkeää hyödyntää tekniikan kehityksen ja erityisesti biotekniikan tarjoamat mahdollisuudet.

Tässä mietinnössä ei väärinkäsityksen välttämiseksi käsitellä muuntogeenisiä elintarvikkeita. Nanotekniikalla tuotetut elintarvikkeet luokitellaan kuitenkin komission suunnitelmien mukaisesti uuselintarvikkeiksi. Jotkut kollegoistani ovat huolissaan – minkä kyllä osittain ymmärränkin –, mutta meidän on kuitenkin tärkeää myöntää, että nanoteknologia on yksi tulevaisuuden avainsanoista.

Euroopalle koituisi kilpailun kannalta vakavaa haittaa, jos se jäisi tämän alan kehitysten ulkopuolelle. Keskeisenä tekijänä on lupamenettelyyn liittyvä kattava tieteellinen kokeilu, jonka ehdotettu asetusta takaa. Olennainen näkökohta on merkintöjä koskeva tiukka sääntelyjärjestelmä. Emme voi sallia kuluttajien harhaanjohtamista tällaisten elintarvikkeiden yhteydessä.

Myös kloonattuihin eläimiin liittyy merkittävää keskustelua. Kloonaukseen olisi tarkoituksenmukaisempaa säännellä erillisellä asetuksella. Euroopan elintarvikeviraston lausunnon mukaan kloonattujen eläinten jälkeläisiä ei tule pitää klooneina, mutta asetuksen tulisi kuitenkin kattaa myös kloonattujen eläinten jälkeläiset. Tämä pitää tehdä täysin selväksi kuluttajille.

Mojca Drèar Murko (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, viime vuonna äänestimme vakuuttavalla ääntenenemmistöllä sellaisen päätöslauselman puolesta, jossa haluttiin kieltää eläinten kloonaminen elintarviketuotannon tarpeisiin ja kaikkien kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä peräisin olevien tuotteiden myyminen.

Ennen kuin äänestämme uuselintarvikkeita koskevasta lainsäädännöstä, meidän tulisi palauttaa mieleen, miksi olemme olleet varovaisia ja pitäneet mielessä eläinten terveyteen ja hyvinvointiin kohdistuvat riskit. Tiedämme aiemmasta kokemuksesta samankaltaisten aiheiden yhteydessä, jotka koskevat sekä elintarviketurvallisuutta että ihmisten – eli vallitsevan lajin – ja luonnon välisiä eettisiä suhteita, että yleinen käsitys riippuu merkittävästi asian tuntemuksesta. Kuluttajat ovat yhä tarkempia tuotantoeläinten kärsimyksen ja vaivojen suhteen, joten heillä on oikeus saada tietoa kloonauksen mahdollisesti aiheuttamasta kärsimyksestä

ja luonnonvarojen tuhlauksesta. Tästä huolimatta eläinten kloonausta pyritään kehittämään elintarviketuotannon menetelmäksi tiedottomatta asiasta kansalaisille.

Kloonauksen ongelmat eivät liity ainoastaan eläinten hyvinvointiin, vaan myös kuluttajien luottamukseen elintarvikkeita kohtaan, sillä Euroopan elintarvikkeiden tuotannon uskotaan noudattavan hyvin korkeita standardeja. Viime lokakuussa tehdystä Eurobarometri-tutkimuksesta ilmeni, että ihmiset ovat vakavasti huolissaan kloonista peräisin olevien elintarvikkeiden oletetusta käytöstä tulevaisuudessa. Tämä liittyy tuontielintarvikkeisiin, joita voitaisiin lopulta myydä Euroopassa ilman merkintää siitä, että ne ovat peräisin kloonatuista eläimistä. Siksi olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että komission tulisi laatia erillinen säädös kloonista varten.

Poliittisen ryhmäni esittämien tarkistusten kattamien muiden asioiden lisäksi haluan erityisesti tukea eläinkokeiden tulosten jakamista, jotta vältetään uusilta eläimillä tehtäviltä kokeilta.

Lopuksi kiitän suuresti esittelijää hänen perusteellisesta työstään tämän EU:n lainsäädännön elintarviketurvallisuutta, kuluttajansuojaa sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevan tärkeän osan parissa.

Satu Hassi (Verts/ALE). - (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, paljon kiitoksia esittelijä rouva Liotardille erinomaisesta työstä ja hyvästä mietinnöstä. Erityisen iloinen olen siitä, että valiokunta otti vakavasti nanomateriaalien riskit ja haluaa kieltää kloonattujen eläinten lihan käytön elintarvikkeena. Tuottaahan kloonaus eläimille suurta tuskaa.

Pidän tärkeänä myös tarkistusta 60, joka tarkoittaa, että geenimuunnellulla rehulla ruokittujen eläinten tuotteet, siis maito, munat ja liha, pitää merkitä, ja toivon sille koko parlamentin tukea. Eurooppalaiset kuluttajathan kaihtavat geenimuunneltua ruokaa, ja merkintäpakon alaista kasviperäistä geenimuunneltua ruokaa ei kaupoista juurikaan löydy. Rehun kohdalla on kuitenkin ammottava porsaanreikä, joka tuo geenimuunnellun rehun ruokapöytämme. Euroopan rehusta suuri osa tuodaan muualta maailmasta ja hyvin paljon Brasiliasta ja Argentiinasta, joissa geenimuunnellun rehun osuus on suuri.

On aika ulottaa avoimuusperiaate myös rehuun ja geenimuuntelumerkintä myös eläintuotteisiin. Oman maani pääministeri tuki tätä näkemystä kaksi vuotta sitten, ja toivon, että oma maani tukee sitä myös ministerineuvostossa.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, suhtaudun myönteisesti uusielintarvikkeita koskevan asetuksen uudistamiseen, sillä asetuksen tulee edistää innovaatiota elintarvike- ja juomateollisuudessa. Asetuksen on suojeltava sisämarkkinoiden toimintaa ja kansanterveyttä ja samalla helpotettava uusielintarvikkeiden pääsyä markkinoille.

Olen kuitenkin yleisesti ottaen huolissani niin kutsutusta vastenmielisyydestä tiedettä kohtaan ja epäluottamuksesta tätä parlamenttia – ja myös kansallisia parlamentteja – kohtaan. Tästä on tullut vakavasti otettava huolenaihe useilla eri alueilla. Emme tee oikeutta itsellemme suhtautumalla tunteikkaasti, hysteerisesti tai populistisesti uusimpiin vertaisarvioituihin tieteen kehityksiin. Näin emme tee oikeutta myöskään demokraattiselle mandaattillemme. Kun muuntogeeniset tuotteet, kloonaus ja nanotekniikka otetaan parlamentissa esiin, niihin suhtaudutaan ylivoimaisesti ja vastataan kieltävästi. Sitten alamme hiljalleen myöntyä ja lykkäämme hyväksymistä.

Arvoisa komission jäsen, olen huolissani EFSA:sta ja siitä, onko sillä riittävästi resursseja käsitellä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat asiat nopeasti mutta kuitenkin perusteellisesti. Jos nolostuttavat kokemukset muuntogeenisten elintarvikkeiden ja rehujen viranomaisten toiminnasta ja sen edistymisestä ovat tässä suuntaa antavia, vastauksen on oltava "ei". Miksi suhtaudumme kaikkiin tämän alan uusiin näkökohtiin kuin olisimme tieteen suhteen täysin oppimattomia? Miksi tunnemme näin syvää epäluottamusta vertaisarvioituun tieteeseen? Eikö kenelläkään – tai vain harvoilla – tässä parlamentissa ole minkäänlaista tieteellistä taustaa? Sama kysymys voidaan esittää kansallisista parlamenteista. Lainsäädäntö on perustettava perusteelliseen ja vakavasti otettavaan tieteeseen. Se meidän on hyväksyttävä. Muuten uskottavuutemme lainsäätäjinä kyseenalaistuu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, kun lähtökohtana pidetään sitä, mikä on hyväksi kuluttajille, ja huomioon otetaan myös, miten suuresti syömämme ruoka vaikuttaa terveyteemme, yhdyin esittelijän näkemykseen, jonka mukaan uusielintarvikkeita koskevien säännösten tarkoitus on määriteltävä tarkkaan. Meidän on pyrittävä kaikin keinoin varmistamaan, että uusielintarvikkeiden

hyväksymisjärjestelmän avoimuus ja tehokkuus takaa kuluttajien turvallisuuden ja parantaa sisämarkkinoiden toimintaa.

Mielestäni uuselintarvikkeiden nykyistä määritelmää on parannettava niin, että siinä otetaan huomioon elintarvikelainsäädännön yleiset periaatteet ja vaatimukset. Olen sitä mieltä, että elintarvikkeet voidaan saattaa markkinoille vain, jos ne eivät johda kuluttajaa harhaan, ovat täysin turvallisia ja niiden ravintoarvo ei ole laskenut. Koska niiden sisältämiä aineita ja yhdisteitä ei ole vielä käytetty ihmisten ravinnoksi, niitä koskevista säädöksistä päätettäessä on noudatettava erityistä varovaisuutta. Kannatan kaikkia toimia, jotka auttavat säilyttämään elintarviketurvallisuuden korkean tason, ja ne, jotka puhuvat ...

Androulla Vassiliou, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan käsitellä tarkemmin muutamaa erittäin tärkeää kohtaa, jotka arvoisat kollegani mainitsivat.

Nanotekniikkaan liittyen olen pannut merkille äskettäin esitettyjä tieteellisiä lausuntoja ja olen vakuuttunut jäsen Liotardin mietinnön aiheeseen liittyvistä asiakirjoista. Euroopan unionilla tulee ensimmäisenä maailmassa olemaan lakiin perustuva määritelmä keinotekoisesti valmistetuista nanomateriaaleista sekä yhtenäinen ja joustava lähestymistapa kyseiseen tekniikkaan.

Haluan selventää komission kantaa nanotekniikan määritelmästä antamalla komission puolesta seuraavan lausunnon.

Komissio huomauttaa, että nanomateriaalien yhteinen määritelmä on edelleen kehitteillä. Tästä syystä komissio vahvistaa, että tulevassa yhteisön lainsäädännössä on otettava huomioon yhteisen määritelmän kehitys, ja panee merkille, että ehdotuksen sisältämät komiteamenettelyt sallivat myös määritelmän päivittämisen ehdotuksessa.

Mitä tulee kaikkien nanotekniikan avulla tuotettujen elintarvikkeiden pakolliseen merkitsemiseen, haluan huomauttaa, että komissio kannattaa kuluttajille tiedottamista elintarvikkeiden sisältämistä nanomateriaaleista. Käytössä on kuitenkin uuselintarvikkeita koskevaan asetukseen perustuva tapauskohtainen hyväksymisjärjestelmä, joka määrää tällaisten tuotteiden käyttöedellytykset, merkintävaatimukset mukaan luettuina. Merkintätarve määritetään siis tapauskohtaisesti.

Seuraavaksi haluan selventää kantani toisesta tärkeästä aiheesta eli kloonauksesta. Olen jo todennut, ettei uuselintarvikkeita koskeva asetusta ole mielestäni sopivin väline kloonaukseen liittyvistä aiheista säättämiseen. Asetuksessa on kysymys vain elintarviketurvallisuudesta ja markkinoille saattamisen hyväksymisestä. Siksi kloonien – siemennesteen, munasolujen ja alkioiden – käyttämistä jalostuksessa ei voida säännellä uuselintarvikkeita koskevan asetuksen puitteissa, kuten ei myöskään eläinten terveyteen ja hyvinvointiin liittyviä aiheita.

Komission jäsenten kollegio piti 13. tammikuuta suuntaa antavan keskustelun tuotantoeläinten kloonauksesta elintarviketuotannon tarpeisiin. Komissio totesi, että asiaan liittyy yhä useita selvittämättömiä kysymyksiä. Tässä yhteydessä komissio tekee tiivistä yhteistyötä EFSA:n kanssa taatakseen, että aiheeseen liittyvät tieteelliset tutkimukset toteutetaan. Lisäksi olen käynnistänyt keskusteluja tärkeimpien kauppakumppaniemme Yhdysvaltojen, Kanadan, Japanin ja Australian kanssa.

Tarvitsemme todella lisää tietoa kloonaustekniikoista ja siitä, miten kloonattujen eläinten jälkeläisiä tulisi käsitellä lainsäädännöllisestä näkökulmasta.

Kuten jotkut teistä mainitsivatkin, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen antoi viime vuoden heinäkuussa lausunnon tieteellisistä näkökulmista, jotka liittyvät eläinten kloonaukseen elintarviketuotannon tarpeisiin EU:ssa. Lausunnon yleinen päätelmä on, että riskinarviointi on riittämätöntä saatavissa olevan tiedon rajallisuuden vuoksi. Eläinten terveyteen ja hyvinvointiin liittyen lausunnossa tehdään selväksi, että suureen osuuteen kloonauksesta on kohdistunut haitallisia vaikutuksia, jotka ovat usein vakavia ja joiden seurauksena sekä kloonatut eläimet että niiden korvike-emot ovat kuolleet.

Myös luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen työryhmän lausunnossa korostetaan sitä, että elintarviketurvallisuuteen, eläinten terveyteen ja hyvinvointiin sekä jäljitettävyyteen ja merkitsemiseen liittyy lukuisia tieteellisiä kysymyksiä, joihin kaivataan vielä vastausta, ja joista on tehtävä tutkimusta.

Loppuun haluan todeta, että kloonaukseen liittyy epäilemättä käsittelyä kaipaavia kysymyksiä, mutta uuselintarvikkeita koskeva asetusta ei ole oikea väline sääntelemään kaikkia tähän arkaluonteiseen aiheeseen liittyviä kysymyksiä.

Lupaankin kuitenkin komission puolesta, että laadimme mahdollisimman pian kattavan mietinnön, jossa käsitellään elintarviketuotannon tarpeisiin käytettävien kloonaustekniikoiden kaikki näkökohdat, kloonattujen eläinten ja niiden jälkeläisten terveys ja hyvinvointi mukaan luettuina, ja liitämme tarvittaessa mukaan lainsäädäntöehdotuksia. Painotan vielä luottamustani siihen, että asiaan löydetään ratkaisu, ja kiitän tässä yhteydessä parlamenttia ymmärryksestä ja yhteistyöstä.

Liotardin mietintö (A6-0512/2008)

Komissio voi hyväksyä tarkistukset 7, 12, 34, 35, 41, 42, 44, 45, 53 ja 63.

Tarkistukset 3, 8, 15, 20, 58, 64, 65, 76, 87, 88 ja 89 voidaan hyväksyä periaatteessa.

Tarkistukset 1, 6, 10, 25, 30, 31, 36, 40, 66, 67, 69, 77, 82, 84, 85 ja 93 voidaan hyväksyä, jos sanamuotoa muutetaan.

Komissio ei voi hyväksyä tarkistuksia 2, 4, 5, 9, 11, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 37, 38, 39, 43, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 59, 60, 61, 62, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 78, 79, 80, 81, 83, 86, 90, 91 ja 92.

Kartika Tamara Liotard, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan ilmaista vilpittömän kiitokseni kollegoilleni heidän osallistumisestaan keskusteluun ja tuesta, jota olen saanut useille mietintöni kohdille. Mukana oli luonnollisesti myös joitakin arvostelevia kommentteja. Olen iloinen myös niistä, sillä ne vain parantavat keskustelua.

Tavoitteenamme on taata kuluttajille, että uusien tekniikoiden avulla tuotetut elintarvikkeet ja uudet markkinoille tulevat elintarvikkeet ovat turvallisia. Tekemämme työn ja ehdotusten avulla onnistumme saavuttamaan tämän tavoitteen. Tämä antaa myös varmuutta innovointia suunnitteleville tuottajille, sillä he tietävät, mikä on sallittua ja mikä ei. Mietinnössä käsitellään myös tällaisten tuottajien tietosuojaa, joka osaltaan edistää innovaatiota elintarviketurvallisuuden alalla.

Lisäksi haluan kiittää sydämellisesti komission jäsentä hänen nanotekniikkaa koskevasta kommentistaan. Tällä alalla on varmasti tulossa vielä paljon muutoksia ja jos laadimme määritelmän nyt heti alussa, sitä on voitava tarkistaa tieteen kehittyessä.

Kiitän komission jäsentä myös siitä, mitä hän sanoi eläinten kloonauksesta. Haluan kuitenkin huomauttaa, että parlamentti on jo hyväksynyt päätöslauselman, jossa teemme hyvin selväksi, ettemme halua kloonatuista eläimistä peräisin olevaa lihaa tuotavan markkinoille elintarvikkeena. Myös tämä kohta nousee uudelleen esiin mietinnössä, ja kehotan komissiota jättämään eläinten kloonauksen uusielintarvikkeita koskevan asetuksen ulkopuolelle. Mietinnössä edellytetään tätä, ja kuten olette juuri kuullut, parlamentti puoltaa kantaa vahvasti.

Lopuksi haluan vielä esittää vilpittömät kiitokseni henkilökunnalleni, Thomasille, Vivianille ja Jan-Jaapille, jotka tekivät ahkerasti töitä rinnallamme tämän mietinnön toteuttamiseksi.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona.

17. Otsonikerrosta heikentävät aineet (uudelleenlaatiminen) (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Johannes Bloklandin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi otsonikerrosta heikentävistä aineista (uudelleenlaadittu toisinto) (KOM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD)).

Johannes Blokland, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, otsonikerroksen aukon umpeutuminen on tärkeää ympäristön ja koko maailman väestön terveyden kannalta. Ilmakehämme on muodostunut siten, että meitä suojaa kaksi erillistä kerrosta. Troposfäärin sisältämä hiilidioksidi vangitsee lämmön, jotta maapallolla ei tule liian kylmä. Stratosfäärin otsoni taas suojaa meitä auringon haitalliselta ultraviolettisäteilyltä. Otsonikerrosta heikentäviä aineita koskevan asetuksen tavoitteena on ensisijaisesti suojella stratosfäärin otsonikerrosta, mutta myös torjua ilmastonmuutosta. Asetuksessa kielletyt aineet siis heikentävät otsonikerrosta ja edistävät ilmaston lämpenemistä. Vallitsevia otsonikerrosta heikentäviä aineita on ponnekaasuissa, jäähdytyslaitteissa, eristysaineissa sekä tietyissä liuottimissa ja pesuaineissa. Eniten

otsonikerrosta heikentävät CFC-yhdisteet ja halonit on täysin poistettu muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta. HCFH-yhdisteiden tuottaminen on jo kielletty, ja niiden käyttö kielletään vuonna 2020. Uuden asetuksen johdanto-osassa todetaan, että otsonikerrosta heikentävien aineiden tuottaminen ja käyttö tulee lopettaa tai minimoida niin vähäiseksi kuin mahdollista. Tämä on tärkeä perusta politiikalle.

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa hyväksyttiin 64 tarkistusta. Seuraavaksi käytiin kaksi kolmikantaneuvottelua, joissa neuvosto ja parlamentti pääsivät sopimukseen. Tämän seurauksena 64 tarkistusta korvattiin yhdellä konsolidoidulla tekstillä. Haluan lyhyesti mainita yhdeksän sopimuksen tärkeää tulosta.

Ensimmäiseksi, asetuksen oikeusperustaksi on muutettu ympäristö. Näin jäsenvaltiot saavat mahdollisuuden hyväksyä kauaskantoisempia toimia ympäristön suojelemiseksi. Toiseksi, torjunta-aine metyylibromidin käyttö kielletään 18. maaliskuuta 2010. Tämä koskee myös säiliöiden kaasuttamista tuholaisien karkottamiseksi. Ainoa poikkeus liittyy hätätilanteisiin, esimerkiksi laajoihin epidemioihin. Kolmantena kohtana mainitsen HCFC-yhdisteitä koskevan luopumishojelman, jonka viimeisten vuosien prosenttiosuus on laskettu vuodesta 1997 seitsemään prosenttiin. Neljänneksi, HCFC-yhdisteitä voidaan käyttää vain valtion ohjaamissa toimissa. Viidenneksi, rajoitetuiksi toimenpiteiksi nimettyjen aineiden luetteloon on lisätty joitakin uusia aineita. Euroopan komissio on ryhtynyt tutkimaan näitä aineita tarkemmin. Kuudentena mainitsen, että välttämättömissä poikkeuksissa, kuten reagenssina tai laboratoriossa käytön yhteydessä, aineiden merkitsemisestä tulee pakollinen vaatimus. Tähän liittyen on sovittu myös, että laboratoriokäyttöä ei saa lisätä. Seitsemäntenä sovittiin, että vain yhdellä yrityksellä on oikeus käyttää uudelleen ja kierrättää olemassa olevien laitteiden otsonikerrosta heikentäviä aineita. Lisäksi näistä määristä on pidettävä rekisteriä petosten ja laittoman kaupan estämiseksi. Kahdeksantena mainitsen, että täytäntöönpanoa valvotaan tarkastuksin. Näin jäsenvaltioiden on toimittava yhdessä laittoman kaupan torjumiseksi. Viimeisenä kohtana, otsonikerrosta heikentävien aineiden vuodot on estettävä kiristämällä valvonta- ja toimeenpanojärjestelmää.

Enemmän on kuitenkin tehtävä, jotta varastoituneiden otsonikerrosta heikentävien aineiden ongelma saadaan ratkaistua. Komissiolla on tässä tärkeä tehtävä. Haluaisinkin taas kerran kehottaa komissiota kehittämään rakennus- ja purkujätettä koskevaa direktiiviä niiden suuntaviivojen mukaan, joista sovimme seitsemän vuotta sitten kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa.

Yleisesti ottaen olemme päässeet tyydyttävään lopputulokseen. Otsonikerros saa paremmat mahdollisuudet umpeutua ja vähentää näin haitallisia vaikutuksia, kuten ihosyöpää ja kasvien ja puiden vahingoittumista.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, haluan aivan ensimmäiseksi kiittää ja onnitella esittelijä Bloklandia sekä kaikkia varjoesittelijöitä heidän erinomaisesta työstään otsonikerroksen suojelemista koskevan asetuksen uudelleenlaadintaa koskevan ehdotuksen parissa.

Olen erityisen iloinen siitä, että asiasta on päästy sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä. Tästä kiitos kuuluu suurilta osin parlamentin myönteiselle ja rakentavalle panokselle.

Stratosfääriin otsonikerroksen suojelupolitiikkaa on kiitetty hyvin onnistuneeksi, ja Euroopan unionilla on ollut tässä ratkaiseva rooli. Euroopan unionissa käyttöön otettujen innovatiivisten toimien ansiosta olemme onnistuneet poistamaan käytöstä 99 prosenttia otsonikerrosta heikentävistä aineista.

Näiden aineiden rajoittaminen auttaa suojaamaan otsonikerrosta ja vaikuttaa samalla hyvin myönteisesti ilmastoon. Syynä on se, että aineiden lämmitysvaikutuskerroin on jopa 14 000 kertaa suurempi kuin hiilidioksidin. Ilman Montrealin pöytäkirjaa ja vieläkin kunnianhimoisempaa yhteisön asetusta kasvihuonekaasupäästöt saattaisivat maailmanlaajuisesti olla jopa 50 prosenttia nykyistä suuremmat.

On näiden kansainvälisten toimien ansiota, että tiedemiehet voivat nyt arvioida otsonikerroksen toipuvan täysin vuosien 2050 ja 2075 välillä. Tämän saavuttamiseksi on kuitenkin vielä ratkaistava useita sitkeitä ongelmia. Komission ehdotuksen tavoitteena on yksinkertaistaa yhteisön asetusta, vähentää byrokraattisia esteitä ja päivittää asetukset uusien kehitysten ja tulevaisuuden haasteiden mukaiseksi. Näin pyritään takaamaan otsonikerroksen palautuminen entiselleen.

Saavutettu kompromissiratkaisu säilyttää komission ehdotuksen rakenteen, mutta lisää samalla mukaan erityisiä keinoja, joiden avulla voidaan käsitellä otsonikerrosta heikentävien aineiden käytön täydellistä lakkauttamista tai rajoittamista koskevia selvittämättömiä kysymyksiä.

Mikä vielä tärkeämpää, ratkaisussa annetaan tiukemmat määräykset aineista, jotka ovat "varastoituneet" tuotteisiin, kuten jäähdityslaitteisiin tai eristäviin vaahtomuoveihin. Ratkaisu myös vahvistaa kaupallisia keinoja otsonikerrosta heikentävien aineiden laitonta käyttöä ja kauppaa vastaan Euroopan unionissa ja

auttaa torjumaan ympäristöperusteista polkumyyntiä kehitysmaissa. Lisäksi ratkaisussa kielletään metyylibromidin kaikenlainen käyttö muutamia hätätilanteisiin liittyviä poikkeuksia lukuun ottamatta. Tämä nostaa yhteisön metyylibromidia koskevan lainsäädännön eturintamaan koko maailmassa.

Näin saadaan huomattavia etuja sekä otsonikerroksen palauttamisen että kasvihuonekaasujen vähentämisen suhteen. Euroopan komissio on valmis hyväksymään tarkistusten kompromissipaketin kokonaisuudessaan.

Kiitan Euroopan parlamenttia vielä kerran sen merkittävästä panoksesta ehdotuksen ympäristötavoitteen säilyttämiseksi ja sopimukseen pääsemiseksi ensimmäisessä käsittelyssä.

Eija-Riitta Korhola, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, nyt käsiteltävänä oleva asetus on luonnollinen jatko ja tärkeä osa Montrealin pöytäkirjaa, joka velvoittaa 191 allekirjoittajavaltiotaan aktiivisesti luopumaan otsonikerrosta heikentävistä aineista.

Montrealin pöytäkirjaa on pidetty yhtenä menestyksekkäimmistä kansainvälisistä ympäristösopimuksista. Tulokset puhuvat puolestaan. Otsonikerrosta heikentävien aineiden kulutus on vähentynyt 95 prosenttia viitetasoon verrattuna. Lisäksi 20 vuoden aikana on välttytty kasvihuonekaasupäästöiltä, jotka vastaisivat yli 100 miljardia tonnia hiilidioksidia. Siksi nyt käsiteltävänä oleva asetus ei pelkästään edesauta otsonikerroksen palautumista ennalleen, vaan on myös tärkeä osa ilmastomuutoksen vastaista taistelua.

Yhdeksän vuotta sitten laadittu edellinen asetus oli auttamatta jäänyt kehityksestä jälkeen ja sen uudelleen päivittäminen oli tarpeen. Nykyisen asetuksen rakenteen yksinkertaistaminen, vanhentuneiden määräysten poistaminen ja raportointivelvoitteen lisääminen koskemaan uusia aineita ovat uudistuksia, joita kipeästi tarvittiin. Haluan lämpimästi onnitella kollega Bloklandia hänen työstään parlamentin esittelijänä. Ensimmäisen käsittelyn kompromissi, vaikkakin demokraattisesti haastava, on juuri tämänkaltaisessa uudelleenpäivityksessä järkevää ja siihen pääseminen jo sinällään ympäristöteko.

Nyt hyväksyttävä asetus lähentää oikealla tavalla nykyisiä yhteisön säännöksiä kohti Montrealin pöytäkirjan alkuperäisiä määräyksiä. Esimerkiksi HCFC-yhdisteiden tuotannon lopettamisaikataulun aikaistaminen viidellä vuodella vuoteen 2020 on järkevää ja perusteltua, samoin myös vientikaupan kiellon poikkeuksien määrän vähentäminen. Siinä, missä tämän asetuksen tavoitteita ei yhteisössämme voida saavuttaa riittävällä tavalla pelkästään jäsenvaltioiden toimin, on ongelmaan suhtauduttava globaalissa taloudessa myös globaalisti. Liian monien vientikaupan kiellon poikkeuksien todentaminen aiheelliseksi olisi liian vaikeaa.

Itse Montrealin pöytäkirjaa on täydennetty peräti neljästi: 20 vuotta voimassa ollutta sopimusta täydennettiin Lontoossa, Kööpenhaminassa, Montrealissa ja Pekingissä. Sopimus on paitsi menestystarina, myös tarina siitä, miten virheliikkeitä on välttämätöntä korjata, kun ymmärrys lisääntyy. Tätä samaa viisautta tarvitsimme nyt Kioton pöytäkirjan tapauksessa.

Alkuperäisessä pöytäkirjassa keskityttiin otsonikerroksen suojeluun rajoittamalla lähinnä CFC-yhdisteitä ja kiristettiin nopeasti tavoitetta lähes nollaan. Tässä yhteydessä CFC-yhdisteitä alettiin korvata muun muassa HCFC-yhdisteillä, jotka olivat otsonikerrokselle huomattavasti vaarattomampia. Kuten ympäristöongelmien ratkaisussa usein käy, ongelma kuitenkin siirtyi toiseen kohtaan. HCFC-yhdisteet eli fluoratut kaasut osoittautuivatkin erityisen haitallisiksi niiden voimakkaan lämmityspotentiaalin vuoksi. Eräät niistä ovat yli tuhat kertaa kovempia lämmittäjiä kuin hiilidioksidi. Niinpä tuli tarpeelliseksi korjata sopimuksen heikot kohdat.

Samanlaista kykyä ottaa opiksi tarvitaan Kioton sopimuksen tapauksessa. On myönnettävä, että tällaisena se ei ole lainkaan tehokas. Se ei vähennä globaalisti päästöjä eikä se edes vähennä hiili-intensiivisyyttä. Ehkä ongelma onkin siinä, että Kioton sopimuksen laatijat olettivat, että hiilidioksidin ongelmaa voitaisiin ratkoa freonien tavoin.

Ilmastomuutoksessa on kysymys kokonaan toisen mittaluokan ympäristöongelmasta aikaisempiin verrattuna. Siinä, missä otsonikadon kohdalla oli kysymys teollisuus- tai energiantuotantoon liittyvien sivutuotteiden synnyttämistä ongelmista, ilmastomuutoksen aiheuttajassa on kysymys koko maailmantaloudesta ja tuotantoa ylläpitävästä tekijästä. Maailma käy yhä hiilellä. Siksi ilmastomuutos on nähtävä ennen kaikkea tuotantotalouden ongelmana. Ratkaisujen painopiste on siirrettävä päästöjen rajoittamisesta energian ja materiaalien tuotantotapojen kokonaisvaltaiseen uudistamiseen. Ottakaamme opiksi Montrealista.

Leopold Józef Rutowicz, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Johannes Bloklandin mietintö Euroopan parlamentin ja neuvoston otsonikerrosta heikentäviä aineita koskevasta asetuksesta on tärkeä asiakirja otsonikerroksen suojelemisen lisätoimien kannalta. Haluan painottaa, että yksi Euroopan parlamentin ja neuvoston menestyksekkäistä saavutuksista on ollut lopettaa otsonikerrosta heikentäviä ja

kasvihuoneilmiötä tehostavia CFC-yhdisteitä, haloneja, bromideja ja metyylejä sisältävien kaasujen tuottaminen ja myynti.

Hyvä vaihtoehto työn jatkoksi olisi ryhtyä toimiin otsonikerroksen aukon alapuolella sijaitsevassa valtiossa, Uudessa-Seelannissa. Euroopan unionissa käynnistettyjen toimien lisäksi myös Uudessa-Seelannissa on aloitettu työt metaanipäästöjen vähentämiseksi. Metaani heikentää otsonikerrosta ja sen yhden kuutiometrin kasvihuoneilmiötä tehostava vaikutus vastaa 30 hiilidioksidikuutiometriä. Metaani on kaasu, jota syntyy mätänemisprosessissa, jota eläimet tuottavat ja jota vapautuu maanalaisista kaivoksista ja useiden kemiallisten prosessien yhteydessä. Koska ilmakehään vapautuvan metaanin määrä on suuri, se tulisi myös sisällyttää tulevaan työhön.

UEN-ryhmä tukee tätä asetusta. Kiitän jäsen Bloklandia paljon työtä vaatineesta ja merkityksellisestä mietinnöstä.

Satu Hassi, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, onnittelut herra Bloklandille hyvästä lopputuloksesta. Parlamentti onnistui tiukentamaan metyylibromidin poistamisaikataulua neljällä vuodella, ja myös HCFC-yhdisteiden vähentämisaikataulua jyrkennettiin.

On tärkeää, että EU jatkossakin pysyy edelläkävijänä otsonikerrosta heikentävien aineiden käytöstä poistamisessa siitäkin huolimatta, että tämä asia ei enää ole lehtiotsikoissa. Monet näistä aineista ovat voimakkaita kasvihuonekaasuja, mutta ne on silti jätetty Kioton sopimuksen ulkopuolelle. Näin on tehty, koska on ajateltu, että näitä aineita säädellään Montrealin pöytäkirjan kautta. On tärkeää, että muistamme myös huolehtia tästä asiasta ja jatkamme jatkossakin voimakkaiden kasvihuonekaasujen käytöstä poistamista ja näytämme tässä asiassa esimerkkiä muille maille, mukaan lukien kehitysmaat.

Sellaisten aineiden tapauksessa, joiden käyttö on kielletty EU:ssa, ryhmäni olisi halunnut rajoittaa vientiä selkeämmin, kuin nyt sovittiin. Toivon, että tämä periaate sisällytetään lainsäädäntöön, kun otetaan seuraavia askelia.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, käytän työjärjestyspuheenvuoron ennen kuin aloitan. Koska kukaan ei näytä pyytävän lupaa puhua "catch the eye" -menettelyn mukaisesti, – voitte korjata, jos olen väärässä, mutta olen katsonut ympärilläni ja arvioinut tilanteen –, voisinko käyttää minuutin puheenvuoroni lisäksi yhden minuutin "catch the eye" -puheaikaa?

Puhemies. – (FR) Käy hyvin, jäsen Doyle. Tehkää niin.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Montrealin protokollan osapuolet hyväksyivät syyskuussa 2007 pidetyssä sopimuspuolten konferenssissaan lisätoimia otsonikerroksen suojelemiseksi. Nämä toimet sisällytetään nyt uudelleenlaadittuun asetukseen, jotta vaiheittainen luopuminen otsonikerrosta heikentävistä aineista nopeutuisi ja näiden aineiden poikkeuksellisesti sallittuja käyttötapoja voitaisiin rajoittaa enemmän. Uudelleenlaadittu asetusta koskee erityisesti otsonikerrosta heikentävien aineiden tuotannon, tuonnin, viennin, markkinoille saattamisen, käytön, talteenoton, kierrätyksen, regeneroinnin ja hävittämisen kieltämistä ja rajoittamista.

Montrealin pöytäkirja on ollut yksi aikamme menestyksekkäimmistä kansainvälisistä aloitteista. Sen seurauksena 1980-luvun otsonikerroksen heikentymisvauhti on saatu suurelta osin käännetyksi. Näiden otsonikerrosta heikentävien kaasujen – CFC- ja HCFC-yhdisteiden, halonien, metyylin ja bromidien – käytöstä on hiljalleen luovuttu, lukuun ottamatta muutamaa määräaikaista poikkeusta kriittisissä käyttötarkoituksissa, kuten halonien käyttämistä lentokoneiden palontorjuntalaitteissa. Tämän ansiosta otsonikerrosta heikentävien aineiden kulutus on vähentynyt 1980-luvulta 95 prosenttia.

On muistettava, että näillä aineilla on myös maapallon lämpötilaa nostava vaikutus. Otsonikerros on toinen kahdesta maapallon elämää suojaavasta ilmakehän kerroksesta. Otsonikerros suojaa tarkemmin ottaen auringon haitalliselta ultraviolettisäteilyltä, joka aiheuttaa useita sairauksia ja ongelmia, kuten ihosyöpää ja harmaakaihia.

Puhemies. – (FR) Jäsen Doyle, olitte sanojenne mittainen. Kiitoksia.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, on ikävää, ettei parlamentissa ole tänään enempää yleisöä, sillä keskustelemme hyvin hyvin menestyksekkästä pöytäkirjasta, joka saanut aikaan erittäin myönteisiä tuloksia sekä ympäristön että terveyden saralla sekä auttanut korjaamaan otsonikerrosta, joka on nyt palannut 1980-lukua edeltävälle tasolle.

Haluan kiittää kaikkia tämäniltaiseen keskusteluun osallistuneita heidän rakentavista kommentistaan ja huomauttaa, että komissio on sitoutunut käyttämään sille annettua toimivaltaa ja tutkimaan, onko olemassa edellytykset ottaa mukaan kolme uutta ainetta vuoteen 2010 mennessä. Asiasta toimitetaan Euroopan parlamentin sihteeristölle lausuma sisällytettäväksi tämän keskustelun pöytäkirjaan.

Totean myös luottavani siihen, että loppuvuodesta Kööpenhaminassa saavutetaan ilmastomuutoksen torjuntaa koskeva sopimus, joka on vähintään yhtä kunnianhimoinen ja menestyksellinen kuin Montrealin pöytäkirja. Uskon sopimuksen olevan vieläkin tehokkaampi. Meidän kaikkien tulee toimia tämäsuuntaisesti.

Haluan lopuksi sanoa, että komissio on erityisen tyytyväinen neuvottelujen tulokseen ja voi hyväksyä kaikki ehdotetut kompromissitarkistukset.

Bloklandin mietintö (A6-0045/2009)

Komissio vahvistaa aikovansa harkita 30. kesäkuuta 2010 mennessä uusien aineiden sisällyttämistä asetuksen liitteessä II olevaan B osaan ja arvioida erityisesti, täyttyvätkö niiden sisällyttämiselle 24 artiklan 3 kohdassa asetetut edellytykset. Tässä nopeutetussa tutkimuksessa keskitytään seuraaviin aineisiin:

- heksaklooridifluoributadieeni
- 2-bromipropaani (isopropylibromidi)
- jodimetaani (metyylijodidi).

Johannes Blokland, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan esittää vilpittömän kiitokseni komission jäsen Dimasille hänen lupauksestaan käsitellä jäsen Hassin esittämää ajatusta eli tutkia useampien aineiden vaikutuksia. Tämän asian yhteydessä haluan kiinnittää komission huomion metyylibromidiin. Aineesta – ja sen tuotannosta – tiedetään edelleen vain vähän. Aineen toimittajia on nyt onneksi päätetty kuulemisen yhteydessä pyytää kertomaan, miten ainetta tuotetaan. Näin saamme tarkat tiedot aineesta.

Esitan vilpittömät kiitokseni myös kollegoilleni, erityisesti varjoesittelijöille ja niille, jotka ovat puhuneet tänä iltana, saamastani tuesta. Keskinäinen yhteistyömme on toiminut erinomaisesti, niin valiokunnassa kuin neuvotteluissakin. Lisäksi haluan kiittää puheenjohtajavaltio Tšekkiä järkevistä sopimuksista, johon pääsimme ennen neuvotteluja ja niiden aikana. Lopputulos on joka tapauksessa tyydyttävä. Arvostan myös hyvin paljon tukea, jota olen saanut komission sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan virkamiehiltä sekä omalta henkilökunnaltani. Olemme todella onnistuneet työskentelemään tiiminä, minkä ansiosta pystyimme sopimaan tästä kauaskantoisesta lain muutoksesta kuudessa kuukaudessa.

Haluan esittää lopuksi vielä yhden kommentin. En ole kovin tyytyväinen uudelleenlaadintajärjestelmään. On vaikea tietää, millä perusteella tarkistuksia voi ja ei voi tehdä. Onneksi apunani oli lakimiehiä, jotka kertoivat oikeusperustan muutoksesta uudelleenlaadinnassa, jotta pystyimme tältä pohjalta tekemään muutoksia. Muuten asia olisi saattanut jäädä meiltä huomiotta. Neuvosto oli onneksi samaa mieltä, ja pystyimme korjaamaan asian viime hetkellä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa. Uudelleenlaadinta on vaikea asia parlamentin työn kannalta.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Ehdotus noudattaa asetuksen (EY) N:o 2037/2000 rakennetta, mutta lisää siihen uuden luvun, joka koskee poikkeamista kyseessä olevien aineiden tuotantoa, markkinoille saattamista ja käyttöä koskevista kielloista. Nämä poikkeukset olivat alun perin hajallaan säänneltyjen aineiden ja tuotteiden poistamisvaiheita koskevissa eri säännöksissä.

Keskeiset haasteet ovat seuraavat:

- Ilmakehään vapautuvien ”varastoituneiden” otsonikerrosta heikentävien aineiden / kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen on välttämätöntä, sillä arvioiden mukaan näiden varastojen kokonaismäärä on vuoteen 2015 mennessä 2 miljoonaa ODP-tonnia eli 13,4 miljardia hiilidioksidiekvivalenttonnia.

- Otsonikerrosta heikentävien aineiden poikkeuksellisesti sallitut käyttötavat, kun teknisesti tai taloudellisesti toteutuskelpoisia vaihtoehtoja ei ole vielä saatavilla. Tällaisia ovat esimerkiksi metyylibromidin käyttö karanteenikäsitteilyyn tai ennen kuljetusta tapahtuvaan käsittelyyn.

- Uudet otsonikerrosta heikentävät aineet: uudet tieteelliset todisteet ovat osoittaneet, että tiettyjen kemiallisten aineiden, jotka eivät kuulu tällä hetkellä pöytäkirjan soveltamisalaan, otsonia kuluttava vaikutus on huomattavan suuri ja että näitä aineita tuodaan markkinoille enemmän

Muutos tekee tekstistä selkeämpää ja yksinkertaistaa sääntelypuitteita. Samalla se vähentää hallinnollista raskautta ja helpottaa näin lainsäädännön soveltamista, jolla taataan, että otsonikerros palautuu ennalleen vuoteen 2050 mennessä, ja estetään ihmisten terveyteen ja ekosysteemiin kohdistuvat haitat.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Mielestäni meidän on kaikkien kannettava huolta sekä tämän sukupolven että tulevien sukupolvien terveydestä. Terveystemme perustuu puhtaaseen ympäristöön ja meitä ympäröivään ilmakehään. Kaikki tieteelliset tutkimukset korostavat, että otsonikerros on erittäin tärkeä väestön terveyden kannalta ja samalla myös maapallon elämän jatkumisen kannalta.

Valitettavasti useat aineet ovat sellaisia, että ne ilmakehään vapautettuina tuhoavat otsonikerrosta ja edistävät näin kasvihuoneilmiötä. Vaikka käyttöön otettujen toimien seurauksena on havaittu merkkejä otsonikerroksen toipumisesta, on arvioitu, että 1980-lukua edeltänyt ilmakehän otsonimäärä saavutetaan vasta 2000-luvun jälkimmäisellä puoliskolla.

Tästä syystä kannatan ehdottomasti lisätoimiin ryhtymistä otsonikerrosta heikentävien aineiden rajoittamiseksi tai jopa kieltämiseksi. Uskon, että ryhtymällä tällaisiin toimiin täytämme velvollisuutemme niin nykyistä sukupolvea kuin tuleviakin sukupolvia kohtaan.

18. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

19. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.00.)